

RAAD VOOR BETWISTINGEN INZAKE **STUDIEVOORTGANGSBESLISSINGEN**

UITSPRAKEN WERKJAAR 2021
STUDIEBETWISTINGEN DEEL 4

Inhoud

[Zitting van 10 november 2021](#)

rolnummer 2021/838

rolnummer 2021/840

rolnummer 2021/849

rolnummer 2021/852

rolnummer 2021/872

rolnummer 2021/894

rolnummer 2021/896

rolnummer 2021/898

rolnummer 2021/905

rolnummer 2021/922

[Zitting van 17 november 2021](#)

rolnummer 2021/864

rolnummer 2021/866

rolnummer 2021/882

rolnummer 2021/890

rolnummer 2021/893

rolnummer 2021/897

rolnummer 2021/918

rolnummer 2021/925

rolnummer 2021/945

rolnummer 2021/948

rolnummer 2021/949

[Zitting van 19 november 2021](#)

rolnummer 2021/930

rolnummer 2021/937

rolnummer 2021/944

rolnummer 2021/958

rolnummer 2021/962

[Zitting van 24 november 2021](#)

rolnummer 2021/846

rolnummer 2021/927

rolnummer 2021/928

rolnummer 2021/933

rolnummer 2021/954

rolnummer 2021/957

rolnummer 2021/967

rolnummer 2021/1018

rolnummer 2021/1027

rolnummer 2021/1042

rolnummer 2021/1050

rolnummer 2021/1051

Zitting van 10 november 2021

Arrest nr. 7.033 van 10 november 2021 in de zaak 2021/838

In zake: Siska D'HAUWER
woonplaats kiezend te 9000 Gent
Rijzenbergstraat 76

tegen:

HOGESCHOOL GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Eva Bral
kantoor houdend 9000 Gent
Henleykaai 3R
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 5 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 25 juni 2021 en van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent van 27 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en het examencijfer van 9/20 voor het opleidingsonderdeel 'Stages' wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en advocaat Eva Bral, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor in de Voedings- en dieetkunde’.

Tot verzoeksters curriculum behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Stages’, dat 18 studiepunten vertegenwoordigt en waarvoor niet is voorzien in een tweede examenkans. Verzoekster bekomt voor dat opleidingsonderdeel een examencijfer van 9/20.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 2 juli 2021 stelt verzoekster het volgend intern beroep in (een voetnoot is weggelaten):

“(…)

Ik ben van oordeel dat mijn rechten zijn geschonden bij het nemen van een ongunstige beslissing over mijn studievoortgang, met name het onderdeel stage (9/20), waardoor mijn afstuderen in gedrang komt.

Ik ben een derdejaars studente Voedings- en dieetkunde en ik ben op al mijn theoretische vakken geslaagd. Zie bijlage 1.

In het tweede semester van het academiejaar 2020-2021 volbracht ik mijn stages op drie verschillende plaatsen. Ik evolueerde van onvoldoende, naar voldoende en zeer goed. Voor mijn bachelorproef behaalde ik 13/20. Voor het vak casuïstiek behaalde ik 14/20. Hierbij komt de stagebegeleiding langs op de stageplaats en oordeelt over hoe we als stagiaire consultaties uitvoeren.

Met dit bezwaarschrift wil ik aantonen dat er bij mijn eerste stageperiode onvoldoende rekening werd gehouden met de context waarin ik op stage moestgaan. Hiermee bedoel ik enerzijds de omstandigheden van de pandemie, waardoor ik met schrik aan mijn klinische stage begon. Anderzijds dat de toegewezen mentor me pedagogisch en didactisch niet ondersteunde tijdens die eerste klinische stage, een onrealistische prestatiedruk op me legde, waardoor ik als stagiair niet kon groeien.

Hierbij wil ik aanstippen dat bij de stage-eindevaluatie [te veel] gewicht aan de eerste stageperiode wordt gegeven in verhouding met de tweede stageperiode, waarbij ik op twee stageplaatsen ervaring opdeed. Of met andere woorden: ik vermoed dat er te weinig aandacht (punten) is gegeven aan de positieve evolutie die ik over de twee stageperiodes doormaakte.

Het is toch logisch dat ik mag veronderstellen dat een stagiair de kans krijgt om zich over een periode van tien weken stage te ontwikkelen tot een voedings- en dieetkundige.

Ik heb van mijn stagecoördinator en stagebegeleider tijdens het feedbackmoment uitleg gekregen hoe men tot het getal 9/20 is gekomen, maar men heeft mij de deelpunten niet meegedeeld. Ik weet dus niet hoeveel ik op de eerste stageperiode behaalde en hoeveel ik op de tweede stageperiode scoorde. Bij het nakijken van mijn eindevaluatie van de eerste stageperiode (rubrics-model) merkte ik dat er nauwelijks verschil is tussen behaalde en niet behaalde indicatoren en het toegekende stagecijfer daar dus niet mee in verhouding is. Of m.a.w. mijn tekort voor de eerste stageperiode mag niet zo groot zijn op basis van de indicatoren waar ik aan voldeed.

Bovendien denk ik dat het stagesysteem waar ik dit semester onderhevig aan was niet altijd borg staat voor een objectieve beoordeling. Slechts één mentor beoordeelde mijn klinische stage, welk dus geen garantie biedt voor een objectieve beoordeling. Ik werk hieronder een aantal zaken verder uit.

Context

Na anderhalf jaar in lockdown lessen via afstandsonderwijs gevolgd te hebben, startte ik in januari mijn stage in het Algemeen Ziekenhuis te Lokeren. We werden door de corona-omstandigheden in de semesters daarvoor onvoldoende voorbereid. Er waren geen fysieke lessen waardoor we bepaalde stagesituaties niet in realiteit doornamen of inoefenden. Leerinhouden werden ons via filmpjes, ingesproken power points en af toe online lessen meegedeeld. Dit is geen verwijt aan de docenten. Zij deden hun best, maar het was wel de situatie waarin ik anno januari 2021 verkeerde.

Het is belangrijk dat stagebegeleiders beseffen hoe zwaar die periode van isolatie voor een student was en in sommige gevallen nog is. Ik verwijs u graag door naar het artikel ‘Vraag om meer studentenpsychologen was niet overdreven’ dat op 26 februari 2021 in De Standaard verscheen.

Ik citeer uit het artikel: “Eerst en vooral doet de omvang schrikken, zegt Elise Beeckmans, voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS), die de bevraging organiseerde. Bijna de helft van de studenten die aan de bevraging deelnam, worstelde de afgelopen maanden met angst. Een derde kreeg dan weer te kampen met depressieve gevoelens.”

Dat is de situatie waarin ik verkeerde toen ik op stage moest in een ziekenhuis. Bovendien was ik bang om besmet te raken, niet alleen omwille van mijn persoonlijke gezondheid, maar ook omwille van de gezondheid van mijn familie.

Ik kwam terecht in een ziekenhuissetting die in een gezondheidscrisis verkeerde, welk voor extra druk bij het personeel zorgde. Ik hoop dat elke lezer van dit document goed beseft in welke angst en situatie we toen leefden en welke impact dit op een student, en in dit geval mezelf had.

Ook was er net aangekondigd dat het ziekenhuis AZ Lokeren zou fusioneren met AZ Sint Nicolas uit Sint-Niklaas. Dit zorgde naast de corona-stress ook voor extra druk en stress bij het personeel alsook mijn mentor.

Mijn mentor verwachtte bovendien dat ik onmiddellijk als volleeerde voedings- en dieetkundige op haar dienst zou meedraaien. Ik kon door de net geschetste context niet aan haar verwachtingen voldoen. Ik was te geïntimideerd en verloor mijn zelfvertrouwen. Ik bracht dit – beseft ik nu – pas te laat over aan mijn stagebegeleider van HoGent, met name net voor mijn eindevaluatie.

Ik heb tijdens mijn stage in Lokeren altijd gehoopt dat mijn mentor me beter zou ondersteunen en begeleiden om te groeien in mijn job. Integendeel, er was geen leertraject of pedagogische aanpak waardoor ik geen zelfvertrouwen kon ontwikkelen om te groeien in mijn rol. Ze koos voor de harde aanpak, waardoorik nog onzekerder werd en af toe fouten maakte, dat geef ik toe. Maar dat hoortook bij een stage, denk ik om al doende te leren.

Ik wil ook opmerken dat ik als volwaardig lid van het team van mijn mentor werd behandeld. Ik werd voor verschillende taken ingezet, waarvan ik de meerderheid tot een goed eind bracht. Toen alle diëtisten van de campus AZ Lokeren naar een vergadering in Sint-Niklaas vertrokken, droeg ik alleen ongeveer vier uren lang de verantwoordelijkheid over de voeding voor alle ziekhuisafdelingen (dienst: oncologie het dagziekenhuis, intensieve zorgen, heelkunde, geriatrie en ortho-geriatrie.) Normaal wordt zo’n opdracht

elk dag door twee diëtisten verzorgd. Het was een bijna onhaalbare taak voor een stagiaire, maar ik vervulde ze wel op een positieve manier. Ik heb me elke dag van de klinische stage voor 150% ingezet. Na mijn diensturen zocht ik 's avondsheel wat zaken op en uit. Elke dag noteerde ik mijn observaties, welke ik elke avond doornam. Zaken die mij onduidelijk waren, zocht ik op. Waar ik voelde dat kennis me ontbrak, herhaalde ik mijn leerstof over dat onderwerp. Ik schreef ook elke avond voor mezelf een consultatie uit om er beter inzicht in te krijgen. Ik leerde tijdens mijn stageperiode te beslissen welke patiënten hulp nodig hadden en welke niet, mijn anamneses lukten na verloop van tijd steeds beter, net als het afnemen van de MNA's. Mijn verslagen waren altijd goed en de eindverantwoordelijkheid inzake de bandcontrole en voedselverspreiding deed ik uiteindelijk zelfstandig! Kortom: waar ik aan het begin van mijn klinische stage als een theoretisch opgeleide student begon, ontwikkelde ik in de loop van de vijf weken me tot een in de praktijk ondergedompelde stagiaire met de nodige skills.

Ik vind het belangrijk dat de lezer het werkwoord ontwikkelen in de bovenstaande zin opmerkt. Het gebeurde traag, omdat door de enorme prestatiedruk die steeds op me werd gelegd, ik in de eerste helft van mijn stageperiode niet altijd goed kon functioneren, niet helder kon denken en altijd bekritiseerd voelde. Nogmaals herhaal ik de context waarin ik verkeerde.

Komende uit isolatie, plots meedraaien in een ziekenhuis en een dienst die onder een pandemie- en fusiessstress stond.

Dat een warme mentor veel voor me betekent, [bewijst] de samenwerking met de diabetes-diëtiste van het ziekenhuis van Lokeren. Ik liep elke week een halvetot een volle dag mee met haar mee. Zij gaf me tijd om te wennen aan de omgeving van het ziekenhuis en om me te ontwikkelen. Ze ondersteunde me op een positieve manier waardoor mijn zelfvertrouwen groeide alsook mijn kunnen. In een mail, die ik op vraag kan indienen, geeft ze aan dat mijn consultaties vlotter verliepen eens ik meer vertrouwen had. 'Ze waren gestructureerd en indien de patiënt vragen had kon je daar een goed onderbouwd antwoord op geven.' Ze geeft ook terecht aan dat ik in het begin een consultatie niet van nul kon beginnen, maar doordat ze de tijd nam om die samen met me voor te bereiden, kreeg ik een kapstok en een basis om een consultatie te starten.

Dat laatste vat het zeer mooi samen. Zij begeleidde me op een pedagogische wijze. Ze bood me een leertraject aan.

Door het afstandsonderwijs hebben we consultatiegesprekken in slechts beperktemate in een fysieke omgeving kunnen inoefenen, overwegend via Teams in een paar online lessen met ongeveer dertig studenten en twee docenten die de verschillende rollen op zich namen. Gewoon om aan te geven dat ik niet helemaal klaar was om onmiddellijk op stage te functioneren. Ook de lessen rond coaching gingen niet in ideale omstandigheden door.

De fout die ik maakte, was om bij de eindbespreking van de vijf weken stage in AZ Lokeren niet assertief genoeg te zijn en mijn mentor en stagebegeleider te wijzen op de net geschetste context en op de positieve zaken die ik wel realiseerde. Ik ging [te veel] mee in de negatieve teneur, zonder de werkpunten aan te stippen waar ik groeide, zonder op te merken dat mijn mentor niet bewustomwille van de corona- en fusiessstress- met mijn leerproces bezig was.

Uit de handleiding Evaluatie-instrument SASSO+C 3.0 wijst men erop dat enkele indicatoren pass/fail zijn. Ze worden met een sterretje op het evaluatieformulier aangeduid en cursief gedrukt. Op die *breekindicatoren* 9.3,

9.4 en 9.5 ben ik geslaagd.

Tijdens mijn eindbespreking werd ik op zeven van de acht andere *belangrijke indicatoren* (waar geen voldoende als goed optie mogelijk zijn) als voldoende gequoteerd, o.a.

empathie met de zorgvrager, verstaanbaarheid voor de gesprekspartner, toont interesse, respecteert beroepsgeheim,...

Op de elfde indicator 'Gaat systematisch op zoek naar verdere professionalisering' kreeg ik onterecht een onvoldoende. Ik geef u een voorbeeld. Ik kreeg de kans om bij mijn mentor één consultatie van Bariatrie mee te volgen. Het weekend hier vooraf nam ik mijn cursus 'Dieetleer' grondig door en ging ik online extra materiaal rond voedingstips bij bariatrische chirurgie opzoeken. Zo vond ik geschikte bundels op de site van het ziekenhuis UZ Antwerpen. De daarop volgende consultatie rond bariatrie moest ik al zelfstandig doen. Door de stress, doordat ik nog maar één consultatie rond dit thema had geobserveerd, verliep mijn gesprek niet zo vlot. Daarop kreeg ik een hardvochtige preek van mijn mentor, waardoor ik te bang was om te repliceren dat ik het gesprek wel had voorbereid, dat ik extra informatie had verzameld, dat ik me dus wel had geprofessionaliseerd.

Ik heb mijn mentor trouwens ook gevraagd om me aan een onlinecongres over nieuwe therapieën rond kanker toe te voegen. Dit werd door de Universiteit van Maastricht georganiseerd. Ik volgde met grote belangstelling dit congres en kan u nog de belangrijkste inhoud overbrengen.

Twee voorbeelden om aan te geven dat ik het wel verdiende om geslaagd te zijn voor de indicator rond professionalisering. Gezonde voeding interesseert me enorm en ik blijf artikels rond dit thema lezen.

Het voelt niet eerlijk aan dat de beoordeling van mijn vijf stageweken in Lokeren volledig gebaseerd zijn op het verslag van één mentor en slechts twee bezoeken van mijn stagebegeleider.

Leerproces

Voor het eind-evaluatiegesprek over de klinische stage contacteerde ik mijn stagebegeleider met de boodschap dat ik me niet goed voelde op de stageplaatsen dat ik me zorgen maakte over het feit dat de eindevaluatie te streng en misschien oneerlijk zou zijn. Ik vroeg haar ook welke consequenties dit had voor mijn totaal eindresultaat op het einde van beide stageperiodes. Zij gaf de boodschap dat ik het nog kon ophalen met mijn andere stages en me geen zorgen moest maken. Een boodschap die mij mondeling werd toevertrouwd. Een anderemedestudente die ook in het ziekenhuis in Lokeren stage liep en die zich ook niet goed voelde in deze omgeving, maakte zich ook zorgen over een onterechte beoordeling. Zij trok ook met dezelfde vragen naar de stagebegeleidster van HoGent en kreeg hetzelfde antwoord als mij, via de Teams-chat. Zie bijlage 2. Daarom heb ik dapper doorgezet met het gekende resultaat dat ik een voldoende en een zeer goed haalde op de twee andere stageplaatsen die ik in mijn tweede stageperiode volbracht. De mentoren en de stagebegeleiders gaven me leerkanalen en beoordeelden me positief.

Ik wil hier dus nogmaals aanbrengen dat ik over de tien weken stagen een enorme positieve evolutie doormaakte en mij ontwikkelde tot een prima diëtiste.

In het stagereglement van mijn studierichting (6.8) is er ook sprake van dat de stagebegeleider al dan niet in overleg met de stagecommissie het uiteindelijk cijfer bepaalt. Ik veronderstel dat die stagecommissie onder meer bestaat uit de drie stagebegeleiders en mijn ontwikkeling en progressie over de tien weken meenemen in de eindbeoordeling. Al weet ik niet of deze commissie is samengekomen en mij effectief heeft beoordeeld.

Opnieuw wil ik onder de aandacht brengen dat ik voor het vak casuïstiek 14/20 behaalde. Daarmee bewijs ik toch dat ik de geleerde theorieën i.v.m. dieet- en

voedingskunde kan omzetten in de praktijk. Of met andere woorden dat ik op stage onder het observerend oog van mijn stagebegeleider voedings- en dieetadviezen aan zorgvragers tot een goed einde bracht.

De ervaringen die ik opdeed in het AZ Lokeren hebben me ook gesterkt om in de setting van het Jan Yperman ziekenhuis te Ieper, ook een klinische setting dus, een bachelorproef te realiseren met een 13/20 tot gevolg. Dit ziekenhuis regelde voor mij ook een eerste vaccinatie. Eens ik me lichamelijk beschermd voelde, viel ook een last van mijn schouders en begon ik ook met minder schrik aan mijn tweede stageperiode.

Puntensysteem

Ik heb op drie stageplaatsen drie verschillende mentoren gehad met telkens drie stagebegeleiders van HoGent. Chronologisch evalueerden ze me van onvoldoende, naar voldoende en zeer goed. Het is me onduidelijk en ondoorzichtig hoe dit wordt omgezet in een negen op twintig voor stage.

Het is voor mij dus onduidelijk of de drie stagebegeleiders van HoGent samen hebben gezeten en mijn ontwikkeling als stagiaire in de voedings- en dieetleer grondig hebben besproken en alle aspecten van mijn kunnen te evalueren.

Ik heb ook het gevoel het slachtoffer te zijn van een datasysteem dat enkel cijfers registreert en onvoldoende aandacht heeft voor de ontwikkeling en het welzijn van de student. Omdat ik mijn deelpunten van de twee stageperiodes apart niet krijg, bouw ik de onderstaande redenering op om aan te tonen dat ik meer verdien dan de 9/20 voor stage.

Ik baseer me op het examenreglement van de HoGent (artikel 35, deel 4) en de richtlijnen Stages PBA Voedings- en dieetkunde (uitgave 2020-2021).

Ik kreeg mee dat ik in de tweede stageperiode op de deeltijdse stages respectievelijk voldoende en zeer goed ontving. Volgens het beoordelingskader (6.8, richtlijnen Stages) mag ik in het beste geval 12/20 en 16/20 samentellen en in het slechtste geval 10/20 en 12/20 optellen. Dat brengt me op het cijfer 14/20 of 11/20 (of een cijfer daartussen) voor mijn tweede stageperiode.

Volgens de studiefiche inzake stages in de Bachelor in voedings- en dieetkunde neemt men het rekenkundig gemiddelde van de eindevaluatie van stage 1 en van stage 2 samen. Ik citeer: “Indien de berekende gewogen score van stage 1 en stage 2 meer dan 9 op 20 bedraagt en er is een stage met een score van minder dan 8 op 20 dan krijgt de student voor Stages niet de berekende gewogen score maar wordt automatisch het examencijfer ‘9 op 20’ toegekend.”

Eerste conclusie: men neemt de twee stages samen in één cijfer. Als dit gebeurt, lijkt het me ook logisch dat de positieve evolutie of progressie over de twee stageperiodes zich vertaalt in punten of een beoordeling of deliberatie door de stagecommissie. Men moet de student dus in zijn geheel over beide stageperiodes beoordelen, aangezien men de punten samentelt.

Aangezien ik op mijn rapport een 9 op 20 kreeg voor de gehele stageperiode, concludeer ik ook dat men mij minder dan 8 op 20 gaf voor de eerste stageperiode. Iets wat onterecht aanvoelt, gezien de context die ik hierboven al omschreef, maar ook die ik terugvind in het rubrics-formulier van mijn eerste stageperiode. Zie bijlage drie.

Dit formulier bevat 70 indicatoren die als van toepassing voor de klinische stage zijn aangekruist. 38 daarvan werden als werkpunt of onvoldoende aangekruist, 19 als voldoende, 7 als goed en 10 als uitmuntend. Het totaal komt op 72, omdat twee indicatoren dubbel zijn aangekruist: 1.3 en 2.3. Volgens de handleiding bij het Evaluatie-

instrument wordt de meest links gemarkeerde indicator in aanmerking genomen voor de evaluatie. Hier zou echter het principe van het voordeel van de twijfel voor de student moeten gelden.

38 indicatoren als onvoldoende aangekruist, en 34 indicatoren worden als voldoende en meer aan[ge]zien. Twee indicatoren hebben een dubbel notatie, zowel voldoende als onvoldoende. Omgezet in percentage betekent dat ik 48,5 procent behaal voor mijn eerste stageperiode. Als we dat omzetten in een cijfer op 20 betekent dat ik op die eerste stageperiode minstens een 9 op 20 behaal. Dus u begrijpt dat ik me jegens deze stage enigszins benadeeld voel. Mijn tweede conclusie is dat ik op zijn minst voor de gehele stageperiode (= 10 weken klinische en keuzestage), zowel één als twee, een 10 op 20 haal.

De handleiding bij het Evaluatie-instrument Sacco+C 3.0 vermeldt dat “ingeval er bij onvoldoendes en uitmuntend werden gescoord, worden ze in deze box door de mentor gemotiveerd.”

Mijn eerste bedenking bij de opmerkingen die mijn mentor noteerde op het evaluatie-document is dat geen enkele opmerking rechtstreeks aan een indicator wordt gekoppeld. Of m.a.w. de nummering van de indicatoren zijn niet in de opmerkingen opgenomen. Mijn tweede bedenking is dat mijn tien quoterings van uitmuntend ook niet gemotiveerd werden.

Het bewijst onrechtstreeks dat ik op mijn stageplaats weinig positief werd bejegend. In die vijf weken dat ik bij mijn mentor stage liep, heb ik nooit van haar één positieve opmerking over mijn handelen gehoord.

Een stagiair ontwikkelt zich over de verschillende periodes heen. Ik durf te stellen dat ik die vereisten nu wel beheers. Niet perfect, niet zoals een diëtiste met jarenlange ervaring, maar ik heb het aangeleerde wel in de vingers. Ik weet nu wat van me wordt verwacht en ik zal steeds handelen naar het geleerde (zie nogmaals mijn cijfer voor casuïstiek) met de nodige beroepsernst.

Stagesysteem

Mijn ervaring leert me ook dat het beter is om zowel de eerste als de tweede stageperiode op te splitsen, zodat er vier deeltijdse stagebeurten zijn, zodat er zowel in de eerste als in de tweede stageperiode telkens twee mentoren hun observaties kunnen doorgeven aan de stagebegeleiders.

In andere studierichtingen als bijvoorbeeld een bachelor onderwijs volgt één stagebegeleider een student op die in verschillende scholen bij verschillende mentoren terecht komt. De stagebegeleider verzamelt zo meer objectieve informatie. Als het tussen een student en een mentor niet klikt, is de student daar niet het slachtoffer van.

In mijn klinische stage was ik gebonden aan één mentor gedurende vijf weken. Bovendien bouwt een stagebegeleider als die vele jaren met dezelfde mentor werkt een band op en verliest die misschien na verloop van tijd een objectieve afstand tot de mentor.

Daarom dus mijn voorstel om de klinische stage op te splitsen in twee periodes van twee en drie weken in twee verschillende ziekenhuizen. Zo komt de student bij twee verschillende mentoren terecht, zodat een voorval als deze in de toekomst wordt vermeden.

Ik hoop dat de interne beroepscommissie aan de betrokken personen de opdracht geeft om mijn stagecijfer van de eerste stageperiode te herbekijken en op te trekken naar een niveau waardoor ik dit academiejaar en drie voorafgaande jaren van studeren,

waaronder een zware periode van afstandsonderwijs, nu kan afronden.”

Bij beslissing van 7 juli 2021 verklaart de interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent dit beroep ongegrond.

Met het arrest nr. 6.873 van 13 september 2021 vernietigt de Raad die beslissing; een eerste middel van verzoekster, gesteund op de formelemotiveringsplicht, wordt gegrond bevonden.

De interne beroepscommissie van de Hogeschool Gent herneemt vervolgens haar beoordeling, en komt op 27 september 2021 tot de volgende beslissing:

“[...]

De studente haalt in haar verzoekschrift intern beroep van 01/07/20221 volgende middelen aan:

[...]

Elk van de bovenstaande elementen worden door de studente met voorbeelden verder uitgewerkt:

[...]

Tot slot hoopt de student dat de interne beroepscommissie aan de betrokken personen de opdracht geeft om het stagecijfer van de eerste stageperiode te bekijken en op te trekken naar een niveau waardoor zij dit academiejaar en drie voorgaande jaren, waaronder een zware periode van afstandsonderwijs, kan afronden.

Behandeling ingesteld beroep door de interne beroepscommissie

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast:

- studente is ingeschreven in het derde modeltraject van de opleiding *voedings- en dieetkunde* en ondertekende haar opleidingscontract (bijlage 1);
- de studente behaalde een 9/20 voor het opleidingsonderdeel *Stages* (studieoverzicht bijlage 2);
- dit opleidingsonderdeel telt 18 studiepunten, een tweede examenkans is niet mogelijk. Voor dit opleidingsonderdeel moet je slagen (wordt nooit gedelibereerd) (studiefiche bijlage 3);
- de studiefiches van de opleiding voedings- en dieetkunde voor het academiejaar 2020-2021 werden goedgekeurd door de decaan van de faculteit Mens & Welzijn op 25/06/2020 na positief advies van de opleidingscommissie (DFMW/B/2020/ONDW/89384, bijlage 4). De studiefiche werd in de loop van het academiejaar niet gewijzigd. De studiefiches zijn ter beschikking van de studenten

vanaf de opening van de inschrijvingen via ects.hogent.be en na inschrijving ook via de Chamilocursus van de ingeschreven opleidingsonderdelen.

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast met betrekking tot de organisatie van de stages en de evaluatiemodaliteiten:

- de opleiding geeft in haar dossier, opgesteld naar aanleiding van het verzoekschrift van de studente en aangevuld na het arrest het volgende aan (bijlagen 7 en 8):
In het KB '97 artikel 3 staat uitdrukkelijk vermeld dat men het beroep van diëtist pas kan uitoefenen onder bepaalde voorwaarden. Eén van de voorwaarden is dat de student stage moet lopen in een klinische setting én diëtetiek voor collectiviteiten (zie bijlage, gele markerings).
Voor onze opleiding vertaalt zich dit in een klinische stage en een keuzestage. Hiertussen dient een belangrijk onderscheid gemaakt te worden. Groei of (on)voldoende prestatie wordt geëvalueerd binnen iedere setting op basis van een tussentijdse en een eindevaluatie. Het is dus niet voldoende als er een positieve evolutie zou zijn overheen de verschillende stages. Een diëtist is een paramedisch beroep en de student moet dus competent worden geacht in de verschillende domeinen (zie ook criteria op het SASSO-evaluatieformulier). Concreet, positieve evolutie wordt dus per stage (STAGE 1 of STAGE 2) meegenomen in de eindbeoordeling.
- STAGE 1 en STAGE 2 zijn volledig van elkaar losstaande stages in verschillende settings. Positieve evolutie van stage 1 naar stage 2 kan niet worden meegenomen bij eindbeoordeling. De studente dient haar competenties te bewijzen in elke stagesetting afzonderlijk.
- in de studiefiche zijn de evaluatiemodaliteiten opgenomen:

Evaluatie(s) voor de eerste examenkans		
Moment	Vorm	%Opmerking
Buiten examenrooster	Observatie van functioneren van de student	100,00 Rekenkundig gemiddelde van de eindevaluatie van stage 1 en van stage 2. In geval van afwijking van de standaard stageduur en/of bij combinatiestages wordt afgeweken van het rekenkundig gemiddelde. Indien de berekende gewogen score van stage 1 en stage 2 meer dan 9 op 20 bedraagt en er is een stage met een score van minder dan 8 op 20 dan krijgt de student voor Stages niet de berekende gewogen score maar wordt automatisch het examencijfer '9 op 20' toegekend. De evaluatie gebeurt volgens de regels opgenomen in de Richtlijnen Stages. Bijzondere bepalingen. De stagecoördinator levert de nodige inspanningen om zo goed als mogelijk tegemoet te komen aan de desiderata van de student. Soms moet hier noodgedwongen van afgeweken worden, rekening houdend met het stage-aanbod. De student kan de voorgestelde stageplaats niet weigeren. Indien de student de desiderata niet (tijdig) heeft ingediend, wijst de stagecoördinator een beschikbare stageplaats toe. De student moet zich

			houden aan de in de Richtlijnen Stages opgenomen afspraken. Detail: zie elektronische leeromgeving, OER HOGENT EN DOER Gezondheidszorg.
Dit opleidingsonderdeel wordt gequoteerd op 20 (tot op het geheel getal)			
Tweede examenkans: niet mogelijk			
Delibereerbaarheid. Voor dit opleidingsonderdeel moet je slagen (wordt nooit gedelibereerd).			

- het stageverloop en de evaluatiemodaliteiten zijn geconcretiseerd in de richtlijnen stages (bijlage 6) die de studente heeft ontvangen en waarvan ze kennis heeft genomen (bijlage 5). In de versie van de stagerichtlijnen die de studenten hebben ontvangen is de regel met betrekking tot afwijking van het rekenkundig gemiddelde bij een cijfer kleiner dan 8 op 20 voor één van beide stages niet opgenomen. Vooraan in de richtlijnen stages wordt uitdrukkelijk verwezen naar de studiefiche. Daarenboven primeert een studiefiche boven de richtlijnen stages;
- in hoofdstuk 6 van deze richtlijnen stages, is de wijze waarop een student wordt geëvalueerd en gequoteerd opgenomen. Dit gebeurt *door middel van het stage-evaluatie-instrument SASSO+C, evaluatietool gebaseerd op de Domeinspecifieke Leerresultaten Voedings- en dieetkunde (DLR) (zie bijlage 7). Deze evaluatietool wordt gebruikt voor alle Vlaamse laatstejaarsstagiairs in de voedings- en dieetkunde. Een studenten versie van de evaluatietool is ter beschikking van de studenten op de elektronische leeromgeving. Studenten gebruiken de tool voor (het afdrukken van) hun zelfevaluatie en kunnen de tool ook gebruiken om een tussentijds beeld van hun prestaties te zien.*

Bijlage 7 van de richtlijnen stage, waarnaar verwezen wordt, geeft bijkomende toelichting over het stage-evaluatie-instrument SASSO+C:

- *het referentieniveau is 'de startende beroepsbeoefenaar': De referentie waarnaar [SASSO]+C verwijst en waartegen de gedragingen op stage getaxeerd worden is dan ook niet de ervaren beroepsbeoefenaar maar de startende, de pas afgestudeerde;*
- *het centrale document is het scoreformulier: Alle rubrics van een leerresultaat worden in het scoreformulier opgenomen. Zo weet de stagiair meteen wat er in aanmerking genomen wordt voor de beoordeling van zijn/haar prestaties. [...] De omzetting van de prestaties naar een score gebeurt elektronisch waarbij alle*

items een vaste waarde hebben ten opzichte van elkaar en binnen de rubrieken waarin ze staan. Ook de rubrieken verhouden zich in vaste verhoudingen. Met een rekenblad wordt alles consequent berekend.

- *rubricsformulier: Het werk van de stagiair wordt op geregelde tijdstippen geobserveerd en geregistreerd door de stagementor en /of de stagebegeleider. Op die manier vormt de assessor zich een beeld van de stageprestaties. De registratie gebeurt op het rubricsformulier voor de elementen uit het scoreformulier van toepassing in de setting. [...] De assessor van de stageplaats kent geen punten toe en beslist niet of de prestatie al of niet voldoet om te slagen. Deze 'evaluatie' van de prestatie en de quoterings is de bevoegdheid van de opleiding en gebeurt pas in de volgende stap;*
  - *toekennen van een cijfer: Minstens één keer (en zeker op het einde van een stagemodule/-periode) worden alle ondertekende vaststellingen in het scoreformulier met een elektronisch rekenblad omgezet in een score. Daarvoor markeert (x) de stagebegeleider alle geregistreeerde vaststellingen van het rubricsformulier in het scoreformulier. Op basis van deze input wordt het 'rapport student' automatisch ingevuld. Het geeft voor elke rubric aan of de prestatie voldoet of dat er verbetering noodzakelijk is. De scores van alle stagiairs uit eenzelfde stageperiode zullen door de opleiding worden bijgehouden en gesorteerd. Op die manier wordt elk individueel prestatieniveau geplaatst tegenover de scores van andere stagiairs uit dezelfde periode. Het stage-evaluatieinstrument SASSO+C (de tool bestaande uit een elektronisch rekenblad) is in een studentenversie ter beschikking op de elektronische leeromgeving.*
- de stages binnen het opleidingsonderdeel Stages werden door de studente als volgt volbracht:
- STAGE 1: klinische stage
AZ Lokeren
Periode 1: 8/2/21 -13/3/21
Stagementor: [K.V.]
Stagebegeleider HOGENT: [Z.B.]
Deelpunt STAGE 1: 6,83 / 20
- STAGE 2: keuzestage
Periode 3: 3/5/21 - 9/6/21
Combinatie van twee stage[s]:
- Diëtistenpraktijk [L.D.C.]
Stagementor: [L.D.C.]
Stagebegeleider HOGENT: [M.V.]
  - Diëtiste [S.H.]
Stagementor: [S.H.]
Stagebegeleider HOGENT: [J.S.]
- Deelpunten STAGE 2 = combinatiestage:
- Diëtistenpraktijk [L.D.C.]: 18,03/20 (165u stage)
  - Diëtiste [S.H.]: 11,49/20 (27u stage)
- Deelpunt STAGE 2, rekening houdend met het aantal uren per deelstage: 17,1/20
- de studente betwist in haar verzoekschrift inhoudelijk enkel de beoordeling van klinische stage.

De interne beroepscommissie besluit dat de studente op de hoogte werd gebracht van het verloop van de stages binnen het opleidingsonderdeel *Stages*, de evaluatiemodaliteiten van dit opleidingsonderdeel en het gebruikte stage-evaluatie-instrument SASSO+C.

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast met betrekking tot de voorbereiding van de stages en de begeleiding tijdens de klinische stage:

- de studenten voedings- en dieetkunde worden op de stages voorbereid via verschillende opleidingsonderdelen georganiseerd in semester 1. Zoals blijkt uit het aanvullend dossier van de opleiding (bijlage 8) werden omwille van de corona pandemie, de hoorcolleges van het opleidingsonderdeel ‘coachende gespreksvoering’ online georganiseerd. De werkcolleges werden, gezien het belang in voorbereiding van de stage, maximaal fysiek op de campus georganiseerd. Op vraag van de studenten werd aan het einde van de lessenreeks nog een fysiek monitoraat toegevoegd. Ook voor het opleidingsonderdeel ‘oefeningen toegepaste dieetleer 3’ werden zowel fysieke als online lessen en oefeningen georganiseerd. Tijdens deze lessen worden studenten via rollenspelen voorbereid op stage aan de hand van authentieke casussen. Er werd in voorbereiding van de stages wel degelijk voorzien in een aangepast leertraject en dit binnen de opgelegde beperkingen omwille van de corona pandemie;
- net voor aanvang van de stage werd op 8/02/2021 een fysiek opstartmoment georganiseerd. Via een presentatie (bijlage 8) kregen de studenten input met betrekking tot casuïstiek en intervisie. Bij de start van dit opstartmoment werd in groep stilgestaan bij vragen en bezorgdheden van studenten. Ook na de presentatie waren zowel de stagecoördinatoren als het opleidingshoofd bereikbaar voor individuele vragen van studenten. Zij geven aan geen vragen of bezorgdheden van Siska te hebben ontvangen;
- noch uit het verzoekschrift van de studente, noch uit het aanvullend dossier van de opleiding blijkt dat de studente voor aanvang van de stage haar angst om te vertrekken op stage heeft geuit. Er kon voor studenten een inloopstage of uitloopstage worden voorzien, of er konden andere mogelijkheden worden onderzocht indien de studente gecommuniceerd had met personen uit de opleiding. De bezorgdheid werd niet geuit, noch werd de vraag naar mogelijke oplossingen door studente gesteld;
- na aanvang van de stageperiode werd op 25/02/202 een stageterugkomdag georganiseerd. Op vraag van de studenten werd een extra sessie rond coachende gespreksvoering georganiseerd (bijlage 8). Weerom blijkt dat de opleiding wel degelijk rekening hield met de specifieke context van de corona pandemie en vragen van studenten naar bijkomende oefenmomenten binnen een aangepast leertraject. Opnieuw was de stagebegeleider op deze terugkomdag vlot bereikbaar voor individuele vragen en bezorgdheden van studenten. Siska heeft haar stagebegeleider niet gecontacteerd;
- gelijktijdig met de stageperiode worden intervisiesessies georganiseerd. Deze intervisiesessies werden maximaal fysiek georganiseerd, in een vaste groep van studenten en met een vaste begeleider. In het aanvullend dossier van de opleiding (bijlage 8) is het volgende opgenomen betreffende de intervisie: *In een intervisie wordt er vooral ruimte gelaten om ervaringen te delen. De sessies omvatten volgende topics: communicatie, vakinhoudelijk of casusgestuurd waarbij studenten eigen casussen uit de praktijk meebrengen en een sessie rond solliciteren. Op basis van deze onderwerpen, waarbij studenten ervaringen delen, kunnen ze zich herkennen in het gevoel van een ander en oplossingsgericht hiernaar kijken. In deze sessies hebben*

studenten de actieve rol en heeft de intervisor vooral de rol van de moderator. De moderator waakt erover dat de student in zijn kracht wordt gezet en actief aan de slag kan gaan met de feedback van zijn medestudenten. Dit is ook waar de visie van de opleiding voor staat. [...] Tijdens de intervisiesessie is het de bedoeling dat de intervisor bij grote problemen, de student adviseert om de stagebegeleider snel op de hoogte te brengen.

- de intervisiegroep met onder andere Siska stond onder leiding van [J.S.]. Uit het verzoekschrift van de studente en de e-mail van [J.S.] (bijlage 8) blijkt dat de studente actief heeft deelgenomen aan de intervisiesessies en zelf heeft aangegeven dat zij aan de slag kon gaan met de verkregen feedback;
- verder blijkt uit het aanvullend dossier (bijlage 8): *Op de intervisiesessie op 11/3/21 gaf Siska aan zij bezorgdheden had omtrent de eindevaluatie. Er werd op advies van [J.S.], contact opgenomen met [Z.], de stagebegeleidster (zie mail in de bijlage). Dit gesprek heeft via TEAMS plaatsgevonden. De student werd handvaten aangereikt waarmee ze aan de slag kan gaan op stage. [Te allen tijde] kan er teruggekoppeld worden aan de stagebegeleider.*
- de studenten worden tijdens de stage op de stageplaats begeleid door een stagementor. De rol van de stagementor is opgenomen in de begrippenlijst van de richtlijnen stage (bijlage 6, p. 3): *de persoon die binnen de stageverlenende instelling de begeleiding van de stagiair verzorgt; persoon die de stagiair tijdens zijn stage kan volgen, waarmee de student samen taken uitvoert en die de student feedback geeft over zijn handelen en zelfstandig functioneren. Persoon die de praktische vragen kan beantwoorden in verband met de jobinhoud.* De aangeduide stagementor tijdens de klinische stage in AZ Lokeren was [K.V.]. Uit het verzoekschrift van de studente blijkt dat de studente de begeleiding door deze stagementor niet positief ervaarde;
- in de stagerichtlijnen is opgenomen (bijlage 6, p. 9): *De student bouwt tijdens de stageperiode het verslag op en kan met concrete vragen terecht bij de stagebegeleider voor tussentijds advies. Dit gebeurt door contact op te nemen via e-mail, tijdens het stagebezoek n.a. v. casuïstiek of de tussentijdse stage-evaluatie of bij een zelfgemaakte afspraak op een stageterugkomdag. De student heeft de plicht om bij het ervaren van problemen zijn stagebegeleider hier zonder uitstel onmiddellijk van op de hoogte te brengen. Op deze manier kan de begeleider tijdig aanwijzingen geven en ondersteunen.*

Op 22/02/2021 vond het tussentijds evaluatiegesprek plaats waarvan de studente een verslag opmaakte (bijlage 13). Uit dit verslag blijkt niet dat de studente problemen met de stagementor heeft aangekaart, noch is ze ingegaan op problemen op de stageplaats zelf (fusie van twee ziekenhuizen). Uit voorgaande is reeds gebleken dat de studente dit ook niet via andere weg of op een ander ogenblik heeft aangekaart bij haar stagebegeleider. Pas op 10/03/2021 heeft zij contact opgenomen met haar stagebegeleider via e-mail, waarin ze aangaf bezorgd te zijn omtrent haar eindevaluatie op 12/03/2021. De stagebegeleider heeft op 11/03/2021, de dag voor de eindevaluatie, een online gesprek gehad met de studente. Logischerwijze kon de stagebegeleider op dat ogenblik van de stage geen oplossing meer bieden;

- de stagementor is niet de enige persoon die de studente op de stageplaats begeleidde. Ook andere collega's nemen delen van de begeleiding op. Zo verwijst de studente zelf naar een diabetes-diëtiste in het ziekenhuis waar zij elke week een halve tot een volledige dag mee samenwerkte. De studente geeft zelf aan dat ze door haar begeleid werd op pedagogische wijze en een leertraject werd aangeboden. Deze diabetes-

diëtiste, [E.L.] was aanwezig op het eindevaluatiegesprek op 12/03/2021 (verslag bijlage 21).

De interne beroepscommissie besluit dat de studente binnen de context van de corona pandemie een aangepast leertraject werd geboden in voorbereiding van de stages binnen het opleidingsonderdeel *Stages*. Daarnaast was de stagebegeleider steeds vlot bereikbaar zowel voor als tijdens de stage voor het melden van problemen op de stageplaats. De interne beroepscommissie besluit dat er geen sprake is van gebrekkige begeleiding van de studente door de stagebegeleider van HOGENT. Vermeende problemen met betrekking tot de begeleiding door de stagementor werd pas kort voor de eindevaluatie aan de stagebegeleider gemeld en stonden volledig in [het] teken van deze eindevaluatie. Daarnaast heeft de studente zich ook positief geuit ten opzichte van [de] geboden begeleiding op de stageplaats. De interne beroepscommissie besluit hieruit dat de begeleiding op de stageplaats niet in die mate gebrekkig kan zijn geweest dat leerkansen voor de studente in die mate werden ontnomen dat slagen onmogelijk was.

De interne beroepscommissie stelt het volgende vast met betrekking tot de beoordeling van de klinische stage enerzijds en de eindbeoordeling van het opleidingsonderdeel *Stages* anderzijds:

- de opleiding stelt volgende evaluatiedocumenten met betrekking tot de klinische stage ter beschikking van de interne beroepscommissie:
  - tussentijdse evaluatie klinische stage:
    - rubrics mentor (bijlage 9)
    - rubrics studente zelfevaluatie (bijlage 10)
    - scoreformulier tussentijds (bijlage 11)
    - rapport student tussentijds (bijlage 12)
    - verslag van het tussentijds evaluatiegesprek, opgemaakt door de studente (bijlage 13)
  - eindevaluatie klinische stage:
    - rubrics mentor (bijlage 14)
    - rubrics studente zelfevaluatie (bijlage 15)
    - scoreformulier eindevaluatie op basis van rubrics mentor (bijlage 16)
    - rapport stagebegeleider eindevaluatie – enkel input mentor (bijlage 17)
    - scoreformulier stagebegeleider eindevaluatie – volledige beoordeling (bijlage 18)
    - rapport stagebegeleider eindevaluatie (bijlage 19)
    - rapport studente eindevaluatie (bijlage 20)
    - verslag van het eindevaluatiegesprek, opgemaakt door de studente (bijlage 21)
- de tussentijdse evaluatie geeft de student inzicht in de perceptie van stagementor(en) en stagebegeleider. De tussentijdse evaluatie gebeurt tijdens een gesprek waarbij student, mentor en stagebegeleider aanwezig zijn. Van dit gesprek werd een verslag opgemaakt. De tussentijdse stage-evaluatie wordt niet in rekening gebracht voor het berekenen van de eindscore. Het verslag van de tussentijdse evaluatie toont een genuanceerd beeld waarbij aan studente werkpunten werden aangereikt en gemotiveerd. Studente geeft zelf aan geschrokken te zijn van de strenge beoordeling, maar schrijft ook dat ze het eens was met de beoordeling en feedback (bijlage 13);

- kort voor het eindevaluatiegesprek heeft de studente haar stagebegeleider toevertrouwd dat zij zich zorgen maakte over de mogelijks te strenge evaluatie (supra). Op dat ogenblik waren nog geen cijfers vastgelegd. De boodschap van de stagebegeleider dat een mindere stage kan opgehaald worden door de andere stage was op dat ogenblik correct. Een beperkt tekort (minimum 8/20) kan worden opgehaald. De beoordeling door de mentor was op dat ogenblik immers nog niet gekend. Het bericht waarnaar de studente refereert (verzoekschrift bijlage 2) heeft betrekking op een andere studente. Er wordt in dat bericht gesproken over een 'net niet genoeg voor een voldoende'. Dit is voor studente niet van toepassing en werd ook nooit foutief aan haar gecommuniceerd;
- *de stagebegeleider beoordeelt na afloop van de stage in hoeverre de doelstellingen bereikt werden en in welke mate de noodzakelijke attitudes en competenties van de stage zijn verworven. De stagebegeleider kent het examencijfer toe. De stagebegeleider houdt hierbij rekening met volgende informatie: het advies van de stagementor over de stageactiviteiten via het ingevulde rubricsformulier, het zelfevaluatieformulier, het stageverslag, het respecteren van de deadlines en afspraken, de volledigheid van het stagedossier (ETOS). De beoordelingen door de stagementor(en) (rubricsformulier(en)) zijn adviserend. De eindverantwoordelijkheid voor de quoterings van de stage ligt bij de stagebegeleider. (richtlijnen stage p. 10);*
- de eindevaluatie gebeurt tijdens een gesprek waarbij student, mentor en stagebegeleider aanwezig zijn. Van dit gesprek werd een verslag opgemaakt door de studente (bijlage 21). Uit dit verslag blijkt dat de studente het niet altijd eens is met de beoordeling door haar mentor, ze motiveert haar mening in het verslag. Op andere vlakken kan ze wel akkoord gaan met de vaststellingen. Ze geeft samenvattend aan: *Ik heb het gevoel dat ik mijn eigen potentieel enorm belemmerd heb tijdens deze stage, door mijn stress, onzekerheid en perfectionisme. Ik hoop tegen mijn volgende stage toch wat sterker in mijn schoenen te staan. Ik vind gewoon enorm jammer dat ik elke dag op stage verscheen met 100% goede moed en zin om mezelf te bewijzen, en mezelf elke dag heb gepusht tot mijn maximum. Maar dat ik mezelf toch niet heb kunnen bewijzen tegenover mijn stagementor en mijn potentieel niet getoond heb.*
- voor het bepalen van de eindscore werd door de stagebegeleider (conform de richtlijnen stage) het rubricformulier van de mentor omgezet in een scoreformulier (bijlagen 16 en 17). Mocht enkel rekening gehouden zijn met de beoordeling door de mentor, betekende dit een eindscore van 3,79/20. Deze beoordeling is echter enkel adviserend. De stagebegeleider neemt immers ook de zelfevaluatie van de studente, het stageverslag, evolutie in de loop van de stage, ... in overweging bij eindbeoordeling. De studente had de dag voor de eindevaluatie een gesprek met haar stagebegeleider (supra) en heeft in het eindevaluatieverslag punten aangehaald waarin ze verschilde van mening met de mentor en deze gemotiveerd. Ook hiermee werd rekening gehouden bij de eindbeoordeling zoals blijkt uit het verschil in eindcijfer tussen de stagementor en de stagebegeleider: op basis van alle voorhanden zijnde informatie kwam de stagebegeleider tot een eindscore van 6,83/20, gebaseerd op haar beoordeling van de verschillende rubrics (bijlagen 18 en 19). Na overleg met de stagecoördinator werd dit cijfer als definitief cijfer voor STAGE 1 vastgelegd;
- nergens blijkt dat de stage, noch de stagebeoordeling niet correct zou zijn verlopen. Het gehanteerde stage-evaluatie-instrument SASSO+C werd correct toegepast bij de beoordeling van de studente;

- de studente behaalde voor haar keuzestage een deelcijfer van 17,1/20. Conform de studiefiche werd de eindscore van 9/20 vastgelegd gezien studente voor de klinische stage 6,83/20 (<8/20) behaalde;
- de stagecoördinator geeft aan in het door haar opgestelde dossier (bijlage 7) dat de studente haar deelcijfers mondeling heeft verkregen tijdens het feedbackgesprek. De studente ontkent dit. Er worden nooit punten gecommuniceerd naar ouders van studenten.

De interne beroepscommissie besluit dat de deel- en eindscores correct tot stand zijn gekomen en afdoende werden gemotiveerd.

De studente heeft contact opgenomen met de ombudspersoon (verslag bijlage 22).

Beslissing van de interne beroepscommissie

De interne beroepscommissie beslist om het beroep ongegrond te verklaren.

De interne beroepscommissie beslist dat het resultaat van 9/20 voor het opleidingsonderdeel Stages behouden blijft.”

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota voert verwerende partij aan dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, aangezien de beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt en haar beslissing derhalve in de plaats is gekomen van de initiële examenbeslissing.

Verzoekster dient geen wederantwoordnota in en spreekt de exceptie niet tegen.

Beoordeling

Verzoekster heeft ook in de voorgaande procedure, gekend onder het rolnummer 2021/267, de initiële examenbeslissing mede tot voorwerp van haar beroep gemaakt. De Raad heeft in zijn arrest nr. 6.873 van 13 september 2021 uiteengezet waarom het beroep in dat opzicht niet ontvankelijk is.

Verzoekster herhaalt thans haar vordering wat de beslissing van 25 juni 2021 betreft en noopt de Raad er aldus toe eveneens in herhaling te vallen.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 44n §4 van het onderwijs- en examenreglement dat de interne beroepscommissie “*een beslissing [neemt] die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of herzielt.*”

Hieruit blijkt dat de interne beroepscommissie beschikt over volheid van bevoegdheid. Die volheid van bevoegdheid heeft tot gevolg dat de beslissing van het beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoekster zich op de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster is van oordeel dat de aangehaalde rechtsgronden zijn geschonden doordat bij het toekennen van de score voor ‘Stage 1’ geen rekening is gehouden met de bepalingen uit ‘Richtlijnen Stages PBA Voedings- en dieetkunde’.

Verzoekster verwijst naar de tekst van de voormelde ‘Richtlijnen’:

“De eindevaluatie van de stage komt indien organisatorisch mogelijk, tot stand in een gemeenzaam gesprek tussen stagementor, stagebegeleider en student. De schriftelijke neerslag ervan gebeurt aan de hand van het scoreformulier. De stagementor vraagt hiervoor de observaties op (rubricsformulieren) van alle personen onder wiens begeleiding of in wiens opdracht de student activiteiten uitvoerde.”

Noch in het proces-verbaal van 7 juli 2021, noch in het proces-verbaal van 27 september 2021 van de interne beroepscommissie, is er volgens verzoekster sprake van dat de stagementor dergelijke rubricsformulieren heeft opgevraagd of heeft ingezet, of heeft ingebracht/ingezet in de tussentijdse evaluatie of in de eindevaluatie. Verzoekster stelt dat zij noch in het gesprek bij de tussentijdse evaluatie, noch bij de eindevaluatie, waarbij de stagementor en de stagebegeleider aanwezig waren, rubricsformulieren heeft gezien die aantonen dat haar mentor of andere personen die haar begeleidden of in wier opdracht verzoekster activiteiten uitvoerde, haar handelen op stage hebben geobserveerd en/of geregistreerd in de periode voorafgaand aan de tussentijdse en de eindevaluatie. Volgens verzoekster werd er zowel bij de tussentijdse als bij de eindevaluatie telkens gewerkt met één rubricsformulier.

Daarnaast voert verzoekster aan dat op het rubricsformulier, ondertekend op 12 maart 2021 door verzoekster, mevrouw [V.], en mevrouw [L.] en mevrouw [B.], een onvoldoende werd gegeven op twee leerdoelstellingen i.v.m. de ACS/HACCP-methode, die niet van toepassing waren op stage. Om die reden heeft de stagebegeleider die beoordeling ook niet laten meetellen in de eindscore. Verzoekster ziet hierin een bewijs van de onzorgvuldigheid waarmee haar stagementor haar opvolgde.

Verzoekster besluit dat er “desgevallend” onzorgvuldig en onredelijk is gehandeld door het stagecijfer voor ‘Stage 1’ te handhaven, aangezien er geen of onvoldoende rubricsformulieren aanwezig zijn om het cijfer te motiveren en het eindevaluatie-rubricsformulier ook een fout bevat.

Beoordeling

Artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe kan bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag

ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

De contouren van wat aan de beoordeling van de Raad kan worden voorgelegd, wordt met andere woorden in beginsel bepaald door de grieven die de verzoekende partij in het intern beroep heeft opgeworpen.

Wat verzoekster in het eerste middel opwerpt, kan niet worden teruggevoerd tot het intern beroep dat zij in juli 2021 heeft ingediend.

Aangezien geen verantwoording wordt gegeven waarom deze grieven nu pas voor het eerst worden ontwikkeld – en de Raad zulke mogelijke verantwoording ook niet spontaan ziet – en vermits de grieven geen betrekking hebben op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld en evenmin raken aan de openbare orde, is het middel onontvankelijk.

Tweede middel

Ook in een tweede middel steunt verzoekster zich op de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat de voormelde ‘Richtlijnen’ voorschrijven dat er gedurende de stageperiode tussentijdse besprekingen zijn over het handelen van de student en dat de student van de stagementor en de stagebegeleider feedback krijgt over zijn functioneren, terwijl zij tijdens de eerste stageperiode haar stagebegeleider slechts éénmaal heeft ontmoet.

Daarnaast stelt verzoekster dat diezelfde ‘Richtlijnen’ bepalen dat de observaties, aanwijzingen, adviezen en opmerkingen tussentijds door de stagementor en desgevallend stagebegeleider op het rubricsformulier van de evaluatietool worden gemarkeerd en genoteerd, terwijl de stagementor geen dergelijke notities heeft gemaakt en de eigen rol beperkte tot het maken van opmerkingen in het afsluitend stage-evaluatieformulier.

Uit dit alles blijkt volgens verzoekster dat zij geen aanwijzingen, adviezen en opmerkingen heeft ontvangen – kortom: feedback – die haar tijdens de eerste stageperiode konden helpen.

Beoordeling

Om dezelfde redenen die zijn aangegeven bij de beoordeling van het eerste middel, is ook het tweede middel niet ontvankelijk.

Derde middel

Een derde middel steunt op een schending van de materiële motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster is van oordeel dat de aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden omdat bij de beoordeling van ‘Stage 1’ het stage-evaluatie-instrument SASSO+C door de stagementor niet correct werd gebruikt.

Zij zet het volgende uiteen:

“Zowel in het proces-verbaal d.d. 7/07/2021, stavingsstuk bijlage 2, als in het proces-verbaal d.d. 27/0[9]/2021, stavingsstuk bijlage 3, van de Interne Beroepscommissie van HoGent wordt er naar evaluatie-instrument Sasso+C verwezen om mijn competenties en vaardigheden te evalueren.

Het evaluatie-instrument is een instrument of een gereedschap, zoals een hamer een instrument of gereedschap is. Om een nagel in een houten plank te kloppen, dient een doorsnee man/vrouw meerdere keren de hamer te gebruiken om het gewenste resultaat te gebruiken. Om een objectief oordeel te kunnen vellen, dient het Sasso+C instrument veelvuldig ingezet te worden.

Het evaluatie-instrument Sasso+C, bestaande uit af te vinken rubricsformulieren, waarbij voor stageperiode 1, 68 indicatoren van toepassing zijn, kan enkel een correct beeld schetsen als het meerdere malen wordt ingezet. Of met andere woorden: hoe meer rubricsformulieren tijdens observaties worden ingezet, of m.a.w. hoe meer registraties, hoe beter het functioneren van de stagiaire in beeld wordt gebracht. Kortom hoe meer tussentijdse rubricsformulieren er door de mentor of andere personen die tijdens mijn opleiding verantwoordelijkheid voor me droegen, worden ingevuld, hoe correcter en waarheidsgetrouw de tussentijdse en de eindevaluatie zullen zijn.

In het proces-verbaal van de interne beroepscommissie d.d. 27/09/2021, gestaafd met bijlage 3, verwijst de interne beroepscommissie op bladzijde vijf naar hoofdstuk 6 van de

richtlijnen voor stages. Zij formuleert het op bladzijde zes van het proces-verbaal als volgt, ik citeer: *“rubricsformulier: Het werk van de stagiair wordt op geregelde tijdstippen geobserveerd en geregistreerd door de stagementor en/of stagebegeleider. Op die manier vormt de assessor zich een beeld van de stageprestaties. De registratie gebeurt op het rubricsformulier voor de elementen uit het scoreformulier van toepassing in de setting.”*

In punt 6.2 van Richtlijnen voor stage staat het letterlijk als volgt: *“De rubricsformulieren van het eerste deel van de stage vormen de basis voor het invullen van het scoreformulier van de evaluatietool bij de tussentijdse evaluatie; de rubricsformulieren van het tweede deel van de stage vormen de basis voor het invullen van het scoreformulier van de evaluatietool bij de eindevaluatie.”*

Bij mijn weten zijn er van mijn dagelijks handelen in het ziekenhuis nooit rubricsformulieren, met uitzondering van die ene tussentijdse en het eindformulier, ingevuld, niet bij het eerste deel van de stage, noch bij het tweede deel van de stage, die de basis kunnen vormen voor het invullen van het scoreformulier van de evaluatietool bij de tussentijdse evaluatie en eindevaluatie. Met andere woorden: ik heb mijn mentor nooit mijn handelen bewust zien observeren en registreren met een rubricsformulier zoals het Sasso+C instrument vereist, of zoals de Richtlijnen voor stages dit voorschrijven.

Ik verwijs ook naar de ‘Handleiding evaluatie-Instrument Sasso+C 3.0’, gestaafd met bijlage 5, waarbij de uitgangsprincipes het volgende staat: ‘Onder assessment wordt verstaan het verzamelen, inventariseren en categoriseren van de geobserveerde gedragingen van een stagiaire, handelend in een [authentieke] context.’

Ik heb geen er geen weet van dat mijn geobserveerde gedragingen op papier zijn verzameld, geïnventariseerd en gecategoriseerd.

Ik verwijs ook naar bijlage 4, een artikel met als titel NIEUW EVALUATIE-INSTRUMENT STAGES VOEDINGS- & DIEETKUNDE, waarin [M.V.], hoofdlector, vakgroep Natuur- en voedingswetenschappen, voorzitter opleidingscommissie PBA-VDK faculteit Mens en Welzijn, Hogeschool Gent en [L.S.] het Sasso+C-instrument toelichten. De belangrijkste boodschap van de auteurs is de stelling: ‘What you observe is what you assess.’

Ik citeer uit het artikel: *“Het werk van de stagiair wordt op geregelde tijdstippen geobserveerd. De mentor registreert de geobserveerde prestaties. Ook bijvoorbeeld het lezen van een verslag en/of portfolio en de communicatie met de stagiair kunnen informatie opleveren. Op die manier vormt de assessor zich een beeld van de stageprestaties. De registratie van de observaties gebeurt met behulp van een begeleidingsformulier. Het begeleidingsformulier verschilt per type setting: het bevat enkel die beroepsdomeinen uit het evaluatieformulier die in de betreffende setting van toepassing zijn.”*

Nogmaals: ik heb geen weet, nog in realiteit gezien, dat mijn mentor mijn handelingen bewust observeerde en registreerde met een rubrics en/of begeleidingsformulier. Noch bij de tussentijdse, nog bij de eindevaluatie, waarbij mijn stagebegeleider aanwezig was, kon mijn mentor deze observatie- en registratiedocumenten voorleggen, en dus een objectief en correct beeld van mijn handelen als [stagiair] staven. In mijn eerste verzoekschrift, 1 juli 2021, aan de Interne Beroepscommissie van HoGent, wees ik er al op dat het stagesysteem niet borg staat voor objectieve beoordeling. Zowel in het proces-verbaal d.d. 7/07/2021, als in het proces-verbaal d.d. 27/09/2021 wordt het Sasso+C-instrument ter argumentatie aangebracht, doch wordt er vergeten, mijns inziens, dat dit instrument, hoe objectief en eerlijk het op papier is uitgewerkt, dat het instrument slechts van tel is en dus waarde heeft als het correct wordt gebruikt, bovendien blijft het afhankelijk van de

persoon die het invult en het aantal keren dat die persoon het instrument daadwerkelijk gebruikt, om tot een correct resultaat te komen.

Mijn mentor heeft niet alleen nagelaten mij pedagogisch en didactisch te ondersteunen, ze liet ook na om mijn handelen als stagiaire te observeren en op papier te registreren. Hierdoor kon mijn mentor de stagebegeleider in de twee gesprekken geen objectief beeld geven van mijn functioneren als stagiaire. Er is desgevallend onzorgvuldig en onredelijk door mijn onderwijsinstelling gehandeld om het stagecijfer voor stage 1 te handhaven, aangezien er geen of onvoldoende rubricsformulieren aanwezig zijn om het cijfer te motiveren. En dus wordt ook de materiële motiveringsplicht geschaad.”

Beoordeling

In haar intern beroep heeft verzoekster over de objectiviteit van het gehanteerde beoordelingssysteem slechts de volgende inleidende opmerking gemaakt: *“Bovendien denk ik dat het stagesysteem waar ik dit semester onderhevig aan was niet altijd borg staat voor een objectieve beoordeling. Slechts één mentor beoordeelde mijn klinische stage, welk dus geen garantie biedt voor een objectieve beoordeling.”*

Die kritiek – summier omschreven – kan inhoudelijk niet worden vereenzelvigd met wat verzoekster in het derde middel in essentie aan de beoordeling verwijt, met name dat de rubricsformulieren onvoldoende (regelmatig) werden gehanteerd en ingevuld.

Dié kritiek valt dan weer volledig samen met wat verzoekster in het eerste en het tweede middel heeft aangevoerd. Om de redenen die hierboven bij de beoordeling van die middelen zijn uiteengezet, is het derde middel niet ontvankelijk.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoekster zich op de materiële motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt dat de aangehaalde beginselen van behoorlijk bestuur zijn geschonden doordat er geen schriftelijke motivering bestaat over hoe de stagebegeleider de adviserende eindscore van de mentor (3,79/20) interpreteerde, hoe zij tot het cijfer van 6,83/20 is gekomen of waarom bepaalde indicatoren hoger of lager werden gewaardeerd.

Daaromtrent zet verzoekster het volgende uiteen:

“Enerzijds ben ik blij te mogen lezen op bladzijde 12 van het [proces-verbaal] van de Interne beroepscommissie, d.d. 27/09/2021, stavingsstuk bijlage 3, dat de stagebegeleider mijn zelfevaluatie en mijn stageverslag in overweging nam bij het maken van haar eindbeoordeling. Dit zijn twee bestaande documenten, door mezelf opgesteld, in regel zijnde met Richtlijnen voor Stages, punt 5, blz. 12, stavingsstuk bijlage 6.

In het proces-verbaal, zelfde bladzijde, staat ook vermeld dat de ... *evolutie in de loop van de stage* ook in overweging wordt genomen. Er bestaan, bij mijn weten geen schriftelijke documenten die deze evolutie in kaart brengen.

Mijn stagebe[ge]leider hield rekening met het gesprek dat zij en ik hadden. Op basis van dit gesprek en de bovenstaande informatie kwam de stagebe[ge]leider tot een eindscore. Zij pleegde ook apart, zonder mij, overleg met de stage-coördinator. Er bestaat geen gemotiveerd verslag van mijn stagebegeleider waaruit blijkt hoe zij de *weloverwogen beslissing* heeft genomen, of m.a.w. waarom zij de kruisjes in de kolommen van het rubrics plaatste en/of verplaatste t.o.v. het rubricsmodel dat door de mentor en mezelf op 12 maart werd besproken en hoe zij tot de score van 6,83/20 komt. Of m.a.w. waarom werden sommige indicatoren/leerdoelen op de evaluatietool, of het eindrapport, als uitstekend, goed, voldoende en onvoldoende werden aangekruist.

Het proces-verbaal, d.d. 27 september 2021, blz. 12 vermeldt uitdrukkelijk dat de eindscore van 3,79/20 van de mentor enkel adviserend is. Mijn mentor formuleerde bij die eindscore een aantal opmerkingen, die zoals ik hierboven al argumenteerde, niet kunnen gestaafd worden met geregistreerde observaties. Bovendien zijn de opmerkingen van mijn mentor niet gekoppeld aan de indicatoren van het Sasso+C evaluatiemodel, waardoor de relevantie wegvalt, en het evaluatie-instrument niet correct wordt gebruikt en dus zijn waarde verliest. Dit houdt bovendien in dat mijn stagebegeleider daardoor verkeerd werd geïnformeerd en/of geadviseerd en daardoor dus een beïnvloede keuze maakte.

Tijdens de zitting van 3 september 2021 bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangbeslissingen, net als in ons verzoekschrift aan de Raad voor betwistingen, argumenteerden we al eerder dat als een mentor van oordeel is dat een student slechts een 3,79/20 waard is, dat deze student onmiddellijk van stage moet worden verwijderd, aangezien zij dan grove fouten zou hebben gemaakt. Het omgekeerde gebeurde echter. Ik kreeg enorme verantwoordelijkheden toegewezen die te groot zijn voor een [stagiaire] om te dragen, zoals we uitvoerig vertelde[n] aan de Raad en waarvan een schriftelijke neerslag is terug te vinden in het arrest, nr. 6.873, bladzijde 4-5, stavingsstuk bijlage 1. Er is desgevallend onzorgvuldig en onredelijk door mijn onderwijsinstelling gehandeld om het stagecijfer voor stage 1 te handhaven, aangezien mijn stagebegeleider het stagepunt 6,83/20 voor stage 1 niet motiveert.”

Beoordeling

Zoals hierboven is aangegeven, is het enkel de beslissing van de interne beroepscommissie die thans het voorwerp van het geding uitmaakt. Het is dan ook deze

beslissing die moet beantwoorden aan de wettelijke voorschriften, waaronder de formelemotiveringsplicht, en aan de beginselen van behoorlijk bestuur.

In de bestreden beslissing wordt, onder verwijzing naar de daarbij behorende bijlagen, het volgende overwogen:

“[...]

- voor het bepalen van de eindscore werd door de stagebegeleider (conform de richtlijnen stage) het rubricformulier van de mentor omgezet in een scoreformulier (bijlagen 16 en 17). Mocht enkel rekening gehouden zijn met de beoordeling door de mentor, betekende dit een eindscore van 3,79/20. Deze beoordeling is echter enkel adviserend. De stagebegeleider neemt immers ook de zelfevaluatie van de studente, het stageverslag, evolutie in de loop van de stage, ... in overweging bij eindbeoordeling. De studente had de dag voor de eindevaluatie een gesprek met haar stagebegeleider (supra) en heeft in het eindevaluatieverslag punten aangehaald waarin ze verschilde van mening met de mentor en deze gemotiveerd. Ook hiermee werd rekening gehouden bij de eindbeoordeling zoals blijkt uit het verschil in eindcijfer tussen de stagementor en de stagebegeleider: op basis van alle voorhanden zijnde informatie kwam de stagebegeleider tot een eindscore van 6,83/20, gebaseerd op haar beoordeling van de verschillende rubrics (bijlagen 18 en 19). Na overleg met de stagecoördinator werd dit cijfer als definitief cijfer voor STAGE 1 vastgelegd;
- nergens blijkt dat de stage, noch de stagebeoordeling niet correct zou zijn verlopen. Het gehanteerde stage-evaluatie-instrument SASSO+C werd correct toegepast bij de beoordeling van de studente;”

Hiermee heeft de interne beroepscommissie aangegeven hoe de score voor ‘Stage 1’ tot stand is gekomen. Verzoekster toont niet aan dat de ‘evolutie in de loop van de stage’ in ‘schriftelijke documenten’ moet worden opgetekend opdat er op een rechtmatige wijze rekening zou mee kunnen worden gehouden, noch dat een ‘gemotiveerd verslag’ moet bestaan van het overleg tussen stagementor en stagecoördinator.

Verzoekster overtuigt er niet van hoe het gegeven dat de stagebegeleider, na alle informatie te hebben verzameld, door het aanzienlijk aanpassen van het scorevoorstel van de stagementor (van 3,79/20 naar 6,83/20) er blijk van zou geven onvoldoende of onjuist geïnformeerd of geadviseerd te zijn geweest.

Dat verzoekster niet van de stage is weggehaald, kan niet worden beschouwd als een indicatie dat haar prestaties in werkelijkheid hoger moeten worden ingeschat dan de beoordeling die initieel door de stagementor, of vervolgens door de stagebegeleider werd gegeven. Ter zake

moet er overigens op worden gewezen dat het voortijdig beëindigen van een stage krachtens artikel II.246, §2 van de Codex Hoger Onderwijs enkel mogelijk is “in bijzondere gevallen en op objectieve gronden [...] als de student door zijn gedragingen blijkt heeft gegeven van ongeschiktheid voor de uitoefening van een beroep waartoe de opleiding [...] opleidt.” Zwakke resultaten of zelfs “grove fouten” – zoals verzoekster aanhaalt – die niet tot een dergelijke ongeschiktheid doen besluiten, kunnen in beginsel dan ook niet leiden tot een vervroegde stopzetting van een stage. Omgekeerd kan een student uit de niet-stopzetting van een stage niet méér afleiden dan dat (vooralsnog) niet tot de ongeschiktheid voor de beroepsuitoefening is of kan worden besloten.

Het middel is niet gegrond.

Vijfde middel

In een vijfde middel beroept verzoekster zich op het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsprincipe en het ‘autoriteitsprincipe’.

Standpunt van partijen

Verzoekster is van oordeel dat de stagereflectieverslagen niet op een zorgvuldige en redelijke wijze bij de eindevaluatie zijn ingezet en dat haar een autoriteit wordt toegekend die zij als beginnend stagiaire in een eerste stageperiode niet kon realiseren.

Verzoekster zet het middel als volgt nader uiteen:

“Punt 5.1 van Richtlijnen Stages PBA Voedings- en dieetkunde, stavingsstuk bijlage 6, stipuleert heel duidelijk dat de stage aanleiding geeft tot een stagereflectieverslag. *“De student reflecteert over de persoonlijke meest interessante leermomenten en geeft een kritische blik op zowel het eigen handelen als het beroepsmatig functioneren van de mentor op het stageterrein.”*

Dat ik het stagereflectieverslag als een kans heb gezien om mijn handelen op stage kritisch onder de loep te nemen, heb ik bewezen. Zie verslag tussentijdse evaluatie van 22/02/2021, bladzijde 157, stavingsstuk bijlage 3, en mijn eindverslag van 12/03/2021. Dat ik met een kritische blik naar het handelen als het beroepsmatig functioneren van de mentor op het stageterrein heb gekeken, kan ik u verzekeren dat ik dit heb geprobeerd, maar ik beaam tevens dat ik het niet op papier heb gezet. Voor een beginnende stagiaire is het moeilijk – en tegelijkertijd is het onrealistisch om te verwachten – om na 2,5 weken stage in een gesprek met twee volwassenen kritiek te uiten, laat staan dit in een verslag te

noteren, waarbij het verslag zowel door de mentor als de stagebe[ge]leider worden nagelezen. Tevens kan kritiek uiten, ook je relatie met de mentor hypothekeren tijdens het verder verloop van de stage. Als student dien je daarvoor stevig in je schoenen te staan, ik beken dat ik als onzekere adolescent in die eerste stageperiode dit niet kon. Bovendien nam de mentor van in de beginne een zeer kritische houding tegenover me aan, waardoor het heel moeilijk werd om tegen haar in te gaan.

Dit geef ik ook aan in mijn eindevaluatieverslag, zie stavingsstuk bijlage 2, blz. 116: *“Ik denk dat mijn onzekerheid me hier ook vaak parten in speelde. Ik durfde gewoon vaak mijn mond niet op[en] te doen om mijn mening te delen omdat ik te bang was dat ik iets verkeerd zou zeggen, terwijl ik wist dat ik mijn mening voldoende gefundeerd was.”*

In het proces-verbaal van de Interne Beroepscommissie, d.d. 27/09/2021, gestaafd met bijlage 3, wordt er zowel op blz. 11 als 12 naar mijn stageverslagen verwezen als informatiebron om tot een eindoordeel te komen. Ik denk dat in het beslissingsproces op mijn verslagen teveel gewicht rust. Ik word als autoriteit gezien, terwijl ik dit als stagiaire natuurlijk niet ben. Dit komt natuurlijk omdat er, zoals eerder gemeld in dit document, geen schriftelijke registraties bestaan van mijn handelen, net zoals er geen verslag bestaat van mijn stagebegeleider, de echte autoriteit van dienst, die aangeeft hoe en in welke mate er rekening werd gehouden met, ik citeer uit het proces-verbaal van de Interne Beroepscommissie, d.d. 27/09/2021, blz. 11: *het advies van de stagementor over de stageactiviteiten via het ingevulde rubricsformulier, het zelfevaluatieformulier, het stageverslag, het respecteren van de deadlines en afspraken, de volledigheid van het stagedossier (ETOS).*

Ik wil tot slot benadrukken, dat mijn verslagen subjectief documenten zijn, waarin ik eerlijk, zoals me is aangeleerd, mezelf kritisch heb bekeken, met de bedoeling om te leren uit mijn fouten en me zo te ontwikkelen tot een [volleerde] voedings- en dieetkundige.

Er is desgevallend onzorgvuldig en onredelijk door mijn onderwijsinstelling gehandeld om het stagecijfer voor stageperiode 1 te handhaven, aangezien mijn onderwijsinstelling in haar motivatie veelvuldig mijn stageverslagen inzet bij de eindevaluatie en onvoldoende aantoonde dat er ook nog andere documenten en/of verslagen werden gebruikt om tot het getal 6,83/20 te komen. Daardoor verbindt ze ook teveel autoriteit aan mij als persoon en te weinig aan de stagebegeleider.”

Beoordeling

Er is de Raad geen ‘autoriteitsbeginsel’ als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur bekend.

De Raad begrijpt de uiteenzetting van verzoekster als de grief dat onredelijk wordt gehandeld door van haar kunde en vaardigheden te verwachten die zij op dat punt in haar opleiding onmogelijk kon bezitten. Elke andere lezing van het ‘beginsel’ wordt als onontvankelijk verworpen.

Of aan een student in het raam van de beoordeling van een stage wordt opgelegd om aan zelfreflectie te doen, behoort tot de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling.

Het mede betrekken van een dergelijke reflectie bij de eindbeoordeling, kan naar oordeel van de Raad als principe niet als onredelijk worden beschouwd.

Binnen zijn marginale toetsingsmarge is de Raad van oordeel dat de wijze waarop *in casu* aan de studenten in de betrokken opleiding, en dus ook aan verzoekster, is gevraagd om een stagereflectieverslag in te vullen, niet onredelijk is.

Dat verzoekster erkent dat zij vooralsnog onvoldoende maturiteit vertoont om in de relatie met de mentor een kritische houding aan te nemen, is veeleer de bevestiging van een lacune in een bepaald aspect van verzoeksters stagewerkzaamheden dan dat het een conceptueel probleem in de evaluatiemethode zou blootleggen.

Het middel is ongegrond.

Zesde middel

Een zesde middel is gesteund op het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster betoogt dat zij niet adequaat kon worden voorbereid op de stage omwille van de pandemie, en dat in de opvolging en evaluatie van de stage met de pandemie ook onvoldoende rekening werd gehouden.

Ter zake zet verzoekster verder uiteen:

“In de zitting van 13 september voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, zie stavingsstuk bijlage 1, blz. 3-4-5, wordt uitvoerig de omstandigheden en/of de context, de pandemie [Covid-19] en nakende fusie van het ziekenhuis waar ik stage deed, en de daar aan gerelateerde stress/spanning/angst besproken. Dat ik als studente/stagiaire geen [alleenstaand] geval was, wordt door een onderzoek van de Universiteit van Gent bevestig[d]. Zie bijlage 7.

De omstandigheden om de vereiste competenties en vaardigheden in die eerste stageperiode te verwerven, zijn uitzonderlijk te noemen. Ze belemmerden het

ontwikkelingsproces. Het lijkt me dan ook logisch om de student/stagiaire te beoordelen niet op één stage-onderdeel, maar over de volledige stageperiode. Dat studenten het voorbije jaar met stress en angst te kampen hadden is (zie stavingstuk 8) is voldoende in de media verschenen en wordt ook aangetoond door gezondheidsinstanties. Stavingstuk 7, een onderzoek van de Universiteit Gent toont ook aan die angst voor extra stress zorgde bij studenten en bij vrouwelijke nog iets hoger lag bij dan mannelijke studenten, wel degelijk aanwezig was.

In mijn tussentijdse evaluatie verslag van 22/02/2021, bijlage 3 blz. 157, staat het volgende vermeld: *“Mevrouw [B.] bevroeg me over waar mijn stress dan vandaan kwam, maar ik kon hier niet echt antwoord opgeven.”* Ik ervoer de stress, maar kon op dat moment moeilijk benoemen, wat de precieze oorzaken waren. Dit vereist namelijk heel wat zelfkennis en levenservaring die ik nog niet bezit. Bovendien voelde ik me ook geïntimi[d]eerd door mijn mentor die bij het gesprek aanwezig was, en zij was toen ook, wat ik later vaststelde, een oorzaak van stress.

Mijn onderwijsinstelling somt in het proces-verbaal van de interne beroepscommissie d.d. 27 september 2021, bijlage 3 stavingsstuk, een aantal data waarop zij ons als studenten probeerden te klaarstomen voor de stages. Zij zien dat als een leertraject, zo werd het door ons studenten niet opgemerkt, eerder als een noodoplossing, om last minute, het afstandsonderwijs van het voorgaand semester te compenseren.

Blz. 7 van bijlage 3: *“In semester 1 werden de hoorcolleges van opleidingsonderdeel ‘coachend gespreksvoering’ omwille van de corona pandemie online georganiseerd.”* Dit gebeurde via Teams, waarbij we met ongeveer 30 studenten online aanwezig waren. Persoonlijk oefenen kon niet. *“De werkcolleges werden maximaal fysiek op campus georganisee[r]d”*. Dit is slechts drie keer kunnen gebeuren, wat weinig is, als in een normaal academiejaar, covid-vrij, het vak ‘Oefeningen toegepaste dieetleer’ waarin dit wordt gegeven volgens de studiefiche van dit vak voor 46 uren staat ingeschreven. Blz. 8 heeft men het over rollenspelen die ter voorbereiding op de stage werden georganiseerd. Ik heb slechts drie keer de kans gehad aan die rollenspelen te kunnen deelnemen, namelijk tijdens die drie werkcolleges die fysiek op campus werden georganiseerd. Men kan als onderwijsinstelling mijns inziens moeilijk volhouden dat we als stagiaires klaar waren voor het veldwerk.

Ik citeer van blz. 8 ook de zin: *“op vraag van de studenten werd aan het einde van de lessen nog een fysiek monitoraat toegevoegd”*. Hieruit blijkt dat mijn onderwijsinstelling de ernst van de situatie niet correct inschatte, aangezien de vraag van de studenten moest komen. Hieruit blijkt ook dat we als studenten ook het initiatief namen om een signaal uit te zenden, dat we ons niet klaar [voelden] voor stageperiode 1. De suggestie kan misschien ontstaan dat dit [monitoraat] een vierde oefensessie is, maar dit valt binnen het vak ‘Coachende gespreksvoering en oefeningen’, dat volgens de studiefiche voor 24 uren contactonderwijs staat. Hiervan zijn er vier fysieke werkcolleges doorgegaan, inclusief het door ons studenten aangevraagde fysieke monitoraat. Belangrijke opmerking: bij een fysiek werkcollege mocht maar de helft van de studenten aanwezig zijn. Ook hieruit blijkt dat we geen [ter dege] voorbereiding op stage doormaakte. Het was de realiteit.

“Voor aanvang van stage werd op 8/02/2021 een fysiek opstartmoment georganiseerd”. Men kan niet verwachten, zoals in het proces-verbaal, blz. 3, wordt geformuleerd dat ik één dag voor een stage begint al vragen of bezorgdheden kan uiten over stage, als ik de realiteit van de stage nog niet heb ervaren. Dit opstartmoment bestond trouwens inhoudelijk uit presentatie met een uitleg over de stage-administratie en de deadlines die daarbij hoorden.

Ik heb inderdaad mijn angst, inzake een mogelijke [covid-19]-besmetting vooraf niet aan docenten geuit. Daarvoor is de afstand tussen de docenten en de studenten, mezelf inclusief te groot. Dit kwam mede door het afstandsonderwijs, welke ontstond door de lockdown maart 2020 die eerst algemeen gold, maar daarna aangehouden bleef in het hoger onderwijs. Ik heb er wel gesprekken met mijn ouders over gehad, en zij stimuleerden om de stage aan te vatten, daarbij voorzichtig in het licht van [covid-19] te handelen door de corona-maatregelen (masker, ontsmetten, ventileren) zo goed mogelijk na te leven.

De stagebegeleider had ik in de periode vooraf aan mijn stageperiode 1 nooit ontmoet. Men kan als onderwijsinstelling moeilijk verwachten dat ik met een niet vertrouwd persoon een delicate kwestie als de rol van mijn mentor ga bespreken. Mijn stagebe[ge]leider merkte tijdens de tussentijdse evaluatie wel mijn stress op, maar contacteerde me later ook niet meer om te horen hoe ik het stelde op stage. Er is een wederzijdse werking.

Ik wil ook duidelijk stellen dat tijdens de voorbereiding op de stage [men ons] in geen enkele les of vak [] heeft voorbereid op stage lopen in een klinische setting die gebukt gaat onder een pandemie, of wat we moesten doen als we in een 'slechte/toxische' setting terecht kwamen en hoe we dan moesten handelen. Men heeft ons niet dus niet specifiek voorbereid op [Covid-19], een mogelijke besmetting, hygiënisch handelen, enz.

In het proces-verbaal d.d. 27/09/2021, bijlage 3, merkt men op dat ik als studente mijn bezorgdheden had geuit, ik eventueel een inloopstage of uitloopstage had kunnen organiseren. Ik was van die mogelijkheden niet op de hoogte, omdat mijn onderwijsinstelling er nooit heeft over gecommuniceerd.

Tijdens de terugkomdag op 25/02/2021 werd een extra sessie rond coachende gespreksvoering georganiseerd. Een vast onderdeel van de opleiding. Deze terugkomdag stond niet in het teken van de pandemie en kan niet als een aangepast leertraject worden gezien. Inhoudelijk was deze stage zeer leerrijk, maar zoals de power point, (blz. 90 van bijlage 3, stavingsstuk) aantoont, zijn de woorden [covid-19], corona of pandemie niet opgenomen. Hieruit blijkt niet dat de specifieke context van corona pandemie werd behandeld. Het leek me dezelfde power point als vorige academiejaren.

Ik stel vast dat in het proces-verbaal d.d. 27/09/2021 de pand[e]mie en het daaruit vloeiend afstandsonderwijs plots een item zijn, dit in tegenstelling tot het proces-verbaal d.d. 07/07/2021 [waarin dit] geen thema was. Ik neem aan dat mijn onderwijsinstelling nu pas tot inzicht komt inzake de negatieve gevolgen van afstandsonderwijs inzake het aanleren van leerstof, competenties en vaardigheden.

Uit de mail van [J.S.], zie proces-verbaal d.d. 27/09/2021, bijlage 3, blz. 85, blijkt ook dat ik het probleem 'kritiek' op stage, aankaartte, geheel volgens de Richtlijnen Stage, maar dat de aangeboden hulp op de intervisiedag vooral theoretische tips waren, inzake het ontvangen van feedback na kritiek. Ik herinner me haar belangrijkste advies als volgt: *"De hogeschool kiest altijd de kant van de student."* Mijn mentor werd bij mijn weten, noch door de stagebegeleider of de stagecoördinatie gecontacteerd en aangespoord om op een meer pedagogische en didactische manier met me om te gaan.

Ik vind het [tendentieus] van mijn onderwijsinstelling om het antwoord van mevrouw [J.S.] op te nemen in het proces-verbaal, maar niet de vraagstelling. De mail suggereert dat er verschillende intervisies waren. Bij mijn weten, gebeurde dit tijdens stageperiode 1 enkel op 25/02/2021.

Ik apprecieer dat mevrouw [J.S.] me in diezelfde mail omschrijft als een enthousiaste en zelfbewuste studente, die oprecht open stond voor feedback en input op een constructieve manier. Het raakt me wel dat ze me 'als een minder stabiel' persoon omschrijft. Hiermee roept ze een zeer ongunstige associatie over me uit. Dat ik onzeker was tijdens mijn eerste

stageperiode geef ik graag toe, maar dat ik minder stabiel was, in de negatieve zin ontken ik.

Er is desgevallend onzorgvuldig en onredelijk door mijn onderwijsinstelling gehandeld om het stagecijfer voor stage 1 te handhaven, omdat er geen rekening werd gehouden met de moeilijke omstandigheden waarin ik mijn stage aflegde, alsook de voorbereiding op die stage. Nog steeds erkent zij niet de impact van de lockdown en het afstandsonderwijs op zijn studenten.”

Beoordeling

In de bestreden beslissing heeft de interne beroepscommissie thans uitdrukkelijk aangegeven waarom de opmerkingen van verzoekster omtrent covid-19 niet tot een gunstiger beoordeling kunnen leiden.

Het middel komt er in essentie op neer dat verzoekster van oordeel blijft dat zij niettemin, gelet op de specifieke omstandigheden, onvoldoende begeleiding heeft genoten.

Wat middelen op die grond gestoeld betreft, heeft de Raad reeds herhaaldelijk overwogen dat vastgestelde gebreken in de begeleiding van de student in principe niet tot gevolg hebben dat de toegekende beoordeling daardoor onregelmatig wordt of dat de student recht zou hebben op een gunstiger quotering (zie o.a. R.Stvb. 10 november 2015, nr. 2.568; R.Stvb. 18 november 2016, nr. 3.333; R.Stvb. 18 april 2018, nr. 4.258. In dezelfde zin: RvS 19 maart 2013, nr. 222.898, Ristucca). Het is, in beginsel, één zaak of de student bewezen heeft de van hem verlangde kennis en vaardigheden te bezitten en een andere, wanneer hij die kennis en vaardigheden niet blijkt te bezitten, wie daarvoor de schuld draagt. Deze laatste kan diegene zijn die de student op het examen heeft voorbereid door bij die voorbereiding in gebreke te blijven. Een verwijt aan de instelling op het vlak van een gebrekkige begeleiding of communicatie verschuift bijgevolg mogelijk de verantwoordelijkheid voor een slechte prestatie deels naar de instelling, maar in de regel kan dit er niet toe leiden dat de prestatie zelf zonder meer als voldoende moet worden beschouwd. Er kan enkel anders over worden geoordeeld in uitzonderlijke omstandigheden, wanneer het gebrek aan begeleiding het slagen de facto onmogelijk heeft gemaakt, bijvoorbeeld doordat essentiële vragen van de student onbeantwoord zijn gebleven of de begeleiding nagenoeg onbestaande was. Het valt aan de verzoekende partij toe om het bewijs te leveren van de gebreken in de begeleiding die zij aanvoert en van de beslissende invloed daarvan op de beoordeling of de slaagkansen.

Dat bewijs levert verzoekster niet. De Raad is van oordeel dat uit de concrete maatregelen die in de bestreden beslissing zijn aangehaald niet kan worden besloten dat verwerende partij in een plicht tot adequate begeleiding tekort is geschoten. Dat verzoekster een aantal van deze maatregelen minimaliseert of alsnog ontoereikend acht, doet daaraan geen afbreuk. De Raad wil daarbij ook aanstippen dat het gebrek aan zelfkennis, (levens)ervaring en maturiteit en de aangevoelde afstand tussen haarzelf en de lectoren die verzoekster in dit, maar ook in andere middelen, naar voren schuift, door de opleiding en ook door de Raad redelijkerwijze mogen worden benaderd vanuit de vaststelling dat verzoekster in het academiejaar 2020-2021 in het *derde* modeltrajectjaar van de opleiding is ingeschreven. In het licht van die vaststelling mag – bijvoorbeeld – van verzoekster worden verwacht dat zij de stagebegeleider zelf aanspreekt over stress die zij ervaart, en niet omgekeerd wacht tot de stagebegeleider een initiatief neemt.

Het middel is niet gegrond.

Zevende middel

In een zevende middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster acht het redelijkheidsbeginsel geschonden doordat verkeerde informatie werd verstrekt aan de interne beroepscommissie.

Ter zake betoogt verzoekster:

“In mijn verzoekschrift van 1 juli 2021 (zie bijlage aan de Interne Beroepscommissie van HoGent[]) benoem ik inderdaad de rol van een diabetes-diëtiste, als een persoon die me positief begeleidde. Ik gaf haar als voorbeeld hoe een mentor hoorde te zijn. In de zitting van 3 september 2021 werkte ik dit verder uit door te vertellen dat ik in het ziekenhuis van Ieper, waar ik mijn bachelorproef uitvoerde, en in mijn tweede stageperiode, op een gelijkaardige, warme, pedagogische manier werd opgevangen en begeleid, wat tot een positief resultaat leidde voor mijn bachelorproef en mijn tweede stageperiode. Ik vernoemde de naam van de diabetes-diëtiste uit het AZ Lokeren niet in mijn verzoekschrift.

Het gaat om diabetes-diëtiste mevrouw [E.D.]. Zij was niet aanwezig op de tussentijdse evaluatie van 22/02/2021 en de eindevaluatie van 12/03/2021. Met mevrouw [E.D.] liep ik elke week minstens een halve dag, soms een tweede halve dag mee bij de diabetes-conventie. Haar aanpak heeft ervoor gezorgd dat ik het meest leerde in stageperiode 1. Er

is weinig gehoor gegeven, door mijn mentor, aan de positieve feedback die mevrouw [E.D.] haar gaf.

In het proces-verbaal van de Interne Beroepscommissie, d.d. 07/07/2021, stavingsstuk bijlage 2, negeert de Interne Beroepscommissie het door mij aangebrachte voorbeeld uit mijn eerste verzoekschrift, in het proces[-]verbaal d.d. 27/09/2021 komt men daar uit het niets op terug.

In het proces-verbaal van de Interne Beroepsco[m]missie, d.d. 27/09/2021, stavingsstuk bijlage 3, wordt mevrouw [V.], blz. 9 uitdrukkelijk als mentor benoem[d]. Zij vulde haar rol mijns inzien niet in, zoals de begrippenlijst uit de Richtlijnen het omschrijft, zoals ook door mij werd uitgelegd tijdens de zitting van 3 september en werd opgenomen in het arrest van 13 september 2021 (zie bijlage 1, stavingsstuk).

In datzelfde proces-verbaal, van de Interne Beroepscommissie, d.d. 27/09/2021, stavingsstuk bijlage 3, bladzijde 10, rakelt mijn onderwijsinstelling mijn voorbeeld uit mijn eerste verzoekschrift plots op en veronderstelt dat het hier om mevrouw [E.L.] gaat. Ik kan u bij deze melden dat het niet om mevrouw [E.L.] gaat. Zij werkt niet als diabetes-diëtiste in het ziekenhuis te Lokeren. Zij was gedurende stageperiode nog in opleiding als diabetes-educator. Mevrouw [E.L.] heeft inderdaad mijn eindevaluatie bijgewoond.

Het is de tweede keer dat ik vaststel dat mijn onderwijsinstelling verkeerde informatie doorgeeft aan de Interne Beroepscommissie, hiermee schendt ze het redelijkheidsprincipe en het zorgvuldigheidsprincipe en de materiële motiveringsplicht. De eerste keer ging het om een andere versie van de Richtlijnen voor stage, zoals reeds eerder gemeld aan het begin van dit verzoekschrift.”

Beoordeling

Indien de beroepscommissie zich vergist in de diëtiste die verzoekster bedoelde in haar intern beroep en in de voorgaande procedure voor de Raad, dan is dit op het eerste gezicht zo niet enkel, dan minstens in doorslaggevende mate toe te schrijven aan verzoeksters eigen beslissing om de betrokken diëtiste niet bij naam te noemen.

Verzoekster is dan slecht geplaatst om aan de beroepscommissie een onzorgvuldig handelen te verwijten.

De Raad ziet bovendien niet in hoe die persoonsverwisseling kan leiden tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing, te meer nu verzoekster niet betwist dat mevrouw E.L. haar eindevaluatie heeft bijgewoond en daartoe ook gerechtigd was.

Het middel is ongegrond.

Achtste middel

In een achtste middel beroept verzoekster zich op het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel, de materiële motiveringsplicht en het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet haar middel als volgt uiteen:

“Op bladzijde 6 van het proces-verbaal van d.d. 27/09/2021, bijlage/stavingsstuk 3, wordt uitgelegd hoe in het stage-evaluatie-instrument Sasso+C het centrale document het scoreformulier is. De omzetting van de prestaties gebeurt elektronisch waarbij alle items een vaste waarde hebben ten opzichte van elkaar en binnen de rubrieken waarin ze staan. Ook de rubrieken verhouden zich in vaste verhoudingen. Met een rekenblad wordt alles consequent berekend.

Enkel in de Handleiding Evaluatie-Instrument, Sasso+C 3.0 krijg je als student een beetje uitleg over de indicatoren. Zie stavingsstuk bijlage 5: *“Enkele indicatoren zijn pass/fail (alles of niets): er zijn drie breekindicatoren (aangeduid met * en cursief/rood gedrukt): een student die op 1 van deze indicatoren onvoldoende haalt, kan niet slagen voor de stage.”*

Voor alle duidelijkheid: ik slaagde op deze breekindicatoren. Mijn eindrapport bevat 68 indicatoren die als van toepassing worden aangekruist, 22 indicatoren worden als onvoldoende aangekruist, 25 indicatoren als voldoende, 9 indicatoren als goed en 12 indicatoren werden als uitstekend aangekruist. Ik tel een meerderheid aan indicatoren (=46) als geslaagd, 22 indicatoren al onvoldoende en dus niet geslaagd.

Nergens, noch in de Richtlijnen voor Stages, noch in de studiefiche wordt uitgelegd hoe de indicatoren, die dus gebaseerd zijn op de Domeinspecifieke Leerresultaten Voedings- en dieetkunde (DLR), of m.a.w. de competenties die een voedings- en dieetkundige dient te beheersen, zich tot elkaar verhouden. Het elektronische rekenblad bepaalt dit. Ik denk dat mijn onderwijsinstellingen hiër al een aantal beginselen, zoals redelijkheid en [materiële motiveringsplicht] schaaft, door de studenten hierover niet te informeren.

Omdat ik nog steeds niet begrijp hoe ik aan de score van 6,83 kom, vroeg ik aan een master in de Wiskunde, de heer M.P. om mijn score te analyseren. Zijn eerste uitkomst is de volgende: *“De score wordt in de eerste zin berekend met de gegeven weging. Zoals verwacht is dit een weging per deeldoelstelling en een weging per doelstelling (1 tot en met 14). Dit gaf een totaalscore van 9.23.”*

Daarna bezorgde ik hem het beveiligd elektronisch rekenblad dat aan mij en mijn medestudenten ter beschikking gesteld via het elektronisch leerplatform van de Hogeschool Gent wordt om zelf tijdens de stage te gebruiken. Zie ook in Richtlijnen voor stages, bijlage zes, blz. 10 en 11. *“Een studentenversie van de evaluatietool is ter beschikking van de studenten op de elektronische leeromgeving. Studenten gebruiken de tool voor (het afdrukken van) hun zelfevaluatie en kunnen de tool ook gebruiken om een tussentijds beeld van hun prestaties te zien.”*

Mijn bron, master in de wiskunde detecteerde in het elektronisch rekenblad, een Excel-document (zie bijlage/stavingsstuk 9) hoe de waardeverhoudingen liggen. Indicatoren worden in clusters samengenomen en bij negatieve scores binnen die cluster zwaarder doorgerekend naar de eindscore. Het is te vergelijken zoals bij Gis-correctie, waarbij een foutief antwoord wordt afgestraft. Dit is zijn conclusie bij bijlage 9:

“Echter is er nog een alternatieve berekening indien één van de volgende drie voorwaarden voldaan zijn:

- Niet geslaagd voor één van de 3 deeldoelstellingen/clusters (9.3, 9.4, 9.5) Dit komt overeen met kolom D op blad 2.*
- Meer dan 2 rekenkundige tekorten binnen de cluster 1, 2, 3, 4, 7 of 10, 11, 12, 13, 14. Dit komt overeen met kolom C op blad 2.*
- Een rekenkundig tekort op de cluster 1, 2, 3, 4, 7 of 5, 6, 8 of 9,10, 11, 12, 14.*

Indien één van deze voorwaarden waar is dan worden de punten niet rekenkundig genomen, maar vertrekt men vanuit een basisscore van 9 die men in mindering brengt met het verschil tussen de helft en het behaalde resultaat per doelstelling (indien er een tekort is). gedeeld door de totale weging (39) vermenigvuldig[d] met 20. Doelstellingen waar de student rekenkundig voor slaagt worden hier niet in rekening gebracht.

Mijn persoonlijke bedenkingen zijn de volgende:

- Zijn de 3 voorwaarden duidelijk genoeg aan de studenten (en mentoren) meegegeven? Dat de formules niet zichtbaar staan in het document zelf vind ik bijzonder hij zo'n complex systeem van quoteren.*
- Wat is het nut van een weging als je in extra voorwaarden geen rekening gaat houden met de positieve resultaten? Meer no., kleine deeldoelstellingen kunnen een volledige stage “om zeep” helpen.*

Ik geef even een voorbeeld: ‘Een leerling die rekenkundig niet slaagt voor doelstelling 1, 2, 4 binnen de cluster 1, 2, 3, 4, 7 behaalt een tekort voor een gewicht van 5 punten. De cluster zelf heeft een gewicht van 17. De student is dus geslaagd voor een gewicht van 12 punten. Toch zal de leerling een maximale score krijgen van 9/20 voor de volledige stage.’”

M.P. werkte ook een voorbeeld uit om zijn stelling hard te maken. Zie bijlage 12. Daarbij heeft een fictieve student een tekort op stage (gesimuleerd voorbeeld), maar heeft binnen de volledige rubric enkel uitstekende scores en slaagde niet voor doelstelling 1, 2, 4 waarbinnen de leerling elke keer maar voor 1 deeldoelstelling met gewicht 1 een onvoldoende behaalde. Voor alle andere deeldoelstellingen behaalde de fictieve student steeds een voldoende.

Conclusie van M.P.: *“Met dit voorbeeld wil ik aantonen en weergeven dat er rekenkundig vraagtekens oprijzen bij een systeem waarbij een leerling met zo’n kleine tekortkomingen een onvoldoende krijgt. In mijn ogen bestaat er slechts één correcte manier om te evalueren en dat is met een rekenkundige en [robuuste] methode (eventueel met gewichten). Dat er bepaalde doelstellingen absoluut zijn om te slagen begrijp ik, als deze maar voldoende zijn meegegeven met de studenten. Binnen het huidige systeem kan ik met heel wat vreemde voorbeelden naar buiten komen, die iedereen met gezond verstand zou verstommen. Ik vraag mij ook of wat het nut is van een gewicht toe te kennen aan doelstellingen als deze uiteindelijk in hef reken blad worden weggevaagd?”*

In de lijn van het vorige wil ik ook opmerken dat het nut van een rubric net is dat de evaluatie niet persoonsgebonden is. Iedereen zou (in theorie) dezelfde score moeten bekomen. Nu is het zo dat als ik de rubric bekijk, deze niet is opgesteld om een volledige stage te evalueren en is er ruimte voor verbetering wat de objectiviteit moet verbeteren. De manier waarop de rubric vaak is opgesteld is om één stagedag of een interactie met een patiënt te evalueren.”

M.P. gaf me nog een voorbeeld, opnieuw in deeldoelstelling 1, 2, 4 want hij gaf eerder al aan wat een enorme impact één onvoldoende binnen deze categorie kan hebben:

“1.5: Maakt voor zichzelf geen gestructureerd verslag van de verzamelde gegevens of geeft de verzamelde gegevens niet of op onvoldoende wijze door aan het begeleidingsteam

2.2 stel[t] geen, geen correcte of onvolledige diëtistische diagnose

4.3 evalueert meestal het (tussentijds) resultaat van de interventie onvolledig of doet vaak foutieve interpretaties of houdt vast aan het initiële behandelplan.

Dit zijn voorbeelden (en zo zijn er nog veel meer) van verwoordingen die in mijn ogen niet kunnen gaan over een volledige stage (of waar er toch heel wat extra aan informatie moet gegeven worden door de mentoren) en waar een strengere mentor die hogere eisen stelt sneller iets zal aangeven als ‘onvolledig’ of ‘onvoldoende’. Zoals eerder aangegeven kan een student die op deze drie doelstellingen, met niet éénduidige rubric, een tekort behaal[t] al een volledige stage in het water zien vallen.”

Sta me toe een vergelijking te gebruiken. Een atleet loopt op training de 100 meter. Achteraf krijgt de atleet van zijn/haar coach een rubricsformulier. Hij/zij weet nu waar hij goed in is en waar hij/zij werkpunten heeft. Bij de volgende loop sessie/wedstrijd kan de atleet hiermee aan de slag en beter presteren. Mocht de rubric echter door het elektronisch scoreblad worden gehaald, dient de atleet bij de volgende wedstrijd tien meter achter de startlijn te starten. Niet wetend waarom, want er is geen inzicht waarom bepaalde werkpunten zwaarder doorwegen dan de zaken die goed gebeurden.

De stavingsstukken 9 en 12 zijn Excel documenten. Misschien komen zij niet helemaal tot hun recht bij het afprinten, maar ik stel ze graag via mail ter beschikking.

Ik denk dat de heer M.P. overduidelijk bewijs levert dat mijn onderwijsinstelling zowel het redelijkheids-, als het zorgvuldigheids-, als de formele en materiële motiveringsplicht met de voeten [heeft] getreden bij het berekenen van mijn stagepunten van mijn eerste stageperiode. Door de waardeverhoudingen die worden gehanteerd in het elektronisch rekenblad en door deze waardeverhoudingen net als de berekeningswijze niet openbaar te maken. Tegelijkertijd [creëert] ze een [systeem] met ongelijkheid tussen de studenten.”

Beoordeling

Verzoekster maakt niet duidelijk ten aanzien van welke andere student of groep van studenten zij ongelijk *c.q.* discriminatoir werd behandeld.

In dat opzicht is het middel niet ontvankelijk.

Vorst stipt de Raad aan dat verzoekster in haar intern beroep heeft aangegeven dat zij op de hoogte is van het gegeven dat een rubricsmodel wordt gehanteerd om de evaluatie van de stage te bepalen, en dat zij tevens over de ‘Handleiding Evaluatie-instrument SASSO+C 3.0’ beschikt.

De uitvoerige kritiek die verzoekster thans – voor het eerst – ontwikkelt met betrekking tot de wijze waarop beoordelingen in het rubricsmodel worden verwerkt, komt in de huidige stand van de procedure ruim te laat om nog ontvankelijk te zijn. Andermaal herinnert de Raad aan het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs.

Het middel is niet ontvankelijk.

Negende middel

In een negende middel beroept verzoekster zich op de materiële motiveringsplicht, de formele motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster acht de ingeroepen voorschriften geschonden doordat noch in de studiefiche, noch in de ‘Richtlijnen Stage’ de verschillende settings definieert en evenmin in aparte begeleidings- en evaluatieformulieren voorziet, afgestemd op de eigenheid van de settings.

Verzoekster licht het middel toe als volgt:

“Ik voeg hieronder art. 3 toe uit het KB ‘97 dat de beroepstitel ‘diëtist’ omschrijft.

[...]

Ik heb mijns inziens aan alle opgesomde elementen uit het KB ‘97 voldaan.

De Interne Beroepscommissie gebruikt in het proces-verbaal d.d. 27/09/2021, blz. 6, hetzelfde Koninklijk Besluit, maar voegt zelf een aantal voorwaarden toe. Voorwaarden die niet zijn opgenomen in de studiefiche, noch in de Richtlijnen voor stage. Ook in het SASSO-evaluatie-formulier wordt geen onderscheid tussen de settings gemaakt.

Ik ben van mening dat als mijn onderwijsinstelling een doorslaggevende regel inzake evalueren invoert die een onderscheid maakt tussen de stageplaatsen, en dus de settings, en daar bepaalde voorwaarden aan koppelt, dat dit ook in de studiefiche stage aan bod moet komen, dat daar een onderscheid moet in gemaakt worden in de te behalen doelstellingen en leerresultaten per setting. Of m.a.w. dat de modaliteiten inzake de settings duidelijk omschreven worden in de studiefiche en de Richtlijnen voor Stage. En dat er aangepaste begeleidings-/[observatie]-/registratieformulieren per setting worden voorzien. Ook in de Richtlijnen voor stage hoort men duidelijk aan gegeven te worden wat men verwacht van de student op de ene stageplaats/setting en wat men meer/minder verwacht in de andere stageplaats/setting.

Of m.a.w. in de studiefiche wordt onvoldoende specifiek bepaalt, waarom de settings als gescheiden evaluatiemomenten worden voorzien, en dat aldus de student in zijn ontwikkeling niet over de gehele periode van tien weken mag beoordeeld worden, maar telkens in twee periodes. Wat ergens absurd is, want zowel in een klinische setting als in een diëetiek voor collectieven blijft de kernopdracht van een diëtist: een gezond, evenwichtig voedingsadvies geven, rekening houdend met de persoon in al zijn facetten (gezondheid, medische achtergrond, ...) dezelfde. Hier vloeit volgens mij ook uit voort, dat als de regel inzake “*Indien de berekende gewogen score van stage 1 en stage 2 meer dan 9 op 20 bedraagt en er is een stage met een score van minder dan 8 op 20 dan krijgt*

de student voor stages niet de berekende gewogen score maar wordt automatisch het examencijfer '9 op 20' toegekend" wordt toegepast, dat men de student een tweede examenkans biedt om de stage die lager dan 8 scoorde over te doen in tweede zittijd. Net zoals men voor alle andere vakken een tweede examen kans krijgt. Dit systeem, van een tweede zittijd voor één stageperiode, wordt in menig[e] richting toegepast. Voorbeeld: de richting kinesitherapie aan de UGent. Op deze manier demotiveert men geen studenten, hypothekeert men ook het volgende academiejaar niet en blijft men redelijk in zijn beoordeling. Zoals de Interne Beroepscommissie van mijn onderwijsinstelling zichzelf in het proces-verbaal d.d. 27/09/2021 een tweede kans gunde.

Ik vind het een onrechtvaardige beslissing, aangezien ik bij optelling van mijn deelcijfers 6,83/20 en 17,1/20 blijf uitkomen op het cijfer 11,96/20. Ik beheerste op het einde van mijn stage de leerdoelstellingen zoals die zijn opgenomen in de leerfiche voor Stages en ik voldoe nu aan de voorwaarden van het KB '97.

Er is desgevallend onzorgvuldig en onredelijk door mijn onderwijsinstelling gehandeld, omdat ze een [cesuur] optrekt tussen twee stageperiodes, zonder de voorwaarden waarom dit volgens mijn onderwijsinstelling moet gebeuren toegankelijk te maken aan de studenten en deze keuze voor deze secuur te motiveren en tegelijkertijd ook nalaat een tweede kans voor de studenten te voorzien."

Beoordeling

Het behoort in beginsel tot de onderwijsvrijheid van de hogeronderwijsinstelling om te bepalen onder welke voorwaarden een student voor een opleidingsonderdeel geslaagd kan worden verklaard. Tot die voorwaarden kan het voorschrift behoren dat op een bepaald aspect van het opleidingsonderdeel een minimale score moet worden behaald, bij gebreke waaraan de student niet voor het geheel kan slagen *c.q.* er voor het gehele opleidingsonderdeel een andere dan louter mathematische berekening wordt gehanteerd.

Het gegeven dat de inhoudelijke doelstellingen die moeten worden bereikt niet door de hogeronderwijsinstelling (alleen) worden bepaald, maar (tevens) volgen uit externe voorschriften – zoals een Koninklijk besluit – doet aan het bovenstaande geen afbreuk.

Dat gegeven verhindert evenmin dat – voor zover de regelgeving ter zake geen bindende bepalingen oplegt, wat te dezen niet het geval lijkt – de hogeronderwijsinstelling het voorschrift dat een student stage moet lopen "in een klinische setting en diëtetiek voor collectiviteiten" in de praktische organisatie van het stage-opleidingsonderdeel nader omschrijft.

In de studiefiche van het opleidingsonderdeel 'Stages' is met betrekking tot de berekening van het examencijfer uitdrukkelijk bepaald:

“Indien de berekende gewogen score van stage 1 en stage 2 meer dan 9 op 20 bedraagt en er is een stage met een score van minder dan 8 op 20 dan krijgt de student voor Stages niet de berekende gewogen score maar wordt automatisch het examencijfer ‘9 op 20’ toegekend.”

Het Koninklijk besluit van 19 februari 1997 ‘betreffende de beroepstitel en de kwalificatievereisten voor de uitoefening van het beroep van diëtist en houdende vaststelling van de lijst van de technische prestaties en van de lijst van handelingen waarmee de diëtist door een arts kan worden belast’ sluit niet uit dat de hogeronderwijsinstelling verschillende stages afzonderlijk beoordeelt en dus, onder meer, omstandigheden omschrijft waarin geen louter mathematisch gemiddelde overheen de verschillende stages wordt berekend om tot een examencijfer te komen.

Het middel, dat van een andere lezing uitgaat, faalt in rechte.

In haar intern beroep heeft verzoekster geen argument opgeworpen omtrent de regelmatigheid van de bepaling in de studiefiche dat voor het opleidingsonderdeel ‘Stages’ geen tweede examenkans wordt geboden.

De grieven die verzoekster daarover thans voor het eerst ontwikkelt zijn nieuw, en op grond van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs onontvankelijk.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Tiende middel

Verzoekster steunt een tiende middel op het redelijkheidsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster acht de ingeroepen beginselen geschonden doordat de volgende regel op haar is toegepast:

“Indien de berekende gewogen score van stage 1 en stage 2 meer dan 9 op 20 bedraagt en er is een stage met een score van minder dan 8 op 20 dan krijgt de student voor Stages niet de berekende gewogen score maar wordt automatisch het examencijfer ‘9 op 20’ toegekend.”

Verzoekster betoogt ter zake:

“Als student heb ik in het tweede semester van het academiejaar 2019-2020 en het eerste semester van het academiejaar 2020-2021 overwegend in afstandsonderwijs les gekregen. Afstandsonderwijs hield in : opdrachten krijgen en deze individueel verwerken, leerstof individueel verwerken, ingesproken power points analyseren, begrijpen en bestuderen en een aantal online lessen vanuit thuis volgen. Op het einde van semester één, academiejaar 2020-2021 hebben we enkele fysieke lessen gekregen op campus. Kort samengevat: we hebben als student aan een hoger onderwijsinstelling een apart traject gevolgd dat ons niet goed of even goed heeft voorbereid als een student in het pré-corona-tijdwerk. Dat we een apart traject hebben gekregen, wordt ook in het proces-verbaal d.d. 27/09/2021 door de beroepscommissie beaamd.

Het is dan ook redelijk te mogen vaststellen dat ik in mijn eerste stageperiode meer tijd nodig heb gehad om me te ontwikkelen. Of m.a.w. dat ik met een ontwikkelings-leerachterstand aan stageperiode 1 begon, doordat er over de twee semesters weinig fysieke praktijklessen zijn geweest.

Hieruit vloeit dus [voort] dat het niet correct is om stageperiode 1 en stageperiode 2 als evenwaardig te beschouwen inzake ontwikkelingstijd op het vlak van leerdoelstellingen en dus te scheiden van elkaar. Of m.a.w. het is veel redelijker om de ontwikkeling van een student in een academiejaar dat door afstandsonderwijs werd geplaagd over de stageperiode van 10 weken te bekijken.

Ik wil opnieuw opmerken dat deze regel <8 niet in de Richtlijnen voor stages stond die aan de studenten in het begin van het schooljaar 2020-2021 werd bezorgd.

Er is desgevallend onzorgvuldig en onredelijk door mijn onderwijsinstelling gehandeld.”

Beoordeling

Wanneer een examencijfer wordt aangevochten, is de eerste vraag of de student overtuigend aantoont dat hij de doelstellingen van het opleidingsonderdeel in ruimere mate heeft bereikt dan werd aangenomen, en dus op een hoger examencijfer aanspraak kan maken.

Dat bewijs levert verzoekster niet.

Eens vast komt te staan dat de doelstellingen in onvoldoende mate werden bereikt en dat het gemis aan een credit in dat opzicht een juiste appreciatie van het kennen en kunnen van de student is, kan de beslissing die het examencijfer toekent slechts aan het wankelen worden

gebracht indien de student aantoont dat de beslissing onwettig is, of strijdt met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Wat verzoekster in dit middel aanvoert, is in de eerste plaats een parafrase van wat in het zesde middel reeds is aangevoerd in het raam van een onvoldoende begeleiding. De Raad verwijst naar de beoordeling van dat middel.

Hetgeen verzoekster aanvoert is evenmin van aard om afbreuk te doen aan het voorschrift van de studiefiche omtrent de gescheiden beoordeling van beide stages. Ook in dat opzicht faalt het middel.

Het argument dat de aangehaalde regel uit de studiefiche niet zou zijn opgenomen in de ‘Richtlijnen’, is door de Raad reeds beantwoord in de beoordeling van het vierde, vijfde en zesde middel in het arrest nr. 6.873 van 13 september 2021, en verworpen.

In zoverre is het middel niet ontvankelijk.

Het middel is deels onontvankelijk, deels ongegrond.

Elfde middel

Standpunt van partijen

Verzoekster zet tot slot nog uiteen:

“Tot slot, wil ik nog vermelden dat ik in dit verzoekschrift ook de argumenten inzet, die de Raad voor betwisting inzake studievoortgangbeslissingen in zijn arrest, bijlage 1, als ontvankelijk heeft verklaard om tot zijn beslissing te komen. Mijns inziens, zijn deze nog steeds van kracht.

Opnieuw, net zoals in mijn vorig verzoekschrift aan de Raad, wil ik verwijzen naar de Universele verklaring van de rechten van de mens. In artikel 26 staat het volgende: “Het onderwijs zal gericht zijn op de volle ontwikkeling van de menselijke persoonlijkheid.” Ik voeg er nu graag artikel 1 aan toe: “Alle mensen worden vrij en gelijk in waardigheid en rechten geboren. Zij zijn begiftigd met verstand en geweten, en behoren zich jegens elkander in een geest van broederschap te gedragen.”

Ik hoop dat het onderwijsleerproces dat bij de ontwikkeling hoort van een menselijke persoon~ in alle aspecten van een opleiding tot diëtiste door de Raad wordt gezien. Ik hoop dat mijn onderwijsinstelling gewetensvol zal handelen.”

Beoordeling

Binnen de grenzen van wat de Codex Hoger Onderwijs toelaat, kan een verzoekende partij voor de Raad de middelen opwerpen die zij wenst.

Uit het bovenstaande blijkt dat verzoekster daarvan ruimschoots gebruik heeft gemaakt.

Het is evenwel binnen de procedure, en in beginsel dus in het verzoekschrift, dat een verzoekende partij haar middelen moet opwerpen. Verwijzingen naar middelen die in een andere procedure zijn opgeworpen, zonder deze uitdrukkelijk te hernemen, kunnen niet als een ontvankelijk middel worden beschouwd.

Voor het overige wijst de Raad erop dat de Universele Verklaring voor de Rechten van de Mens een beginselverklaring is die geen rechtstreekse werking heeft in de Belgische rechtsorde, zodat de schending van de bepalingen ervan niet dienstig kan worden aangevoerd (zie o.a. RvS 8 maart 2006, nr. 155.997, XXX; RvS 19 december 2003, nr. 126.666, XXX; RvS 4 juli 2002, nr. 108.864, XXX).

Het middel is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.034 van 10 november 2021 in de zaak 2021/840

In zake: xxx

tegen:

UNIVERSITEIT HASSELT
woonplaats kiezend te 3500 Hasselt
Martelarenlaan 42

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 27 september 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de examencommissie ‘Master of Statistics & Data Science’ van 8 september 2021 waarbij verzoeker de inschrijving in die opleiding gedurende twee academiejaren wordt geweigerd en van de beslissing van de interne beroepscommissie studievoortgangsbepalingen van de Universiteit Hasselt van 20 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master in Statistics and Data Sciences’.

Verzoeker behaalt dat jaar één credit (10/20 voor ‘Programming in R DL’, 3 studiepunten). Voor het opleidingsonderdeel ‘Project: Learning from Data DL’ behaalt verzoeker een examencijfer van 8/20, voor de andere opleidingsonderdelen neemt verzoeker niet aan de examens deel.

Omdat verzoeker aldus een studierendement van minder dan 30% behaalt, wordt hem de herinschrijving in dezelfde opleiding geweigerd.

Verzoeker dient een verzoek tot heroverweging in, dat door de voorzitter van de examencommissie bij beslissing van 8 september 2021 wordt afgewezen.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Vervolgens stelt verzoeker een intern beroep in bij de interne beroepscommissie studievoortgangsbepalingen van de Universiteit Hasselt.

De beroepscommissie verklaart het intern beroep op 20 september 2021 onontvankelijk omdat het, in strijd met de bepalingen van de rechtspositieregeling in het onderwijs- en examenreglement, niet is ondertekend.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de

rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoeker op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

In zijn verzoekschrift stelt verzoeker dat de handtekening op het intern beroep “per ongeluk” ontbreekt.

Verwerende partij voert in haar antwoordnota aan dat het beroep bij de Raad ongegrond moet worden verklaard omdat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

In zijn wederantwoordnota repliceert verzoeker dat de verwerping van zijn intern beroep wegens gemis aan handtekening geen rekening houdt met zijn visuele beperking

Beoordeling

Zoals de Raad hierboven heeft uiteengezet, raakt de discussie over de ontvankelijke uitputting van het intern beroep niet aan de gegrondheid van het beroep bij de Raad, maar aan zijn bevoegdheid en dus de ontvankelijkheid van het beroep.

Artikel 1.3, 4° van de rechtspositieregeling 2021-2022 van verwerende partij luidt wat het intern beroep betreft:

“Het verzoekschrift wordt op straffe van niet-ontvankelijkheid ingediend per aangetekend schrijven. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending. Het omvat op straffe van niet-ontvankelijkheid tenminste:

- Naam, correspondentieadres en handtekening van de student of zijn advocaat;
- een vermelding van de beslissing waartegen het beroep gericht is met desgevallend toevoeging van relevante stukken;
- een omschrijving van de ingeroepen bezwaren.”

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Samen met de eerste bestreden beslissing zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep aan verzoeker meegedeeld.

Meer bepaald luidt het onderaan de eerste bestreden beslissing:

“Het verzoekschrift van de student omvat op straffe van niet-ontvankelijkheid [ten minste]:

- De naam, een correspondentieadres en de handtekening van de student of zijn raadsman;
- een vermelding van de beslissing waartegen het beroep gericht is en alle relevante (bewijs)stukken;
- een omschrijving van de ingeroepen bezwaren.”

De beroepsmodaliteiten zijn aldus correct aan verzoeker meegedeeld.

Verzoeker spreekt niet tegen dat hij het verzoekschrift op intern beroep niet heeft ondertekend en dat dit vormgebrek niet binnen de oorspronkelijke beroepstermijn werd geregulariseerd.

Die vaststelling volstaat om te besluiten dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Het summiere betoog van verzoeker dat hij omwille van zijn visuele beperking het intern beroep niet kon ondertekenen, kan zonder nader bewijs de Raad niet overtuigen, in het bijzonder niet in het licht van de vaststelling dat verzoeker zijn beroep bij de Raad en zijn wederantwoordnota wél heeft ondertekend.

Wanneer de geldende norm – te dezen artikel 1.3, 4° van de rechtspositieregeling – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Dit brengt met zich dat huidig beroep bij de Raad hetzelfde lot ondergaat.

V. Anonimisering

Verzoeker vraagt om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.035 van 10 november 2021 in de zaak 2021/849

In zake: Harold VAN DOORSLAER DE TEN RYEN
woonplaats kiezend te 1030 Schaarbeek
August Reyerslaan 179/12

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van 9 september 2021 waarbij verzoeker de inschrijving in de opleiding ‘Master of science in de toegepaste informatica’ wordt geweigerd en van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 30 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Mathias Blijweert die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Master of science in de toegepaste informatica’.

Verzoeker neemt dat jaar twee opleidingsonderdelen op in zijn curriculum, beide ten belope van 5 studiepunten. Verzoeker behaalt een credit voor één van deze opleidingsonderdelen. Omdat verzoeker daardoor een studierendement van minder dan 60% behaalt, wordt hem een bindende voorwaarde opgelegd die ertoe strekt dat hij zich moet inschrijven en slagen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij reeds tweemaal was ingeschreven zonder een credit te behalen, en bovendien voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen.

Uit het voorliggende dossier blijkt niet dat verzoeker tegen deze beslissing een beroep heeft ingesteld.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoeker een curriculum op van 7 opleidingsonderdelen, ten belope van 33 studiepunten. Voor vijf opleidingsonderdelen behaalt hij een credit, voor het opleidingsonderdeel ‘Structuur van computerprogramma’s 1’ (6 studiepunten) een examencijfer van 8/20 en op het examen ‘Objectgericht programmeren’ (3 studiepunten) is verzoeker afwezig.

Daar verzoeker aldus een studierendement van minder dan 75% behaalt, wordt de verdere inschrijving hem geweigerd.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 13 september 2021 richt verzoeker het volgend intern beroep aan de interne beroepscommissie:

“[...]”

Ik ben het niet eens met deze beslissing om volgende redenen:

- In januari 2020 heb ik me pas voor twee vakken kunnen inschrijven: databanken en automaten en berekenbaarheid. [Tegelijkertijd] was ik 45+ uren aan het werken voor een eisende werkgever en had juist een [appartement] gekocht. Vroeger dan verwacht (april 2020), heb ik het appartement moeten renoveren om erin te kunnen wonen. Snel had ik door dat het moeilijk zou worden om beide examens deftig te kunnen voorbereiden (lessen + WPOs) tegen juni. Ik had dus besloten om

automaten en berekenbaarheid in augustus af te leggen. [Dat] vak had ik dus weinig voorbereid gedurende het jaar en is uiteindelijk niet goed gekomen in augustus. A&B blijft een buisvak, met ongeveer 35% van de examendeelnemers die ervoor slagen (per examenmoment). Daardoor had ik minder dan voor 60% van mijn ingeschreven vakken geslaagd en kreeg de melding dat ik minstens voor 75% van mijn vakken van de volgende studiejaar zou moeten slagen.

- De twee vakken had ik opgenomen om twee [zaken] te testen: de moeilijkheid om een job en studies te combineren in het Nederlands en mijn interesse om de cursus te volgen. [Daarbij] had ik geconcludeerd dat ik de cursus wou volgen, maar dat ik wat aanpassingen zou moeten treffen aan mijn werkuren. Ik heb dan geopteerd om een 4/5 te presteren en meer vakken op te nemen zodat ik niet «te lang» zou moeten studeren en werken. In september 2020 had ik besloten om de cursus (voorbereidingsprogramma & master) te proberen [] verspreiden in 3 jaar, wat 40 ECTS behoudt met 4/5 werkdagen per week, waar ik juist een werkpromotie kreeg met extra verantwoordelijkheden. Ik wist dat dit nog een [intensief] jaar zou worden.
- In september heb ik me dus ingeschreven voor Structuur van computerprogramma's I, algoritmen en datastructuur I, data object oriented modeling en data object programming. Voor data object programming moesten we een taak invoeren tegen december, wanneer ik de basis van structuur van computerprogramma nog niet onder de [knie] had. Ik wist dus al dat ik de taak niet in tijd zou kunnen [voorbereiden] en had dan besloten om [haar] voor augustus te laten. Jammer genoeg haalde ik net een 9/20 voor structuur van CP. [Het] tweede semester ging wat vlotter, [voor] de drie examens waarvoor [ik] ingeschreven was [was] ik [geslaagd].
- Na een [zwaar] jaar van studeren en werken, probeerde ik de taak voor te bereiden van Object Oriented Programming. Na twee weken heb ik besloten om [dit] vak pas [het] volgende jaar af te leggen, omdat ik ook wat tijd nodig had om te ontspannen en het volgende jaar fris te kunnen beginnen. Ik had dus besloten om enkel Structuur van Computerprogramma's af te leggen in tweede zit. Ik dacht dat het OK was gegaan, maar blijkbaar niet (8/20). Ondertussen, heb ik nog geen melding gekregen om de examen te bekijken, maar is iets dat ik zeker zou willen doen. Aangezien dat ik voor deze examen [ben] gefaald heb ik niet voor 75% van de opgenomen ECTS geslaagd.
- Na het beschrijven van mijn jaar zou ik nu ook uw aandacht willen brengen op de redenen [waarom] ik denk dat mij niet laten inschrijven voor het volgend jaar een fout zou zijn:
  - Werken en studeren is zeker niet eenvoudig. Ik heb veel bijgeleerd en blijf gemotiveerd en leergierig om dit verder te doen.
  - Het is moeilijk voor een werkende student om in te schatten wat de studielast zal zijn voor een bepaalde jaar. Mijn fout hier is dat ik niet goed heb kunnen inschatten wat ik aankon [en] dat ik voor één examen heb gefaald.
  - Vandaag zijn er [te weinig] informatici in België. Het uitvoeren van strenge regels zonder de realiteit van de (werkende) mensen te beschouwen zal daar niet bij helpen.

- Ik heb nooit een jaar gefaald wanneer ik enkel student was. Ik weet dat ik de capaciteit heb om [dit] programma te studeren, maar ik moet beter leren jongleren met werken, studeren en mijn eigen privéleven.
- Ik ben ervan overtuigd dat het [beste] van [deze] cursus nog zal komen, en wens echt het te kunnen [beleven].”

Bij beslissing van 30 september 2021 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie verzoekers beroep onontvankelijk omdat het, in strijd met de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement, niet is ondertekend.

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS,

Georganiseerde administratieve beroepen, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoeker op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Wat de ontvankelijkheid van het intern beroep betreft, beperkt verzoeker zich in zijn beroepsschrift ertoe te stellen dat hij bij de Raad een beroep moet instellen omdat het intern beroep zijn “handtekening miste”.

Verwerende partij voert in haar antwoordnota aan dat het beroep bij de Raad onontvankelijk is, omdat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

In zijn wederantwoordnota repliceert verzoeker dat de het gemis aan ondertekening van het intern beroep een onoplettendheid was.

Beoordeling

Artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt wat het intern beroep betreft:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Samen met de eerste bestreden beslissing zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep aan verzoeker meegedeeld.

Meer bepaald luidt het onderaan de eerste bestreden beslissing:

“[...] Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan ‘Interne beroepscommissie t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken – C2, Pleinlaan 2, 1050 Brussel’, en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep.”

De beroepsmodaliteiten zijn aldus correct aan verzoeker meegedeeld.

Verzoeker spreekt niet tegen dat hij het verzoekschrift op intern beroep niet heeft ondertekend en dat dit vormgebrek niet binnen de oorspronkelijke beroepstermijn werd geregulariseerd.

Die vaststelling volstaat om te besluiten dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Wanneer de geldende norm – te dezen 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Dit brengt met zich dat huidig beroep bij de Raad hetzelfde lot ondergaat.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.036 van 10 november 2021 in de zaak 2021/852

In zake: Anna KUMBU NDOMBELE
woonplaats kiezend te 9300 Aalst
Duivekeetstraat 32

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 6 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 30 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en de heer Mathias Blijweert die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of arts in de toegepaste taalkunde’.

Omdat verzoekster in dat academiejaar een studierendement van minder dan 60% behaalt, wordt haar een bindende voorwaarde opgelegd die ertoe strekt dat zij zich moet inschrijven en slagen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor zij reeds tweemaal was ingeschreven zonder een credit te behalen, en bovendien voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen.

Uit het voorliggende dossier blijkt niet dat verzoekster tegen deze beslissing een beroep heeft ingesteld.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoekster een curriculum op van 8 opleidingsonderdelen, ten belope van 45 studiepunten. In de eerste examenzitting is verzoekster afwezig op zes examens; voor de examens waaraan zij deelneemt, behaalt zij respectievelijk 9/20 en 10/20. Bij de tweede examenzitting neemt verzoekster deel aan drie van de zeven resterende examens. Zij behaalt een 7/20, een 10/20 en een 14/20.

Daar verzoekster aldus een studierendement van minder dan 75% behaalt, wordt de verdere inschrijving in de opleiding haar geweigerd.

Op 13 september 2021 richt verzoekster het volgend intern beroep aan de interne beroepscommissie:

“Ik ben ingeschreven in het academiejaar 2020-2021 aan de Vrije Universiteit Brussel voor de opleiding ‘Bachelor Toegepaste Taalkunde’. Voor aanvang van dit academiejaar kreeg ik bindende voorwaarden toegekend. Als gevolg moest ik 75% van mijn studiepunten halen. Aan deze voorwaarden heb ik niet kunnen voldoen.

Met dit schrijven wil ik de examencommissie wijzen op mijn uitzonderlijke omstandigheden.

We gingen dit academiejaar van start met code oranje. Dit hield in dat sommige lessen [doorgingen] op campus onder de nodige maatregelen. Voor mij hield dit in dat ik zowel les zou hebben op [de] VUB als op [de] UAntwerpen, waar ik startte met mijn master Meertalige Professionele Communicatie. Ondertussen zat ik op kot in Antwerpen. Mijn studies combineer ik al enkele jaren met mijn job, aangezien ik financieel volledig alleen in sta voor mijn schoolkosten.

Begin oktober had ik vernomen dat ik in verwachting was. Mijn zwangerschap was niet gepland en kwam aan als een shock. Ondanks het feit dat ik besloten had het kind te houden, viel het nieuws mij zwaar. Ik had te kampen met familieleden die mij dwongen een bepaalde beslissing te nemen en bepaalde relaties die werden beëindigd. Ook was ik nog steeds tewerkgesteld op het vliegveld, waar de zaken bleven doordraaien.

Uiteindelijk ging het onderwijs over naar code rood, wa[a]rdoor steun van collega's ook weg viel. Bijgevolg waren bovenop mijn zwangerschapskwalen, mijn resultaten in de eerste zit niet geslaagd.

Vervolgens moest ik afstand nemen van mijn fatsoenlijke studieruimte. Al snel werd het duidelijk dat ik financieel niet rond zou komen met een kind en een kot. Ik heb de beslissing genomen om weer bij mijn ouders in te trekken. Ons gezin bestaat uit vijf kinderen en twee ouders; waarvan de jongsten tien jaar, vijf jaar en vier jaar zijn. Hoewel dit betekende dat ik meer hulp kreeg tijdens vervelende dagen van mijn zwangerschap, had dit zeker [enig] effect op mijn concentratie.

Eind juni zou mijn moederschapsrust van start gaan, als gevolg kon ik niet profiteren van mijn jaarlijks[] Vlaams[] Opleidingsverlof. Ik heb mijn voorkeuren voor vrije dagen doorgegeven op het werk, maar tevergeefs. Op 9 juli 2021 ben ik bevallen van een zoon door middel van een keizersnee wegens niet vorderdende ontsluiting. Hierdoor duurde mijn herstel langer. Zowel mijn paper voor het opleidingsonderdeel Nederlandse taalkunde: woord- en zinsleer, als mijn bachelorproef heb ik niet succesvol kunnen afronden. In de nacht van 19 augustus op 20 augustus maakte ik een val, waardoor ik op medicatie en bedrust werd gelegd. Hierdoor werden al mijn examens verplaatst naar dezelfde week. Van 30 augustus tot 3 september waren er elke dag twee examens ingepland, inclusief de examens die ik nog op Uantwerpen moest afleggen. Daarbij heb ik geen datum kunnen afspreken met professor [G.C.] om een poging te doen de studiepunten te behalen. Ondanks dat ik inspanning heb geleverd, was dit niet voldoende. In mijn studietraject Toegepaste Taalkunde volg ik de talen Nederlands-Engels. Een uitzonderlijke talencombinatie. De universiteiten die de opleiding aanbieden, vereisen twee vreemde talen. Als mijn herinschrijving wordt geweigerd, zal ik verplicht zijn een bijkomende taal vanaf het eerste jaar te volgen. In tegenstelling tot de laatste aankomende maanden die nodig zijn om mijn bachelor af te ronden. Dit academiejaar zal ik mijn masteropleiding uitstellen. Op deze manier kan ik mij volledig concentreren op het afgeven van mijn bachelor proef in januari en het behalen van al mijn examens. Wat zou betekenen dat ik mijn bacheloropleiding heb afgerond. Ook zal mijn zoon van start gaan met de crèche, waardoor ik meer tijd zal hebben voor schoolwerk. Om die reden(en) verzoek ik de examencommissie geen weigering tot herinschrijving te willen opleggen."

Bij beslissing van 30 september 2021 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie verzoekers beroep onontvankelijk omdat het, in strijd met de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement, niet is ondertekend.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Wat de ontvankelijkheid van het intern beroep betreft, stelt verzoekster in haar beroepsschrift dat zij “een nieuw verzoeckschrift” indient en dat zij “de examencommissie van de VUB en de Raad” verzoekt “geen weigering tot herinschrijving te willen opleggen”.

Verwerende partij voert in haar antwoordnota aan dat het beroep bij de Raad onontvankelijk is, omdat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

In haar wederantwoordnota repliceert verzoekster nog dat zij niet betwist dat zij haar intern beroep niet heeft ondertekend, maar dat zij “haar ontvankelijk beroep opnieuw volgens de correcte wijze” wenst in te dienen.

Verzoekster stelt ter zake:

“Zoals art. 155, §7 van het OER luidt: Een onontvankelijk verzoekschrift kan lopende de beroepstermijn worden vervangen door een nieuw verzoekschrift, dat uitdrukkelijk de intrekking van het eerdere verzoekschrift bevestigt.”

Ik heb reeds contact opgenomen met de interne beroepscommissie om de juiste procedure te verkrijgen voor het opnieuw indienen van een ontvankelijk beroep. Ook heb ik meermaals telefonisch contact opgenomen. Tot op heden heb ik hier geen antwoord op gekregen. Vandaar dat ik terecht via het extern beroep mijn vorig verzoek opnieuw verzonden heb, weliswaar ondertekend.

Om deze redenen vraag ik de raad mij ontvankelijk [bedoeld wordt: ‘onontvankelijk’] beroep nietig te verklaren en mijn [correct] beroep te herbekijken.”

Beoordeling

Artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt wat het intern beroep betreft:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Samen met de weigering tot herinschrijving zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep aan verzoekster meegedeeld.

Meer bepaald luidt het onderaan de resultatenlijst:

“[...] Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan ‘Interne beroepscommissie t.a.v. de voorzitter, Onderwijs en studentenzaken – C2, Pleinlaan 2, 1050 Brussel’, en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep.”

De beroepsmodaliteiten zijn aldus correct aan verzoekster meegedeeld.

Verzoekster spreekt niet tegen dat zij het verzoekschrift op intern beroep niet heeft ondertekend.

Waar verzoekster verwijst naar artikel 155, §7 van het onderwijs- en examenreglement, rijst de vraag of verzoekster wel voldoet aan de daarin opgenomen voorwaarde dat het nieuwe verzoekschrift “lopende de beroepstermijn” wordt ingediend. Het staat alleszins aan de interne beroepsinstantie, en niet aan de Raad, om zich over een nieuw ingediend intern beroep uit te spreken. De voormelde bepaling heeft immers enkel betrekking op de interne beroepsprocedure binnen de instelling, en niet op de procedure voor de Raad.

Verzoekster lijkt zich dan ook te vergissen in de wijze waarop het intern beroep en een beroep bij de Raad zich tegenover elkaar verhouden. Zoals hierboven is uiteengezet, is de Raad slechts bevoegd – en vermag hij zich slechts over het dossier van de verzoekende partij uit te spreken – indien eerst is komen vast te staan dat de student het intern beroep op ontvankelijke wijze heeft ingesteld. Hoogstens kan de Raad vaststellen dat een niet-ontvankelijk intern beroep het gevolg is van een aangetoonde overmachtssituatie, waarmee de interne beroepsinstantie dan mogelijk niet of onvoldoende rekening heeft gehouden. Verzoekster voert te dezen geen overmacht aan.

De Raad is ook niet bevoegd om in de plaats van de interne beroepsinstantie te oordelen over het “herbekijken” van de grond van de zaak. Artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt immers dat de Raad zijn appreciatie betreffende de waarde van een kandidaat

niet in de plaats stelt van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur.

Deze vaststellingen volstaan om te besluiten dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Wanneer de geldende norm – te dezen 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Dit brengt met zich dat huidig beroep bij de Raad hetzelfde lot ondergaat.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïntinventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.037 van 10 november 2021 in de zaak 2021/872

In zake: Lizandra MOREIRA WENCELSAU
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Joost Van Damme
kantoor houdend te 9070 Destelbergen
Zenderstraat 5
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

ARTEVELDEHOGESCHOOL
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Sabien Lust en Jacky D’Hoest
kantoor houdend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27
waar keuze van woonplaats wordt gedaan

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Arteveldehogeschool van 27 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en de examentuchtbeslissing waarbij aan verzoekster een nulscore wordt toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Talent and Management Development I’ wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Céline Peire die *loco* advocaat Joost Van Damme verschijnt voor verzoekende partij en advocaat Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘International Business Management’.

Tot verzoeksters curriculum behoort onder meer het opleidingsonderdeel ‘Talent and Management Development I’.

Naar aanleiding van het examen, dat online wordt afgenomen, is de opleiding van oordeel dat onregelmatigheden werden vastgesteld, met name het gebruik van niet-toegelaten nota’s.

Op 23 juni 2021 wordt aan verzoekster meegedeeld dat de examencommissie heeft besloten om als examentuchtbeslissing op te leggen dat verzoekster geen score (0/20) krijgt voor ‘Talent and Management Development I’ of deelonderdelen ervan.

Aangezien er in de omstandigheden waarin verzoekster verkeert niet is voorzien in een tweede examenkans voor dat opleidingsonderdeel, dient verzoekster het in een volgend academiejaar te hernemen, met dien verstande dat zij ook om een uitzondering voor inschrijving zal moeten verzoeken, daar zij zich voor het opleidingsonderdeel reeds driemaal had ingeschreven.

Tegen deze examentuchtbeslissing stelt verzoekster op 29 juni 2021 een intern beroep in:

“[...]”

Aangezien de hierbij bestreden beslissing tot stand is gekomen met miskenning van het onderwijs- en examenreglement (het zgh. *Arteveldehogeschool studiecontract*), het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het proportionaliteitsbeginsel;

Dat de beslissing aldus niet naar recht is verantwoord en dient vernietigd;

eerste middel – preliminair: kennisname van het examentuchtdossier en de examenkopij

Overwegende dat appellante tot op heden geen kennis heeft genomen/kunnen nemen van het examentuchtdossier, noch van de kwestieuze examenkopij;

Dat huidig verzoekschrift geldt als formeel verzoek tot inzage van het examentuchtdossier hierin begrepen 1) de stukken die overeenkomstig art. 94, 2 van het studiecontract door de voorzitter van de examencommissie werden verzameld (examentuchtdossier) en waarop de examentuchtbeslissing is gesteund; én 2) het verslag van de beraadslaging van de examencommissie (de eigenlijke beslissing van de examencommissie, die appellante onbekend is) (beraadslagingsverslag) overeenkomstig art. II.31 Bestuursdecreet (decreet openbaarheid van bestuur) en art. II.83 Codex Hoger Onderwijs (beraadslagingsverslag), art. II.280, 2 Codex Hoger onderwijs j° art. 94, 2 van het studiecontract (dossier) en art. 100 en 101 van het Examen- en Onderwijsreglement (OER) (studiecontract) – alsook als formeel verzoek tot inzage van de examenkopij overeenkomstig art. II.277 Codex Hoger Onderwijs, art. II.31 Bestuursdecreet (decreet openbaarheid van bestuur) en art. 100 en 101 van het Examen- en Onderwijsreglement (OER) (studiecontract);

Dat deze stukken tot dusver niet werden bijgebracht (ook niet de examenkopij n.a.v. het feedbackmoment op 25 juni 2021);

Dat appellante zich het recht voorbehoudt aanvullende middelen te ontwikkelen na kennisname van deze essentiële stukken en dat zij laat opmerken dat hetgeen zij hierna uiteenzet doelt tot behoud van haar rechten en zonder een bewijslast op te nemen die niet rechtens op haar rust;

tweede middel - miskenning van het onderwijs- en examenreglement (studiecontract)

2.1. eerste onderdeel – miskenning art. 94 van het studiecontract

Aangezien art. 94 van het Onderwijs- en Examenreglement de procedure voorschrijft die dient gevolgd in geval van onregelmatigheden en het studiecontract daarbij voorziet in het horen van de betrokken student voorafgaand aan het nemen van een examentuchtbeslissing (“*Hij (de voorzitter van de examencommissie) hoort de betrokken student (...). De student heeft het recht om gehoord te worden door de examencommissie van de desbetreffende examenperiode*”);

Dat appellante vaststelt [] dat deze procedure niet terdege werd gevolgd in de mate dat zij wel de mogelijkheid heeft gehad door de examentuchtverheid te worden gehoord in haar middelen en beweringen en zich t.a.v. de examencommissie te verantwoorden, doch niet vooraleer kennis te hebben genomen/hebben kunnen nemen van het examentuchtdossier (dat haar niet ter beschikking werd gesteld);

Dat zulks op onherstelbare wijze de rechten van appellante schaadt;

2.2. tweede onderdeel – miskenning art. 95 van het studiecontract

Overwegende dat de in de bestreden beslissing opgelegde sanctie luidt als volgt: “*After deliberation of the Examination Board, it was decided to not score you for the course concerned. All grades and partial grades of the course unit(s) involved in the irregularity are set to ‘0’;*”

Dat zulks is te vereenzelvigen met de in art. 95 tweede lid van het studiecontract bedoelde sanctie, nl. “*alle quoteringen en deelquoteringen van het betrokken opleidingsonderdeel worden naar ‘0’ herleid. De student wordt voor het gehele opleidingsonderdeel doorverwezen naar de tweede examenkans*”.

Dat de hierbij bestreden beslissing evenwel vervolgt: “*There is no second exam opportunity for the course concerned, which means you will have to retake it in the next*

academic year”, zodat aan de door de examencommissie opgelegde sanctie oneigenlijke – i.e. niet in het studiecontract voorziene en zelfs met de tekst van art. 95 van het studiecontract strijdige modaliteiten worden gekoppeld;

Dat de door de examencommissie gekozen sanctie (art. 95, tweede lid) immers het behoud van de tweede examenkans veronderstelt/vooropstelt;

Dat ook daarom de bestreden beslissing niet naar recht is verantwoord;

2.3. derde onderdeel – miskennen art. 92 van het studiecontract

Overwegende dat uit geen enkel stuk blijkt dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten (het bij zich hebben van een zelf geschreven inhoudstafel (en niets meer dan dat)) – een inschattingsfout in hoofde van verzoekster dewelke zij betreurt – het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord of de evaluator heeft verhinderd een objectieve evaluatie te maken over de competenties van appellante;

Dat uit geen enkel stuk blijkt hoe het bij zich hebben van een inhoudstabel *in concreto* het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord en/of een objectieve evaluatie heeft verhinderd;

Dat noch uit het horen door de examencommissie noch uit de feedback appellante vermag af te leiden wat de examencommissie heeft doen besluiten dat de aanwezigheid van de handgeschreven inhoudstabel het examen heeft verstoord en/of de voltoering van een objectieve evaluatie van dat specifieke examen heeft onmogelijk gemaakt;

Dat bij gebreke daaraan dient aangenomen dat dergelijke omstandigheden – constitutief voor het weerhouden van een inbreuk op art. 92 van het studiecontract – niet zijn te weerhouden;

Dat aldus geen inbreuk op art. 92 van het studiecontract en dus ook geen onregelmatigheid is te weerhouden die aanleiding kan geven tot het opleggen van een examentuchtmaatregel/sanctie;

derde middel - miskennen van het motiveringsbeginsel

3.1. eerste onderdeel – de beslissing is niet gemotiveerd

Overwegende dat de op 23 juni 2021 ter kennis van appellante gebrachte examentuchtbeslissing als volgt is gemotiveerd:

“In accordance with article 92 of the Study contract, an irregularity was found during the exam for your IIBM course Talent & Management Development 1. Reason: fraud during the exam (use of a table of contents / study materials during the exam). After deliberation of the Examination Board, it was decided to not score you for the course concerned. All grades and partial grades of the course unit(s) involved in the irregularity are set to ‘0’. There is no second exam opportunity for the course concerned, which means you will have to retake it in the next academic year. You will have to plea for an exception after the resit period since you already enrolled three times for this course (...). I must stress, the measure taken must be taken serious and recurrence of such events should not happen again ” (stuk 1);

Dat een andere kennisgeving aan appellante *niet* is gebeurd;

Dat appellante van gebeurlijk aan de beslissing (andere) onderliggende stukken, overwegingen en deliberaties geen kennis heeft (cf. supra, bij de bespreking van het eerste middel), zodat geredelijk en ten genoegen van [recht] mag worden aangenomen dat die er ook niet zijn;

Dat appellante herhaalt geen kennis te hebben van het examentuchtdossier en evenmin van het beraadslagingsverslag van de examencommissie;

Dat de hierbij bestreden beslissing *“not score[d] for the course concerned”* en *“all grades and partial grades of the course unit(s) involved in the irregularity are set to ‘0’”* – i.e. een substantiële examentuchtbeslissing met voor appellante bijzonder zwaarwichtige gevolgen (schijnbaar) wordt gemotiveerd als volgt, waarbij als de voor de voor de beslissing dragende motivering aldus enkel en alleen is te weerhouden: *“Reason: fraud during the exam (use of a table of contents / study materials during the exam). After deliberation of the Examination Board it was decided to not score for the course concerned.”* (stuk 1). Dat en niets meer dan dat.

Dat zulks is te kwalificeren als de mededeling van een beslissing (zelf onbekend aan appellante, cf. supra) die – buiten de verwijzing naar ‘fraud’ geen enkele motivering in zich draagt.

Dat dergelijke gebrekkige motivering maakt dat de beslissing niet naar recht verantwoordt waarom lastens appellante een (substantiële) examentuchtbeslissing werd genomen.

Dat de hierbij bestreden beslissing alleen al daarom de plano voor hervorming gereed ligt; 3.2. tweede onderdeel – de bestreden beslissing is gebrekkig gemotiveerd waar zij de keuze voor de opgelegde examentuchtmaatregel niet verantwoordt

Aangezien de voor de substantiële examentuchtmaatregel met de voor appellante bijzonder zwaarwichtige gevolgen dragende motivering zich blijkt de tekstredactie van de bestreden beslissing beperkt tot volgende zinsnede: *“Reason: fraud during the exam (use of a table of contents / study materials during the exam): After deliberation of the Examination Board. it was decided to not score you for the course concerned.”* (stuk 1); Overwegende dat bestreden beslissing niet (en op geen enkele wijze) verduidelijkt waarom de opgelegde examentuchtsanctie van de 5 in art. 95 van het Onderwijs- en Examen Reglement (OER), ‘studiecontract’ genaamd, opgelijste tuchtsancties uit hoofde van de lastens appellante weerhouden feiten de meest aangewezen is;

Dat de beslissing aldus het motiveringsbeginsel in examentuchtzaken miskent en alleen al op grond van die vaststelling moet worden besloten tot vernietiging van de bestreden beslissing;

vierde middel ondergeschikt aan alle andere middelen – miskenning van het proportionaliteits-/evenredigheidsbeginsel samen gelezen met het redelijkheidsbeginsel

4.1. eerste onderdeel

Aangezien hoger reeds, in het kader van de bespreking van het tweede middel, werd aangevoerd dat de bestreden beslissing niet verduidelijkt waarom de opgelegde sanctie de voor de weerhouden feiten meest aangewezen sanctie is en daaraan een autonoom middel wordt ontleend dat aanleiding geeft tot vernietiging van de bestreden beslissing (cf. supra);

4.2. tweede onderdeel

Dat de thans opgelegde tuchtsanctie voor appellante het verlies van een academiejaar betekent (*“There is no second exam opportunity for the course concerned, which means you will have to retake it in the next academic year”*) alsook het hernemen van de bachelorproef én de stage een jaar later;

Dat dergelijke sanctie – met repercussie voor de door verzoekster voorbereide portfolio én project waaraan zij veel tijd en inspanningen heeft besteed – voor de weerhouden feiten onredelijk streng is;

Dat immers uit geen enkel stuk blijkt dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten (het ingevolge onzekerheid en stress door Covid-19 perikelen en dito vermoeidheid louter bij zich hebben van een zelfgeschreven inhoudstafel (en niets meer dan dat)) – een inschattingsfout in hoofde van verzoekster dewelke zij betreurt – het normaal verloop van de evaluatie *in concreto* heeft verstoord of de evaluator heeft verhinderd een objectieve evaluatie te maken over de competenties van appellante;

Dat derhalve mede gelet op de door verzoekster tot dusver verworven studievoortgang, de afwezigheid van tuchtrechtelijke antecedenten en de beperkte impact van de gewraakte feiten, verzoekster – in zoverre voor de in voorkomend geval door de examentuchtoverheid in graad van beroep te weerhouden kwalificatie een tuchtsanctie zou worden opgelegd – de minder zware tuchtsanctie van het opnieuw afleggen van het ongeldig verklaarde examen dient opgelegd, nu de daartoe door de in eerste aanleg door de examentuchtoverheid opgelegde maatregel de studievoortgang en de kansen van verzoekster inzake studievoortgang op onevenredige wijze hypothekeert.”

De interne beroepscommissie van de Arteveldehogeschool behandelt dit intern beroep in zitting van 8 juli 2021 en beslist om het als ongegrond te verwerpen.

De Raad vernietigt deze beslissing in zijn arrest nr. 6.877 van 14 september 2021 op grond van een schending van de rechten van verdediging.

De interne beroepscommissie herneemt haar besluitvorming, en komt op 27 september 2021 tot de volgende beslissing:

“[...]

1. Ontvankelijkheid/chronologie/overzicht

Het initiële beroepsschrift van de verzoekster werd ingediend via aangetekend schrijven op 29/06/2021. De opleiding maakte haar beslissing bekend op 23/06/2021. Het initiële beroep was bijgevolg ontvankelijk. De interne beroepscommissie nam op 08/07/2021 haar beslissing. Op 19/07/2021 werd deze beslissing aan de verzoekster bekendgemaakt. Deze beslissing oordeelde dat het beroep ontvankelijk, maar ongegrond was. De verzoekster en haar raadsman dienden daarop op 23 juli 2021 beroep in bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. Op 14/09/2021 oordeelde de Raad met [zijn] arrest nr. 6.877 in de zaak 2021/292 dat de rechten van de verdediging van de verzoekster in die zin miskend werden tijdens de procedure d.d. 08/07/2021 daar de verzoekster geen (volledige) inzage in het verweerdossier van de opleiding had verkregen, alsmede dat de procedure (een examentuchtbeslissing) niet tegensprekelijk verlopen is. Met dit arrest vraagt de Raad dan ook aan de interne beroepscommissie om ten aanzien van verzoekster een nieuwe, tegensprekelijke, beslissing te nemen en zulks te doen, uiterlijk op 30/09/2021. Op 27/09/2021 vond een tegensprekelijke procedure plaats

in – fysieke – aanwezigheid van de verzoekster, haar raadsman en bijkomend een vertrouwenspersoon. Voor de verwerende partij was ook dhr. [N.M.], hoofd van de opleiding, aanwezig, teneinde volstrekte tegensprekelijkheid te kunnen garanderen.

2. Tegensprekelijk debat en opgeworpen middelen door verzoekende en verwerende partij

2.1. Vooreerst

De beroepscommissie wenst eerst en vooral te benadrukken dat, met het oog op de tegensprekelijke debatten d.d. 27/09/2021, door geen van beide partijen bijkomende stukken of argumentaties werden ingediend. De debatten werden dan ook gevoerd op basis van de documentatie *as is*, daar geen nieuwe elementen werden aangedragen. Wel bezorgde de interne beroepscommissie naar aanloop van deze procedure alle stukken (opnieuw) aan de verzoekende partij, inclusief het integrale verweerschrift van de opleiding, alsmede de integrale opnames m.b.t. de vaststelling van de onregelmatigheid. Wat dit laatste betreft, werden deze opnames diverse keren aan de verzoekende partij bezorgd, daar de raadsman aangaf dat deze door technische moeilijkheden niet (volledig) te bekijken waren. Op moment van verschijnen van de verzoekende partij, bleek dit euvel opgelost.

2.2. Beknopte weergave van het debat

De beroepscommissie stelt vooreerst vast dat het debat op zeer serene wijze verlopen is. Zowel verzoekende als verwerende partij hebben de mogelijkheid gekregen – en gegrepen – om hun argumentatie uit de doeken te doen. Dit gebeurde hoffelijk en summier.

De voorzitter van de interne beroepscommissie opent de debatten met een voorstelling van alle aanwezige leden van de interne beroepscommissie. Tevens verduidelijkt de voorzitter dat dhr. [N.M.] aanwezig is namens de opleiding met het oog op het tegensprekelijke karakter van het debat, maar dat dhr. [N.M.] uiteraard geen deel uitmaakt van de commissie, noch enige stemgerechtigdheid heeft binnen deze laatste. Ook het aanwezige lid van de juridische dienst, dr. [M.M.], treedt louter op in een adviserende en notulerende rol. De voorzitter vraagt aan de verzoekende partij om zich kort voor te stellen, en geeft haar vervolgens het woord. De verzoekende partij bestaat, naast de initiële verzoekster, mevr. Morreira Wenceslau, uit haar raadsman, mtr. Joos[t] Van Damme en een vertrouwenspersoon. Deze laatste heeft tijdens de debatten het woord niet genomen, en zal dus niet verder voorkomen in deze beknopte weergave.

De raadsman van de verzoekende partij neemt het woord. Hij bedankt de beroepscommissie en benadrukt dat hij zijn pleidooi beknopt zal houden. De raadsman gaat vooreerst kort in op de strakke deadlines voor de bezorging van de stukken en de – gewenste – fysieke aanwezigheid d.d. 27/09/2021. De raadsman erkent evenwel dat dit niet gelegen is aan de beroepscommissie, maar voortvloeit uit de gestelde termijnen, zoals o.m. bepaald in het arrest van 19 september 2021 van de Raad om voor 30 september een nieuwe, tegensprekelijke procedure te voeren. De raadsman benadrukt ook dat het pleidooi niet uitvoerig ingaat op de inhoudelijke elementen van dit dossier; deze zijn inmiddels genoegzaam bekend, en het arrest van de Raad laat – dixit de raadsman – voldoende marge om tot een (nieuwe) beslissing te komen.

De raadsman komt vervolgens tot de kern van zijn betoog: vooreerst vraagt de raadsman zich af in welke mate de interne beroepscommissie nog (voldoende) onbevangen over de gelopen en lopende procedure en de genomen sanctie kan oordelen. De raadsman betwijfelt of de beroepscommissie nog voldoende objectief naar het dossier kan kijken.

In tweede instantie richt de raadsman zich op de beeldfragmenten. Zoals supra weergegeven bleek er initieel een technisch probleem te spelen, maar ook bij volledige inzage betwijfelt de raadsman of er wel voldoende sprake is van een onregelmatigheid. Zo stelt de raadsman – hetwelk ook door de verzoekster bevestigd werd – dat er sprake is van (onregelmatig) gebruik van handgeschreven documenten en een inhoudstafel, maar dat niet afdoende uit de beelden blijkt dat de verzoekster gebruik gemaakt van volledige boeken (of boekdelen) tijdens de evaluatie. De raadsman stelt tenslotte dat zij voor het overige alle middelen hanteren die (eerder) opgeworpen werden voor de Raad. De raadsman wijst kort naar de argumentatie zoals deze uiteengezet werd in de Memorie van Wederantwoord (pagina 8) voor de Raad. Dit betreft de argumentatie dat de opgelegde sanctie een miskenning is van artikel 95 van het onderwijs- en examenreglement: dixit de raadsman volgt uit dit artikel – en de opgelegde sanctie – dat een tweede examenkans steeds noodzakelijk is. Prioritair verzoekt de raadsman dan ook om de opgelegde sanctie ongedaan te maken. In subsidiaire orde pleit de raadsman voor een herbeoordeling van de opgelegde sanctie: de raadsman stelt dat de verzoekster zich van haar fout bewust is – dit blijkt ook uit de ‘bekentenis’ dat gebruik gemaakt werd van niet-tóegelaten stukken – en dat de aanwezige stukken niet of nauwelijks bijgedragen hebben aan de (betere) score. De raadsman pleit er dan ook voor om – uiteraard slechts in subsidiaire orde – een nieuwe sanctie op te leggen, namelijk dat het ongeldig afgelegde examen opnieuw op een door de opleiding te bepalen tijdstip afgelegd wordt (eveneens conform art. 95 OER). [Ten slotte] vraagt de raadsman dat dit zou gebeuren in zogenaamde ‘live-omstandigheden’, om elke twijfel o.g.v. eventuele digitale of technische middelen weg te nemen.

Ook de verzoekster neemt zelf kort het woord. Zij volgt integraal het pleidooi van haar raadsman, maar stelt eveneens dat zij geen gebruik gemaakt heeft van volledig cursusmateriaal, en slechts eigen notities en inhoudstafel bezigde tijdens het evaluatiemoment. Tussen de verzoekster en het hoofd van de opleiding, dhr. [N.M.], ontstaat een kort gesprek. Het hoofd stelt dat de verzoekster niet voor de eerste maal dit OLOD afgelegd heeft, maar dat dit integendeel haar derde deelname betreft. In die zin was de verzoekster dan ook zeer goed op de hoogte van de voorwaarden en regels m.b.t. het examen. De instructies zijn van in den beginne zeer duidelijk geweest: geen enkel hulpmiddel mag gebruikt worden tijdens dit evaluatiemoment. De opleiding is er daarenboven wel van overtuigd dat de verzoekster gebruik maakte van meer dan de in het pleidooi van haar raadsman omschreven documenten. Het standpunt van de opleiding blijft echter ook, los van dit meningsverschil, hetzelfde: de onregelmatigheid werd vastgesteld en niet betwist, en vervolgens werd de geldende procedure gevolgd en een sanctie opgelegd. Tijdens deze initiële procedure werd de student bovendien gehoord. Wat de sanctie zelf betreft, stelt de opleiding dat deze rechtsgeldig binnen de commissie genomen werd. Bovendien is de verzoekster ook goed op de hoogte van de organisatie van het OLOD (waar geen tweede examenkans voorzien is), aangezien dit duidelijk omschreven is in de studiewijzer en de ECTS-fiche van het OLOD. De verzoekster en dhr. [N.M.] wisselen [ten slotte] nog enkele gedachten uit over de betrokkenheid en inspanningen van de verzoekster. Hoewel er een – lichte – discrepantie is met betrekking tot de gepercipieerde inzet van de verzoekster, verloopt het gesprek hoffelijk.

De voorzitter van de beroepscommissie vraagt of de verzoekende partij haar middelen kernachtig wil samenvatten. De raadsman doet dit als volgt (eigen weergave);

- Bevindt de beroepscommissie zich nog in de mogelijkheid om objectief te oordelen over dit dossier?
- De opgelegde sanctie m.b.t. de vastgestelde onregelmatigheid is in strijd met artikel 95 van het onderwijs- en examenreglement. Op grond hiervan dient de sanctie te vervallen.
- Slechts in subsidiaire orde vraagt de raadsman aan de commissie om met volheid van bevoegdheid te beslissen tot een andere sanctie, namelijk dat dat het ongeldig afgelegde examen opnieuw op een door de opleiding te bepalen tijdstip afgelegd wordt.

De voorzitter bedankt alle betrokkenen voor hun aanwezigheid. De verzoekende partij en het hoofd van de opleiding worden vervolgens gevraagd om de zitting te verlaten, zodat de beroepscommissie rechtsgeldig kan beraadslagen.

3. Ten gronde

De interne beroepscommissie bekijkt een dossier steeds op grond van de bestaande stukken en de gevoerde argumentatie. Wat dit betreft, wijst de commissie erop dat voorafgaand en tijdens de debatten noch nieuwe stukken, noch substantieel nieuwe argumentaties aangebracht werden door beide partijen m.b.t. de oorspronkelijk vastgestelde onregelmatigheid en de genomen sanctie. Samenvattend kunnen drie middelen onderscheiden worden in het betoog van de verzoekende partij, waarvan slechts middel 1 en 3 als relatief ‘nieuw’ te beschouwen zijn.

1. Middel 1: twijfels bij de objectiviteit van de interne beroepscommissie

De beroepscommissie stelt vooreerst vast dat, niettegenstaande de beleefde teneur van het debat, de raadsman als middel opwerpt dat de verzoekende partij twijfels heeft bij de objectiviteit van de commissie in dit dossier. De beroepscommissie volstaat ermee aan te geven dat de samenstelling en de procedure (haar zogenoemde ‘werking’) geregeld (en genoegzaam bekend) zijn via de Codex Hoger Onderwijs en het eigen Onderwijs- en Examenreglement (OER). Nergens blijkt bovendien – overtuigend – uit het betoog van de raadsman dat er gerede twijfels zouden zijn rond de objectiviteit van de commissie. Dit argument werd nooit eerder (succesvol) opgeworpen of weerhouden, ook niet in eerdere procedures waarbij dezelfde raadsman betrokken was. De reden om ditmaal wel aan de objectiviteit te twijfelen, ontgaat dan ook de commissie, temeer daar de raadsman in zijn betoog de commissie wel oproept om ‘ten volle van haar bevoegdheid gebruik te maken’ om de opgelegde sanctie te hervormen. Dergelijke oproep valt volgens de commissie moeilijk te rijmen met het geponeerde wantrouwen t.a.v. de objectiviteit van haar werking. Voor wat deze argumentatie betreft, is het middel ongegrond.

2. Middel 2: (on)geldigheid van de opgelegde sanctie cfr. artikel 95 OER.

Het tweede middel, zoals ook de raadsman – terecht – aangeeft, is een loutere herneming van het middel opgeworpen in het oorspronkelijke beroep (d.d. 08/07/2021) en de procedure voor de Raad (d.d. 23/07/2021). Ook tijdens het tegensprekelijke debat wijkt de raadsman in zijn pleidooi niet wezenlijk af van de in supra genoemde stukken gevoerde argumentatie. Voor zover nodig, verwijst de beroepscommissie naar de eerder

gehanteerde, eigen, argumentatie en vat zij deze nog summier samen: het is het oordeel van de interne beroepscommissie dat de raadsman van de verzoekende partij onterecht concludeert dat de opgelegde sanctie een niet-rechtsgeldige toepassing is van artikel 95 van het OER van Arteveldehogeschool, in die zin dat de opgelegde sanctie als volgt gaat: (art. 95 OER) *“alle quoteringen en deelquoteringen van het betrokken opleidingsonderdeel worden naar ‘0’ herleid. De student wordt voor het gehele opleidingsonderdeel doorverwezen naar de tweede examenkans;”*, en dat de raadsman daaruit meent te kunnen concluderen dat een tweede examenkans steeds verplicht is. De beroepscommissie wijst erop dat nergens in artikel 95 en de daarin opgenomen sancties, de lezing erin bestaat dat steeds een tweede examenkans verplicht is. Slechts en voor zover een OLOD effectief in een tweede examenkans voorziet, zal de (in casu) opgelegde sanctie erin bestaan dat de verzoekster hiernaar doorverwezen zal worden. Zoals eerder aangehaald, en genoegzaam bekend bij de verzoekende partij (o.m. via de studiewijzer, de ECTS-fiche, communicatie hieromtrent, etc.) is voor dit betwiste OLOD uitdrukkelijk (en rechtsgeldig) niet voorzien in een tweede examenkans.

In subsidiaire orde wenst de beroepscommissie er ook op te wijzen dat de Raad in [zijn] arrest zelf (nog) geen uitspraak heeft gedaan m.b.t. de opgelegde sanctie. Het middel is dan ook ongegrond.

3. Middel 3: (subsidiair) verzoek tot heroverweging van de sanctie

In subsidiaire orde vraagt de verzoekende partij aan de interne beroepscommissie om met volheid van haar bevoegdheid, de opgelegde sanctie te hervormen naar een meer geschikte (lees: lichtere) sanctie voor de verzoekster. Concreet vraagt de verzoekende partij om conform artikel 95 de opgelegde sanctie om te vormen naar: *“Het ongeldig afgelegde examen wordt opnieuw op een door de opleiding te bepalen tijdstip afgelegd;”* Zoals supra – en in alle overige relevante stukken – uiteengezet, voorziet het OLOD niet in een tweede examenkans. Gevolg geven aan dit verzoek zou dan ook tot een zeer contradictorische – niet-rechtsgeldige – lezing van het gelijkheidsbeginsel leiden:

- studenten die het examen rechtsgeldig aflegden, zonder inbreuken of onregelmatigheden t.a.v. het OER, en die niet geslaagd zijn op het OLOD, kunnen geen gebruik maken van een tweede examenkans, terwijl een student (de verzoekster) waarvan de onregelmatigheid boven elke verdenking verheven is, dit wel zou kunnen, net op grond [van] of dankzij de opgelegde sanctie zoals voorgesteld door de raadsman. Dit middel kan dan ook niet worden gevolgd.

Dit middel is bijgevolg ongegrond.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij voert geen excepties aan inzake de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

Verzoekster steunt een eerste middel op het onpartijdigheidsbeginsel en de rechten van verdediging.

Standpunt van partijen

Verzoekster stipt aan dat de interne beroepscommissie eerder reeds een tuchtbeslissing heeft genomen zonder dat voorafgaandelijk tegenspraak mogelijk was gemaakt – wat dan aanleiding heeft gegeven tot het arrest van de Raad van 14 september 2021 – en dat de beroepscommissie aldus reeds een voorafname heeft gedaan op de beoordeling van de schuld van verzoekster en op de tuchtsanctie. Tevens wijst verzoekster erop dat ook in de voorgaande procedure voor de Raad door verwerende partij uitspraken over de persoon van appellante zijn gedaan. Een en ander heeft volgens verzoekster tot gevolg dat de interne beroepscommissie niet meer boven elke verdenking verheven, onbevangen en in alle objectiviteit over verzoekster kon oordelen.

Daarnaast is verzoekster van oordeel dat uit de wijze waarop de beroepscommissie en verwerende partij de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement hebben gelezen en toegepast, blijkt dat er minstens een schijn van partijdigheid is ontstaan die maakt dat de interne beroepscommissie niet meer onbevooroordeeld over het dossier van verzoekster kon oordelen.

In haar antwoordnota betoogt verwerende partij dat, ongeacht de vraag of de interne beroepscommissie inderdaad partijdig was, het middel hoe dan ook niet kan leiden tot de vernietiging van de bestreden beslissing. Verwerende partij stelt dat het onpartijdigheidsbeginsel immers slechts van toepassing is op organen van een actief bestuur ‘voor zover dat verenigbaar is met de eigen aard, in het bijzonder de structuur van de overheid’, en dat de toepassing van het beginsel er meer bepaald niet mag toe leiden dat de overheid in de

onmogelijkheid verkeert om haar wettelijke bevoegdheden uit te voeren. Ter zake wijst verwerende partij erop dat de rechtsbescherming in het hoger onderwijs door de Codex Hoger Onderwijs zo wordt georganiseerd dat een student tegen studievoortgangsbepalingen vooreerst in beroep kan gaan bij een intern beroepsorgaan waarvan de samenstelling wordt vastgelegd in het onderwijs- en examenreglement, en tegen de beslissingen van dat beroepsorgaan vervolgens beroep kan instellen bij de Raad. De Raad is daarbij in eerste instantie een annulatierechter en zijn rechtsmacht is dus beperkt tot het vernietigen van onregelmatige beslissingen, zonder dat hij een eigen beslissing in de plaats kan stellen van de vernietigde beslissing. Na vernietiging van een beslissing door de Raad moet het dossier dus noodzakelijk opnieuw beoordeeld worden door de beroepscommissie.

De stelling van verzoekster – dat dezelfde beroepscommissie die zich eerder al heeft uitgesproken over het dossier zich thans niet meer op regelmatige manier zou kunnen uitspreken over hetzelfde dossier, omdat ze noodzakelijk partijdig zou zijn en niet meer onbevangen naar het dossier zou kunnen kijken – als juist aannemen, zou volgens verwerende partij tot gevolg hebben dat na de vernietiging van een beslissing door de Raad, het intern beroepsorgaan zich nooit nog zou kunnen uitspreken over het betrokken dossier. Dat betekent, nog steeds volgens verwerende partij, zoveel als zeggen dat de interne beroepscommissie na de vernietiging van haar beslissing door de Raad haar wettelijke bevoegdheid niet meer kan uitoefenen. Deze stelling is naar oordeel van verwerende partij niet houdbaar, en het onpartijdigheidsbeginsel kan er niet toe leiden dat de beroepscommissie haar decretale bevoegdheid niet meer zou kunnen uitoefenen.

Verwerende partij is bovendien van oordeel dat verzoekster bij het middel geen belang heeft. Aannemen dat de interne beroepscommissie zich niet meer kan uitspreken over het dossier omdat ze niet meer onpartijdig zou zijn, heeft immers niet tot gevolg dat de tuchtsanctie wegvalt. Het kwijtschelden van de sanctie veronderstelt immers per definitie een beslissing van de interne beroepscommissie, maar zij kan die beslissing niet nemen omwille van haar partijdigheid. Na vernietiging door de Raad van de beslissing van de interne beroepscommissie, herleeft hoe dan ook de initiële beslissing, en die was in het voorliggende geval dezelfde als de bestreden beslissing. Het gegrond bevinden van het argument van verzoekster, brengt haar dus niet in een betere positie, wat maakt dat ze er ook geen belang bij heeft, zo besluit verwerende partij.

Ten gronde is verwerende partij van oordeel dat uit het loutere feit dat dezelfde beroepscommissie oordeelt over het intern beroep van een student als deze wier eerdere beslissing over dat beroep door de Raad werd vernietigd, niet kan worden afgeleid dat die commissie het dossier niet meer onbevangen kan beoordelen. Ook wat de beroepscommissie betreft, dient volgens verwerende partij te worden uitgegaan van een vermoeden van deskundigheid en onpartijdigheid. Zij wijst erop dat de interne beroepscommissie van verwerende partij zo is samengesteld dat de leden geen enkele band hebben met de opleiding, noch met de betrokken student.

Er mag volgens verwerende partij vanuit gegaan worden dat die commissie voldoende professioneel is om te kunnen omgaan met een vernietiging van een beslissing die ze eerder nam. Verzoekster brengt naar oordeel van verwerende partij bovendien geen enkel concreet element aan waaruit zou kunnen worden afgeleid dat de commissie toch niet onbevooroordeeld zou zijn geweest. Dat de beroepscommissie zich eerder heeft uitgesproken toont voor verwerende partij geenszins aan dat de commissie partijdig zou zijn geweest en haar dossier niet correct zou hebben behandeld.

Ook het feit dat de raadsman van verwerende partij in de nota van antwoord in de procedure die werd ingesteld voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, de stelling heeft verdedigd dat de opgelegde tuchtsanctie niet kennelijk onredelijk is en dat het allerm minst kennelijk onredelijk is dat niet voor de lichtste tuchtsanctie werd gekozen, toont voor verwerende partij niet aan dat de interne beroepscommissie daarna zich niet meer onbevangen over het dossier zou kunnen uitspreken. Het is nu eenmaal de taak van een raadsman om de beslissing van haar cliënt te verdedigen, en de stellingen die die raadsman inneemt ter verdediging van een aangevochten beslissing, binden op geen enkele wijze de interne beroepscommissie die zich na eventuele vernietiging nog eens over het dossier zou moeten uitspreken.

Tot slot stipt verwerende partij aan dat verzoekster thans wel de gelegenheid heeft gehad om zich uitgebreid te verweren voor de interne beroepscommissie, met kennis van alle stukken uit het tuchtdossier. Die hoorzitting is blijkens het verslag ook zeer sereen verlopen en verzoekster kon desgewenst ook aanvullende stukken of een aanvullende nota indienen maar maakte daar geen gebruik van. De interne beroepscommissie heeft zich daarna opnieuw uitgesproken over het dossier, daarbij ook rekening houdend met het verweer dat verzoekster ter hoorzitting naar voor heeft gebracht. Verwerende partij betoogt dat uit niets blijkt dat de commissie bij de

herbeoordeling van het dossier niet meer de nodige professionaliteit en onpartijdigheid aan de dag heeft gelegd.

Bij dat alles wordt nog opgemerkt dat verzoekster tegen de beslissing van de interne beroepscommissie beroep kan instellen bij de Raad, wat ze ook heeft gedaan, en op die wijze hoe dan ook toegang heeft tot een orgaan die de zaak kan beoordelen, en waarvan de onpartijdigheid vaststaat en niet wordt betwist.

In haar wederantwoordnota werpt verzoekster tegen dat zij niet heeft opgeworpen dat de interne beroepscommissie in om het even welke samenstelling niet onpartijdig kan zijn, maar enkel dat een beroepscommissie met dezelfde samenstelling niet meer in staat kan worden geacht om deze zaak in alle objectiviteit te beoordelen of ze terug te beoordelen. In dat opzicht werpt verzoekster op dat artikel 137 van het studiecontract ruimte laat voor een anders samengestelde beroepscommissie binnen de voorschriften die op de samenstelling van toepassing zijn.

Voor het overige handhaaft verzoekster haar grieven.

Beoordeling

Verzoekster streeft er met het middel naar om haar intern beroep te laten behandelen door een interne beroepscommissie in een andere samenstelling.

Die beroepscommissie zou, indien het middel gegrond wordt bevonden en aangenomen dat er binnen de contouren van de reglementen van verwerende partij oprechtsgeldige wijze een anders samengestelde interne beroepscommissie kan worden opgeroepen, de bevoegdheid hebben om de initiële examentuchtbeslissing te hervormen.

In dat opzicht getuigt verzoekster van voldoende belang.

De exceptie wordt verworpen.

Het onpartijdigheidsbeginsel, voor zover van toepassing op het optreden van de organen van de verwerende partij als actief bestuur, waarborgt zowel de persoonlijke onpartijdigheid van de leden van de interne beroepscommissie die in het kader van een tuchtzaak een beslissing

nemen, als de functionele of structurele onpartijdigheid van dat orgaan of één of meer leden ervan, op het vlak van zijn organisatie, het verloop van de procedure en het tot stand komen van zijn beslissingen.

Verzoekster beweert niet dat één van de leden van de interne beroepscommissie animositeit koestert jegens haar, dat een of meer leden een persoonlijk, rechtstreeks belang hebben bij de uitkomst van de zaak of dat zij anderszins blij hebben gegeven van een eigen vooroordeel.

Verzoekster beweert wél dat de leden van de beroepscommissie zich vooraf persoonlijk geëngageerd zouden hebben in zoverre dat zij geacht moeten worden er minstens een moreel belang bij te hebben dat de eindbeslissing in een welbepaalde richting gaat. Dat moreel belang is volgens verzoekster erin gelegen dat de interne beroepscommissie een verkeerde lezing heeft gegeven aan de bepalingen inzake de tuchtsancties, en zij verzoekster daardoor geen “eerlijke, lees onbevangen” behandeling van haar zaak gunt – lees: niet meer op die beslissing kan terugkomen.

Die stelling overtuigt niet.

Subjectieve partijdigheid wordt niet vermoed en mag slechts worden aangenomen indien precieze feiten of concrete aanwijzingen worden bijgebracht die deze partijdigheid aantonen.

De vraag of een tuchtoverheid zich al dan niet heeft vergist in de toepassing van de geldende tuchtrechtelijke bepalingen – een vraag die in dit dossier overigens nog niet door de Raad is beslecht – levert geen bewijs van een subjectief moreel belang dat redelijkerwijze doet aannemen dat verzoekster geen objectieve beoordeling van haar zaak kan krijgen.

Wat in een vorige procedure voor de Raad door verwerende partij in haar antwoordnota is uiteengezet, is toe te schrijven aan het instellingsbestuur als procespartij, en niet aan de interne beroepscommissie. Ook daaruit kan geen subjectieve partijdigheid in hoofde van de leden van de interne beroepscommissie worden afgeleid.

In de mate dat verzoekster aanvoert dat getwijfeld kan worden aan de objectiviteit en de onpartijdigheid van de interne beroepscommissie, kan het derhalve enkel gaan om de

functionele of structurele onpartijdigheid van (leden van) de beroepscommissie, los van de persoonlijke onpartijdigheid van het orgaan of de leden ervan.

In die situatie moet worden onderzocht of er voldoende waarborgen zijn om objectief gewettigde twijfels over de onpartijdigheid uit te sluiten. Zulke twijfels kunnen rijzen ten gevolge van vaststelbare feiten, waarbij in bepaalde gevallen zelfs de gewekte schijn belang kan hebben. De toetsing aan het onpartijdigheidsbeginsel kan in deze situatie een ‘objectieve’ toetsing genoemd worden.

Het onpartijdigheidsbeginsel wordt niet geschonden door het feit dat na een vernietiging van de tuchtstraf door de administratieve rechter, dezelfde tuchtoverheid zich opnieuw buigt over de op te leggen tuchtstraf (zie o.a. RvS 1 februari 2000, nr. 85.022, Van Trappen; RvS 20 april 2010, nr. 203.098, Dengis). Ook na vernietiging van een tuchtstraf blijft exact hetzelfde bestuursorgaan bevoegd om opnieuw dezelfde beslissingsbevoegdheid uit te oefenen (I. OPDEBEEK en A. COOLSAET, *Algemene beginselen van ambtenarentuchtrecht*, Brugge, die Keure, 2011, 263).

Het gegeven dat de interne beroepscommissie binnen de contouren van de interne regelgeving van de instelling mogelijk anders *kon* worden samengesteld, doet daaraan geen afbreuk.

Het middel is niet gegrond.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoekster zich op een schending van de formelemotiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet uiteen dat de uitnodiging voor de zitting van de interne beroepscommissie d.d. 27 september 2021 pas op vrijdag 24 september 2021 werd verzonden en dat die korte termijn haar niet de mogelijkheid heeft gelaten om een schriftelijke nota op te stellen. Dit werd in het verslag van de zitting van 27 september 2021 geacteerd. Verzoekster stelt dat er bijgevolg ter zitting mondeling werd geargumenteed, waarbij de verslaggeving van

wat werd gezegd volgens haar te summier en op enkele plaatsen zelfs pertinent onjuist is. Het verslag is naar oordeel van verzoekster correct waar het melding maakt van de handhaving van alle eerdere ingeroepen middelen in de procedure voor de Raad. Daaraan, zo betoogt verzoekster, werd ter zitting evenwel toegevoegd dat de inhoud van de memorie die verzoekster voor de Raad had neergelegd, voor de behandeling van de interne beroepscommissie als integraal hernomen mocht worden beschouwd.

In het licht daarvan is verzoekster het met de bestreden beslissing niet eens waar deze op pagina 4 luidt dat “voorafgaand en tijdens de debatten noch nieuwe stukken, noch substantieel nieuwe argumentaties aangebracht werden door beide partijen m.b.t. de oorspronkelijk vastgestelde onregelmatigheid en de genomen sanctie. Samenvattend kunnen drie middelen onderscheiden worden in het betoog”. Ten onrechte, zo stelt verzoekster, heeft de beroepscommissie gemeend te kunnen besluiten dat de andere door verzoekster reeds eerder ontwikkelde middelen, die zij aldus uitdrukkelijk heeft willen hernemen, geen bespreking behoeften. Aldus miskent de beroepscommissie de op haar rustende motiveringsplicht.

Verwerende partij beschouwt het middel in haar antwoordnota in hoofddorde niet ontvankelijk, omdat verzoekster nalaat concreet te duiden op welke middelen de beroepscommissie niet zou hebben geantwoord.

Ondergeschikt is het middel voor verwerende partij alleszins ongegrond. Inzake de gehanteerde termijnen merkt verwerende partij op dat het arrest van de Raad haar werd bezorgd bij e-mail d.d. 15 september 2021. Van dan af wist verzoekster dat de beslissing was vernietigd, en dat verwerende partij een nieuwe beslissing diende te nemen tegen uiterlijk 30 september 2021 en het tijdsbestek dus kort was. Verzoekster, zo stipt verwerende partij aan, had op dat ogenblik ook kennis van alle stukken van het tuchtdossier vermits die haar waren bezorgd in het raam van haar extern beroep. Niets kon verzoekster dus beletten om reeds een aanvullende nota voor te bereiden waarin ze haar argumenten nog eens scherp kon stellen. Dat verzoekster zulks niet heeft gedaan, maar daarmee heeft gewacht tot er effectief een uitnodiging kwam voor een hoorzitting, is het gevolg van haar eigen keuze en kan verwerende partij niet ten kwade worden geduid.

Vervolgens stelt verwerende partij vast dat de interne beroepscommissie in haar beslissing diverse malen verwijst naar de motivering in haar beslissing d.d. 8 juli 2021, en dat die

motivering wordt gehandhaafd. De beslissing d.d. 27 september 2021 bevat vervolgens bijkomende motivering, waarin specifiek wordt ingegaan op de punten die verzoekster nog bijkomend naar voor bracht op de hoorzitting. Verzoekster kan aldus volgens verwerende partij niet redelijk beweren dat de beslissing onvoldoende zou zijn gemotiveerd, of dat ze de motivering niet zou kennen.

Waar verzoekster erop wijst dat er geen antwoord zou zijn gegeven op de middelen die ze in haar extern verzoekschrift had opgeworpen, merkt verwerende partij op dat die argumenten niets meer waren dan de integrale herhaling van de middelen die ook in het intern beroep werden opgeworpen, en die middelen werden dus al beantwoord in de eerste beslissing van de interne beroepscommissie. Her en der vulde verzoekster in haar extern beroep haar argumenten nog wat aan met kritiek op de beslissing van 8 juli 2021. Het is echter naar oordeel van verwerende partij niet de taak van de interne beroepscommissie om de rechtsgeldigheid van haar beslissing d.d. 8 juli 2021 te onderzoeken. De beslissing die voor de interne beroepscommissie wordt betwist is immers de initiële examentuchtbeslissing, en het is van die beslissing dat de interne beroepscommissie moet onderzoeken of ze al dan niet rechtsgeldig is.

In haar wederantwoordnota herneemt verzoekster haar middel.

Beoordeling

De zitting van de interne beroepscommissie is niet iets wat verzoekster plots is overkomen. Zij is integendeel het gevolg van de door haar nagestreefde vernietiging van de beslissing van 27 september 2021.

Verzoekster spreekt niet tegen dat 's Raads arrest nr. 6.877 van 14 september 2021 op 15 september 2021 aan de partijen werd overgemaakt, en dat daarin aan verwerende partij was opgedragen om uiterlijk op 30 september 2021 opnieuw over verzoeksters intern beroep uitspraak te laten doen.

Aldus wist verzoekster dat er op korte termijn een nieuw zitting van de interne beroepscommissie zou worden georganiseerd. Verzoekster beschikte over alle informatie om zich daarop voor te bereiden en, in voorkomend geval, een verweerschrift op te stellen.

Daarnaast dient een middel in een procedure voor de Raad overeenkomstig artikel II.294, §2, eerste lid van de Codex Hoger Onderwijs minstens een feitelijke omschrijving van de ingeroepen bezwaren te omvatten.

De stelling dat de bestreden beslissing op bepaalde argumenten, die de verzoekende partij bij wijze van verwijzing naar een voorgaande procedure aan de interne beroepsinstantie heeft voorgelegd, niet heeft geantwoord, zonder die argumenten aan te wijzen, kan niet als een ontvankelijk middel worden beschouwd.

Het middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

Derde middel

Eerste middelonderdeel

In een eerste onderdeel van het derde middel beroept verzoekster zich op artikel 95 van het studiecontract.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat de bestreden beslissing de tussenkomst van haar raadsman onvolledig en deels onjuist citeert. Betoogd wordt dat ter zitting van de interne beroepscommissie van 27 september 2021 omtrent de toepassing van artikel 95 van het studiecontract werd uiteengezet dat de oorspronkelijk ter kennis gegeven examentuchtbeslissing overeenstemt met de in het tweede lid van dat artikel bedoelde sanctie, namelijk “alle quoterings en deelquoteringen van het betrokken opleidingsonderdeel worden naar ‘0’ herleid. De student wordt voor het gehele opleidingsonderdeel doorverwezen naar de tweede examenkans”, terwijl de bestreden beslissing een niet in het studiecontract voorziene sanctie is aangezien verzoekster een tweede examenkans wordt ontzegd. Daardoor wordt volgens verzoekster het beginsel *nulla poena sine lege* geschonden.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“De sanctie die de beroepscommissie heeft opgelegd is inderdaad de sanctie voorzien in artikel 95, eerste alinea, tweede bullet: “alle quoterings en deelquoteringen van het betrokken

opleidingsonderdeel worden naar “0” herleid.” Het artikel vervolgt “De student wordt voor het gehele opleidingsonderdeel doorverwezen naar de tweede examenkans”.

Dit betekent evenwel geenszins dat de sanctie erin zou bestaan dat de student nul krijgt en het examen zonder meer moet en mag overdoen in een tweede zitting die er hoe dan ook moet zijn, en die bijkomende vermelding is geen modaliteit van de sanctie. Uit die vervolgzin kan enkel worden afgeleid dat de sanctie er vanuit gaat dat de betrokken student nog kan deelnemen aan de tweede examenkans. Dat geldt uiteraard enkel indien er voor dat vak ook een tweede examenkans bestaat.

Met andere woorden: de sanctie onder de tweede bullet van artikel 95 al. 1 van het studiecontract houdt in dat de student een nul-score krijgt voor het betrokken vak, maar wel nog mag deelnemen aan de eventuele tweede zit, en dat in tegenstelling tot de sanctie in de vierde bullet, waar de student niet enkel nul-scores krijgt, maar ook het verbod krijgt om deel te nemen aan de tweede zitting.

Dat de initiële beslissing verduidelijkt – en het gaat enkel om een verduidelijking, niet om een bijkomende sanctie die wordt opgelegd of om een modaliteit van de opgelegde sanctie – dat verzoekster niet kan deelnemen aan de tweede zitting, heeft alles te maken met hoe de tweede examenkans voor het litigieuze vak is georganiseerd. Omtrent de mogelijkheid van een tweede examenkans stelt de studiefiche expliciet dat een tweede examenkans enkel mogelijk is indien aan volgende voorwaarden is voldaan:

- De student die een 8 of een lager cijfer dan 8 heeft behaald voor Management of voor het geheel van de Talent kan maximaal 9/20 behalen. Voor wie dergelijke deelcijfers niet behaalde heeft een tweede examenkans dus geen nut.
- De student moet in de loop van het academiejaar aan de vier evaluatievormen van TMD1 hebben deelgenomen (portfolio, observatie, schriftelijk examen management, project management)
- Aan het “talent-gedeelte” van het examen kan enkel worden deelgenomen in de tweede zitting als het portfolio in de eerste zitting alle opdrachten bevat die afzonderlijk de basisinformatie bevatten die is verzameld tijdens de workshops.

Dat de studente niet kan deelnemen aan de tweede zitting is geen onderdeel of modaliteit van de sanctie, maar is het louter gevolg van het feit dat ze voor alle onderdelen van de evaluatie een nul heeft gekregen en daardoor ingevolge het bepaalde in de studiefiche geen tweede examenkans krijgt. Verzoekster behaalde voor alle onderdelen 0/20 en kan dus hoe dan ook maximaal 9/20 krijgen. Bovendien bleef ze veelvuldig afwezig waardoor ze, zelfs met behoud van haar resultaten, allicht niet zou kunnen deelnemen aan de tweede zitting.”

Verzoekster harerzijds handhaaft haar grief in haar wederantwoordnota.

Beoordeling

In het examentuchtrecht is het beginsel *nulla poena sine lege* van toepassing.

Dit betekent dat aan een student geen examentuchtbeslissing kan worden opgelegd waarin niet uitdrukkelijk is voorzien in de reglementering van de betrokken hogeronderwijsinstelling.

Artikel 95 van het studiecontract 2020-2021 van verwerende partij somt op welke examentuchtbeslissingen kunnen worden opgelegd:

“Artikel 95. Sanctie ingeval van onregelmatigheden

Wanneer de examencommissie de onregelmatigheid bewezen acht, kan de examencommissie na onderzoek volgende bijkomende sancties nemen:

- Het ongeldig afgelegde examen wordt opnieuw op een door de opleiding te bepalen tijdstip afgelegd;
- alle quoteringen en deelquoteringen van het betrokken opleidingsonderdeel worden naar ‘0’ herleid. De student wordt voor het gehele opleidingsonderdeel doorverwezen naar de tweede examenkans;
- alle quoteringen van de examenperiode worden naar ‘0’ herleid. De student behoudt zijn tweede examenkans;
- alle quoteringen van de examenperiode worden naar ‘0’ herleid. De student verliest de tweede examenkans;
- in geval van herhaalde onregelmatigheden doorheen de opleiding wordt de student onmiddellijk en definitief uitgesloten van de opleiding.”

De examencommissie heeft de tweede van de voormelde examentuchtsancties opgelegd. Zij heeft daarbij, in een afzonderlijke en louter toelichtende paragraaf vermeld dat er voor het betrokken opleidingsonderdeel geen tweede examenkans mogelijk is, zodat verzoekster wordt doorverwezen naar het volgend academiejaar.

Krachtens artikel 138, vierde lid van het studiecontract van verwerende partij, beschikt de interne beroepscommissie over volheid van bevoegdheid:

De interne beroepsprocedure leidt tot:

- a) de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de niet-ontvankelijkheid ervan. Deze beslissing wordt aan de student schriftelijk ter kennis gebracht binnen een termijn van twintig kalenderdagen die ingaat op de dag na deze waarop het beroep is ingesteld (poststempel aangetekend schrijven of afgiftebewijs); of
- b) een beslissing die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt of hervormt.

Dat betekent dat het de interne beroepscommissie is die in voorkomend geval de examentuchtbeslissing oplegt, en dat de voorafgaande beslissing van de examencommissie uit het rechtsverkeer verdwijnt. Het beschikkend gedeelte van de beslissing van de

beroepscommissie moet samen gelezen worden met het motiverend gedeelte. In dat motiverend gedeelte overweegt de interne beroepscommissie:

“Voor zover nodig, verwijst de beroepscommissie naar de eerder gehanteerde, eigen, argumentatie en vat zij deze nog summier samen: het is het oordeel van de interne beroepscommissie dat de raadsman van de verzoekende partij onterecht concludeert dat de opgelegde sanctie een niet-rechtsgeldige toepassing is van artikel 95 van het OER van Arteveldehogeschool, in die zin dat de opgelegde sanctie als volgt gaat: (art. 95 OER) *“alle quoteringen en deelquoteringen van het betrokken opleidingsonderdeel worden naar ‘0’ herleid. De student wordt voor het gehele opleidingsonderdeel doorverwezen naar de tweede examenkans;”*, en dat de raadsman daaruit meent te kunnen concluderen dat een tweede examenkans steeds verplicht is. De beroepscommissie wijst erop dat nergens in artikel 95 en de daarin opgenomen sancties, de lezing erin bestaat dat steeds een tweede examenkans verplicht is. Slechts en voor zover een OLOD effectief in een tweede examenkans voorziet, zal de (in casu) opgelegde sanctie erin bestaan dat de verzoekster hiernaar doorverwezen zal worden. Zoals eerder aangehaald, en genoegzaam bekend bij de verzoekende partij (o.m. via de studiewijzer, de ECTS-fiche, communicatie hieromtrent, etc.) is voor dit betwiste OLOD uitdrukkelijk (en rechtsgeldig) niet voorzien in een tweede examenkans.”

De examentuchtbeslissing die de interne beroepscommissie bevestigt en eigener gezag oplegt, is derhalve de tweede die in artikel 95 van het studiecontract is voorzien.

Uit die bepaling volgt niet dat die sanctie enkel kan worden opgelegd voor opleidingsonderdelen waarvoor in een tweede examenkans wordt voorzien.

Evenmin voegt de bestreden beslissing aan de tweede sanctie een modaliteit toe door de loutere vaststelling dat *in casu* de doorverwijzing naar de tweede examenkans betekent dat het opleidingsonderdeel in een volgend academiejaar opnieuw moet worden opgenomen.

Het middelonderdeel is ongegrond.

Tweede middelonderdeel

In een tweede middelonderdeel beroept verzoekster zich op een schending van artikel 92 van het studiecontract.

Standpunt van partijen

In een tweede onderdeel van het derde middel betoogt verzoekster dat uit geen enkel stuk blijkt dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten (het bij zich hebben van een zelf geschreven inhoudstafel, een inschattingsfout die zij stelt te betreuren) het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord of de evaluator heeft verhinderd een objectieve evaluatie te maken over verzoeksters competenties.

Verzoekster voert daarnaast aan dat het opleidingshoofd tijdens de behandeling van de zaak door de beroepscommissie heeft erkend dat de door de examencommissie genomen examentuchtbeslissing enkel het gebruik van de handgeschreven inhoudstafel heeft aangehouden als onregelmatigheid en “ook op heden” (i.e. 27 september 2021, datum van de behandeling van de zaak door de interne beroepscommissie) “iedereen het erover eens is dat het enkel nog over de geschreven inhoudstafel en niet over gebruik van een boek of ander materiaal gaat”. Het verslag van de interne beroepscommissie is volgens verzoekster volstrekt onjuist en poogt zelfs haar rechten te fnuiken voor zover daarin is vermeld: “de opleiding is er daarenboven wel van overtuigd dat de verzoekster gebruik maakte van meer dan de in het pleidooi van haar raadsman omschreven documenten”.

Voorts zet verzoekster nog het volgende uiteen:

“Dat zulks ook is wat appellante voor de interne beroepscommissie heeft geargumenteed (het verslag van de zitting van de interne beroepscommissie d.d. 27 september 2021 is in die zin te summier/onvolledig, daar waar het enkel heeft genotuleerd: “(...) *maar dat niet afdoende uit de beelden blijkt dat de verzoekster gebruik maakt van volledige boeken (of boekdelen) tijdens de evaluatie*”, waarbij dan nog volledigheidshalve dient aangestipt dat ‘*volledige*’ niet is vermeld en al zeker niet als wezenlijk bestanddeel van het betoog, en verder “(...) *dat de aanwezige stukken niet of nauwelijks bijgedragen hebben aan de (betere) score*”, waarbij wordt aangestipt dat ‘*of nauwelijks*’ en ‘*(betere)*’ niet is vermeld en al zeker niet als wezenlijk bestanddeel van het betoog en derhalve ook uit de tekstredactie van het verslag is te schrappen;

Dat in de hierbij bestreden beslissing op voormelde fundamentele kritiek inzake afwezigheid van invloed op de evaluatie geen enkele (zelfs geen aanzet tot) antwoord wordt geformuleerd;

Dat uit geen enkel stuk blijkt dat de aan appellante ten laste gelegde feiten (het bij zich hebben van een zelf geschreven inhoudstafel (en niets meer dan dat)) – een inschattingsfout in hoofde van appellante dewelke zij betreurt – het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord of de evaluator heeft verhinderd een objectieve evaluatie te maken over de competenties van appellante;

Dat uit geen enkel stuk blijkt hoe het bij zich hebben van een inhoudstafel *in concreto* het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord en/of een objectieve evaluatie heeft verhinderd, ook niet uit de stukken die verweerder tijdens en na de procedure voor Uw Raad (die heeft uitgemond in het arrest van 14 september 2021) heeft bijgebracht;

Dat noch tijdens de behandeling van het dossier door de examencommissie noch tijdens de behandeling van het eerste intern beroep van verzoekster door de Interne Beroepscommissie gewag werd gemaakt van het *‘horen bladeren in een boek’*;

Dat ook het verweer van de onderwijsinstelling, zoals weergegeven in aanvankelijk bestreden beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 8 juli 2021, geen gewag maakt van dergelijke omstandigheden;

Dat pas voor het eerst in de eerste beslissing van de Interne Beroepscommissie (d.d. 8 juli 2021) gewag wordt gemaakt van het *“horen bladeren in een boek”*;

Dat verzoekster formeel is niet te hebben gebladerd in een boek en even formeel kan bevestigen dat enkel een zelfgeschreven inhoudstafel werd bijgehouden tijdens het examen (stuk 1 D verweerster).

Dat alleszins uit de hierbij bestreden beslissing niet is af te leiden wat de interne beroepscommissie heeft doen besluiten dat de aanwezigheid van de handgeschreven inhoudstafel het examen heeft verstoord en/of de uitvoering van een objectieve evaluatie van dat specifieke examen onmogelijk zou hebben gemaakt;

Dat bij gebreke daarvan dient aangenomen dat dergelijke omstandigheden – constitutief voor het weerhouden van een inbreuk op art. 92 van het studiecontract – niet zijn te weerhouden;

Dat aldus geen inbreuk op art. 92 van het studiecontract en dus ook geen onregelmatigheid is te weerhouden die aanleiding kan geven tot het opleggen van een examentuchtmaatregel/sanctie;

Dat de bestreden beslissing alsdan met miskenning van het legaliteitsbeginsel is tot stand gekomen, i.e. door een niet in het studiecontract voorziene examentuchtsanctie op te leggen/te bevestigen.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Verwerende partij is vooreerst formeel dat er tijdens het gesprek op 27 september 2021, en specifiek tijdens het kort gesprek dat op de zitting is ontstaan tussen verzoekster en dhr. [N.M.], door dhr. [N.M.] wel degelijk expliciet is gezegd dat de opleiding ervan overtuigd is dat verzoekster méér dan enkel een inhoudstafel bij zich had.

Verwerende partij nodigt verzoekster ook nogmaals uit om de beslissing van de interne beroepscommissie d.d. 8 juli 2021 goed te lezen, waarin het verweer van de opleiding (dat ook als afzonderlijk stuk aan het tuchtdossier is toegevoegd) wordt geciteerd waarbij de beroepscommissie zich toen had aangesloten:

“Na controle door de evaluator was *duidelijk hoorbaar dat de student tijdens de test doorheen pagina’s of een boek bladert*. Bovendien waren verschillende antwoorden op de open vragen *letterlijke overnames uit het handboek*. De student en de evaluator werden daarop uitgenodigd voor een gesprek met de voorzitter van de examencommissie op vrijdag 18 juni.

- Tijdens dit gesprek gaf de student toe dat ze gebruik maakte van een zelfgeschreven inhoudstafel voor het onderdeel “Management”. Ze bezorgde tevens foto’s van de gebruikte stukken (zie bijlage D). Ze verklaarde daarbij dat ze er zich niet bewust van was dat dit niet toegelaten was niettegenstaande ze de test in eerdere academiejaren reeds aflegde én de instructies helder en herhaaldelijk gecommuniceerd werden in het lopende academiejaar. Ze besepte ook dat het gebruik van dergelijke hulpmiddelen niet toelaatbaar was.” (nadruk door onderlijning toegevoegd)

Er is dus in de stukken van het dossier sprake van veel meer dan het louter bij zich hebben van een inhoudstafel. Er wordt wel degelijk aangegeven dat hoorbaar is dat verzoekster door pagina's of een boek bladert, en er wordt ook verwezen naar de bekentenis van verzoekster die zelf heeft aangegeven dat ze gebruik maakte van een inhoudstafel, en deze dus niet louter bij zich had.

De eerste beslissing van de beroepscommissie die door de bestreden beslissing wordt bevestigd is ook heel duidelijk mede gesteund op de bekentenis van verzoekster, en die bekentenis betreft *het gebruik* van een inhoudstafel en niet louter het bij zich hebben van dergelijke inhoudstafel. Verzoekster herhaalt dat trouwens zelf nog eens op blz. 10 van voorliggend extern beroep waarin ze verwijst op haar loyale houding en op het feit dat ze “het gebruik van een inhoudstafel voor de examencommissie heeft opgebiecht”. De beroepscommissie geeft in haar beslissing d.d. 8 juli 2021 ook meermaals aan dat ze het verweer van de opleiding volgt. En in haar bespreking aldaar van het middelonderdeel in het intern beroep dat waarin hetzelfde argument naar voor wordt gebracht heeft de commissie het ook zeer uitdrukkelijk over “door de verwerende partij gebruikte stukken”. Het gebruik van niet-toegelaten documenten verstoort uit zijn aard het normale verloop van een evaluatie. Door dergelijk feit verloopt de evaluatie immers per definitie niet meer normaal: een normale evaluatie van het betrokken vak is immers een evaluatie waarbij de student geen gebruik maakt van lesmateriaal of wat dan ook, zoals ook meermaals werd aangekondigd.

Dergelijk evident gegeven behoeft geen extra motivering.

De beroepscommissie heeft overigens ook op dat punt weliswaar niet expliciet maar wel duidelijk aangegeven dat ze ervan uit gaat dat het gebruik van stukken het examen verstoort, met name daar waar ze het derde onderdeel van het tweede middel uit het intern verzoekschrift behandelt in haar beslissing d.d. 8 juli 2021.”

In haar wederantwoordnota handhaaft verzoekster haar grieven.

Beoordeling

Het valt de Raad binnen het raam van zijn wettigheidsstoezicht niet toe om zelf een beoordeling te maken van het bewezen zijn van de ten laste gelegde feiten of van de kwalificatie ervan als tuchtvergrijpen. De Raad is enkel bevoegd om desgevraagd na te gaan of de tuchtoverheid is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan binnen de perken van de redelijkheid tot haar besluit is gekomen. De tuchtoverheid beschikt hierbij over een ruime discretionaire bevoegdheid.

Daarnaast brengt de Raad artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in herinnering. Een verzoekende partij kan in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

De contouren van wat aan de Raad kan worden voorgelegd, worden dus in hoofdzaak bepaald door wat de verzoekende partij in het intern beroep heeft doen gelden. Voor de goede orde herneemt de Raad hierbij het middel zoals verzoekster het in het intern beroep heeft opgeworpen:

“Overwegende dat uit geen enkel stuk blijkt dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten (het bij zich hebben van een zelf geschreven inhoudstafel (en niets meer dan dat)) – een inschattingsfout in hoofde van verzoekster dewelke zij betreurt – het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord of de evaluator heeft verhinderd een objectieve evaluatie te maken over de competenties van appellante;

Dat uit geen enkel stuk blijkt hoe het bij zich hebben van een inhoudstabel *in concreto* het normaal verloop van de evaluatie heeft verstoord en/of een objectieve evaluatie heeft verhinderd;

Dat noch uit het horen door de examencommissie noch uit de feedback appellante vermog af te leiden wat de examencommissie heeft doen besluiten dat de aanwezigheid van de handgeschreven inhoudstabel het examen heeft verstoord en/of de volvoering van een objectieve evaluatie van dat specifieke examen heeft onmogelijk gemaakt;

Dat bij gebreke daaraan dient aangenomen dat dergelijke omstandigheden – constitutief voor het weerhouden van een inbreuk op art. 92 van het studiecontract – niet zijn te weerhouden;

Dat aldus geen inbreuk op art. 92 van het studiecontract en dus ook geen onregelmatigheid is te weerhouden die aanleiding kan geven tot het opleggen van een examentuchtmaatregel/sanctie;”

Samengevat: het bezit en gebruik tijdens het examen van een handgeschreven inhoudstabel wordt toegegeven, maar er wordt gesteld dat dit geen invloed heeft gehad op de regelmatigheid van het examen.

De stukken waarop de examentuchtbeslissing steunt, zijn gevoegd bij de beslissing van de interne beroepscommissie van 8 juli 2021 en zijn door verwerende partij neergelegd in het administratief dossier.

Bijlage D toont zes handgeschreven pagina's op A4-formaat, waarop verzoekster schematisch de inhoud van de cursus heeft opgelijst.

Daarnaast is in het dossier het volgende genoteerd:

“Lizandra legde een test af via Lockdown Browser op 16 maart (weliswaar pas in de revisie nu aan het licht gekomen) en daarop is hoorbaar dat zij een boek doorbladert. Haar

antwoorden lijken dit ook te bevestigen want bepaalde korte stukken lijken letterlijk uit het boek te komen. Deze test telt mee voor 15% van de score voor het olod.”

en

“Gesprek 18/06 om 10.30 uur

Student claimt dat er enkel een table of contents gebruikt werd (geschreven). Ze gebruikte dit om zich te oriënteren. Was zich niet bewust dat dit niet mocht. Docent haalt [aan] dat passages letterlijk overgenomen zijn en betwijfel[t] of dit wel van buiten geleerd werd. Begrijpt dat het eigenlijk niet kan (en dat het in aula ook niet zou mogen). Letterlijke overname definities is omdat ze vanbuiten geleerd zijn.”

en

“Wou niet frauduleus zijn

Duidelijk dat die nota's niet [op] [het] bureau mochten zijn.

- Nota's werden verspreid onder de board
- Student acknowledges that there is a problem
- Covid: lessons & exams are more informal, which made her make this mistake
- Wants to take responsibility and accountability

Beslissing: ONR voor hele OLOD, geen tweede zitting mogelijk.”

In de ‘Management test information’ is uitdrukkelijk aangegeven dat het gebruik van hulpmiddelen niet is toegestaan en dat het geen openboek-examen is.

Uit de bestreden beslissing – die ter zake door verzoekster niet overtuigend wordt tegensproken, laat staan van valsheid wordt beticht – blijkt dat verzoekster méér heeft toegegeven dan enkel het gebruik van de inhoudsopgave. De Raad leest:

“Ook de verzoekster neemt zelf kort het woord. Zij volgt integraal het pleidooi van haar raadsman, maar stelt eveneens dat zij geen gebruik gemaakt heeft van volledig cursusmateriaal, en slechts eigen notities en inhoudstafel bezigde tijdens het evaluatiemoment.”

Er is dus ook sprake van het gebruik van notities.

Verzoekster ontkent ook niet dat zij het examen voor het opleidingsonderdeel reeds voor de derde maal aflegt, en dus vertrouwd is met de voorschriften. Wat dat betreft, overweegt de beroepscommissie:

“Tussen de verzoekster en het hoofd van de opleiding, dhr. [N.M.], ontstaat een kort gesprek. Het hoofd stelt dat de verzoekster niet voor de eerste maal dit OLOD afgelegd heeft, maar dat dit integendeel haar derde deelname betreft. In die zin was de verzoekster dan ook zeer goed op de hoogte van de voorwaarden en regels m.b.t. het examen. De instructies zijn van in den beginne zeer duidelijk geweest: geen enkel hulpmiddel mag gebruikt worden tijdens dit evaluatiemoment.”

Verzoeksters argument dat het gebruik van niet-toegelaten bronnen zoals een inhoudstafel en eigen notities niet van aard is om een objectieve evaluatie van haar competenties te verhinderen, overtuigt niet.

Artikel 92 van het studiecontract maakt dergelijke handelingen tuchtrechtelijk vervolgbaar, ongeacht of er sprake is van opzet:

“Elke handeling, ieder gedrag of elke situatie die een normaal verloop van de evaluatie verstoort of de evaluator verhindert om een objectieve beoordeling te maken over de competenties van de student is een onregelmatigheid. Er hoeft niet bewezen te worden dat er kwaadwillig opzet mee gemoeid is.”

Het middel is ongegrond.

Vierde middel

In een vierde middel beroept verzoekster zich op het evenredigheidsbeginsel, samen gelezen met het redelijkheidsbeginsel, het “motiveringsbeginsel” en het legaliteitsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet haar middel uiteen als volgt:

“Overwegende dat bestreden beslissing niet (en op geen enkele wijze) verduidelijkt waarom de opgelegde examentuchtsanctie van de 5 in art. 95 van het Onderwijs- en Examen Reglement (OER), ‘studiecontract’ genaamd, opgelijste tuchtsancties uit hoofde van de lastens appellante weerhouden feiten voor het dossier van appellante de meest aangewezen is.

Dat zulks eens te meer klemmt wanneer wordt vastgesteld dat de eerdere door de interne beroepscommissie op 8 juli 2021 genomen beslissing erkende dat de voorzitter van de examencommissie zich er inderdaad toe had beperkt het resultaat van de deliberatie en de gevolgen ervan bekend te maken en dat inderdaad niet werd gemotiveerd waarom voor de opgelegde sanctie werd besloten en wanneer de Interne Beroepscommissie in diezelfde

beslissing erkende dat zulks strijdt met het studiecontract (het onderwijs- en examenreglement) doch meende aan de gebrekkige motivering te kunnen remediëren onder verwijzing naar het verweer van de opleiding zoals weergegeven in de beroepsbeslissing (waarbij appellante opmerkt dat de overweging in diezelfde beslissing “*verder bracht de examencommissie de antwoorden die letterlijk overeenkwamen met wat in de cursus stond, niet mee in rekening bracht voor het toekennen van een sanctie wegens gebrek aan bewijs*”, tegenstrijdig, geheel onduidelijk en niet doelmatig als motivering is, en de bestreden beslissing mede daarom niet naar recht verantwoorde waarom zij de oorspronkelijke beslissing heeft gehandhaafd);

Dat dergelijke gebrekkige motivering maakt dat de beslissing niet naar recht verantwoorde waarom lastens appellante een (substantiële) examentuchtbeslissing werd genomen;

Dat de onderwijsinstelling, anders dan door haar in haar verweer betoogd (cf. blz. 8 bovenaan van de beslissing van de Interne Beroepscommissie d.d. 8 juli 2021) niet kan volstaan in de eigen overtuiging en post-factum verstrekke uitleg dat ‘voor de opleiding’ bewezen fraude op zich (steeds (?) of uit haar aard (?)) volstaat als motivering voor het nemen van een examentuchtbeslissing waarbij ook een examentuchtsanctie wordt opgelegd;

Dat de overtuiging dat het louter vast[st]ellen van ‘fraude’ als “*meer dan voldoende*” volstaat om “*de genomen sanctie te verantwoorden*”, manifest juridische grondslag mist; Dat die overweging in de hierbij bestreden beslissing van 27 september 2021 niet meer wordt hernomen en enkel en alleen naar de vermeende doch niet bewezen onmogelijkheid wordt verwezen om het examen (als examentuchtsanctie) opnieuw in te richten;

Dat de interne beroepscommissie van verweerster daarbij het opnieuw afleggen van een examen (in het kader van een examentuchtbeslissing) met het inrichten van een tweede examenkans (in het kader van een studievoortgangsbeslissing in de enge zin) verwart;

Dat de overweging van de interne beroepscommissie in haar beslissing d.d. 27 september 2021 dat het OLOD niet in een tweede examenkans voorziet, naast de zaak is en de beslissing om het beroep van appellante af te wijzen niet rechtens verantwoordt, nu verzoekster geen tweede examenkans vraagt (eigen aan een studievoortgangsbeslissing) doch wel (ondergeschikt) de mildere examentuchtsanctie van het (eigen aan een examentuchtbeslissing) opnieuw afleggen van het examen;

Dat het opnieuw afleggen van een examen (waarvoor – geheel terzijde – appellante naar zij aanneemt goed scoorde) – anders dan verweers[t]er aanneemt – geen tweede examenkans betreft en niet onderhevig is aan de bepalingen van het OLOD waarnaar de bestreden beslissing verwijst en die zij (ten onrechte) aangrijpt om de onmogelijkheid van het opnieuw laten afleggen van het examen te verantwoorden;

Dat er om dezelfde reden door in te gaan op het in subsidiaire orde door appellante geformuleerd verzoek het examen opnieuw te mogen afleggen geen miskenning kan zijn van het ‘gelijkheidsbeginsel’, nu het verzoek van appellante *geen* tweede examenkans na een niet-slagen voor het opleidingsonderdeel beoogt, doch wel het op grond van het examen- en [onderwijsreglement] dat verweerster zelf heeft aangenomen opnieuw afleggen van een examen dat omwille van vermeende onregelmatigheid (doch – evenzeer terzijde – zonder aanwijsbare invloed op het verloop van het examen en op de evaluatie) buiten de evaluatie werd gehouden;

Dat ook daarom de bestreden beslissing niet naar recht is verantwoord;

Dat de beslissing aldus het legaliteitsbeginsel en het motiveringsbeginsel in examentuchtzaken miskent en alleen al op grond van die vaststelling moet worden besloten tot vernietiging van de bestreden beslissing;

Dat de thans opgelegde tuchtsanctie voor appellante daarenboven het verlies van een academiejaar betekent (*“There is no second exam opportunity for the course concerned, which means you will have to retake it in the next academic year”*) alsook het hernemen van de bachelorproef én de stage een jaar later;

Dat dergelijke sanctie – met repercussie voor het door verzoekster voorbereide portfolio én project waaraan zij veel tijd en inspanningen heeft besteed – voor de weerhouden feiten onredelijk streng is;

Dat uit de bestreden beslissing niet kan worden afgeleid of en met welke door verzoekster ten ontlaste aangevoerde elementen rekening werd gehouden bij het maken van de keuze van examentuchtsanctie (i.e. het bepalen van de zwaarte van de sanctie);

Dat bovendien *in casu* een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de opgelegde sanctie;

Dat de gevolgen van voormelde opgelegde sanctie (met name het niet bestaan van een tweede examenkans, het hernemen van de bachelorproef én de stage een jaar later) blijkens de tekstredactie van de hierbij bestreden beslissing niet werden meegenomen bij de afweging die tot de sanctiebepaling heeft geleid, en appellante vaststelt dat de Interne Beroepscommissie heeft nagelaten om de gevolgen van de strafmaat in dit specifieke geval in overweging te nemen minstens te motiveren waarom daarmee geen rekening werd gehouden;

Dat evenzeer is komen vast te staan dat de verzachtende omstandigheid dat appellante loyaal heeft meegewerkt aan het onderzoek en het gebruik van een inhoudstafel voor de examencommissie heeft opgebiecht niet passend door de Interne Beroepsinstantie werd getaxeerd;

Dat uit geen enkel stuk blijkt dat de aan verzoekster ten laste gelegde feiten (het ingevolge onzekerheid en stress door Covid-19 perikelen en dito vermoeidheid louter bij zich hebben van een zelfgeschreven inhoudstafel (en niets meer dan dat)) – een inschattingsfout in hoofde van verzoekster dewelke zij betreurt – het normaal verloop van de evaluatie *in concreto* heeft verstoord of de evaluator heeft verhinderd een objectieve evaluatie te maken over de competenties van appellante;

Dat derhalve, mede gelet op de door verzoekster tot dusver verworven studievoortgang, de afwezigheid van tuchtrechtelijke antecedenten en de beperkte impact van de gewraakte feiten, verzoekster – in zoverre voor de in voorkomend geval door de examentuchtoverheid in graad van beroep te weerhouden kwalificatie een tuchtsanctie zou worden opgelegd – de minder zware tuchtsanctie van het opnieuw afleggen van het ongeldig verklaarde examen diende opgelegd, nu de daartoe door de in eerste aanleg door de examentuchtoverheid opgelegde maatregel de studievoortgang en de kansen van verzoekster inzake studievoortgang op onevenredige wijze hypothekeert;

Dat verweerster reeds eerder (in haar antwoordnota voor Uw Raad) omtrent de door appellante in uiterst ondergeschikte orde gesuggereerde minder zware examentuchtsanctie overwoog: *“dergelijke sanctie is in dergelijke omstandigheden immers geen sanctie maar een uitnodiging om in de toekomst nog maar op die wijze te werk te gaan en verboden materiaal te gebruiken: word je niet gesnapt, dan is er niets aan de hand, word je wel gesnapt, dan maak je je examen gewoon opnieuw op een andere dag.”* (stuk 6 – blz. 11).

Dat het uitgangspunt van verweerster dat het opnieuw opleggen van een examenkans geen sanctie zou uitmaken juridische grondslag mist: voormelde sanctie is immers expliciet voorzien in art. 95 van het studiecontract:

“Wanneer de examencommissie de onregelmatigheid bewezen acht, kan de examencommissie na onderzoek volgende bijkomende sancties nemen:

- *het ongeldig afgelegde examen wordt opnieuw op een door de opleiding te bepalen tijdstip afgelegd;”*

Dat die overweging dus strijdt met het legaliteitsbeginsel in examentuchtzaken;

Dat bovendien dient vastgesteld dat de Interne Beroepscommissie andermaal niet motiveert en op geen enkele wijze verantwoordt waarom de aan appellante opgelegde sanctie de meest aangewezen sanctie is;

Dat de Interne Beroepscommissie daarenboven, door in de hierbij bestreden beslissing niet te antwoorden op onderhavig middel, de op haar rustende motiveringsplicht in examentuchtbeslissingen miskent;

Dat appellante – zonder een bewijslast op te nemen die niet rechtens op haar rust – herhaalt dat zij tijdens het examen geen boek heeft doorbladerd doch de Interne Beroepscommissie bij het kiezen van (en het bestatigen van) de opgelegde sanctie wél van de andersluidende assumptie lijkt te zijn uitgegaan, zoals kan blijken uit de door de onderwijsinstelling in graad van (intern) beroep voor het eerst aangewende stukken waarin wordt verwezen naar een audio-opname waarop zou te horen zijn dat appellante een boek doorbladert (hetgeen appellante betwist en ook niet op die opnames is te horen), terwijl appellante geen boek heeft geraadpleegd en zij zulks ook altijd heeft ontkend (cf. de grijze kaders achteraan het stukkenbundel namens verweerster);

Dat verweerster niet naar recht verantwoordt waarom lastens appellante de *in concreto* opgelegde examentuchtbeslissing (i.e. met de concrete sanctie) werd genomen, ook niet na het doorlopen van de interne beroepsprocedure;

Dat de beslissing aldus niet naar recht is verantwoord;

Aangezien de beslissing tot stand is gekomen met miskenning van het examenreglement (studiecontract geheten), en met schending van het legaliteitsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, het subsidiariteitsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Wat de bijkomende motivering betreft die de interne beroepscommissie in haar beslissing heeft meegegeven bij haar bespreking van het derde argument dat op de hoorzitting naar voor werd gebracht, en waar ze verwijst naar het gelijkheidsbeginsel, stelt verzoekster dat verwerende partij het opnieuw afleggen van een examen in het kader van een tuchtbeslissing verwacht met het afleggen van een tweede examenkans in het kader van een studievoortgangsbeslissing in

enge zin. Ze acht de opmerking van de interne beroepscommissie dat het vak niet in een tweede examenkans voorziet, naast de kwestie, nu verzoekster geen tweede examenkans vraagt. Het opnieuw afleggen van een examen betreft geen tweede examenkans en is niet onderhevig aan de bepalingen van het OLOD waarnaar de bestreden beslissing verwijst, aldus verzoekster. Door in te gaan op het verzoek van verzoekster om het examen opnieuw te mogen afleggen, wordt het gelijkheidsbeginsel dan ook niet geschonden.

Ze wijst er vervolgens ook nog op dat de opgelegde sanctie voor haar een verlies van een academiejaar betekent, en het hernemen van bachelorproef en stage een jaar later, en stelt dat uit de beslissing niet kan worden afgeleid of met de door verzoekster ten ontlaste aangevoerde elementen rekening werd gehouden bij het maken van een keuze van examentuchtsanctie.

Ze meent ook dat er een kennelijke wanverhouding bestaat tussen de ernst van de feiten en de zwaarte van de opgelegde sanctie. De gevolgen van de sanctie werden niet meegenomen bij de afweging die tot de sanctiebepaling heeft geleid.

Ze wijst ook op verzachtende omstandigheden met name dat verzoekster loyaal heeft meegewerkt aan het onderzoek en het gebruik van een inhoudstafel voor de examencommissie heeft opgebiecht, op de afwezigheid van tuchtrechtelijke precedënten en op de beperkte impact van de feiten.
Ook dit argument is ongegrond.

Dat de beslissing niet voldoende zou motiveren waarom de keuze is gemaakt voor de sanctie van nul-quoting voor alle onderdelen van het betrokken vak, werd wel degelijk gemotiveerd.

De beroepscommissie heeft met name reeds in haar beslissing d.d. 8 juli 2021, die ze thans bevestig[t], aangegeven op welke grond ze tot de opgelegde examentuchtsanctie is gekomen. Ze verwijst met name naar het verweer van de opleiding en voegt daar nog aan toe:

“De beroepscommissie maakt gebruik van haar hervormingsbevoegdheid, opgenomen in artikel 138 van het studiecontract 2020-2021 om haar motivering in de plaats te stellen van de examencommissie. Overweging die moet worden gemaakt is of, gelet op de feiten, de beslissing van de examencommissie redelijk is. Ze stelt vast dat de procedure rond het afleggen van het examen op verschillende wegen aan de student werden bekendgemaakt. Verder stelt ze vast dat verzoekster geen eerstejaars is, en het examen reeds aflegde. Verder bracht de examencommissie de antwoorden die letterlijk overeenkwamen met wat in de cursus stond, niet mee in rekening voor het toekennen van een sanctie wegens gebrek aan bewijs. Dat ze de onregelmatigheid wel bewezen acht daar waar verzoekster de feiten toegaf.

De opgelegde sanctie: it is decided to not score you for the course concerned. All grades and partial grades of the course unit(s) involved in the irregularity are set to ‘0’ is de tweede lichtste sanctie opgenomen in artikel 95 van het studiecontract 2020-2021 [en] is, gelet op de bekentenissen van verzoekster, niet onredelijk. Geen sanctie opleggen, omdat verzoekster onschuld pleit, kan niet worden gevolgd, nu verzoekster dit examen voor de derde keer aflegde.

Dat de sanctie tot gevolg heeft dat verzoekster hiervoor geen tweede examenkans kan opnemen volgt uit de study guide (p.11) waar de voorwaarden opgesomd staan waar moet aan voldaan worden om tot een tweede examenkans te worden toegelaten. Verzoekster voldoet hier niet aan”.

Overigens gaat de motiveringsplicht niet zo ver dat de beroepscommissie niet enkel zou moeten motiveren waarom ze die bepaalde sanctie oplegt, maar ook waarom ze geen andere sanctie oplegt. Dat in de bestreden beslissing niet expliciet wordt aangegeven waarom geen andere sanctie wordt opgelegd, kan dan ook geen miskennis uitmaken van de motiveringsplicht.

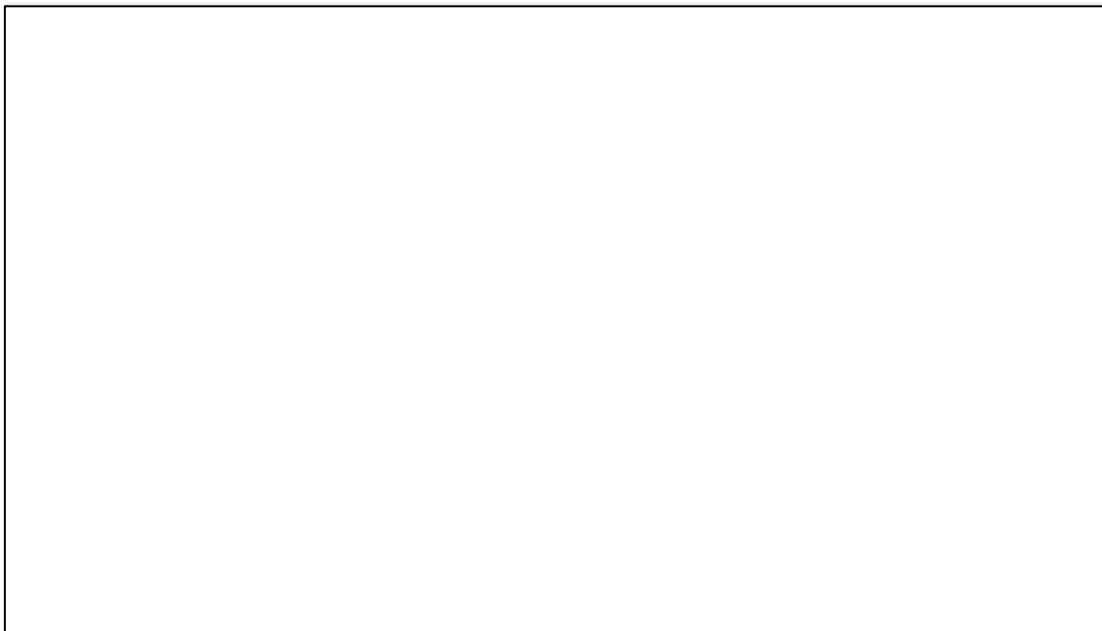
Verzoekster meent dat de sanctie onredelijk streng is nu ze tot gevolg heeft dat verzoekster niet kan deelnemen aan de tweede zitting, en ook uitstel zou betekenen voor het hernemen van de bachelorproef en de stage.

Verzoekster blijft in dat verband voorhouden dat het enkel gaat om “het ingevalge onzekerheid en stress door Covid-19 perikelen en *dito* vermoeidheid louter bij zich hebben van een zelfgeschreven inhoudstafel (en niet meer dan dat)” en dat dit niets meer is dan een inschattingsfout.

Verwerende partij heeft reeds eerder aangegeven dat het om méér gaat dan het louter bij zich hebben van een zelfgeschreven inhoudstafel, maar dat uit de opname van het examen blijkt dat verzoekster wel degelijk documenten bij zich had waarin ze ook effectief heeft gebladerd en die documenten zichtbaar gebruikte, wat verzoekster overigens ook heeft bekend. Op de tweede, korte, opname is bovendien te zien dat verzoekster tijdens het examen ook haar GSM manipuleert en zelfs opneemt als er wordt gebeld, feit dat nog niet eens in aanmerking is genomen door de beroepscommissie.

Verzoekster minimaliseert de feiten aldus schromelijk en pleit tegen het dossier in, en dat terwijl [ze] alle stukken kon inzien en de opnames kon bekijken, en tot bekentenissen is overgegaan.

Ontkennen heeft ook weinig zin, zoals blijkt uit dit screenshot uit de tweede opname dat duidelijk laat zien dat verzoekster documenten op haar schoot heeft liggen (stuk 6) (voetnoot: Zeer markante passages, naast andere, in deze tweede opname zijn ook: ± minuut 04:05: je hoort en ziet verzoekster bladeren gedurende ongeveer één minuut. De aandachtige toekijker zal zien dat ze daarbij niet bladert in het bundeltje dat in minuut 01:20 op haar schoot te zien is, maar wel in iets dat ze links van zich neemt. Dat is hoe dan ook iets anders dan wat ze op haar schoot had, want in de periode tussen het moment waarop het bundeltje op haar schoot zichtbaar is en minuut 04:05 waarop ze begint te bladeren in iets dat naast haar ligt, heeft ze niets vanop haar schoot naar links verlegd. ± minuut 06:43: je hoort en ziet verzoekster bladeren gedurende ongeveer 20 seconden. ± minuut 08:10: je hoort en ziet verzoekster bladeren en schijnbaar iets overschrijven gedurende ongeveer 20 seconden. ± minuut 11:45: je ziet verzoekster opnieuw bladeren en iets lezen. ± minuut 31:58: je ziet verzoekster bladeren en lezen gedurende minstens 20 seconden.)

De beroepscommissie heeft ook opgemerkt dat op voorhand meermaals heel duidelijk was gecommuniceerd dat niets mocht worden gebruikt op het examen. Verzoekster was dus zeer goed op de hoogte van het feit dat ze niets mocht gebruiken, ook geen inhoudstafel. Dat was in het verleden ook nooit anders, en was ook de twee vorige jaren waarin verzoekster het vak reeds opnam de dwingende richtlijn.

In die omstandigheden is het allerm minst kennelijk onredelijk dat niet werd gekozen voor de lichtst mogelijke sanctie, namelijk het ongeldig afgelegde examen opnieuw laten afleggen op een door de opleiding te bepalen tijdstip. Dergelijke sanctie is in dergelijke omstandigheden immers geen sanctie, maar een uitnodiging om in de toekomst nog maar op die wijze te werk te gaan en zeer bewust verboden materiaal te gebruiken: word je niet gesnapt, dan is er niets aan de hand, word je wel gesnapt, dan maak je je examen gewoon opnieuw op een andere dag.

Dat de opgelegde sanctie tot gevolg heeft dat verzoekster het vak volgend academiejaar moet hernemen omdat ze niet voldoet aan de regels om deel te nemen aan de tweede zitting, en dat dit mogelijk een studieduurverlenging tot gevolg heeft omdat verzoekster volgend jaar bepaalde andere vakken niet zou kunnen opnemen, is spijtig, maar is het loutere gevolg van haar eigengereidheid om tegen alle instructies in toch lesmateriaal te gebruiken bij het oplossen van het examen, en dat bovendien bij een vak uit het eerste modeltrajectjaar waarvoor niet in alle omstandigheden een tweede examenkans mogelijk is en in een opleiding die geen toegang geeft tot alle vakken uit het derde modeltrajectjaar aan wie dat eerste modeltrajectjaar nog niet heeft afgewerkt. Dat gegeven maakt de sanctie niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Wat de beslissing betreft om niet in te gaan op de vraag van verzoekster om haar het examen toch te laten overdoen, en dus de lichtst mogelijke tuchtsanctie uit te spreken, heeft de interne beroepscommissie, bijkomend, gesteld dat dit strijdig zou zijn met het gelijkheidsbeginsel: studenten die het examen rechtsgeldig aflegden, zonder inbreuken of onregelmatigheden, kunnen immers geen gebruik maken van een tweede examenkans, terwijl een student waarvan de onregelmatigheid boven alle verdenking verheven is, dat wel zou kunnen, net op

grond of dankzij de opgelegde sanctie zoals voorgesteld door verzoekster.

Verzoekster is van mening dat deze motivering niet correct is omdat hier het opnieuw afleggen van een examen wordt verward met het hebben van een tweede examenkans, waarmee ze dan een tweede zitting bedoelt.

Verwerende partij merkt vooreerst op dat, of de verwijzing naar het gelijkheidsbeginsel nu al dan niet correct is, dit niet ter zake doet want het over een overtollig motief gaat. De interne beroepscommissie heeft afdoende gemotiveerd waarom ze van oordeel is dat de opgelegde sanctie de aangewezen sanctie is en heeft daarmee voldaan aan de formele motiveringsplicht.

Uit die motivering blijkt ook waarom ze die lagere sanctie niet heeft opgelegd. Een bijkomende motivering omdat verzoekster nog eens expliciet vraagt om haar die lagere sanctie op te leggen, is helemaal niet vereist, vermits die motivering reeds blijkt uit de motivering van de opgelegde sanctie.

Verwerende partij stelt vervolgens vast dat wat verzoekster stelt niet is wat de interne beroepscommissie hier heeft bedoeld: de interne beroepscommissie stelt vast dat een student die op een eerlijke manier het examen aflegde, maar niet slaagt, niet kan herkansen. Verzoekster die op een oneerlijke manier het examen aflegt, en niet slaagt, zou echter wél kunnen herkansen.

Of dat herkansen gebeurt door een formele tweede zitting of doordat de student een nieuwe eerste examenkans krijgt, wat inderdaad is wat gebeurt als haar de lichtste sanctie wordt opgelegd, is daarbij niet relevant. Waar het om gaat is dat er sprake is van gelijke categorieën: studenten slagen niet voor het litigieuze vak. Die categorieën zouden verschillend worden behandeld: was die student eerlijk, dan krijgt hij niet de mogelijkheid om zijn examen over te doen en blijft hij gebuisd voor dat academiejaar. Was de student niet eerlijk, dan kan hij wél herkansen en mogelijk nog slagen in dat academiejaar.

Dergelijke situatie is uiteraard ongewenst in gevallen van pertinente fraude, zoals in het voorliggende geval.”

Beoordeling

Voor zover verzoekster zich beroept op “het motiveringsbeginsel”, stipt de Raad aan dat het middel blijkens de uiteenzetting ervan kennelijk geen betrekking heeft op de materiële motiveringsplicht, en dat hem geen algemeen rechtsbeginsel bekend is dat tot de formele motivering van bestuurshandelingen verplicht. Precies om die reden heeft de wetgever de formele motiveringsplicht positiefrechtelijk verankerd – zoals in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen of artikel II.281 van de Codex Hoger Onderwijs. De Raad begrijpt een en ander als een beroep op de formele motiveringsplicht.

Wat die formele motiveringsplicht betreft, zij opgemerkt dat de daarin besloten verplichting enkel inhoudt dat het bestuur de motieven veruitwendigt waarom een bepaalde beslissing wél werd genomen, en er niet toe verplicht uiteen te zetten waarom andere mogelijke beslissingen niet werden genomen.

Toegepast op het voorliggend dossier betekent dit dat de beroepscommissie niet moet motiveren waarom niet tot een andere, minder zware tuchtsanctie is besloten.

Het middel dat uitgaat van een andere opvatting, faalt naar recht.

Motieven die van de thans bestreden beslissing geen deel meer uitmaken – zoals verzoekster zelf aangeeft – kunnen bezwaarlijk worden aangevoerd om de beweerde onregelmatigheid van die beslissing aan te tonen.

De redenen waarom de interne beroepscommissie tot de oplegde examentuchtbeslissing komt, liggen besloten in de gemotiveerde afwijzing van de grieven van verzoekster en de redenen waarom niet wordt ingegaan op de vraag om een lagere sanctie op te leggen.

De Raad is van oordeel dat deze motieven volstaan om voldoende klaarheid te brengen in de beweegredenen van de interne beroepscommissie.

Wat het bewijs van de tuchtfeiten betreft, kan worden verwezen naar de beoordeling van de voorgaande middelen.

Met betrekking tot de discussie of de door verzoekster gevraagde nieuwe examenkans al dan niet als een tweede examenkans moet worden beschouwd, is de Raad van oordeel dat de visie van verwerende partij kan worden bijgevalen.

De interne beroepscommissie heeft niet beslist om verzoekster een tweede examenkans te ontzeggen, maar om een nulquotering op te leggen voor het opleidingsonderdeel. Daarvan te onderscheiden is de vaststelling dat dit in de praktijk voor dit specifiek opleidingsonderdeel betekent dat er geen tweede examenkans binnen hetzelfde academiejaar mogelijk is.

De Raad ziet niet in hoe het legaliteitsbeginsel hierdoor zou zijn geschonden.

Bij de beoordeling van de proportionaliteit van een tuchtsanctie, dient in beginsel te worden nagegaan of de straf evenredig is aan de bewezen geachte tuchtfeiten. Die ‘straf’ is wat het van toepassing zijnde reglement als mogelijke tuchtsanctie voorziet, en niet (tevens) alle secundaire gevolgen die daaruit voor de betrokkene kunnen voortvloeien, en die overigens van persoon tot persoon kunnen verschillen.

Dat de studieduur van verzoekster *de facto* wordt verlengd ten gevolge van de bestreden beslissing, behoort niet tot de inhoud van wat de interne beroepscommissie heeft beslist en is een dergelijk secundair gevolg, dat bij de beoordeling van het evenredigheidsbeginsel dus niet relevant is.

Het vierde middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.038 van 10 november 2021 in de zaak 2021/894

In zake: Sajdi HAMITAJ
woonplaats kiezend te 9000 Gent
Harelbekestraat 70

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 29 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2016-2017 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

Hij behaalt dat academiejaar in de opleiding ‘Bachelor of science in de Revalidatiewetenschappen’ voor 12 van de 60 opgenomen studiepunten een credit.

De herinschrijving voor die opleiding in het academiejaar 2017-2018 geschiedt onder de bindende voorwaarde dat verzoeker voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit moet behalen. Op het einde van dat academiejaar behaalt verzoeker een studierendement van 35 op de 48 opgenomen studiepunten; daarmee voldoet verzoeker (net) niet aan de bindende voorwaarde.

Nadat de herinschrijving voor het academiejaar 2018-2019 initieel wordt geweigerd, wordt verzoekers intern beroep tegen die beslissing ingewilligd, waarna hij opnieuw kan inschrijven, zij het andermaal onder de 75%-voorwaarde.

In het academiejaar 2018-2019 neemt verzoeker een curriculum op van 43 studiepunten; voor 8 daarvan behaalt hij een credit. De verdere inschrijving in dezelfde opleiding wordt opnieuw geweigerd. Ditmaal stelt verzoeker tegen die beslissing geen beroep in.

In het academiejaar 2019-2020 heroriënteert verzoeker zijn studies. Hij schrijft zich in voor de opleiding ‘Bachelor of science in de Lichamelijke opvoeding en bewegingswetenschappen’. Verzoeker bekomt een aantal vrijstellingen op basis van zijn voorgaande studie, en neemt een studieprogramma van 41 studiepunten op. Hij behaalt voor één opleidingsonderdeel, ten belope van 6 studiepunten, een credit. Een herinschrijving in dezelfde opleiding wordt opnieuw onderworpen aan de voorwaarden om voor 75% van de opgenomen studiepunten een credit te behalen.

Verzoeker neemt in het academiejaar 2020-2021 een curriculum op van 35 studiepunten. Hij behaalt voor twee opleidingsonderdelen een credit, ten belope van 9 studiepunten.

De vaststelling dat verzoeker niet aan de bindende voorwaarde tegemoetkomt, betekent dat hij zich niet meer voor de opleiding ‘Bachelor of science in de Lichamelijke opvoeding en bewegingswetenschappen’ kan inschrijven. Doordat verzoeker overheen de laatste drie jaar van zijn inschrijving bovendien voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten een credit behaalt, wordt hem de inschrijving voor elke opleiding aan de Universiteit Gent geweigerd.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 17 september 2021 stelt verzoeker een beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent:

“In de bijlage is mijn puntenlijst te vinden van dit academiejaar en vorige academiejaren. Evenals de ziekteattesten. Ook stuur ik vlak hierachter mails door als extra bewijs van mijn ziekte. Tijdens afgelopen examenperiode was ik door stress en een mogelijke coronabesmetting 2 maal een week lang ziek geworden midden in de herexamen periode. Volgens het examenreglement van UGent zou ik altijd recht hebben op een 2e poging in de 2e zittijd. Die werd me door spijtige omstandigheden ontnomen. Zelf in de inhaalexamens had ik een 2e zware heropflakking en was ik weeral een week ziek. Hierdoor kreeg ik geen enkel kans om 3 herexamens af te leggen. Vervolgens staat op het puntenboekje gewoon afwezig... De 2 examens waar ik wel aan mee deed haalde ik bij beide een 12. Dit examenperiode was ik 100% voorbereid en ging de kans dat ik voor ze alle drie ging slagen zeer groot zijn.

Aan slechts 1 examen deed ik bewust niet mee wegens corona. Het gaat om het vak individuele bewegingsactiviteiten dat zwemmen inbegrepen heeft. Ik durfde niet naar het zwembad gaan tot mijn ouders gevaccineerd waren. Ze zijn van oudere leeftijd, mijn ma is depressief sinds de dood van haar broer en mijn dus oom dit jaar. Haar immuunsysteem stond om een heel laag puntje. Mijn vader heeft chronische nierinsufficiëntie dus is die behoorlijk kwetsbaar. Maar buiten individuele bewegingsactiviteiten gerekend waar ik bewust niet aan meedeed zou ik genoeg hebben door met al de rest te slagen. In de puntenlijst van vorige academiejaren is te zien dat ik voor 2 gelijkaardige vakken al vroeger eens erdoor was! Voor biochemie en anatomie was ik er al eens tijdens mijn jaren kinesitherapie en revalidatiewetenschappen erdoor geraakt. Maar omdat ze beetje verschillend waren moest ik ze wéér opnieuw doen. Dit leidde tot enorme frustraties waardoor mijn motivatie volledig verdwenen was.

Ik heb eerste jaar kinesitherapie en revalidatiewetenschappen gedaan. Ik had het 100% volledig mispakt en moest het 1e bach bijna volledig opnieuw doen. De vakken waar ik wel voor geslaagd was waren zeer makkelijk en verwaarloosbaar voor het geheel. Dus praktisch begon ik eigenlijk zo goed als opnieuw. Tijdens het 2^e jaar dat ik 1^e bach kine opnieuw deed had ik maar 4 herexamens van de 11 vakken. Het was dus perfect te doen maar ik kreeg midden in de herexamenperiode ineens tal van omstandigheden samen, scheur achillespees, eerste zware liefdesbreuk, en ook zware identiteitscrisis. Ik haalde maar 3 van de 4 herexamens en Ugent liet me niet meer verder de richting doen wegens 1 studiepunt te kort voor bindende voorwaarde. Dit werd na een aangetekende brief echter getolereerd aangezien ik nog dolgraag verder wou doen en genoeg kon motiveren dat ik capaciteiten beschikte. Ik zat toen in 2e bach en ontdekte door veel meer praktijk dat ik die job niet voor de rest van mijn dagen zou willen uitvoeren. Het effect werd versterkt door blijvende identiteitscrisis. Dus deed ik ook niet veel meer moeite om te slagen en had ik maar 8 studiepunten in 2019 gehaald van de 43. Ik zou toch niet meer nodig hebben voor vrijstellingen en ik verwachtte dat ik studiepunten op overschot had dus al die moeite nog doen niet meer nodig was. Alleen voor biochemie slaagde ik wegens nut voor vrijstelling waar later bleek dat ik die niet eens vrijgesteld kreeg ik de nieuwe richting ...

Dan besloot om maar met halve overtuiging LO en bewegingswetenschappen te doen. Ik was niet heel zeker van mijn keuze. Alleen wegens vele vrijstellingen zou ik niet meer van nul hoeven te beginnen. Het was mentaal hard en zwaar aanpassen om wéér éérste bach te beginnen. Maar ik had er alle vertrouwen in dat het wel ging lukken. Tot ineens de coronapandemie insloeg als een mentale bom. Voor sommigen was deze periode veel harder dan anderen. Ik zat toevallig op het ongelukkig einde. Toen was ik voor de rest van het jaar de kluts 100% kwijt. Ik slaagde maar slechts voor 1 vak want ik was mentaal compleet verloren. De pandemie had een behoorlijk zwaar impact om mijn mentaal welzijn. Dus moest ik weeral jaar opnieuw doen en corona bleef verder woekeren. Met geen perspectief op beterschap en iets om mij te motiveren bleef ik sukkelen. Niks ging. Zelf de boodschappen doen was voor mijn al bijna een onmenselijke klus. Of mijn kamer kuisen. Ik spendeerde heel lang de tijd om mezelf te vinden. Al mijn prioriteiten in mijn leven en wat ik wou verder doen. En ineens deze zomer door wat perspectief en lange rust voor innerlijke kalmte kwam ik eruit. Ik begon keihard 100% te leren en zou die examens waar ik me al eens voor had bewezen tenminste de capaciteit te hebben om te slagen ervoor te gaan! Ik ben al eens geslaagd voor anatomie, biochemie en inleiding tot chemie was in deze richting stuk makkelijker dan in kine. De wilskracht ontbrak [mij] gewoon volledig, niet mijn capaciteiten. Nu had ik die teruggevonden. Ik ben uit een diepe put geraakt en nu sta ik mentaal dubbel zo sterk als ervoor. Een lange tijd afzien heeft mij geforceerd volwassener te worden en beter tegen stootjes te kunnen die ik onderweg nog kan tegenkomen.

Ik zou het jammer vinden nu ik eindelijk LO en bewegingswetenschappen graag heb leren doen maar toevallig niet eens de kans meer kreeg om zelf aan de herexamens en inhaalexamens deel te nemen. Ook heb ik vermoeden ADHD te hebben, dus zal ik naar de psycholoog gaan om de nodig behandeling te volgen zodat ik perfect het studeren kan plannen en nooit meer faal[angst] vertoon of iets uitstel. Iedere kans ga ik vanaf nu benutten en nooit meer afwezig zijn tenzij ik zware koorts had zoals deze herexamen periode ... Ik zou normaal volgend jaar 12 studiepunten vrijgesteld krijgen in 2e bach LO en bewegingswetenschappen. Ik weet dit vrij zeker door een vriend die ook kine heeft gedaan. Moest ik voor motivatie paar vakken 2e bach kunnen doen en de rest van deze vakken zou het prima zijn voor mij! Door corona en overmacht kan ik mogelijk mijn verloren studiepunten terugvorderen. Het enige wat ik vraag is nog eens een kans te hebben om eindelijk iets te kunnen doen wat ik nu echt GRAAG doe. Door overmacht lukte het mij helaas niet en moe ik me tot jullie wenden om nog voor een tweede kans te vragen. Ik hoop voor begrip en alvast bedankt.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 29 september 2021 en beslist om het ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren:

“[...]

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2016	Bachelor of Science in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie	60	12

2017	Bachelor of Science in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie	48	35
2018	Bachelor of Science in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie	43	8
2019	Bachelor of Science in de lichamelijke opvoeding en de bewegingswetenschappen	41	6
2020	Bachelor of Science in de lichamelijke opvoeding en de bewegingswetenschappen	35	9
TOTAAL		227	70

Voldoet niet aan §1 en 2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:
[...]

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van dien aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student vnl. argumenten betreffende de tweedekansexamenperiode van academiejaar 2020-2021 aanhaalt, maar onvoldoende aangeeft waarom hij de voorgaande examenperiodes weinig studievoortgang behaalde. Bij een weigering tot inschrijving bekijkt de institutionele beroepscommissie het volledige parcours, zeker nu de student geweigerd was voor zowel de opleiding (art. 24 §1) als de volledige universiteit (art. 24 §2).
- De student werd al een eerste keer geweigerd na afloop van het academiejaar 2017-2018 maar kreeg toen na intern beroep de gunst zich opnieuw te mogen inschrijven onder bindende voorwaarden. De institutionele beroepscommissie merkt op dat de student deze kans niet benut heeft en ook in de daaropvolgende jaren, ondanks waarschuwingen tot weigering, opnieuw niet met de nodige ernst de studies opnam. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student na twee weigeringen voor de opleiding bachelor of science in de revalidatiewetenschappen en de kinesithérapie heroriënteerde naar de bachelor lichamelijke opvoeding en de bewegingswetenschappen doch ook hier bijna geen studievoortgang maakt. De institutionele beroepscommissie stelt tevens vast dat de student in academiejaar 2019-2020 grotendeels voor ieder opleidingsonderdeel ten minste aan één examenkans deelnam maar slechts één credit behaalde, voor het overige behaalde de student zeer lage cijfers. In academiejaar 2020-2021 behaalde de student

ondanks de bindende voorwaarden slechts twee credits. Voor het overige behaalde hij opnieuw zeer lage cijfers of was hij afwezig.

- De student stuurt een doktersattest mee dat één week van de tweedekansexamenperiode 2020-2021 beslaat. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student na deze ziekteperiode de kans kreeg om aan de inhaalexamen deel te nemen maar hier helaas ook aan moest verzaken. Er ligt voor deze nieuwe ziekteperiode evenwel geen bewijsstuk voor bij de institutionele beroepscommissie. De institutionele beroepscommissie acht deze ziekteweek niet doorslaggevend om het volledige gebrek aan studievoortgang te verklaren.
- De student haalt COVID19 aan maar geeft niet volledig aan of en hoe dit zijn studies zou kunnen hebben beïnvloed, hij staat dit ook niet door enig concreet bewijsstuk. De institutionele beroepscommissie wijst er de student op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). De institutionele beroepscommissie wijst erop dat COVID19 voor alle studenten een uitzonderlijke situatie was en de student haalt geen bijzondere omstandigheden aan die hem van de andere studenten zou kunnen onderscheiden, en waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor hem dermate zwaarder en uitzonderlijker waren dat ze de institutionele beroepscommissie ertoe zouden moeten brengen de weigering tot inschrijving op te heffen.
- Wat het vermoeden van ADHD bij de student betreft, merkt de institutionele beroepscommissie op dat dit vermoeden door geen enkel bewijsstuk wordt onderbouwd. Met een vermoeden kan de commissie bijgevolg geen rekening houden. De student geeft aan hulp bij een psycholoog te gaan zoeken en geen uitstelgedrag meer te vertonen. De institutionele beroepscommissie is hier echter niet van overtuigd gezien de student na vijf academiejaren, meerdere bindende voorwaarden en meerdere weigeringen nog steeds amper studievoortgang heeft gemaakt.
- De student verwijst naar het leerkrediet dat hij omwille van overmacht door Corona zal terugvragen bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen. De institutionele beroepscommissie merkt op dat de student er hier verkeerdelijk van uitgaat dat dit ook zijn gebrek aan studievoortgang moet sponzen. Dit is echter niet het geval: teruggave leerkrediet staat los van de studievoortgangsmaatregelen zoals vastgelegd in artikel 24 van het Onderwijs- en Examenreglement. De inschrijving van de student is geweigerd omdat hij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden, ongeacht de stand van zijn leerkrediet. Het leerkrediet weerspiegelt niet de slaagkansen van de student in de opleiding.

De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven de bewijsstukken betrokken die de student opstuurt maar desondanks kan de institutionele beroepscommissie er niet omheen dat de student gedurende zijn jaren aan de UGent globaal genomen geen goede examenresultaten kan voorleggen, een enkele uitzondering niet te na gesproken. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de student aanhaalt niet volledig het gebrek aan studievoortgang kunnen rechtvaardigen en dat de studie lichamelijke opvoeding en bewegingswetenschappen aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor de student.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist in de antwoordnota niet de ontvankelijkheid van het beroep.

Ambtshalve merkt de Raad het volgende op.

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële maatregel van studievoortgangsbewaking. Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 81, §6 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van de verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het herzien ervan, waarbij de institutionele beroepscommissie over dezelfde bevoegdheden beschikt als het in eerste aanleg beslissend orgaan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

Ter zitting sluit verwerende partij zich bij de onontvankelijkheidsexceptie aan.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel – wat het voorwerp betreft – ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de artikelen 55 en 75 van het onderwijs- en examenreglement.

Standpunt van partijen

Verzoeker betoogt dat uit artikel 55, §1 van het onderwijs- en examenreglement volgt dat de student voor elk opleidingsonderdeel in beginsel over twee examenkansen per academiejaar beschikt, en dat uit artikel 75 van datzelfde reglement volgt dat de uitgewerkte examenregeling moet worden nageleefd.

Met betrekking tot de examens, stelt verzoeker dat hij aan de institutionele beroepscommissie bewijs heeft geleverd dat hij ziek was gedurende een hele week en aan drie examens niet kon meedoen, en dat hij ten gevolge van een koortsaanval ook niet kon deelnemen aan de inhaalexamens die werden georganiseerd. Verzoeker beklemtoont dat hij door zijn toestand absoluut niet in staat zou zijn geweest om zich uren te concentreren op een lang en moeilijk examen. Had verzoeker aan deze examens wel deelgenomen en mocht hij geslaagd zijn geweest, dan zouden de bindende voorwaarden niet van toepassing zijn. Door overmacht bijgevolg, zo stelt verzoeker, heeft hij zijn tweede examenkans niet kunnen benutten voor drie opleidingsonderdelen, die samen 22 studiepunten vertegenwoordigen. De institutionele beroepscommissie heeft dit gegeven volgens verzoeker wat over het hoofd gezien, daar hij niet de kansen kreeg waarop hij recht heeft. Verzoeker erkent dat hij niet veel studievoortgang heeft geboekt, maar dit staat naar zijn oordeel los van de kansen waarop hij op grond van de voormelde regels nog recht heeft. Tegenover de overweging dat er inhaalexamens werden georganiseerd, plaatst verzoeker het argument dat hij ook op dat ogenblik ziek was. Hij stelt dat zijn ziektebriefje niet als bewijs werd aanvaard.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij vooreerst dat het niet geheel duidelijk is wat verzoeker met de verwijzing naar de bepalingen van het onderwijs- en examenreglement wil bereiken, eensdeels niet omdat verzoeker niet aanvoert dat deze bepalingen zijn

geschonden, anderdeels omdat een dergelijk middel in de interne beroepsprocedure niet werd opgeworpen.

Daarnaast stipt verwerende partij aan dat verzoeker bij het intern beroep inderdaad een ziekteattest heeft voorgelegd voor de week van 16 augustus, waarin verzoeker drie herexamens had, maar dat – los nog van de vaststelling dat dit doktersattest niet was ondertekend en bijgevolg niet op authenticiteit kon worden gecontroleerd – verzoeker voor de hem geboden inhaalexamens géén bewijs van overmacht heeft voorgelegd. Het evenmin ondertekende ziekteattest dat verzoeker thans in de procedure voor de Raad voorbrengt, werd aan de beroepscommissie niet voorgelegd zodat zij er ook geen rekening mee kon houden.

Beoordeling

Verzoeker betwist niet dat verwerende partij voor alle opleidingsonderdelen waarvoor verzoeker aanspraak kan maken op twee examenkansen en waarvoor hij op de reguliere herexamens van augustus 2021 wegens ziekte afwezig was, een inhaalexamen heeft geboden.

Zelfs indien verzoekers argumenten op intern beroep in die zin zouden kunnen worden gelezen, toont verzoeker niet aan dat de bepalingen van de artikelen 55 of 75 van het onderwijs- en examenreglement zijn geschonden.

Daarnaast gaat de Raad uit van het beginsel dat wanneer een student wordt beoordeeld op het al dan niet naleven van een bindende maatregel van studievoortgangsbewaking, erop moet worden toegezien dat die beoordeling hetzij steunt op examenkansen *c.q.* beoordelingen die onder normale omstandigheden hebben plaatsgevonden, hetzij rekening houdt met aangetoonde bijzondere omstandigheden die de student (kunnen) hebben belet een beter studierendement te behalen.

Aldus kan, in beginsel, niet eraan worden voorbijgegaan dat een student een of meer examenkansen wegens overmacht niet heeft kunnen benutten.

In casu blijkt uit de voorliggende stukken dat verzoeker aan de interne beroepsinstantie geen enkel bewijs heeft voorgelegd voor zijn afwezigheid op de inhaalexamens van de tweede examenzitting.

Het ‘afwezigheidsattest’ voor de periode van 2 tot 3 september 2021 dat verzoeker thans voor het eerst voorbrengt, had verzoeker aan de institutionele beroepscommissie kunnen en moeten voorleggen. Door zulks niet te doen, heeft hij aan de beroepscommissie de mogelijkheid ontzegd om zich daarover uit te spreken. Verzoeker maakt ook op geen enkele wijze aannemelijk dat hij verhinderd zou zijn geweest om dit stuk in de interne beroepsprocedure voor te brengen.

In die omstandigheden toont verzoeker derhalve niet aan dat zijn gebrek aan studierendement is toe te schrijven aan overmacht.

Daarenboven stelt de Raad vast dat zowel het ‘afwezigheidsattest’ voor de periode van 16 augustus tot 22 augustus 2021 als het voormelde attest met betrekking tot de periode van 2 tot 3 september 2021, vermeldt dat het tot stand kwam ‘na telefonisch overleg’ en dat spijs de aanhef “de ondergetekende”, het document op geen enkele wijze toelaat om het met enige zekerheid aan de daarop vermelde arts toe te schrijven. Het document is noch handmatig, noch elektronisch ondertekend en verzoeker legt zelfs geen verzendbewijs voor (zoals een e-mail) waaruit zou kunnen worden afgeleid hoe en door wie het attest hem is overgemaakt.

Verzoeker legt ook geen wederantwoordnota neer waarin een en ander, in replek op de opmerkingen van verwerende partij, nader wordt verduidelijkt.

In die omstandigheden kan met de door verzoeker voorgelegde afwezigheidsattesten geen rekening worden gehouden.

Het eerste middel wordt verworpen.

Tweede middel

In een tweede middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker zet uiteen dat hij in de interne beroepsprocedure heeft aangetoond dat hij in zijn voorgaande opleiding ‘Revalidatiewetenschappen en kinesithérapie’ al eens geslaagd was voor twee opleidingsonderdelen (‘Biochemie’ en ‘Functionele anatomie’) die, volgens verzoeker, “zéér gelijkaardig” waren aan vakken uit zijn huidig curriculum, maar dat hij “door minieme verschillen” geen vrijstelling kreeg. Verzoeker ziet daarin bewijs dat hij over de vereiste capaciteiten beschikt. Hij wijst erop dat hij gedemotiveerd was en worstelde met een aantal problemen, die hij in het intern beroep heeft uiteengezet. Verzoeker wil, ondanks slechte studievoortgang tijdens de coronapandemie en na honderden uren zelfreflectie, met volle passie de gekozen studierichting verder volgen.

Daarnaast stelt verzoeker dat de initieel gekozen opleiding ‘Revalidatiewetenschappen en kinesithérapie’ voor hem veel te zwaar was en de praktijktoepassingen hem minder aanspraken.

Ten slotte ziet verzoeker in de overwegingen van de institutionele beroepscommissie met betrekking tot het onderscheid tussen de teruggave van leerkrediet en de beoordeling van slaagkansen in de toekomst, een bewijs dat ervan wordt uitgegaan dat verzoeker van slechte wil is.

Verwerende partij repliceert in haar antwoordnota vooreerst dat verzoeker voor de twee opleidingsonderdelen die hij aanhaalt geen vrijstelling heeft gekregen, en dat daaruit kan worden afgeleid dat de vakken niet zo gelijkaardig zijn als verzoeker aangeeft. Bovendien stelt verwerende partij vast dat verzoeker – hoewel hij aanvoert de opleidingsonderdelen in zijn huidig curriculum wel te beheersen – ook voor die vakken slechte resultaten behaalt. In het academiejaar 2019-2020 behaalde verzoeker voor beide vakken in eerste zittijd slechts 6/20 en benutte hij zijn tweede examenkans niet. In het academiejaar 2020-2021 nam verzoeker niet deel aan de examens biochemie en legde hij over functionele anatomie wel examen af in de eerste zittijd, maar kwam hij niet verder dan 7/20.

Waar verzoeker aangeeft dat zijn initieel gekozen studie veel te zwaar was, de praktijk tegenviel en hij hoe dan ook wou stoppen zodat hij in het academiejaar 2018-2019 niet te veel moeite meer heeft gedaan, werpt verwerende partij tegen dat niets verzoeker in dat geval had kunnen beletten om, als hij die richting dan toch niet verder zou volgen, die ook al meteen stop te zetten en nog in het academiejaar 2018-19 al te heroriënteren – wat verzoeker niet heeft gedaan. Hij

heeft bovendien duidelijk wel nog inspanningen gedaan om aan examens mee te doen, en heeft zelfs nog een credit behaald in de junizittijd.

En zelfs als om de reden die verzoeker aanhaalt, abstractie zou worden gemaakt van zijn resultaten in het laatste jaar waarin hij ingeschreven was in de opleiding kinesitherapie en revalidatiewetenschappen, dan nog blijft het voor verwerende partij een feit dat verzoeker in de opleiding lichamelijke opvoeding en bewegingswetenschappen nog zwakker scoort, wat niet anders kan dan leiden tot het besluit dat ook die richting kennelijk te hoog gegrepen is voor de student.

Besluitend stelt verwerende partij dat het hoe dan ook een feit blijft dat verzoekers prestaties over de jaren heen zeer zwak zijn, en dat die niet zijn verbeterd na heroriëntatie maar integendeel nog verder achteruit zijn gegaan. Verzoeker was ook gewaarschuwd dat hij beter diende te presteren; het was niet de eerste keer dat hij bindende voorwaarden opgelegd kreeg of tegen een weigering aanliep. Ook nu was zijn inschrijving maar toegelaten onder bindende voorwaarden; desondanks heeft verzoeker zijn kans niet gegrepen en zijn resultaten in de eerste zittijd waren desastreus, ook al diende verzoeker maar over een beperkt aantal vakken examens af te leggen.

In dat opzicht is het voor verwerende partij niet onredelijk te stellen dat, zelfs al blijkt dat verzoeker in de tweede zittijd niet ten volle heeft kunnen presteren doordat hij een week ziek was, het verloop van de hele studieloopbaan van verzoeker afdoende aantoonde dat het geen zin heeft om hem nog eens in te schrijven voor een universitaire opleiding. Er blijkt voor verwerende partij ook niet dat de omstandigheden dermate zijn gewijzigd dat met een zekere graad van waarschijnlijkheid kan worden aangenomen dat de studievoortgang van verzoeker naar de toekomst toe zal verbeteren. Verzoeker geeft wel aan te vermoeden dat hij ADHD heeft en dat te zullen laten onderzoeken, maar meer dan een vermoeden is dat niet, en er ligt vooralsnog niets voor waaruit blijkt dat verzoeker zich inderdaad heeft laten testen op dergelijke leerstoornis en daarvoor in behandeling is. Er ligt ook niets voor waaruit blijkt dat hij reeds contacten zou hebben gehad met een psycholoog om zich te laten behandelen zodat hij geen faalangst of uitstelgedrag meer zou vertonen.

Dat verzoeker vanaf nu iedere kans zou gaan benutten en nooit meer afwezig zou zijn, komt voor verwerende partij dan ook weinig geloofwaardig over. Zij stipt aan dat verzoeker zulks ook in zijn beroep van 2018 reeds stelde, maar zonder resultaat.

Beoordeling

Verzoeker heeft de credits die hij in de opleiding ‘Revalidatiewetenschappen en kinesitherapie’ voor de opleidingsonderdelen ‘Biochemie’ en ‘Functionele anatomie’ heeft behaald, niet kunnen omzetten in een vrijstelling voor de opleiding ‘Lichamelijke opvoeding en de bewegingswetenschappen’. Daaruit volgt dat deze opleidingsonderdelen onvoldoende overeenkomst vertonen met het curriculum van verzoekers huidige opleiding.

Ware verzoeker van oordeel dat hij toch op een vrijstelling aanspraak had kunnen maken, dan had verzoeker de hem daartoe ter beschikking staande procedures moeten uitputten. In de huidige omstandigheden overtuigt verzoeker er niet van dat zijn resultaten voor de twee voormelde opleidingsonderdelen enige relevantie hebben met de bestreden beslissing en de daarin besloten afwegingen.

De door verzoeker niet tegengesproken vaststelling dat hij erg matig scoort in de ‘gelijkaardige’ opleidingsonderdelen die hij in het curriculum van ‘Lichamelijke opvoeding en Bewegingswetenschappen’ moest opnemen, is verder niet van aard om verzoekers aanspraken kracht bij te zetten.

Ook de stelling dat de opleiding ‘Revalidatiewetenschappen en kinesitherapie’ voor verzoeker te zwaar was en dat hij op het einde ervan niet veel inspanningen meer heeft gedaan – wat de beperkte studievoortgang op dat ogenblik zou moeten helpen verklaren – kan de Raad niet overtuigen.

De Raad sluit zich aan bij wat verwerende partij ter zake heeft opgemerkt.

Tot slot is de Raad van oordeel dat de institutionele beroepscommissie van verwerende partij, gelet op de voorhanden zijnde gegevens, de redelijkheid van haar beoordelingsmarge zeker niet te buiten is gegaan in haar overweging dat verzoeker, naast het niet voldoen aan de

hem opgelegde bindende voorwaarde, op dit ogenblik er niet kan van overtuigen dat zijn studierendement in het academiejaar 2021-2022 merkelijk zou verbeteren.

Het tweede middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.039 van 10 november 2021 in de zaak 2021/896

In zake: Rebecca RAMSAK
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Christian Lemache en Greet Lowet
kantoor houdend te 3800 Sint-Truiden
Tongersesteenweg 60
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

THOMAS MORE MECHELEN
woonplaats kiezend te 2800 Mechelen
Zandpoortvest 60

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van Thomas More Mechelen van 27 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Sophie Groetaers die *loco* advocaat Tom Peeters verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor Verpleegkunde’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Verpleegkunde diagnostiek en interventies 4’ behaalt verzoekster geen credit. Zij tekent op 13 september 2021 een intern beroep aan.

Dat beroep wordt door de interne beroepscommissie behandeld in zitting van 27 september 2021. De beroepscommissie verklaart het intern beroep ongegrond.

Dit is de bestreden beslissing.

Op 8 oktober 2021 dient verzoekster een beroep in bij de Raad.

Met een e-mail van 18 oktober 2021 deelt de raadsman van verwerende partij mee dat de interne beroepscommissie na kennisname van het beroep bij de Raad heeft vastgesteld dat zij over het hoofd heeft gezien om verzoekster te horen. Om die reden heeft de beroepscommissie op 13 oktober 2021 beslist om de bestreden beslissing in te trekken.

IV. Ontvankelijkheid - voorwerp

Verwerende partij legt een e-mailbericht van 13 oktober 2021 voor, waarin aan verzoekster en haar raadsman wordt meegedeeld dat de interne beroepscommissie heeft beslist om haar beslissing van 27 september 2021 in te trekken en het dossier opnieuw te behandelen.

Tevens wordt een e-mail van de raadsman van verzoekster van 15 oktober 2021 voorgebracht, waaruit blijkt dat verzoekster kennis heeft genomen van het e-mailbericht van de beroepscommissie en waarin zij opmerkingen maakt over het verloop van de (te hernemen) interne procedure.

Partijen zijn het er derhalve over eens dat de bestreden beslissing is ingetrokken en dat de behandeling van het dossier door de interne beroepscommissie wordt hernomen.

Het beroep is derhalve zonder voorwerp.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.042 van 12 november 2021 in de zaak 2021/898

In zake: Brent CARDOEN
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hilde Minnen
kantoor houdend te 2018 Antwerpen
Ballaarstraat 69-71 bus 5
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 29 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en de verdere inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verwerende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Hilde Minnen, die verschijnt voor verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2017-2018 aan de Universiteit Gent ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in de Diergeneeskunde’. Hij behaalt dat jaar credits ten belope van 18 studiepunten op een curriculum van 60 studiepunten. Omwille van het beperkte studierendement wordt aan verzoeker bij herinschrijving een bindende voorwaarde opgelegd, met name de plicht om te slagen voor ten minste 75% van de opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoeker zich in voor een studieprogramma van 42 studiepunten. Hij behaalt credits ten belope van 18 studiepunten. Omdat verzoeker aldus niet aan de bindende voorwaarde tegemoetkomt, wordt hem de inschrijving voor het volgend academiejaar geweigerd. Het intern beroep dat verzoeker tegen die beslissing instelt, wordt ongegrond verklaard.

Verzoeker schrijft zich in het academiejaar 2019-2020 in voor de opleiding ‘Bachelor of science in de Diergeneeskunde’ aan de Universiteit Antwerpen. Hij behaalt credits voor 21 van de 27 opgenomen studiepunten.

Voor het academiejaar 2020-2021 vraagt verzoeker opnieuw om aan de Universiteit Gent te worden ingeschreven, in dezelfde opleiding. De institutionele beroepscommissie verleent die toelating, zij het opnieuw onder een bindende voorwaarde: verzoeker moet dat academiejaar een studierendement van minstens 75% behalen voor de opleidingsonderdelen uit het eerste modeltrajectjaar, en van ten minste 50% over het geheel van het gekozen curriculum.

Verzoeker neemt één vak uit het eerste modeltrajectjaar op, en zes opleidingsonderdelen uit het tweede modeltrajectjaar, samen ten belope van 38 studiepunten. Hij slaagt voor het eerste vak en voor twee opleidingsonderdelen uit het tweede pakket, maar met een studierendement van 14 studiepunten komt hij niet tegemoet aan de tweede gestelde maatregel van studievoortgangsbewaking. De verdere inschrijving wordt opnieuw geweigerd.

In datzelfde academiejaar 2020-2021 was verzoeker ook nog ingeschreven in dezelfde opleiding aan de Universiteit Antwerpen. Daar haalde hij binnen een curriculum van 23 studiepunten geen credits.

Op 15 september 2021 stelt verzoeker tegen de weigering tot herinschrijving een beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent.

Bij beslissing van 29 september 2021 verklaart de institutionele beroepscommissie het beroep ongegrond.

Dat is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - bevoegdheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

Ambtshalve merkt de Raad het volgende op.

Artikel 24, §9 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 luidt dat tegen een weigering tot inschrijving een beroep kan worden ingesteld overeenkomstig de procedure bepaald in artikel 81 van datzelfde reglement.

Artikel 81, §2 van het bedoelde reglement schrijft voor dat een beroep op straffe van onontvankelijkheid gedagtekend en ondertekend moet zijn.

Het intern beroep dat door verzoeker is ingesteld bevat, in geen van de vormen waarin het voor de Raad is neergelegd (stuk 3 verzoekende partij, stuk 2 administratief dossier) een datum of een handtekening.

De institutionele beroepscommissie heeft zich over de ontvankelijkheid van het intern beroep niet uitgesproken.

Partijen werden verzocht om uiterlijk ter zitting standpunt in te nemen omtrent de ontvankelijkheid van het intern beroep.

Standpunt van partijen

Onder verwijzing naar rechtsliteratuur stelt verzoeker ter zitting vooreerst dat de door de instelling ten aanzien van het intern beroep bepaalde ontvankelijkheidsvoorwaarden in uitzonderlijke omstandigheden niet strikt kunnen worden toegepast. Hij verwijst ter zake naar een intern beroep dat in strijd met de voorschriften niet bij aangetekend schrijven werd ingesteld, maar dat om die reden alleen niet onontvankelijk kan worden verklaard wanneer de tijdigheid ervan door de instelling is bevestigd.

Daarnaast betoogt verzoeker dat de institutionele beroepscommissie geen onontvankelijkheid heeft opgeworpen, en dat het ontvankelijkheidsonderzoek dat de Raad ambtshalve vermag uit te voeren beperkt is tot de vormvereisten inzake het beroep bij de Raad.

Tot slot doet verzoeker gelden dat het intern beroep ontegensprekelijk van hem uitgaat, nu het vanop zijn e-mailaccount (van de Universiteit Gent) is verzonden. Hij wijst er ook op dat bij de Raad van State (via e-proadmin) en bij de hoven en rechtbanken (via e-deposit) niet-ondertekende procedurestukken kunnen worden neergelegd.

Verwerende partij licht vooreerst toe dat de behandeling ten gronde van interne beroepen die (ook) per e-mail worden ingediend, in beginsel onmiddellijk wordt aangevat, ten einde de nodige stukken te kunnen verzamelen en tijdverlies te vermijden. Dit doet evenwel geen afbreuk aan de handhaving van de ontvankelijkheidsvereisten en ter zake beklemtoont verwerende partij dat het intern beroep van verzoeker onontvankelijk had moeten worden verklaard.

Verwerende partij stelt verder dat die onontvankelijkheid ook nu nog kan en moet worden vastgesteld. Met betrekking tot de vergelijking die verzoeker maakt met de neerlegging van stukken bij andere rechtscolleges, stipt verwerende partij aan dat die elektronische neerlegging steeds geschiedt via de elektronische identiteitskaart of de elektronische advocatenkaart, zodat op die wijze de identiteit van de indiener van het stuk vast staat.

Beoordeling

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoeker op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep in artikel 81, §2 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

De beroepsmodaliteiten zijn ook aan verzoeker ter kennis gebracht op de eerste bestreden beslissing.

Een georganiseerd administratief beroep moet op ontvankelijke wijze worden uitgeput opdat een beroep bij de Raad kan worden toegelaten. Wie dan ook niet – of op niet ontvankelijke wijze – dit administratief beroep instelt, kan vervolgens ook niet op ontvankelijke wijze een annulatieberoep indienen.

Aangezien de procedureregels die inzake georganiseerde administratieve beroepen gelden de openbare orde raken (RvS 20 september 2016, nr. 235.802, Vantoortelboom; RvS 22 februari 2011, nr. 211.410, Ylen), vermag de Raad desnoods ambtshalve te onderzoeken of de interne beroepsprocedure in overeenstemming met die procedureregels is afgewikkeld. Die ambtshalve bevoegdheid is dus niet beperkt tot de vormvoorschriften die (enkel) op de procedure voor de Raad van toepassing zijn, en wordt ook niet ingeperkt door het feit dat een interne beroepsinstantie (ten onrechte) aan het ontvankelijkheidsonderzoek is voorbijgegaan.

Verzoekers verwijzing naar de beoordeling van het aangetekend schrijven als ontvankelijkheidsvoorwaarde overtuigt de Raad niet. Het normdoel van een ter post aangetekende zending is erin gelegen vaste datum te verlenen. Dat normdoel is bereikt wanneer de interne beroepsinstantie kan vaststellen dat een bij gewone post verzonden beroep binnen de beroepstermijn is ontvangen – bijvoorbeeld aan de hand van een registratie of een datumstempel – en dus noodzakelijkerwijze ook binnen die beroepstermijn is verzonden.

Het normdoel van de ondertekening is erin gelegen dat met zekerheid kan worden vastgesteld dat het intern beroep is ingesteld door de betrokkene zelf. Dat normdoel kan niet met voldoende zekerheid worden bereikt door het feit dat het beroepsschrift is verzonden vanop een e-mailaccount van de betrokkene, ook niet wanneer dat account met een paswoord is afgeschermd.

In dat opzicht is, zoals verwerende partij terecht opmerkt, de verzending van een intern beroep via een e-mailaccount ook niet te vergelijken met de neerlegging van procedurestukken bij de Raad van State of bij de rechtbanken en hoven, nu die neerlegging enkel mogelijk is middels een elektronisch identiteitsbewijs én de bijhorende persoonlijke pincode.

Het intern beroep is niet op ontvankelijke wijze ingesteld.

Op grond van de hierboven in herinnering gebrachte redenen, is de Raad niet bevoegd om van het bij hem ingestelde beroep kennis te nemen.

Het beroep moet dan ook worden verworpen.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 12 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.040 van 10 november 2021 in de zaak 2021/905

In zake: Hans VAN DER SLOTEN
                  woonplaats kiezend te 2220 Heist-op-den-Berg
                  Stationsstraat 100

tegen:

                  UNIVERSITEIT GENT
                  woonplaats kiezend te 8310 Brugge
                  Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 5 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en de weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2021-2022 wordt bekrachtigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2012-2013 ingeschreven aan de Universiteit Gent. Hij is in dat jaar ingeschreven in het schakelprogramma tot de ‘master of arts in het tolken’, ‘master of arts in het vertalen’ en ‘master of arts in de meertalige communicatie’. Verzoeker behaalt dat academiejaar voldoende studierendement (credit voor 26 studiepunten in een curriculum van 51 studiepunten).

In het academiejaar 2013-2014 schrijft verzoeker zich in voor hetzelfde schakelprogramma (31 studiepunten), maar behaalt slechts credits ten belope van 4 studiepunten. Omdat verzoeker aldus voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten een credit verwerft, wordt hem een bindende voorwaarde opgelegd: verzoeker dient het daaropvolgende jaar te slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten, bij gebreke waaraan hij voor het schakelprogramma niet opnieuw kan inschrijven.

In het academiejaar 2014-2015 neemt verzoeker binnen datzelfde schakelprogramma een curriculum van 27 studiepunten op. Hij slaagt voor 13 studiepunten, waardoor verzoeker niet aan de hem opgelegde bindende voorwaarde tegemoetkomt en hem de verdere inschrijving wordt geweigerd. Het beroep dat verzoeker tegen die beslissing instelt, wordt ingewilligd, zij het met herneming van de bindende voorwaarde.

In hetzelfde academiejaar neemt verzoeker ook 42 studiepunten op in de opleiding tot ‘master of arts in het vertalen’. Hij slaagt binnen die opleiding voor 17 studiepunten, zijnde minder dan de helft, zodat verzoeker ook voor die opleiding een bindende voorwaarde wordt opgelegd.

Verzoeker dient dus voor beide opleidingen in het volgend academiejaar te slagen voor minstens de helft van de opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2015-2016 neemt verzoeker 14 studiepunten op in het schakelprogramma, dat op dat moment is vervangen door het schakelprogramma tot de ‘master of arts in het tolken: combinatie van ten minste twee talen’, en tot de ‘master of arts in de meertalige communicatie: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans’. Verzoeker slaagt voor 6 studiepunten en voldoet aldus niet aan de opgelegde bindende voorwaarde, waardoor de verdere inschrijving voor die opleiding wordt geweigerd.

Eveneens in het academiejaar 2015-2016 schrijft verzoeker zich in voor een studieprogramma van 43 studiepunten in de ‘master of arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans’. Hij slaagt in die opleiding voor 3 studiepunten en voldoet ook daar

niet aan de hem opgelegde bindende voorwaarde; ook in die opleiding wordt de verdere inschrijving geweigerd.

Omdat verzoeker bovendien overheen de laatste drie academiejaren slaagt voor minder dan een derde van de opgenomen studiepunten, wordt de weigering tot inschrijving voor elke opleiding aan de Universiteit Gent opgelegd.

Verzoeker dient andermaal een intern beroep in. Ook dat beroep wordt ingewilligd en verzoeker krijgt de toelating om voor beide opleidingen opnieuw in te schrijven onder bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2016-2017 neemt verzoeker 8 studiepunten op in het schakelprogramma en hij slaagt daarvoor. Verzoeker is daarmee ook voor het schakelprogramma geslaagd.

In de masteropleiding neemt verzoeker een curriculum op van 30 studiepunten, waarvoor hij ten belope van 16 studiepunten een credit verwerft. Er is geen aanleiding om verzoeker een bindende voorwaarde op te leggen.

In het academiejaar 2017-2018 schrijft verzoeker zich in voor de ‘master of arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans’. Verzoekers studieprogramma omvat 29 studiepunten; hij behaalt voor 10 studiepunten een credit. De herinschrijving van verzoeker gaat gepaard met een bindende voorwaarde.

In het academiejaar 2018-2019 behaalt verzoeker in de masteropleiding geen enkele credit binnen een studieprogramma van 19 studiepunten. Omdat verzoeker daardoor niet aan de hem opgelegde bindende voorwaarde voldoet, wordt hem de herinschrijving (voor de derde maal) geweigerd.

Het door verzoeker ingediend intern beroep wordt gegrond verklaard en herinschrijving wordt toegestaan onder bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2019-2020 neemt verzoeker binnen de masteropleiding één opleidingsonderdeel op (4 studiepunten), waarvoor hij ook slaagt. Verzoeker voldoet daarmee weliswaar aan de opgelegde bindende voorwaarde, maar omdat hij overheen de laatste drie academiejaren van zijn inschrijving niet slaagt voor minstens een derde van de opgenomen studiepunten, wordt hij toch opnieuw geweigerd voor elke inschrijving aan de Universiteit Gent.

Een vierde intern beroep van verzoeker wordt andermaal gegrond verklaard en verzoeker kan opnieuw inschrijven onder bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2020-2021 is verzoeker nogmaals ingeschreven in de masteropleiding. Hij neemt een curriculum op van 15 studiepunten op (masterproef), maar blijft afwezig en behaalt dus geen credits. Verzoeker komt niet tegemoet aan de hem opgelegde bindende voorwaarde en wordt (voor de vijfde keer) geweigerd voor verdere inschrijving.

In datzelfde academiejaar is verzoeker ook ingeschreven in de ‘bachelor of arts in de taal- en letterkunde: Latijn-Grieks’. Binnen een studieprogramma van 21 studiepunten behaalt verzoeker geen enkele credit, aangezien hij op alle examens afwezig bleef.

Omdat verzoeker daardoor andermaal niet slaagde voor minstens een derde van de studiepunten die hij gedurende de afgelopen drie academiejaren had opgenomen, wordt hem een nieuwe inschrijving aan de Universiteit Gent geweigerd.

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op 15 september 2021 stelt verzoeker tegen deze beslissing een beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent:

“Graag wil ik om toestemming vragen om me voor mijn laatste onderdeel van de Master Vertalen te mogen inschrijven, namelijk de masterproef. Tijdens de vorige academiejaren heb ik ook al om toestemming gevraagd; academiejaar 2019 - 2020 was succesvol, ik was toen geslaagd, maar moest desondanks voor het voorbije academiejaar toch opnieuw toelating vragen. Ik had veel goede moed, en maakte ook een werkplan om naast mijn voltijdse job en gezin veel tijd te voorzien voor mijn studies.

Hoewel ik vooruitgang heb geboekt met mijn masterproef, kreeg ik in mei op mijn werk het slechte nieuws te horen dat onze afdeling zou verdwijnen en we bijgevolg onze job binnen enkele maanden zouden verliezen. Omdat het voor mij financieel geen optie is om werkloos te zijn, heb ik me onmiddellijk volop gefocust op solliciteren en het bijwerken van mijn CV door zelfstudie. Dit heeft een grote impact gehad op mijn werkschema voor de masterproef, die ik in augustus wilde indienen. Zo heb ik sinds mei vrijwel niet meer kunnen werken aan de masterproef.

Gelukkig heb ik vorige week een aanbod voor een job gekregen en aanvaard, waardoor alles opnieuw wat rustiger wordt en ik terug zicht op de zaken heb. Ik heb dan ook een werkplan opgesteld voor mijn masterproef, die ik zeker tijdens het nieuwe academiejaar zou willen indienen. De masterproef is dan ook het enige waar ik mij na mijn werk nog op zal focussen. Ik hoop van harte op uw begrip voor mijn werk- en gezinssituatie en opeen positief antwoord.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent verklaart dat beroep bij beslissing van 5 oktober 2021 ongegrond:

“[...]

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2012	Schakelprogramma tot Master of Arts in het tolken, Master of Arts in het vertalen en Master of Arts in de meertalige communicatie	51	26
2013	Schakelprogramma tot Master of Arts in het tolken, Master of Arts in het vertalen en Master of Arts in de meertalige communicatie	31	4
2014	Schakelprogramma tot Master of Arts in het tolken, Master of Arts in het vertalen en Master of Arts in de meertalige communicatie	27	13
2014	Master of Arts in het vertalen	42	17
2015	Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	43	3
2015	Schakelprogramma tot Master of Arts in het tolken: combinatie van ten minste twee talen, Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen en Master of Arts in de meertalige communicatie: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	14	6
2016	Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	30	16
2016	Schakelprogramma tot Master of Arts in het tolken: combinatie van ten minste twee talen, Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen en Master of Arts in de meertalige communicatie: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	8	8
2017	Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	29	10
2018	Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	19	0
2019	Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	4	4
2020	Bachelor of Arts in de taal- en letterkunde Latijn - Grieks	21	0
2020	Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans	15	0
	Totaal	334	107

Voldoet niet aan §1 en 2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:
[...]

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De student is sinds 2015-2016 ingeschreven voor de opleiding Master of Arts in het vertalen: combinatie van ten minste twee talen Nederlands, Engels, Frans en behaalde nog steeds niet het diploma. Hij nam sinds 2017-2018 de masterproef op in zijn curriculum maar diende de masterproef evenwel nog nooit in.
- De student heeft, ondanks het feit dat hij reeds driemaal geweigerd was, nog steeds de masterproef niet afgewerkt. De student wist nochtans zeer goed dat hij opnieuw bindende voorwaarden kreeg opgelegd: hij kreeg tot driemaal toe een nieuwe, zelfs uitzonderlijke kans van de institutionele beroepscommissie, net omdat het om de masterproef ging maar al deze kansen werden niet benut.
- De student geeft aan dat hij een werkplan heeft opgesteld voor zijn masterproef die hij zeker tijdens het nieuwe academiejaar wil indienen. Dit kan de institutionele beroepscommissie echter onvoldoende overtuigen. Los van de vraag of dit werkplan het product is van vier jaar werken aan de masterproef dan wel van het afgelopen academiejaar, dan nog is dit een magere oogst. De institutionele beroepscommissie heeft dit argument afgetoetst met de promotor, prof. [V.]. Prof. [V.] meldt dat de student nog geen enkele keer een concrete aanzet van zijn masterproef heeft ingediend. Behalve wat e-mailverkeer en het werkplan waar de student naar verwijst maar dat nog moet uitgevoerd worden (en op dit ogenblik dus hypothetisch is), heeft de promotor de afgelopen jaren nog geen enkele concrete aanzet van de masterproef gelezen. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar beslissing dat de student voldoende kansen heeft gekregen maar deze evenwel niet heeft benut.
- Wat het argument betreft dat de student zich jobgewijs in een moeilijke situatie bevond waardoor hij sinds mei niet meer aan de masterproef kon werken, merkt de institutionele beroepscommissie op dat de student dit argument niet door enig concreet bewijsstuk staft. De institutionele beroepscommissie wijst er de student op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). De institutionele beroepscommissie kan dit argument, evenals het argument inzake zijn gezinssituatie niet verder onderzoeken. Zonder hieraan afbreuk te doen maar enkel voor de volledigheid merkt de institutionele beroepscommissie op dat het niet uitzonderlijk is dat een student zijn masterproef combineert met een job en/of een gezin. Dit is geen dermate

uitzonderlijke situatie zeker nu de student het afgelopen academiejaar ook het werkstudentenstatuut had.

- De institutionele beroepscommissie stelt dat de student meer dan voldoende kansen heeft gekregen om het laatste opleidingsonderdeel (de masterproef) in te dienen en het masterdiploma te verwerven maar dat de student deze kansen niet met beide handen heeft gegrepen. De institutionele beroepscommissie voelt zich hier geruggesteund door o.a. Arrest 2014/471 - 4 december 2014 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.”

Dit is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, aangezien de institutionele beroepscommissie beschikt over volheid van bevoegdheid.

In zijn wederantwoordnota gaat verzoeker op deze exceptie niet in.

Beoordeling

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële maatregel van studievoortgangsbewaking. Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 81, §6 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van de verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of

tot het herzien ervan, waarbij de institutionele beroepscommissie over dezelfde bevoegdheden beschikt als het in eerste aanleg beslissend orgaan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel – wat het voorwerp betreft – ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Eerste middel

In een eerste middel beroept verzoeker zich op een schending van de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat de bestreden beslissing ten onrechte overweegt dat hij het opleidingsonderdeel ‘masterproef’ sinds het academiejaar 2017-2018 in zijn curriculum heeft opgenomen. In het academiejaar 2019-2020 immers, maakte dit opleidingsonderdeel van verzoekers curriculum geen deel uit, zodat hij niet gedurende vier, maar gedurende drie jaar poogt hiervoor een credit te behalen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij dat ook drie jaar erg lang is om aan een masterproef te werken, en dat bovendien verzoeker de masterproef eigenlijk ook in het academiejaar 2015-2016 reeds had opgenomen, zodat hij aan dit opleidingsonderdeel zelfs al langer bezig is dan de institutionele beroepscommissie had opgemerkt.

In zijn wederantwoordnota komt verzoeker op dit middel niet meer terug.

Beoordeling

Zo de institutionele beroepscommissie zich vergist waar zij stelt dat verzoeker de masterproef sinds het academiejaar 2017-2018 ononderbroken zonder succes opneemt, dan blijft de essentie van de achterliggende overweging overeind.

Verzoeker spreekt immers niet tegen dat hij de masterproef al langer opneemt dan het academiejaar 2017-2018, en uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker dit opleidingsonderdeel al vier academiejaren heeft opgenomen zonder een credit te verwerven:

- 2015-2016: 0/20 (afwezig)
- 2017-2018: 0/20 (afwezig)
- 2018-2019: 0/20 (afwezig)
- 2020-2021: 0/20 (afwezig)

In dat opzicht kan de materiële motiveringsplicht niet geschonden worden geacht. Het middel kan bijgevolg niet sleiden tot de onregelmatigheid van de bestreden beslissing.

Het eerste middel is ongegrond.

Tweede middel

Verzoeker steunt een tweede middel op de formele motiveringsplicht en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Volgens verzoeker heeft de institutionele beroepscommissie onvoldoende rekening gehouden met de buitengewone omstandigheden waarin hij zich in het academiejaar 2018-2019 bevond wat het afwerken van de masterproef betreft.

Nog inzake de masterproef, erkent verzoeker dat hij nog geen eerste versie aan zijn promotor heeft overgemaakt, maar hij stipt aan dat hij al veel werk heeft gespendeerd aan de literatuurstudie, digitalisering van bronnen en voorbereidend onderzoek. Met dat werk wordt volgens verzoeker ten onrechte geen rekening gehouden.

Ten slotte vraagt verzoeker aandacht voor de moeilijke situatie waarin hij zich sinds mei 2021 bevindt, in het bijzonder het ontslag bij zijn werkgever en de druk om een andere tewerkstelling te vinden, gepaard gaande met sollicitaties, interviews en testen en de daaraan verbonden stress. In die uitzonderlijke omstandigheden, zo stelt verzoeker, was het onmogelijk om nog aan de masterproef te werken. Verzoeker voegt er nog aan toe dat hij ondertussen een werkplan heeft opgesteld om zijn masterproef af te ronden en recent een nieuwe job heeft gevonden zodat hij zich op die masterproef kan focussen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij:

“Verzoeker merkt vervolgens op dat de institutionele beroepscommissie geen rekening houdt met de buitengewone omstandigheden waarin hij zich bevond in het academiejaar 2018-19 die het onmogelijk maakten om zijn masterproef af te werken en die hij duidelijk heeft beschreven in zijn intern beroepschrift d.d. 8 november 2019, waaraan ook een doktersattest was toegevoegd.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker die omstandigheden uit 2018-19 ook niet heeft ingeroepen in de voorliggende procedure, zodat ze de institutionele beroepscommissie bezwaarlijk kan verwijten die omstandigheden niet nog eens uitdrukkelijk mee te hebben genomen in haar beslissing.

De institutionele beroepscommissie heeft met deze omstandigheden wel degelijk rekening gehouden toen ze in het najaar van 2019 het intern beroep van verzoeker gegrond verklaarde en hem opnieuw toeliet tot inschrijving aan de UGent. De institutionele beroepscommissie heeft evenwel moeten vaststellen dat verzoeker ondertussen opnieuw tegen bindende voorwaarden voor de masteropleiding is aangelopen nu hij ook in het academiejaar 2020-21 geen voortgang heeft gemaakt. Dat gebrek aan voortgang is op zich voldoende om de weigeringsbeslissing te ondersteunen, zeker nu blijkt dat het gebrek aan aanvaardbare studievoortgang al zeer lang problematisch is bij verzoeker, zoals blijkt uit het overzicht van de feiten. En dat verzoeker er in het academiejaar 2020-21 opnieuw niet in geslaagd is om voortgang te maken in zijn masterproef kan moeilijk nog te wijten zijn aan de problemen die verzoeker in 2018-19 heeft gehad.

Verzoeker stelt vervolgens dat hij inderdaad nog geen eerste versie van zijn masterproef aan zijn promotor heeft gegeven, maar wel enorm veel uren heeft gewerkt aan zijn literatuurstudie, veel bronnen heeft gedigitaliseerd, en ook aan het onderzoek van zijn masterproef heeft gewerkt. Het eigenlijke schrijven volgt uit het voorgaande onderzoek, aldus verzoeker, en is niet de masterproef op zich. Er wordt geen rekening gehouden met al het voorbereidende werk en het eigenlijk onderzoek, waarin de student wel vooruitgang heeft geboekt.

Verwerende partij kan enkel met de institutionele beroepscommissie vaststellen dat uit niets blijkt dat verzoeker inderdaad vooruitgang maakte met zijn masterproef. Hij had geen enkele keer contact met zijn promotor, en er ligt ook geen enkel stuk voor waaruit zou kunnen blijken dat er inderdaad aan het onderzoek is gewerkt: er ligt geen bibliografie

voor, geen onderzoeksplan, geen werkplan, ... De institutionele beroepscommissie kan moeilijk rekening houden met iets dat helemaal niet zichtbaar is.

Verzoeker legt thans wel bewijsstukken voor waaruit blijkt dat er in mei 2021 inderdaad sprake was van een mogelijk ontslag en er ligt thans ook een bevestiging voor van dat [ontslag]. Deze stukken zijn nieuw en waren niet toegevoegd aan het intern beroep. Er kan aan de institutionele beroepscommissie dan ook bezwaarlijk worden verweten hiermee geen rekening te hebben gehouden.

Het blijft trouwens een feit dat verzoeker op geen enkele wijze aantoonbaar aan zijn onderzoek te hebben gewerkt, ook niet vóór die elfde mei waarop hij het slechte nieuws kreeg omtrent zijn professionele activiteiten.”

Verwerende partij merkt tot slot nog op dat de weigering tot inschrijving slechts geldt gedurende één academiejaar – met dien verstande dat ze krachtens artikel 24, §8 van het onderwijs- en examenreglement bij elke herinschrijving met een jaar wordt verlengd tot zolang ze niet wordt opgeheven door de institutionele beroepscommissie – zodat verzoeker bij aanvang van het academiejaar 2022-23 opnieuw de (gemotiveerde en met bewijsstukken gestaafde) vraag kan stellen aan de institutionele beroepscommissie om alsnog terug toegelaten te worden tot inschrijving. bovendien belet niets verzoeker ondertussen verder te werken aan de masterproef; ter zake geboekte vooruitgang vergroot de kansen om in de toekomst toch opnieuw toelating te krijgen tot inschrijving.

In zijn wederantwoordnota dupliceert verzoeker vooreerst dat hij op het ogenblik van de interne beroepsprocedure een nog niet tussengekomen ontslag bezwaarlijk met stukken kon staven. Bovendien is verzoeker het niet eens met de overweging dat hij voorrang heeft gegeven aan zijn professionele activiteiten, aangezien hij vanuit financieel oogpunt geen keuze heeft: loopbaanonderbreking of deeltijdse tewerkstelling zijn geen optie.

Verzoeker erkent dat hij de omstandigheden uit 2018-2019 niet uitdrukkelijk heeft opgeworpen in de interne beroepsprocedure, maar verklaart dit aan de hand van het feit dat zij eerder al beschreven en gestaafd werden. Verzoeker gaat ervan uit dat de beroepscommissie op de hoogte was van het intern beroep met betrekking tot dat academiejaar, wanneer zij naar dat jaar verwijst.

Tot slot stelt verzoeker dat hij wel degelijk regelmatig contact heeft gehad met zijn promotor.

Beoordeling

Verzoeker heeft de bijzondere omstandigheden uit het academiejaar 2018-2019 niet opgeworpen in het intern beroep. In dat opzicht moet het middel als nieuw, en dus onontvankelijk worden beschouwd. Bovendien zijn die feitelijke elementen destijds reeds beoordeeld en heeft de beroepscommissie (onder meer) op grond daarvan een weigering tot herinschrijving opgeheven.

Die omstandigheden kunnen thans niet opnieuw worden aangevoerd om de beperkte studievoortgang in de daaropvolgende jaren te verklaren, temeer nu verzoeker in zijn intern beroep van 8 november 2019 (stuk 5 administratief dossier) heeft aangegeven dat zijn medische problemen toen reeds achter de rug waren. Niet zonder grond overigens, merkt verwerende partij op dat het studieparcours van verzoeker ook ná het academiejaar 2019-2020 niet probleemloos verloopt.

Inzake de vorderingen rond de masterproef wil de Raad graag aannemen dat verzoeker niet heeft stilgezeten, maar de Raad kan er tegelijk moeilijk aan voorbijgaan dat verzoeker zich in zijn intern beroep ertoe heeft beperkt dat hij “vooruitgang [heeft] geboekt” en dat hij een werkplan heeft opgesteld.

Al het werk dat verzoeker thans (meer) concreet onder de aandacht brengt, is in de interne beroepsprocedure onbesproken gebleven. Verzoeker kan dan ook bezwaarlijk aan de beroepscommissie verwijten dat zij met een en ander geen rekening heeft gehouden.

In dat opzicht schendt de bestreden beslissing noch de formelemotiveringsplicht, noch het redelijkheidsbeginsel.

Rest ten slotte de bijzondere omstandigheden omtrent verzoekers tewerkstelling.

Verzoeker heeft in het intern beroep meegedeeld dat hij kortelings zijn baan zou verliezen en dat hij zich heeft moeten focussen op het solliciteren naar ander werk. Zelfs indien daaromtrent geen specifieke stukken werden voorgelegd – voor zover zulks al zou kunnen – dan nog ziet de Raad geen reden om te twijfelen aan verzoekers verklaring, noch aan het feit dat verzoeker een voltijdse tewerkstelling nodig heeft en bijgevolg niet in staat is om, ten voordele van zijn studies, een deeltijdse baan te nemen.

De beroepscommissie heeft zich er evenwel niet toe beperkt te stellen dat verzoeker deze omstandigheden niet of onvoldoende aantoonst. Integendeel overweegt de beroepscommissie dat enkel een werkplan voor de masterproef na een volledig academiejaar een onvoldoende voortgang toont.

De Raad ziet geen reden om te twijfelen aan het motief dat verzoekers promotor “nog geen enkele keer een concrete aanzet” van de masterproef heeft gezien. De beroepscommissie spreekt niet tegen dat er tussen verzoeker en de promotor enkele contacten zijn geweest, maar is van oordeel dat er buiten een nog uit te voeren (en dus nog hypothetisch) werkplan nog niets voorligt.

Mede gelet op het aantal jaren waarin verzoeker de masterproef reeds in zijn curriculum heeft opgenomen, kan de Raad die overwegingen niet onredelijk bevinden. Dat verzoeker thans een stabiele tewerkstelling heeft gevonden is mogelijk een verbetering tegenover de voorbije maanden, maar het is niet onredelijk om te oordelen dat dit gegeven alleen, in het licht van het gebrek aan studievoortgang overheen de voorbije jaren, niet volstaat om in het academiejaar 2021-2022 opnieuw een toelating tot inschrijving te verlenen.

Het tweede middel is, voor zover ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.041 van 10 november 2021 in de zaak 2021/922

In zake: Julie DE VOS
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Thierry Van Noorbeeck en Annelies Vodderie
kantoor houdend te 3290 Diest
Leuvensestraat 17
bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

UC LEUVEN
woonplaats kiezend te 3001 Leuven
Geldenaaksebaan 335

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van UC Leuven van 5 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en de beslissing van de tuchtcommissie van 24 september 2021 wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 10 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Thierry Van Noorbeeck, die verschijnt voor verzoekende partij en de heer Stef Coomans, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor Verpleegkunde (Leuven)’.

Op 24 september 2021 legt de tuchtcommissie aan verzoekster de tuchtsanctie van de definitieve uitsluiting op, naar aanleiding van de wijze waarop verzoekster zich gedraagt en uitlaat ten aanzien van de instelling en haar aangestelden.

Tegen die beslissing stelt verzoekster een intern beroep in bij de interne beroepscommissie UC Leuven-Limburg.

Die beroepscommissie verklaart het beroep op 5 oktober 2021 ongegrond en bevestigt de tuchtbeslissing.

Dat is de thans bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - bevoegdheid

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota werpt verwerende partij een exceptie van onbevoegdheid op.

Zij stelt dat de bestreden beslissing geen studievoortgangsbeslissing is zoals bedoeld in artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs – en in het bijzonder geen examentuchtbeslissing – maar een gewone tuchtbeslissing, waarvoor de Raad niet bevoegd is.

Verzoekster repliceert in haar wederantwoordnota dat zij zich wat de voormelde opmerkingen van verwerende partij betreft, naar de wijsheid van de Raad gedraagt.

Beoordeling

De Raad beschikt over een toegewezen bevoegdheid. Hij is met name bevoegd om, de teruggave van leerkrediet terzijde gelaten, uitspraak te doen over beroepen die betrekking hebben op ‘studievoortgangsbeslissingen’.

Wat als ‘studievoortgangsbeslissing’ kan worden beschouwd, is limitatief omschreven in artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs.

In *littera b)* van dat artikel wordt de ‘examentuchtbeslissing’ onder de bevoegdheid van de Raad gebracht. De decreetgever heeft niet bepaald wat onder ‘examenfeiten’ moet worden verstaan. Wel werd aangegeven dat examentuchtbeslissingen tot de bevoegdheid van de Raad behoren omwille van hun verband met de werking en bevoegdheden van de examencommissie die optreedt in de hoedanigheid van administratieve overheid (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 8) en dus met een sanctionering van de studieresultaten waaraan een derden-bindende werking is toe te schrijven. De Raad neemt aan dat tuchtbeslissingen die verband houden met onregelmatigheden bij examens of evaluaties onder het begrip ‘examenfeiten’ vallen (R.Stvb. 28 februari 2007, nr. 2007/004).

Naast de in de Codex Hoger Onderwijs uitdrukkelijk bevestigde bevoegdheid om een examentuchtbeslissing op te leggen, beschikken de hogeronderwijsinstellingen binnen hun onderwijsvrijheid tevens over de bevoegdheid om studenten te onderwerpen aan een tuchtregeling voor disciplinaire vergrijpen die geen examen(tucht)feiten zijn. Of tegen een dergelijke ‘gewone’ tuchtbeslissing een intern beroep kan worden ingesteld en zo ja wie de interne beroepsinstantie is en over welke bevoegdheden zij beschikt, welke beroepsmodaliteiten van toepassing zijn, enz. behoort tot de beleidsvrijheid van het instellingsbestuur.

Aangezien gewone tuchtbeslissingen in beginsel geen derden-bindende werking hebben, behoren zij, althans wat de vrije onderwijsinstellingen betreft, niet tot de bevoegdheid van de administratieve rechter (zie bv. RvS 17 juni 2011, nr. 213.958, De Muynck).

Vast staat dat alleszins de Raad, gelet op de voormelde toegewezen bevoegdheid, ten aanzien van deze ‘gewone’ tuchtbeslissingen niet bevoegd is (R.Stvb. 14 augustus 2012, nr. 2012/115). Daaraan doet geen afbreuk, het feit dat een hogeronderwijsinstelling in voorkomend geval voor dergelijke tuchtbeslissingen voorziet in een beroepscommissie – desgevallend dezelfde als deze die ten aanzien van studievoortgangsbeslissingen bevoegd is – of dat zij ter zake beroepstermijnen en -modaliteiten voorschrijft die gelijkenissen vertonen met de

beroepsmodaliteiten die in de Codex Hoger Onderwijs en/of het onderwijs- en examenreglement zijn vastgelegd wat beroepen tegen studievoortgangsbepalingen betreft.

Te dezen is aan verzoekster een tuchtsanctie opgelegd omdat zij zich – samengevat – “in haar communicatie naar de opleiding, diens organen en bij uitbreiding de hogeschool, bij herhaling uitlaat op schofferende, beledigende en verbaal agressieve wijze” en omdat “de manier waarop zij weet te communiceren eveneens volstrekt onaanvaardbaar is”, waarbij de tuchtcommissie verwijst naar “een buitensporige hoeveelheid mails en oproepen”.

Deze feiten vertonen geen enkel verband met de beoordeling van verzoeksters prestaties binnen een of meer opleidingsonderdelen of de opleiding in haar geheel, noch met enig andere vorm van studievoortgang.

De Raad is derhalve niet bevoegd om van het geschil kennis te nemen. De exceptie is gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Jan Geens	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 17 november 2021

Arrest nr. 7.139 van 20 december 2021 in de zaak 2021/864

In zake: Cenk TINASTEPE
Woonplaats kiezend te 2140 Antwerpen
Gitschotellei 383

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving wordt geweigerd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 4 oktober 2021 [bedoeld wordt: 30 september 2021] waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’.

Op het einde van het academiejaar 2019-2020 werd aan verzoeker een bindende voorwaarde opgelegd. Aangezien hij de opgelegde bindende voorwaarde na afloop van het academiejaar 2020-2021 niet heeft behaald, werd hem de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 30 september 2021 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsinstantie merkt op dat overeenkomstig artikel 153, §1 van het Onderwijs- en Examenreglement (hierna: OER) het intern beroep moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen, die ingaat op de dag na de kennisgeving van de beslissing. Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de voorzitter van de beroepscommissie, en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending.

Aangezien de examenresultaten en de beslissing van de examencommissie na de tweede zitting aan de student ter kennis werden gebracht op 9 september 2021, werd het intern beroep, ingediend op 17 september 2021, buiten de vervaltermijn ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 4 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als

administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999- 00, 850).

De vraag of verzoekende partij op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat het recht op toegang tot internet hem ontnomen werd. Aangezien de beslissing van de examencommissie om hem de herinschrijving te weigeren niet per post werd meegedeeld, heeft hij hiervan pas kennis genomen op 17 september 2021. Verzoeker geeft als reden aan dat hij sinds 27 maart 2021 in voorlopige hechtenis geplaatst werd in de gevangenis van Antwerpen en pas op 16 september 2021 om 13u10 onder elektronisch toezicht de gevangenis mocht verlaten. Hij benadrukt dat hij bij het verlaten van de gevangenis geen kennis

had van de stand van zaken, niet beschikte over de technologische hulpmiddelen en ook niet voldoende tijd had om de nodige stukken te verzamelen.

Verzoeker heeft vervolgens op 17 september 2021, op het moment dat hij kennis kreeg van de weigering tot inschrijving, een intern beroep ingediend met de vermelding dat hij de bewijsstukken nog moest verzamelen en later zou bezorgen. Verzoeker bezorgt de bewijsstukken per e-mail van 1 oktober 2021. Dit is één dag na de beslissing van de interne beroepsinstantie, waardoor er geen rekening kon worden gehouden met deze stukken en de interne beroepsinstantie dus slechts over een “laattijdig” verzoekschrift beschikte. Verzoeker is van mening dat de interne beroepsinstantie niet op een eerlijke manier heeft kunnen oordelen over zijn dossier.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het intern beroep van verzoeker niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvereisten zoals vervat in artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs en artikel 153, §1 van OER. Zo werd het beroep van verzoeker van 17 september 2021 niet binnen de vervaltermijn ingediend, aangezien de bestreden beslissing met mededeling van de beroepsmogelijkheden reeds op 9 september 2021 ter kennis werd gegeven aan verzoeker.

Volgens haar maakt verzoeker bovendien nu pas voor het eerst melding van een periode van voorlopige hechtenis. Op 17 september 2021 diende verzoeker immers een intern beroep in met als argumentatie: *‘de redenen zullen later nader worden toegelicht’*. Aangezien verwerende partij niets meer van verzoeker heeft vernomen, werd het intern beroep op 30 september 2021 als onontvankelijk afgewezen omdat het te laat was ingediend.

Daarnaast merkt verwerende partij op dat verzoeker niet bewijst dat er sprake is van overmacht waardoor hij pas op 1 oktober 2021 zijn motieven en stukken kon overmaken. Door twee weken te wachten na de invrijheidsstelling alvorens zijn argumentatie aan de interne beroepsinstantie over te maken, heeft verzoeker volgens verwerende partij de redelijke termijn ruimschoots overschreden. De beslissing van de interne beroepsinstantie waarbij het intern beroep van verzoeker onontvankelijk werd verklaard, was op dat moment logischerwijs reeds genomen.

Ten slotte wijst verwerende partij nog op het feit dat de initiële onontvankelijkheid niet kan worden rechtgezet buiten de vervaltermijn, aangezien de procedureregels inzake georganiseerde

beroepen de openbare orde raken. Aangezien het intern beroep niet op ontvankelijke wijze werd ingediend door verzoeker, werd het beroep volgens haar dan ook terecht onontvankelijk verklaard.

In zijn *wederantwoordnota* stipt verzoeker aan dat van de beroepstermijnen kan worden afgeweken in het geval van een overmachtssituatie. Volgens hem zijn de twee voorwaarden waaraan moet zijn voldaan *in casu* vervuld. Zo is er sprake van een onvoorzienbare en onoverkomelijke gebeurtenis, die niet aan hem te wijten is.

Daarnaast stelt verzoeker vast dat zijn argumentatie omtrent zijn overmachtssituatie door verwerende partij op geen enkele manier in acht is genomen. Daarbij beseft zij niet welke impact de gebeurtenissen de afgelopen maanden hebben gehad op psychisch, moreel, fysiek, sociaal, professioneel en financieel vlak. Volgens verzoeker had hij het zeker intern kunnen regelen met verwerende partij, als de interne beroepsinstantie hem had gecontacteerd om de situatie te komen schetsen of om de aangekondigde stukken aan te leveren.

Ten slotte vindt verzoeker het vreemd dat verwerende partij aanhaalt dat de redelijke termijn voor het overmaken van de stukken is overschreden, hoewel het verzamelen ervan hem net geen twee weken heeft gekost. Verzoeker heeft evenwel pas op 28 september 2021 de stukken mogen ontvangen van de onderwijscoördinator van de gevangenis van Antwerpen. Het betreft het e-mailverkeer tussen de professoren, de faculteit en de onderwijscoördinator. Dit is cruciaal om te bewijzen dat hij om een aangepaste examenregeling heeft verzocht, wat organisatorisch niet altijd mogelijk bleek. Aangezien verzoeker nog steeds thuis onder elektronisch toezicht verblijft, is hij afhankelijk van anderen om de nodige documenten aangetekend te verzenden. Ondanks al deze drempels heeft hij alles binnen de twee dagen verwerkt en overgemaakt. Hij is van mening dat dit een redelijke termijn is.

Beoordeling

De Raad onderzoekt of de interne beroepsinstantie het beroep van verzoekende partij terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

De Raad stelt vast dat de termijn voor het instellen van het intern beroep op dwingende wijze is geregeld door de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs. Het betreft

een vervaltermijn. Een laattijdig intern beroep is derhalve onontvankelijk. Gezien het een regel van openbare orde betreft, onderzoekt de Raad dit desnoods ook ambtshalve.

In casu heeft het intern beroep van verzoeker betrekking op een weigering tot inschrijving. Dat is, blijkens artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs, binnen het geheel van de studievoortgangsbepalingen een beslissing zoals bedoeld onder *littera j)* en geen ‘examenbeslissing’ zoals bedoeld onder *littera a)*.

Voor de studievoortgangsbepalingen die geen ‘examenbeslissing’ zijn, geldt krachtens artikel II.283, tweede lid, 2° Codex Hoger Onderwijs dat de termijn om een intern beroep in te stellen aanvangt “de dag na de kennisgeving van de genomen beslissing aan de student”, en niet de dag na deze van de proclamatie.

Zoals recent ook reeds overwogen in arrest nr. 7.092 van 3 december 2021, is een beslissing waarbij een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt opgelegd een bestuurlijke handeling met individuele draagwijdte. Het is een algemeen beginsel dat een dergelijke bestuurlijke handeling individueel moet worden meegedeeld aan de betrokkene (GwH 28 april 2004, nr. 64/2004; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 410; J. GORIS, *Georganiseerde bestuurlijke beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 449-150).

Die mededeling houdt dan weer in dat de beslissing daadwerkelijk aan de betrokkene ter kennis wordt gebracht, wat in beginsel impliceert dat hetzij de betrokkene aantoonbaar effectief kennis heeft genomen, hetzij de beslissing aan de woonplaats van de betrokkene is aangeboden. Daarbij moet bovendien worden opgemerkt dat wanneer een individuele kennisgeving uitdrukkelijk is voorgeschreven – zoals in artikel II.283, tweede lid, 2° het geval is voor andere studievoortgangsbepalingen dan examenbeslissingen – de beroepstermijn slechts begint te lopen vanaf de regelmatige betekening en dat het daarbij van geen belang is of de betrokkene voordien reeds een voldoende feitelijke kennis had van de bestreden beslissing (J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 410 en de verwijzing naar de rechtspraak aldaar).

De Raad heeft er bovendien eerder reeds op gewezen dat de beroepstermijn ten aanzien van een maatregel van studievoortgangsbewaking niet ingaat door de loutere vermelding van

die maatregel op een geproclameerde resultatenlijst (R.Stvb. 1 december 2017, nr. 4.037; R.Stvb. 2 december 2019, nr. 5.466).

In casu heeft verwerende partij ervoor gekozen om een maatregel van studievoortgangsbewaking (enkel) te vermelden op het puntenblad dat bij proclamatie bekendgemaakt is.

Uit het voorliggend dossier blijkt niet dat de weigering tot inschrijving op een andere wijze aan verzoeker is bekendgemaakt. Zo bevat het administratief dossier geen aangetekend schrijven, noch een ander stuk dat toelaat om een vaste datum te bepalen.

Daarnaast kan uit het loutere gegeven dat verzoeker in zijn intern beroepsschrift aangeeft dat de beslissing hem ter kennis werd gebracht op 9 september 2021 niet worden afgeleid dat verzoeker er die dag ook kennis van heeft genomen. Deze datum blijft immers op het puntenblad staan (zie stuk 2 van verwerende partij).

Verzoeker geeft vervolgens in zijn extern verzoekschrift zelf aan dat hij op 17 september 2021 kennis heeft genomen van de weigering tot inschrijving. Verwerende partij ontkracht die stelling niet.

Dit betekent dat de termijn om intern beroep in te stellen pas dan een aanvang heeft genomen, zodat verzoeker zijn intern beroep binnen de vervaltermijn bij de interne beroepsinstantie heeft doen toekomen. Het intern beroep werd derhalve onterecht onontvankelijk verklaard.

Ten overvloede wijst de Raad nog op het volgende.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker in zijn intern beroepsschrift aangeeft dat ‘de redenen [] later nader [zullen] worden toegelicht’ alsook dat ‘de stukken later zullen worden toegevoegd’, en dat hij deze documenten vervolgens op 1 oktober 2021 aan de interne beroepsinstantie heeft bezorgd. Bij het opnieuw beoordelen van het intern beroep van verzoeker zou het gepast voorkomen om de redenen die verzoeker in zijn aanvullend beroepsschrift van 1 oktober 2021 alsook in zijn extern verzoekschrift aan de Raad heeft vermeld mee in overweging te nemen. De Raad overweegt immers – weliswaar ten overvloede – in het dossier te lezen dat verzoeker

in uiterst moeilijke omstandigheden het academiejaar 2020-2021, waarvoor een bindende voorwaarde was opgelegd, heeft moeten voleindigen.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 30 september 2021, waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk wordt verklaard.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 december 2021 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 20 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.108 van 6 december 2021 in de zaak 2021/866

In zake: Sofian EL YAZIDI
Woonplaats kiezend te 1600 Sint-Pieters-Leeuw
Fazantenlaan 18

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 7 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 30 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in Chemistry’.

Voor het opleidingsonderdeel “Advanced Organic Chemistry” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 9 op 20. Hij wordt niet geslaagd verklaard voor de opleiding.

Verzoekende partij stelde op datum van 17 september 2021 via aangetekend schrijven een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 30 september 2021 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsinstantie merkt op dat overeenkomstig artikel 153, §1 van het Onderwijs- en Examenreglement (hierna: OER) het intern beroep moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen, die ingaat op de dag na de kennisgeving van de beslissing. Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de voorzitter van de beroepscommissie, en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending.

Aangezien de examenresultaten en de beslissing van de examencommissie na de tweede zitting aan de student ter kennis werden gebracht op 8 september 2021, werd het intern beroep, ingediend op 17 september 2021, buiten de vervaltermijn ingesteld.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 4 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999- 00, 850).

De vraag of verzoekende partij op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt dat hij zijn beroepsschrift op 6 september 2021 heeft ingediend, meteen na de kennisneming van de examenresultaten. Hij verduidelijkt dat hij zeven e-mails heeft verstuurd naar interneberoepen_OS@vub.be. Geen van deze e-mails werd beantwoord tot op 4 oktober, hoewel hij telkens heeft aangedrongen op een bevestiging van ontvangst. Verzoeker besloot na drie onbeantwoorde e-mails, vanaf 27 september 2021 ook de rector, de decaan van de faculteit wetenschappen en de secretaris van de decaan te contacteren. Van hen kreeg verzoeker evenmin een reactie. Verzoeker benadrukt dat als de interne beroepsinstantie de tijd had genomen om te antwoorden hij alsnog het nodige in orde had kunnen brengen. Zo wist hij bijvoorbeeld niet dat de aanvraag zowel elektronisch als via post moest gebeuren, net omdat hij geen enkele reactie of richtlijn ontving van de interne beroepscommissie. Verzoeker wijst op het gebrek aan

communicatie en duidelijkheid uitgaande van de VUB, de faculteit, het secretariaat en de interne beroepscommissie.

Verzoeker stelt vervolgens dat hij hoopte op een deliberatie na het ingestelde intern beroep. In de overtuiging dat de examencommissie hierover een oordeel zou vellen, stuurde verzoeker drie mails naar de voorzitter van de examencommissie. Hij vroeg hierin informatie omtrent de genomen deliberatiebeslissing. Volgens hem werd de deliberatiebeslissing hem pas op 12 september 2021 bekendgemaakt, zodat zijn interne beroep wel degelijk tijdig werd ingediend. Hij merkt op dat de deliberatiebeslissing niet meteen na de deliberaties werd bekendgemaakt, maar pas nadat hij om de beslissing heeft gevraagd. Verzoeker vindt dit overigens een uiterst onprofessionele manier van werken.

Verzoeker stelt ten slotte dat hij alles gedaan heeft om zo juist en spoedig mogelijk een intern beroep in te stellen in de hoop deel te kunnen nemen aan de proclamatie van 4 oktober 2021. Hij benadrukt dat het een droom was om zijn proclamatie te kunnen beleven en de fierheid van zijn moeder in haar ogen te kunnen zien, iets wat nu van hem afgenomen is. Verzoeker betreurt dan ook dat de interne beroepscommissie nooit de tijd heeft genomen om te antwoorden op zijn mails.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het intern beroep van verzoeker niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvereisten zoals vervat in artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs en artikel 153, §1 van OER. Zo werd het beroep van verzoeker van 17 september 2021 niet binnen de vervaltermijn ingediend, aangezien de bestreden beslissing met mededeling van de beroepsmogelijkheden reeds op 8 september 2021 ter kennis werd gegeven aan verzoeker.

Waar verzoeker beweert dat zijn verzoekschrift tijdig werd neergelegd op 6 september 2021, moet verwerende partij vaststellen dat op het intern beroepsschrift de datum van 6 september 2021 staat vermeld, maar verzoeker heeft pas op 17 september 2021 officieel beroep ingesteld. Dit blijkt uit de poststempel op de enveloppe waarin het verzoekschrift aangetekend werd verstuurd. Aangezien als datum van het beroep van verzoeker, de datum van het postmerk geldt, werd het beroep van verzoeker wel degelijk laattijdig ingesteld.

Daarnaast leest verwerende partij dat de deliberatiebeslissing volgens verzoeker aan hem werd bekendgemaakt op 12 september 2021. Verwerende partij wijst erop dat de resultaten van de examens afgelegd in tweede zitting aan de studenten worden bekendgemaakt na de deliberatie door de examencommissie via de SelfService studenten. *In casu* werden de resultaten en de deliberatiebeslissing van 8 september 2021 de volgende dag aan verzoeker bekendgemaakt. Vanaf 9 september 2021 was verzoeker aldus op de hoogte gebracht van het feit dat hij niet geslaagd was verklaard en is de beroepstermijn van zeven dagen beginnen lopen. Dat verzoeker na ontvangst van de initiële beslissing van de examencommissie ervoor geopteerd heeft de rector en verschillende andere instanties aan te schrijven met een herzieningsverzoek en geen beroep instelde, schorst de beroepstermijn echter niet.

Verwerende partij is van mening dat aangezien het intern beroep niet op een ontvankelijke wijze werd ingediend door verzoeker, het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard werd door de voorzitter, zonder dat over de gegrondheid van het beroep moest worden gemotiveerd. Het betoog van verzoeker ten gronde doet bijgevolg niet ter zake.

In zijn *wederantwoordnota* verduidelijkt verzoeker dat hij, op het moment dat hem telefonisch werd meegedeeld dat ook een aangetekende brief nodig was (op 17 september 2021), onmiddellijk zijn intern beroep via aangetekend schrijven heeft overgemaakt. Daarnaast heeft verzoeker vragen bij de deliberatie. Zo heeft hij op 9 september 2021 inderdaad een e-mail gekregen waarin werd aangekondigd dat de deliberaties hadden plaatsgevonden en dat de uitslag ervan te lezen was op SelfService. Volgens hem werd deze uitslag echter niet op SelfService getoond, waardoor hij vervolgens contact heeft opgenomen met de voorzitter van de examencommissie. De deliberatiebeslissing werd hem vervolgens op 12 september 2021 via e-mail meegedeeld. Als dit de beroepstermijn doet aanvangen, is zijn intern beroep wel degelijk tijdig ingediend.

Beoordeling

De Raad onderzoekt of de interne beroepsinstantie het beroep van verzoekende partij terecht als niet ontvankelijk heeft beschouwd.

Een beroep bij de Raad kan pas worden ingesteld nadat het intern beroep regelmatig is ingesteld en uitgeput conform de artikelen II.283 t.e.m. 285 van de Codex Hoger Onderwijs. Met

uitzondering van de verplichting om een intern beroep in te stellen en de termijnen voor het instellen en het behandelen van het intern beroep laat de decreetgever het aan de instellingen over om in het onderwijs- en examenreglement te bepalen welke vormvereisten – al dan niet met sancties – moeten worden nageleefd om een regelmatig intern beroep in te stellen.

Deze autonomie is evenwel niet onbegrensd. De Raad houdt toezicht op de redelijkheid van de Onderwijs- en Examenregeling en op de wijze van toepassing van ontvankelijkheidsvereisten in concrete zaken.

De termijn voor het instellen van het intern beroep is echter wel op dwingende wijze geregeld door de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs. Het betreft een vervaltermijn. Een laattijdig intern beroep is derhalve onontvankelijk. Gezien het een regel van openbare orde betreft, onderzoekt de Raad dit desnoods ook ambtshalve.

Artikel 153, §1 van het OER van verwerende partij bepaalt hoe een student intern beroep tegen een studievoortgangsbepaling kan aantekenen. Met betrekking tot de concrete beroepsmodaliteiten bepaalt artikel 153, §1 OER het volgende:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”.

De Raad is van oordeel dat de verplichting om een intern beroep bij aangetekende zending in te dienen op zich geen onredelijke of onevenredige vormplicht inhoudt. Een ter post aangetekende zending verleent immers aan dat intern beroep een vaste datum, wat de interne beroepsinstantie, en in voorkomend geval daarna de Raad, toelaat om te controleren of de vervaltermijn van zeven kalenderdagen die de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs heeft bepaald, is nageleefd.

Deze vormplicht is evenwel niet absoluut, maar doelgebonden. Indien een intern beroep op een andere wijze een vaste datum krijgt – bijvoorbeeld doordat de interne beroepsinstantie een datum van ontvangst bevestigt die binnen de beroepstermijn ligt – dan kan het gemis aan aangetekende zending op zich niet leiden tot de onontvankelijkheid van dat intern beroep.

De vraag is derhalve of er *in casu* een dergelijke vaste datum kan worden bepaald.

In casu betreft het voorwerp een examenbeslissing en gaat de vervaltermijn van zeven kalenderdagen in de dag na de proclamatie, d.i. de bekendmaking van de resultaten. Uit het dossier blijkt dat de bekendmaking van de examenresultaten *in casu* op 9 september 2021 is gebeurd (zie stuk 3 van verwerende partij). De Raad stelt vast dat op de mededeling van de puntenlijst niet alleen per opleidingsonderdeel de behaalde score wordt vermeld, maar dat bovenaan eveneens de beslissing van de examencommissie waarbij verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding ('Niet geslaagd') staat genoteerd (zie stuk 5 van verzoeker, tevens stuk 2 van verwerende partij). De Raad volgt verzoeker dan ook niet waar hij stelt dat hem pas, na zijn uitdrukkelijke vraag, op 12 september 2021 de deliberatiebeslissing per e-mail is meegedeeld. Daarnaast zijn op de puntenlijst de noodzakelijke beroepsmodaliteiten meegedeeld, zodat de beroepstermijn effectief aanvangt de dag na de bekendmaking van de examenresultaten, en bij uitbreiding van de mededeling van de beslissing waarbij verzoeker niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding, wat *in casu* op 10 september 2021 is. De uiterste datum om een tijdig intern beroep in te stellen was derhalve donderdag 16 september 2021.

Verzoeker brengt verscheidene e-mails onder meer gericht aan de interne beroepsinstantie bij, waarvan de eerste dateert van 6 september 2021. Nog daargelaten de vraag of verzoeker op dat moment, zijnde vóór de initiële studievoortgangsbeslissing aan hem ter kennis was gebracht, reeds op nuttige wijze een intern beroep kon instellen, kan de Raad niet anders dan vaststellen dat geen enkele van deze e-mails werd beantwoord. Verzoeker geeft dit overigens zelf ook aan. De Raad kan enkel maar betreuren dat geen enkele van de e-mails van verzoeker gericht aan onder meer de interne beroepsinstantie, de voorzitter van de examencommissie, de decaan, de rector en het faculteitssecretariaat, waarin hij uitdrukkelijk vraagt om hem te bevestigen dat het door hem ingediende beroep goed werd ontvangen, werd beantwoord. De Raad vindt in het dossier echter geen enkel element waaruit zou blijken dat het beroepsschrift dat verzoeker per e-mail heeft overgemaakt de interne beroepsinstantie tijdig, binnen de vervaltermijn, heeft bereikt.

Het staat verder wel vast dat verzoeker op 17 september 2021 per aangetekend schrijven een intern beroep heeft ingediend (zie stuk 4 van verwerende partij). Dit is evenwel buiten de vervaltermijn.

Dat verzoeker niet wist dat het intern beroep per aangetekend schrijven moest worden ingediend en dat hem dat pas op 17 september 2021 telefonisch werd meegedeeld, zoals hij beweert, kan de laattijdige indiening van het intern beroep naar het oordeel van de Raad niet verschonen. Zoals reeds aangehaald, staan op de puntenlijst de noodzakelijke beroepsmodaliteiten immers duidelijk vermeld. De beroepsmogelijkheid en -modaliteiten zijn daarnaast ook terug te vinden in artikel 153, § 1 van het onderwijs- en examenreglement.

Op basis van het voorgaande kon de interne beroepsinstantie aldus terecht besluiten dat het intern beroep van verzoeker onontvankelijk moest worden verklaard wegens laattijdigheid.

De Raad kan zich niet verder buigen over de grond van de betwisting, gezien het intern beroep niet regelmatig is ingesteld en uitgeput.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.070 van 26 november 2021 in de zaak 2021/882

In zake: Thibaud LEYSSENS
Woonplaats kiezend te 2930 Brasschaat
Acacialei 19

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 5 oktober 2021 [bedoeld wordt: 27 september 2021] waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2016-2017 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’. Vanaf het academiejaar 2020-2021 is verzoeker ook ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’.

Tijdens het academiejaar 2020-2021 behaalde verzoeker in de bacheloropleiding 6 van de 12 opgenomen studiepunten, en in de masteropleiding 30 van de 39 opgenomen studiepunten. Aangezien verzoeker in de bacheloropleiding niet minstens 60% van het aantal opgenomen studiepunten heeft verworven, werden hem bij de herinschrijving in dezelfde opleiding volgende maatregelen van studievoortgangsbewaking opgelegd:

- De student dient bij herinschrijving in het bachelorprogramma minstens 60% van de studiepunten te behalen waarvoor hij zich inschrijft. Dit wordt na de tweede zittijd berekend;
- De student mag zich in dit programma (mits voldoende leerkrediet) maximaal inschrijven voor 45 studiepunten;
- De student mag geen tekorten laten staan: ook delibereerbare tekorten moeten hernomen worden in het studieprogramma;
- De student mag geen bijkomende inschrijving nemen in de bijhorende master.

Verzoekende partij stelde op datum van 21 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 27 september 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, en deels gegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde vast dat er geen sprake was van een schending van het recht met betrekking tot de toegekende maatregel van studievoortgangsbewaking, maar heeft evenwel beslist om de toelatingsvoorwaarden voor het academiejaar 2021-2022 éénmalig aan te passen. De opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking werd niet opgeheven, maar wel als volgt versoepeld:

- De student mag in het academiejaar 2021-2022 een inschrijving nemen in de bachelor en de master. Het afronden van de bacheloropleiding is prioritair.
- De student mag in de bachelor geen tekorten laten staan: ook delibereerbare tekorten moeten hernomen worden in het studieprogramma.
- De student mag niet inschrijven in II-Masterproef. Als de student in de bacheloropleiding is afgestudeerd, kan hij zich tussen 1 november 2022 en 2 januari 2023 in SisA registreren om (ten vroegste) als master af te studeren in februari 2023.

- De student dient in elk programma 60% van de ingeschreven studiepunten te behalen, wil hij in de toekomst kunnen herinschrijven. (In het diplomajaar geldt de 60% niet indien de student het diploma effectief behaalt.)

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 5 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoeker tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 15 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij een maatregel van studievoortgangsbewaking wordt opgelegd (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 27 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en deels gegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 21.4 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordeelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële beslissing uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoekers beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker verduidelijkt dat hij door de opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking zijn masterthesis niet mag opnemen in het komende academiejaar. Daardoor zou het afronden van zijn studies een jaar langer duren dan gepland. Hij benadrukt dat een academiejaar waarin slechts 12 studiepunten mogen worden opgenomen zeer demotiverend werkt.

Verzoeker merkt op dat indien het te hernemen opleidingsonderdeel uit de bacheloropleiding zou worden gedoceerd in het eerste semester, hij zijn masterthesis dit academiejaar wel nog had mogen afleggen. Het onderwerp van zijn masterthesis ligt bovendien al vast en hieromtrent zijn reeds afspraken gemaakt met de desbetreffende promotor.

Verzoeker wijst er ten slotte op dat zijn behaalde punten goed zijn en tijdens zijn studies in stijgende lijn zijn gegaan. Hij betreurt dan ook dat hem de kans om dit jaar af te studeren wordt ontnomen, zeker aangezien dit volgens hem het gevolg is van een tekort van twee punten.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat verzoeker het inschrijven voor de masterproef niet kan afdwingen louter op basis van het argument dat studies langer duren. Ze stelt vast dat het, op basis van een uitzonderingsaanvraag in academiejaar 2020-2021, al de intentie van verzoeker was om in het academiejaar 2020-2021 af te studeren voor zowel de bachelor- als de masteropleiding. Omdat dit niet mogelijk was, werd aan verzoeker de oplossing geboden om in het academiejaar 2020-2021 beide opleidingen te combineren en (mits succesvol) in het academiejaar 2021-2022 de masterproef in het eerste semester af te ronden. Verwerende partij stelt vast dat verzoeker zich volop concentreerde op zijn masteropleiding en daarbij mogelijk de bacheloropleiding niet voldoende als prioritair beschouwde. De verlenging van zijn studies zijn bijgevolg louter aan verzoeker zelf te danken.

Vervolgens merkt verwerende partij op dat de inschrijving van verzoeker geen 12 studiepunten, maar 15 studiepunten omvat: 6 studiepunten in de bacheloropleiding en (na intern beroep) 9 studiepunten in de masteropleiding. Door te verwijzen naar 12 studiepunten, schept verzoeker volgens haar de indruk dat hij de intentie heeft om enkel niet-delibereerbare tekorten te

hernemen. Aangezien verzoeker in de bacheloropleiding onder voorwaarden van studievoortgangsbewaking valt, lijkt dit in de ogen van verwerende partij onverstandig en een erg groot risico: niet afstuderen in de bacheloropleiding in het academiejaar 2021-2022 heeft immers uitsluiting van de opleiding tot gevolg. Verwerende partij voegt hieraan toe dat het verzoeker ook vrij staat een inschrijving te nemen in een andere faculteit of instelling van hoger onderwijs om zich op die manier meer uitgedaagd te voelen.

Waar verzoeker aanhaalt dat hij wel de masterthesis dit academiejaar had mogen afleggen als zijn overige opleidingsonderdeel in het eerste semester werd gedoceerd, benadrukt verwerende partij dat dit niet correct is. Doordat verzoeker geen 60% studierendement in de bacheloropleiding heeft behaald, werd hem een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd en was een inschrijving in de masteropleiding initieel niet mogelijk. De interne beroepsinstantie is verzoeker vervolgens tegemoet gekomen om zijn studies maximaal te faciliteren. De versoepeling werd gemaakt binnen het kader voorzien in het OER, waarin wordt bepaald dat wanneer een student wordt toegelaten om zich gelijktijdig in te schrijven voor een bacheloropleiding en een masteropleiding, de student zich niet mag registreren voor de masterproef zolang hij niet geslaagd is voor de bacheloropleiding. Hiervan wordt binnen de faculteit niet afgeweken.

Verder stipt verwerende partij aan dat verzoeker zijn eigen aandeel in de beslissing over het hoofd ziet. Daarbij komt dat een verbetering van studieresultaten het afwijken van het OER niet verantwoordt. Verwerende partij verduidelijkt ook dat verzoeker geen twee punten, maar slechts één punt te weinig heeft behaald om zich niet in studievoortgangsbewaking te bevinden: hij moest slagen voor twee van de drie opleidingsonderdelen in de bacheloropleiding (samen 12 studiepunten). Als verzoeker overigens voor het opleidingsonderdeel “4-Wiskunde” een deliberaerbaar tekort zou hebben behaald, was afstuderen mogelijk. Volgens verwerende partij werd het cijfer voor dit opleidingsonderdeel door de examencommissie in bijzondere vergadering ook opnieuw bekeken, maar er werden geen onregelmatigheden vastgesteld in de verbetering en quoterings door de docent.

Ten slotte merkt verwerende partij op dat het een student toegelaten is om zich in zijn vrije tijd te verdiepen in een masterproefonderwerp. Er zal echter geen begeleiding worden verleend zolang het opleidingsonderdeel niet in het studieprogramma is opgenomen. Daarnaast kan verzoeker tevens overwegen om werk te zoeken in functie van een masterproefthema. Met

ervaring die buiten het curriculum ligt, kan aan een toekomstige masterproef immers mogelijk een unieke insteek worden gegeven, die ertoe leidt dat een masterproef van hogere kwaliteit kan worden afgeleverd.

Beoordeling

Verzoeker vecht bij de Raad een door verwerende partij opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking aan. Verzoeker is sinds het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’. Verzoeker combineert deze inschrijving met een inschrijving in de opleiding “Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde”. Deze laatste opleiding volgt hij sinds het academiejaar 2016-2017.

De Raad slaat acht op de argumenten die verzoeker in zijn verzoekschrift houdende extern beroep ontwikkelt. De Raad leidt uit de argumenten af dat hij een schending van het redelijkheidsbeginsel aanvoert. De Raad stelt vast dat verwerende partij bij de ontwikkeling van het verweer in de antwoordnota is uitgegaan van een analoge lezing van het verzoekschrift.

Vooreerst geeft verzoeker aan het niet eens te zijn met de beslissing van de interne beroepsinstantie omdat de masterproef nog steeds niet afgelegd mag worden, waardoor de studie een jaar langer zou duren dan gepland.

De Raad heeft begrip voor de frustratie die de studieduurverlenging teweeg kan brengen bij verzoeker, maar moet tegelijk vaststellen dat het loutere feit dat zijn studies langer zullen duren dan verwacht niet volstaat als argument om de studievoortgangsbewakingsmaatregel die hij aanvecht als onredelijk te beschouwen. De Raad wenst in dit verband ook op te merken dat verzoeker eerst niet werd toegelaten zich in te schrijven in de masteropleiding aangezien hij in het academiejaar 2020-2021 in de bacheloropleiding een studierendement van 50%, en niet de vereiste 60%, heeft behaald. In het academiejaar 2020-2021 schreef verzoeker zich in voor 12 studiepunten van de opleiding ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen: bouwkunde’. Hij realiseerde 6 studiepunten. In de masteropleiding verwierf hij 30 van de 39 studiepunten waarvoor hij zich heeft ingeschreven in het academiejaar 2020-2021.

De Raad stelt vast dat verzoeker reeds in het najaar van 2020 om de mogelijkheid af te studeren in de bachelor- en de masteropleiding in het academiejaar 2020-2021 heeft verzocht (zie stuk 6 van verwerende partij: brief d.d. 4 oktober 2020 houdende beslissing betreffende een aanvraag voor een uitzondering voor de inschrijving en/of het studieprogramma van verzoeker). Hij verzocht meer bepaald om de mogelijkheid het bachelor- en masterprogramma te combineren, meer dan 66 studiepunten op te nemen en de masterproef op te nemen. Het verzoek werd afgewezen, maar de voltooiing van de studies werd in het vooruitzicht gesteld in een volgend scenario, waarbij verzoeker in het academiejaar 2020-2021 prioritair zijn bacheloropleiding zou voltooien. Daarin slaagde hij evenwel niet.

De Raad leest in deze beslissing immers het volgende:

“Wij zien op basis van bovenstaande jouw studietraject als volgt:

- *2020-2021: opleidingsonderdelen van de bachelor (12 stp) en master (39 stp). Afstuderen in de bachelor is hierbij een prioriteit.*
- *2021-2022: II-Masterproef (en/of maximaal 12 studiepunten te hernemen tekorten van de master van semester 1). Dit stelt jou – mits bijkomende registratie in via SisA in het najaar 2021 – in de mogelijkheid om af te studeren in de master in het eerste semester.”.*

De Raad moet vaststellen dat verzoeker in het academiejaar 2020-2021 niet slaagde voor de resterende 12 studiepunten van zijn bacheloropleiding. Hij slaagde immers slechts voor 6 van de 12 opgenomen studiepunten. De Raad moet eveneens vaststellen dat de prioriteit die verzoeker met het oog op de voortgang van zijn studietraject richting succesvol afstuderen moest geven aan het succesvol afwerken van zijn bacheloropleiding hem niet onbekend was. Dat verzoeker studieduurvertraging oploopt, die volgens hem verband houdt met het feit dat hem niet wordt toegelaten de masterproef op te nemen zolang de bacheloropleiding niet is afgewerkt, houdt bijgevolg veeleer verband met eigen keuzes betreffende de indeling van zijn studie-inspanningen en de resultaten op de evaluaties van bachelor- en mastervakken dan dat deze verlenging is toe te schrijven aan een beweerdelijk onredelijke beslissing van verwerende partij.

Verzoeker stipt ook aan dat zijn motivatie is gefnuikt nu hij, na deze periode, een academiejaar met 12 studiepunten moet afleggen.

De Raad veronderstelt dat verzoeker met de uitdrukking ‘deze periode’ verwijst naar de periode waarin maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus de

organisatie van het hoger onderwijs hebben bemoeilijkt. De Raad kan begrijpen dat deze periode door verzoeker als niet makkelijk is ervaren en begrijpt eveneens zijn frustratie hieromtrent. Dit betekent daarentegen niet dat de beslissing verzoeker studievoortgangsbewakingsmaatregelen op te leggen, die precies tot doel hebben hem te helpen met het succesvol afwerken van zijn studietraject op een ritme dat proportioneel is met de gerealiseerde studieresultaten, onredelijk zou zijn, ook niet indien men deze studievoortgangsbewakingsmaatregelen neemt na een periode van beperkingen van het maatschappelijk verkeer die zijn opgelegd ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus.

Verzoeker geeft aan dat hij in 2021-2022 slechts 12 studiepunten af te leggen heeft. Verzoeker heeft blijkens zijn studievoortgangsrapporten echter uit de bacheloropleiding nog twee opleidingsonderdelen van telkens 3 studiepunten op te nemen (“3-Wiskunde” en “4-Wiskunde”). Uit de masteropleiding kan hij “I-Betonbouwkunde” en “I-Geotechnische stabiliteit” (respectievelijk 6 en 3 studiepunten) opnemen. Voor geen van deze opleidingsonderdelen slaagde verzoeker immers in het academiejaar 2020-2021.

Niettegenstaande de frustratie van verzoeker, kan de Raad slechts vaststellen dat de beslissing die verzoeker aanvecht niet onredelijk is. Indien verzoeker slechts 12 studiepunten opneemt, betekent zulks dat hij niet alle opleidingsonderdelen opneemt die hij mag opnemen en waarvoor hij nog geen credit verwierf. De Raad leest in de antwoordnota dat verwerende partij hieromtrent aanstipt dat verzoeker aldus blijkbaar de intentie heeft om enkel niet-delibereerbare tekorten te hernemen, wat een belangrijk risico is. De Raad moet met verwerende partij immers opmerken dat verzoeker – in het licht van de hem opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregelen – het risico vergroot op uitsluiting, die immers dreigt zo hij niet voldoende studierendement realiseert in de bacheloropleiding in het lopende academiejaar 2021-2022.

Niets belet verzoeker overigens, zo hij overblijvende tijd aan zijn studies wil besteden om gemotiveerd te blijven, om reeds in zijn vrije tijd een aanvang te maken met voorbereidingen voor zijn masterproefonderzoek of om zich anderszins (intellectueel) uit te dagen. De Raad merkt ook op dat de resterende opleidingsonderdelen uit de bacheloropleiding wellicht enige aandacht van verzoeker kunnen gebruiken nu hij er, blijkens het studievoortgangsrapport, niet alleen in het academiejaar 2020-2021, maar ook in het academiejaar 2019-2020 kennelijk moeilijkheden mee heeft ervaren. Voor de

opleidingsonderdelen “3-Wiskunde” en “4-Wiskunde” behaalde hij in het academiejaar 2019-2020 respectievelijk 3/20 en 2/20 bij de eerste examenkans en 2/20 en 0/20 bij de tweede examenkans. Deze cijfers wijzen er, samengelezen met zijn resultaten voor deze opleidingsonderdelen in het academiejaar 2020-2021 (respectievelijk 6/20 en 3/20 bij de eerste examenkans en 9/20 en 6/20 bij de tweede examenkans), op dat de te bereiken eindcompetenties niet zonder meer binnen handbereik liggen.

Waar verzoeker aanvoert dat hij wel de masterproef zou hebben mogen opnemen in zijn studiepakket indien het “overige” bachelorvak een eerste semestervak zou zijn geweest, moet de Raad vaststellen dat deze visie geen hout snijdt. De bewering maakt de aangevochten beslissing niet onredelijk, noch onregelmatig. Verwerende partij maakt, los van het semester waarin de bacheloropleidingsonderdelen worden gedoceerd, toepassing van het onderwijs- en examenreglement. Ze laat de toepassing ervan bovendien zoveel als mogelijk aan verzoeker tegemoetkomen, maar in het OER wordt wel bepaald dat de student die niet geslaagd is voor de bacheloropleiding zich niet mag registreren voor de masterproef zolang hij voor de bacheloropleiding niet geslaagd is.

Waar verzoeker wijst op het feit dat zijn punten goed zijn en dat zijn studierendement tijdens zijn studies is toegenomen, ziet de Raad inderdaad dat het studierendement van verzoeker voor de bacheloropleiding in de academiejaren 2018-2019 en 2019-2020 zeer hoog was (respectievelijk 93% en 81%), met een terugval in het academiejaar 2020-2021 (50%). Hierbij is het naar het oordeel van de Raad relevant het studierendement af te zetten tegen het aantal opgenomen studiepunten in de bacheloropleiding: in het academiejaar 2018-2019 realiseerde verzoeker 42 van de 45 opgenomen studiepunten, in het academiejaar 2019-2020 realiseerde hij 51 van de 63 opgenomen studiepunten en in het academiejaar 2020-2021 realiseerde hij 6 van de 12 opgenomen studiepunten. Nu verzoeker in het academiejaar 2020-2021 voor de derde keer zijn bachelorsdiploma kon behalen, wijst het studierendement, en in het bijzonder de invloed van de opleidingsonderdelen “3-Wiskunde” en “4-Wiskunde”, die hij in het academiejaar 2019-2020 voor het eerst opnam, op het hardnekkig karakter van deze struikelstenen, die prioritair aandacht verdienen. Dat de aangevochten beslissing verzoeker hiertoe dwingt, maakt deze beslissing niet onredelijk. De beweerdelijke goede en verbeterende studieprestaties beletten in deze context voor de Raad niet dat de interne beroepsinstantie in de aangevochten beslissing toepassing maakt, weliswaar maximaal ten voordele van verzoeker, van het onderwijs- en examenreglement.

Dat, zoals verzoeker aangeeft, slechts twee punten hem beletten de masterproef op te nemen in huidig academiejaar, maakt de beslissing op zichzelf – maar ook samengenomen met de andere omstandigheden van het dossier – niet onregelmatig of onredelijk. Ten overvloede merkt de Raad trouwens op dat het volgens verwerende partij om één punt gaat en niet om de door verzoeker beweerde twee punten. Zo leest de Raad dat verwerende partij opmerkt dat verzoeker voor 2 van de 3 opgenomen opleidingsonderdelen in de bacheloropleiding moest slagen om zich niet in een situatie te bevinden waarin studievoortgangsbewakingsmaatregelen voor het academiejaar 2021-2022 zouden worden opgelegd. Indien verzoeker een deliberaar tekort behaalde voor het opleidingsonderdeel “4-Wiskunde”, was afstuderen mogelijk. Het is dus het cijfer voor “4-Wiskunde” dat verzoeker belette af te studeren in de bacheloropleiding in het academiejaar 2020-2021.

Ten slotte wijst verzoeker erop dat het onderwerp van zijn masterproef reeds vastligt en dat hierover reeds afspraken zijn gemaakt met de promotor, die op verzoeker wacht om het onderwerp af te ronden. De Raad kan opnieuw begrijpen dat de studievoortgangsbewakingsmaatregelen die verzoeker betwist voor hem, en ook voor de promotor die het masterproefonderwerp dat verzoeker boeit begeleidt, onaangenaam kunnen zijn. Dit maakt echter de aangevochten beslissing, waardoor verzoeker de masterproef niet kan opnemen in zijn studiepakket in het academiejaar 2021-2022 niet onregelmatig en/of onredelijk. Zoals reeds vermeld, belet niets verzoeker informeel reeds in het thema waarrond hij een masterproef wil schrijven te duiken – via literatuuronderzoek, professionele ervaring of wat hem ook kan boeien – in zoverre dit verenigbaar is met het succesvol afwerken van zijn huidig studiepakket – en dan in het bijzonder dat van de bacheloropleiding – in het academiejaar 2021-2022. Deze inspanningen leiden er weliswaar niet toe dat verzoeker in het academiejaar 2021-2022 kan afstuderen als master, maar laten hem wel toe met grotere bagage het masterproefonderzoek uit te voeren in een volgend academiejaar.

In het licht van de overwegingen die de Raad hierboven ontwikkelt met betrekking tot de door verzoeker bijgebrachte argumenten acht hij het beroep niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.071 van 26 november 2021 in de zaak 2021/890

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 8 september 2020, de studievoortgangsbepaling van 10 september 2021 en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 1 oktober 2021 [bedoeld wordt: 30 september 2021] waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard en waarbij de weigering tot herinschrijving van verzoeker voor het academiejaar 2021-2022 gehandhaafd blijft.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het tweede semester van het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de politieke wetenschappen’.

Aangezien verzoeker minder dan 30% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2019-2020, werd hem de verdere inschrijving op 8 september 2020 geweigerd (status ‘rood’). Na het indienen van een reflectiedocument en een gesprek met de studietrajectbegeleider wordt die weigering ingetrokken. Op basis van het behaalde studierendement in het academiejaar

2019-2020 (10%), werd aan verzoeker wel een bindende voorwaarde opgelegd in het academiejaar 2020-2021 (status ‘oranje’): het studieprogramma van verzoeker wordt beperkt tot de opname van 45 studiepunten aan opleidingsonderdelen van het eerste modeltraject, waarvan hij minstens 60% moet verwerven.

Aangezien verzoeker niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt hem de verdere inschrijving tot de opleiding politieke wetenschappen in het academiejaar 2021-2022 geweigerd (status ‘rood’).

Verzoekende partij stelde een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 30 september 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat ze de studiecarière, de bijgevoegde motivering en persoonlijke omstandigheden van verzoeker in acht heeft genomen. Ze stelt vast dat verzoeker aan het einde van het academiejaar 2019-2020 bindende voorwaarden kreeg opgelegd voor het academiejaar 2020-2021, waaraan hij niet heeft voldaan. Daarnaast heeft verzoeker voor de opgenomen opleidingsonderdelen, zowel in 2019-2020 als in 2020-2021, niet alle examenkansen benut. De twee voorbije jaren heeft verzoeker slechts 6 studiepunten kunnen behalen, waardoor zijn leerkrediet momenteel op 77 studiepunten staat. Op basis van deze elementen heeft de interne beroepsinstantie beslist aan verzoeker geen uitzondering toe te staan wordt hem een hernieuwde inschrijving in de Bachelor Politieke wetenschappen geweigerd.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 1 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat in de mate dat het beroep voor de Raad is gericht tegen de studievoortgangsbepaling van 8 september 2020 het beroep niet ontvankelijk is aangezien verzoeker deze bepaling niet binnen de daartoe voorziene termijn formeel heeft betwist.

Beoordeling

Overeenkomstig de artikelen II.283 e.v. Codex Hoger Onderwijs is de Raad met betrekking tot beroepen tegen studievoortgangsbepalingen slechts bevoegd indien de verzoekende partij voorafgaand aan het beroep bij de Raad, de interne beroepsprocedure bij de hogeronderwijsinstelling op ontvankelijke wijze heeft uitgeput.

Uit het dossier blijkt dat verzoeker geen intern beroep heeft ingesteld tegen de studievoortgangsbepaling van 8 september 2020 (eerste bestreden bepaling), zodat het extern beroep wat dit betreft als onontvankelijk moet worden afgewezen.

Daarnaast wijst de Raad ambtshalve op het volgende. Verzoeker tekent verder beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 10 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving wordt geweigerd (tweede bestreden bepaling) en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 30 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard (derde bestreden bepaling).

Uit artikel 21.4 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden bepaling te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële bepaling uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoekers beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de tweede bestreden bepaling.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van de motiveringsplicht, het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het gelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker verduidelijkt dat hij in het najaar van 2020 een eerste keer werd geweigerd. Hij is er evenwel van overtuigd dat hij betere resultaten had kunnen behalen door eerst al wat vakken af te leggen in een periode waarin hij naar de campus kon gaan. Hij merkt op dat hij slechts anderhalf academiejaar heeft gekregen om zich te bewijzen, terwijl andere studenten die worden geweigerd daarvoor twee academiejaren hebben gekregen. Volgens hem staat in het onderwijs- en examenreglement bovendien niet vermeld dat het niet behalen van 60% studierendement kan worden bekeken op basis van één semester.

Verzoeker benadrukt dat hij zich in een overmachtssituatie bevond door corona, waardoor er geen lessen op de campus werden georganiseerd en hij veel leerstof via zelfstudie moest verwerken tijdens het eerste academiejaar. Daarnaast is zijn grootvader ook vlak voor de blokperiode overleden.

Verzoeker vindt het verder vreemd dat hij wel nog met een andere opleiding zoals rechten of geneeskunde zou mogen starten, maar dat de opleiding politieke wetenschappen uitgesloten is.

Verzoeker merkt ten slotte op dat de beslissing genomen werd op basis van twee redenen: 1) de behaalde resultaten en 2) het aantal studiepunten waarover hij op dat moment beschikte. Deze beslissing dateert echter van vóór zijn aanvraag om leerkrediet terug te krijgen. Volgens hem heeft hij nu voldoende studiepunten om het op zijn minst nog een semester te proberen.

In haar *antwoordnota* verduidelijkt verwerende partij dat het verzoek tot inschrijving van verzoeker dateert van 28 november 2019. Hierdoor was het niet meer mogelijk om nog opleidingsonderdelen van het eerste semester op te nemen.

Verwerende partij bevestigt dat in het OER geen melding wordt gemaakt van het feit dat het niet halen van 60% van de opgenomen studiepunten verwijst naar één semester. Volgens haar is dat ook niet vereist aangezien de studievoortgangberekening proportioneel gebeurt. Dit betekent bij wijze van voorbeeld dat een studierendement van 30 studiepunten op 60 opgenomen studiepunten over een volledig academiejaar evenzeer 50% zal bedragen als een studierendement van 15 studiepunten op 30 studiepunten over één semester.

Verwerende partij benadrukt dat zij begrip heeft voor de omstandigheden ten gevolge van de coronapandemie die een invloed kunnen gehad hebben op de studies van verzoeker. Deze omstandigheden zijn/waren echter gelijkaardig voor alle medestudenten, zodat die omstandigheden op zich niet als verschoning kunnen worden aangevoerd om niet het minimale studierendement te bereiken. Verzoeker behaalde immers slechts respectievelijk 10% en 7% studierendement.

Verwerende partij merkt verder op dat zij het overlijden van de grootvader van verzoeker (vlak voor de blokperiode in juni 2020) als overmachtssituatie heeft beschouwd: ze heeft namelijk om die reden besloten de beslissing tot weigering van inschrijving ten aanzien van verzoeker omwille van een studierendement van minder dan 30% in een eerste inschrijving in de opleiding politieke wetenschappen, in te trekken.

Waar verzoeker aanhaalt dat het te betreuren valt dat hij geen politieke wetenschappen meer zou mogen studeren, maar verwonderd is dat hij wel nog studies rechten of geneeskunde zou mogen aanvatten, wijst verwerende partij erop dat zij de studievoortgang van de studenten wil bewaken om studievertraging te voorkomen. Dit heeft tot doel de studenten tijdig een sterk signaal te geven dat hun studieloopbaan problematisch is. Aangezien verzoeker zwakke cijfers behaalt in de opleiding politieke wetenschappen, is het volgens verwerende partij aangewezen om deze opleiding niet verder te zetten. De behaalde cijfers vormen echter niet noodzakelijk een indicatie voor de slaagkansen van bijvoorbeeld de opleiding rechten of de opleiding geneeskunde, waarvoor andere interesses, kennis en vaardigheden gelden.

Verwerende partij stelt vast dat verzoeker tijdens vijf opeenvolgende zittingen een extreem studierendement heeft behaald en dat hij in zijn verzoek tot heroverweging zelf factoren aanhaalt waarop hij zelf een invloed heeft (uitstelgedrag, andere bezigheden met vrienden op

kot, etc.). Daardoor wordt het succesvol afstuderen binnen afzienbare tijd in deze opleiding als onwaarschijnlijk beschouwd.

Ten slotte benadrukt verwerende partij dat de interne beroepsinstantie slechts rekening kan houden met de toestand van verzoeker zoals die op het ogenblik ten tijde van de beoordeling van het verzoek tot heroverweging voorligt. De interne beroepsinstantie was niet op de hoogte van een aanvraag tot leerkredietteruggave van verzoeker, noch van een eventuele aangroei van het studiepuntensaldo. Wat dit betreft, merkt verwerende partij nog op dat verzoeker nalaat aan te tonen dat zijn studiepuntensaldo ondertussen effectief is toegenomen.

Ze merkt op dat een toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin telkens minder dan 60% van de opgenomen studiepunten heeft verworven, een gunst en geen recht is. Verwerende partij stelt vast dat er geen uitzonderlijke omstandigheden voorliggen, laat staan een overmachtssituatie, behalve de overmachtssituatie die verwerende partij heeft erkend ten aanzien van academiejaar 2019-2020, zodat zij niet is gehouden tot het toestaan van een uitzondering overeenkomstig het OER.

Beoordeling

De aangevochten beslissing betreft de weigering tot inschrijving van verzoeker in het academiejaar 2021-2022 in de opleiding ‘Bachelor of Science in de politieke wetenschappen’.

Verzoeker geeft aan het met de weigering niet eens te zijn daar hij initieel geweigerd is in het ‘najaar 2020’, terwijl dit, volgens hem, nog kon. Verzoeker geeft aan dat hij betere resultaten had kunnen behalen door eerst al wat vakken af te leggen in een periode waarin het mogelijk was om naar de campus te gaan.

Wat de onmogelijkheid om naar de campus te gaan betreft, gaat de Raad ervan uit dat hij verwijst naar de gevolgen van de coronapandemie.

Wat dit eerste element betreft, wijst de Raad erop dat het verzoek van verzoeker om alsnog voor het academiejaar 2019-2020 toelating te krijgen tot inschrijving dateert van 28 november 2019 (zie stuk 3 van verwerende partij: e-mail van verzoeker aan mevrouw [A.A.] met als onderwerp

‘Toelating laattijdige inschrijving (dringend)’). Op 2 december 2019 is verzoeker de toelating verleend. Er wordt tevens vermeld dat het sinds 31 oktober niet meer mogelijk is om vakken op te nemen van het eerste semester.

Als gevolg van deze beslissing nam verzoeker vakken op tijdens het tweede semester van het academiejaar 2019-2020, waarin de coronapandemie de kop heeft opgestoken en wat het volgen van lessen op de campus heeft bemoeilijkt/onmogelijk heeft gemaakt.

Na afloop van het academiejaar 2019-2020 werd verzoeker geweigerd om zich opnieuw in te schrijven in dezelfde opleiding omdat hij minder dan 30% studierendement heeft behaald. Op 17 september 2020 werd hij evenwel toch toegelaten om zich opnieuw in te schrijven in het academiejaar 2020-2021, zij het onder bindende voorwaarden. De beslissing om zich opnieuw te kunnen inschrijven houdt de beperking van het studieprogramma van verzoeker tot 45 studiepunten in en de inschrijvingsmogelijkheid is bovendien beperkt tot opleidingsonderdelen uit het eerste modeltrajectjaar van de bacheloropleiding.

Er is ook bepaald dat verzoeker in het academiejaar 2020-2021 nog steeds onder studievoortgangsbewaking valt, hetgeen betekent dat hij 60% moet behalen van het programma waarvoor de inschrijving toegelaten wordt. Indien dit in september 2021 niet gehaald wordt, zal een verdere inschrijving aan de betrokken faculteit geweigerd worden (zie stuk 4 van verwerende partij).

Verzoeker voert tegen de aangevochten beslissing aan dat nergens in het OER van verwerende partij is opgenomen dat het niet behalen van 60% van de studiepunten naar één semester kan verwijzen. Hij stelt slechts anderhalf academiejaar te hebben gekregen om zich te bewijzen, terwijl andere geweigerde studenten twee volledige academiejaren kregen.

Wat dit laatste door verzoeker bijgebrachte element betreft, gaat de Raad ervan uit dat verzoeker het bij de periode waarin hij zich kon bewijzen heeft over het academiejaar 2020-2021 én het academiejaar 2019-2020. Meer in het bijzonder voert verzoeker aan, naar de Raad het verzoek begrijpt, dat hij in het academiejaar 2019-2020 geen vakken in het eerste semester heeft kunnen opnemen.

De Raad heeft de context hiertoe reeds geschetst en is binnen deze context niet van oordeel dat het onredelijk zou zijn verzoeker te weigeren nu hij naar eigen inzicht slechts anderhalf jaar kreeg om zich te bewijzen. Daarbij komt dat studierendement wordt berekend in functie van het aantal opgenomen studiepunten. Dit betekent dat indien verzoeker in het academiejaar 2019-2020 slechts vakken uit het tweede semester heeft opgenomen ook de berekeningsbasis – om zich te bewijzen – voor het studierendement anders is dan indien in het betrokken academiejaar opleidingsonderdelen uit beide semesters zouden zijn opgenomen.

In die zin is het argument waarbij het studierendement en het niet behalen van een resultaat van 60% wordt gekoppeld aan het slechts opnemen van opleidingsonderdelen in één semester niet bij machte de Raad tot de beslissing te brengen dat de weigeringsbeslissing onrechtmatig of niet redelijk zou zijn.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift voor de Raad tevens op ‘overmacht door corona’ en het feit dat geen lessen op de campus plaatsvonden en dat tijdens het eerste academiejaar bijgevolg veel zelfstudie nodig was.

De Raad kan begrijpen dat de coronapandemie de studie van verzoeker heeft bemoeilijkt, met name door het niet langer op de campus plaatsvinden van de lessen en de zelfstudie.

De Raad mag evenwel niet uit het oog verliezen dat de coronapandemie voornamelijk in het academiejaar 2019-2020 het hoger onderwijs verraste en studenten en instellingen plots met een nieuwe onderwijscontext confronteerde. Naar het oordeel van de Raad is dit evenwel een onvoldoende verklaring voor het uiterst lage studierendement dat verzoeker heeft behaald, in het bijzonder zo men rekening houdt met de omvang van het studiepakket dat hij heeft opgenomen. De Raad leest wat dit betreft in het studievoortgangsrapport dat verzoeker in het academiejaar 2019-2020 30 studiepunten heeft opgenomen en over de beide examenkansen heen credits heeft verworven ten belope van 3 studiepunten. In het academiejaar 2020-2021 behaalde verzoeker eveneens 3 studiepunten, terwijl hij een studieprogramma van 45 studiepunten opnam. Daarbij stelt de Raad, zoals ook aangegeven in de beslissing van de interne beroepsinstantie, vast dat verzoeker in beide academiejaren niet voor alle opgenomen opleidingsonderdelen alle examenkansen heeft benut.

Dit alles in acht genomen kan de Raad de opmerkingen van verzoeker met betrekking tot de coronapandemie en de invloed ervan op de onderwijsactiviteiten en de verwerving van de leerstof niet van die aard achten dat zij de aangevochten beslissing onredelijk streng maken. De Raad is er niet van overtuigd dat de door verzoeker behaalde resultaten er in redelijkheid kunnen toe brengen dat verzoeker in een onderwijscontext zonder corona tot een studierendement zou zijn gekomen dat uitzicht zou hebben geboden op het binnen een redelijke termijn behalen van zijn bachelordiploma en hem bijgevolg ertoe zouden brengen de weigeringsbeslissing als onredelijk te moeten aanmerken.

Verzoeker wijst in het verzoekschrift voor de Raad eveneens op het overlijden van zijn grootvader.

De Raad heeft begrip voor deze situatie en leest dat ook de aangevochten beslissing melding maakt van de persoonlijke omstandigheden van verzoeker. De Raad ziet er in het concrete dossier echter geen reden in om de aangevochten beslissing te vernietigen.

Hierbij wijst de Raad erop dat het overlijden zich reeds eind april 2020 heeft voorgedaan. Rekening houdend met de toelating tot herinschrijving voor het academiejaar 2020-2021 (ondanks het zeer geringe studierendement in het academiejaar 2019-2020) en het eveneens lage studierendement in het academiejaar 2020-2021, telkens berekend op beperktere opgenomen studiepakketten dan degene die overeenkomen met een modeltrajectjaar, kan de Raad er niet toe beslissen dat het overlijden van de grootvader van verzoeker de weigeringsbeslissing, aangevochten voor de Raad, kennelijk onredelijk maakt.

Verzoeker voert ook aan dat het vreemd is dat zo hij wil hij een andere studierichting zou mogen volgen, terwijl hij niet opnieuw zou mogen inschrijven in de opleiding die hij reeds aanvatte.

Ter zake wijst de Raad, die oordeelt dat deze vaststelling van verzoeker de beslissing niet onredelijk hoeft te maken of niet tot de onregelmatigheid ervan leidt, erop dat de interne beroepsinstantie in de aangevochten beslissing verzoeker het advies geeft een andere studieloopbaan in overweging te nemen. De interne beroepsinstantie kadert de aangevochten beslissing ook in de ambitie studievertraging te voorkomen. Studenten krijgen hierbij een sterk signaal dat hun studieloopbaan problematisch is. Tevens wijst de interne beroepsinstantie erop

dat dit in sommige dossiers inhoudt dat een inschrijving wordt geweigerd omdat succesvol afstuderen als zeer onwaarschijnlijk wordt beschouwd.

Het is in het licht van deze overweging dat de aangevochten weigeringsbeslissing gelezen dient te worden. Dit betekent ook dat de weigeringsbeslissing niet belet dat verzoeker bij de oriëntatie naar een andere studierichting – bijv. omwille van interesses, specifieke vaardigheden, motivatie enz. – wel succesvol kan zijn. Dat de weigeringsbeslissing de deur openlaat voor een andere studierichting en niet uitgaat van de veronderstelling dat verzoeker geen (merklijk) betere kans zou hebben om succesvol te zijn in een dezelfde studierichting, heeft voor de Raad niet als noodzakelijk gevolg dat de beslissing om niet langer de aangevatte opleiding te kunnen voortzetten onredelijk zou zijn.

Verzoeker merkt ten slotte op dat de aangevochten beslissing naast de behaalde studieresultaten het leerkrediet waarover verzoeker beschikt als argument aanhaalt om hem te weigeren.

De Raad leest inderdaad in de beslissing dat het leerkrediet van verzoeker ‘momenteel’, met name op het ogenblik waarop de aangevochten beslissing is genomen (zijnde 30 september 2021), op 77 studiepunten staat.

De Raad kan verwerende partij moeilijk verwijten rekening te hebben gehouden met het op het ogenblik van de behandeling van het intern beroep van verzoeker bestaande leerkredietsaldo van laatstgenoemde en niet met het volgens verzoeker inmiddels beweerdelijk hoger zijnde aantal studiepunten dat, naar verzoeker aanvoert, voldoende is om het op zijn minst nog een semester te proberen.

Alle voorgaande argumenten in overweging genomen kan de Raad niet beslissen dat de beslissing van de interne beroepsinstantie om verzoeker niet toe te laten zich opnieuw in te schrijven voor de aangevatte opleiding onregelmatig of onredelijk zou zijn.

Het middel is niet gegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ie Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.109 van 6 december 2021 in de zaak 2021/893

In zake: Nabila MORSHED
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Generaal Jacqueslaan 35

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 8 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving in de opleiding ‘Master of Science in Molecular Biology’ werd geweigerd en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 6 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

De heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in Molecular Biology’.

Op het einde van het academiejaar 2017-2018 werden aan verzoekster bindende voorwaarden opgelegd, waaraan zij het academiejaar nadien heeft voldaan. Op het einde van het

academiejaar 2019-2020 werden aan verzoekster opnieuw bindende voorwaarden opgelegd, aangezien ze dat academiejaar slechts 26 van de 48 opgenomen studiepunten heeft verworven. Tijdens het academiejaar 2020-2021 heeft verzoekster niet voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarde, waardoor haar de verdere inschrijving in de opleiding werd geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 13 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 6 oktober 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelt vast dat aan de studente de herinschrijving werd geweigerd omdat zij niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarde. Zij heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven en ze is evenmin geslaagd voor elk opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald.

De interne beroepsinstantie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoon, die rechtvaardigt waarom zij niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

Ze stelt vast dat de studente gezondheidsproblemen aanhaalt tijdens het tweede semester (vanaf maart 2021), maar hiervoor worden geen medische attesten voorgelegd waaruit een ongeschiktheid om lessen te volgen of examens af te leggen blijkt. Dat de studente een aantal doktersconsultaties heeft gehad en er een aantal onderzoeken werden uitgevoerd einde maart en/of april en/of juni, toont volgens de interne beroepsinstantie niet aan dat er sprake is van uitzonderlijke omstandigheden in hoofde van de studente, die een overmachtssituatie zouden uitmaken die haar heeft verhinderd te voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarde.

Daarnaast heeft de studente wel medische attesten toegevoegd voor de periode van 18 augustus 2021 tot 1 september 2021. De studente heeft evenwel toch aan de examens deelgenomen, wat volgens de interne beroepsinstantie betekent dat ze zichzelf geschikt achtte om examens af te leggen. Dat de studente ondertussen ook in behandeling is bij een psycholoog, en blijkens de stukken reeds twee sessies heeft gevolgd op 27 augustus 2021 en 10 september 2021, is een

positief element, maar dit impliceert op zich niet dat een overmachtssituatie wordt aangetoond, die haar zou hebben verhinderd te voldoen aan de opgelegde bindende voorwaarden.

De interne beroepsinstantie verwijst vervolgens uitgebreid naar het studieverleden van de studente. Ze stelt vast dat de studente na vier academiejaren in de masteropleiding nog steeds maar voor 80 studiepunten een creditbewijs heeft behaald, zodat ze nog een aanzienlijke weg te gaan heeft (40 studiepunten) om het masterdiploma te behalen.

De studente overtuigt de interne beroepsinstantie ten slotte ook niet dat zij volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang zal behalen. Het is zeker toe te juichen dat zij ondertussen psychologische begeleiding heeft gezocht, maar dit overtuigt niet, gelet op het geheel van de elementen die blijken uit het dossier. Dat de studente haar opleiding graag wil afmaken en al nagedacht heeft over haar masterproef, is een subjectieve inschatting die de voormelde vaststellingen niet ontkracht. Dit verhindert ook niet dat er toepassing wordt gemaakt van de bepalingen opgenomen in het OER nopens studievoortgangsbewaking.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 7 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Taal van de rechtspleging

Met betrekking tot de taalregeling moet het volgende worden opgemerkt.

Artikel II.261, §1 van de Codex Hoger Onderwijs (verder: de Codex) stelt als principe dat de onderwijstaal in de hogeronderwijsinstellingen die onder de toepassing van de Codex vallen, het Nederlands is.

Terwijl de Codex op dit principe een aantal uitzonderingen toestaat, lijkt dit niet het geval te zijn voor de bestuurstaal van de hogescholen en universiteiten, die krachtens artikel II.260 van de Codex steeds het Nederlands is.

De Raad is van oordeel dat het begrip onderwijstaal ruim kan worden geïnterpreteerd en zich niet noodzakelijk beperkt tot de taal waarin de lessen zelf worden gegeven, maar zich ook kan uitstrekken tot de mondelinge of schriftelijke communicatie tussen instelling of docent en student met betrekking tot die lessen of het opleidingsonderdeel waarvan de lessen deel uitmaken, zoals bijvoorbeeld bepaalde praktische mededelingen.

Anders is het wanneer de communicatie niet langer enkel betrekking heeft op de verstrekking van het onderwijs, maar kadert in de rechtsbescherming van de student.

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (R.Stvb. 25 augustus 2015, nr. 2.311) is de interne beroepsinstantie die de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex verplicht dient in te richten, een orgaan dat een bestuurlijke rechtshandeling stelt die, wanneer is voldaan aan de voorwaarden door de Codex gesteld, vatbaar is voor een administratief beroep bij de Raad. Dit betekent dat op de werking van de interne beroepsinstantie de bestuurstaal van toepassing is, die zoals aangehaald uitsluitend het Nederlands kan zijn.

De Raad stelt te dezen vast dat verzoekster haar intern beroep, dat betrekking heeft op een Engelstalige opleiding, in het Engels heeft ingesteld. De Raad spreekt zich vooralsnog niet uit over de regelmatigheid van het door verzoekster ingestelde intern beroep, gezien in het licht van bovenstaande overwegingen.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken mutatis mutandis op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn. Het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ heeft aan de bovenstaande situatie overigens geen wijzigingen aangebracht en regelt de taal der rechtspleging voor de in dat decreet bedoelde rechtscolleges niet.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (*BS* 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 *prima facie* aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partijen – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen en verzoekster de mogelijkheid te bieden om een Nederlandstalige vertaling voor te leggen van haar verzoekschrift, is door het secretariaat van

de Raad op 21 oktober 2021 per e-mail een procedurekalender verzonden, met daarin aangepaste termijnen en de volgende mededeling:

“1. De procedurekalender

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een Engelstalig verzoekschrift heeft ingediend. De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands; anderstalige verzoekschriften en nota's zijn niet ontvankelijk en worden uit de debatten geweerd. Aan verzoekende partij wordt een mogelijkheid geboden om het anderstalig verzoekschrift te regulariseren.

- 27 oktober 2021: de student bezorgt ten laatste die dag aan de Raad en aan de onderwijsinstelling een Nederlandstalige letterlijke vertaling van zijn verzoekschrift
- [...]

Laattijdige nota's worden uit de verdere procedure geweerd.”

Verzoekster heeft tijdig een Nederlandstalige vertaling van haar verzoekschrift ingediend.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

B. Ondertekening van het verzoekschrift

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat verzoekster heeft nagelaten haar verzoekschrift te ondertekenen. Nochtans schrijft artikel II.294, §2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs de ondertekening van het verzoekschrift waarbij een extern beroep wordt ingesteld op straffe van onontvankelijkheid voor. Aangezien het bij de Raad geregistreerde beroep niet is ondertekend, is het extern beroep volgens verwerende partij dan ook onontvankelijk.

In haar *wederantwoordnota* excuseert verzoekster zich voor deze nalatigheid. Ze begrijpt dat haar verzoekschrift daardoor niet ontvankelijk is en vraagt aan de universiteit om een oplossing.

Beoordeling

Artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs schrijft met betrekking tot de indiening van een beroep bij de Raad het volgende voor:

*§2. De beroepen worden ingesteld bij wijze van verzoekschrift, waarin ten minste een feitelijke omschrijving is opgenomen van de ingeroepen bezwaren.
Het verzoekschrift wordt gedagtekend en, op straffe van onontvankelijkheid, ondertekend door de verzoeker of zijn raadsman.*

De ondertekening van een bij de Raad ingesteld beroep is door de decreetgever uitdrukkelijk op straffe van onontvankelijkheid voorgeschreven.

De Raad stelt vast dat verzoeksters verzoekschrift niet is ondertekend.

De exceptie is gegrond. Het beroep wordt derhalve onontvankelijk verklaard.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.110 van 6 december 2021 in de zaak 2021/897

In zake: Sarah-Yasmine HAIDER
Woonplaats kiezend te 1730 Asse
Putberg 39

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 8 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij de herinschrijving wordt geweigerd en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 5 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de psychologie’.

Aangezien ze na afloop van het academiejaar 2020-2021 de opgelegde bindende voorwaarden niet heeft behaald, werd haar de verdere inschrijving in de opleiding geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 5 oktober 2021 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsinstantie merkt op dat overeenkomstig artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement het intern beroep moet worden ingesteld binnen een vervalt termijn van zeven kalenderdagen, die ingaat op de dag na de kennisgeving van de beslissing. Het beroep wordt ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt ingediend bij de voorzitter van de beroepscommissie, en dit op straffe van onontvankelijkheid van het beroep. Als datum van het beroep geldt de datum van postmerk van de aangetekende zending.

De interne beroepsinstantie stelde vast dat het verzoekschrift niet ondertekend werd, waardoor het beroep onontvankelijk is.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 7 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 8 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Voorwerp

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota werpt verwerende partij een exceptie op die ertoe strekt dat de initiële beslissing van de examencommissie niet meer in rechte kan worden aangevochten. Volgens haar kan enkel de beslissing op intern beroep, nadat het intern beroep op regelmatige wijze is uitgeput, nog op ontvankelijke wijze worden aangevochten in het kader van een extern beroep.

Beoordeling

Verzoekster richt haar beroep zowel tegen de initiële weigering tot inschrijving als tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie.

Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij dat de interne beroepsinstantie een beslissing neemt in de plaats van de examencommissie. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De vraag rijst evenwel of daartoe kan worden besloten wanneer de beslissing van de interne beroepsinstantie ertoe beperkt is het intern beroep als onontvankelijk af te wijzen. In dat geval immers, wordt er inhoudelijk over de studievoortgangsbepaling – *in casu* in de vorm van een weigeringsbeslissing – geen uitspraak gedaan.

Om redenen die hieronder zullen blijken, dient over de exceptie geen uitspraak te worden gedaan omdat het beroep bij de Raad hoe dan ook niet onontvankelijk is.

B. Regelmatige uitputting van het intern beroep

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtcollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie

de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*” de Raad (Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtcollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, RW 1999- 00, 850).

De vraag of verzoekende partij op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoekster merkt met betrekking tot de interne beroepsprocedure op dat haar intern beroep onontvankelijk werd verklaard wegens haar eigen vergetelheid. Ze erkent dat het fout was haar intern beroepsschrift niet te ondertekenen, maar benadrukt dat ze ondanks alles een zeer gemotiveerde student is.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het intern beroep van verzoekster niet voldeed aan de ontvankelijkheidsvereisten vervat in artikel 153 §1 OER, aangezien het verzoekschrift

niet ondertekend was. Dat het verzoekschrift niet ondertekend was door verzoekster, wordt overigens niet door haar betwist. Volgens verwerende partij werd het intern beroep terecht onontvankelijk verklaard, en is het extern beroep bijgevolg eveneens onontvankelijk.

Beoordeling

Behoudens wat door de decreetgever ter zake zelf is geregeld in de artikelen II.283 en II.284 van de Codex Hoger Onderwijs, behoort de organisatie van de interne beroepsprocedure tot de bevoegdheid van de hogeronderwijsinstelling.

Die bepalingen kunnen door de Raad worden onderworpen aan een wettigheidstoezicht en aan een marginale toetsing inzake de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Artikel 153, §1 van het onderwijs- en examenreglement 2020-2021 van verwerende partij luidt, voor zover hier relevant, als volgt:

“§1. Tegen een studievoortgangsbepaling, waarvan de student of de persoon op wie de beslissing betrekking heeft, meent dat deze is aangetast door een schending van het recht, kan hij beroep aantekenen. Het beroep moet worden ingesteld binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen. Bij beroepen tegen examenbeslissingen gaat deze vervaltermijn in op de dag na de elektronische mededeling van de examenresultaten overeenkomstig artikel 145. Bij de andere beroepen gaat deze vervaltermijn in op de dag na de kennisgeving van de beslissing.

[...]

Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.

(...)”

De Raad is van oordeel dat dit voorschrift duidelijk is. De niet-ondertekening van een intern beroep moet derhalve door de voorzitter van de beroepscommissie worden gesanctioneerd met de onontvankelijkheid van dat beroep.

Daar de ondertekening een voorwaarde is die de decreetgever in artikel II.294, §2, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs zelf heeft ingeschreven als een

ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad, kan een dergelijke voorwaarde niet als onwettig of onredelijk worden beschouwd – wat verzoekster ten andere ook niet beweert.

De Raad stelt vast dat de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep, waaronder de vereiste van de ondertekening van het intern beroepsschrift, samen met de weigering tot herinschrijving aan verzoekster zijn meegedeeld.

Verzoekster heeft nagelaten haar intern beroep te ondertekenen. In het licht van artikel 153 van het onderwijs- en examenreglement 2020-2021 besliste de voorzitter van de beroepscommissie aldus terecht tot de onontvankelijkheid ervan. Dat verzoekster vergeten is haar verzoekschrift te ondertekenen, zoals zij aanhaalt, kan niet als overmacht worden beschouwd.

Wanneer de geldende norm – te dezen 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Aangezien verzoekster het intern beroep niet op regelmatige wijze heeft uitgeput, is het beroep bij de Raad niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.111 van 6 december 2021 in de zaak 2021/918

In zake: xxx

Tegen: VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
Woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 waarbij de verzoekende partij niet geslaagd wordt verklaard voor de opleiding ‘Master of Laws in het notariaat’, omwille van het tekort dat zij heeft behaald voor het opleidingsonderdeel “Notarieel executierecht” (9/20).

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

De heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Laws in het notariaat’.

Voor het opleidingsonderdeel “Notarieel executierecht” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 9/20. Zij wordt tevens niet geslaagd verklaard voor de opleiding. De proclamatie heeft plaats op 8 september 2021.

Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Aangezien op 11 oktober 2021 nog geen interne beroepsbeslissing aan verzoekster ter kennis is gebracht, dient zij die dag bij aangetekend schrijven een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid – afstand

Per e-mail van 8 november 2021 deelt verzoekster mee dat zij afstand wenst te doen van het extern beroep, dat zij heeft ingesteld op 11 oktober 2021.

De Raad ziet geen redenen om deze afstand niet toe te kennen.

V. Anonimisering

In diezelfde e-mail van 8 november 2021 vraagt verzoekster tevens de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad stelt de afstand van het geding vast.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau

secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.112 van 6 december 2021 in de zaak 2021/925

In zake: Pauline MIDDERNACHT
                  Woonplaats kiezend te 8490 Varsenare
                  Ten Bogaerde 4

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
                  Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
                  Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 15 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij een score van 14 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Masterproef, partim 2: Bedrijfsproject” en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 5 oktober 2021 [bedoeld wordt: 24 september 2021] waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master in de organisatie en het management’.

Voor het opleidingsonderdeel “Masterproef, partim 2: Bedrijfsproject” bekomt verzoekende partij een examencijfer van 14 op 20.

Verzoekende partij stelde op datum van 22 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 24 september 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie is, na zorgvuldig onderzoek met betrekking tot de examenprocedure, van oordeel dat er geen of onvoldoende argumenten zijn om het behaalde en vastgestelde eindcijfer aan te passen.

Ze stelt vast dat de studente in haar intern beroepsschrift focust op de behaalde score voor de masterproef. Deze score van 14/20 ligt lager dan verwacht, omdat ze op de procesevaluatie een score van 15/20 heeft behaald.

De interne beroepsinstantie merkt op dat de student in de procesevaluaties door de promotor wordt beoordeeld op (1) kwaliteit van de informatie, (2) probleemoplossende onderzoekshouding, (3) schriftelijke rapportage en (4) persoonlijke inbreng.

De eindevaluatie geschiedt daarentegen door een commissie bestaande uit de promotor, de eventuele copromotor en een door de faculteit aangeduide assessor. De beoordeling gebeurt op basis van de volgende criteria: (1) kwaliteit van de informatie, (2) probleemoplossende onderzoekshouding, (3) adequate onderzoeksmethode, (4) schriftelijke rapportage, (5) mondelinge rapportage, (6) persoonlijke inbreng, (7) schriftelijke rapportage, (8) mondelinge rapportage en verdediging, (9) kritisch wetenschappelijke reflectie en maatschappelijke en/of ethische reflex en (10) synthese en integratie.

De interne beroepsinstantie merkt op dat de criteria waarop de student in de eindevaluatie beoordeeld wordt, zes criteria omvatten die niet meetellen in de procesevaluatie. Daardoor kan de score op de eindevaluatie verschillen van die op de procesevaluatie.

Daarnaast stelt de interne beroepsinstantie vast dat de studente niet akkoord gaat met de redenen die de promotor heeft aangegeven als verklaring voor het verkrijgen van een onderscheiding in plaats van een grote onderscheiding: een moeilijke/onbestaande relatie met het bedrijf, een zwakke empirische basis en een te brede scope. Volgens de interne beroepsinstantie hadden de studenten de relatie met het bedrijf volledig verloren, wat een duidelijke weerslag had op het werk. Wat het uitdiepen, het leggen van verbanden en het integreren van de verschillende delen betreft, behalen de studenten wat de promotor betreft geen grote onderscheiding vermits de concurrentieanalyse slechts bestaat uit een web/internetstudie van slechts twee concurrenten, daar waar voor een grote onderscheiding een bredere scope wordt verwacht. Hetzelfde geldt voor het beperkte aantal expertinterviews.

De interne beroepsinstantie is op basis van de gegeven informatie van oordeel dat de beoordeling correct is verlopen en handhaaft bijgevolg de eerder genomen beslissing met betrekking tot de vaststelling van het resultaat.

De beslissing op intern beroep werd per gewone post van 1 oktober 2021 en per e-mail van 5 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep.

Verzoekster tekent beroep aan tegen de studievoortgangsbepaling van 15 september 2021 waarbij aan de verzoekende partij een score van 14 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel “Masterproef, partim 2: Bedrijfsproject” (eerste bestreden beslissing) en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 24 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk en ongegrond werd verklaard (tweede bestreden beslissing).

Uit artikel 21.4 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen.

Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de examencommissie. In dat geval verdwijnt de beslissing van de examencommissie uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

Verzoeksters beroep wordt derhalve ambtshalve onontvankelijk verklaard in de mate dat het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van de motiveringsplicht, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt vooreerst dat de drie redenen waarom haar geen hogere score werd toegekend, niet terug te vinden zijn in de uiteindelijke beslissing van de interne beroepsinstantie. Volgens haar baseert de interne beroepsinstantie zich enkel op een verkeerde opvatting van het begrip ‘procesevaluatie’ die ze in de inleiding van haar intern beroep aanhaalt. Verzoekster weet hoe de procesevaluatie in zijn werk gaat en betreurt dat de interne beroepsinstantie zich niet heeft uitgesproken over de kern van de zaak. Meteen na het ontvangen van de interne beroepsbeslissing heeft verzoekster via e-mail gereageerd, maar die bleef onbeantwoord.

Verzoekster stelt dat ze, als voorbereiding naar volgend jaar toe, te rade is gegaan bij haar promotor om grondige feedback te krijgen. Ze betreurt zijn reactie om de communicatie te willen stoppen en ziet dit als een gebrek aan professionaliteit. In een eerste reactie kreeg verzoekster van haar promotor de mededeling dat een grote onderscheiding onrealistisch wordt geacht door drie redenen: een moeilijke/onbestaande relatie met het bedrijf, een zwakke empirische basis en een te brede scope. Verzoekster vindt het incorrect dat zij geen hogere score kan bekomen door redenen waarvan zij als student niet op de hoogte werd gebracht of ten aanzien waarvan zij in een positie van onmacht stond.

Verzoekster stelt dat een stoeve relatie met de bedrijfsbegeleider van Pfizer iets is wat haar resultaat niet zou mogen beïnvloeden. Ze was hierdoor genoodzaakt om meer webinformatie te gebruiken om de context van het bedrijf te schetsen. Verzoekster merkt op dat deze bezorgdheid tijdens de terugkoppelingsmomenten meegedeeld werd aan de promotor. Toen leek hij daarvoor begrip te hebben, maar daarvoor werd uiteindelijk een lagere score toegekend.

Verzoekster stelt vervolgens dat de opmerkingen van de assessor over de zwakke empirische basis en het ontbreken van een topic lijst, voor haar onbekend waren. Volgens haar staat dit niet in de handleiding van de thesis vermeld, noch werd dit opgeworpen op de feedbackmomenten met haar promotor. Verzoekster verduidelijkt verder dat de literatuurstudie werd aangevuld met enkele “Pfizer boxen”, waarmee de informatie uit diepte-interviews met medewerkers van Pfizer wordt gekoppeld aan de bevindingen van het literatuuronderzoek. Hierdoor vertoont de masterthesis volgens verzoekster een duidelijk samenhangend geheel. Verzoekster stipt ook aan dat haar thesis één van de uitzonderingen is die een membercheck bevat om de validiteit te bevorderen. De scope bevat de landen in ontwikkeling, doorgegeven door Pfizer.

Verzoekster is van mening dat zij niet kon worden afgestraft op de drie vermelde elementen. Zij vermoedt dat de assessor niet op de hoogte was van de specifieke situatie, aangezien de bedrijfsbegeleider niet aanwezig was op de presentatie en haar promotor dit waarschijnlijk niet heeft doorgegeven. Daardoor kon geen correcte beoordeling worden gegeven.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat de masterproef een duo-thesis is, waarbij de medestudent van verzoekster geen intern beroep ingediend heeft.

Verwerende partij stelt vervolgens dat voor de beoordeling van het intern beroep door de interne beroepsinstantie rekening werd gehouden met de wijze waarop de eindevaluatie van de masterproef tot stand is gekomen. Ze verduidelijkt dat het eindcijfer van de masterproef wordt bepaald op basis van een beoordeling van procesevaluatie (20%) en een beoordeling van productevaluatie (80%).

De procesevaluaties, twee ingeval van verdediging in de eerste zitting of drie ingeval van verdediging in de tweede zitting, worden door de promotor in de loop van het academiejaar gemaakt en ingediend een aantal weken voor het begin van de betrokken examenperiode. Hierbij wordt vooral rekening gehouden met het proces inzake de totstandkoming van de

masterproef. Verwerende partij stelt dat de derde procesevaluatie beoordeeld wordt op vijf criteria waarbij een score kan worden gegeven bestaande uit: onvoldoende, voldoende, goed of zeer goed. De vijf criteria zijn: (1) kwaliteit van de informatie, (2) probleemoplossende onderzoekshouding, (3) adequate onderzoeksmethode, (4) schriftelijke rapportage en (5) persoonlijke inbreng. Verwerende partij stelt vast dat de promotor in de derde procesevaluatie aan verzoekster eenmaal een voldoende en vier maal een cijfer goed gaf. Aangezien zij geen enkele keer ‘zeer goed’ kreeg, werd het eindcijfer vastgesteld op 14/20. Verwerende partij merkt hierbij op dat de promotor tijdens de communicatie met verzoekster zich vergiste, mogelijks beïnvloed door een gesprek met verzoekster, toen hij aangaf dat het resultaat 15 op 20 was. Volledigheidshalve wijst verwerende partij erop dat deze procesevaluatie niet de inhoudelijke elementen van de thesis betreft.

Vervolgens stipt verwerende partij aan dat de punten van de productevaluatie gegeven worden in overleg tussen de promotor en een assessor op basis van een evaluatie van tien criteria opgedeeld in 19 deelcriteria. Verzoekster behaalde één maal een score ‘zeer goed’, 11 maal een score ‘goed’ en 8 maal een score ‘voldoende’, wat resulteerde in een deelcijfer van 55 op 80. Samen met de procesevaluatie behaalde verzoekster 69/100, of afgerond 14/20.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekster opwerpt dat de interne beroepsinstantie enkel is ingegaan op de procesevaluatie, maar niet op de drie redenen die als verklaring werden gegeven voor het verkrijgen van een onderscheiding in plaats van een grote onderscheiding. Volgens verwerende partij had verzoekster hieromtrent reeds in haar e-mailcorrespondentie met de promotor de nodige toelichting gekregen. Daarnaast tast verwerende partij in het duister waarover verzoekster beweerd niet op de hoogte te zijn gebracht en waaruit haar positie van onmacht dan wel bestond: verzoekster licht dit niet toe.

Waar verzoekster het heeft over “de stroeve relatie met de bedrijfsbegeleider”, merkt verwerende partij op dat het document “Toelichting bij handleiding masterproef MOM” de studenten oplegt om vanaf het begin zelf te zorgen voor een goede afstemming met de bedrijfsbegeleider. Volgens de promotor hebben verzoekster en haar medestudent in de loop van het academiejaar de relatie met het bedrijf en de bedrijfsbegeleider volledig verloren. Dit gebrek aan vlot contact heeft een weerslag gehad op de uitwerking van de masterproef aangezien de betrokken studenten, en dus ook verzoekster, op zoek zijn moeten gaan naar andere databronnen en bedrijfsinformatie. Verwerende partij stelt dat een moeilijke relatie met

de bedrijfsbegeleider op zich geen probleem is, maar deze situatie heeft bijgedragen tot een verklaring waarom de promotor en assessor slechts een voldoende hebben gegeven aan de deelcriteria “Accuraatheid, objectiviteit en genuanceerdheid van de gegevens” alsook “Samenhang en overtuigingskracht van de tekst”.

Verder benadrukt verwerende partij dat het goed uitwerken van een empirische basis wel degelijk in de handleiding van de masterproef vermeld staat. Bovendien stelt verwerende partij dat in het document “vakbeschrijving” ook vermeld wordt dat de masterproef gegrondvest moet zijn op een theoretische basis.

Verwerende partij merkt ook op dat zowel de promotor als de assessor hebben aangehaald dat de focus/scope van de masterproef zeer breed was opgevat. De interne beroepsinstantie begreep dat de keuze van een brede scope het gevolg was van een contact met de bedrijfsbegeleider bij aanvang van de masterproef. Volgens verwerende partij vormt een brede scope op zich geen probleem indien de inhoud van de masterproef de brede scope volledig kan dekken. Uit het mailverkeer met de docent bleek dat dit niet het geval was. Hieruit kan volgens verwerende partij worden afgeleid dat de promotor en assessor het beter vonden dat de scope van de thesis werd beperkt ofwel dat gegeven de brede score de inhoud uitgebreider werd behandeld in de tekst. Hierbij werd als voorbeeld gegeven dat de concurrentieanalyse, bestaande uit een web/internetstudie van slechts 2 concurrenten veel te beperkt is voor een duo-thesis en dat ook het aantal expertinterviews aan de lage kant was.

Verwerende partij stipt nog aan dat de interne beroepsinstantie kennis genomen heeft van de beoordeling door de promotor van het eigen initiatief en creativiteit van de beide betrokken studenten, die zij als goed, maar zeker niet uitzonderlijk bevonden.

Verwerende partij benadrukt vervolgens dat de interne beroepsinstantie het sterk op prijs heeft gesteld dat de promotor op de dag van de ontvangst van de e-mail van verzoekster al toelichting gaf over de beoordeling. Ze wijst erop dat deze communicatie in de juiste context geplaatst moet worden: het voorstel van de promotor om geen verdere communicatie te voeren over het onderwerp van de masterproef volgde na een onderhoud tussen promotor en verzoekster, waarbij verzoekster alle argumenten van de promotor (heftig) weerlegde zonder enige relativering. Daarop concludeerde de promotor dat verdere discussie over het eindcijfer geen

zin had. Verwerende partij ziet niet in hoe die reactie als “onprofessioneel” zou moeten worden bestempeld.

Verwerende partij merkt verder op dat de bedrijfsbegeleider niet aanwezig hoeft te zijn tijdens de presentatie van de masterproef. Hij wordt louter uitgenodigd om de mondelinge verdediging bij te wonen. De eindevaluatie van de masterproef gebeurt na overleg tussen assessor en de promotor, die gezamenlijk een uitgebreid evaluatieformulier invullen.

In haar *wederantwoordnota* stelt verzoekster dat het voor haar niet duidelijk welke score ze op de procesevaluatie heeft behaald. Daarnaast wijst verzoekster erop dat ze heeft getracht regelmatig contact te onderhouden met de bedrijfsbegeleider. Ze is zich er ook van bewust dat de bedrijfsbegeleider niet aanwezig moet zijn op de eindevaluatie en dat dit het resultaat dus niet heeft beïnvloed.

Verzoekster stelt ook vast dat de promotor het eigen initiatief en creativiteit goed vond, maar niet uitzonderlijk. Verzoekster is, door zaken als een membercheck en het eerder uitzonderlijk koppelen van field research aan deskresearch, overtuigd van een uitzonderlijke, genuanceerde scriptie. Toch heeft verzoekster maar een voldoende op de deelcriteria “Accuraatheid, objectiviteit en genuanceerdheid van de gegevens” en “Samenhang en overtuigingskracht van de tekst”.

Beoordeling

De Raad leest in het verzoekschrift houdende extern beroep dat verzoekster intern beroep heeft aangetekend aangezien een hoger cijfer voor het opleidingsonderdeel “Masterproef, partim 2: Bedrijfsproject” onrealistisch werd geacht. Dit blijkt volgens verzoekster uit mailverkeer dat zij had met de promotor, de heer [M.].

Verzoekster wijst op drie, volgens haar door haar promotor aangehaalde, redenen waarom zij geen cijfer kreeg dat overeenkomt met een grote onderscheiding voor het bedoelde opleidingsonderdeel. In het intern beroepsschrift benoemt zij deze redenen als volgt:

- een moeilijke/onbestaande relatie met het bedrijf
- een zwakke empirische basis

- een te brede scope

Verzoekster gaat in haar intern beroepsschrift in op deze redenen.

Verzoekster is van mening hieromtrent niets terug te vinden in de uiteindelijke beslissing die door de interne beroepsinstantie is getroffen. Zij stelt dat het besluit enkel is gebaseerd op een verkeerde opvatting van het begrip ‘procesevaluatie’.

Met verwerende partij, zoals blijkt uit de antwoordnota, leidt de Raad uit het beroep voor de Raad af dat verzoekster de aangevochten beslissing met betrekking tot de evaluatie van het opleidingsonderdeel “Masterproef, partim 2: Bedrijfsproject” als niet afdoende gemotiveerd ervaart. Verwerende partij betwist de opvatting van verzoekster.

De Raad slaat acht op de aangevochten beslissing. Hij leest in de beslissing dat de interne beroepsinstantie na zorgvuldig onderzoek met betrekking tot de examenprocedure tot de conclusie is gekomen dat er geen of onvoldoende argumenten zijn om het behaalde en vastgestelde eindcijfer aan te passen.

De interne beroepsinstantie motiveert de beslissing op de hieronder geciteerde wijze:

“In haar beroep focust de student op haar behaalde score voor de masterproef. De score van 14/20 ligt lager dan ze had verwacht, omdat ze op de procesevaluatie een 15/20 behaalde.

In de procesevaluaties wordt de student beoordeeld op (1) kwaliteit van de informatie, (2) probleemoplossende onderzoekshouding, (3) schriftelijke rapportage en (4) persoonlijke inbreng. De procesevaluatie gebeurt door de promotor.

De eindevaluatie geschiedt door een commissie bestaande uit de promotor, de eventuele copromotor en een door de faculteit aangeduide assessor. De volgende criteria worden beoordeeld bij de eindevaluatie: (1) Kwaliteit van de informatie, (2) Probleemoplossende onderzoekshouding, (3) Adequate onderzoeksmethode, (4) Schriftelijke rapportage, (5) Mondelinge rapportage, (6) Persoonlijke inbreng, (7) Schriftelijke rapportage, (8) Mondelinge rapportage en verdediging, (9) Kritisch wetenschappelijke reflectie en maatschappelijke en/of ethische reflex en (10) Synthese en integratie. (Handleiding masterproef 2020-2021)

De criteria waarop de student in de eindevaluatie beoordeeld wordt, omvat dus 6 criteria die niet meetellen in de procesevaluatie. De score op de eindevaluatie kan hierdoor dus verschillen van de score op de procesevaluatie.

De student gaat verder niet akkoord met de redenen die de promotor aangaf als verklaring voor het verkrijgen van een onderscheiding in plaats van een grote onderscheiding: een moeilijke/onbestaande relatie met het bedrijf, een zwakke empirische basis en een te brede scope. Het feit dat de studenten de relatie met het bedrijf volledig verloren hadden, had een duidelijk weerslag op het werk. Wat het uitdiepen, het leggen van verbanden en het integreren van de verschillende delen betreft, behalen de studenten wat de promotor betreft geen grote onderscheiding. Zo bestaat de concurrentieanalyse uit een web/internet studie van slechts twee concurrenten; voor een grote onderscheiding wordt een bredere scope verwacht. Dit geldt ook voor het beperkte aantal expertinterviews.”

De Raad leest in de motivering een opsomming van de criteria die worden gehanteerd bij de procesevaluatie. Tevens leest de Raad hoe de eindevaluatie plaatsvindt, waarbij de promotor, de eventuele copromotor en een door de faculteit aangeduide assessor worden vermeld, en welke criteria hierbij in acht worden genomen. De interne beroepsinstantie verwijst hierbij naar de Handleiding voor de masterproef (2020-2021). Deze handleiding staat ook ter beschikking van de student, zodat verzoekster op de hoogte moest zijn van de evaluatiecriteria.

De Raad leest in de aangevochten beslissing trouwens eveneens dat de criteria waarop de student in de eindevaluatie beoordeeld wordt zes criteria omvat die niet worden gehanteerd bij de procesevaluatie. De interne beroepsinstantie verduidelijkt dat de score op de eindevaluatie bijgevolg kan verschillen van de score op de procesevaluatie.

Wat de beantwoording van de door verzoekster betwiste redenen om haar geen grote onderscheiding toe te kennen betreft, leest de Raad dat het feit dat de studenten de relatie met het bedrijf volledig verloren hadden een duidelijk weerslag had op het werk. Wat het uitdiepen, het leggen van verbanden en het integreren van de verschillende delen betreft, behalen de studenten, blijkens de aangevochten beslissing, geen grote onderscheiding volgens de promotor omdat de concurrentieanalyse uit een web/internetstudie van slechts twee concurrenten bestaat, waar voor een grote onderscheiding een bredere scope wordt verwacht. Ook het aantal expertinterviews zou niet volstaan om een grote onderscheiding toe te kennen.

De Raad houdt zich ver af van een beoordeling van de competenties die de student in de masterproef heeft getoond. Hij benadrukt dat hij conform artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs zijn appreciatie niet in de plaats mag stellen van de bevoegde instanties van verwerende partij. De Raad mag enkel nagaan of de beslissing op een wettige wijze tot stand is gekomen en of de bevoegde instanties, binnen de grenzen van hun beoordelingsbevoegdheid, niet kennelijk onredelijk hebben gehandeld.

Zo onderzoekt de Raad eveneens of de aangevochten beslissing afdoende is gemotiveerd, hetgeen verzoekster betwist.

Rekening houdend met de hierboven toegelichte motivering die de interne beroepsinstantie aan haar beslissing heeft gegeven, moet de Raad nagaan of de aangevochten beslissing standhoudt, *in extenso* of zij in voldoende mate antwoord biedt op de argumenten die verzoekster in het intern beroepsschrift heeft ontwikkeld.

In casu moet de Raad vaststellen dat de motivering van de aangevochten beslissing te summier is om verzoekster in het kader van de interne beroepsprocedure inzicht te verschaffen over de wijze waarop de wezenlijke argumenten die zij aanbracht bij de beoordeling van het intern beroep zijn betrokken en afgewogen. De motivering laat niet toe om, de argumenten van verzoekster in acht nemend, te oordelen dat de beslissing die de interne beroepsinstantie heeft getroffen niet kennelijk onredelijk is. Dat de antwoordnota van de verwerende partij de aangevochten beslissing verder verduidelijkt, is niet van aard deze vaststelling ongedaan te maken.

De Raad komt tot deze conclusie na ook kennis te hebben genomen van de argumentatie die verzoekster in haar intern beroepsschrift opbouwt met betrekking tot de drie hierboven aangehaalde redenen. Deze argumentatie wordt onvoldoende in de motivering betrokken om het voor de Raad ontwikkeld middel dat de beslissing niet voldoet aan de motiveringsplicht als ongegrond af te wijzen.

Hierbij doet de Raad geen uitspraak over de gegrondheid van de argumenten die verzoekster aanvoerde, hetgeen immers zou leiden tot een evaluatie van de merites van verzoekster. De Raad beperkt zich ertoe zich uit te spreken over de mate waarin de argumenten die verzoekster in haar intern beroepsschrift heeft aangevoerd in overweging zijn genomen bij de beoordeling

van het intern beroep en over de mate waarin de inoverwegingneming ervan in de aangevochten beslissing is geëxpliciteerd.

Ter verduidelijking van dit besluit wijst de Raad erop dat verzoekster in haar intern beroepsschrift aanhaalt dat de redenen om haar geen hogere score toe te kennen buiten haar macht lagen of dat zij daarover niet op de hoogte is gebracht.

Zo voert verzoekster aan dat de stroeve relatie met de bedrijfsbegeleider het resultaat niet zou mogen beïnvloeden en dat deze ertoe bracht dat meer webinformatie is gebruikt. Hierbij stipt verzoekster aan dat deze relatie ook in het kader van een feedbackmoment aan de promotor is meegedeeld. Volgens haar leek de promotor er begrip voor te hebben, terwijl nu punten worden afgetrokken omdat te veel internetbronnen over het bedrijf dat centraal staat in de masterproef zijn gebruikt.

Tevens voert verzoekster aan dat omwille van de beperkte objectieve bronnen met betrekking tot de ‘as is’-situatie en het risico op niet-objectieve informatie bij bevraging van concurrenten, voor webinformatie, competitieve benchmarking en diepte-interviews is gekozen. Verzoekster betoogt op die manier toch tot een objectieve weergave van de situatie te zijn gekomen.

Wat de opmerkingen betreffende de empirische basis alsook het ontbreken van een topic-lijst betreft, geeft verzoekster aan dat dit niet behandeld is in de masterproefhandleiding en niet opgemerkt is tijdens de feedbackmomenten met de promotor. Uit de feedback van de assessor na de presentatie bleek dit volgens verzoekster echter een belangrijk struikelblok te zijn geweest.

Verzoekster betoogt daarnaast dat het literatuuronderzoek is aangevuld met “boxen”, waarbij de informatie uit de diepte-interviews wordt gekoppeld aan de resultaten van het literatuuronderzoek. Volgens verzoekster creëert dit een samenhangend geheel. Zij voert tevens aan dat de relatie tussen desk en field research duidelijk is, met de opgedane inzichten in de interviews gekoppeld aan de desk research, hetgeen volgens verzoekster de relevantie van het werkstuk vergroot.

Wat de door de assessor beweerde research bias door de vele webbronnen betreft, voert verzoekster aan dat in een methodologisch luik over ‘validiteit en betrouwbaarheid’ is

toegelicht dat dergelijke bias en het gevaar op overhaaste conclusies zijn beperkt door aanbevelingen te verifiëren en onderbouwen door desk research. Ze voert tevens aan dat door een ‘membercheck’ de validiteit van het onderzoek is verhoogd.

Wat de scope betreft, voert verzoekster aan dat de keuze voor landen in ontwikkeling is ingegeven door het bedrijf dat centraal stond in het project/de masterproef. Dit is volgens verzoekster onderbelicht gebleven voor de assessor aangezien de bedrijfsbegeleider de presentatie niet bijwoonde. Verzoekster vraagt deze context in het achterhoofd te houden bij de evaluatie.

Verzoekster voert ook in het intern beroepsschrift aan dat zij haar promotor meldde de zomermaanden nog te willen gebruiken om de masterproef te perfectioneren.

Ten slotte stipt verzoekster de naar haar mening onvoldoende professionele reactie van de promotor aan in het mailverkeer na de feedback. Omtrent dit mailverkeer geeft zij aan dat zij het beschouwde als feedback met het oog op een masterproef die zij zou moeten schrijven in het kader van de opleiding die zij volgend academiejaar wenste te volgen.

De Raad moet, zoals aangegeven, vaststellen dat, zonder in zijn overwegingen de competenties waarvan verzoekster blijf gaf in het kader van de masterproef te willen betrekken, de summiere motivering van de handhaving van de score door de interne beroepsinstantie onvoldoende toegespitst is op de opmerkingen die verzoekster formuleert. In het licht van deze opmerkingen kan de motivering ervan de beslissing van de interne beroepsinstantie onvoldoende schragen en wordt onvoldoende verduidelijkt hoe de argumenten van verzoekster bij het nemen van de beslissing in ogenschouw zijn genomen en werden afgewogen.

De Raad acht het middel gegrond.

De Raad gaat niet over tot een beoordeling van de overige middelonderdelen aangezien die niet tot een ruimere vernietiging kunnen leiden.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 24 september 2021, waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt uiterlijk op 22 december 2021 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 6 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, Ite Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.141 van 3 januari 2022 in de zaak 2021/945

In zake: Oussama EL OUAAMARI
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Christophe Vangeel
                  kantoor houdend te 2018 Antwerpen
                  Lange Lozanastraat 24
                  Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
                  Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
                  Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 7 oktober 2021 [bedoeld wordt: 5 oktober 2021] waarbij het intern beroep van verzoeker onontvankelijk werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoeker heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor verzoeker, en mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de industriële wetenschappen’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef Elektromechanica’ bekommt verzoeker een examencijfer van 9 op 20.

Verzoeker stelde op datum van 23 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 5 oktober 2021 werd het intern beroep onontvankelijk verklaard.

De interne beroepsinstantie geeft aan dat de bekendmaking van de resultaten van het tweede semester plaatsvond op 15 september 2021. Het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) stelt in artikel 21.4.1 dat de student een intern beroep kan indienen binnen een vervalttermijn van zeven kalenderdagen die ingaat op de dag na deze van de definitieve bekendmaking van de examen- of deliberatieresultaten. De student heeft op 23 september 2021 een beroep ingediend bij de voorzitter van de examencommissie. Op 5 oktober 2021 kwam de examencommissie in bijzondere zitting bijeen en oordeelde dat het intern beroep ontvankelijk was.

In het verslag van de bijzondere examencommissie wordt vooreerst vastgesteld dat het beroep werd ingediend na het verstrijken van de beroepstermijn conform artikel 21.4.1 van het OER. Waar verzoeker zich beroept op het ontbreken van de informatie betreffende het adres waar een beroep dient te worden ingesteld en zich hierdoor meent te kunnen beroepen op een langere beroepstermijn van vier maanden, stelt de commissie vast dat zowel de te volgen procedure als het adres waar het beroep dient te worden ingesteld duidelijk bekendgemaakt worden aan de studenten:

- studenten zien bij elke consultatie van examenresultaten in SisA onderaan het scherm een verwijzing naar de beroepsprocedure in het OER;
- studenten ontvangen voor en net na de bekendmaking van de punten verschillende e-mails en een nieuwsflits waarbij ze verwezen worden naar de Blackboard pagina waar ze de juiste informatie vinden met betrekking tot hun resultaten;
- op deze pagina staat het adres waar het beroep moet worden ingesteld correct vermeld.

De commissie merkt ten overvloede op dat de student ook beroep kan doen op de ondersteuning door een ombuds (ook beschreven in het OER), die bij onduidelijkheid ook het correcte adres kan bezorgen.

Deze vaststelling leidt de commissie tot de conclusie dat het argument om een beroepstermijn van vier maanden te claimen ongegrond is.

De commissie verklaart het beroep dan ook 'laattijdig ingesteld' en wijst het ten gronde behandelen van dit beroep af.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail en bij aangetekend schrijven van 7 oktober 2021 aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2021 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

A. Tijdigheid van het extern beroep

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst dat het extern beroep onontvankelijk is wegens laattijdigheid. Zij wijst op artikel 21.5.1 OER waarin wordt bepaald dat een student na uitputting van het intern beroep de mogelijkheid heeft om beroep tegen een studievoortgangsbepaling in te stellen bij de Raad binnen een vervaltermijn van zeven kalenderdagen die ingaat de dag na die van de kennisgeving van de beslissing van de interne beroepsprocedure. De beslissing van de interne beroepsprocedure dateert van 5 oktober 2021 en het beroep voor de Raad van 13 oktober 2021.

In zijn *wederantwoordnota* betwist verzoeker dat zijn extern beroep laattijdig zou zijn. Hij wijst erop dat de beslissing van de interne beroepsinstantie weliswaar dateert van 5 oktober 2021 maar pas ter kennis werd gebracht aan verzoeker met een e-mail van 7 oktober 2021, die hij bijbrengt. Hoewel in deze e-mail ook wordt aangegeven dat de bestreden beslissing eveneens met een aangetekend schrijven zal worden verstuurd, heeft de kennisgeving van de bestreden beslissing ten vroegste plaatsgevonden op 7 oktober 2021. Volgens verzoeker kan er dan geen twijfel over bestaan dat het extern beroep tijdig werd ingesteld.

Beoordeling

De Raad onderzoekt, desnoods ambtshalve, de ontvankelijkheid van het beroep bij de Raad.

Artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs luidt als volgt:

“De beroepen bij de Raad worden ingesteld binnen een vervalt termijn van 7 kalenderdagen, die ingaat de dag na die van kennisgeving van de in artikel II.284, eerste lid bedoelde beslissing.”

Een verzoekschrift bij de Raad moet, wil het ontvankelijk zijn, dus worden ingesteld binnen de termijn van zeven kalenderdagen na kennisgeving van de bestreden beslissing.

Verzoeker heeft zijn beroep bij de Raad ingediend met een ter post aangetekende zending van 13 oktober 2021. De bestreden beslissing werd met een e-mail van 7 oktober 2021, waarmee de interne beroepsbeslissing hem ter kennis is gebracht. Verwerende partij toont niet aan dat de bestreden beslissing vóór 7 oktober 2021 aan verzoeker is betekend. Ter zitting doet verwerende partij overigens afstand van haar exceptie omtrent de tijdigheid van het extern beroep. Wat de tijdigheid van het beroep betreft, ziet de Raad dan ook geen redenen om tot de onontvankelijkheid van het extern beroep te besluiten.

B. Regelmatige uitputting van het intern beroep

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt, zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtcollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van

bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen' dat het intern beroep "*verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij*" de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, "Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State", noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, RW 1999- 00, 850).

De vraag of verzoeker op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert vooreerst aan dat de motivering van de interne beroepsinstantie voorbij gaat aan de geldende regelgeving met betrekking tot het vermelden van de beroepsmogelijkheden en modaliteiten. Verzoeker verwijst hiervoor naar artikel 35 van Decreet betreffende de openbaarheid van bestuur op basis waarvan de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep moeten worden vermeld, bij gebreke waaraan een langere beroepstermijn van vier maanden geldt. Verzoeker argumenteert dat de vervaltermijn van zeven kalenderdagen bijgevolg niet aanvangt wanneer de adresgegevens van de beroepsinstantie niet (volledig) zijn meegedeeld, wanneer er niet is vermeld dat het beroep aangetekend moet worden verzonden of wanneer de beroepstermijn niet of verkeerd is vermeld. Dat verzoeker op de hoogte is van de beroepsmodaliteiten doet hieraan volgens hem geen afbreuk.

Verzoeker wijst op de vermelding onderaan de bekendmaking van de examenresultaten en benadrukt dat het irrelevant is dat er mails zijn verstuurd met informatie omtrent het beroep

aangezien die informatie vermeld moet zijn op de beslissing zelf, *in casu* op het resultatenoverzicht.

Verder betoogt verzoeker dat ook de verwijzing naar de beroepsprocedure in het OER irrelevant is doordat de rechtspraak van de Raad duidelijk stelt dat een loutere verwijzing naar het reglement niet volstaat.

Tot slot voert verzoeker aan dat in het onderwijs- en examenreglement evenmin een concreet adres wordt vermeld waar het beroep moet worden ingesteld. Verzoeker wijst op artikel 21.4.1 van het OER waarin volgens hem alleen maar vage en onduidelijke verwijzingen naar allerlei andere instanties en artikelen van het reglement zijn opgenomen.

Verzoeker besluit daarom dat, krachtens artikel 35 van het decreet betreffende de openbaarheid van bestuur, de beroepstermijn voor het instellen van het intern beroep afloopt op 22 januari 2022 zodat het beroep van verzoeker ruimschoots tijdig werd ingediend en verwerende partij bijgevolg het intern beroep ten onrechte onontvankelijk heeft verklaard.

In haar *antwoordnota* argumenteert verwerende partij dat in deze niet zozeer artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet van toepassing is maar wel artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs. *In casu* heeft de betrokken student toegang tot een interne beroepsprocedure waarvan de vormen zijn vastgelegd in artikel 21.4.1 van haar OER.

Verwerende partij voert aan dat zij, net zoals alle hogeronderwijsinstellingen, een generieke tekst heeft opgenomen in het onderwijs- en examenreglement voor de interne beroepsprocedure en dat studenten hun resultaten raadplegen via het aangewezen digitale platform. Verwerende partij merkt op dat verzoeker op dit platform kennis heeft genomen van het resultaat voor het opleidingsonderdeel ‘Bachelorproef Elektromechanica’.

Bovendien worden volgens verwerende partij studenten via mail rechtstreeks op de hoogte gebracht van de examenresultaten, wanneer die beschikbaar zullen worden, en waar flankerende informatie te vinden is. De examenresultaten worden niet afzonderlijk aan de studenten individueel betekend, zij worden ter kennis gegeven op het vermelde platform. Onderaan de pagina van de bekendmaking van de examenresultaten kunnen de studenten doorklikken naar de voor hen relevante informatie over onder meer informatiemomenten. Op

datzelfde digitale platform zijn volgens verwerende partij de exacte beroepsmogelijkheden en -modaliteiten van het beroep terug te vinden. De student kan rechtstreeks doorklikken op het vermelde e-mailadres dat hun intern beroep rechtstreeks naar de bevoegde interne beroepsinstantie verder leidt.

Verwerende partij besluit dan ook dat de interne beroepsinstantie de terechte beslissing heeft genomen om het interne beroep onontvankelijk te beschouwen.

In zijn *wederantwoordnota* betoogt verzoeker dat de verwijzingen van verwerende partij naar allerlei mogelijke manieren waarop verzoeker vermeendelijk van de beroepsmodaliteiten had kunnen kennisnemen niet relevant is. Verwerende partij gaat hiermee volgens hem voorbij aan de geldende regelgeving die verplicht om de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten in de beslissing zelf mee te delen. Verzoeker herhaalt hierbij zijn redenering omtrent de toepassing van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet en handhaaft zijn standpunt dat, doordat er geen sprake was van een correcte vermelding van de modaliteiten van het beroep, in toepassing van deze bepaling, de beroepstermijn in hoofde van verzoeker wordt verlengd.

Beoordeling

De Raad onderzoekt of de interne beroepsinstantie het beroep terecht als onontvankelijk heeft beschouwd.

De Raad stelt vast dat de termijn voor het instellen van het intern beroep op dwingende wijze is geregeld door de decreetgever in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs. Het betreft een vervalt termijn. Een laattijdig intern beroep is derhalve onontvankelijk. Gezien het een regel van openbare orde betreft, onderzoekt de Raad dit desnoods ook ambtshalve.

In casu betreft het voorwerp een examenbeslissing en gaat de vervalt termijn van zeven kalenderdagen in de dag na de proclamatie, d.i. de bekendmaking van de resultaten. Uit het dossier blijkt dat de bekendmaking van de examenresultaten *in casu* op 15 september 2021 is gebeurd. Verzoeker heeft het intern beroep ingediend op 23 september 2021. Volgens hem waren de beroepsmodaliteiten evenwel niet correct vermeld, en werd het intern beroep wel degelijk tijdig ingesteld. Verzoeker wijst hierbij op de rechtsbescherming die voortvloeit uit artikel 35 van het decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur.

Artikel 35 van het thans opgeheven decreet van 26 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur (hierna: Openbaarheidsdecreet) schreef eertijds voor:

“Een beslissing of een administratieve handeling met individuele strekking die beoogt rechtsgevolgen te hebben voor een of meer bestuursinstellingen of voor een ander bestuur, wordt slechts geldig ter kennis gebracht als tevens de beroepsmogelijkheden en de modaliteiten van het beroep worden vermeld.

Bij ontstentenis daarvan neemt de termijn voor het indienen van een beroep een aanvang vier maanden nadat de betrokkene in kennis werd gesteld van de akte of van de beslissing met individuele strekking.”

De Raad stipt hierbij aan dat op grond van het aanknopingspunt ‘administratieve handeling met individuele strekking’, zowel delibererende organen in het leerplichtonderwijs (wat het lager onderwijs betreft, alleszins bij de beslissing om al dan niet het getuigschrift basisonderwijs toe te kennen) als de organen die in hogeronderwijsinstellingen bevoegd zijn om studievoortgangsbepalingen te nemen, onder toepassing van artikel 35 van het Openbaarheidsdecreet vielen – met inbegrip van de vrije onderwijsinstellingen die bij de uitoefening van een imperiumbevoegdheid als functionele openbare dienst worden beschouwd.

Terwijl de rechtsbescherming door middel van de verlenging van de beroepstermijn onder toepassing van deze bepaling was ingeschreven met het oog op de kennisgeving van “de modaliteiten van het beroep” – in generieke zin dus – is de regelgeving thans anders opgevat. Het Openbaarheidsdecreet is namelijk opgeheven bij artikel IV.273, 4° van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 (hierna: Bestuursdecreet).

Artikel II.21 van het Bestuursdecreet schrijft voor:

“Bij de kennisgeving van een beslissing of een administratieve handeling van individuele strekking die rechtsgevolgen heeft voor een gebruiker, wordt vermeld of beroep tegen de beslissing kan worden ingesteld, bij welke instantie en binnen welke termijn.

Als de kennisgeving niet voldoet aan de bepalingen van het eerste lid, start de termijn om een beroep in te dienen bij een overheidsinstantie als vermeld in artikel II.18, pas vier maanden na de kennisgeving.”

De Raad onderzoekt of deze bepaling van toepassing is op verwerende partij en komt, na onderzoek van de relevante bepalingen, tot het besluit dat dit niet het geval is.

Artikel II.21 valt namelijk onder Titel II, Hoofdstuk 2 van het Bestuursdecreet. Het toepassingsgebied van dat hoofdstuk wordt bepaald in artikel II.18:

“Dit hoofdstuk is van toepassing op de volgende overheidsinstanties:
1° de Vlaamse overheid, met uitzondering van de investeringsmaatschappijen van de Vlaamse overheid;
2° de lokale overheden.”

Het is enkel voor een beroep bij een overheidsinstantie als vermeld in artikel II.18 van het Bestuursdecreet dat de beroepstermijn met vier maanden wordt verlengd wanneer de kennisgeving van de beroepsmodaliteiten onjuist of onvolledig is.

Een hogeronderwijsinstelling zoals verwerende partij valt niet onder het begrip ‘lokale overheid’. Ook uit de opsomming in artikel I.3, 5° van het Bestuursdecreet kan worden afgeleid dat zij niet met een ‘lokale overheid’ te vereenzelvigen zijn:

“5° lokale overheden:
a) de gemeenten;
b) de districten;
c) de provincies;
d) de openbare centra voor maatschappelijk welzijn;
e) de samenwerkingsvormen, vermeld in deel 3, titel 3, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur;
f) de intergemeentelijke onderwijsvereniging, vermeld in het decreet van 28 november 2008 betreffende de intergemeentelijke onderwijsvereniging;
g) de welzijnsverenigingen, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 2, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur;
h) de autonome verzorgingsinstellingen, vermeld in deel 3, titel 4, hoofdstuk 3, van het decreet van 22 december 2017 over het lokaal bestuur;
i) de verzelfstandigde agentschappen die opgericht zijn door een provincie of een gemeente;
j) de polders en de wateringen;
k) de besturen van de erkende kerk- of geloofsgemeenschappen van de erkende erediensten;”

Een hogeronderwijsinstelling zoals verwerende partij valt evenmin onder ‘de Vlaamse overheid’. Dat begrip is in artikel I.3, 1° van het Bestuursdecreet omschreven als:

“1° Vlaamse overheid:

- a) het Vlaams Parlement, zijn diensten, en de instellingen die aan het Vlaams Parlement verbonden zijn;
- b) de autonome diensten die onder toezicht staan van het Vlaams Parlement;
- c) de Vlaamse Regering en de kabinetten van de leden van de Vlaamse Regering;
- d) de Vlaamse administratie;
- e) de provinciegouverneurs en de arrondissementscommissarissen;
- f) de Vlaamse openbare instellingen die niet behoren tot de Vlaamse administratie;
- g) de Vlaamse adviesorganen;
- h) de Vlaamse administratieve rechtscolleges;”

Waar de afdeling Wetgeving van de Raad van State had opgemerkt dat de categorie “Vlaamse openbare instellingen die niet behoren tot de Vlaamse administratie” nader moest worden bepaald ten einde duidelijkheid te brengen over, onder meer, de publiekrechtelijke hogeronderwijsinstellingen (*Parl. St.* VI. Parl. 2007-2018, nr. 1656/1, 792), moet worden vastgesteld dat de decreetgever die duidelijkheid niet heeft aangebracht. Wat precies met de voormelde categorie wordt bedoeld, is immers – op limitatieve wijze – uiteenzet in artikel I.3, 4° van het Bestuursdecreet:

“4° Vlaamse openbare instellingen die niet behoren tot de Vlaamse administratie:

- a) het Fonds voor Innoveren en Ondernemen;
- b) het Financieringsinstrument voor de Vlaamse Visserij- en Aquacultuursector - FIVA;
- c) het Fonds Culturele Infrastructuur - FoCI;
- d) het Garantiefonds Huisvesting;
- e) het Grindfonds;
- f) het Vlaams Financieringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant;
- g) het Pendelfonds;
- h) het Rubiconfonds;
- i) het Topstukkenfonds;
- j) het Vlaams Brusselfonds;
- k) het Vlaams Fonds voor de Lastendelging - VFLD;
- l) het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds - VLIF;
- m) de Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening - de Watergroep;
- n) het Vlaams Fonds voor de Letteren - VFL;
- o) de Vlaamse Radio en Televisie - VRT;
- p) de nv Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek - VITO;
- q) het Eigen Vermogen Instituut voor Landbouw- en Visserijonderzoek – ILVO
- r) het Eigen Vermogen Flanders Hydraulics;
- s) het Eigen Vermogen Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek - INBO;
- t) het ondersteunend centrum van het Agentschap voor Natuur en Bos - ANB;
- u) het Eigen Vermogen Digitaal Vlaanderen - DV;
- v) het Eigen Vermogen van het Koninklijk Museum voor Schone Kunsten Antwerpen - KMSKA;
- w) de Limburgse Reconversie maatschappij;
- x) de Participatiemaatschappij Vlaanderen;
- y) de Vlaamse Participatiemaatschappij;”

Het is duidelijk dat hogeronderwijsinstellingen – ongeacht of zij publiekrechtelijk zijn, dan wel gesteund op privaat initiatief – niet onder deze definitie vallen.

De hogeronderwijsinstellingen lijken mogelijk wel te kunnen worden vereenzelvigd met wat is omschreven onder artikel I.3, 6° van het Bestuursdecreet:

“6° instellingen met een publieke taak: instellingen die niet behoren tot de Vlaamse overheid of tot een lokale overheid maar die voldoen aan al de volgende kenmerken:

- a) ze zijn opgericht met het specifieke doel te voorzien in behoeften van algemeen belang die niet van industriële of commerciële aard zijn;
- b) ze bezitten rechtspersoonlijkheid
- c) 1) ofwel worden ze voor meer dan de helft gefinancierd door de Vlaamse overheid, een lokale overheid of een andere instelling met een publieke taak;
2) ofwel hebben de Vlaamse overheid, een lokale overheid of een andere instelling met een publieke taak meer dan de helft van de stemmen in de raad van bestuur;
3) ofwel staat hun beheer onder toezicht van de Vlaamse overheid, een lokale overheid of een andere instelling met een publieke taak;

Deze categorie is evenwel, niet gevat door artikel II.18 van het Bestuursdecreet, en dus niet relevant voor de toepassing van artikel II.21.

De Raad kan uit de parlementaire voorbereiding bij het Bestuursdecreet niet afleiden of de (publiekrechtelijke) hogeronderwijsinstellingen al dan niet doelbewust buiten de toepassing van artikel II.21 zijn gelaten.

De hogeronderwijsinstellingen vallen wel onder de toepassing van de Codex Hoger Onderwijs, maar daaruit volgt niet dat zij ook aan artikel II.21 of een regel met gelijkaardige strekking zijn onderworpen.

Artikel II.277 van de Codex Hoger Onderwijs verklaart enkel Titel II, Hoofdstuk 3 van het Bestuursdecreet van toepassing (inzake de toegang tot bestuursdocumenten) en artikel II.294, §1, vijfde lid van de Codex verplicht het instellingsbestuur om op een initiële studievoortgangsbeslissing de interne beroepsmodaliteiten te vermelden, maar de decreetgever heeft in de Codex niet voorzien in enig sanctiemechanisme.

In de rechtsleer, die de Raad op dat punt bijtreedt, is er reeds op gewezen dat de libellering van het Bestuursdecreet ertoe leidt dat het niet-vermelden van de

beroepsmodaliteiten in het vrij (secundair) onderwijs niet langer een verlenging van de beroepstermijn tot gevolg heeft, wat doet besluiten dat die leerlingen *c.q.* studenten een andere, minderwaardige rechtsbescherming genieten (GvH en JN, “Het bestuursdecreet van [7] december 2018 en de mededeling van de beroepsmogelijkheden in het vrij secundair onderwijs: een stap achteruit”, *TORB* 2018-2019, 242-243).

Er rijzen, wat de libellering en toepassing van artikel II.21 van het Bestuursdecreet betreft, dan ook vragen in het licht van het gelijkheidsbeginsel.

Niet alleen is in de parlementaire voorbereiding geen enkele verantwoording gegeven waarom studenten, ten aanzien van wie een studievoortgangsbepaling wordt genomen zoals bedoeld in artikel I.3, 69° van de Codex Hoger Onderwijs, niet meer genieten van de (eertijds onder artikel 35 van het openbaarheidsdecreet wel geldende) rechtsbescherming van een verlenging van de beroepstermijn ingeval de beroepsmodaliteiten niet (volledig) zijn meegedeeld, terwijl leerlingen in het leerplichtonderwijs die zijn ingeschreven in het gefinancierd of het gesubsidieerd officieel onderwijs die rechtsbescherming bij onjuiste of onvolledige mededeling van de beroepsmodaliteiten op een beslissing tot definitieve uitsluiting of een evaluatiebeslissing (secundair onderwijs) *c.q.* een weigering van het getuigschrift basisonderwijs wél genieten. Eenzelfde vaststelling dringt zich op ten aanzien van de centra voor deeltijds beroepssecundair onderwijs.

Er is ook geen verantwoording gegeven voor het feit dat studenten van een ‘geregistreerde instelling voor hoger onderwijs’ in de zin van artikel II.6 van de Codex Hoger Onderwijs, waarvan de Vlaamse Gemeenschap of een lokaal bestuur de inrichtende macht kan zijn, voor de betwisting van studievoortgangsbepalingen wél op artikel II.21 van het Bestuursdecreet beroep kunnen doen. In dat opzicht moet worden vastgesteld dat studenten in het hoger onderwijs zonder nadere verantwoording ongelijk worden behandeld al naargelang de hogeronderwijsinstelling waarin zij zijn ingeschreven, al dan niet door de Vlaamse Gemeenschap of een lokaal bestuur in de zin van het Bestuursdecreet wordt ingericht.

Evenmin is enige verantwoording gegeven waarom bij beroepen tegen studievoortgangsbepalingen de voormelde rechtsbescherming niet wordt geboden, terwijl eenzelfde student in het hoger onderwijs die bij de Raad van State beroep instelt tegen een eenzijdige beslissing die geen studievoortgangsbepaling uitmaakt, in voorkomend geval wel

een beroep kan doen de toepassing op artikel 19, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en de in dat artikel geboden gelijkaardige rechtsbescherming.

De Raad vermag niet zelf de ongrondwettigheid van een decretale bepaling vast te stellen.

Er is derhalve aanleiding om aan het Grondwettelijk Hof een prejudiciële vraag te stellen.

BESLISSING

De Raad voor Betwistingen inzake Studievoortgangsbepalingen stelt de volgende prejudiciële vraag aan het Grondwettelijk Hof: “Schenden de artikelen II.18 en II.21 van het Bestuursdecreet van 7 december 2018 de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, doordat studenten in het hoger onderwijs dat niet door de Vlaamse Gemeenschap of een lokale overheid wordt ingericht, niet genieten van de in artikel II.21 van het Bestuursdecreet opgenomen rechtsbescherming van een verlenging van de beroepstermijn ingeval van een onjuiste mededeling van de beroepsmodaliteiten in een studievoortgangsbepaling, terwijl die rechtsbescherming wél wordt geboden aan studenten in het hoger onderwijs dat door de Vlaamse Gemeenschap of een lokale overheid wordt ingericht, aan leerlingen in het gefinancierd of gesubsidieerd officieel basis- en secundair onderwijs, of middels artikel 19, tweede lid van de gecoördineerde wetten op de Raad van State voor studenten in het hoger onderwijs die beroep instellen tegen een beslissing die geen studievoortgangsbepaling is.”

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 3 januari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Gilles Fourneau	secretaris
-----------------	------------

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.115 van 13 december 2021 in de zaak 2021/948

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 17 september 2021 en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 6 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoeker heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en mevrouw Ingrid Goesart, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Master in de Rechten’.

Aangezien verzoeker minder dan 60% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2018-2019, werd hem op 23 oktober 2019 een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd: verzoeker diende in het academiejaar 2019-2020 minstens 60% van de door hem opgenomen studiepunten te verwerven zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar

2020-2021 worden geweigerd (status ‘oranje’). Doordat verzoeker een studierendement van 33% heeft behaald in het academiejaar 2019-2020, werd hem op 11 september 2020 de verdere inschrijving geweigerd (‘status rood’). Na een verzoek tot heroverweging werd deze weigering op 17 september 2020 ingetrokken maar werd aan verzoeker terug een maatregel van studievoortgangbewaking opgelegd: verzoeker diende in het academiejaar minstens 60% van de door hem opgenomen studiepunten te verwerven zo niet zou de herinschrijving voor het academiejaar 2021-2022 worden geweigerd (‘status oranje’).

Aangezien verzoeker niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt hem op 17 september 2021 de verdere inschrijving tot de opleiding rechten in het academiejaar 2021-2022 geweigerd (status ‘rood’).

Verzoeker stelde op datum van 23 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 6 oktober 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde dat verzoeker geen elementen aanvoert die het gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen. De interne beroepsinstantie bepaalde dat het aangehaalde argument, namelijk dat de maatregelen genomen omtrent COVID-19 een invloed gehad hebben op de studievoortgang, onderuit gehaald wordt doordat ook de resultaten behaald in de voorgaande academiejaren niet volstaan. De interne beroepsinstantie stelde vast dat er geen indicatie bestaat dat verzoeker nu wel studievoortgang zou boeken.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2021 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist in de antwoordnota niet de ontvankelijkheid van het beroep.

Ambtshalve merkt de Raad het volgende op.

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie van 6 oktober 2021 als tegen de initiële maatregel van studievoortgangsbewaking van 17 september 2021. Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 21.4.2 van het onderwijs- en examenreglement van de verwerende partij dat alle intern aangetekende beroepen op gemotiveerde wijze leiden tot een bevestiging van de oorspronkelijke beslissing of tot een herziening van deze beslissing.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing, de beslissing van de interne beroepsinstantie van 6 oktober 2021 (verder: de bestreden beslissing).

V. De middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de formele motiveringsplicht, de materiële motiveringsplicht het redelijkheids- en het zorgvuldigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoeker voert aan dat in de bestreden beslissing uitsluitend rekening wordt gehouden met het in percentages uitgedrukte studierendement maar dat er hierbij geen rekening wordt gehouden met bepaalde bijzondere omstandigheden uit de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021 niettegenstaande er in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 wel een goede studievoortgang werd geboekt.

Goede studievoortgang in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019

Verzoeker voert vooreerst aan dat hij zich in het academiejaar 2017-2018 heeft ingeschreven voor de opleiding Master in de Rechten onder zowel een credit- als examencontract aangezien hij de lessen zonder verplichte aanwezigheid niet kon volgen gelet op zijn zelfstandige beroepsactiviteit als beëdigd vertaler-tolk. Hij wijst erop dat hij in de eerste twee academiejaren meer dan voldoende studievoortgang heeft geboekt, hetgeen volgens hem ook niet wordt ontkend door de interne beroepsinstantie en verwijst naar de studievoortgangsrapporten die hij bijbrengt. In het ene rapport wordt enkel rekening gehouden met de opleidingsonderdelen die met een examencontract-diploma werden aangegaan, in het andere worden de percentages aangehaald die onder creditcontract zijn aangegaan. Volgens verzoeker werd er in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 een goed studierendement geboekt en hij benadrukt dat er voor wat betreft de opleidingsonderdelen die onder creditcontract werden aangegaan een studierendement van 100% werd behaald.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoeker in het academiejaar 2017-2018 in de opleiding master in de rechten minder dan 60% studierendement behaalde, zodat verzoeker een maatregel van studievoortgangbewaking voor het academiejaar 2018-2019 opgelegd had kunnen worden, wat door een materiële vergissing niet gebeurd is.

Verwerende partij argumenteert verder dat op basis van de artikelen I.3, 18° en II.254 van de Codex Hoger Onderwijs studievoortgang wordt beoordeeld op basis van het aantal credits behaald voor opleidingsonderdelen opgenomen met diplomacontract of met examencontract(diploma). Voor de berekening van de studierendementspercentages wordt dan ook enkel rekening gehouden met de studievoortgang behaald onder diploma- of examencontract(-diploma). Opleidingsonderdelen die worden opgenomen onder creditcontract worden niet in aanmerking genomen aangezien deze op zich niet leiden tot het behalen van het diploma. Op de berekening van de verhouding van het aantal opgenomen studiepunten ten aanzien van het aantal verworven studiepunten, opgenomen in diploma- of examencontract), werd verzoeker reeds gewezen op 31 oktober 2019 door de facultaire studentenadministratie. Volgens verwerende partij moest verzoeker hiervan wel op de hoogte zijn omdat hij vanaf academiejaar 2019-2020 zijn studieprogramma met diplomacontract afsluit.

Verwerende partij betoogt verder dat, verwijzende naar artikel 19.2, tweede alinea en artikel 19.6 van haar onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) dat het toestaan van de toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin minder dan 60% van die de studiepunten van zijn studieprogramma heeft verworven, een gunst is en geen recht.

Verwerende partij geeft vervolgens aan dat op basis van het hoger geschetste studieverloop in de opleiding master in de rechten, de interne beroepsinstantie heeft vastgesteld dat verzoeker in het academiejaar 2019-2020 niet het vereiste minimumstudierendement van 60% heeft behaald, waarna hem voor het academiejaar 2020-2021 een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd, die hij niet heeft betwist en die hij ook niet heeft ingelost waardoor de verdere inschrijving werd geweigerd. Aangezien de interne beroepsinstantie zich heeft gebaseerd op artikel 19.2, tweede alinea van het OER en dit ook zo uitdrukkelijk heeft aangegeven in de kennisgeving van de beslissing, ziet verwerende partij niet in hoe dit een schending van de motiveringsplicht kan uitmaken. Ook de basis waarop de studievoortgangsbewakingsberekening werd weergegeven in de beslissing van de interne beroepsinstantie zodat er ook geen schending van het zorgvuldigheidsbeginsel voorligt.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker vooreerst op dat verwerende partij een verkeerde voorstelling geeft van zijn studierendement in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 doordat zij voorbij gaat aan het feit dat hij ingeschreven is onder twee verschillende contracttypes. Volgens verzoeker is het onderstaande de juiste weergave van zijn studierendement:

- Academiejaar 2017-2018

- Onder een examencontract behaalde verzoeker 3 van 24 opgenomen studiepunten. Dit komt neer op 12,5% (stuk 4a van verzoeker).

- Onder een creditcontract behaalde verzoeker 24 van 27 opgenomen studiepunten. Dit komt neer op 88% en niet 78% zoals in het officieus voortgangsrapport vermeld staat (stuk 4b van verzoeker). Het is voor verzoeker onduidelijk waarom het programma een foutieve berekening hanteert.

- Academiejaar 2018-2019

- Onder een examencontract behaalde verzoeker 3 van 21 opgenomen studiepunten. Dit komt neer op 14% (stuk 4a van verzoeker).

- Onder een creditcontract behaalde verzoeker 39 van 39 opgenomen studiepunten. Dit komt neer op 100% (stuk 4b van verzoeker).

Op basis hiervan besluit verzoeker dat het gecombineerde studierendement 70% bedraagt waardoor de vereiste van 60% ruimschoots wordt overschreden zodat er geen sprake kan zijn het opleggen van een maatregel van studievoortgangsbewaking, wat volgens verzoeker dan ook onterecht door verwerende partij werd gedaan.

Voor academiejaar 2019-2020 wijst verzoeker erop dat hij een studierendement behaalde van 33% maar dat dit tevens het jaar was waarin de coronapandemie begon. Volgens verzoeker zou hij normaal gezien niet onder studievoortgangsbewaking moeten staan aangezien hij in het voorafgaande academiejaar de nodige 70% heeft gehaald wat volgens verzoeker ook niet wordt ontkend door verwerende partij.

Verzoeker betwist ook stuk 6 van verwerende partij. Volgens verzoeker is dit een automatische e-mail die werd verstuurd op een ogenblik dat nog niet alle punten bekend werden gemaakt. Er werd meer bepaald geen rekening gehouden met het resultaat van zijn stage, dat pas in oktober van het daarop volgende academiejaar bekend werd gemaakt. In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt, werd dus geen verzoek tot heroverweging ingediend maar betrof dit louter een communicatie met de helpdesk om de fout recht te zetten aangezien de beslissing tot weigering van de herinschrijving voorbarig werd genomen.

Het ontgaat verzoeker dan ook volledig waar verwerende partij stelt uit haar stuk 7 te kunnen afleiden dat verzoeker zeggende COVID-19 gerelateerde omstandigheden had aangevoerd om opnieuw heringeschreven te worden wat volgens hem nergens in de stukken staat. Verzoeker merkt op dat uit stuk 7 van verwerende partij blijkt dat hij de handelingen met betrekking tot het opleggen van een studievoortgangsmaatregel niet begrijpt en daarvoor zijn vragen en opmerkingen heeft gericht aan de helpdesk. Hij wijst erop dat omwille van de coronapandemie door de onderwijsinstelling werd bepaald om de studievoortgangsbewaking voor het academiejaar 2019-2020 (eenmalig) te verlagen naar 30%. Aangezien verzoeker geslaagd was voor zijn stage, veranderde dit zijn situatie. Doordat hij 15 van de 45 studiepunten behaalde, kwam dit neer op een studierendement van 33% waardoor de onterechte weigering werd opgeheven maar wel opnieuw een maatregel van studievoortgangsbewaking werd opgelegd hoewel hiervoor volgens verzoeker geen enkele reden was gelet op zijn studierendement. Verzoeker besluit hieromtrent dat verwerende partij bij het nemen van een maatregel van

studievoortgangsbewaking de relevante feiten niet grondig onderzoekt en in overweging neemt waardoor het zorgvuldigheidsbeginsel geschonden is.

Voor academiejaar 2020-2021 wijst verzoeker erop dat hij 6 van de 30 opgenomen studiepunten behaalde wat neerkomt op een studierendement van 20%. Hij betwist het feit dat dit de tweede keer zou zijn dat een maatregel van studievoortgangsbewaking zou betreffen die dan automatisch zou leiden tot een automatische weigering tot herinschrijving, te meer nu er sprake is van een overmachtssituatie.

Verder gaat verzoeker nader in op het door verwerende partij bijgebrachte stuk 13 waaruit volgens hem de inconsistentie blijkt met betrekking tot de interpretatie van de regelgeving omtrent de studievoortgang voor wat betreft het behalen van studiepunten onder een creditcontract en examencontract. Volgens verzoeker is het pas na de interne reflectie bij verwerende partij dat hij geconfronteerd wordt met de boodschap dat bij de studievoortgang geen rekening zou worden gehouden met het studierendement onder een creditcontract wat niet werd gestoeld op enige rechtsgrond in het OER of de Codex Hoger Onderwijs. Verzoeker merkt op dat het pas in de procedure voor de Raad is dat verwerende partij verwijst naar artikel II.254 van de Codex Hoger Onderwijs. Volgens verzoeker kan verwerende partij het niet opleggen van een maatregel van studievoortgangsbewaking dan ook niet afdoen als een “materiële vergissing” en ontgaat het hem volledig waarom verwerende partij plots haar koers heeft gewijzigd omtrent de berekening van zijn studierendement, zoals ook blijkt uit de vragen die hij hieromtrent stelde op 23 september 2019. Dit klemmt des te meer nu verwerende partij verzoeker zelf had geadviseerd om bepaalde opleidingsonderdelen via creditcontract op te nemen, zoals blijkt uit stuk 14 dat hij bijbrengt, zodat verwerende partij achteraf niet kan stellen dat verzoeker op de hoogte diende te zijn van de implicaties hiervan voor de berekening van zijn studievoortgang. Het kwam volgens verzoeker aan verwerende partij toe om hem correct te informeren.

Verzoeker betwist ook nog de zienswijze van verwerende partij dat de studievoortgang niet wordt beïnvloed door opleidingsonderdelen aangegaan onder een creditcontract, *in casu* voor een totaal aan 63 studiepunten. Volgens verzoeker houdt verwerende partij er een verkeerde lezing van artikel II.254 van de Codex Hoger Onderwijs op na. Verzoeker verwijst in dat verband naar het arrest van het Grondwettelijk Hof van 16 februari 2017 met nummer 26/2017 en in het bijzonder op overweging B.4.2 van dat arrest. Volgens verzoeker kan hieruit worden

afgeleid dat het Grondwettelijk Hof de studievoortgang van een student koppelt aan het aantonen van de bekwaamheid van de opleidingsonderdelen (of een gehele opleiding) wat, ongeacht het contracttype, wordt aangetoond door middel van het behalen van creditbewijzen voor individuele opleidingsonderdelen na het afleggen van examens. Doordat verzoeker in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 naast een examencontract ook ingeschreven was onder een creditcontract en op basis van dit laatste 63 studiepunten behaalde, bewees hij zijn positieve studievoortgang. Hierdoor is iedere beweerde maatregel van studievoortgangsbewaking voor de drie opeenvolgende academiejaren onrechtmatig gebeurd. Verzoeker merkt op dat, als een student onder volgtijdelijkheidsregels kan worden geplaatst ongeacht het contracttype, wanneer hij geen goed studierendement boekt, er ook in de omgekeerde richting rekening zou moeten worden gehouden met de positieve resultaten onder een creditcontract. Volgens verzoeker is verwerende partij er dan ook toe gehouden om met alle opleidingsonderdelen rekening te houden om zijn studievoortgang te kunnen bepalen. Op dat vlak gaat de visie van verwerende partij dan ook in tegen wat het Grondwettelijk Hof in het hoger vermelde arrest heeft bepaald. Verzoeker besluit dat er dus geen rechtsgeldige reden was om een maatregel van studievoortgangsbewaking op te leggen in de academiejaren 2017-2018, 2018-2019 of 2019-2020. Een dergelijke maatregel zou pas aan de orde zijn na het academiejaar 2020-2021 maar hiervoor meent verzoeker dat er grondige redenen zijn die een dergelijke maatregel niet verantwoorden. Verzoeker wijst in dat verband ook op het arrest van de Raad van 20 mei 2019 met nummer 4.947 waarin volgens verzoeker het belang van het hoger vermeld arrest van het Grondwettelijk Hof wordt onderstreept en waaruit blijkt dat er geen onderscheid mag worden gemaakt tussen de contracttypes. Doordat verwerende partij voor de berekening van de studievoortgang van verzoeker geen rekening houdt met de opleidingsonderdelen die werden opgenomen met een creditcontract, is er dan ook sprake van een ongeoorloofde discriminatie. Verzoeker besluit hieromtrent dat, doordat verwerende partij zich ten onrechte beroept op artikel II.254 van de Codex Hoger Onderwijs, artikel 19.2, tweede alinea van het OER evenmin kan worden toegepast waardoor de materiële als formele motiveringsplicht geschonden werd.

Tot slot betoogt verzoeker nog dat het standpunt van verwerende partij in haar antwoordnota strijdig is met de bestreden beslissing van 6 oktober 2021. Waar in deze laatste wordt gesteld dat verzoeker in de eerste academiejaren goed presteerde, wordt in de antwoordnota aangegeven dat verzoeker in geen enkel academiejaar een voldoende studievoortgang zou hebben geboekt. Volgens verzoeker is de bestreden beslissing daarom ook tegenstrijdig en onbehoorlijk gemotiveerd.

Combinatie tussen werken en studeren

Verzoeker geeft over de combinatie van zijn voltijdse zelfstandige activiteit als beëdigd vertaler-tolk met zijn studies aan dat hij er zich van bewust was dat dit geen evidente combinatie was. Het is om deze reden dat verzoeker ook pas vanaf academiejaar 2019-2020 de opleidingsonderdelen meesterproef-stage en meesterproef-thesis in zijn programma heeft opgenomen, naast insolventierecht, deontologie en internationaal privaatrecht. Verzoeker slaagde voor het laatste opleidingsdeel maar behaalde, ondanks verschillende pogingen geen credit voor deontologie. Hoewel hij insolventierecht reeds verschillende keren in zijn programma had opgenomen, heeft hij voor dit opleidingsonderdeel geen enkele examenkans benut. Verzoeker wijst op de bijzondere aard van zijn zelfstandige activiteit als beëdigd vertaler-tolk. De positie van tolken is volgens hem dermate precair dat hij genoodzaakt is om iedere opdracht die hij kan bekomen, te aanvaarden om voldoende inkomen te genereren. Dit betekent een permanente beschikbaarheid waardoor hij ook geen gebruik kon maken van de, overigens beperkte, openingsuren van de bibliotheek.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat studenten die hun studies combineren met professionele activiteiten zich niet automatisch in een overmachtssituatie bevinden of dat deze combinatie als een uitzonderlijke omstandigheid zou moeten worden aangemerkt die hen zou vrijstellen van studievoortgangsbewakingsmaatregelen. Hoewel de flexibilisering van het hoger onderwijs toelaat dat studenten hun studies combineren met eventuele extracurriculaire activiteiten, betekent dit niet dat de onderwijstelling haar organisatie aan de individuele agenda van elke (werk)student moet aanpassen. Deze studenten, waaronder verzoeker, dienen volgens verwerende partij hun studiebelasting zo af te stemmen op hun extracurriculaire activiteiten dat zij, voor wat betreft hun studies, de vereiste minimumresultaten kunnen behalen. De combinatie die verzoeker maakt, is een vrijwillige keuze en kan in de gegeven onderwijsflexibiliseringscontext dan ook niet als excuus worden aangevoerd.

Verwerende partij wijst er verder op dat verzoeker zich in geen enkel academiejaar als werkstudent heeft geregistreerd en dus geen gebruik heeft gemaakt van de faciliteiten. Volgens verwerende partij is het objectief gezien ook onzeker of verzoeker daardoor een hoger studierendement zou hebben behaald. Volgens verwerende partij zou een lagere studiebelasting, hoewel het onzeker is of verzoeker hierdoor een hoger studierendement zou

hebben behaald, in elk geval zijn studiekansen hebben vergroot. De interne beroepsinstantie heeft volgens haar dan ook terecht besloten dat er geen elementen zijn die erop wijzen dat verzoeker ondersteuning heeft gezocht om een betere studievoortgang te maken en dat verzoeker, ondanks de situatie die hij als belemmerende factor aanvoert, er toch voor heeft geopteerd om zijn studieprogramma sterk op te vullen. Deze beslissing is volgens verwerende partij dan ook geenszins (kennelijk) onredelijk.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker op dat hij voldoende voortschrijdend inzicht heeft getoond op het vlak van de organisatie van zijn studiebelasting aangezien hij een bijkomend academiejaar voorzien had om zijn stage en de thesis af te ronden. Dat dit niet gelukt is door omstandigheden buiten zijn wil om, betekent niet dat hij geen rekening probeerde te houden met zijn studiebelasting en zijn professionele activiteiten terwijl hij dit net heel bewust probeerde te doen.

Over de faciliteiten voor werkstudenten, stipt verzoeker aan dat er een verschil is tussen theorie en praktijk. De voorwaarden en faciliteiten voor een werkstudent waren volgens hem niet gunstig. Ook al zouden deze wel gunstig zijn geweest, dan nog kon hij hiervoor niet in aanmerking komen gelet op de bijzondere aard van zijn zelfstandige activiteit zodat hij niet kan voldoen aan artikel I.3, 79° van de Codex Hoger Onderwijs.

Invloed van de coronapandemie en de COVID-19-besmetting op het indienen van de meesterproef-thesis

Verzoeker merkt hierbij vooreerst op dat in het academiejaar 2019-2020 de coronapandemie is begonnen. Wat betreft de meesterproef-thesis, was het voor verzoeker al vrij duidelijk dat dit onhaalbaar zou worden: de bibliotheken waren gesloten zodat de enige mogelijkheid was om online bronnen te raadplegen. Louter en alleen van deze laatste gebruik maken is volgens verzoeker ook strijdig met de richtlijnen van het OER hieromtrent. Na de heropening van de bibliotheken was de bezoeksregeling bovendien heel beperkt, wat nefast was voor zijn thesisonderzoek.

Verzoeker betoogt verder op dat de interne beroepsinstantie voorbij is gegaan aan een belangrijk argument dat werd aangehaald in zijn intern beroepschrift: de COVID-19-besmetting van verzoeker. Verzoeker leidt uit de repliek van de interne beroepsinstantie af dat zij verwijst

naar de gevolgen van de coronacrisis in het algemeen maar volgens verzoeker gaat de interne beroepsinstantie niet in op de COVID-19-besmetting en de navolgende ziekte van verzoeker waarvoor hij verwijst naar zijn medische attesten. Verzoeker meent dat de interne beroepsinstantie het zorgvuldigheidsbeginsel en de formele motiveringsplicht heeft geschonden doordat zij dit element niet zorgvuldig heeft onderzocht en hierop niet afdoende heeft geantwoord in de bestreden beslissing.

In haar *antwoordnota* erkent verwerende partij dat de mogelijkheden beperkt waren om in de bibliotheek bronnen te raadplegen tijdens de quasi-lockdown. De beperkte toegang is echter geen argument om geen thesis uit te werken. Uit de thesisrichtlijnen kan ook niet worden afgeleid dat er geen gebruik mag worden gemaakt van online bronnen. Bovendien had verzoeker in academiejaar 2020-2021 wel al voldoende gevorderd kunnen zijn met zijn thesisopzoeken aangezien hij al in het academiejaar 2017-2018 het opleidingsonderdeel ‘Meesterproef – onderzoeksvorstel’ had opgenomen in zijn studieprogramma. Aangezien dit opleidingsonderdeel de bedoeling heeft om de onderzoeksvraag van de thesis uit te werken om zo de werkzaamheden voldoende tijdig te laten vorderen, had verzoeker reeds in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 het grootste deel van het opzoekingswerk kunnen doen. In het thesisjaar is het dan de bedoeling om op basis van het opzoekingswerk de thesis uit te schrijven.

Waar verzoeker aanhaalt dat de COVID-19-besmetting een overmachtssituatie is die hem verhinderde om tijdig zijn thesis in te dienen, merkt verwerende partij op dat, niettegenstaande verzoeker na zijn positieve test op 1 augustus 2021 in quarantaine zat tot en met 11 augustus 2021, zij niet inziet hoe verzoeker was verhinderd om zijn thesis online in te dienen. Uit het medisch attest blijkt volgens verwerende partij ook niet dat verzoeker arbeidsongeschikt of ongeschikt om examens af te leggen was. Bovendien stelt verwerende partij vast dat verzoeker zijn ziekte niet aan de faculteit heeft gemeld zodat het ook niet mogelijk was om na te gaan om een latere indiening af te spreken. In dat opzicht is er volgens verwerende partij dan ook niet zozeer sprake van uitzonderlijke omstandigheden of een overmachtssituatie dan wel van een beslissing die verzoeker zelf heeft genomen zodat de beroepsinstantie dit element terecht niet in haar beoordeling heeft betrokken.

In zijn *wederantwoordnota* voert verzoeker vooreerst aan dat niet zozeer de beperkte toegang tot de bibliotheek op zich een struikelblok vormde maar wel de samenloop van verschillende

“nadelige” elementen: de sluiting en daarna beperkte heropening van de bibliotheken, de professionele activiteiten van verzoeker en de algemene situatie rond de coronapandemie. Verzoeker benadrukt hierbij ook nog eens de bijzondere aard van zijn professionele activiteit en de impact daarvan op zijn agenda. Hij vraagt dan ook niet zozeer om een voorkeursbehandeling ten aanzien van andere studenten maar wel dat verwerende partij rekening houdt met de samenloop van de verschillende elementen.

Verzoeker stelt verder dat voor het onderzoek van zijn thesis, en dan meer bepaald het rechtsvergelijkend deel, hij inderdaad voor een groot deel online bronnen kan gebruiken maar dat het belangrijkste deel via fysieke bronnen moet gebeuren. De verwijzing van verwerende partij naar het opleidingsonderdeel “Onderzoeksvoorstel” is volgens verzoeker niet relevant om dit eerder dient om de algemene richting van de thesis te bepalen.

Met betrekking tot het standpunt van verwerende partij over zijn COVID-19-besmetting merkt verzoeker op dat verwerende partij noch de overmachtssituatie, noch het medisch attest heeft betwist in de bestreden beslissing. Volgens verzoeker mag er geen rekening worden gehouden met motieven die niet in de eigenlijke beslissing zijn opgenomen en pas in het kader van de beroepsprocedure worden aangevoerd. Verzoeker vraagt om de argumenten van verwerende partij hieromtrent uit de debatten te weren.

Ondergeschikt voert verzoeker aan dat verwerende partij voorbij gaat aan de draagwijdte en bewijswaarde van de attesten die verzoeker bijbracht: verzoeker kan maar genezen worden verklaard als hij effectief “ziek” is geweest”.

Het afleggen van de opleidingsonderdelen ‘Deontologie’ en ‘Insolventierecht’

Verzoeker betoogt dat hij in het academiejaar 2019-2020 een delibereerbaar cijfer, een 9/20, behaalde voor het vak ‘Deontologie’. Uit het mailverkeer met de betrokken docent dat verzoeker bijbrengt als stuk 7 blijkt volgens hem duidelijk dat hij een voldoende wilde halen voor het vak (en dus geen genoegen neemt met een deliberatie) wat ook illustreert dat hij zijn studies en studievoortgang wel degelijk ernstig neemt. Dat het vak delibereerbaar is, zou ook een positieve weerslag moeten hebben op de beoordeling van zijn studievoortgang aangezien hij de deliberatie voor deontologie niet wilde aanvaarden en dit vak dan in het academiejaar 2020-2021 met succes heeft afgelegd. Aangezien verzoeker niet op de hoogte was dat de interne beroepsinstantie zich zou steunen op vorige academiejaren voor haar motivering van de

weigering tot inschrijving, meent verzoeker dat dit argument niet uit de debatten kan worden geweerd.

Met betrekking tot het opleidingsonderdeel ‘Insolventierecht’ verwijst verzoeker integraal naar zijn intern beroepschrift aangezien de interne beroepsinstantie volgens hem geen antwoord heeft gegeven op zijn argumenten. Naast het planmatige aspect van het inhaalexamen, wijst verzoeker er ook op dat hij in het verleden verschillende examenkansen heeft laten liggen. Dit is volgens hem te wijten aan faalangst. Verzoeker heeft dit ontdekt tijdens een onderhoud met een gerechtspsychiater in het kader van één van zijn professionele opdrachten. Om dit aspect te neutraliseren, heeft hij in het academiejaar 2020-2021 wel degelijk deelgenomen aan de examens en de nodige feedback gevraagd, waaronder een uitvoerig onderhoud met de betrokken docent. Verzoeker erkent dat hij niet over een medisch attest beschikt waarin zijn faalangst gedocumenteerd wordt.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij vooreerst vast dat verzoeker zijn resultaten voor de opleidingsonderdelen ‘Deontologie’ en ‘Insolventierecht’ niet betwist. Voor wat betreft ‘Deontologie’ merkt verwerende partij op dat bij de studievoortgangsbewaking geen rekening wordt gehouden met delibereerbare resultaten, enkel de (al dan niet) behaalde creditbewijzen. Dit betekent ook dat het niet behalen van een credit voor het vak ‘Insolventierecht’ mee in rekening wordt gebracht voor de studievoortgang, ongeacht de omstandigheden. Verwerende partij betwijfelt ook de geloofwaardigheid van de faalangst die verzoeker naar voor schuift en die, pas na verschillende jaren universitaire studie aan verschillende universiteiten, per toeval aan het licht komt tijdens een informeel onderhoud met een gerechtspsychiater tijdens één van de professionele opdrachten van verzoeker. Bovendien heeft verzoeker dit in zijn intern beroep niet aangehaald zodat de interne beroepsinstantie dit niet in haar beoordeling heeft kunnen betrekken.

Verder wijst verwerende partij erop dat, doordat verzoeker om medische redenen verhinderd was om deel te nemen aan het initieel geplande examen, een inhaalexamen georganiseerd werd op 10 september 2021. Hoewel verwerende partij begrip heeft voor de professionele agenda van verzoeker, betekent dit volgens haar niet dat zij tekort is geschoten in het faciliteren van verzoeker om een inhaalexamen toe te kennen. Zij kan haar organisatie echter niet volledig op de individuele agenda van elke (werk)student aanpassen. In dat opzicht is het volgens haar dan

ook niet onredelijk dat de interne beroepsinstantie deze omstandigheden niet als uitzonderlijk heeft aangemerkt.

In zijn *wederantwoordnota* geeft verzoeker aan dat hij erkentelijk is voor het toekennen van een inhaalexamen. Hij vraagt ook geenszins om een op maat gesneden agenda maar wel om begrip voor de bijzondere omstandigheden waarmee verzoeker geconfronteerd werd. Volgens verzoeker geeft verwerende partij hieraan dan ook een onwettige invulling waar zij enkel de fysieke onmogelijkheid om aan een examen deel te nemen in aanmerking neemt. Volgens verzoeker kunnen, verwijzende naar rechtspraak van de Raad, ook andere dan fysieke omstandigheden een aanvaardbare verklaring vormen voor een slecht examen. Verzoeker merkt op dat, waar verwerende partij ook zelf individualiteit aanhaalt, dit bij het beoordelen van studievoortgang net heel essentieel is. Verzoeker stelt evenwel vast dat verwerende partij enerzijds weliswaar begrip voor de combinatie die verzoeker tussen zijn werk en zijn studies maakt maar anderzijds het niet onredelijk acht om hiermee geen rekening te houden.

Verzoeker betwist verder dat een delibereerbaar cijfer niet in aanmerking zou moeten worden genomen bij het beoordelen van de studievoortgang. Een dergelijk cijfer is dan wel mathematisch niet geslaagd maar kan wel als geslaagd worden beschouwd aangezien wordt aangenomen dat de student wel over de eindcompetenties van het opleidingsonderdeel beschikt. Uit het door verzoeker als stuk 7 bijgebrachte mailverkeer met de docent van het opleidingsonderdeel deontologie blijkt volgens verzoeker net wel dat hij de juiste ingesteldheid heeft.

Vervolgens argumenteert verzoeker omtrent de verwijzingen van verwerende partij naar zijn studieverleden, waarvan zij in stuk 14 van haar administratief dossier ook een overzicht bijbrengt, dat alles wat niet met de masteropleiding te maken heeft, volstrekt irrelevant is.

Verzoeker wijst er tot slot nog op dat de door hem aangehaalde faalangst louter diende om de problematiek omtrent het vak ‘Insolventierecht’ te schetsen. Hij erkent dat hij hiervan geen bewijs kan bijbrengen en schikt zich naar het oordeel van de Raad hieromtrent.

Overmachtssituatie en gewicht van de meesterproef-thesis

Verzoeker argumenteert dat uit artikel 14, §2 van het decreet tot het nemen van dringende tijdelijke maatregelen in het onderwijs naar aanleiding van de coronacrisis en tot wijziging van de Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs van 28 oktober 2016 duidelijk blijkt dat de teruggave van leerkrediet op basis van deze bepaling enkel gebeurt als er sprake is van overmacht die toe te schrijven is aan COVID-19. Op basis daarvan heeft verzoeker ook 18 studiepunten teruggekregen van AHOVOKS. Volgens verzoeker was verwerende partij hiervan op de hoogte aangezien AHOVOKS haar informatie baseert op de informatie die zij bekomt van de hogeronderwijsinstellingen, *in casu* verwerende partij.

Verder wijst verzoeker erop dat de interne beroepsinstantie vertrekt van de verkeerde aanname dat verzoeker in academiejaar 2019-2020 60% diende te behalen aangezien de beroepsinstantie hiermee veronderstelt dat verzoeker in de voorgaande academiejaren onder volgtijdelijkheid zou hebben gestaan, wat volgens verzoeker niet klopt.

Tot slot betoogt verzoeker dat aan de meesterproef-thesis een hoog aantal studiepunten is toegekend wat voor een discrepantie in het studierendement heeft gezorgd. Verwerende partij had dan ook abstractie moeten maken van deze 18 studiepunten waarvan zij wist dat ze zouden worde teruggeven. Indien hiervan abstractie werd gemaakt, dan zouden er zich volgens verzoeker geen problemen meer stellen.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat zij niet op de hoogte werd gebracht van een verzoek tot teruggave van leerkrediet dat werd ingediend bij AHOVOKS zodat de interne beroepsinstantie hiervan ook geen kennis had. Bovendien is de interne beroepsinstantie voor het beoordelen van de studievoortgang evenmin ertoe gehouden om na te gaan of er al dan niet leerkrediet werd teruggeven. Een eventuele teruggave is op zich onvoldoende om de opheffing van een studievoortgangsbewakingsmaatregel te verantwoorden; hiervoor is de betrokken beroepsinstantie bevoegd. Voor de beoordeling hieromtrent wordt naar de globale studievoortgang gekeken, in het bijzonder het behalen van een minimum studierendement, wat de interne beroepsinstantie *in casu* ook heeft gedaan. Verwerende partij wijst er nog op dat de weigering voor academiejaar 2020-2021 werd ingetrokken net omwille van de omstandigheden waarmee studenten in het algemeen door de coronapandemie werden geconfronteerd als reactie op het verzoek tot heroverweging dat verzoeker had ingediend. Hierbij werd wel een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd die erin bestond dat

verzoeker minstens 60% van de door hem opgenomen studiepunten met het oog op het behalen van een diploma, diende te verwerven. Verzoeker heeft deze maatregel ook niet betwist.

Met betrekking tot de discrepantie in het studierendement omwille van het gewicht van de thesis, wijst verwerende partij op het belang van de thesis als sluitstuk van de opleiding zodat dit ook wordt vertaald in een substantieel aantal studiepunten. Dit kan volgens verwerende partij louter op zich niet de aanleiding zijn van een discrepantie in het studierendement. Bovendien merkt verwerende partij op dat het gewicht van de thesis genoegzaam en voldoende op voorhand bij de studenten is bekend zodat zij zelf de afweging kunnen maken op welke wijze zij dit opleidingsonderdeel in hun studieprogramma opnemen en het ook duidelijk is hoeveel studiepunten zij verliezen als zij hiervoor niet slagen. Het gaat volgens verwerende partij dan ook niet op dat de interne beroepsinstantie hiermee rekening had moeten houden.

In zijn *wederantwoordnota* voert verzoeker aan dat een “globale studievoortgang” net centraal staat in de discussie en verwijst naar eerder aangehaalde belemmeringen en het rekening houden met de opleidingsonderdelen die werden gevolgd onder creditcontract. Hij wijst er ook nog op dat, rekening houdende met zijn professionele activiteit, het opnemen van een extra jaar voor de stage en de thesis een weloverwogen keuze was en hij betreurt dan ook de weigering, niettegenstaande hij reeds 96 van de 120 studiepunten heeft behaald.

Verzoeker betwist verder ook dat hij een verzoek tot heroverweging zou hebben ingediend voordat het academiejaar 2020-2021 begon. Hij herhaalt hierbij zijn eerder standpunt omtrent de communicatie met de helpdesk die door verwerende partij wordt bijgebracht.

Indicatie van het studierendement van verzoeker

Verzoeker betoogt dat de bestreden beslissing de redelijkheid te buiten gaat doordat hem de inschrijving voor dezelfde opleiding wordt geweigerd voor het komende academiejaar omdat deze volgens hem impliceert dat hij aan een andere hogeronderwijsinstelling zijn opleiding zou moeten verderzetten. Verzoeker heeft na de bekendmaking van deze beslissing daarom twee andere universiteiten bevraagd naar de mogelijkheden om zijn masteropleiding verder te zetten en af te studeren. Op basis van de antwoorden die hij bijbrengt blijkt volgens hem duidelijk dat zijn studieverloop aanzienlijk zou worden verzwaaard indien hij zijn opleiding aan een andere

instelling zou moeten verderzetten niettegenstaande hij enkel nog 24 studiepunten dient te behalen om afgestudeerd te zijn.

Verzoeker meent dat er dan ook sprake is van een wanverhouding is tussen het beoogde doel van verwerende partij en de nadelige gevolgen die de bestreden beslissing met zich meebrengt voor verzoeker. Hij wijst erop dat volgens de vaststaande rechtspraak van de Raad de bindende voorwaarden als doel zouden hebben om een student te sensibiliseren zodat hij zichzelf niet zou overbelasten. Een gelijkaardige redenering gaat volgens verzoeker ook op bij een weigering in een fase waarin de studies zo goed als afgerond zijn. Het is net door de weigering tot herinschrijving dat er voor een overbelasting wordt gezorgd aangezien verzoeker meer dan het dubbele van het aantal studiepunten dient op te nemen aan een andere onderwijsinstelling. Verzoeker wijst verder op de rechtspraak van de Raad waarin zou geoordeeld worden dat sensibilisering enkel logisch en nuttig is indien het niet behalen van de vooropgestelde studievoortgang verwijtbaar is aan de student. Verzoeker wijst erop dat hij dit gestaafd heeft met de nodige overtuigingsstukken waaruit zijn individuele toestand moet blijken. Hij wijst ook op de rechtspraak van de Raad waarin zou worden gesteld dat elke zaak op zijn eigen merites moet worden onderzocht en beoordeeld, rekening houdende met de gegevens eigen aan de zaak.

Verzoeker besluit dat in dat opzicht de bestreden beslissing een schending uitmaakt van zowel het redelijkheidsbeginsel als het zorgvuldigheidsbeginsel. Hij merkt nog op, verwijzende naar artikel II.294, §2 *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, dat de nieuwe stukken die hij hiervoor bijbrengt ontvankelijk zijn aangezien ze pas na de afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht zijn gekomen.

In haar *antwoordnota* geeft verwerende partij vooreerst aan dat zij begrip heeft voor de situatie van verzoeker die weliswaar een impact kan hebben op zijn studies maar die de studies ook niet onmogelijk maken. Dit al zeker niet voor wat betreft het voldoen aan de minimumnorm van het in het OER vereiste studierendement.

Verwerende partij merkt op dat verzoeker noch in zijn intern beroep, noch voor de Raad heeft aangevoerd welke de gewijzigde omstandigheden zijn die zijn studievoortgang wel in de hand zouden kunnen werken. De beslissing van de interne beroepsinstantie dat geen indicatie voorligt, afgaande op de resultaten met het oog op het behalen van een diploma tijdens de voorafgaande academiejaren, die een voldoende perspectief op studievoortgang biedt, is

geenszins (kennelijk) onredelijk te noemen, mede gelet op de niet-ingeloste bindende studievoortgangsbewakingsmaatregelen en het studieverloop van verzoeker aan drie verschillende onderwijsinstellingen.

Verwerende partij geeft verder aan dat bij een eventuele overstap van verzoeker naar een andere onderwijsinstelling zij geen inspraak of impact heeft op de curriculumstelsamenstelling van die andere onderwijsinstellingen en op de eventuele bijkomende opleidingsonderdelen die overstappende studenten moeten volgen. De verzwarende omstandigheden die verzoeker aanhaalt, zijn eerder een gevolg van het gebrek aan studievoortgang dan de oorzaak ervan. Verwerende partij wijst in dat verband er nog op dat verzoeker reeds in het verleden zijn opleiding deels aan andere onderwijsinstellingen heeft gevolgd zodat hij de overstap die hij nu meent te moeten maken mogelijk niet had moeten maken, aangenomen dat hij aldaar de nodige studievoortgang had geboekt. Zij kan wat dat betreft ook enkel vaststellen dat de studievoortgang van verzoeker in het verleden haperde en dat dit mee aan de basis ligt van zijn overstap van een andere onderwijsinstelling naar verwerende partij. Dat verzoeker ook bij verwerende partij onvoldoende studievoortgang boekt, kan op zich niet aan verwerende partij worden verweten.

Verwerende partij besluit dan ook dat er geen uitzonderlijke omstandigheden voorliggen, behoudens een overmachtssituatie waarmee verwerende partij rekening heeft gehouden door de toelating tot herinschrijving te verlenen zodat zij niet gehouden is tot het toestaan van een uitzondering op de toepassing van artikel 19.2, tweede alinea van het OER. De bestreden beslissing schendt in dat opzicht ook geenszins de motiveringsplicht noch van het zorgvuldigheidsbeginsel dan het redelijkheidsbeginsel.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker op dat hij geenszins heeft voorgehouden dat de studies onmogelijk zouden zijn maar wel dat de weigeringsbeslissing niet de juiste is. Hij is ervan overtuigd dat het afronden van zijn studies mogelijk moet zijn omdat hij momenteel niet in een overmachtssituatie zit of geconfronteerd wordt met andere ongunstige omstandigheden (wat voorheen wel het geval was).

Verzoeker argumenteert verder dat, aangezien hij heeft aangetoond dat hij in geen van de voorgaande academiejaren onder een studievoortgangsmaatregel diende te staan, de vraag naar welke indicatie er voorligt van een voldoende perspectief op studievoortgang, irrelevant is.

Tot slot voert verzoeker aan dat de verwijzing van verwerende partij naar zijn studieverleden aan andere onderwijsinstellingen evenmin relevant is aangezien dat gaat over een bacheloropleiding. Aangezien er geen aanknopingspunten zijn met de door verzoeker opgeworpen bezwaren dient dit dan ook uit de debatten te worden geweerd. Verzoeker wijst erop dat het hier gaat om de masteropleiding dewelke hij uitsluitend bij verwerende partij heeft gevolgd. Hij verwijst naar rechtspraak van de Raad waarin zou zijn geoordeeld dat een examencommissie bij haar beraadslaging over het eindresultaat in het master-of licentiejaar geen rekening dient te houden met de resultaten die werden behaald in de bacheloropleiding en waarvoor reeds een bachelordiploma werd toegekend. Eenzelfde redenering is volgens verzoeker *in casu* ook van toepassing. Voor zover de Raad daar anders wil oordelen, wenst verzoeker de feitelijke informatie juist weer te geven. Hij behaalde zijn bachelordiploma aan de Universiteit Gent en heeft louter om praktische redenen de masteropleiding bij verwerende partij aangevat. Hij wijst hierbij ook op zijn eerder standpunt omtrent de wanverhouding tussen het voordeel voor verwerende partij en de nadelige gevolgen waarmee verzoeker geconfronteerd wordt bij een eventuele overstap naar een andere onderwijsinstelling. Dat een dergelijke overstap naar de mening van verwerende partij het gevolg is van het gebrek aan studievoortgang in hoofde van verzoeker, gaat volgens verzoeker voorbij aan de realiteit aangezien hij afdoende heeft aangetoond dat de bindende voorwaarden en de weigering tot herinschrijving ten onrechte werden opgelegd. Een eventuele overstap zou volgens verzoeker volledig te wijten zijn aan het onzorgvuldig en foutief handelen van verwerende partij.

Beoordeling

Het bij de Raad ingediende verzoek betreft een beslissing tot weigering van de verdere inschrijving in de opleiding ‘Master in de rechten’, zoals bevestigd door de interne beroepsinstantie van verwerende partij.

De Raad leest in eerste instantie in het extern beroepsschrift dat verzoeker wijst op de ‘voltijds’ zelfstandige activiteit die hij uitbaat. Verzoeker wijst erop dat voltijds studeren hiermee niet makkelijk te combineren was. Om die reden, zo betoogt verzoeker, nam hij pas in het academiejaar 2019-2020 de meesterproef-thesis en meesterproef-stage op in zijn studieprogramma.

Verzoeker wijst erop dat in het academiejaar 2019-2020 de coronapandemie toesloeg, namelijk in maart 2020. Voor verzoeker was het vrij snel duidelijk dat de meesterproef-thesis een onhaalbare kaart zou worden, omwille van de onmogelijkheid tot deftig bronnenonderzoek. Immers, door de sluiting van de bibliotheken was het enkel mogelijk online bronnen te raadplegen. Verzoeker wijst er hierbij op dat het conform de richtlijnen voor het thesisonderzoek niet toegelaten was een thesis louter op online bronnen te baseren. Daarenboven, zo voert verzoeker aan, was er op het ogenblik dat de bibliotheken opengingen een nieuwe regeling met betrekking tot het bibliotheekbezoek. De toegang ertoe was zeer beperkt, wat nefast was voor het thesisonderzoek van verzoeker.

Verzoeker wijst op de zelfstandige activiteit die hij voltijds uitoefent als beëdigd vertaler-tolk. Verzoeker wijst erop dat de uren waarop deze activiteit dient te worden uitgeoefend, overlappen met de openingsuren van de bibliotheek. Verzoeker werd in zijn onderzoek bemoeilijkt, zo leidt de Raad uit het verzoek af, aangezien verzoeker, als gevolg van de coronapandemie, niet zoals voorheen kon genieten van het uitgebreid aanbod van de bibliotheken.

Tegen die achtergrond oordeelt verzoeker dat het absoluut onrechtvaardig is om het jaar 2020 überhaupt als referentiepunt te nemen om te kunnen aantonen dat er geen voldoende studievoortgang is geboekt. Verzoeker wijst erop dat het jaar voor iedereen een uitzonderlijk jaar was. Daarenboven geeft verzoeker aan in zijn specifieke geval voldoende te hebben aangetoond welke dilemma's zijn keuzes beïnvloedden.

De Raad weerlegt niet dat de coronapandemie, met name in het tweede semester van het academiejaar 2019-2020, zowel van studenten als van hogeronderwijsinstellingen een groot aanpassingsvermogen heeft gevergd en het hoger onderwijs voor uitdagingen heeft geplaatst. Deze uitdagingen betroffen onder meer het meesterproefonderzoek.

De Raad moet tegelijk vaststellen dat verzoeker bewust heeft gekozen voor de combinatie van hogere studies en een voltijdse beroepsactiviteit. De Raad gaat ervan uit dat verzoeker zich ook bewust was van de complicaties waartoe deze combinatie kon leiden.

Tegen deze achtergrond kan de Raad de moeilijkheden bij het meesterproefonderzoek niet kwalificeren als een vorm van overmacht die de weigeringsbeslissing kennelijk onredelijk zou maken. De Raad stelt hierbij ook vast dat het meesterproefonderzoek niet enkel in het

academiejaar 2019-2020, maar ook in het academiejaar 2020-2021 niet succesvol is afgerond. Terecht wijst verzoeker op de grote impact die het meesterproefonderzoek, omwille van het groot aantal studiepunten waarmee het gepaard gaat, heeft op zijn studieresultaten. De Raad kan echter niet aannemen dat verzoeker zich hiervan niet bewust was bij het samenstellen van zijn studiepakket en het opnemen van opleidingsonderdelen in zijn studieprogramma, met name in het academiejaar 2020-2021.

Wat de combinatie van voltijdse professionele activiteiten met studies betreft, wil de Raad trouwens nog opmerken dat de loutere combinatie, waar verzoeker bewust voor opteerde, niet betekent dat verzoeker niet langer onderworpen zou zijn aan studievoortgangsbewakingsmaatregelen. De Raad merkt in het dossier trouwens op dat verzoeker zich ook niet als werkstudent heeft ingeschreven en bijgevolg geen gebruik heeft kunnen noch wensen te maken van de daarmee gepaard gaande faciliteiten. Onduidelijk is hierbij trouwens of deze faciliteiten het gerealiseerde studierendement wezenlijk zouden hebben verhoogd dan wel of deze faciliteiten toekomstig studierendement wezenlijk positief zou beïnvloeden. Hieromtrent bevat het dossier geen indicaties. Bovendien wijst de Raad op de mogelijkheid om bij de samenstelling door een student van zijn traject een goed evenwicht na te streven tussen zijn studie-activiteiten en zijn extracurriculaire activiteiten. Op die manier kan een student, in verhouding tot het opgenomen aantal opleidingsonderdelen/studiepunten, een voldoende studievoortgang realiseren. De vereiste om minimale resultaten te behalen, is bijgevolg volgens de Raad niet onverenigbaar met de combinatie van studies en andere activiteiten.

De Raad is er, rekening houdend met de specifieke functie van de meesterproefthesis in een opleiding, niet van overtuigd dat het onredelijk is bij de studierendementsberekening rekening te houden met dit opleidingsonderdeel, ondanks zijn zware gewicht, uitgedrukt in studiepunten. Dat bij deze rendementsberekening gebruik wordt gemaakt van 18 ‘studiepunten’, wat verzoeker bekend was, doet hieraan geen afbreuk. Dat de meesterproefthesis een grote studielast vertegenwoordigt en dat deze misschien niet altijd even makkelijk te combineren is met de door verzoeker uitgeoefende beroepsactiviteit wil de Raad niet ontkennen. Dit betekent echter niet dat rekening houden met het betrokken opleidingsonderdeel, waarvan het belang in een masteropleiding boven alle twijfel staat, bij de beoordeling van de studievoortgang tot een onregelmatige of onredelijke beslissing zou voeren. Daarenboven moet de Raad vaststellen dat, niettegenstaande uit het dossier blijkt dat het afwerken van de meesterproefthesis in meerdere

academiejaren niet lukte, verzoeker in het kader van het intern beroep wel verzocht om een thesissemester in het academiejaar 2021-2022, maar niet aangeeft welke elementen aannemelijk maken dat de meesterproefthesis in het betrokken academiejaar wel met succes zal worden afgelegd. Hierbij merkt de Raad trouwens op dat niet enkel de meesterproef nog moet worden afgelegd om te kunnen slagen in de opleiding. Verzoeker dient ook nog met succes ‘insolventierecht’ (6 studiepunten) af te leggen.

De Raad treedt verzoeker trouwens ook niet bij waar deze bijbrengt dat bij de beoordeling van het studierendement abstractie diende te worden gemaakt van de meesterproef-thesis (18 studiepunten), met name in het academiejaar 2019-2020 waarin hij het overeenkomstige ingezette leerkrediet op grond van een hieronder aangehaalde coronamaatregel voor het onderwijs heeft teruggekregen. Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoeker dit argument niet heeft ontwikkeld voor de interne beroepsinstantie. Daarnaast stelt de Raad vast dat het dossier ook geen stukken bevat waaruit blijkt dat verzoeker omwille van het teruggekregen leerkrediet de voor het academiejaar 2020-2021 opgelegde studievoortgangsbewakingsmaatregel zou hebben betwist omwille van de leerkredietteruggave waaruit, naar het oordeel van verzoeker, dient te worden afgeleid dat overmacht hem belette te slagen voor zijn meesterproef-thesis. De Raad ziet niet in waarom verwerende partij van rechtswege abstractie had moeten maken van de 18 studiepunten bij de studierendementsberekening, nu zij ook niet automatisch in kennis wordt gesteld van de betrokken beslissing inzake leerkredietteruggave. De Raad kan evenmin oordelen dat een hogeronderwijsinstelling onzorgvuldig handelt indien zij bij het beoordelen van een studievoortgangsbewakingsmaatregel niet uit eigen beweging de leerkredietbewegingen consulteert en deze bij zijn oordeel betreft.

Verzoeker geeft aan dat hij leerkrediet terug heeft gekregen en verbindt deze teruggave aan ‘overmacht’ op basis van art. 14, § 2 van het decreet van 17 juli 2020 tot het nemen van dringende tijdelijke maatregelen in het onderwijs naar aanleiding van de coronacrisis (III) en tot wijziging van de codificatie van sommige bepalingen voor het onderwijs van 28 oktober 2016 met betrekking tot het niet slagen voor (een) opleidingsonderdeel/opleidingsonderdelen waarvan minstens een deel van de onderwijsactiviteit na 9 maart 2020 viel. Dit belet echter niet dat het gebrek aan studievoortgang dat het dossier van verzoeker naar het oordeel van verwerende partij kenmerkt, niet enkel betrekking heeft op het academiejaar 2019-2020. Zo kan de Raad vaststellen dat verzoeker ook in het academiejaar 2020-2021 niet met succes de meesterproef-thesis heeft afgewerkt.

De Raad moet trouwens opmerken dat verwerende partij de initiële weigering van de toelating aan de student om zich in te schrijven in het academiejaar 2020-2021 heeft ingetrokken. Hierbij is rekening gehouden met de door de verzoeker bij zijn studie ervaren moeilijkheden als gevolg van de coronapandemie. Dat verwerende partij, niettegenstaande de leerkredietteruggave waar verzoeker melding van maakt, geen abstractie heeft gemaakt van de meesterproef-thesis bij het opleggen van een studievoortgangsbewakingsmaatregel voor het academiejaar 2020-2021 maakt de huidige en voor de Raad betwiste weigeringsbeslissing niet onregelmatig of onredelijk. De Raad merkt in deze op dat in het dossier geen stukken zijn te vinden waaruit een betwisting zou blijken van de studievoortgangsbewakingsmaatregel waaraan verzoeker in het academiejaar 2020-2021 moest voldoen.

Wat de sluiting van de bibliotheek betreft, neemt de Raad aan dat deze de opzoekingen in het kader van de meesterproef-thesis heeft bemoeilijkt, ook nadat de bibliotheek toegankelijk was, zij het dan met gereduceerde openingsuren. Verzoeker wijst er immers op dat deze openingsuren zich moeilijk lieten verzoenen met de beschikbaarheid die zijn voltijdse zelfstandige activiteit van hem vergde.

De Raad moet evenwel vaststellen dat de bevestiging van de beslissing om de inschrijving aan verzoeker te weigeren, ook als rekening wordt gehouden met de moeilijkheden bij het bronnenonderzoek in het academiejaar 2019-2020, niet kennelijk onredelijk wordt. Verzoeker nam ook in het academiejaar 2020-2021 zonder succes de meesterproef-thesis op, waarbij verzoeker zich er bij het opnemen van de meesterproef in zijn studiepakket bewust van kon en diende te zijn dat hij een voltijdse zelfstandige activiteit uitoefende en diende in te schatten hoe deze activiteit succesvol gecombineerd kon worden met het schrijven van de meesterproef-thesis. Van deze moeilijkheden diende verzoeker zich te meer bewust te zijn nu hij, versterkt door de gevolgen van de uitbraak van de coronapandemie in het voorjaar van 2020, reeds in het academiejaar 2019-2020 de onontkoombaarheid en de impact ervan op het studeren (en met name het voltooien van een meesterproef) had ervaren. Verzoeker mag worden geacht zich bewust te zijn van de nood om zijn professionele agenda derwijze te beheren dat de uitoefening van de beroepsactiviteit inpasbaar is in de verplichtingen die het succesvol afwerken van het opgenomen pakket aan opleidingsonderdelen met zich meebrengt. Bezwaarlijk kan een hogerondewijsinstelling geacht worden de organisatie van het onderwijs aan te passen aan de bijzonderheden van de agenda van de student – die niet om toekenning van het statuut van

werkstudent verzocht omwille van zijn extracurriculaire activiteiten. De Raad mag aannemen dat een student zijn studiepakket derwijze samenstelt of zijn extracurriculaire activiteiten derwijze vorm geeft en/of reduceert dat zijn studierendement er niet door wordt gehypothekeerd en de extracurriculaire activiteiten hem niet beletten voortgang te maken in het studietraject dat hij uittekent.

Dat, naar verzoeker aangeeft, de voorwaarden om faciliteiten voor een werkstudent te verkrijgen voor hem niet gunstig waren, belet naar het oordeel van de Raad niet dat op de student die studies met professionele activiteiten combineert, de verantwoordelijkheid rust om deze zodanig met elkaar in evenwicht te brengen dat de voortgang in het studieparcours niet wordt belemmerd. Daarnaast moet de Raad vaststellen dat, terwijl verzoeker in de wederantwoordnota beklemt toont dat hij heel bewust de verhouding tussen professionele activiteiten en zijn studiebelasting bewaakte, niet om de vaststelling heen kan worden gegaan dat het noch in het academiejaar 2019-2020 noch in het academiejaar 2020-2021 lukte om de meesterproef-thesis te voltooien.

In het licht van deze herhaling acht de Raad het moeilijk, ondanks het beweerde voortschrijdend inzicht inzake organisatie van de studiebelasting, de weigeringsbeslissing als onredelijk aan te merken.

Waar verzoeker wat het academiejaar 2019-2020 betreft, het niet afwerken van de meesterproef-thesis voornamelijk toeschrijft aan de impact van de maatregelen ter voorkoming van de verspreiding van het coronavirus, voert hij voor wat betreft het academiejaar 2020-2021 een overmachtssituatie aan waarin hij zich bevond einde juli en begin augustus 2021.

De Raad leest hieromtrent in het verzoekschrift houdende intern beroep het volgende:

“Wat de meesterproef betreft meen ik beroep te kunnen doen op een overmachtssituatie. Op 30 juli 2021 ontwikkelde ik de vermoedelijke symptomen van Covid-19. Op 1 augustus 2021 werd via een PCR-test vastgesteld dat ik Covid-19 opgelopen heb. Hierdoor was ik een tweetal weken buitenspel. Aan de thesis verder werken met het oog op de indiening ervan was er hoe dan ook geen sprake meer, aangezien de deadline op 9 augustus 2021 was vastgesteld. Dit staaf ik aan de hand van een medisch attest en een PCR-test waaruit mijn ziekte moet blijken.”

In de aangevochten beslissing leest de Raad hieromtrent het volgende:

“In uw verzoekschrift voert u geen elementen aan die uw gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren. Het argument dat u aanvoert, namelijk dat het gebeuren rond COVID-19 een invloed heeft gehad op de studievoortgang, wordt onderuit gehaald doordat ook uw resultaten behaald in de voorgaande academiejaren niet volstaan.”

Hoewel de Raad opmerkt dat de interne beroepsinstantie overweegt dat het ‘gebeuren rond Covid-19’ onderuit wordt gehaald als verklaring voor de resultaten die verzoeker in de voorgaande academiejaren behaalde, kan de Raad er niet om heen dat de summiere overweging van de interne beroepsinstantie niet antwoordt op het argument dat verzoeker heeft bijgebracht en dat zijn ”ziekte” op het ogenblik van de deadline voor indiening van de meesterproef-thesis betreft. De Raad merkt hierbij ook op dat verwerende partij weliswaar aanhaalt dat het argument onderuit wordt gehaald doordat ook de resultaten van de voorgaande academiejaren niet volstaan. Dit belet volgens de Raad niet dat bij de beoordeling van het intern beroep ook de studieresultaten van het academiejaar 2020-2021 zijn betrokken, zoals uit de beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt. Om die reden dient verwerende partij ook antwoord te bieden op de argumentatie die verzoeker opbouwt met betrekking tot de ziekte op het ogenblik van de indiendatum voor de meesterproef-thesis (tweede examenkans). Hieruit zal, rekening houdend met het antwoord van de interne beroepsinstantie op de argumentatie van verzoeker inzake zijn coronabesmetting, blijken of de aangevochten beslissing redelijk is. De huidige motivering, die er zich toe beperkt te overwegen dat het gebeuren rond Covid-19 onderuit wordt gehaald als verklaring voor de resultaten die in de voorgaande jaren zijn gehaald, laat niet toe uitspraak te doen over de redelijkheid van de weigeringsbeslissing, temeer zij ook op de resultaten van het huidige academiejaar – die verzoeker minstens deels, aan ziekte toeschrijft, is gebaseerd. De Raad merkt op dat verwerende partij met betrekking tot het door verzoeker aangehaalde argument weliswaar meerdere overwegingen ontwikkelt in de antwoordnota, doch kan er niet omheen dat deze toelichting niet kan beletten dat het de Raad onvoldoende duidelijk is hoe verwerende partij, blijkens de motivering van de beslissing van de interne beroepsinstantie, rekening heeft gehouden met wat verzoeker in het verzoekschrift houdende intern beroep heeft opgenomen met betrekking tot de coronabesmetting die hij in de zomer van 2021 heeft opgelopen.

Verzoeker put in zijn verzoekschrift voor de Raad ook middelen uit het opleidingsonderdeel ‘deontologie’, waarvoor hij in het academiejaar 2019-2020 een delibereerbaar cijfer behaalde (9 op 20) en dat hij in het academiejaar 2020-2021 met succes aflegde. Deze keuze illustreert volgens verzoeker zijn studie-ernst en bekommernis om de nodige studievoortgang.

In de mate waarin verzoeker van oordeel is dat het parcours en de resultaten voor het opleidingsonderdeel ‘deontologie’ over de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021 relevant zijn om de rechtmatigheid en redelijkheid van de betwiste studievoortgangsbewakingsmaatregel te onderzoeken, moet de Raad vaststellen niet in te zien waarom verzoeker dit argument niet bijbracht in het kader van de interne beroepsprocedure. Wat dat betreft, overtuigt verzoeker niet met de bewering dat hij niet op de hoogte was dat de interne beroepsinstantie zich voor de studievoortgangsbewakingsmaatregel zou beroepen op de vorige academiejaren. Het was immers aan verzoeker om alle elementen die hij relevant achtte bij het beoordelen van de redelijkheid en regelmatigheid van de studievoortgangsbewakingsmaatregel voor te leggen aan de interne beroepsinstantie opdat deze er uitspraak over kon doen. Het zou geen pas geven om de beslissing van de interne beroepsinstantie aan te vechten op grond van elementen die haar niet zijn voorgelegd. Verzoeker weet de Raad er niet van te overtuigen wat hem belette de hierboven aangehaalde argumentatie met betrekking tot het opleidingsonderdeel ‘deontologie’ voor te leggen zo verzoeker van mening was dat het ertoe noopte de weigeringsbeslissing te herzien. Nu verzoeker dit niet deed kan het argument niet op ontvankelijke wijze aan de Raad ter beoordeling worden voorgelegd.

Verzoeker voert voor de interne beroepsinstantie tevens argumenten aan met betrekking tot de score die hij behaalde voor het opleidingsonderdeel ‘insolventierecht’ in het academiejaar 2020-2021 en de mate waarin deze score de studievoortgangsbewakingsmaatregel naar het oordeel van verzoeker kan schragen. Verzoeker geeft aan hierbij integraal naar het intern beroepschrift te verwijzen.

In het verzoekschrift houdende intern beroep leest de Raad het volgende met betrekking tot ‘insolventierecht’, toegespitst op de score van verzoeker bij de tweede examenkans van het academiejaar 2020-2021:

“Hoewel ik op 11 augustus 2021 officieel genezen ben verklaard, bleef een zwak immuniteit zich aanhouden (dit veelal onbewust).

Naast mijn studies heb ik een zelfstandige professionele betrekking als beëdigd vertaler-tolk. Om deze activiteit uit te kunnen voeren dien ik mij steeds 24/7 beschikbaar te stellen voor de vorderende instanties. Dit houdt ook in dat ik dus iedere opdracht of zoveel mogelijke opdrachten dien te aanvaarden, want als ik dit niet doe dan heeft dit enerzijds financiële gevolgen voor mijn zelfstandige activiteit en anderzijds bij een herhaaldelijke weigering van een opdracht zullen mijn klanten minder geneigd zijn om beroep te doen op mijn tolk- en vertaaldiensten.

Hoewel ik dus geen Covid-19 meer had, heb ik mijn lichaam niet de mogelijkheid gegeven om zich te herstellen. Dit verklaarde waarom ik tijdens het reguliere examen niet aanwezig kon zijn, wegens ziekte. (...)

Vervolgens werd mij een inhaalexamen toegestaan op 10 september 2021. Planmatig was dit een ramp voor mijn zelfstandig activiteit, want al die dagen en weken waren volgepland met opdrachten. Ik kon uiteraard niet voorzien dat ik een inhaalexamen nodig zou hebben. Ook de dag van het inhaalexamen was ik gepland voor een tolkopdracht die een hele dag zou duren, echter heb ik deze moeten annuleren. Bijv. de dag vóór het inhaalexamen, nl. op 9 september 2021 heb ik van 9u tot en met 18u30 getolkt. (...). Hiermee wil ik de moeilijke situatie aantonen waarin ik terechtgekomen was.

Wat het opleidingsonderdeel insolventierecht betreft, meende ik voldoende gestudeerd te hebben en vooral de leerstof goed begrepen te hebben, ondanks de spreidstand die ik diende te maken tussen het voorbereiden van mijn examen en mijn professionele betrekking. Echter was er een probleem om dit te reproduceren tijdens het examen en daarnaast waren er ook andere bijkomende factoren die geleid hebben tot een slecht resultaat. Na de bekendmaking van de punten, heb ik [...] verzocht om een feedbackmoment en zodoende hebben we alle inhoudelijke problemen goed kunnen bespreken. Om die redenen zal een tekort zich niet meer herhalen.”

De Raad leest hierin elementen waaraan verzoeker het resultaat voor ‘insolventierecht’ meent te kunnen toeschrijven. De Raad leest hierbij dat verzoeker van oordeel is, niettegenstaande het tekort dat hij behaalde, voldoende te hebben gestudeerd en de leerstof te hebben begrepen. Verzoeker geeft ook aan verzwakt te zijn geweest – misschien zonder zich hier volkomen van bewust te zijn – als gevolg van een coronabesmetting. Aan zijn gezondheidstoestand gecombineerd met de noodwendigheden van zijn professionele activiteit verbindt verzoeker de afwezigheid, wegens ziekte, op de reguliere examendatum. Tevens wijst verzoeker op het feit dat de datum van het inhaalexamen, opnieuw omwille van zijn professionele activiteiten, slecht

viel. Tenslotte wijst hij op de feedback, die naar oordeel van de verzoeker zal toelaten het examen bij een eerstvolgende examenkans succesvol af te leggen.

De Raad kan er niet om heen dat verzoeker reeds meerdere examenansen zonder succes benutte voor ‘insolventierecht’. Evenmin kan de Raad blind zijn voor wat hij reeds overwoog met betrekking tot de verhouding tussen de extracurriculaire, professionele, activiteiten van verzoeker en de toewijding die zijn studie vergt. Ten overvloede geeft de Raad ook zijn twijfel mee over de garantie op succes van de feedback en de verklaring dat verzoeker goed heeft gestudeerd en de leerstof naar zijn oordeel heeft begrepen bij een eerstvolgende examenkans voor het opleidingsonderdeel ‘insolventierecht’.

Voormelde volkomen ten overvloede geuite overdenkingen beletten niet dat de interne beroepsinstantie uiterst summier is ingegaan op de argumentatie die verzoeker in het intern beroepsschrift geconcretiseerd uitte.

De interne beroepsinstantie beperkte zich ertoe te overwegen dat geen elementen werden aangevoerd die het gebrek aan studievoortgang zouden kunnen rechtvaardigen, minstens verklaren. Daarnaast overwoog de interne beroepsinstantie dat het argument dat het gebeuren rond COVID-19 een invloed heeft gehad op de studievoortgang, zoals door verzoeker bijgebracht, onderuit wordt gehaald doordat ook zijn resultaten behaald in de voorgaande academiejaren niet volstaan. Daarnaast voert verzoeker volgens het intern beroepsorgaan geen elementen aan die duiden op een wijziging in zijn situatie die enig perspectief op studievoortgang zou kunnen bieden. De interne beroepsinstantie geeft ook nog aan dat op het belang van de maatregelen van studievoortgangsbewaking zowel door de hoger onderwijsinstelling in het algemeen als door de betrokken faculteit in het bijzonder langs verschillende kanalen en op meerdere tijdstippen in het studietraject wordt gewezen.

De Raad moet dus vaststellen dat de interne beroepsinstantie bij haar conclusie niet anders te kunnen doen dan vast te stellen dat er geen indicatie is dat verzoeker in het academiejaar 2021-2022 wel studievoortgang zou boeken, niet aangeeft in hoeverre zij stil heeft gestaan bij de argumenten die verzoeker bijbracht betreffende het resultaat voor ‘insolventierecht’ in het academiejaar 2020-2021. Aldus is het niet duidelijk in hoeverre de beslissing in het licht van wat verzoeker omtrent dit opleidingsonderdeel heeft aangevoerd, kan standhouden als niet kennelijk onredelijk en regelmatig, rekening houdend met de motivering met betrekking tot het

opleidingsonderdeel ‘insolventierecht’. Deze motivering moet immers duidelijk maken en voor verzoeker transparant maken in hoeverre de argumentatie die verzoeker bijbracht in het intern beroep op de beslissing heeft gewogen en waarom (niet).

De Raad is van oordeel dat de motivering van de aangevochten beslissing wat dat betreft niet voldoet. Ten overvloede verduidelijkt de Raad dat deze overweging niet zonder meer oordeelt dat de Raad de mening is toegedaan dat de interne beroepsinstantie tot een andere conclusie dient te komen met betrekking tot de studievoortgangbewakingsmaatregel. Tevens herinnert de Raad eraan dat de argumenten die verwerende partij ontwikkelt in de antwoordnota niet kunnen verhelpen aan een te summiere argumentatie in de beslissing houdende intern beroep.

Verzoeker verbindt in het verzoekschrift voor de Raad ook de faalangstproblematiek aan het feit dat zijn studie vastloopt op twee opleidingsonderdelen waarvoor hij diende te slagen. Verzoeker betoogt dat hij hiermee aan de slag is gegaan. Hij verwijst hierbij naar het benutten van zijn examenkansen en het vragen feedback, in het bijzonder naar aanleiding van het examen voor het opleidingsonderdeel ‘insolventierecht’.

Verzoeker geeft aan de faalangst niet te kunnen staven en wijst erop dat hij niet kan aantonen dat hij studievoortgang zal maken indien hij daartoe de kans niet krijgt.

De Raad merkt op dat verzoeker niet in de onmogelijkheid was het argument dat faalangst zijn studievoortgang bemoeilijkt aan de interne beroepsinstantie voor te leggen. Nu hij dit niet deed, kan het argument niet op ontvankelijke wijze worden bijgebracht voor de Raad.

Zelfs in de veronderstelling dat het argument met betrekking tot de faalangst ontvankelijk zou zijn, merkt de Raad ten overvloede het volgende op. De vraag rijst namelijk of de niet-geattesteerde, op basis van een informeel gestoelde uitspraak aan faalangst te lijden, van dien aard is dat de inschatting dat het studieverleden en het plan om studievoortgang te bereiken in 2021-2022 ontoereikend is om de studievoortgangsbewakingsmaatregel op te heffen, onredelijk is.

Verzoeker verwijst ter staving van zijn beroep tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie om hem niet toe te laten zich opnieuw in te schrijven in het academiejaar 2021-2022 ook naar de goede studievoortgang die in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019 is

gerealiseerd. De Raad leest hieromtrent in het verzoekschrift houdende extern beroep het volgende:

“In het academiejaar 2017-2018 heb ik mij voor de opleiding Master in de Rechten ingeschreven aan de hoger vermelde universiteit en dit zowel onder een creditcontract als een examencontract aangezien ik de lessen zonder verplichte aanwezigheid niet kon volgen, want naast mijn studies oefen ik een voltijds ‘zelfstandig’ activiteit als beëdigd vertaler-tolk.

In de eerste twee academiejaren heb ik meer dan voldoende studievoortgang geboekt. Dit wordt ook niet ontkend in de bestreden beslissing van de interne beroepsinstantie. De Raad zal in de stukken twee verschillende studievoortgangsrapporten treffen waaruit mijn studievoortgang in de voorbije academiejaren moet blijken.

Het ene studievoortgangsrapport (...) houdt enkel rekening met de opleidingsonderdelen onder een examencontract-diploma, terwijl het studievoortgangsrapport- opleidingsonderdelen de percentages aanhaalt die onder creditcontract zijn aangegaan,(...).”

Volgens verzoeker wordt zo beschouwd een goed studierendement geboekt in de academiejaren 2017-2018 en 2018-2019. Verzoeker beklemtoont tevens dat voor wat de onder creditcontract opgenomen opleidingsonderdelen het studierendement 100% bedraagt.

Verzoeker geeft aan deze academiejaren uitgebreid te moeten verantwoorden omdat zij door de interne beroepsinstantie zijn aangehaald in de motivering van de aangevochten beslissing.

Wat dat betreft leest de Raad in de aangevochten beslissing het volgende:

“In het academiejaar 2017-2018 hebt u de opleiding Master in de Rechten aangevat. De eerste academiejaren startte u goed, maar helaas kon u deze studievoortgang niet aanhouden. In het academiejaar 2019-2020 nam u 45 studiepunten op en verwierf daarvan 15 studiepunten, zijnde een studierendement van 33% en dus niet het vereiste minimum van 60%. Er werd u een maatregel van studievoortgangbewaking opgelegd, die erin bestond dat u van de door u opgenomen studiepunten minstens 60% zou moeten verwerven, zo niet zou u de opleiding rechten niet verder kunnen zetten. In het academiejaar 2020-2021 nam u 30 studiepunten op en verwierf daarvan 6 studiepunten, zijnde een studierendement van 20% en dus andermaal niet het minimaal vereiste van 60%.”

Aldus blijkt dat verzoeker het door verwerende partij gehanteerde studierendement wenst te betwisten. Verzoeker is het hierbij niet eens met het onderscheid dat verwerende partij maakt tussen credits behaald voor opleidingsonderdelen opgenomen met diplomacontract/examencontract(diploma) dan wel met creditcontract, waarbij deze laatste niet worden meegerekend bij de berekening van het studierendement. Verwerende partij houdt bij de benadering van het begrip studievoortgang rekening met de artikelen I.3, 18° en II.254 Codex Hoger Onderwijs.

Verzoeker kan zich bijgevolg niet vinden in de studievoortgangsbewakingsmaatregel die is opgelegd na het academiejaar 2019-2020, waarin hij niet het vereiste minimumstudierendement behaalde (60%). Aan deze maatregel kon hij in het academiejaar 2020-2021 niet voldoen, hetgeen ertoe leidde dat de verdere inschrijving (academiejaar 2021-2022) is geweigerd.

In het kader van deze weigeringsbeslissing, bevestigd door de interne beroepsinstantie, stelt verzoeker in het verzoekschrift voor de Raad het onderscheid dat tussen voormelde ‘contractvormen’ wordt gemaakt bij de berekening van het studierendement in het kader van studievoortgangsbewakingsmaatregelen ter discussie.

De Raad slaat acht op het intern beroepsschrift van verzoeker en treft daarin geen opmerkingen aan die de berekeningsbasis voor het studierendement betreffen. De Raad ziet niet in wat verzoeker belette dit argument reeds in het kader van de interne beroepsprocedure voor te leggen aan de verwerende partij. Nu verzoeker naliert dit argument te ontwikkelen in het kader van het intern beroep kan hij dit niet meer op ontvankelijke wijze aan de Raad ter beoordeling voorleggen in het kader van het extern beroep. De argumenten in het verzoekschrift voor de Raad en de wederantwoordnota, onder meer met betrekking tot de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof en de Raad waaruit volgens verzoeker zou moeten worden afgeleid dat studievoortgang zowel op basis van de credits in het kader van een creditcontract en een examencontract moet worden berekend en de discriminatie die verzoeker afleidt uit het feit dat verwerende partij niet met beide contracttypes rekening houdt, die verzoeker aan de Raad heeft voorgelegd kunnen bijgevolg niet bij de beoordeling worden betrokken. Bijgevolg acht de Raad ook de argumentatie die verzoeker ontwikkelt in de wederantwoordnota met betrekking tot de inconsistentie die naar zijn oordeel bestaat met betrekking tot de interpretatie van de regelgeving omtrent de studievoortgang voor wat betreft het behalen van studiepunten onder een creditcontract en examencontract onontvankelijk. Hetzelfde geldt voor de vraag of het

opleggen van een maatregel van studievoortgangsbewaking al dan niet als een “materiële vergissing” kan worden beschouwd.

De Raad staat bij zijn beoordeling tevens stil bij de argumentatie die verzoeker ontwikkelt op basis van het decreet van 17 juli 2020 tot het nemen van dringende tijdelijke maatregelen in het onderwijs naar aanleiding van de coronacrisis (III) en tot wijziging van de Codificatie sommige bepalingen voor het onderwijs van 28 oktober 2016. Hieruit blijkt volgens verzoeker duidelijk dat de teruggave van leerkrediet op basis van artikel 14, § 2 van het genoemde ‘coronadecreet’ enkel gebeurt als er sprake is van overmacht die toe te schrijven is aan COVID-19. Verzoeker wijst op de bekomen teruggave van 18 studiepunten in deze context en betoogt dat verwerende partij van deze teruggave op de hoogte was bij het beoordelen van de studievoortgangsbewakingsmaatregel. Verzoeker vecht naar het oordeel van de Raad de weigeringsbeslissing aan aangezien met de uit de teruggave van leerkrediet blijkende ‘overmacht’ in onvoldoende mate of geen rekening zou zijn gehouden. De Raad moet vaststellen dat dit argument voor het eerst in het kader van het beroep bij de Raad wordt ontwikkeld. De Raad ziet niet goed in wat verzoeker belette dit argument reeds te ontwikkelen in het kader van de interne beroepsprocedure. Nu het argument niet in de interne beroepsprocedure is aangebracht door verzoeker, hoewel niets verzoeker hiertoe belette, oordeelt de Raad dat het argument niet op ontvankelijke wijze voor de Raad is ontwikkeld en wordt het niet verder in de beoordeling van het beroep voor de Raad meegenomen. Op dezelfde manier ziet de Raad, zoals hierboven reeds werd aangehaald, niet in dat verzoeker, terwijl niets erop wijst dat dit niet mogelijk was, in het kader van het intern beroep het hoog aantal studiepunten van de meesterproef-thesis niet aanhaalde om de opgelegde weigeringsbeslissing aan te vechten. Verzoeker betoogt voor het eerst in het kader van het beroep voor de Raad dat verwerende partij bij de studierendementsbepaling abstractie had moeten maken van de 18 studiepunten van de meesterproef-thesis en waarvan zij, naar het oordeel van verzoeker, wist dat zij – wat het leerkrediet betreft – zouden worden teruggegeven. Aldus beschouwd, kan de Raad er niet om heen dat dit argument op onontvankelijke wijze is bijgebracht voor de Raad in het raam van de externe beroepsprocedure. Hetzelfde geldt wat betreft de discrepantie van het gewicht, uitgedrukt in studiepunten, van de meesterproef-thesis in het studieprogramma van verzoeker aangezien dit verzoeker niet onbekend was bij het opnemen van het betrokken vak in zijn vakkenpakket.

Verzoeker wijst er tevens op dat de weigering tot inschrijving er toe leidt dat de studies bij een andere hogeronderwijsinstelling moeten worden voortgezet. Verzoeker geeft dan ook aan dat er een wanverhouding is tussen het beoogde doel van de studievoortgangsbewakingsmaatregel en de nadelige gevolgen die de bestreden beslissing met zich meebrengt. Verzoeker wijst in dit kader op de verzwaring van het verloop van zijn studieloopbaan die het verderzetten van de studies aan een andere instelling met zich mee zou brengen. Dit blijkt uit informatie die hij heeft gevraagd na de bekendmaking van de weigeringsbeslissing. Deze informatie is niet aan de interne beroepsinstantie voorgelegd, aangezien verzoeker er nog niet over beschikte op het ogenblik dat hij zijn intern beroep indiende. De Raad ziet dan ook geen reden om de aangevochten beslissing te vernietigen omwille van het feit dat verwerende partij er geen rekening mee heeft gehouden in het raam van het intern beroep. Daarbij komt dat verzoeker de implicaties van de weigeringsbeslissing, met name het feit dat hij van oordeel was dat de weigering tot inschrijving hem ertoe zou verplichten zijn studies aan een andere instelling verder te zetten, reeds ter overweging kon meegeven aan de interne beroepsinstantie. Dat hij niet de concrete gevolgen voor wat betreft de duur van deze studies aan een andere instelling kende, vormde geen beletsel om de interne beroepsinstantie reeds te vragen de *de facto* verplichting waarvan volgens hem sprake was om zijn studies aan een andere instelling voort te zetten, aan het beroepsorgaan voor te leggen. Nu hij dit niet deed, kan verwerende partij moeilijk geacht worden met deze overweging geen rekening te hebben gehouden in het kader van het intern beroep en kan het argument naar het oordeel van de Raad niet voor het eerst op ontvankelijke wijze in het kader van het extern beroep worden ontwikkeld.

De Raad acht het verzoek gegrond in de aangegeven mate. Verwerende partij zal bij het nemen van een nieuwe beslissing rekening houden met de opmerkingen van de Raad betreffende het antwoord dat uit de motivering van de vernietigde beslissing van de interne beroepsinstantie blijkt op de in het intern beroepsschrift ontwikkelde middelen aangaande de opleidingsonderdelen ‘Meesterproef-thesis’ en ‘Insolventierecht’ in het academiejaar 2020-2021. Hierbij zal de motivering in het bijzonder de vraag betreffen in hoeverre de score die verzoeker voor deze opleidingsonderdelen behaalde in het academiejaar 2020-2021, in het licht van de omstandigheden die verzoeker hierbij aanvoert, het antwoord op de vraag of de aangevochten studievoortgangsbewakingsmaatregel kan standhouden, beïnvloedt.

Ten overvloede geeft de Raad mee te betreuren dat verzoeker zelf in het verzoekschrift voor de Raad, zoals evenmin in het intern beroepsschrift, niet heeft aangegeven welke wijzigingen in

de aanpak van zijn studies, in het bijzonder in combinatie met zijn professionele activiteiten, in het academiejaar waarvoor hij om toelating tot inschrijving verzoekt, grotere kansen op studiesucces in zich dragen, waarbij redelijkerwijze een studievoortgang kan worden verwacht die een ernstige kans op het voltooien van het opleidingsparcours in het academiejaar 2021-2022 aannemelijk maakt.

Het middel is in de aangegeven mate gegrond

VI. Anonimisering

Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van verzoeker op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 6 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt uiterlijk op 22 december 2021 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.

3. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 december 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote

kamervoorzitter

Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.072 van 26 november 2021 in de zaak 2021/949

In zake: Mamadou NDIONE
Woonplaats kiezend te 2060 Antwerpen
Meetingstraat 27

Tegen: UNIVERSITEIT ANTWERPEN
Woonplaats kiezend te 2000 Antwerpen
Prinsstraat 13

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van “de studievoortgangsbepaling van 17 augustus 2021” en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 11 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoeker heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 november 2021.

Kamervoorzitter Bertel De Groote heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en mevrouw Ingrid Goesaert, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de chemie’.

Aangezien verzoeker minder dan 30% studierendement heeft behaald tijdens het academiejaar 2019-2020 werd hem de verdere inschrijving op 11 september 2020 geweigerd (status ‘rood’).

Na het indienen van een reflectiedocument en een gesprek met de studietrajectbegeleider wordt die weigering ingetrokken. Op basis van het behaalde studierendement in het academiejaar 2019-2020 (15%) werd aan verzoeker wel een bindende voorwaarde opgelegd in het academiejaar 2020-2021 (status ‘oranje’): het studieprogramma van verzoeker wordt beperkt tot de opname van opleidingsonderdelen van het eerste modeltraject, waarvan hij minstens 60% moet verwerven.

Aangezien verzoeker niet aan de opgelegde bindende voorwaarde heeft voldaan, wordt hem de verdere inschrijving tot de opleiding chemie in het academiejaar 2021-2022 geweigerd (status ‘rood’).

Verzoeker stelde op datum van 23 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 11 oktober 2021 werd het intern beroep ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie stelde vooreerst begrip te hebben voor de persoonlijke situatie van verzoeker, meer bepaald het overlijden van zijn grootmoeder vlak voor de herexamens. De interne beroepsinstantie merkt echter ook op dat verzoeker dit jaar opnieuw de kans kreeg om zich in te schrijven, zij het onder de bindende voorwaarde van het behalen van een studierendement van minstens 60%. De interne beroepsinstantie stelt vast dat niet alleen de tweede zitting niet erg succesvol was maar ook in de eerste zitting geen enkele credit werd behaald. De interne beroepsinstantie is bijgevolg niet overtuigd of de huidige opleiding wel de juiste is voor verzoeker, ondanks de persoonlijke situatie waarmee verzoeker vlak voor de tweede zitting geconfronteerd werd.

De interne beroepsinstantie besluit om de weigering tot herinschrijving te behouden en het beroep van verzoeker ongegrond te verklaren.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 11 oktober 2021 aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2021 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid – voorwerp

Standpunt van partijen

In haar *antwoordnota* voert verwerende partij aan dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het gericht is tegen de studievoortgangsbepaling van 17 augustus 2021 aangezien verzoeker deze beslissing binnen de daartoe bevoegde termijnen bij de bevoegde instantie niet formeel heeft betwist. Zij wijst erop dat verzoeker in zijn intern beroep aanhaalt dat hem geen inhaalexamen werd toegekend. Hoewel hij hierover ontevreden is, betwist hij de beslissing niet. Voor zover de Raad van mening zou zijn dat het beroep op dit punt ontvankelijk is, betwist verwerende partij de gegrondheid ervan omwille van de laattijdige melding van de aangevoerde overmachtssituatie.

In zijn *wederantwoordnota* erkent verzoeker de laattijdige melding van zijn overmachtssituatie. Hij was op dat moment nog niet op de hoogte dat het relevant was om dit te melden aan de onderwijsinstelling. Van zodra dit voor hem duidelijk was, heeft hij dit onmiddellijk gedaan.

Beoordeling

In zijn verzoekschrift richt verzoeker zich niet alleen tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie van 11 oktober 2021 waarmee zijn beroep als ontvankelijk maar ongegrond werd beschouwd (tweede bestreden beslissing) maar ook tegen de ‘studievoortgangsbepaling genomen op 17/08/2021’ (eerste bestreden beslissing).

Noch in de stukken die verzoeker voorlegt, noch in het administratief dossier – waarvan verzoeker niet doet gelden dat het onvolledig zou zijn – kan de Raad een stuk terugvinden dat op 17 augustus 2021 is gedateerd, laat staan dat zou zijn aangetoond dat het om een voor de Raad aanvechtbare beslissing zou gaan. Evenmin blijkt een dergelijke beslissing gevoegd te zijn bij de wederantwoordnota die verzoeker heeft neergelegd.

Op grond van de stukken waarop hij vermag acht te slaan, is de Raad dan ook van oordeel dat de eerste bestreden beslissing onbestaande is. Ten overvloede merkt de Raad op dat, in zoverre verzoeker met de eerste bestreden beslissing de initiële studievoortgangsbepaling van 17 september 2021 zou bedoelen (waarmee aan verzoeker de herinschrijving in de opleiding chemie voor het academiejaar 2021-2022 werd geweigerd), er moet worden vastgesteld dat uit artikel 21.4 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) blijkt dat de interne beroepsinstantie bevoegd is om, in voorkomend geval, de bestreden beslissing te wijzigen. Dit betekent dat zij voor de beoordeling van de grond van de zaak in de plaats treedt van de initieel beoordelende instantie. In dat geval verdwijnt de initiële beslissing uit de rechtsorde, en kan zij niet meer het voorwerp uitmaken van een beroep bij de Raad.

De Raad onderzoekt het beroep derhalve enkel in de mate dat het is gericht tegen de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoeker zich in een enig middel beroept op een schending van de motiveringsplicht, het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en het evenredigheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Standpunt van partijen

Verzoeker stelt vooreerst dat, indien de tweede zitting langer zou hebben geduurd en indien hij zijn inhaalexamens had mogen meedoen, hij zeker 60% van zijn studiepunten zou behaald hebben. Verzoeker merkt op dat hij een verzoek indiende om een inhaalexamen te kunnen afleggen, maar dat zou volgens de faculteit al laattijdig zijn geweest waardoor hij geen inhaalexamens meer kon afleggen. In dezelfde periode is namelijk de grootmoeder van verzoeker overleden zodat hij niet klaar was om naar behoren examens af te leggen.

Verzoeker is er ook van overtuigd dat hij de opleiding wel succesvol kan afronden, mede dankzij het feit dat hij de studierichting Wetenschappen-Wiskunde heeft gevolgd in het

secundair onderwijs. Verzoeker betreurt dat hij nu geweigerd wordt aangezien hij niets anders dan chemie wil studeren.

Verzoeker benadrukt dat zijn resultaten van de eerste zittijd niet te wijten zijn aan het niet kunnen verwerken van de leerstof, maar eerder aan het feit dat hij als model werkte gedurende de examenperiodes van de eerste zittijd; een beroepsactiviteit die hem ertoe noopte om te reizen in januari en juni. Verzoeker koos er dus bewust voor om zijn examens af te leggen in de tweede zit om zo tijdens het academiejaar zijn primaire bron van inkomsten niet te verliezen. Verzoeker wijst erop dat hij geen bijzondere faciliteiten kreeg van de universiteit omdat dit niet werd gezien als “officiële job” waardoor hij geen statuut van werkstudent kon bekomen.

Tot slot voert verzoeker aan dat zijn lage scores vooral moeten worden toegeschreven aan de uitbraak van de coronapandemie en aan familiale problemen. Verzoeker is van oordeel dat hij nog een kans verdient om te laten zien dat hij geen verkeerde studiekeuze heeft gemaakt.

In haar *antwoordnota* voert verwerende partij vooreerst aan dat de periode en duurtijd van de tweede zittijd vastligt voor de start van het academiejaar. Verwerende partij verwijst hierbij naar de academische kalender die voor alle studenten beschikbaar is op verschillende kanalen zoals de universitaire website en het digitale studentenplatform Blackboard.

Verwerende partij ontkent niet dat het overlijden van de grootmoeder van verzoeker een invloed op zijn prestaties kan gehad hebben, maar is er niet van overtuigd, gelet op het studieverloop, dat de prestaties van verzoeker in die mate zouden verbeteren dat hij aan de bindende voorwaarde zou kunnen voldoen. Verzoeker heeft namelijk in het academiejaar 2020-2021 een studieprogramma van 51 studiepunten opgenomen, aangezien hij in academiejaar 2019-2020 geslaagd was voor 9 van de 60 studiepunten van het eerste modeltrajectjaar waardoor daar nog 51 studiepunten overbleven.

Bovendien was verzoeker vrijgesteld voor de practica van Algemene Chemie 2, Chemie in het dagelijks leven en Fysica 1, waardoor de studiebelasting beduidend minder dan 51 studiepunten bedroeg. Hoewel verzoeker 31 studiepunten moest behalen om aan de opgelegde bindende voorwaarde te voldoen, behaalde hij 0 studiepunten in eerste zittijd en 3 studiepunten in tweede zittijd.

Verwerende partij merkt hierbij op dat zelfs in het scenario dat volgens het OER delibereerbare tekorten mee in beschouwing zouden genomen worden, verzoeker geenszins de minimale 31 studiepunten kan verwerven. Verwerende partij benadrukt dat de keuze van verzoeker om de eerste zittijd niet ten volle te benutten en alles in te zetten op de tweede zittijd, zijn eigen keuze is, maar daarbij ook zijn eigen verantwoordelijkheid uitmaakt. Verwerende partij verwijst hierbij naar het feit dat studenten reeds tijdens het academiejaar worden gewaarschuwd over het kortere en intensere karakter van de tweede zittijd en verwijst voor wat betreft de meldingen aan verzoeker op stuk 9, 10 en 11 van haar administratief dossier.

Verwerende partij erkent vervolgens dat de vooropleiding van verzoeker in het secundair onderwijs, Wetenschappen-Wiskunde voldoet aan de toegangsdiplomavorwaarde voor inschrijving in onder meer de opleiding bachelor in de chemie en een goede voorbereiding kan betekenen. Verwerende partij wijst er evenwel op dat een universitaire vervolgopleiding kiezen die aansluit bij een succesvol afgewerkte vooropleiding geen garantie biedt op succesvolle studievoortgang. Volgens verwerende partij moet bij onvoldoende studievoortgang een heroriëntering overwogen worden maar hoeft dit niet te betekenen dat verzoeker zijn studies in het door hem beoogde studiedomein niet meer kan verderzetten: een opleiding aan een hogeschool kan een alternatief vormen.

Vervolgens geeft verwerende partij aan dat zij begrip heeft voor de werksituatie van verzoeker en dat niet voor alle studenten voldoende studiefinanciering een zekerheid is. Verwerende partij betreurt dat verzoeker nooit een concrete vraag om ondersteuning richtte aan verwerende partij, ook niet toen verzoeker de vrijblijvende uitnodiging voor een opvolggesprek kreeg. Verwerende partij is van mening dat zelfs zonder het officiële statuut van werkstudent, zij had kunnen nagaan of andere oplossingen mogelijk waren om de studies van verzoeker te faciliteren.

Verwerende partij bevestigt dat verzoeker inderdaad niet voldeed aan de criteria die nodig zijn voor de toekenning van het werkstudentenstatuut, maar is van mening dat verzoeker dit tijdens het opvolggesprek had kunnen aankaarten. Tegelijk merkt verwerende partij op dat, zelfs indien aan verzoeker het werkstudentenstatuut zou zijn toegekend, de daaraan gekoppelde bijzondere faciliteiten niet onbeperkt zijn waardoor ook werkstudenten enkel tijdens de voorziene zittijden examens kunnen afleggen. Verzoeker was, gelet op zijn beroepsactiviteiten, niet in staat was te doen, zodat zijn slaagkansen gehypothekeerd zouden blijven.

Verwerende partij geeft ook aan dat, hoewel zij begrip heeft voor de situatie waarin verzoeker zich bevond als gevolg van het overlijden van zijn grootmoeder, zij moet vaststellen dat dit overlijden dateert van 20 augustus 2021 maar verzoeker hiervan pas melding heeft gemaakt op 6 september 2021. Op dat moment was de tweede zitting zo goed als afgelopen.

Verwerende partij voert vervolgens aan dat verzoeker op het einde van zijn eerste jaar van inschrijving een studierement heeft behaald dat lager is dan 30%, waarbij verzoeker dit vooral wijt aan de coronapandemie en familiale problemen. Daarop heeft verzoeker een reflectiedocument, zoals voorzien in artikel 19.3 van het OER, ingediend waarna een gesprek volgde. In dat gesprek werd volgens verwerende partij meermaals aangegeven dat altijd naar oplossingen kunnen gezocht worden bij eventuele moeilijkheden. Verzoeker is echter nooit ingegaan op de vrijblijvende uitnodiging voor een vervolgesprek, noch op alle andere uitnodigingen die hem in het kader van studievoortgang werden verstuurd. Bovendien wijst verwerende partij erop dat ook in het eerste semester van het academiejaar 2019-2020, wanneer er nog geen sprake was van de coronapandemie, de resultaten van verzoeker slecht waren. Verwerende partij heeft, ermee rekening houdende dat verschillende factoren aan de basis kunnen liggen van slechte resultaten, deze resultaten (mee) beschouwd als een eerste signaal dat de gekozen opleiding niet geschikt is, waarna ook geen verbetering kon worden vastgesteld.

Tot slot argumenteert verwerende partij, verwijzende naar artikel 19.2, tweede alinea en artikel 19.6 van het OER dat het toch toestaan van de toelating tot herinschrijving voor een student die in elk van de twee voorafgaande academiejaren voor eenzelfde opleiding was ingeschreven en daarin telkens minder dan 60% van de studiepunten van zijn/haar studieprogramma heeft verworven, een gunst is en geen recht. Volgens verwerende partij liggen er geen uitzonderlijke omstandigheden voor waardoor zij niet gehouden is om een uitzondering op de toepassing van artikel 19.2, tweede alinea van het OER toe te staan.

Verwerende partij concludeert dat de beslissing om de verdere inschrijving van verzoeker in de opleiding Bachelor in de Chemie voor het academiejaar 2021-2022 te weigeren geen schending uitmaakt van de motiveringsplicht, noch van het zorgvuldigheids-, het redelijkheids- dan wel het evenredigheidsbeginsel.

In zijn *wederantwoordnota* wijst verzoeker er vooreerst op dat hij wel vrijstellingen heeft gekregen voor de practicums van “Algemene chemie II” en “Chemie in het dagelijks leven” maar hij voor “Fysica I” alle practicums heeft moeten herhalen. Daarnaast erkent verzoeker dat hij de uitnodiging voor de reflectie heeft ontvangen maar hierop niet is ingegaan. Hij geeft aan dat het zijn eigen verantwoordelijkheid is om dit op te volgen en alle hulp bij zijn studies goed kan gebruiken. Hij geeft ook enkele voorbeelden van initiatieven die hij hiervoor zelf heeft ondernomen.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij in het eerste semester al in dialoog is gegaan met zijn studietrajectbegeleider over het combineren van zijn beroepsactiviteit met zijn studies. Er werd hem, zo stelt verzoeker, meegedeeld dat hij moest nagaan of de bijzondere faciliteiten zouden toelaten om zijn examen op een later tijdstip af te leggen alsook dat hij de examens eventueel voor de tweede zit kon laten. Omdat deze laatste optie zijn voorkeur genoot, heeft hij zich hierop toegelegd.

Verzoeker betwist verder het standpunt van verwerende partij over de oorzaak van het gebrek aan succesvolle studieresultaten. Hij heeft in zijn eerste jaar namelijk al stappen gezet in de richting van de beschikbare hulp maar kon volgens hem geen bevredigend antwoord bekomen.

Tot slot betoogt verzoeker dat verwerende partij uit de slechte resultaten van het eerste semester van het academiejaar 2019-2020 niet kan afleiden dat de opleiding niet geschikt zou zijn voor hem. Hij was namelijk geslaagd voor alle semestervakken, uitgezonderd “Toegepaste lineaire algebra” en “Algemene chemie I” en scoorde minder goed voor de jaarvakken. Aangezien deze laatste meetellen voor een heel academiejaar was het op dat moment te vroeg om te besluiten dat het verkeerde kant opging.

Beoordeling

Verzoeker behaalde in de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021, waarin hij ingeschreven was in de opleiding bachelor in de chemie aan verwerende partij, een studierendement van respectievelijk 15% en 6%.

De Raad stelt vast dat verzoeker in september 2020 is geweigerd om zich verder in te schrijven voor de opleiding chemie.

De weigering is ingetrokken op basis van artikel 19.3 OER. Verzoeker werd een maatregel van studievoortgangsbewaking opgelegd. Deze maatregel hield in dat verzoeker in het academiejaar 2020-2021 enkel opleidingsonderdelen uit het eerste modeltrajectjaar mocht opnemen, en dat hij minstens een studierendement van 60% moest verwerven.

De Raad leest in de antwoordnota van verwerende partij dat verzoeker, als student die zich na een ‘reflectie’ had heringeschreven in het academiejaar 2020-2021, is uitgenodigd voor een vrijblijvend opvolggerek (zie stuk 5 van verwerende partij: e-mail van 6 november 2020), maar op deze uitnodiging niet is ingegaan.

Verzoeker is geweigerd om zich in het academiejaar 2021-2022 voor dezelfde opleiding in te schrijven aangezien hij niet voldeed aan de opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking. Het verzoek tot heroverweging van verzoeker is afgewezen door de interne beroepsinstantie van verwerende partij.

Vooreerst wijst verzoeker ter staving van zijn beroep voor de Raad naar de duurtijd van de tweede examenzittijd. Verzoeker betoogt dat, als deze zittijd langer zou hebben geduurd en hij inhaalexamens had mogen afleggen, dan had hij zeker kunnen slagen voor 60% van de opgenomen studiepunten. Verzoeker stelt een verzoek te hebben ingediend, maar dat is door de faculteit afgewezen omdat het al te laat zou zijn geweest. Verzoeker verwijst in dat verband naar het overlijden van zijn grootmoeder, waardoor hij mentaal niet klaar was om te presteren.

De Raad heeft samen met verwerende partij begrip voor het feit dat verzoeker verwijst naar het overlijden van zijn grootmoeder. Deze voor verzoeker moeilijke gebeurtenis kan zijn studieprestaties hebben beïnvloed. Tegelijk moet de Raad echter vaststellen dat dit niet belet dat de mogelijkheid om een inhaalexamen te organiseren wordt bepaald door de academische kalender, waarin de periode voor examens en inhaalexamens in de tijd is afgebakend en die voor de studenten beschikbaar en consulteerbaar is.

In casu blijkt uit de e-mail van 6 september 2021 van verwerende partij aan verzoeker (zie stuk 12 van verwerende partij) dat de zittijd eindigt op 10 september 2021. De Raad leest hierin ook het volgende:

“Ik denk dat je in dit geval best zo snel mogelijk de professor moet contacteren aangezien hij een nieuw examen moet (willen) opstellen en de zittijd loopt tot 10 september. Volgende keer best inderdaad altijd zo snel mogelijk laten weten als er iets is, dan is er ook meer tijd om alles op te lossen.”

De Raad leest ook dat verzoeker de studentenadministratie pas op 6 september 2021 voor het eerst via e-mail heeft verwittigd dat zijn grootmoeder op 20 augustus 2021 overleden was (zie stuk 12 van verwerende partij).

De Raad stelt op basis van het mailverkeer vast dat verzoeker enige tijd heeft gewacht om de verwerende partij op de hoogte te brengen van het overlijden. Daardoor bracht verzoeker inderdaad de mogelijkheid een inhaalexamen te organiseren in het gedrang.

De Raad wijst op de volgende passage uit de mail van 6 september 2021 van verzoeker aan de studentenadministratie:

“Als eerst wil ik mij verontschuldigen voor het storen. Ik heb u meermaals proberen te bereiken met het nummer dat op de website van UA stond, maar helaas word ik steeds verkeerd verbonden. Daarom kies ik dit medium om contact op te nemen. Ik had namelijk een vraag in verband met afwezigheid bij een herexamen wegens mentale redenen. Twee weken geleden overleed mijn grootmoeder en ik voelde me mentaal niet voorbereid om de dag erna mijn examen van "Toegepaste calculus" af te leggen. Omdat ik dacht dat ik alleen maar gewettigd afwezig kon zijn wegens medische redenen vond ik het niet nodig om iets te laten weten aan de faculteit. De rest van de examens ben ik gaan afleggen omdat ik anders te veel studiepunten zou verliezen. Nu vroeg ik mij af of er een mogelijkheid was om dit examen nog af te leggen, al is het wel heel laat. Ik vind dat ik nu wel in staat ben om het af te leggen, als ik de kans krijg. Indien het ook niet mogelijk is dan is het begrijpelijk voor mij aangezien het toch mijn fout is, maar dan weet ik tenminste al wel wat ik volgende keer moet doen als de situatie zich herhaalt.”

De Raad moet vaststellen dat de beslissing van de interne beroepsinstantie niet onredelijk is aangezien het dossier niet toelaat aan te nemen dat verzoeker redelijkerwijs in staat zou zijn geweest te voldoen aan de bindende voorwaarden of nog maar in de buurt ervan te komen indien hij voor het opleidingsonderdeel “Toegepaste calculus” het examen in de tweede examenzittijd had kunnen ‘inhalen’. Verzoeker zette trouwens voor het betrokken opleidingsonderdeel alles in op de tweede examenzittijd. De Raad stelt immers in het voortgangsrapport voor het academiejaar 2020-2021 vast dat verzoeker niet deelnam aan het examen voor het betrokken opleidingsonderdeel in de eerste examenzittijd. Voor dit opleidingsonderdeel behaalde

verzoeker in het academiejaar 2019-2020 bij de eerste en tweede examenkans dan weer respectievelijk 1 en 0 op 20 (zie stuk 1 van verwerende partij).

De Raad is er, rekening houdend met de studievoortgangsrapporten voor de academiejaren 2019-2020 en 2020-2021, evenmin van overtuigd dat zelfs zo het overlijden van de grootmoeder van verzoeker zich niet zou hebben voorgedaan in augustus 2021, hij in het academiejaar 2020-2021 een redelijke kans zou hebben gehad om aan de voorwaarden uit de studievoortgangsbewakingsmaatregelen te voldoen.

De Raad moet immers vaststellen dat verzoeker tijdens het academiejaar 2020-2021 was ingeschreven voor 51 studiepunten. Hij behaalde geen credits bij de eerste examenkans, en in de tweede zittijd behaalde hij slechts 3 studiepunten door op één opleidingsonderdeel 10 op 20 te behalen. Rekening houdende met de deelvrijstellingen waarover verzoeker beschikte, moet de Raad vaststellen dat de beslissing om een nieuwe inschrijving van verzoeker voor dezelfde opleiding te weigeren niet onzorgvuldig of onredelijk is in het licht van het feit dat verzoeker slechts 3 studiepunten heeft verworven terwijl hij er 31 moest verwerven om te voldoen aan de studievoortgangsbewakingsmaatregelen.

Voor wat de beslissing van verzoeker betreft om niet voor alle opleidingsonderdelen de eerste examenkans te benutten, wijst de Raad nog op de dossierstukken waarin wordt beklemtoond dat de tweede zittijd veel korter is en niet mag worden beschouwd als een extra kans om examens te spreiden (zie stukken 9 en 11 van verwerende partij).

Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift voor de Raad ook naar het feit dat hij niets anders wil dan chemie studeren en ervan overtuigd is dit ook te kunnen omwille van de vooropleiding die hij in het secundair onderwijs volgde (Wetenschappen-Wiskunde).

De Raad begrijpt de ontgoocheling van verzoeker. Tegelijk hebben studievoortgangsbewakingsmaatregelen, met inbegrip van een voor een student onaangename beslissing hem niet langer toe te laten zich voor een opleiding in te schrijven, tot doel een student te behoeden voor een studieparcours dat geen redelijke kans op succes – *a fortiori* binnen een afzienbare studieduur – biedt. De studievoortgangsbewakingsmaatregelen willen een student helpen tijdig een studiekeuze te maken en een studie-aanpak te vinden die een wezenlijke kans op studiesucces biedt.

De wil van verzoeker om slechts chemie te studeren is voor de Raad een onvoldoende argument om hem ervan te overtuigen dat verzoeker een redelijke kans heeft op een dermate verhoogd studierendement dat hij zonder een onaanvaardbare studieduurverlening zal kunnen afstuderen. Zo beschouwd is de weigeringsbeslissing, hoe onaangenaam ook voor verzoeker, niet onredelijk of onzorgvuldig getroffen. De Raad erkent dat verzoeker een studiekeuze heeft gemaakt die goed aansluit bij zijn vooropleiding. Tegelijk moet de Raad vaststellen dat studiesucces door talrijke factoren, waarvan de vooropleiding in het secundair onderwijs er slechts één is, wordt bepaald. De vooropleiding kan, gezien de studieresultaten van verzoeker in het academiejaar 2020-2021, die het beeld van het academiejaar 2019-2020 eigenlijk bevestigen, de Raad niet ertoe brengen dat de aangevochten beslissing onredelijk zou zijn. De vooropleiding is immers geen argument dat toelaat te besluiten dat er een redelijke kans is dat verzoeker in het komende academiejaar wel een aanvaardbaar studierendement zal behalen, dat uitzicht biedt op het behalen van het diploma binnen afzienbare tijd.

Verzoeker wijst ook op zijn extracurriculaire activiteiten. In het kader van deze activiteiten reist hij in januari en juni. Verzoeker kiest er daarom voor zijn examens te laten voor de tweede examenkans, zoals hij aangeeft in zijn verzoekschrift voor de Raad. Verzoeker wijst erop dat deze activiteiten zijn primaire bron van inkomsten vormen om studies en andere zaken te betalen. De activiteiten hebben niet tot gevolg dat verzoeker bijzondere faciliteiten krijgt van de onderwijsinstelling. Verzoeker betoogt dat hij niet in aanmerking komt voor het statuut van werkstudent aangezien zijn activiteiten niet worden erkend als “officieel werk”.

De Raad heeft begrip voor de financiële noodwendigheid die verzoeker aanvoert. Dit belet niet dat verzoeker koos voor extracurriculaire activiteiten die net veeleisend zijn (o.a. reizen, zoals verzoeker zelf aangeeft) tijdens de examenperiodes van het eerste en tweede semester. De Raad stelt vast dat verzoeker aangeeft examens bewust voor de tweede zittijd te laten, maar kan hieruit niet afleiden dat het onredelijk is om bij de studievoortgangsbewaking rekening te houden met de onvoldoende resultaten die verzoeker voor deze opleidingsonderdelen heeft behaald.

Zelfs als verzoeker, zoals hij aangeeft, uit financieel oogpunt gedwongen is tot de betrokken extracurriculaire activiteiten, verhindert hem dat niet om rekening te houden met de verplichtingen die de gekozen activiteiten meebrengen bij de samenstelling van zijn

studieprogramma in functie van de door hem beschikbare studietijd en tijd om examens af te leggen.

Dat de activiteiten van verzoeker niet tot gevolg hebben dat hij als werkstudent wordt erkend, is het gevolg van de hiertoe door verwerende partij gehanteerde criteria. Verwerende partij voert, zonder dat verzoeker dit betwist, aan dat dit ook niet ter sprake is gebracht door verzoeker tijdens het opvolgesprek waarvoor verzoeker is uitgenodigd.

Aangezien verzoeker de combinatie van zijn extracurriculaire activiteiten nooit ter sprake bracht bij verwerende partij en blijkbaar ook niet heeft meegenomen bij de samenstelling van zijn studiepakket, kan de Raad de beslissing om, niettegenstaande deze activiteiten, de herinschrijving aan verzoeker te weigeren niet als een onzorgvuldige en onredelijke beslissing aanmerken. De Raad is er, gelet op de studieresultaten die verzoeker voorlegt, evenmin van overtuigd dat het aannemelijk is dat verzoeker bij een herinschrijving tot een aanvaardbaar studierendement zou komen dat uitzicht biedt op een succesvol traject. De mate waarin verwerende partij verzoeker kon ondersteunen of rekening kon houden met zijn extracurriculaire activiteiten, waarvan verzoeker ook niet aangeeft dat hij deze zou stopzetten, brengt de Raad evenmin tot een andere conclusie.

Waar verzoeker aangeeft dat hij nog een kans verdient om te laten zien dat hij geen verkeerde studiekeuze maakte, kan de Raad, zonder afbreuk te willen doen aan de overtuiging van verzoeker, niet oordelen dat verwerende partij een onaanvaardbare beslissing heeft genomen rekening houdend met het zeer geringe studieresultaat dat verzoeker realiseerde tijdens de twee voorbije academiejaren die hij aan het studiepakket van het eerste modeltrajectjaar heeft gewijd.

De Raad merkt ook op dat verzoeker verwijst naar de coronapandemie en familiale problemen waaraan zijn lage scores in het eerste jaar, het academiejaar 2019-2020, zouden hebben gelegen. De Raad kan evenwel niet anders dan vaststellen dat verzoeker in het daaropvolgende academiejaar, dat een geringer aantal studiepunten besloeg en waar sprake is van een aantal deelvrijstellingen, niet tot een beter studierendement kon komen.

Verzoeker mag niet uit het oog verliezen dat ook de resultaten die hij behaalde tijdens de examenperiode van het eerste semester van het academiejaar 2019-2020 niet als succesvol kunnen worden beschouwd. De betrokken examens gaan de coronapandemie vooraf. Tevens

betreurt de Raad dat noch naar aanleiding van het reflectiegesprek in september 2020 noch naar aanleiding van de uitnodiging voor een opvolggесprek in november 2020 – een uitnodiging die uitdrukkelijk verwijst naar de coronapandemie – de aangehaalde problemen door verzoeker ter sprake zijn gebracht. Ook op andere momenten nam verzoeker geen contact met de instelling om de beweemde problemen aan te kaarten.

Noch de coronapandemie op zich, noch de pandemie samen genomen met de andere door verzoeker bijgebrachte elementen, kunnen de Raad er, om alle bovengenoemde redenen, toe brengen de aangevochten beslissing te vernietigen.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 26 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbесlissingen, IIe Kamer, samengesteld uit:

Bertel De Groote,	kamervoorzitter
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Henri Verhaaren	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Gilles Fourneau	secretaris

De secretaris

De voorzitter

Gilles Fourneau

Bertel De Groote

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde

stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 19 november 2021

Arrest nr. 7.158 van 7 januari 2022 in de zaak 2021/930

In zake: xxx
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Christophe Vangeel
                  kantoor houdend te 2018 Antwerpen
                  Lange Lozanastraat 24
                  Bij wie woonplaats wordt gekozen

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
                  Woonplaats kiezend te 8310 Brugge
                  Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 12 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 6 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoekende partij heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2021.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Tim Peeters, die *loco* advocaat Christophe Vangeel , verschijnt voor de verzoekende partij, en mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2019-2020 slechts 21 van de 55 opgenomen studiepunten heeft behaald, kreeg ze een bindende voorwaarde opgelegd. Verzoekster voldeed niet aan deze bindende voorwaarde in het academiejaar 2020-2021, zodat haar de verdere inschrijving in de betrokken opleiding werd geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 18 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 5 oktober 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie heeft integraal kennisgenomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift. Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De interne beroepsinstantie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter rechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

De interne beroepsinstantie somt vervolgens de argumenten op om de weigering te handhaven. Ze kan aannemen dat de ziekte van de studente een impact kan hebben gehad op haar studies, maar stelt vast dat de studente een bijzonder statuut geniet met de nodige faciliteiten. Dit moet haar in staat stellen om, net als alle andere studenten, de eindcompetenties van de verschillende opleidingsonderdelen te behalen. De studente geeft overigens zelf ook aan dat deze faciliteiten helpen.

Waar de studente argumenteert dat indien er geen programmawijziging was geweest, ze een studievoortgang zou hebben gehad van 70%, wijst de interne beroepsinstantie erop dat de

studente in deze hypothetische situatie nog steeds onvoldoende studievoortgang gemaakt zou hebben (minder dan de vereiste 75%). De realiteit is dat de studente in het academiejaar 2020-2021 voor 28 van de 49 opgenomen studiepunten een credit heeft behaald (57% studierendement).

Ten slotte stelt de interne beroepsinstantie vast dat de studente de afgelopen twee academiejaren de nodige inspanningen heeft geleverd om deel te nemen aan de examens, maar helaas niet met de verhoopte resultaten. Het eerste ingeschreven academiejaar was de studente afwezig op diverse examens en het afgelopen academiejaar behaalde ze, ondanks haar inspanningen, niet de gewenste studievoortgang.

De interne beroepsinstantie heeft in haar beslissing rekening gehouden met de meegestuurde attesten van de studente inzake haar narcolepsie en functiebeperking, maar kan er zelfs dan niet omheen dat de studente gedurende haar twee jaren aan de UGent slechts een zeer beperkte studievoortgang maakt. Dit sterkt de interne beroepsinstantie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de studente aanhaalt niet volledig het gebrek aan studievoortgang kunnen rechtvaardigen en dat de studie rechten aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is. De studente heeft op dit ogenblik nog voldoende leerkrediet om zich te heroriënteren.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding ‘Bachelor of Laws in de rechten’ aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 6 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 12 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist de ontvankelijkheid van het verzoekschrift niet.

De Raad ziet evenmin redenen om zulks ambtshalve te doen. Het beroep is ontvankelijk.

V. De middelen

A. Enig middel

Verzoekende partij beroept zich in een enig middel op een schending van de motiveringsplicht, het redelijkheids-, zorgvuldigheids- en evenredigheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster stelt zich reeds sinds het academiejaar 2019-2020 in een overmachtssituatie te bevinden. Verzoekster lijdt aan Narcolepsie-cataplexie, een ziekte die ernstige gevolgen heeft voor het dagelijks leven en tevens opgenomen is in de lijst van chronische ziekten. Zij lijdt hierdoor aan slaperigheid en onbedwingbare slaapaanvallen overdag. Verzoekster wordt hiervoor regelmatig opgevolgd en heeft een zware aanvullende behandeling gekregen.

Verzoekster vindt het volstrekt onredelijk dat verwerende partij haar overmachtssituatie ontkent en haar de verdere inschrijving weigert.

Daarnaast merkt verzoekster op dat een cruciaal argument onbesproken bleef. Zo heeft ze in haar intern beroep duidelijk aangegeven dat het verwerken van de leerstof in het Nederlands moeilijkheden veroorzaakt, aangezien ze van Brussel afkomstig is en Frans haar moedertaal is. Verzoekster benadrukt dat ze steeds meer vertrouwd raakte met de gehanteerde terminologie en het hoge taalniveau eigen aan de universiteit. Zij is bovendien zeer gemotiveerd, intelligent en hardwerkend en zij stelt alles in het werk om de taalachterstand weg te werken.

Verzoekster begrijpt niet hoe een normale zorgvuldige universiteit in dezelfde omstandigheden zou menen dat een dergelijke ingrijpende chronische ziekte en een taalachterstand geen absolute invloed zou hebben op de resultaten van een student. Zij begrijpt evenmin dat men niet erkent dat een taalachterstand enige tijd veronderstelt, maar enkel ten goede kan evolueren.

Verzoekster stelt vast dat de interne beroepsinstantie de gevolgen van de ziekte niet betwist, maar aanhaalt dat het bijzonder statuut ‘redelijke aanpassingen’ biedt. Verzoekster verduidelijkt dat het bijzonder statuut haar weliswaar meer tijd voor examens biedt, maar ze is van mening dat er geen rekening wordt gehouden met de rest van het academiejaar en de extra tijd die ze nodig heeft om zich voor te bereiden op haar examens.

Verzoekster wijst er ten slotte op dat zij regelmatig gecontroleerd wordt door een neuroloog in het UZ Gent. Ze heeft een vrij zware aanvullende behandeling gekregen die haar niet geneest, maar wel haar symptomen vermindert. Deze behandeling werd geïmplementeerd in het tweede semester van 2020. Verzoekster stelt vast dat haar slaagpercentage hierdoor van 38% (2019-2020) naar 57% (2020-2021) is gegaan en dat er geen enkele reden bestaat om aan te nemen dat deze progressie zich niet zou kunnen verderzetten. Naast een evolutie in haar slaagpercentage, verwijst verzoekster naar een gelijklopende evolutie die zich voordeed in haar aanwezigheid op examens: voorheen was er namelijk sprake van verschillende afwezigheden bij examens.

Verwerende partij stelt in haar *antwoordnota* dat de bestreden beslissing gebaseerd is op artikel 24, §1 OER 2020-2021. Artikel 24 OER is op zijn beurt de implementatie en specificatie in het OER van artikel II.246, §1 Codex Hoger Onderwijs. Deze bepaling voorziet aldus twee hypothesen waarin het de universiteitsbesturen is toegelaten om een inschrijving te weigeren. Ze kan een inschrijving weigeren (1) indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of (2) indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren.

Verwerende partij merkt op dat de betrokken instelling niet verplicht is om in deze omstandigheden een student te weigeren. Ze kan oordelen dat er voldoende vooruitzichten op verbetering zijn en beslissen om een student ondanks zijn zwakke prestaties in voorgaande academiejaren toch nog in te schrijven. De beslissing om een student al dan niet toch nog te laten inschrijven behoort daarbij tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de interne beroepsinstantie. De Raad heeft hierop slechts marginaal toezicht en kan een dergelijke beslissing maar vernietigen als zou blijken dat deze kennelijk onredelijk is.

In het voorliggende geval heeft verzoekster de opgelegde bindende voorwaarde niet behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat haar inschrijving wordt geweigerd. Dat is *in casu* ook gebeurd, en de interne beroepsinstantie heeft deze weigering in beroep bevestigd. De interne beroepsinstantie was van oordeel dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoekster nogmaals toe te laten om in te schrijven onder bindende voorwaarden. Volgens verwerende partij is deze beslissing zeker niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verwerende partij stelt dat de studievoortgang van verzoekster hoe dan ook traag verloopt. In haar eerste jaar van inschrijving behaalde ze 21 studiepunten en in afgelopen jaar behaalde ze 28 studiepunten. In totaal behaalde verzoekster dus op twee jaar tijd nog maar 49 studiepunten, wat nog ver onder het aantal studiepunten ligt dat de normale studiebelasting is van één academiejaar (60 studiepunten). Verzoekster slaagde na twee jaar studies aldus nog lang niet voor het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleiding rechten, zelfs los beschouwd van de programmahervorming.

Verwerende partij stipt aan dat de interne beroepsinstantie de argumenten die verzoekster in haar intern beroepsschrift aanhaalde onvoldoende overtuigend om haar toch nog opnieuw te laten inschrijven voor de bachelor rechten. De interne beroepsinstantie heeft daarbij aangegeven dat ze wel kon aannemen dat de ziekte van verzoekster een impact kon hebben op haar studies, maar ze merkte op dat verzoekster beschikt over een bijzonder statuut en examenfaciliteiten kreeg. Die moeten er precies voor zorgen dat verzoekster ondanks haar ziekte toch studievoortgang kan maken. Verzoekster beaamt overigens dat die faciliteiten haar helpen. Verwerende partij merkt op dat, ondanks deze faciliteiten, de studievoortgang van verzoekster te beperkt bleef. Ze behaalde wel enkele credits, maar met lage cijfers en dus weinig marge. Na twee academiejaren kon verzoekster ook nog maar voor 49 studiepunten credits verwerven, wat minder is dan een student normaal op één jaar opneemt.

Waar verzoekster in haar extern beroep opnieuw wijst op het feit dat ze lijdt aan narcolepsie, benadrukt verwerende partij dat de interne beroepsinstantie wel degelijk rekening heeft gehouden met deze omstandigheden. Ze heeft immers uitdrukkelijk erkend dat de narcolepsie een invloed gehad kan hebben op de studieprestaties van verzoekster. De interne beroepsinstantie stelde echter dat dit het gebrek aan studievoortgang niet kon verklaren. Verwerende partij is van mening dat deze beoordeling gegeven de omstandigheden niet onredelijk is, laat staan kennelijk onredelijk.

Vervolgens leest verwerende partij dat verzoekster van mening is dat een cruciale grief onbesproken is gebleven. Verwerende partij wijst erop dat de formele motiveringsplicht niet zo ver gaat dat in een beslissing op administratief beroep op elke concrete grief een afzonderlijk antwoord zou moeten worden gegeven. Volgens haar volstaat het dat uit de motivering van de beslissing, minstens in het algemeen, blijkt dat de argumenten van verzoekster in de besluitvorming zijn betrokken en waarom die niet worden aangenomen. Verwerende partij

erkent dat de interne beroepsinstantie niet expliciet is ingegaan op de verwijzing van verzoekster naar haar moedertaal. Volgens haar werd deze verwijzing niet als argument op zich naar voor gebracht in het intern beroepsschrift, maar werd er slechts zeer summier naar verwezen. Het is dan ook niet ernstig die opmerking nu uit te vergroten tot een “cruciale grief”. Bovendien verwijst de interne beroepsinstantie wel degelijk naar de grief, waarna ze vervolgt dat ze van mening is dat “die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanzienlijk zal verbeteren”. Volgens verwerende partij verwijzen de woorden “die omstandigheden” in deze zin ontegensprekelijk naar het geheel van grieven die verzoekster heeft opgeworpen en die in de interne beroepsbeslissing ook worden weergegeven.

Verwerende partij is van mening dat de interne beroepsinstantie aldus wel degelijk heeft voldaan aan de formele motiveringsplicht.

Bovendien stelt verwerende partij dat om dezelfde redenen het niet onredelijk is om aan de taalproblematiek geen zwaarder gewicht te geven in de beslissing. Verzoekster geeft immers zelf aan dat ze altijd Nederlandstalig onderwijs heeft gevolgd, wat haar een meer dan voldoende taalkennis moet geven om ook haar hogere studies in het Nederlands te kunnen verder zetten.

Waar verzoekster erop wijst dat haar studievoortgang is verbeterd, verduidelijkt verwerende partij dat zij nooit heeft ontkend dat er progressie is. Ze acht die progressie evenwel onvoldoende om te kunnen stellen dat verzoekster in de toekomst naar alle waarschijnlijkheid wel een redelijke studievoortgang zal kunnen maken. Volgens verwerende partij is de stijging van 38% naar 57% studierendement bovendien zeer relatief: verzoekster volgde in haar tweede jaar van inschrijving immers een beperkter curriculum en diende zich dus op minder vakken te concentreren, waardoor het al gemakkelijker wordt om studievoortgang te maken. De vakken waarvoor verzoekster slaagde waren ook allemaal vakken die ze voor de tweede keer opnam, zodat de leerstof niet meer nieuw was.

Ten slotte wijst verwerende partij erop dat deze weigering tot inschrijving slechts geldt gedurende één academiejaar, met dien verstande dat ze bij elke herinschrijving met een jaar wordt verlengd tot zolang ze niet wordt opgeheven door de interne beroepsinstantie (artikel 24, §8, alinea 3 OER 2021-2022). Dat betekent dat verzoekster bij de start van het academiejaar

2021-2022 opnieuw de (gemotiveerde en met bewijsstukken gestaafde) vraag kan stellen aan de interne beroepsinstantie om opnieuw te worden toegelaten tot inschrijving.

In haar *wederantwoordnota* volhardt verzoekster in haar argumentatie zoals opgenomen in het verzoekschrift.

Beoordeling

Redelijkheid-, zorgvuldigheids- en evenredigheidsbeginsel

Artikel 24, § 1 OER bepaalt:

“§1 Bindende voorwaarden en weigering tot inschrijving bij diplomadoelcontracten:

1° Indien de student voor minder dan 50% van de opgenomen studiepunten credits behaalt (d.i. een studierendement van minder dan 50%), zal bij de eerstvolgende inschrijving voor dezelfde opleiding (ongeacht de taalvariant) een bindende voorwaarde worden opgelegd. De studievoortgang wordt afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36.

2° De inhoud van de bindende voorwaarde zoals vermeld in 1° wordt bepaald in het Onderwijs- en examenreglement geldig voor het academiejaar waarin de student een volgende keer inschrijft voor dezelfde opleiding (ongeacht de taalvariant). Voor academiejaar 2020-2021 geldt dat de student voor minstens 50% van de opgenomen studiepunten credits moet verwerven. Bovendien, indien de student bijkomend voor minder dan 50% van de studiepunten van het eerste deliberatiepakket credits behaalde, dient de student voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten die behoren tot het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleiding credits te verwerven. De studievoortgang wordt afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36. 3° Wanneer de student vervolgens niet voldoet aan de bovenvermelde voorwaarde, wordt een volgende inschrijving via een diplomadoelcontract voor dezelfde opleiding (ongeacht de taalvariant), of voor het desbetreffende gemeenschappelijk aanloopstuk tot verschillende opleidingen, geweigerd.”

Artikel 24, § 9 OER bepaalt verder:

“§9. Tegen het opleggen van bindende voorwaarden alsook tegen weigering tot inschrijving, kan jaarlijks conform artikel 100 beroep worden aangetekend bij de Institutionele Beroepscommissie die omwille van uitzonderlijke omstandigheden de inschrijving alsnog kan toestaan.”

Verzoekster betoogt in essentie dat de bestreden beslissing van de interne beroepsinstantie kennelijk onredelijk is omdat deze ten onrechte zou oordelen dat de omstandigheden van verzoekster, meer bepaald haar narcolepsie en de negatieve invloed daarvan op haar

studiecapaciteiten, geen “uitzonderlijke omstandigheden” in de zin van artikel 24, § 9 OER uitmaken.

In dat kader herinnert de Raad eraan dat het hem niet toevalt om zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de onderwijsinstelling. Zulks valt krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs buiten 's Raads bevoegdheid. De Raad vermag enkel na te gaan of de bestreden beslissing in overeenstemming is met enerzijds de formele voorschriften die erop van toepassing zijn en anderzijds de beginselen van behoorlijk bestuur. In dat licht kan de Raad een verzoekende partij niet beschermen tegen strenge beslissingen, enkel tegen onwettige.

Een strenge invulling door de hogeronderwijsinstelling van haar discretionaire bevoegdheid kan immers niet noodzakelijk worden gelijkgesteld met de onredelijke uitoefening ervan. Appreciatievrijheid veronderstelt de mogelijkheid van verschillende zienswijzen die elk niet onredelijk zijn. Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer de hogeronderwijsinstelling een beslissing neemt die dermate afwijkt van een normaal beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot die beslissing zou komen (zie RvS 8 september 2020, nr. 248217, Fannes).

In het licht van deze principes onderzoekt de Raad hierna of de bestreden beslissing al dan niet onredelijk is.

De Raad stelt vooreerst vast dat de interne beroepsinstantie in de bestreden beslissing wel degelijk erkent dat verzoeksters ziekte een impact kan hebben op haar studies, maar dat de door verzoekster aangehaalde omstandigheden het gebrek aan studievoortgang niet volledig kunnen verklaren.

Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat verzoekster beschikte over een bijzonder statuut, waardoor zij kon genieten van volgende examenfaciliteiten:

- “- 25% meer tijd voor het afleggen van een schriftelijk examen. De voorkeur gaat naar langer doorwerken i.p.v. vroeger beginnen.
  - Bij een schriftelijk examen: het examen afleggen op een door de student vrij te kiezen plaats in het examenlokaal.
  - Toelaten dat de student onder begeleiding het examenlokaal verlaat, desgevallend extra tijd geven voor het afleggen van het examen.”
- (zie bijlage bij stuk 2 van verwerende partij)

Door het toekennen van deze examenfaciliteiten kwam verwerende partij tegemoet aan de medische toestand van verzoekster en verleende zij dus redelijke aanpassingen teneinde verzoeksters deelname aan de examenactiviteiten mogelijk te maken. Verzoekster kan verwerende partij met andere woorden niet verwijten geen rekening te hebben gehouden met haar narcolepsie. Verwerende partij kende verzoekster redelijke aanpassingen toe die haar helpen om de negatieve impact van haar gezondheidssituatie op haar studieresultaten te compenseren. Verzoekster erkende dit in haar intern beroep ook:

“U begrijpt dat dit gezondheidsprobleem mijn studievoortgang vertraagt. Maar, **extra tijd is wel een goed hulpmiddel**. Voor vijf vakken uit het eerste jaar waarvoor ik niet geslaagd was of die ik door ziekte niet kon afleggen, ben ik dit jaar wel geslaagd.” (zie stuk 2 van verwerende partij; eigen nadruk)

Verzoekster geeft in haar extern verzoekschrift aan dat zij over nog meer tijd doorheen het jaar zou moeten beschikken en ook over meer voorbereidingstijd voor de examens. Indien verzoekster hiermee zou bedoelen dat de haar toegekende faciliteiten onvoldoende zouden zijn, dan staat het aan verzoekster om een aanpassing van deze faciliteiten na te streven, dan wel om een verder verminderd curriculum op te nemen, waardoor zij meer tijd heeft om te studeren en zich voor te bereiden op haar examens. Dat laatste had verzoekster bijvoorbeeld kunnen doen bij aanvang van het academiejaar 2020-2021, toen zij de bindende voorwaarde kreeg opgelegd. Desondanks nam verzoekster toch nog 49 studiepunten op, waarvan zij er slechts 28 realiseerde. Deze credits behaalde verzoekster bovendien, zoals zij zelf aangaf in haar intern beroepsschrift, voor vijf opleidingsonderdelen die ze al voor de tweede maal opnam. Verzoekster nam deze opleidingsonderdelen al op in het academiejaar 2019-2020, maar slaagde er toen niet voor. Voor de opleidingsonderdelen die verzoekster het afgelopen academiejaar voor het eerst opnam, behaalde zij geen credits. Ook dit gegeven toont aan dat verzoeksters studievoortgang traag verloopt.

Samen met verwerende partij komt de Raad tot de conclusie dat, zelfs met de opname van een licht verminderd studiecurriculum (55 studiepunten in het academiejaar 2019-2020 en 49 studiepunten in het academiejaar 2020-2021) en ondanks het bijzonder statuut en de examenfaciliteiten, verzoekster slechts een beperkte studievoortgang realiseerde: binnen deze twee academiejaren heeft verzoekster immers slechts 49 studiepunten behaald.

In het licht van het bovenstaande acht de Raad het dan ook niet onredelijk dat de interne beroepsinstantie heeft geoordeeld dat de door verzoekster aangehaalde omstandigheden het gebrek aan studievoortgang niet volledig kunnen rechtvaardigen en dat de studie rechten aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor verzoekster, zodat de herinschrijving voor deze opleiding in het academiejaar 2021-2022 wordt bekrachtigd. Evenmin ziet de Raad hierin een schending van het zorgvuldigheids- of evenredigheidsbeginsel, zoals door verzoekster aangevoerd. Verzoekster ervaart deze beoordeling misschien als streng, maar daardoor is deze nog niet onredelijk of onwettig.

In haar extern verzoekschrift haalt verzoekster voor het eerst in de procedure aan dat haar symptomen verminderden ten gevolge van een zware aanvullende medische behandeling, die is geïmplementeerd in het tweede semester van 2020. Deze progressie zou een positieve invloed hebben gehad op verzoeksters aanwezigheden op examens en op de resultaten daarvan. Voor zover verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing deze evolutie miskent, merkt de Raad op dat verzoekster deze argumenten niet heeft aangevoerd in haar intern beroepsschrift. Nu verzoekster deze grieven voor het eerst ontwikkelt in haar extern verzoekschrift en de grondslag ervan niet pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, ze geen betrekking hebben op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of raken aan de openbare orde, zijn ze laattijdig en dus onontvankelijk voor de Raad conform artikel II.294, § 2 Codex Hoger Onderwijs.

Formelemotiveringsplicht

Verzoekster voert een schending van de formele motiveringsplicht aan omdat de interne beroepsinstantie ten onrechte niet zou hebben geantwoord op een cruciaal argument in het intern beroepsschrift, met name de stelling dat verzoekster afkomstig is uit Brussel en dat haar moedertaal Frans is, waardoor het verwerken van de leerstof in het Nederlands initieel vertraging en moeilijkheden met zich bracht.

De Raad leest volgende twee zinnen in het intern beroepsschrift van verzoekster (voor de duidelijkheid wordt heel de alinea geciteerd):

“De vakken waar ik dit jaar niet voor geslaagd ben, zijn allemaal vakken die ik een eerste keer afgelegd heb. Het gaat allemaal om relatief kleine tekorten (drie keer 9/20 en één maal 7/20), waarvan ik overtuigd ben dat ik met extra tijd wel de nodige studievoortgang kan maken, net zoals met de vakken van vorig jaar. **Ik ben bovendien afkomstig uit Brussel, heb altijd**

Nederlandstalig onderwijs gevolgd maar mijn moedertaal is Frans. Dat maakt het extra moeilijk om leerstof te verwerken.” (zie stuk 2 van verwerende partij)

De Raad stelt samen met de partijen vast dat de bestreden beslissing niet expliciet ingaat op dit argument. Zoals verwerende partij evenwel terecht aangeeft, vereist de formele motiveringsplicht zulks ook niet.

De formele motiveringsplicht houdt in dat in de bestuurshandeling zelf op een afdoende wijze de juridische en feitelijke overwegingen moeten worden vermeld die aan de beslissing ten grondslag liggen. Om afdoende te zijn is niet vereist dat de interne beroepsinstantie in de formele motivering alle argumenten die verzoekster in de loop van de beroepsprocedure aanvoert, stuk voor stuk ontmoet. Wel dient te blijken dat de interne beroepsinstantie de wezenlijke aspecten van het verweer van verzoekster bij de beoordeling heeft betrokken.

Naar het oordeel van de Raad is hieraan te dezen voldaan, gelet op de volgende vaststellingen:

- Verzoekster lijkt het argument dat zij als moedertaal het Frans heeft, niet als losstaand en apart argument te hebben aangevoerd, maar lijkt het te hebben vastgekoppeld aan de vaststelling dat zij, in eerste instantie omwille van haar narcolepsie, extra tijd nodig heeft zodat zij wél de nodige studievoortgang kan maken. Dit argument wordt aldus eerder in de rand van een ander argument vermeld, het argument dat zij lijdt aan narcolepsie (en dus meer tijd nodig heeft om leerstof te verwerken).

Bijgevolg volgt de Raad de stelling van verzoekster in haar extern verzoekschrift, dat het hier een “cruciaal” argument betreft, niet. De essentie van verzoeksters argument betreft integendeel haar narcolepsie. Bovendien geeft verzoekster zelf aan dat zij altijd onderwijs in het Nederlands heeft gevolgd, hetgeen haar eigen argument nuanceert.

In dat licht moet van de interne beroepsinstantie ook niet verwacht worden dat zij doorslaggevend belang hecht aan het argument van de taalproblematiek in de bestreden beslissing.

- De bestreden beslissing vermeldt bij de door verzoekster aangevoerde argumenten uitdrukkelijk (zie stuk 1 van verwerende partij):

“De studente geeft aan dat haar moedertaal Frans is wat het extra moeilijk maakt om de leerstof te verwerken.”

Bijgevolg heeft de interne beroepsinstantie wel degelijk kennis genomen van het argument van verzoekster.

- De interne beroepsinstantie maakt vervolgens ook duidelijk dat zij geen enkel van de argumenten van verzoekster volgt (eigen nadruk):

“De institutionele beroepscommissie heeft in haar beslissing rekening gehouden met de meegestuurde attesten inzake haar narcolepsie en functiebeperking maar kan er zelfs dan niet omheen dat de studente gedurende haar twee jaren aan de UGent slechts een zeer beperkte studievoortgang maakt. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat **de omstandigheden** die de studente aanhaalt niet volledig het gebrek aan studievoortgang kunnen rechtvaardigen...”

Uit de geciteerde passage blijkt dat de interne beroepsinstantie alle argumenten van verzoekster, dus ook het argument inzake haar moedertaal, heeft bestudeerd maar dat zij deze argumenten verwerpt.

Dat de interne beroepsinstantie hiermee het argument inzake de moedertaal van verzoekster linkt aan haar argumenten inzake narcolepsie, mag niet verbazen aangezien verzoekster één en ander zelf aan elkaar linkt en beide argumenten betreft op haar moeilijkheid om snel leerstof te verwerken. Nu de argumentatie op die manier is aangereikt aan de interne beroepsinstantie, kan de interne beroepsinstantie die argumenten dan ook in samenhang beoordelen en *in casu*, verwerpen.

- De interne beroepsinstantie heeft wel degelijk aandacht gehad voor het feit dat verzoekster meer tijd nodig heeft, los van de vraag of dit nu veroorzaakt is door de narcolepsie dan wel de moedertaal van verzoekster, aangezien zij rekening heeft gehouden met het bijzonder statuut van verzoekster en de faciliteiten die zij kan genieten. Eén van deze faciliteiten is net dat verzoekster 25% meer tijd krijgt voor het afleggen van een examen. Dit element neemt de interne beroepsinstantie mee in haar besluitvorming.
- Zoals de Raad hoger uiteenzet, heeft de interne beroepsinstantie het geheel van de argumentatie van verzoekster op een zorgvuldige manier in de besluitvorming

betrokken. Het feit dat de interne beroepsinstantie daarbij tot de vaststelling komt dat de weigering tot herinschrijving moet worden bekrachtigd, is niet onredelijk.

In deze omstandigheden is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing afdoende is gemotiveerd en dat er dus geen schending voorligt van de formelemotiveringsplicht, noch van de zorgvuldigheidsplicht.

Het middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoekster vraagt in haar wederantwoordnota om de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 januari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs

eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.159 van 7 januari 2022 in de zaak 2021/937

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 waarbij aan verzoeker een score van 13 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Betonconstructies: voorgespannen beton en platen’ en de bepaling van de interne beroepsinstantie van 8 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoeker heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2021.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de ingenieurswetenschappen: bouwkunde’ en in de opleiding ‘Master of Science in Civil Engineering’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Betonconstructies: voorgespannen beton en platen’ bekomt verzoeker een examencijfer van 13/20.

Verzoeker stelde op datum van 15 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 8 oktober 2021 werd het intern beroep ongegrond verklaard. Zij besliste het volgende:

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

De institutionele beroepscommissie heeft inzage gekregen in de examenkopij van de student, de studiefiche en de motivering van de verantwoordelijk lesgever.

De student meldt dat het cijfer van 13/20 het gevolg is van oefeningenlessen en bijhorende assistenten die volgens de student bijzonder amateuristisch waren. Hij staat dit met fragmentarische uittreksels uit de opleidings-chat en meldt dat zelfs simpele rekensommen foutief bleken opgelost te zijn door de assistenten in de aangereikte slides. De institutionele beroepscommissie merkt op dat ze niet bevoegd is om te oordelen over hoe een opleidingsonderdeel wordt ingevuld of over de manier waarop de onderwijsactiviteiten werden aangeboden. Het ongenoegen van de student kan echter wel via diverse kanalen binnen de opleiding gemeld worden zoals bijvoorbeeld aan de facultaire ombudsdienst maar ook bij de studentenvertegenwoordigers van de opleiding en in de vakfeedback (vroegere onderwijsbeoordelingen) door studenten over de opleidingsonderdelen.

Zonder hieraan afbreuk te doen maar enkel voor de volledigheid merkt de institutionele beroepscommissie op dat uit het door de student meegestuurde fragmentarische en persoonlijke commentaar in de opleidings-chat nergens blijkt dat er foutieve oplossingen zouden zijn aangeboden, het gaat om persoonlijke en niet verder gestaafde verzuchtingen. De institutionele beroepscommissie merkt bijgevolg op dat dit fragmentarisch commentaar uit de gesloten opleidings-chat waar studenten hun persoonlijke mening geven bezwaarlijk als doorslaggevend argument kan worden weerhouden om aan de correctheid van een examencijfer te twijfelen.

De institutionele beroepscommissie beoordeelt conform haar bevoegdheden enkel het examencijfer dat voorligt en kan enkel nagaan of er een voldoende band is tussen de te examineren materie en de examenvragen.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student inhoudelijk enkel vraag 1 en vraag 3 betwist maar heeft voor de volledigheid van het dossier aan de lesgever een algemene motivering gevraagd van het examencijfer:

The grade is composed of 1.33/20 (max 2/20) for the continuous assessment during the academic year (most students achieved 2/20 by handing in 3 take home exercise problems), 8.5/20 (max 10/20) for the oral closed book theory exam, and 3.2/20 (max 8/20) for the open book exercise exam.

Overall, [verzoeker] performed above average on the theory exam but did not make use of the opportunity given during the continuous assessment. The exercise exam shows signs of bad time management which cannot be justified by the submitted claims.

The exercise exam was structured in 3 parts with clearly indicated weights

- Question 1: prestressed concrete statically determinate beam → 3/10 (max 10/40)
- Question 2: prestressed concrete statically indeterminate beam → 0/15 (max 15/40)
- Question 3: continuous slabs → 13/15 (max 15/40)

The exam was designed in a way that covers the essential learning outcomes related to the two parts of the course – (1) prestressed concrete, and (2) slabs – while giving everyone enough time to solve the individual problem.

(...)

In summary, the main reasons for obtaining the grade of 13/20 and not higher lie in
(1) not submitting the 3rd take home problem (this would have resulted in 1/20 higher total grade),
(2) not solving all the subproblems of Q1,
(3) not even attempting Q2. He could have solved Q2 independently of Q1 or Q3, thus scoring up to 3/20 (total grade) more on the written exam.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat het totaalcijfer van 13/20 niet alleen het gevolg is van het onderdeel oefeningen maar dat de student ook één punt liet liggen door de derde huistaak niet in te dienen.

De student meldt dat hij voor de afgelegde examens niet minder dan 16/20 behaalde en vraagt een resultaat te krijgen dat aansluit bij deze resultaten. Het gegeven dat de student 16/20 of meer behaalde voor andere examens (met uitzondering van het cijfer 5/20 voor het opleidingsonderdeel Gespecialiseerde wegebouw en mobiliteit en afwezigheid wegens o.a. ziekte op twee andere opleidingsonderdelen) betekent echter niet dat hij ook voor het litigieuze opleidingsonderdeel een mooi cijfer moet krijgen. De student behaalde 13/20 wat betekent dat hij de eindcompetenties haalt maar, in tegenstelling tot zijn aanvoelen, niet op een uitmuntende manier.

De institutionele beroepscommissie weet zich hierin gesteund door de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen die meldt dat resultaten op andere opleidingsonderdelen of in het verleden behaald, geen garantie bieden voor de toekomst. Elke prestatie moet op zijn eigen merites worden beoordeeld (zie bijvoorbeeld Arrest 2011/02 van 30 maart 2011 en Arrest 2015/048 van 7 juli 2015).

Met betrekking tot de betwisting van vraag 1 geeft de student volgende argumenten: In de eerste vraag waren de waarden f_{ctm} en $f_{ctk0.05}$, beiden betontreksterktes, vergeten in de gegevens van het vraagstuk. Na zoeken van deze waarden in de oefeningen en de syllabus (openboekexamen), heeft de student de waarden uiteindelijk gevraagd aan de opzichter, waarna de student nog eens een 15 à 20 minuten moest wachten op een antwoord en de gegeven waarden zelfs initieel foutief waren. De verantwoordelijk lesgever motiveert deze vraag, het antwoord van de student en het bijhorende deeltijfer als volgt:

In reinforced concrete design, the (compressive) strength class and environmental class are the only inputs typically given. This is also reflected in all exercise problems. The contested values for f_{ctm} and $f_{ctk0.05}$ are never given and always obtained from tables as a function of the given strength class C50/60, see Table 2.3 in “useful table.pdf”.

This was demonstrated already on Feb 16th during the online Ms Teams lesson, during which also the pdf ‘Useful tables’ was shared with the students (this file is attached). This can still be found in the ‘Files’ section of the MS Teams meeting. Also in the video of Exercise_1 – guidelines (minute 0:58) it is mentioned in which table the concrete characteristics can be found.

Please note that this is an open book exam for which all materials were admitted except copies of calculated / solved examples.

To conclude: No values were “forgotten”. The inputs made available are everything a designer is typically given which was practiced in the exercises.

Overall, the student ultimately solved the moment lines Q1.1 (3/40) but did not calculate any of the requested parameters: the prestressing force at minimal eccentricity, the minimal prestressing force at maximum eccentricity. Thus, he obtained 0/40 (max 4/40) on part Q1.2.

The student also failed to propose a practical prestressing system (0/40 out of max 3/40 for part Q1.3).

Both parts could also have been solved after working on Q2 or Q3 or by making an assumption regarding the supposedly missing input values.

De institutionele beroepscommissie acht deze motivering niet onredelijk en neemt deze integraal over. Uit de motivering blijkt dat er, in tegenstelling tot wat de student beweert, geen waarden werden vergeten in de examenopgave maar dat het zoeken naar de waarden in de beschikbare tabel integraal deel uitmaakte van het openboekexamen. Het feit dat de student deze waarden niet terugvond, hiervoor de hulp moest inroepen van de toezichter en daardoor 15 à 20 minuten tijd verloor kan niet aan de lesgever worden verweten maar is enkel een gevolg van zijn eigen handelen. De toezichter heeft de student hier zelfs een gunst bewezen door hem te helpen bij het vinden van de waarden. Het tijdsverlies bij deze vraag is bijgevolg enkel en alleen aan hemzelf te wijten en de student had in afwachting van de hulp van de toezichter aan de andere examenvragen kunnen beginnen.

De student heeft op deze vraag punten verloren door het niet berekenen van de gevraagde parameters en het niet kunnen voorstellen van een prestressing systeem. De institutionele beroepscommissie stelt na afdeling met de examencommissie vast dat dit deeltijfer correct is.

De student betwist vervolgens vraag drie waarbij hij meldt dat er een tweetal berekeningsmethodes waren die beiden niet toepasbaar waren op de vraag. Hij heeft uiteindelijk de berekeningsmethode toegepast die blijkbaar gewenst was, maar die omwille van de lengteverhouding van de platen in feite niet toepasbaar was ($l_{min}/l_{max} < 0.75$). Dit heeft geleid tot verwarring en tijdsverlies waardoor de student zelfs niet aan de tweede vraag is kunnen beginnen.

De verantwoordelijke lesgever motiveert dit onderdeel als volgt:

The introduced method for the continuous slabs should be applied only in cases for which the ratio between min and max span length is larger than 0.75. For the given example the value works out to be 0.714. So strictly speaking the student has a point. However, in practice this recommendation is often stretched as no better alternative exists. Furthermore, as stated by the student, the question explicitly asked for the corrected moments, thus, giving a clear hint at which method was to be applied. [verzoeker] obtained 13/40 (max 15/40) on questions 3. This demonstrates that he clearly knew how to solve this problem.

The deducted two points are related to an error while calculating the minimum shear resistance.

It is unfortunate that the problem statement did not fully comply with the ideal situation. Still, the student successfully solved this problem. It is doubtful that [verzoeker] spent an hour deciding if he should apply the method he knew instead of solving Q2.

De institutionele beroepscommissie acht deze motivering niet onredelijk en neemt deze integraal over. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student een punt heeft inzake de te volgen berekeningsmethode en kan aannemen dat dit tot enige verwarring en tijdsverlies heeft

geleid maar volgt de lesgever dat het weinig waarschijnlijk is dat de student hier dermate veel tijd verloren heeft waardoor hij de tweede vraag in zijn geheel niet meer heeft kunnen oplossen. De student behaalde overigens een mooi deelcijfer voor deze derde vraag en de institutionele beroepscommissie stelt na aftoetsing met de examenkopij van de student vast dat dit cijfer correct is.

De student vraagt om, gelet op zijn bovenstaande argumenten, de tweede vraag niet mee te tellen aangezien hij door tijdsgebrek het examen niet volledig kon oplossen.

De verantwoordelijk lesgever motiveert de tijdsduur als volgt:

The exam was designed with more than sufficient time to solve all parts of the exam. According to the design of the exam 1 hour was given to second question (Q2). Even if the student spent (without cause) additional 20 minutes on the first question there was still enough time to solve the second question.

It should be pointed out that waiting for the assistant's help did not stop the student from starting work on question 2 which he could have even been solved in the 20 minutes that he supposedly had to wait.

Unfortunately, [verzoeker] did not even attempt solving question Q2, thus losing 15/40 for the exercise part. There is no causal relationship between the claimed delay in Q1 and the absent solution (attempt) for Q2.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de voorziene tijdsduur voor het examen aanvaardbaar was en de studenten in staat stelde het examen volledig af te leggen. De spreiding van de examencijfers over alle studenten heen toont ook niet aan dat dit examen uitzonderlijk moeilijk of onhaalbaar was, integendeel. De institutionele beroepscommissie ziet geen reden om op basis van de argumenten van de student de punten te herzien waarbij de tweede vraag voor hem niet zou meetellen. Van een student in de masteropleiding mag verwacht worden dat hij de examentijd correct kan inschatten en deze ook correct kan benutten. Niets belette de student om, tijdens het wachten voor (ongoorloofde) hulp bij vraag 1 of bij twijfel over vraag 3 intussen al vraag 2 op te lossen.

De eindscoreberekening is voor alle studenten op dezelfde manier gebeurd, alle studenten zijn gelijk behandeld geworden en de institutionele beroepscommissie ziet geen reden om hier voor deze student van af te wijken.

De institutionele beroepscommissie acht het cijfer van 13/20 een correcte weergave van de prestaties van de student op dit opleidingsonderdeel en bevestigt dit cijfer.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2021 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist in haar *antwoordnota* de ontvankelijkheid van het verzoekschrift in de mate dat dit gericht is tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing van 9 september 2021 aangezien door de devolutieve werking van het intern beroep de beslissing van de interne

beroepsinstantie in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbeslissing, dewelke uit de rechtsorde verdwijnt.

Verzoeker spreekt dit in zijn *wederantwoordnota* niet tegen.

Beoordeling

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de Raad als administratief rechtscollege uitspraak doet over beroepen die worden ingesteld na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Of een initiële studievoortgangsbeslissing zoals een examenbeslissing in die stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 100 van het onderwijs- en examenreglement (OER) van de verwerende partij dat de interne beroepsinstantie een nieuwe beslissing neemt, waarbij de interne beroepsinstantie over dezelfde bevoegdheden beschikt als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt niet meer in rechte aanvechtbaar is.

Dit leidt tot de vaststelling dat het beroep onontvankelijk is ten aanzien van de initiële studievoortgangsbeslissing.

Het beroep is ontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de interne beroepsbeslissing van 8 oktober 2021 (verder: de bestreden beslissing).

V. De middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van het materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Standpunt van partijen

In een eerste middelonderdeel betreft verzoeker zijn kritiek op het indienen van taak 3 wat aanleiding zou geven tot een 1.33/2 in plaats van een 2/2. Verzoeker merkt op dat taak 3 (“Exercise 6”) wel degelijk werd ingediend en verwijst hiervoor naar de stukken die hij bijbrengt waaruit volgens hem blijkt dat de taak tijdig werd ingediend en dat hij hierop ook feedback heeft ontvangen. Taak 2 heeft verzoeker met vertraging ingediend als gevolg van ziekte en nadat het akkoord van de betrokken docent werd bekomen. Verzoeker wijst erop dat taak 4 (“slabs- Exercise 1”) op vrijwillige basis kon worden ingediend wat volgens hem ook niet wordt tegengesproken door de docent. Aangezien de taak ontegensprekelijk tijdig werd ingediend is de motivering van de betrokken docent foutief en dient de score van verzoeker volgens hem al te stijgen van 13/20 naar 14/20.

In een tweede middelonderdeel betwist verzoeker de motivering van de interne beroepsinstantie voor wat betreft de waarden f_{ctm} en $f_{ctk0.05}$ (met betrekking tot de eerste vraag op het schriftelijk oefeningenexamen). Hij wijst er vooreerst op dat het document “useful table.pdf” waarnaar de docent verwijst niet terug te vinden is bij de documenten die op Ufora beschikbaar werden gesteld. Deze tabel staat volgens hem evenmin in de syllabus die studenten konden aankopen. In de beschermde versie die de docent online heeft gezet staat de tabel wel opgenomen. Verzoeker merkt hierbij nog op dat het niet duidelijk is wanneer de laatste versie werd gepubliceerd, dit kan volgens verzoeker even goed zijn gebeurd naar aanleiding van zijn klacht. Hierdoor beschikte verzoeker niet over het juiste cursusmateriaal waarvan het toegelaten was om mee te nemen naar het examen terwijl de desbetreffende tabel nochtans essentieel was voor het oplossen van de oefeningen. Verzoeker heeft daardoor nuttige tijd verloren op het examen. Volgens verzoeker is dit illustratief voor de chaotische wijze waarop het vak georganiseerd werd.

Verzoeker wijst in een derde middelonderdeel op een inhoudelijk probleem met vraag 3 van het schriftelijk oefeningenexamen. De vraagstelling was volgens verzoeker verwarrend en kon

niet met de aangereikte leerstof kon worden opgelost: de oplossingsmethode die de docent wilde bekomen kon volgens de aangereikte leerstof niet worden toegepast. Dit leidde bij verzoeker tot verwarring en tijdsverlies.

In een vierde middelonderdeel vraagt verzoeker om enkel de opgeloste delen van het examen in beschouwing te nemen, en de onopgeloste oefening en deelvragen te laten vallen. Een alternatief is volgens verzoeker om de punten van het mondeling examen te hanteren wat volgens hem de meest eerlijke en betrouwbare mogelijkheid is. Daarnaast wenst verzoeker ook een correctie voor de wel degelijk ingediende taak 3. Tot slot is volgens verzoeker een vergelijking met zijn andere resultaten wel opportuun. Bovendien kan ook de vergelijking worden gemaakt met het mondeling examen van hetzelfde opleidingsonderdeel dat op dezelfde dag en over dezelfde inhoud/leerstof ging en waarvoor verzoeker een 17/20 behaalde, overeenkomstig zijn andere resultaten.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoeker een zeer beknopt intern beroep indiende, waarbij de feedback van de lesgever niet werd afgewacht. Verzoeker schoof in zijn intern beroep volgende argumenten naar voor:

- In de eerste vraag van het oefeningenexamen waren de waarden f_{ctm} en $f_{ctk0.05}$ vergeten in de gegevens van het vraagstuk. Na het zoeken van deze waarden in de syllabus heeft hij ze gevraagd aan de toezichthouder, waarna hij nog eens 15 à 20 minuten heeft moeten wachten op een antwoord en de gegeven waarden initieel foutief waren.
- De derde vraag was een berekening van buigende momenten in een hyperstatische betonplaat. Er waren een tweetal berekeningsmethoden die beide niet toepasbaar waren op de vraag. De student heeft uiteindelijk de berekeningsmethode toegepast die blijkbaar gewenst was. Dit heeft geleid tot verwarring en tijdsverlies waardoor hij niet aan zijn tweede vraag is kunnen beginnen.

Verwerende partij wijst erop dat verzoeker in zijn extern beroep heel wat meer argumenten naar voor brengt dan in het intern beroep zodat in de mate waarin verzoeker aldus nieuwe argumenten naar voor brengt, zijn beroep onontvankelijk is.

Verweerde partij stelt omtrent het eerste argument van verzoeker dat hij dit deelcijfer niet heeft betwist zodat hij dit thans ook niet meer op ontvankelijke wijze kan doen. Ook de stukken die hij hieromtrent bijbrengt heeft hij niet eerder ingediend zodat de interne beroepsinstantie hiermee ook geen rekening kon houden. De opmerking van de docent dat een bepaalde taak niet zou zijn ingediend werd door de interne beroepsinstantie ook niet in vraag gesteld aangezien verzoeker hierover geen opmerkingen had gemaakt in zijn intern beroep. Verwerende partij betoogt verder dat het argument in elk geval ongegrond is. Uit de bijkomende toelichting van de lesgever die zij bijbrengt, blijkt volgens haar dat de student inderdaad alle taken indiende maar dat hij taak 3 en 4 (die één geheel vormden) veel te laat indiende. Doordat verzoeker ziek was in de periode waarin die taak normaal gezien moest worden ingediend, werd de deadline aangepast maar heeft verzoeker de taak uiteindelijk pas vijf dagen na de aangepaste deadline ingediend. Verwerende partij stelt dat de regel dat een te laat ingediende taak geen punten opleverde in het raam van de niet-periodegebonden evaluatie dan ook gewoon op verzoeker werd toegepast.

Voor wat betreft het tweede argument van verzoeker met betrekking tot de waarden f_{ctm} en $f_{ctk0.05}$ erkent verwerende partij dat de tabel verkeerdelijk niet was opgenomen in de gedrukte versie van de cursus die aan de studenten ter beschikking was gesteld. Dit echter al opgemerkt bij de start van het semester en opgelost door een printbare versie van de tabel ter beschikking te stellen in de les met oefeningen via MS Teams op 16 februari 2021. De opname en geposte bestanden waren en zijn beschikbaar voor de studenten. Dat verzoeker deze sessie kennelijk niet heeft gevolgd, kan niet aan de lesgever worden verweten. Er was een printbare versie van het document beschikbaar die ook mocht worden meegebracht naar het examen. Niets belette ook dat de student een printscreen zou maken van de cursus die op Ufora stond en dit dan vervolgens af te printen. Verzoeker kan redelijkerwijs ook niet voorhouden dat hij niks afwist van het bestaan van de tabel aangezien ze ook werd aangewend in de oefeningen bij het desbetreffende vak. Verwerende partij wijst ook het standpunt van verzoeker over eventuele aanpassingen aan de cursus nadat hij zijn beroep had ingediend, van de hand. Uit stuk 10 van haar administratief dossier blijkt dat er na 1 maart 2021 geen aanpassingen meer werden gedaan aan het bestand. Verder geeft verwerende partij hierbij aan dat verzoeker bij het oplossen van de examenvraag ook een aanname had kunnen doen omtrent de ontbrekende waarden.

Bovendien heeft verzoeker ook de nodige informatie gekregen tijdens het examen zelf en hoewel hij er even op heeft moeten wachten neemt dit niet weg dat hij de informatie heeft

gekregen en de vraag wel degelijk heeft kunnen oplossen. De wachttijd had hij kunnen gebruiken voor het oplossen van andere vragen.

Tot slot betoogt verwerende partij dat zij de relevantie niet inziet van de beweringen van verzoeker omtrent de volgens hem chaotische wijze waarop het vak werd gegeven, *a fortiori* omdat deze beweringen niet worden gestaafd. Uit de feedback die over dit vak georganiseerd werd bij studenten blijkt alvast niet dat er een probleem zou zijn met het vak of het lesmateriaal.

Met betrekking tot het derde argument van verzoeker merkt verwerende partij op dat hij de validiteit van de examenvraag zelf in vraag stelt. Zij wijst erop dat een lesgever, tot het bewijs van het tegendeel, vermoed wordt objectief en deskundig te zijn. Er moet dan ook vanuit gegaan worden dat de vraag valabel is en oplosbaar met de aangereikte leerstof, zoals ook besproken in de theorielessen en tijdens de oefeningensessies. Aangezien verzoeker erin geslaagd is om de oefening op te lossen, op een kleine rekenfout na, is de oefening wel degelijk oplosbaar. In de vraagstelling waren ook hints opgenomen die een student die de leerstof beheerst ook leiden naar de juiste methode die gehanteerd moest worden. Verwerende partij besluit dat de beoordeling van de lesgever en de interne beroepsinstantie dat het in die omstandigheden zeer onwaarschijnlijk was dat een student dusdanig veel tijd nodig zou hebben gehad om deze oefening op te lossen dat hij geen tijd meer zou hebben overgehouden om de tweede oefening te maken, kan dan ook niet als kennelijk onredelijk worden beschouwd.

Tot slot stelt verwerende partij over het vierde argument van verzoeker dat het enkel in beschouwing nemen van welbepaalde examenonderdelen of het buiten beschouwing laten van andere onderdelen, niet tot de bevoegdheid van de Raad behoort. Hij kan enkel, als het beroep gegrond wordt bevonden, de bestreden beslissing vernietigen, waarna de interne beroepsinstantie een nieuwe beslissing zal moeten nemen. Verder zijn volgens verwerende partij de resultaten voor andere vakken niet relevant in het licht van de beoordeling van de prestaties op een examen. Een lagere score voor een bepaald vak dan de scores die voor andere vakken werden behaald, noopt dan ook niet tot de onregelmatigheid van de eerste score. Verwerende partij merkt nog op dat het behaalde examencijfer niet abnormaal zou zijn in het studiecurriculum van verzoeker.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker vooreerst op dat hij de feedback van de lesgever niet heeft afgewacht omdat de termijn voor het indienen van het beroep verstreek. De nieuwe

argumenten resulteren dan ook uit de nieuwe informatie die uit de interne beroepsprocedure voortvloeit. Verzoeker stelt dat hij van de docent niet de nodige informatie heeft gekregen over de puntenverdeling en was evenmin op de hoogte gebracht dat een taak niet zou zijn ingediend.

Verzoeker voert verder aan dat er tijdens de interne beroepsprocedure werd gesteld dat “huistaak 3” met betrekking tot “oefening 6” niet werd ingediend. Maar verwerende partij beweert thans dat het om “huistaak 2” met betrekking tot “oefening 3” zou gaan. Volgens verzoeker werd verkeerdelijk geregistreerd dat hij “huistaak 3” niet heeft ingediend en probeert verwerende partij dit recht te zetten via “huistaak 2” – waarvoor een doktersattest werd ingediend. Hij betwist ook dat voor “huistaak 3” dezelfde deadline zou gelden als voor “huistaak 2”. Hij heeft louter aangegeven dat hij zou proberen om de taken gelijktijdig in te dienen, zonder dat hij dat kon garanderen. Verzoeker betreurt de houding van verwerende partij en de wijze van communiceren hieromtrent.

Met betrekking tot de beschikbaarheid van de tabel merkt verzoeker op dat het niet verplicht is om live via MS Teams lessen te volgen, deze kunnen ook achteraf via Ufora worden bekeken zodat er geen gebruik moet worden gemaakt van MS Teams. In de desbetreffende opname van 16 februari 2021 wordt volgens verzoeker verwezen naar de tabel in de syllabus, niet naar een tabel in de chat. Dit laatste is volgens verzoeker ook geen geschikt medium om belangrijke cursusinformatie mee te delen, daar is Ufora een geschikter medium voor. Verder stipt verzoeker aan dat de beschikbaar gestelde tabel niet mocht worden meegenomen naar het examen aangezien deze niet is opgenomen in de lijst met toegelaten documenten. Mocht dit toch toegelaten zijn, dan diende de onderwijsinstelling hierover te communiceren. Verzoeker merkt ook nog op dat de suggestie om een screenshot te nemen volgens hem een schending is van het auteursrecht, zeker als de cursus als beschermd document wordt aangereikt. Hij mocht er dus ook redelijkerwijs van uitgaan dat de tabel of de specifieke waarden op het examen zouden worden gegeven. Tot slot argumenteert verzoeker dat de vakfeedback geen realistisch beeld schept, mede door de wijze waarop deze feedback georganiseerd wordt.

Voor wat betreft de examenvraag stipt verzoeker aan dat het bewijs dat de vraag incorrect was door de syllabus zelf wordt geleverd. Het is niet omdat een oplossingsmethode kan worden toegepast, dat de gebruikte gegevens tot een correct of voldoende aanvaardbaar resultaat leiden. De in de vraagstelling vermelde gegevens deden vermoeden dat een andere methode toegepast zou moeten worden. In dat opzicht was de “hint” in de vraagstelling ook niet duidelijk.

Tot slot betoogt verzoeker dat een vergelijking met andere vakken wel aan de orde is aangezien daar wel op een correcte manier geëxamineerd werd. Voor verzoeker is het meest relevant onderdeel van het examen het mondeling examen dat voor hetzelfde vak werd afgenomen. Een vergelijking met zijn studiecursus in de bacheloropleiding is volgens verzoeker echter niet relevant omdat dit twee gescheiden opleidingen zijn met een andere finaliteit.

Beoordeling

A. Eerste middelonderdeel

Het eerste middelonderdeel is gebaseerd op een schending van het materieel motiveringsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en is gericht tegen volgend motief uit de bestreden beslissing:

“De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student inhoudelijk enkel vraag 1 en vraag 3 betwist maar heeft voor de volledigheid van het dossier aan de lesgever een algemene motivering gevraagd van het examencijfer:

The grade is composed of 1.33/20 (max 2/20) for the continuous assessment during the academic year (most students achieved 2/20 by handing in 3 take home exercise problems), 8.5/20 (max 10/20) for the oral closed book theory exam, and 3.2/20 (max 8/20) for the open book exercise exam.

Overall, [verzoeker] performed above average on the theory exam but did not make use of the opportunity given during the continuous assessment. The exercise exam shows signs of bad time management which cannot be justified by the submitted claims.

(...)

In summary, the main reasons for obtaining the grade of 13/20 and not higher lie in (1) not submitting the 3rd take home problem (this would have resulted in 1/20 higher total grade),
(...).”

Inzake de ontvankelijkheid van het eerste middelonderdeel

Volgens verwerende partij is verzoekers kritiek op het motief inzake de permanente evaluatie laattijdig en dus onontvankelijk, aangezien hij deze kritiek al kon aanvoeren in zijn intern beroepschrift, maar dit heeft nagelaten.

Verzoeker ontving zijn puntenlijst op 9 september 2021. (stuk 5 administratief dossier) Op dat ogenblik nam hij kennis van zijn examenresultaat van 13/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Betonconstructies: voorgespannen beton en platen’.

Op 15 september 2021 vroeg verzoeker feedback aan zijn professor (stuk 3 administratief dossier), maar nog voor hij antwoord kreeg, stelde hij intern beroep in tegen zijn examenresultaat voor hogervermeld opleidingsonderdeel. Het intern beroepschrift is gedateerd op 15 september 2021 en is ontvangen op 17 september 2021. (stuk 2 administratief dossier) Verzoeker stelt dat hij niet langer kon wachten op de feedback van zijn professor om het intern beroep in te stellen, nu de vervaltermijn van zeven kalenderdagen daarvoor dreigde te verstrijken.

Het valt te betreuren dat verzoeker zo lang gewacht heeft met het vragen van feedback aan zijn professor. Indien verzoeker vroeger actie had ondernomen, had hij hoogstwaarschijnlijk de feedback ontvangen vóór het instellen van het intern beroep, had hij zijn argumenten op intern beroep op deze feedback kunnen baseren en had hij hieromtrent ook een (uitgebreider) antwoord gekregen van de interne beroepscommissie. Hoewel het aan te raden is dat een student tijdig feedback vraagt aan zijn lesgever over het examenresultaat, is dit evenwel geen verplichting om een ontvankelijk intern beroep in te stellen.

In zijn intern beroepschrift ontwikkelt verzoeker kritiek op het schriftelijk oefeningenexamen, maar niet op het onderdeel permanente evaluatie. (stuk 2 administratief dossier)

Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker, voorafgaand aan het instellen van het intern beroep, ooit op de hoogte is gesteld van het gegeven dat hij een nulscore behaalde op één van de taken van het onderdeel van de permanente evaluatie. Pas in de bestreden beslissing kon verzoeker immers pas kennis nemen van de deelscores die hij behaalde voor het betrokken opleidingsonderdeel. Verzoeker beschikte evenmin over feedback vanwege de professor voorafgaand aan het indienen van het intern beroep, aangezien hij pas de vraag daartoe stelde op de dag dat hij intern beroep indiende.

Dat de professor op zo'n korte tijd (de feedback werd gevraagd op 15 september 2021 en dezelfde dag diende verzoeker zijn intern beroep al in) geen feedback heeft voorzien, valt hem uiteraard niet te verwijten, maar het resultaat is wel dat verzoeker voorafgaand aan de bestreden beslissing geen kennis had van het feit dat hij een nulscore behaalde op één van de taken van de permanente evaluatie.

Pas in de bestreden beslissing nam verzoeker kennis van het feit dat hij voor één van de taken van de permanente evaluatie een nul bewam wegens niet-indiening/laattijdige indiening, aangezien de interne beroepsinstantie een motivering vanwege de professor had opgevraagd en had betrokken in de besluitvorming. Uit het administratief dossier blijkt niet dat verzoeker voorafgaand aan het instellen van het intern beroep expliciet op de hoogte was gesteld van het gegeven dat hij een nulscore behaalde voor één van de taken van de permanente evaluatie en verzoeker stelt uitdrukkelijk dat hij zich hieraan niet had verwacht.

Bijgevolg is de informatie inzake de berekening van het deelscore voor het onderdeel permanente evaluatie informatie die verzoeker pas bewam na afloop van de interne beroepsprocedure, zodanig dat verzoeker op ontvankelijke wijze zijn argumenten tegen dit motief voor het eerst kan aanvoeren in zijn extern verzoekschrift conform artikel II.294, § 2, *in fine* Codex Hoger Onderwijs. Ook de stukken die hij in dat kader aanvoert, zijn bijgevolg ontvankelijk.

Het eerste middelonderdeel is ontvankelijk.

Inzake de gegrondheid van het eerste middelonderdeel

Uit het administratief dossier blijkt dat de permanente evaluatie voor het opleidingsonderdeel 'Betonconstructies: voorgespannen beton en platen' was opgebouwd uit drie taken (stuk 11 administratief dossier):

- 1) De taak over oefening 2. De deadline voor de indiening van deze taak verstreek op 27 februari 2021;

- 2) De taak over oefening 3 en 4. De deadline voor de indiening van deze taak verstreek op 13 maart 2021;
- 3) De taak over oefening 6. De deadline voor de indiening van deze taak verstreek op 3 april 2021.

De bestreden beslissing stelt in dat kader:

“In summary, the main reasons for obtaining the grade of 13/20 and not higher lie in:

1)Not submitting the 3rd take home problem (this would have resulted in 1/20 higher total grade.)”

Voorts bevat de bestreden beslissing geen verdere informatie over de taak die verzoeker niet zou hebben ingediend. Dit mag niet verbazen, aangezien verzoeker geen intern beroepsargument in die zin ontwikkelde. (zie hoger, onder “inzake de ontvankelijkheid van het eerste middelonderdeel”)

Verzoeker interpreteert de motivering van de bestreden beslissing zeer strikt, in die zin dat de bestreden beslissing zou stellen dat hij de derde taak, dus de taak over oefening 6, niet zou hebben ingediend. Volgens verzoeker stemt dit motief niet overeen met de werkelijkheid, nu hij de derde taak (oefening 6) wel tijdig indiende.

Uit het administratief dossier en de antwoordnota van verwerende partij blijkt duidelijk dat er een nulscore is verleend, niet voor de taak over oefening zes, maar wel voor de taak over oefening 3 en 4. Meer bepaald diende verzoeker deze taak wel in, maar laattijdig. Dit heeft hetzelfde gevolg als het niet-indienen van de taak, met name een nulscore voor deze taak. De Raad leest in die context het mailverkeer tussen verzoeker en de betrokken professor [R.W.] (stuk 14 administratief dossier) waarin verzoeker oorspronkelijk een uitstel krijgt voor indiening van deze taak wegens ziekte en waarin aan verzoeker gevraagd wordt wanneer hij deze taak zou kunnen indienen. Door verzoeker zelf nog keuze te laten in het vastleggen van de nieuwe deadline vertoonde de betrokken professor een grote soepelheid en mildheid. Verzoekster stelt daarop: *“I’ll try to deliver the exercises together with exercise 6”*, met andere woorden op 3 april 2021, maar vervolgens dient hij oefening 3 en 4 pas in op 8 april 2021, dus vijf dagen te laat. (stuk 16 administratief dossier)

De bewoordingen “*I’ll try to*” kunnen niet verschonen dat verzoeker de verplaatste deadline, die hij zelf vastlegde, niet nakwam. Een zorgvuldig handelende student wordt verwacht te weten dat hij niet in het oneindige kan wachten met de indiening van een taak zodat het niet ernstig is van verzoeker te veronderstellen dat hij vanwege ziekte geen enkele deadline meer moest naleven. Verzoeker kreeg de vrijheid om zelf een nieuwe deadline te bepalen voor de indiening van oefening 3 en 4 en legde deze vast op 3 april 2021. Dat er op deze mededeling geen reactie meer kwam van de betrokken professor, kan niet anders geïnterpreteerd worden dan dat hiermee de verplaatste deadline was vastgelegd. Nu verzoeker deze deadline niet nakwam, is het niet onredelijk dat hem een 0/20 voor deze taak werd opgelegd.

Bovendien, integendeel tot wat verzoeker beweert, bekwam hij geen inhoudelijke feedback meer op oefening 3 en 4, zodat hij hieruit ook niet kan afleiden dat hij wel degelijk gequoteerd werd op deze taak. Verzoeker kreeg immers louter de feedback “*Thank you for completing the exercises*” (stuk 16 administratief dossier), hetgeen uiteraard geen feedback is op de oplossing van deze oefeningen. Dergelijke feedback kreeg verzoeker wel op de andere twee taken, met andere woorden de taken die hij tijdig indiende. (stuk 15 en 16 administratief dossier)

De Raad volgt verzoeker evenmin in zijn zeer strikte interpretatie van de bestreden beslissing, als zou de bestreden beslissing verkeerdelijk stellen dat verzoeker de “derde taak”, dus over oefening zes (in plaats van de tweede taak, over oefening 3 en 4), niet indiende (in plaats van laattijdig indiende). De door verzoeker geciteerde zinsnede uit de bestreden beslissing kan men immers ook zo interpreteren dat verzoeker twee taken wel en één taak niet of laattijdig indiende. Zeker nu verzoeker geen intern beroepsargument ontwikkelde over de permanente evaluatie (hetgeen hem echter niet ten kwade kan worden geduid, zie hoger “inzake de ontvankelijkheid van het eerste middelonderdeel”), kan hij de interne beroepsinstantie niet verwijten hierover beknopt te motiveren. Het niet-indienen van een taak heeft bovendien hetzelfde resultaat als het laattijdig indienen ervan, met name een nulscore voor deze taak.

Het eerste middelonderdeel is ongegrond.

B. Tweede middelonderdeel

In het tweede middelonderdeel voert verzoeker een schending aan van het materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Zijn kritiek is gericht tegen volgend motief in de bestreden beslissing, inzake de eerste vraag in het schriftelijk oefeningenexamen:

“De verantwoordelijk lesgever motiveert deze vraag, het antwoord van de student en het bijhorende deelcijfer als volgt:

In reinforced concrete design, the (compressive) strength class and environmental class are the only inputs typically given. This is also reflected in all exercise problems. The contested values for f_{ctm} and $f_{ctk0.05}$ are never given and always obtained from tables as a function of the given strength class C50/60, see Table 2.3 in “useful table.pdf”.

This was demonstrated already on Feb 16th during the online Ms Teams lesson, during which also the pdf ‘Useful tables’ was shared with the students (this file is attached). This can still be found in the ‘Files’ section of the MS Teams meeting. Also in the video of Exercise_1 – guidelines (minute 0:58) it is mentioned in which table the concrete characteristics can be found.

Please note that this is an open book exam for which all materials were admitted except copies of calculated / solved examples.

To conclude: No values were “forgotten”. The inputs made available are everything a designer is typically given which was practiced in the exercises.

Overall, the student ultimately solved the moment lines Q1.1 (3/40) but did not calculate any of the requested parameters: the prestressing force at minimal eccentricity, the minimal prestressing force at maximum eccentricity. Thus, he obtained 0/40 (max 4/40) on part Q1.2.

The student also failed to propose a practical prestressing system (0/40 out of max 3/40 for part Q1.3).

Both parts could also have been solved after working on Q2 or Q3 or by making an assumption regarding the supposedly missing input values.

De institutionele beroepscommissie acht deze motivering niet onredelijk en neemt deze integraal over. Uit de motivering blijkt dat er, in tegenstelling tot wat de student beweert, geen waarden werden vergeten in de examenopgave maar dat het zoeken naar de waarden in de beschikbare tabel integraal deel uitmaakte van het openboekexamen. Het feit dat de student deze waarden niet terugvond, hiervoor de hulp moest inroepen van de toezichter en daardoor 15 à 20 minuten tijd verloor kan niet aan de lesgever worden verweten maar is enkel een gevolg van zijn eigen handelen. De toezichter heeft de student hier zelfs een gunst bewezen door hem te helpen bij het vinden van de waarden. Het tijdsverlies bij deze vraag is bijgevolg enkel en alleen aan hemzelf te wijten en de student had in afwachting van de hulp van de toezichter aan de andere examenvragen kunnen beginnen.

De student heeft op deze vraag punten verloren door het niet berekenen van de gevraagde parameters en het niet kunnen voorstellen van een prestressing systeem. De institutionele beroepscommissie stelt na aftoetsing met de examenkopij vast dat dit deelcijfer correct is.”

Verzoeker betwist dat tabel 2.3 behoorde tot het materiaal dat de studenten mochten meebrengen naar het examen. Hij verwijst naar de mededeling van professor [R.W.] op Ufora inzake het te gebruiken materiaal op het schriftelijk oefeningsexamen:

“During the examen you may use your courses on prestressed Concrete and Slabs / Reinforced Concrete (not necessary). You may also use the slides and your hand-written notes and hand-written solutions of the exercises. (...)” (stuk 12 administratief dossier)

Nu tabel 2.3 niet beschikbaar was op Ufora en ook geen deel uitmaakte van de fysieke syllabus, stelt verzoeker dat hij ervan kon uitgaan dat hij tabel 2.3 niet mocht meenemen naar het examen.

De Raad legt hierna uit waarom hij zich niet kan aansluiten bij deze visie.

Het opleidingsonderdeel ‘Betonconstructies: voorgespannen beton en platen’ werd tijdens het academiejaar 2020-2021 onderwezen via afstandsonderwijs. Meer bepaald organiseerde het onderwijsteam oefeningensessies via MS Teams en werd dit communicatiemiddel ook gebruikt om documenten ter beschikking te stellen aan studenten. (stuk 18 administratief dossier). Daarnaast gebruikte het onderwijsteam ook het klassieke online platform Ufora om documenten te delen met studenten.

In tegenstelling tot wat verzoeker voorhoudt, ziet de Raad geen reden om aan te nemen dat communicatie met studenten niet bijkomend via MS Teams zou mogen verlopen, zeker nu het onderwijsteam MS Teams gebruikte om online onderwijs (oefeningensessies) te voorzien en de studenten hiervan tijdig en duidelijk op de hoogte bracht. Bovendien blijkt uit stuk 18 van het administratief dossier dat er op 10 februari 2021 volgende mededeling op Ufora verscheen:

“Please note that I just uploaded the recordings of yesterday’s lectures. You can find the slides and recordings under “content”.”

Het onderwijsteam heeft dus, in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt voor te houden, wel degelijk via Ufora aan de studenten laten weten dat er studiemateriaal beschikbaar was op MS Teams (opname van oefeningensessie en de slides daarbij). Verzoeker kan niet ernstig beweren dat hij er in deze omstandigheden van uit mocht gaan dat hij enkel Ufora diende te raadplegen voor studiemateriaal.

Partijen zijn het erover eens dat de fysieke syllabus verkeerdelijk geen tabel 2.3 bevat en dat tabel 2.3 ook niet beschikbaar is gesteld via Ufora.

Evenwel betwist verzoeker niet dat tijdens de oefeningensessie van 16 februari 2021 via MS Team duidelijk werd gecommuniceerd aan de studenten dat tabel 2.3 ontbrak in de fysieke syllabus, noch betwist hij dat deze tabel tijdens diezelfde oefeningensessie werd gedeeld en dat deze tot op heden beschikbaar is in MS Teams. Deze tabel was printbaar.

Zulks blijkt ook duidelijk uit stuk 18 en 19 van het administratief dossier. In de chat wordt een document “Useful tables_2021.pdf” gedeeld, en kan men meteen zien dat het om “tabel 2.3” gaat. In de chat staat direct daaronder te lezen: *“in this table you can find the characteristic of concrete according to the strength class.”*

Dat er tijdens de oefeningensessies geen verplichte aanwezigheid gold, zoals verzoeker aanhaalt, is in dat kader irrelevant. Het is de vrije keuze van verzoeker geweest om deze oefeningensessies wel dan niet bij te wonen. Het gevolg van de keuze om de oefeningensessies eventueel niet bij te wonen, is dat verzoeker het risico draagt dat hij relevante informatie, die op dat moment wordt meegedeeld, mist. Daarbij stipt de Raad aan dat zelfs indien verzoeker niet aanwezig was tijdens de oefeningensessie, hij via de chat en het onderdeel “content” op MS Teams de tabel 2.3 nog steeds kan raadplegen.

Bovendien was tabel 2.3 ook beschikbaar in de online versie van de syllabus, die wél raadpleegbaar was op Ufora. Verzoeker stelt dat van studenten niet verwacht kan worden dat zij de fysieke cursus spontaan gaan vergelijken met de online cursus, maar gaat hierbij helemaal voorbij aan het gegeven dat het onderwijsteam tijdens de oefeningensessie van 16 februari 2021 duidelijk gecommuniceerd heeft dat tabel 2.3 ontbrak in de fysieke syllabus, en dat het onderwijsteam deze tabel bijkomend ter beschikking stelde.

Nu uit stuk 10 van het administratief dossier duidelijk blijkt dat de online versie van de syllabus op 1 maart 2021 ter beschikking werd gesteld, dus na de mededelingen van 16 februari 2021, is het niet onredelijk te verwachten dat verzoeker zou beseffen, minstens zou controleren, dat de online versie van de syllabus was aangevuld met de tabel 2.3. Dat de online versie van de syllabus niet printbaar is, doet hieraan geen afbreuk, temeer nu de versie die via MS Teams werd meegedeeld wél printbaar was. De Raad wijst er bovendien op dat de mededeling omtrent

het materiaal voor het schriftelijk oefeningenexamen op Ufora stelt dat de studenten “*your courses*” mogen meebrengen, en dat hieronder dus ook de online versie van de syllabus lijkt te vallen. (stuk 12 administratief dossier)

Verzoeker betwist niet dat de tabel 2.3, zoals die beschikbaar is gesteld via MS Teams en nadien in de online versie van de syllabus, gebruikt is tijdens de oefeningensessies in MS Teams. Uit stuk 18 van het administratief dossier blijkt dat er in totaal 7 oefeningensessies zijn doorgegaan. Op basis van deze oefeningensessies had verzoeker ervan doordrongen moeten zijn dat tabel 2.3 een belangrijk instrument was om deze oefeningen op te lossen, ook tijdens het schriftelijke oefeningenexamen.

Op basis van al het voorgaande, is de Raad dan ook van oordeel dat van verzoeker redelijkerwijze wel degelijk verwacht mocht worden dat hij tabel 2.3 meenam naar het examen. Het onderwijsteam informeerde verzoeker tijdig en duidelijk dat tabel 2.3 per vergissing niet voorkwam in de fysieke syllabus en deelde tijdig deze tabel 2.3 mee. Indien er desalniettemin twijfel bestond bij verzoeker over welk materiaal hij mocht meenemen naar het examen, had hij hierover de betrokken professor bovendien nog kunnen bevragen. Dat heeft verzoeker niet gedaan.

Het valt bijgevolg niet aan verwerende partij te verwijten dat verzoeker op het examen verscheen zonder tabel 2.3, vervolgens aan een toezichthouder heeft gevraagd wat de waarden waren die hij nodig had voor de oplossing van oefening 1, en dat hij ongeveer 20 minuten heeft moeten wachten op het antwoord. Bovendien, zoals de bestreden beslissing terecht aanhaalt, had verzoeker de tijd waarin hij wachtte op antwoord van de toezichthouder, kunnen aanwenden om de andere vragen van het schriftelijk oefeningenexamen te bestuderen en op te lossen. Het “overschakelen naar een volledig ander denkproces” bij het oplossen van verschillende oefeningen, zoals verzoeker het stelt, is namelijk inherent aan elk examen waarbij vragen en oefeningen met betrekking tot verschillende stukken leerstof aan bod komen. De student dient hiermee rekening te houden bij het afleggen van het examen en moet hierbij de nodige flexibiliteit aan de dag kunnen leggen. Dat de toezichthouder oorspronkelijk de verkeerde waarden meedeelde aan verzoeker, doet hieraan geen afbreuk, temeer nu de toezichthouder mildheid en soepelheid aan de dag heeft gelegd door deze waarden toch te willen meedelen

hoewel verzoeker werd geacht deze zelf mee te brengen naar het examen in de vorm van tabel 2.3.

Door aan te nemen dat het deeltijfer voor vraag 1 van het schriftelijk oefeningenexamen correct is, heeft de interne beroepsinstantie het materielemotiveringsbeginsel niet geschonden, noch het zorgvuldigheids- of redelijkheidsbeginsel.

Voor zover verzoeker in het algemeen nog verwijst naar het chaotisch verloop van het opleidingsonderdeel, merkt de Raad op dat verzoeker hiermee niets toevoegt aan hetzelfde argument dat hij al liet gelden op intern beroep en dat de bestreden beslissing als volgt heeft weerlegd:

“De student meldt dat het cijfer van 13/20 het gevolg is van oefeningenlessen en bijhorende assistenten die volgens de student bijzonder amateuristisch waren. Hij staft dit met fragmentarische uittreksels uit de opleidings-chat en meldt dat zelfs simpele rekensommen foutief bleken opgelost te zijn door de assistenten in de aangereikte slides. De institutionele beroepscommissie merkt op dat ze niet bevoegd is om te oordelen over hoe een opleidingsonderdeel wordt ingevuld of over de manier waarop de onderwijsactiviteiten werden aangeboden. Het ongenoegen van de student kan echter wel via diverse kanalen binnen de opleiding gemeld worden zoals bijvoorbeeld aan de facultaire ombudsdienst maar ook bij de studentenvertegenwoordigers van de opleiding en in de vakfeedback (vroegere onderwijsbeoordelingen) door studenten over de opleidingsonderdelen.

Zonder hieraan afbreuk te doen maar enkel voor de volledigheid merkt de institutionele beroepscommissie op dat uit het door de student meegestuurde fragmentarische en persoonlijke commentaar in de opleidings-chat nergens blijkt dat er foutieve oplossingen zouden zijn aangeboden, het gaat om persoonlijke en niet verder gestaafde verzuchtingen. De institutionele beroepscommissie merkt bijgevolg op dat dit fragmentarisch commentaar uit de gesloten opleidings-chat waar studenten hun persoonlijke mening geven bezwaarlijk als doorslaggevend argument kan worden weerhouden om aan de correctheid van een examencijfer te twijfelen.

De institutionele beroepscommissie beoordeelt conform haar bevoegdheden enkel het examencijfer dat voorligt en kan enkel nagaan of er een voldoende band is tussen de te examineren materie en de examenvragen.”

Verzoeker toont niet aan waarom dit motief onwettig zou zijn.

Het tweede middelonderdeel is ongegrond.

C. Derde middelonderdeel

In het derde middelonderdeel voert verzoeker een schending aan van het materieel motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel. Hij richt zijn kritiek op volgend motief in de bestreden beslissing:

“De student betwist vervolgens vraag drie waarbij hij meldt dat er een tweetal berekeningsmethodes waren die beiden niet toepasbaar waren op de vraag. Hij heeft uiteindelijk de berekeningsmethode toegepast die blijkbaar gewenst was, maar die omwille van de lengteverhouding van de platen in feite niet toepasbaar was ($l_{min}/l_{max} < 0.75$). Dit heeft geleid tot verwarring en tijdsverlies waardoor de student zelfs niet aan de tweede vraag is kunnen beginnen.

De verantwoordelijk lesgever motiveert dit onderdeel als volgt:

The introduced method for the continuous slabs should be applied only in cases for which the ratio between min and max span length is larger than 0.75. For the given example the value works out to be 0.714. So strictly speaking the student has a point. However, in practice this recommendation is often stretched as no better alternative exists. Furthermore, as stated by the student, the question explicitly asked for the corrected moments, thus, giving a clear hint at which method was to be applied. [verzoeker] obtained 13/40 (max 15/40) on questions 3. This demonstrates that he clearly knew how to solve this problem.

The deducted two points are related to an error while calculating the minimum shear resistance.

It is unfortunate that the problem statement did not fully comply with the ideal situation. Still, the student successfully solved this problem. It is doubtful that [verzoeker] spent an hour deciding if he should apply the method he knew instead of solving Q2.

De institutionele beroepscommissie acht deze motivering niet onredelijk en neemt deze integraal over. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student een punt heeft inzake de te volgen berekeningsmethode en kan aannemen dat dit tot enige verwarring en tijdverlies heeft geleid maar volgt de lesgever dat het weinig waarschijnlijk is dat de student hier dermate veel tijd verloren heeft waardoor hij de tweede vraag in zijn geheel niet meer heeft kunnen oplossen. De student behaalde overigens een mooi deelcijfer voor deze derde vraag en de institutionele beroepscommissie stelt na aftoetsing met de examenkopij van de student vast dat dit cijfer correct is.”

De Raad wijst op zijn vaste rechtspraak waarin hij uitgaat van het vermoeden van objectiviteit en deskundigheid van de docent. Bij het opstellen van het examen beschikt de docent over een ruimte autonomie, zodat deze vrij de vraagstelling, het relatieve gewicht van deze vragen en de wijze waarop deze vragen beantwoord dienen te worden kan bepalen. Daarbij staat het niet aan de Raad om zich in de plaats te stellen van de docent bij het opstellen van de examenvragen. Het is aan de student om het vermoeden van objectiviteit en deskundigheid van de docent aan het wankelen te brengen door middel van het aanvoeren van duidelijke en overtuigende elementen.

De toets door de Raad beperkt zich ertoe na te gaan of het regelgevend kader, met inbegrip van de beginselen van behoorlijk bestuur, is nageleefd bij het opstellen van de examenvraag en of

de docent bij het opstellen van de examenvraag de grenzen van de redelijkheid heeft overschreden.

Daarvan ziet de Raad *in casu* geen bewijs.

De interne beroepsinstantie benadert het argument van verzoeker immers op genuanceerde wijze en houdt wel degelijk rekening met het feit dat de opstelling van de examenvraag tot enige verwarring en tijdsverlies heeft geleid. Het standpunt van verzoeker is bijgevolg in de besluitvorming betrokken, maar de interne beroepsinstantie heeft besloten dat het weinig waarschijnlijk is dat verzoeker zoveel tijd heeft verloren dat hij geen tijd meer had om vraag 2 in het geheel op te lossen, gelet op de volgende elementen:

- Verzoeker behaalde een 13/15 op deze vraag, wat aantoonde dat hij wist hoe hij de vraag moest oplossen;
- Verzoeker verloor 2 punten vanwege een rekenfout, niet vanwege een fout betreffende de gepaste oplossingsmethode. Hierover bestond dus, blijkens het antwoord van verzoeker, geen twijfel.

Deze beoordeling van de interne beroepsinstantie komt de Raad niet onredelijk over. De loutere bewering van verzoeker dat hij door een uitgebreid denkproces over vraag 3 wél zeer veel tijd heeft verloren, is niet van aard de Raad op andere gedachten te kunnen brengen.

De Raad wijst er bovendien op dat verzoeker de 20 minuten waarin hij wachtte op een antwoord van de toezichthouder over vraag 1 van het schriftelijk oefeningenexamen, ook had kunnen gebruiken om te werken aan vraag 2. (zie de beoordeling van het tweede middelonderdeel).

Voor zover verzoeker nog aanhaalt dat hij vermoeid en koortsig was tijdens het examen ten gevolge van zijn COVID 19-vaccinatie, stelt de Raad vast dat verzoeker dit argument niet heeft aangevoerd in zijn intern beroepschrift, zodat het nieuw en onontvankelijk is conform artikel II.294, *in fine* Codex Hoger Onderwijs.

Het derde middelonderdeel is ongegrond.

D. Vierde middelonderdeel

De Raad wijst op zijn decretaal omschreven bevoegdheid. Volgens artikel II.292 Codex Hoger Onderwijs leidt de behandeling van het verzoekschrift door de Raad tot: 1° de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van de onontvankelijkheid of de ongegrondheid ervan, of; 2° de gemotiveerde vernietiging van de onrechtmatig genomen studievoortgangsbeslissing, in welk geval de Raad het bestuur kan bevelen een nieuwe beslissing te nemen, onder door de Raad te stellen voorwaarden.

Bijgevolg valt het buiten de bevoegdheid van de Raad om – zoals verzoeker vraagt – enkel de opgeloste delen van het schriftelijk oefeningenexamen in beschouwing te nemen en de onopgeloste oefening en deelvragen te laten vallen, dan wel om de punten van het mondelinge examen te laten doorwegen in de eindscore. Evenmin staat het aan de Raad om een correctie door te voeren in verband met de taak waarvan verzoeker beweert dat hij deze wel tijdig zou hebben ingediend. Dergelijke acties reiken verder dan de decretaal omschreven bevoegdheid van de Raad waarin hij gebonden is.

De Raad heeft de drie vorige middelonderdelen onderzocht en kwam hij tot de vaststelling dat er geen sprake is van een onwettigheid, dan wel een schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur. Er is dus geen reden om tot vernietiging van de bestreden beslissing over te gaan.

Voor zover verzoeker nog vraagt om rekening te houden met de behaalde resultaten van andere opleidingsonderdelen, stelt verwerende partij terecht dat deze resultaten niet relevant zijn ter beoordeling van het examenresultaat van dit specifieke opleidingsonderdeel. Volgens de vaste rechtspraak van de Raad impliceert het gegeven dat een student goed scoort op andere opleidingsonderdelen, niet dat hij een slaagcijfer moet behalen op het opleidingsonderdeel waarop hij een tekort behaalde.

Ten slotte ziet de Raad geen reden waarom het feit dat verzoeker 17/20 scoorde op het onderdeel mondeling examen, een invloed zou moeten hebben op de score voor het onderdeel schriftelijk oefeningenexamen, temeer nu de Raad geen onwettigheden in de bestreden beslissing heeft vastgesteld.

Het middel is ongegrond.

VI. Anonimisering

Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van verzoeker op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 januari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.160 van 7 januari 2022 in de zaak 2021/944

In zake: Shamille MEIJEN
                  Woonplaats kiezend te 1622 KK Hoorn (Nederland)
                  Vijzelmolen 53

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
                  Woonplaats kiezend te 8310 Brugge
                  Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 13 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepsinstantie van 5 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekende partij ontvankelijk, doch ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2021.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Verzoekster en mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekende partij is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de diergeneeskunde’.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2019-2020 geen enkele credit heeft behaald, kreeg ze een bindende voorwaarde opgelegd. Verzoekster voldeed niet aan deze bindende voorwaarde in het academiejaar 2020-2021, zodat haar de verdere inschrijving in de betrokken opleiding werd geweigerd.

Verzoekende partij stelde op datum van 15 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 5 oktober 2021 werd het intern beroep ontvankelijk, doch ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie heeft integraal kennisgenomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift. Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De interne beroepsinstantie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter rechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

De interne beroepsinstantie somt vervolgens de argumenten op om de weigering te handhaven. Ze stelt vast dat de studente over twee academiejaren heen slechts nipt voor één opleidingsonderdeel een credit behaalde (10/20). De studente was veelvuldig afwezig tijdens de examens en als ze deelnam, behaalde ze, op één uitzondering na, extreem lage cijfers.

Daarnaast geeft de studente aan bijles te hebben gevolgd voor chemie en fysica, maar zij heeft over twee academiejaren heen geen enkele keer deelgenomen aan de examens van zowel anorganische als bio-organische chemie. Bij haar twee deelnames voor het examen biomedische fysica en radioprotectie behaalde ze respectievelijk 2/20 en 4/20.

De interne beroepsinstantie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven de bewijsstukken betrokken die de studente heeft opgestuurd. Zij kan aannemen dat de woonsituatie en financiële perikelen een impact kunnen hebben gehad op de examenresultaten

van de studente, maar zij kan er niet omheen dat de studente gedurende haar twee jaren aan de UGent slechts één geslaagd examenresultaat kan voorleggen. De studente wist bovendien vorig academiejaar reeds dat ze bindende voorwaarden had, maar ook dit heeft er niet toe geleid de focus op de studies diergeneeskunde te leggen en de examenkansen te benutten. Dit sterkt de interne beroepsinstantie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de studente aanhaalt het gebrek aan studievoortgang niet (volledig) kunnen rechtvaardigen en dat de studie diergeneeskunde aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de diergeneeskunde’ aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.

De beslissing op intern beroep werd bij schrijven van 6 oktober 2021 aan verzoekende partij overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 13 oktober 2021 diende verzoekende partij een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij stelt in haar *antwoordnota* dat door de extreem slechte studievoortgang die verzoekster in de afgelopen twee academiejaren heeft gemaakt, haar leerkrediet gezakt is tot 36 studiepunten. Dat is onvoldoende opdat verzoekster zich zou kunnen inschrijven voor een bacheloropleiding. Zij behaalde immers nog niet eerder een bachelordiploma en slaagde ook nog niet voor het eerste modeltrajectjaar van de opleiding. Artikel 11 OER laat een inschrijving in een bacheloropleiding in dat geval slechts toe indien de studente over voldoende leerkrediet beschikt om de resterende vakken van het eerste modeltrajectjaar op te nemen. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster nog 52 studiepunten moet opnemen in het eerste modeltrajectjaar. Zij beschikt aldus over onvoldoende leerkrediet beschikt, zodat zij zich ook om die reden niet kan inschrijven.

Volgens verwerende partij heeft verzoekster bijgevolg geen belang bij voorliggende vordering: zelfs als die zou worden ingewilligd, kan verzoekster zich nog steeds niet inschrijven door onvoldoende leerkrediet. Verzoekster zou evenwel een uitzondering kunnen vragen op die leerkredietvereiste, maar deed dit nog niet.

Beoordeling

De Raad is van oordeel dat verzoekster wel degelijk beschikt over het rechtens vereiste belang bij haar beroep. Dat verzoekster, blijkens de antwoordnota, op dit moment sowieso niet zou kunnen inschrijven in een bacheloropleiding omwille van onvoldoende leerkrediet, ontnemt haar niet het belang om de nietigverklaring te vragen van de beslissing om haar de verdere inschrijving te weigeren wegens het niet behaald hebben van de opgelegde bindende voorwaarde. Niets belet verzoekster immers om – zoals verwerende partij ook zelf aanhaalt – een uitzondering te vragen op deze leerkredietvereiste, waarna zij mits gunstig antwoord wel opnieuw kan inschrijven in een bacheloropleiding.

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat de verzoekende partij zich in een enig middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster is het niet eens met de argumenten die worden aangehaald in de interne beroepsbeslissing, met name dat ze veelvuldig afwezig was tijdens de examens, alsook dat ze onvoldoende punten heeft behaald voor chemie en fysica, ondanks bijles. Verzoekster stelt dat ze op aanbevelen van een medewerker van het monitoraat niet deelnam aan verschillende examens tijdens de tweede zitting. Zij verwijst hiervoor naar een gesprek dat zij heeft gehad met de monitoraatsmedewerker omtrent haar persoonlijke situatie. Verzoekster moest namelijk nog heel wat dingen regelen voor haar rechtszaak en financiën, waardoor ze zich niet zou kunnen focussen op haar studies. Achteraf gezien had ze beter de opgelegde bindende voorwaarde reeds aangevochten, maar dat was al te laat.

Daarnaast bevestigt verzoekster dat ze zich aan het begin van het academiejaar 2020-2021 inschreef voor bijles voor de vakken fysica en chemie. Ze heeft deze lessen echter slechts tot begin november kunnen volgen omdat toen haar haar uitkering werd stopgezet. Volgens haar vormen de behaalde scores dan ook geen representatief beeld.

Verzoekster verduidelijkt dat haar financiële situatie ondertussen stabiel is waardoor ze de bijlessen opnieuw zou kunnen opstarten. Er is ook geen risico meer dat ze haar woning zou verliezen. Verzoekster benadrukt dat het mentaal heel zwaar is wanneer iemand alles dreigt te verliezen. De grote onzekerheid die de situatie met zich meebracht, leidde bij verzoekster tot moeilijkheden om zich te focussen en om te presteren.

Verwerende partij stelt in haar *antwoordnota* dat de bestreden beslissing gebaseerd is op artikel 24, §1 OER 2020-2021. Artikel 24 OER is op zijn beurt de implementatie en specificatie in het OER van artikel II.246, §1 Codex Hoger Onderwijs. Deze bepaling voorziet twee hypothesen waarin het de universiteitsbesturen is toegelaten om een inschrijving te weigeren. Ze kan een inschrijving weigeren (1) indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of (2) indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren.

Verwerende partij merkt op dat de betrokken instelling niet verplicht is om in deze omstandigheden een student te weigeren. Ze kan oordelen dat er voldoende vooruitzichten op verbetering zijn en beslissen om een student ondanks zijn zwakke prestaties in voorgaande academiejaren toch nog in te schrijven. De beslissing om een student al dan niet toch nog te laten inschrijven behoort daarbij tot de discretionaire beoordelingsbevoegdheid van de interne beroepsinstantie. De Raad heeft hierop slechts marginaal toezicht en kan een dergelijke beslissing maar vernietigen als zou blijken dat deze kennelijk onredelijk is.

In het voorliggende geval heeft verzoekster de opgelegde bindende voorwaarde niet behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat haar inschrijving wordt geweigerd. Dat is *in casu* ook gebeurd, en de interne beroepsinstantie heeft deze weigering in beroep bevestigd. De interne beroepsinstantie was van oordeel dat het op dit ogenblik geen zin heeft om verzoekster nogmaals toe te laten om in te schrijven onder bindende voorwaarden. Volgens verwerende partij is deze beslissing zeker niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verwerende partij stelt dat de studievoortgang van verzoekster hoe dan ook extreem traag verloopt. In haar eerste jaar van inschrijving behaalde ze geen enkele credit en in het afgelopen academiejaar behaalde ze uiteindelijk in de tweede zittijd één credit, zij het zeer nipt (10/20). Verwerende partij stelt vast dat verzoekster zeer frequent ongewettigd afwezig is op examens en de weinige keren waarop ze aan een evaluatie deelnam, was haar resultaat bijzonder slecht.

Verwerende partij stelt vast dat de studente in haar intern beroepsschrift wees op problemen met de burens in het academiejaar 2019-2020 en problemen door waterschade in het eerste trimester van het academiejaar 2019-2020, alsook op financiële problemen in het afgelopen academiejaar. Ze stipt aan dat de interne beroepsinstantie deze argumenten onvoldoende overtuigend vond om haar toch nog opnieuw te laten inschrijven voor de bachelor diergeneeskunde. De interne beroepsinstantie wees daarbij op haar vele afwezigheden en slechte examencijfers, en op het feit dat ze, ondanks ze aangeeft bijles te volgen voor chemie en fysica, ook aan de examens over die vakken niet deelneemt. Volgens verwerende partij is deze beoordeling allerm minst onredelijk in de gegeven omstandigheden: de problemen waarmee verzoekster geconfronteerd werd kunnen dan wel een invloed hebben gehad op haar prestaties, maar zij kunnen de nagenoeg totale afwezigheid van studievoortgang niet verklaren. Verwerende partij meent dat niets erop wijst dat de problemen van verzoekster van die aard waren dat het onmogelijk zou zijn geweest om ten minste te proberen deel te nemen aan de examens.

Waar verzoekster in haar extern beroep nogmaals wijst op haar financiële problemen, die nu opgelost zijn, verwijst verwerende partij naar het voorgaande. Wat het advies van het monitoraat om niet deel te nemen aan de tweede zittijd betreft, merkt verwerende partij op dat verzoekster dit argument niet heeft voorgelegd aan de interne beroepsinstantie waardoor die niet verweten kan worden er geen rekening mee te hebben gehouden bij de beoordeling. Bovendien ligt er ook geen enkel bewijs voor dat de monitoraatsmedewerker dergelijk advies zou hebben gegeven.

Ten slotte wijst verwerende partij erop dat deze weigering tot inschrijving slechts geldt gedurende één academiejaar, met dien verstande dat ze bij elke herinschrijving met een jaar wordt verlengd tot zolang ze niet wordt opgeheven door de interne beroepsinstantie (artikel 24, §8, alinea 3 OER 2021-2022). Dat betekent dat verzoekster bij de start van het academiejaar

2021-2022 opnieuw de (gemotiveerde en met bewijsstukken gestaafde) vraag kan stellen aan de interne beroepsinstantie om opnieuw te worden toegelaten tot inschrijving.

Beoordeling

Artikel 24, § 1 OER bepaalt:

“§1 Bindende voorwaarden en weigering tot inschrijving bij diplomadoelcontracten:

1° Indien de student voor minder dan 50% van de opgenomen studiepunten credits behaalt (d.i. een studierendement van minder dan 50%), zal bij de eerstvolgende inschrijving voor dezelfde opleiding (ongeacht de taalvariant) een bindende voorwaarde worden opgelegd. De studievoortgang wordt afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36.

2° De inhoud van de bindende voorwaarde zoals vermeld in 1° wordt bepaald in het Onderwijs- en examenreglement geldig voor het academiejaar waarin de student een volgende keer inschrijft voor dezelfde opleiding (ongeacht de taalvariant). Voor academiejaar 2020-2021 geldt dat de student voor minstens 50% van de opgenomen studiepunten credits moet verwerven. Bovendien, indien de student bijkomend voor minder dan 50% van de studiepunten van het eerste deliberatiepakket credits behaalde, dient de student voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten die behoren tot het eerste deliberatiepakket van de bacheloropleiding credits te verwerven. De studievoortgang wordt afzonderlijk per opleiding berekend (bv. bachelor, master, schakelprogramma ...) conform het opleidingsaanbod zoals vastgelegd in artikel 36. 3° Wanneer de student vervolgens niet voldoet aan de bovenvermelde voorwaarde, wordt een volgende inschrijving via een diplomadoelcontract voor dezelfde opleiding (ongeacht de taalvariant), of voor het desbetreffende gemeenschappelijk aanloopstuk tot verschillende opleidingen, geweigerd.”

Artikel 24, § 9 OER bepaalt verder:

“§9. Tegen het opleggen van bindende voorwaarden alsook tegen weigering tot inschrijving, kan jaarlijks conform artikel 100 beroep worden aangetekend bij de Institutionele Beroepscommissie die omwille van uitzonderlijke omstandigheden de inschrijving alsnog kan toestaan.”

Verzoekster betoogt in essentie dat de bestreden beslissing van de interne beroepsinstantie kennelijk onredelijk is omdat deze ten onrechte zou oordelen dat de omstandigheden van verzoekster, geen “uitzonderlijke omstandigheden” in de zin van artikel 24, § 9 OER uitmaken.

Een eerste middelonderdeel is gericht tegen volgend motief in de bestreden beslissing:

“De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente over twee academiejaren heen slechts nipt voor één opleidingsonderdeel een credit behaalde (10/20). De studente was veelvuldig afwezig tijdens de examens en als ze deelnam behaalde ze, op één uitzondering na,

extreem lage cijfers. Ze benutte bijgevolg de gegeven examenkansen zeer weinig wat tot de voorliggende weigering heeft geleid.”

Verzoekster betoogt dat zij het advies van dhr. [B.M.], medewerker bij het monitoraat, gevolgd heeft om niet deel te nemen aan de herkansingen in de tweede zitperiode van het academiejaar 2020-2021 omdat dit volgens hem “geen meerwaarde zou hebben”.

Nog daargelaten de vraag of dit middelonderdeel ontvankelijk is, nu verzoekster hiervan geen melding heeft gemaakt in haar intern beroepsschrift, stelt de Raad vast dat het in ieder geval ongegrond is, aangezien er noch in het administratief dossier, noch in het stukkenbundel van verzoekster enig bewijs van de inhoud van het gesprek met dhr. [B.M.] terug te vinden is. Ter zitting bevestigt verzoekster immers dat dit gesprek is doorgegaan via Zoom en dat er geen schriftelijke neerslag van bestaat. Ook verwerende partij verwijst naar het gebrek van enig bewijsstuk dat de stelling van verzoekster zou staven. In die omstandigheden kan de Raad zijn oordeel niet baseren op loutere beweringen die geen steun vinden in het administratief dossier.

Bovendien, zelfs indien bewezen zou zijn dat verzoekster verkeerdelijk werd geïnformeerd, dan nog verklaart dit gegeven niet waarom verzoekster veel examenkansen tijdens het *academiejaar 2019-2020* niet heeft benut. De bestreden beslissing is immers niet enkel gebaseerd op het gebrek aan deelname aan examenkansen tijdens het academiejaar 2020-2021, maar ook tijdens het academiejaar 2019-2020.

Ten overvloede wenst de Raad toch het volgende op te merken. Indien dhr. [B.M.] als lid van het monitoraatsteam inderdaad aan verzoekster zou hebben meegedeeld dat deelname aan de tweede zitperiode “geen meerwaarde” zou hebben, staat vast dat hij hiermee verzoekster verkeerdelijk heeft geïnformeerd omtrent de gevolgen van niet-deelname aan haar tweede ziteksamens, zeker nu verzoekster een bindende voorwaarde was opgelegd. Dergelijke praktijken, indien bewezen, zou de Raad ten zeerste afkeuren, nu van een hogeronderwijsinstelling en haar onderwijspersoneel mag worden verwacht dat zij studenten correcte informatie verschaffen inzake de studievoortgangsbewakingsmaatregelen en de gevolgen van hun keuzes – zoals deelname of niet-deelname aan examens – daarop.

Het tweede middelonderdeel is gericht tegen volgend motief in de bestreden beslissing:

“De studente geeft aan bijles gevolgd te hebben voor chemie en fysica, doch nam over twee academiejaren heen geen enkele keer deel aan de examens van zowel anorganische als bio-

organische chemie en behaalde bij haar twee deelnames voor het examen biomedische fysica en radioprotectie respectievelijk 2/20 en 4/20.”

Verzoekster laat gelden dat zij maar 1,5 maand bijles heeft gevolgd en dat zij deze bijles omwille van financiële redenen nadien heeft moeten stopzetten.

Dit doet in de ogen van de Raad evenwel geen afbreuk aan de vaststelling van de interne beroepsinstantie:

- dat deze bijlessen hoe dan ook niet tot een gunstig resultaat hebben geleid, gelet op de examenresultaten van verzoekster voor de opleidingsonderdelen biomedische fysica en radioprotectie;
- dat verzoekster niet deelnam aan de examens voor de opleidingsonderdelen anorganische en bio-organische chemie en;
- dat verzoekster slechts één credit behaalde op twee academiejaren.

Gelet op de inhoud van het administratief dossier en de aangevoerde beroepsargumenten kon de interne beroepsinstantie redelijkerwijze aannemen dat de zeer beperkte studievoortgang van verzoekster, met name slechts 8 gerealiseerde studiepunten van de 120 opgenomen studiepunten, niet alleen verklaard kon worden door de financiële problemen van verzoekster. Bijgevolg is het niet onredelijk dat de interne beroepsinstantie de weigering tot inschrijving voor de opleiding Bachelor of Science in de diergeneeskunde aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2021-2022 heeft bekrachtigd.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwierpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 januari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.161 van 7 januari 2022 in de zaak 2021/958

In zake: Jean-Pierre HABİYAMBERE
Woonplaats kiezend te 9200 Dendermonde
Theodoor Vermeylenstraat 7 bus 3

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 1 juli 2021 waarbij aan verzoeker een score van 10 op 20 werd toegekend voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 30 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend. Verzoeker heeft een wederantwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2021.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Verzoeker en mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master of Science in de industriële wetenschappen: chemie’.

Voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ bekomt verzoeker een examencijfer van 10/20.

Verzoeker stelde op datum van 7 juli 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 15 juli 2021 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker op 22 juli 2021 een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 6.875 van 13 september 2021 heeft de Raad de beslissing van de interne beroepsinstantie vernietigd.

De interne beroepsinstantie herneemt haar besluitvorming en neemt op 30 september 2021 een nieuwe beslissing. Ze beslist om het interne beroep alsnog af te wijzen als ongegrond. Hierbij geeft zij de volgende motivering:

De institutionele beroepscommissie heeft inzage gekregen in het beoordelingsformulier, de masterproef van de student met daarin aantekeningen door de promotor, relevant e-mailverkeer en een bijkomende motivering van de promotor.

De institutionele beroepscommissie heeft het intern beroep een eerste keer behandeld op haar vergadering d.d. 15 juli 2021. De commissie wees het beroep af als ongegrond.

De student stelde tegen deze beslissing beroep in bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen. Bij arrest nr. 6.875 d.d. 13 september 2021 vernietigde de Raad de beslissing van de institutionele beroepscommissie. De Raad was van oordeel dat de toegekende score onvoldoende was gemotiveerd. De Raad gaf daarbij aan:

“Wanneer in een evaluatiefiche een bepaald beheersingsniveau van een basiscompetentie wordt aangekruist, moet ook duidelijk gemaakt worden waarom net dat niveau werd aangestipt. Het spreekt voor zich dat niet alle criteria even grondig gemotiveerd moeten worden: voor een student is het van groter belang te weten waarom hij op bepaalde evaluatiecriteria onvoldoende scoort en wat zijn tekortkomingen in dat kader precies zijn. De motivering kan bijgevolg dieper ingaan op de criteria waarop de student onvoldoende scoort”.

De Raad verwees daarbij ook nog naar het bepaalde in het facultaire reglement over de masterproef: “Als de score op een van de vier evaluatiecategorieën of op een van de onderliggende evaluatiecriteria lager is dan 10/20 dan is een duidelijke motivering noodzakelijk”. De Raad gaf vervolgens aan dat hij in de bestreden beslissing geen motivering terugvindt voor de sub-evaluatiecriteria “creativiteit”

(onderdeel van het eerste evaluatiecriterium “Beoordeling van de persoonlijke aspecten”), “innovatief aspect” (onderdeel van het tweede evaluatiecriterium “Beoordeling van de praktische realisatie”) en “vormgeving” (onderdeel van het derde evaluatiecriterium “Beoordeling van de masterproeftekst of het product”).

De Raad heeft zijn vernietiging enkel gesteund op dit motiveringsgebrek. Hij is niet ingegaan op de andere argumenten die de student naar voor bracht in zijn extern beroep. De institutionele beroepscommissie neemt deze argumenten wel mee in aanmerking. In zijn extern beroep bracht de student bijkomend nog volgende argumenten naar voor:

- *De interne beroepscommissie werd misleid door de halve waarheid die de promotor heeft verteld over het bestellen van 85FGPA. Hij wijst erop dat het niet de eerste keer is dat het product wordt besteld door één van de begeleiders, en dat het product op dezelfde manier en termijn werd besteld als in het eerste semester, maar het product later werd geleverd. Hij merkt ook op dat de begeleiders perfect wisten hoeveel vloeistof hij wanneer nodig had, en dus zelf konden inschatten wanneer er opnieuw besteld moest worden. Hij stelt ook dat het product werd besteld op een ogenblik waarop er nog voorraad was voor twee weken. Hij wijst erop dat de contactpersoon die dit product ging leveren met pensioen ging, en dat hij daar niet van op de hoogte was.*
- *De student gaat in zijn extern beroep verder in op het argument dat hij eerder aanbracht en waarin hij stelde dat er een discrepantie is in de beoordeling van zijn masterproef in die zin dat het niet normaal is dat hij meer punten behaalt op items waar nochtans meer negatieve opmerkingen over worden gegeven en minder punten op items waar nauwelijks opmerkingen over worden gegeven.*
- *De student is van mening dat hij geen correcte feedback heeft gekregen omdat hij geen inzage heeft gekregen in het evaluatieformulier en dat evaluatieformulier op 9 juli nog steeds niet volledig aangekruist zou zijn geweest. Hij stelt ook dat de kruisjes op het evaluatieformulier pas na 9 juli zouden zijn aangebracht.*
- *De student wijst erop dat zijn promotor in de feedback die hij gaf aan de institutionele beroepscommissie heeft gesteld dat er in de thesis fouten staan, maar er wordt geen enkele fout geciteerd.*
- *De promotor zegt in zijn commentaar enkel iets over drie evaluatiecriteria maar er zijn nog 13 andere evaluatiecriteria waarover niets wordt gezegd.*
- *Wat de mondelinge verdediging betreft, stelt verzoeker dat de promotor overdrijft waar hij stelt dat verzoeker geen enkele vraag heeft kunnen beantwoorden op de mondelinge verdediging. Hij verwijst ter zake naar een bericht van één van zijn begeleiders na de verdediging waarin deze opmerkt dat de presentatie goed was gegeven.*

- *De student gaat dieper in op zijn afwezigheden bij SEM-EDS metingen. Hij zegt dat het doel van die metingen ook achteraf online kon worden gerealiseerd want dat de beelden ook online konden worden geanalyseerd samen met de begeleiders en dat dit ook is gebeurd.*
- *Uit een passage in de motivering door de promotor waarbij die erop wijst dat een masterproef een zelfstandig werk is, leidt de student af dat de promotor ervan uitgaat dat hij zijn thesis niet zelf heeft geschreven, wat hij een vooroordeel noemt. Hij vraagt zich ook af of hij zich niet mag laten begeleiden bij het schrijven van een masterproef. Hij beklemtoont dat hij zijn masterproef wel degelijk zelfstandig heeft gemaakt.*

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student voor zijn masterproef 10/20 kreeg. Blijkens het evaluatieformulier werden volgende deelscores toegekend:

- *Beoordeling van persoonlijke aspecten: 11/20 (10% van de totaalscore)*
  - ✓ *Creativiteit: zwak*
  - ✓ *Inzet: voldoende*
  - ✓ *Kritische zin: net geslaagd*
  - ✓ *Zelfstandigheid: voldoende*
- *Beoordeling van de praktische realisatie: 10/20 (40% van de totaalscore)*
  - ✓ *Wetenschappelijke aanpak: voldoende*
  - ✓ *Technische uitwerking: voldoende*
  - ✓ *Rapportering over dagelijks werk: net geslaagd*
  - ✓ *Resultaat: net geslaagd*
  - ✓ *Innovatief aspect: zwak*
- *Beoordeling van de masterproeftekst of het product: 10/20 (30% van de totaalscore)*
  - ✓ *Wetenschappelijke kwaliteit: zwak*
  - ✓ *Technische kwaliteit: voldoende*
  - ✓ *Vormgeving: zwak*
  - ✓ *Structuur: net geslaagd*
  - ✓ *Taalgebruik: voldoende*
  - ✓ *Extended abstract: net geslaagd*
  - ✓ *Duurzaamheidsreflectie: voldoende*
- *Beoordeling van de verdediging: 11/20 (20% van de totaalscore)*
  - ✓ *Voorstelling: goed*
  - ✓ *Beantwoording van de vragen: zwak*

Rekening houdende met de gewichten van de diverse onderdelen, gaf dat een eindscore van 10,3/20 wat werd afgerond tot 10/20.

Deze score werd vervolgens als volgt toegelicht op het evaluatieformulier:

* Jean-Pierre did not always show up to appointments.

* Evaluation and discussion of the data lacked depth and critical reflection.

* SEM analysis was mainly carried out by the supervisors and even though Jean-Pierre was frequently asked to attend, he did not often. This made correct interpretation of the results from his side hard as the context was barely known.

* Jean-Pierre was not able to answer questions in an adequate manner. He often tried to circumvent the actual question by mentioning numerous topics which were somewhat related.

* Intermediate thesis presentations were of below average quality. Nevertheless, Jean-Pierre did take the given feedback and applied it to his final presentation, making the final presentation worthwhile.

Nadat het intern beroep was ingesteld, gaf de promotor nog volgende verduidelijking aan de institutionele beroepscommissie:

“1) In zijn argumentatie rukt Jean Pierre bepaalde zinnen uit de context en gebruikt hij onvolledige statements om zijn zaak te maken. Zo vermeldt hij in zijn brief als twee aparte statements dat enerzijds “One: SEM analysis was mainly carried out by the supervisors.” En anderzijds. “Two: Jean-Pierre was frequently asked to attend, he did not often. This made correct interpretation of the results from his side hard as the context was barely known.” zouden bijgedragen hebben tot zijn eindscore als aparte argumenten. In onze motivering in Plato is duidelijk dat dit 1 geheel vormt en dat die beide zinnen samen moeten gezien worden. Het is inderdaad zo dat masterstudenten niet zo maar met deze dure apparatuur mogen werken en zeker al niet zonder begeleiding, maar we verwachten dat ze zoveel mogelijk wel aanwezig zijn tijdens de sessies waar hun samples bekeken worden omdat dit hen helpt diepgaander inzicht te krijgen in hun thesisonderzoek. Door zijn frequente afwezigheid heeft Jean-Pierre nooit de noodzakelijke inzichten verworven om de gemaakte beelden correct te interpreteren. Dat blijkt uit de Teams interacties met zijn begeleiders. Dat bleek tijdens de eerste versies van zijn thesis. Dat blijkt uit de finaal ingediende versie van zijn thesis (ondanks de uitgebreide input van de begeleiders) en dat blijkt ook zeer duidelijk uit het feit dat hij op geen enkele vraag na de verdediging een afdoend antwoord heeft kunnen geven (wat hij zelf trouwens ook duidelijk toegeeft, zie kopie van zijn mail van 2 juli in bijlage). Dat geeft eigenlijk de rode draad aan in zijn thesis. Dit werd in de motivering op Plato gestaafd door de bullet “SEM analysis was mainly carried out by the supervisors and even though Jean-Pierre was frequently asked to attend, he did not often. This made correct interpretation of the results from his side hard as the context was barely known.” en “Evaluation and discussion of the data lacked depth and critical reflection.” Hierbij kan ik nog aanvullen dat hij steeds uitgebreid verwijst naar de interactie met zijn begeleiders, maar hierbij volledig voorbij gaat aan het feit dat een thesis ook een zelfstandig werk is waarbij hij zelf moet groeien in zijn kennis, inzichten en kritische reflectie over de data en hun analyse. Hij verwacht bespreking doorheen het jaar (waarbij zijn bijdrage zeer beperkt was) met (het

gebrek aan) eigen discussie en verwerking in de masterproeftekst. Hij voldoet bijgevolg niet aan de eindcompetenties (zie studiefiche) zoals

- a. “Kritisch kunnen omgaan met (onderzoek)resultaten (zowel van anderen als van zichzelf).” De wetenschappelijke diepgang ontbreekt duidelijk in zijn werk, het finale manuscript bevat fouten en dat alles blijkt ook uit zijn antwoord op de vragen tijdens de verdediging
- b. “Informatie kunnen opzoeken en deze kritisch kunnen verwerken.” Hierbij verwijst ik bijvoorbeeld naar het gebrek aan het linken van de bekomen resultaten met beschikbare wetenschappelijke literatuur
- c. “Adequaat kunnen communiceren over de eigen masterproef en deze ook wetenschappelijk gefundeerd kunnen presenteren, zowel voor vakgenoten als niet-vakgenoten.” Waarbij ik verwijst naar het zinsdeel rond wetenschappelijk gefundeerd presenteren waar hij niet aan voldeed, zie ook mijn bovenstaande argumentatie.

2) Zijn argumentatie rond niet opdagen voor afspraken is fragmentarisch. Ik verwijst hierbij ter illustratie naar de toegevoegde mail van 12/3 waarbij hij pas ‘s avonds, na expliciete vraag van de begeleider, aangaf dat hij er niet was omdat hij een verstopte neus had en beweerde dat hij een verwittiging voor zijn afwezigheid naar de verkeerde persoon stuurde. Hierbij kan ik nog aangeven dat hij verwijst naar de onbeschikbaarheid van de 85FGPA oplossing als reden voor zijn afwezigheid op een ander moment.

Dit was een gevolg van het feit dat hij zelf, ondanks het feit dat hem duidelijk gevraagd werd tijdig te melden als de oplossing bijna op was, dit niet gedaan had. Hiermee faalt hij ook in de eindcompetentie “In staat zijn om een onderzoeksvraag te formuleren en om een projectplanning op te maken.” in het aspect van een projectplanning op te maken

3) Voor de meeste andere eindcompetenties kunnen zijn prestaties als nipt voldoende beschouwd worden.”

De institutionele beroepscommissie sluit zich aan bij deze argumentatie, en verwijst in dat verband ook nog naar het manuscript van de masterproef van de student, waarop door de begeleiders van de student opmerkingen zijn aangebracht. Die opmerkingen tonen aan dat de masterproef nog steeds heel wat fouten, slordigheden en andere onvolkomenheden vertoont, die de score mee verantwoorden.

Wat de diverse beoordelingscriteria betreft, komt de institutionele beroepscommissie, mede op basis van aanvullende informatie van de promotor, tot volgende beoordeling:

Beoordeling van de persoonlijke aspecten:

- Creativiteit: Zwak

De student heeft moeite om correct de bekomen resultaten te interpreteren en vervolggexperimenten voor te stellen. Dit bleek vaak een resultaat te zijn van een beperkte achtergrondkennis. Hij had heel veel

begeleiding en feedback nodig. Dat blijkt niet enkel uit de vele contacten die er zijn geweest met zijn begeleiders, maar ook uit de vele aantekeningen op tussentijdse versies die verzoeker indiende.

- *Inzet: Voldoende*

Bepaalde afspraken werden niet nagekomen, maar meestal was de student wel op tijd met het aanleveren van zijn werk. Daarnaast kwam hij in het labo ook over als gemotiveerd om te werken.

- *Kritische zin: Net geslaagd*

De student probeerde te reflecteren op zijn resultaten, maar dit was in veel gevallen niet correct en moest altijd bijgestuurd worden. Hierin werd en wordt niet echt een gunstige evolutie vastgesteld. Vergelijking van de tussentijdse versie en de eindversie van de masterproef tonen dat ook aan. En ook in de eindversie van zijn masterproef worden herhaaldelijk opmerkingen gegeven die wijzen op een gebrek aan kritische zin. De institutionele beroepscommissie verwijst ter zake naar het door de promotor en begeleiders geannoteerde manuscript, dat ze als bijlage toevoegt aan deze beslissing.

- *Zelfstandigheid: Voldoende*

De student werkte weliswaar zelfstandig in het labo, maar bijna alle experimenten werden gepland en bedacht door de begeleiders. Indien geen input van de begeleider kwam, kwam de student gewoon niet naar het labo. Dit toont aan dat zijn zelfstandigheid heel beperkt was. De student was ook herhaaldelijk afwezig bij SEM-EDS-metingen. De beelden hiervan werden achteraf weliswaar ter beschikking gesteld en online besproken met de begeleider, maar zijn afwezigheid zorgde er wel voor dat niet hij maar de begeleider uitmaakte waarvan detailbeelden werden gemaakt, en dat de student onvoldoende leerde om zelf aan te geven wat belangrijk was om te bekijken en wat niet.

Beoordeling van de praktische realisatie:

- *Wetenschappelijke aanpak: Voldoende*

De achtergrondkennis liet vaak wat te wensen over. De student leek bepaalde basisprincipes niet volledig te vatten, waardoor hij het vakgebied ook niet volledig goed beheerste. De analyse van de vraagstelling was beperkt. De student werkte voor zijn literatuurstudie ook vooral met (meer algemene) handboeken, en te weinig met papers waardoor het werk ook te weinig werd gekaderd in hedendaags onderzoek.

- *Technische uitwerking: Voldoende*

De technische kant van de proefopstelling werd uitgewerkt door de begeleiders en een voorgaande thesisstudent. De technische input/ suggesties tot verbeteringen van de kant van de student waren heel beperkt.

- *Rapportering over het dagelijkse werk: Net geslaagd*

Hoewel de student zeker een poging deed tot rapportering, was die vaak beperkt en ook warrig en onduidelijk. Resultaten werden soms fout benoemd om dan achteraf gecorrigeerd te moeten worden. In de loop van het thesisonderzoek werd duidelijk dat de student moeite had om de grotere hoeveelheid resultaten op een duidelijke en correcte manier te rapporteren.

- *Resultaat: Net geslaagd*

Er zijn nog steeds veel openstaande vragen bij dit onderwerp en de student slaagde er niet in om zelfstandig op een gestructureerde manier dit aan te pakken. De institutionele beroepscommissie verwijst ook hier naar de geannoteerde versie van de masterproef, waarop nog talrijke onvolkomenheden en fouten werden aangeduid.

- *Innovatief aspect: Zwak*

De proefopstelling die in deze thesis werd gebruikt is slechts een basisopstelling. De innovatieve aanpak die van een industrieel ingenieur wordt verwacht bleef echter zeer beperkt en beneden alle verwachtingen. Op het einde van de thesis was aan de opstelling geen enkele technische verbetering aangebracht.

Beoordeling van de masterproeftekst of het product:

- *Wetenschappelijke kwaliteit: Zwak*

De thesis werkt niet naar een conclusie, maar is eerder het weergeven en overlopen van verschillende testen. Hierbij wordt nauwelijks teruggerepen naar het uiteindelijke doel. Er wordt doorheen het werk te weinig verwezen naar voorgaand wetenschappelijk onderzoek. Hierdoor worden conclusies nauwelijks tot niet onderbouwd. Ook het eindproduct blijft tenslotte talrijke fouten en onvolkomenheden vertonen (zie het geannoteerde manuscript).

- *Technische aspecten: Voldoende*

De technische aspecten zijn in de thesis voldoende besproken.

- *Vormgeving: Zwak*

Het is duidelijk dat de student maar net op tijd klaar was met zijn thesis, bepaalde zaken zoals bijschriften, referenties, figuren... staan niet op punt. Hierdoor komt het geheel slordig over. Ook in dat verband verwijst de institutionele beroepscommissie naar de opmerkingen die ter zake worden gemaakt op het manuscript van de masterproef (opmerkingen rond lay-out, verkeerde nummering van figuren, ontbrekende referenties en verwijzingen, ...)

- *Structuur: Net geslaagd*

Het werk heeft structuur, maar bepaalde onderdelen zijn niet aanwezig, zoals de vertaling van de abstract. Hoe verder men in de thesis komt, hoe warriger de structuur wordt. Verscheidene malen staan stukken tekst inhoudelijk niet op hun plaats (zie ook aanduidingen op het manuscript). Door de beperkte verwijzing naar de literatuur mist het geheel een wetenschappelijke discussie van de resultaten.

- Taalgebruik: Voldoende

Taalgebruik is aanvaardbaar maar deze is soms heel beschrijvend en te weinig wetenschappelijk van aard.

- Extended abstract: Net geslaagd

Het extended abstract is een gestructureerde samenstelling van stukken tekst en figuren/tabellen uit het werk, maar het is geen herwerkte synthese van de thesis. De vormgeving en structuur laat te wensen over en het is bovendien niet beknopt geschreven. De Nederlandstalige versie ontbreekt.

- Duurzaamheidsreflectie: Voldoende

Er is een duidelijk overzicht, echter ontbreekt wat structuur.

Beoordeling van de openbare verdediging:

- Voorstelling: Goed

De student bracht een duidelijk verhaal met een logisch opgebouwde presentatie.

- Beantwoording van de vragen: Zwak

Zoals ook reeds gesteld op het evaluatieformulier, kon de student de vragen meestal niet beantwoorden of antwoordde hij totaal naast de kwestie. De institutionele beroepscommissie merkt hierbij op dat de student in zijn verzoekschrift ook aangeeft dat deze commentaar correct is.

Op grond van dat alles is de institutionele beroepscommissie van oordeel dat het gegeven examencijfer een correcte, en bovendien erg milde beoordeling is van de prestaties van de student. De commissie ziet dan ook geen reden om de student een hoger cijfer toe te kennen.

Wat de argumenten van de student betreft, komt de institutionele beroepscommissie tot volgende conclusies.

De student geeft aan gedurende het academiejaar veel voor de masterproef gewerkt te hebben (o.a. 52 labotesten), ook tijdens de vakanties en op feestdagen. De institutionele beroepscommissie kan aannemen dat de student veel tijd in zijn masterproef geïnvesteerd heeft maar dat is voor masterproeven, als sluitstuk van een opleiding, ook niet ongebruikelijk. Het vak telt overigens ook 18 studiepunten wat

overeenkomt met ongeveer 540 uur activiteiten. De institutionele beroepscommissie wijst er bovendien op dat een examencijfer toegekend wordt op basis van de bereikte eindcompetenties en niet op basis van de geïnvesteerde tijd, en merkt daarbij op dat de tijd die een student investeert in zijn masterproef niet weerspiegelt of en in welke mate die student de competenties die met de masterproef worden nagestreefd ook effectief heeft bereikt.

De student merkt op dat hij 20 dagen moest wachten op een (85FGPA) oplossing die nodig was voor zijn testen. In zoverre de student hiermee wil aangegeven dat hij hierdoor cruciale tijd heeft verloren wat een negatieve invloed zou kunnen hebben gehad op zijn masterproefscore, stelt de institutionele beroepscommissie vast dat

zijn promotor hierover opmerkt:

“Hierbij kan ik nog aangeven dat hij verwijst naar de onbeschikbaarheid van de 85FGPA oplossing als reden voor zijn afwezigheid op een ander moment. Dit was een gevolg van het feit dat hij zelf, ondanks het feit dat hem duidelijk gevraagd werd tijdig te melden als de oplossing bijna op was, dit niet gedaan had. Hiermee faalt hij ook in de eindcompetentie “In staat zijn om een onderzoeksvraag te formuleren en om een projectplanning op te maken.””

De student geeft in zijn extern beroep aan dat hij het niet eens is met deze opmerking, en stelt dat de institutionele beroepscommissie hierdoor wordt misleid. Hij wijst erop dat het niet de eerste keer is dat het product wordt besteld door één van de begeleiders, en dat de bestelling op dezelfde manier en termijn werd besteld als in het eerste semester, maar het product later werd geleverd. Hij merkt ook op dat de begeleiders perfect wisten hoeveel vloeistof hij wanneer nodig had, en dus zelf konden inschatten wanneer er opnieuw besteld moest worden.

De institutionele beroepscommissie merkt vooreerst op dat de vraag of de student tijdig had doorgegeven dat er 85FGPA bijbesteld moest worden, in se niet relevant is. Dat hij dat niet tijdig heeft gedaan, heeft immers op zich geen invloed gehad op zijn score, en heeft niet geleid tot puntenaftrek.

Anderzijds heeft het ook niet geleid tot een bijstelling van de punten in positieve zin, nu die late levering niet beschouwd kan worden als overmacht, en nu de prestaties van de student hoe dan ook eveneens blijven wat ze zijn en er niet uitgemaakt kan worden of ze anders zouden zijn geweest indien het product in de betrokken periode wel sneller beschikbaar was geweest.

Die late levering had ook niets te maken met het pensioen van “de persoon die het product ging leveren” zoals de student nochtans beweert. Wel is het zo dat de contactpersoon aan wie de begeleidster de bestelling gewoonlijk doorgeeft, in antwoord op de bestelling had laten weten dat hij op pensioen ging

en de bestelling had doorgegeven aan een collega, maar uit niets blijkt dat daardoor de levering werd vertraagd.

Het blijft vervolgens een feit dat het feit dat er op een gegeven moment geen voorraad aan 85FGPA meer aanwezig was in het labo, wel degelijk ook minstens gedeeltelijk aan eigen nalatigheid van de student is te wijten. Het zijn wel degelijk de studenten die verantwoordelijk zijn om de voorraden aan producten die ze nodig hebben voor experimenten bij te houden en tijdig aan te geven als er producten moeten worden bijbesteld. Dat is niet de taak van de coördinator van het labo, noch van (andere) begeleiders van een onderzoek. In dat verband merkt de commissie op dat de opmerking dat de begeleiders zelf hadden moeten weten dat er bijbesteld moest worden nu ze de planning van de experimenten kenden en ook wisten hoeveel van welk product er voor elk experiment wordt gebruikt, misplaatst is. Verzoeker verliest hierbij alvast kennelijk uit het oog 1. dat hij niet de enige student is die labo-experimenten doet en daarvoor producten nodig heeft, maar dat er zo nog veel andere studenten én onderzoekers zijn en, 2. dat de labocoördinator dan misschien wel zicht heeft op wie wanneer welk experiment komt doen, maar niet op of dat experiment ook een normaal verloop heeft gekend. Zo kan de coördinator bijvoorbeeld niet weten of een student/onderzoeker niet per ongeluk producten verkeerd heeft vermengd of verkeerde manipulaties heeft gedaan, waardoor die producten onbruikbaar zijn geworden en het experiment moet worden hernomen, waardoor de voorraad aan die producten vermindert. Een overzicht van wie welke proeven wanneer komt doen en welke producten daarbij normalerwijze nodig zijn, is dan ook niet voldoende om te kunnen weten wanneer welk product moet worden bijbesteld.

Pas op 22 maart 2021 heeft verzoeker aan zijn begeleider laten weten dat het fosforzuur bijna op was, en zijn begeleider heeft onmiddellijk nieuw product besteld. Op dat moment was er, anders dan de student beweert, helemaal geen voorraad meer voor twee weken, wat ook blijkt uit de stukken van het dossier.

De institutionele beroepscommissie stelt tenslotte vast dat ook niet blijkt dat de student door de late levering van het product vertraging heeft opgelopen in zijn werkzaamheden. Zoals ook blijkt uit conversaties die hij zelf weergeeft in zijn verzoekschrift voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen werd alvast voor een alternatief voorzien zodat hij verder kon met zijn onderzoek. En uit de stukken van het dossier blijkt ook dat de student zelf nog voldoende andere mogelijkheden had om verder aan de slag te blijven. De institutionele beroepscommissie verwijst ter zake naar een bericht dat de student zelf naar zijn begeleider stuurde:

“Aangezien ik me nu moet beperken tot magnesium als corrosie inhibitor, ben ik van plan om de laatste metingen (metingen zonder te roeren) te vervolledigen en indien nodig nog te verfijnen. Ik kan eventueel

de temperatuur range vergroten (Wat gebeurt er na 170°C, zou de curve beginnen te buigen of minder stijgen of niet ?) Vanaf 160°C zie ik een kleine vertraging voor alle metingen”

De institutionele beroepscommissie besluit dat de kwestie over de tijdige beschikbaarheid van 85FGPA geen aanleiding geeft tot bijstelling van het examencijfer.

De student argumenteert dat de opmerkingen In het evaluatieformulier van zijn masterproef niet overeenstemmen met de realiteit. Zoals de commissie ook al opmerkte in haar beslissing d.d. 15 juli 2021 geeft hij echter niet aan in hoeverre dit niet zou overeenstemmen en onderbouwt hij dit persoonlijk aanvoelen met geen enkel concreet bewijs. De institutionele beroepscommissie heeft van haar kant de opmerkingen in het evaluatieformulier getoetst aan de masterproef, en stelt vast dat de gemaakte opmerkingen terecht zijn. Hoger in deze beslissing heeft ze ook meer uitgebreid gemotiveerd waarom ze ook na extern beroep nog steeds tot de conclusie komt dat het examencijfer een correct cijfer is. De commissie verwijst dan ook verder naar haar uiteenzetting ter zake hoger in deze beslissing.

Wat het gegeven betreft dat de student niet onmiddellijk zijn evaluatieformulier in Plato kon inkijken en hij hiervoor verschillende keren contact moest opnemen, stelt de institutionele beroepscommissie vast dat, hoewel dit een tijdelijk ongemak was dat waarschijnlijk voor vragen bij de student zorgde, het euvel redelijk snel werd verholpen. Dat dit formulier niet onmiddellijk beschikbaar was, heeft bovendien geen impact op de regelmatigheid van een examencijfer en kan niet leiden tot een wijziging van de gegeven quoterings.

De student merkt op dat hij merkwaardig genoeg meer punten krijgt daar waar er meer negatieve opmerkingen werden geformuleerd (nl. persoonlijke aspecten en openbare verdediging), wat het moeilijke verband tussen de behaalde punten en de motivering aantoont. Er werden ook zeer weinig negatieve opmerkingen of niets genoteerd over masterproeftekst en praktische realisatie in het evaluatieformulier.

De student is aldus van mening dat de bestreden beslissing niet correct zou zijn gemotiveerd.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat het beroep voor de institutionele beroepscommissie een beroep met volle rechtsmacht is, wat betekent dat de beroepscommissie bevoegd is om de masterproef van de student in al zijn aspecten te beoordelen, en dat haar beslissing in de plaats komt van de initiële examenbeslissing.

Of die initiële beslissing afdoende werd gemotiveerd of niet, is dan ook niet langer relevant, zodat dit argument geen bijkomend antwoord behoeft.

De commissie geeft in dat verband nog mee dat het niet de hoeveelheid aan negatieve opmerkingen is die bepalend is voor een score, maar wel de aard van die opmerkingen. Sommige negatieve elementen zijn nu eenmaal minder problematisch en zullen een minder grote negatieve invloed hebben op een score dan andere opmerkingen. Het grote probleem met de masterproef van verzoeker is dat de evaluatie en discussie van de data onvoldoende diepgaand zijn en te weinig kritische reflectie vertonen, en dat de masterproef ondanks alle begeleiding ook in de eindversie te veel fouten en onzorgvuldigheden blijft vertonen. Dit is een euvel dat evident zwaar doorweegt in de totale score die aan een masterproef wordt gegeven vermits het de kern betreft van wat een masterproef beoogt te zijn: een grondig en kritisch onderzoek van een item binnen een bepaald vakgebied. In die zin is het helemaal niet vreemd of onlogisch dat minder punten worden gegeven voor de beoordelingscriteria die met de inhoud te maken hebben dan voor “persoonlijke aspecten” en “masterproefverdediging” hoewel er ogenschijnlijk kwantitatief meer opmerkingen zouden zijn gegeven in het initiële beoordelingsformulier over dat laatste dan over de eigenlijke inhoud van de masterproef.

De student stelt vervolgens dat, aangezien hij de SEM testen niet zelf mocht uitvoeren, de opmerking “SEM analysis was mainly carried out by the supervisors” geen invloed zou mogen hebben op zijn eindscore. De student stelt ook dat de SEM beelden correct werden geïnterpreteerd in zijn masterproef en tijdens zijn presentatie. De promotor gaf hierop volgende repliek als volgt:

“In zijn argumentatie rukt Jean Pierre bepaalde zinnen uit de context en gebruikt hij onvolledige statements om zijn zaak te maken. Zo vermeldt hij in zijn brief als twee aparte statements dat enerzijds “One: SEM analysis was mainly carried out by the supervisors.” En anderzijds. “Two: Jean-Pierre was frequently asked to attend, he did not often. This made correct interpretation of the results from his side hard as the context was barely known.” zouden bijgedragen hebben tot zijn eindscore als aparte argumenten. In onze motivering in Plato is duidelijk dat dit 1 geheel vormt en dat die beide zinnen samen moeten gezien worden. Het is inderdaad zo dat masterstudenten niet zo maar met deze dure apparatuur mogen werken en zeker al niet zonder begeleiding, maar we verwachten dat ze zoveel mogelijk wel aanwezig zijn tijdens de sessies waar hun samples bekeken worden omdat dit hen helpt diepgaander inzicht te krijgen in hun thesisonderzoek. Door zijn frequente afwezigheid heeft Jean-Pierre nooit de noodzakelijke inzichten verworven om de gemaakte beelden correct te interpreteren. Dat blijkt uit de Teams interacties met zijn begeleiders. Dat bleek tijdens de eerste versies van zijn thesis. Dat blijkt uit de finaal ingediende versie van zijn thesis (ondanks de uitgebreide input van de begeleiders) en dat blijkt ook zeer duidelijk uit het feit dat hij op geen enkele vraag na de verdediging een afdoend antwoord heeft kunnen geven (wat hij zelf trouwens ook duidelijk toegeeft, zie kopie van zijn mail van 2 juli in bijlage !). Dat geeft eigenlijk de rode draad aan in zijn thesis. Dit werd in de motivering op Plato gestaafd door de bullet “SEM analysis was mainly carried out by the supervisors and even though Jean-Pierre was frequently asked to attend, he did not often. This made correct interpretation of the results

from his side hard as the context was barely known.” en “Evaluation and discussion of the data lacked depth and critical reflection.” Hierbij kan ik nog aanvullen dat hij steeds uitgebreid verwijst naar de interactie met zijn begeleiders, maar hierbij volledig voorbij gaat aan het feit dat een thesis ook een zelfstandig werk is waarbij hij zelf moet groeien in zijn kennis, inzichten en kritische reflectie over de data en hun analyse. Hij verwacht bespreking doorheen het jaar (waarbij zijn bijdrage zeer beperkt was) met (het gebrek aan) eigen discussie en verwerking in de masterproeftekst. Hij voldoet bijgevolg niet aan de eindcompetenties (zie studiefiche) zoals

- a. “Kritisch kunnen omgaan met (onderzoek)resultaten (zowel van anderen als van zichzelf).” De wetenschappelijke diepgang ontbreekt duidelijk in zijn werk, het finale manuscript bevat fouten en dat alles blijkt ook uit zijn antwoord op de vragen tijdens de verdediging*
- b. “Informatie kunnen opzoeken en deze kritisch kunnen verwerken.” Hierbij verwijs ik bijvoorbeeld naar het gebrek aan het linken van de bekomen resultaten met beschikbare wetenschappelijke literatuur*
- c. “Adequaat kunnen communiceren over de eigen masterproef en deze ook wetenschappelijk gefundeerd kunnen presenteren, zowel voor vakgenoten als niet-vakgenoten.” Waarbij ik verwijs naar het zinsdeel rond wetenschappelijk gefundeerd presenteren waar hij niet aan voldeed, zie ook mijn bovenstaande argumentatie.”*

De institutionele beroepscommissie volgt de motivering van de promotor dat de opmerkingen als een geheel bekeken moet worden en dat door de afwezigheden er problemen rond “de noodzakelijke inzichten (...) om de gemaakte beelden correct te interpreteren” zijn ontstaan. Ook uit de door de student aangeleverde Teamsconversaties kan worden afgeleid dat er een probleem is met de interpretaties. Zo geeft de student nog op 5 en 28 mei 2021 aan moeite te hebben met de interpretatie van de beelden.

Ook in zijn extern beroep gaat verzoeker dieper in op zijn afwezigheden bij SEM-EDS metingen. Hij zegt dat het doel van die metingen ook achteraf online kon worden gerealiseerd want dat de beelden ook online konden worden geanalyseerd samen met de begeleiders en dat dit ook is gebeurd.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat het feit dat hij afwezig bleef op diverse SEM-EDS-metingen hem niet als zodanig ten kwade werd geduid en geen rechtstreekse invloed heeft gehad op de gegeven score in die zin dat er geen punten werden afgetrokken omdat hij niet op al de sessies aanwezig was. Hij heeft bijgevolg geen belang bij een betwisting over of die afwezigheden hem al dan niet ten kwade mochten worden geduid.

De afwezigheden zijn daarentegen wel en enkel aangegeven als mogelijk oorzaak voor het feit dat hij onvoldoende inzicht had in zijn onderzoek: “Door zijn frequente afwezigheid heeft Jean-Pierre nooit de noodzakelijke inzichten verworven om de gemaakte beelden correct te interpreteren. Dat blijkt uit de

Teams interacties met zijn begeleiders. Dat bleek tijdens de eerste versies van zijn thesis. Dat blijkt uit de finaal ingediende versie van zijn thesis (ondanks de uitgebreide input van de begeleiders) en dat blijkt ook zeer duidelijk uit het feit dat hij op geen enkele vraag na de verdediging een afdoend antwoord heeft kunnen geven.”

In het raam van zijn masterproef diende verzoeker experimenten uit te voeren, waarvan de resultaten nadien werden gemeten/geanalyseerd via SEM (Scanning Electron Microscopy). Dit betreft een onderzoek van de samples met een elektronenmicroscop. Met dergelijke microscoop die het materiaal 10.000 tot zelfs 100.000 keer kan vergroten, wordt naar de samples gekeken en die beelden moeten dan verder worden geanalyseerd. Het is juist dat een student dit toestel niet zelf mag bedienen. Het gaat immers om zeer dure toestellen, die dus enkel door en in aanwezigheid van een opgeleid begeleider mogen worden gehanteerd. De aanwezigheid van de student bij de analyse van zijn samples is echter wel wenselijk, omdat de student uiteraard het beste weet waar hij met zijn onderzoek naartoe wil en waaraan hij aandacht wil besteden. Het is de bedoeling dat de student tijdens de metingen aangeeft waar precies naar gekeken moet worden en waarvan detailbeelden moeten worden gemaakt voor verdere analyse en interpretatie. Dat gebeurt onder begeleiding van een begeleider, maar het is uiteraard de bedoeling dat naarmate het masterproefonderzoek vordert, de student steeds meer zelf kan aangeven wat belangrijk is om te bekijken en wat niet, en de analyses ook zelfstandig kan uitvoeren.

Dit proces kan evident niet evenwaardig worden bereikt door achteraf de beelden te bekijken die de begeleider heeft gemaakt bij deze SEM analyses, precies omdat het dan niet de student maar wel de begeleider is die bepaalt wat uiteindelijk meer in detail wordt/moet worden bekeken. De student leert zo niet hoe hij zijn samples moet bekijken en analyseren en verwerft zo ook onvoldoende inzicht in zijn onderzoek. Dat dit het geval is bij de student, is meermaals gebleken. Het blijkt, zoals gezegd, ook uit de conversaties met begeleiders die hij zelf toevoegt aan zijn stukken en waarbij hij in een stadium waarin zijn onderzoek nochtans al ver gevorderd moet zijn, hulp vraagt aan zijn begeleider voor de interpretatie van bepaalde resultaten van een dergelijke meting.

Deelnemen aan die SEM analyses is inderdaad strikt genomen niet verplicht, maar niettemin zeer warm aanbevolen, precies omdat de begeleiding die daarbij wordt geboden zeer essentieel is in het leerproces van de student. De coronamaatregelen hebben deelname aan die analyses ook nooit in de weg gestaan, want zelfs in de periode waarin het onderwijs in code rood doorging bleef labo-onderzoek mogelijk evenals essentiële practica, waartoe dergelijke meetsessies ontegensprekelijk behoren, zij het uiteraard met eerbiediging van een reeks veiligheidsvoorschriften.

Het is de eigen keuze geweest van de student om aan een substantieel deel van die metingen niet deel te nemen en enkel achteraf aan de slag te gaan met beeldmateriaal dat door de begeleider werd verzameld

bij die metingen. Die keuze is jammer genoeg niet zonder gevolgen gebleven in die zin dat de student allicht mede daardoor onvoldoende inzicht heeft verworven in zijn onderzoek, de resultaten van zijn experimenten onvoldoende zelfstandig kon analyseren en evalueren, en al te zeer bij de oppervlakte is gebleven.

De institutionele beroepscommissie volgt de promotor vervolgens tevens dat de masterproef een zelfstandig werk is waarin de student moet aantonen kritisch met de onderzoeksresultaten te kunnen omgaan op de manier waarop dat werd geadviseerd.

Waar de student uit een opmerking ter zake van de promotor afleidt dat de promotor er blijkbaar vanuit gaat dat hij zijn masterproef niet zelf zou hebben geschreven, gaat hij uit van een verkeerde lezing van de opmerking van de promotor ter zake. De promotor heeft nergens gesteld dat de student zijn masterproef niet zelf heeft geschreven, en dat hij zijn masterproef zelf heeft geschreven wordt noch door de promotor noch door de institutionele beroepscommissie in vraag gesteld.

Wel wordt opgemerkt dat de student onvoldoende zelfstandig te werk is gegaan, en dat dit inderdaad het geval is blijkt ook uit het dossier. De student was onvoldoende aanwezig bij SEM-metingen waardoor hij die metingen niet mee kon sturen. Bovendien had hij tot op het einde van zijn onderzoekswerkzaamheden erg veel ondersteuning en begeleiding nodig bij het uitvoeren van analyses, het interpreteren van onderzoeksresultaten en het uitschrijven van zijn masterproef. Eén en ander blijkt bijvoorbeeld nog uit een conversatie die hij zelf voorlegt (bijlage 5 blz. 5 bij zijn extern verzoekschrift) waarbij hij op 5 mei 2021, amper drie weken voor de indiendatum van zijn masterproef, nog aangeeft moeilijkheden te hebben bij het interpreteren van beelden van de resultaten van een SEM-meting.

Een masterproefstudent heeft uiteraard recht op begeleiding, en die begeleiding heeft de student ook zeer ruimschoots gekregen, maar dit belet niet dat het een zelfstandig werk moet blijven, en dat een masterproefstudent naar het einde van zijn traject toe moet aantonen zelfstandig onderzoek te kunnen voeren, en dus onderzoek te kunnen doen zonder voortdurende begeleiding. Dat was bij de student onvoldoende het geval, wat uiteraard in rekening kan worden gebracht bij de beoordeling van de masterproef, want deel uitmaakt van de te bereiken eindcompetenties.

De student geeft aan dat alle data zoals verwacht besproken werden en hij begrijpt de opmerkingen over gebrek aan diepgang en kritische reflectie niet. De institutionele beroepscommissie verwijst hierbij nogmaals naar de extra motivering van de promotor:

“Hierbij kan ik nog aanvullen dat hij steeds uitgebreid verwijst naar de interactie met zijn begeleiders, maar hierbij volledig voorbij gaat aan het feit dat een thesis ook een zelfstandig werk is waarbij hij zelf

moet groeien in zijn kennis, inzichten en kritische reflectie over de data en hun analyse. Hij verwacht bespreking doorheen het jaar (waarbij zijn bijdrage zeer beperkt was) met (het gebrek aan) eigen discussie en verwerking in de masterproeftekst.”

De commissie verwijst ook nog naar de aantekeningen die de promotor en begeleider maakten op het manuscript van de masterproef, en waar meermaals opmerkingen worden gemaakt over oppervlakkigheid en gebrek aan kritische benadering.

De institutionele beroepscommissie volgt deze motivering en merkt op dat er bij een masterproef verwacht mag worden dat men individueel en kritisch met het onderwerp omgaat en aantoonde opleidingsdoelstellingen geïntegreerd te hebben verworven in het sluitstuk van de opleiding. Het is niet de taak van de begeleiders om de student in alle aspecten te sturen en ondersteunen. Integendeel, het zelfstandig en kritisch om kunnen gaan met de masterproefmaterie blijft een zeer belangrijk aspect voor de beoordeling van de masterproef.

De student merkt nog op dat in tegenstelling tot de opmerking op het evaluatieformulier zijn masterproefwerk bij aanvang, door het overlijden van zijn broer, minder vlot verliep dan op het einde. In zoverre de student met dit argument naar volgende opmerking verwijst “As the thesis progressed numerous working points did appear”, merkt de institutionele beroepscommissie op dat de beoordelingscommissie hiermee wil aangeven dat doorheen de tijd meer werkpunten naar boven kwamen. Ze willen hier geenszins stellen dat de werkvijver naar het einde verminderde.

De student geeft aan onvoldoende feedback ontvangen te hebben op zijn examencijfer van de beoordelingscommissie en op het evaluatieformulier waardoor hij onmogelijk kan weten wat men bedoelt met gebrek aan diepte en kritische reflectie. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de student aansluitend op de verdediging feedback heeft gekregen vanwege de promotor en dat hem toen reeds werd gezegd wat er goed en wat er niet goed was aan zijn masterproef en waar zijn werkpunten lagen. Op vraag van de student kwam er nog een tweede uitgebreid feedbackmoment op 9 juli 2021, waarop naast de student en zijn promotor ook prof. [V.] en begeleidster mevr. [E.V.] aanwezig waren. De institutionele beroepscommissie is van oordeel dat er dan ook wel degelijk voldoende feedback werd gegeven na de verdediging van de masterproef en na het vrijgeven van de examenresultaten.

Waar de student stelt dat het evaluatieformulier op 9 juli 2021, datum waarop hij uitgebreide feedback kreeg, nog niet volledig zou zijn ingevuld, merkt de institutionele beroepscommissie op dat het evaluatieformulier wel degelijk al volledig ingevuld werd kort na de mondelinge verdediging en

voorafgaand aan de proclamatie. Inzage in Plato leert dat het formulier tegen 1 juli 2021 door alle juryleden was ondertekend en dat het nadien niet meer is aangepast.

De institutionele beroepscommissie betreurt het dat de student blijkbaar naar zijn aanvoelen nog onvoldoende feedback heeft gekregen, maar merkt op dat of die feedback voldoende was of niet, te dezen niet relevant is. Een (vermeend) gebrek aan feedback na de evaluatie / verdediging van de masterproef, doet immers geen afbreuk aan de geleverde prestaties van de student en kan er niet toe kan leiden dat die prestaties anders zouden moeten worden beoordeeld of dat een examencijfer zou moeten worden aangepast.

Wat het argument m.b.t. de masterproef van zijn studiegenoot [A.H.] betreft, herhaalt de institutionele beroepscommissie wat ze reeds in haar vorige beslissing aangaf. Ze begrijpt niet wat de student hiermee wil aantonen. In zoverre de student hiermee zou willen zeggen dat hij een gelijkaardige score verwacht als zijn medestudent, die voor een naar zijn zeggen gelijkaardige masterproef een betere beoordeling zou hebben gekregen, merkt de institutionele beroepscommissie op dat het principe geldt, zoals ook verwoord door de decreetgever, dat studenten niet in een concurrentiële positie tegenover elkaar staan (Parl. St., Vlaams Parlement, 2003-2004, nr. 1960/1, 23-24). Dit uitgangspunt geldt zowel voor het verloop van evaluaties als voor andere beslissingen die ten aanzien van de student worden genomen. Hieruit volgt dat een student zich in beginsel niet op het gelijkheidsbeginsel kan beroepen om dezelfde behandeling te bekomen die een andere student – terecht of ten onrechte – te beurt is gevallen noch dat de masterproeven met elkaar zouden moeten worden vergeleken. Elke masterproef wordt op zijn eigen merites beoordeeld en afgetoetst aan de mate waarin de student de eindcompetenties van de masterproef heeft behaald.

De student toont overigens niet aan dat de masterproef van de genoemde medestudent inderdaad zeer gelijkaardig zou zijn aan zijn masterproef, en dat ook de prestaties van die medestudent gelijkaardig zouden zijn aan zijn prestaties. De institutionele beroepscommissie ziet dan ook geen reden waarom beide masterproeven zouden moeten worden vergeleken met het oog op het eventueel bijstellen van het examencijfer van de student.

Tot slot stelde de student in zijn extern beroepschrift nog dat wat de mondelinge verdediging betreft, de promotor overdrijft waar hij stelt dat de student geen enkele vraag heeft kunnen beantwoorden op de mondelinge verdediging. Hij verwijst ter zake naar een bericht van één van zijn begeleiders na de verdediging waarin deze opmerkt dat de presentatie goed was gegeven.

Dit citaat bewijst evenwel niets wat de vragen betreft. De betrokken begeleidster stelt enkel dat de presentatie goed was, wat overigens ook werd opgemerkt in de globale evaluatie waar wordt gesteld

(vrij vertaald): “de kwaliteit van de tussentijdse scriptiepresentaties was onder het gemiddelde. Desalniettemin heeft Jean-Pierre de gegeven feedback meegenomen en toegepast in zijn finale presentatie, waardoor de eindpresentatie de moeite waard was”. Dit citaat zegt evenwel niets over de wijze waarop de student de vragen beantwoordde, die werden gesteld ná de presentatie.

De institutionele beroepscommissie merkt bij dat alles nog op dat de student zelf zonder enig voorbehoud heeft aangegeven akkoord te gaan met de opmerking die in het evaluatieformulier werd gegeven dat hij niet in staat was om adequaat te antwoorden op vragen, en vaak probeerde de voorliggende vraag te omzeilen door talrijke topics te vernoemen die enigszins verwant waren.

Dat hij voor de openbare verdediging uiteindelijk nog 11/20 behaalde, heeft alles te maken met het feit dat zijn presentatie behoorlijk was: hij kreeg voor de presentatie een score “goed”, die de score “zwak” voor beantwoorden van de vragen wat kon compenseren.

De institutionele beroepscommissie besluit dat het beroep ongegrond is.

De beslissing op intern beroep werd per e-mail van 7 oktober 2021 en bij aangetekend schrijven van 11 oktober 2021 aan verzoeker overgemaakt.

Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2021 diende verzoeker een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij betwist in haar *antwoordnota* de ontvankelijkheid van het verzoekschrift in de mate dat dit gericht is tegen de oorspronkelijke studievoortgangsbeslissing van 1 juli 2021 aangezien door de devolutieve werking van het intern beroep de beslissing van de interne beroepsinstantie in de plaats komt van de initiële studievoortgangsbeslissing, dewelke uit de rechtsorde verdwijnt.

Verzoeker spreekt dit in zijn *wederantwoordnota* niet tegen.

Beoordeling

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs bepaalt dat de Raad als administratief rechtscollege uitspraak doet over beroepen die worden ingesteld na uitputting van de interne beroepsprocedure.

Of een initiële studievoortgangsbepaling zoals een examenbeslissing in die stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 100 van het onderwijs- en examenreglement (OER) van de verwerende partij dat de interne beroepsinstantie een nieuwe beslissing neemt, waarbij de interne beroepsinstantie over dezelfde bevoegdheden beschikt als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepscommissie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt niet meer in rechte aanvechtbaar is.

Dit leidt tot de vaststelling dat het beroep onontvankelijk is ten aanzien van de initiële studievoortgangsbepaling.

Het beroep is onontvankelijk in de mate dat het is gericht tegen de interne beroepsbeslissing van 30 september 2021 (verder: de bestreden beslissing).

V. De middelen

Enig middel

Verzoeker beroept zich in een enig middel op een schending van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel als algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Standpunt van partijen

Verzoeker betreft zijn kritiek op verschillende deelscores die in de bestreden beslissing werden toegekend voor zijn masterproef en die volgens verzoeker niet overeenstemmen met de realiteit.

In haar *antwoordnota* wijst verwerende partij vooreerst op artikel II.294, §1 van de Codex Hoger Onderwijs. Verzoeker diende een eerder beperkt intern beroepschrift in. Zijn eerste beroep bij de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen was al een stuk uitgebreider en bevatte diverse nieuwe elementen. De interne beroepsinstantie heeft ook die elementen meegenomen in haar beoordeling.

Verder argumenteert verwerende partij dat verzoeker met zijn nieuw extern beroep voor de Raad uitgebreid ingaat op alle criteria en subcriteria waarop hij werd geëvalueerd en waarvoor hij deelscores kreeg. Volgens verwerende partij zijn die deelscores hem reeds lang bekend en minstens in het kader van de vorige procedure waarbij hij het gedetailleerde scoreblad toegestuurd kreeg. Tot hier toe beperkte verzoeker zijn kritiek op de gegevens scores tot de opmerking dat ze niet met de realiteit overeenkomen. Hoewel daarover eerder in de procedure al verschillende opmerkingen werden gemaakt, onder meer ook in het kader van de eerste procedure bij de Raad, heeft verzoeker dit argument nooit bijkomend toegelicht. Hoewel het volgens verwerende partij bij verzoeker bekend was dat na de vernietiging door de Raad, de interne beroepsinstantie het dossier opnieuw zou behandelen, heeft hij geen initiatieven genomen om zijn grieven bijkomend te staven of aan te geven waarom hij het niet eens was met de gegeven deelscores die volgens hem niet overeenstemmen met de realiteit. Volgens verwerende partij zijn de argumenten waarin alle deelscores worden betwist, laattijdig. Niets belette verzoeker om ze naar voor te brengen voor de interne beroepsinstantie. Verwerende partij besluit dat, in de mate dat het verzoekschrift nieuwe argumenten bevat die ook hadden kunnen worden voorgelegd aan de interne beroepsinstantie, het onontvankelijk is.

Tot slot voert verwerende partij aan dat het betoog van verzoeker erop gericht is dat de Raad de beoordeling van masterproef zou overdoen. Dit behoort volgens verwerende partij niet tot de rechtsmacht van de Raad. De Raad kan enkel de regelmatigheid van de bestreden beslissing nagaan en wat de beoordeling van de interne beroepsinstantie betreft, overgaan tot een marginale toetsing en onderzoeken of de beoordeling niet kennelijk onredelijk is. De Raad kan zich echter niet in de plaats stellen van de interne beroepsinstantie en zelf de masterproef beoordelen en scores geven voor de diverse criteria waaraan de masterproef dient te worden getoetst.

In zijn *wederantwoordnota* gaat verzoeker hierop niet in.

Creativiteit

Verzoeker betoogt dat de interne beroepsinstantie de “rubric voor de eindbeoordeling van de masterproef Industriële wetenschappen” verkeerd heeft toegepast. Volgens verzoeker is de centrale vraag hierbij of de student de onderzoeksvraag goed heeft gedefinieerd en antwoorden/conclusies heeft geformuleerd op basis van de onderzoeksresultaten. Wat dat betreft, geeft hij aan dat hij zijn onderzoeksvraag goed heeft gedefinieerd in de inleiding van zijn masterproef en dat hij ook de conclusies van het eindwerk heeft beargumenteerd door middel van logisch opgebouwde onderzoeksresultaten. De motivering die de interne beroepsinstantie geeft over het onderdeel “creativiteit” is eerder feedback op zijn presentatie. Volgens verzoeker zijn de beoordelingen van de interne beroepsinstantie gratuite statements zonder concrete voorbeelden en werden deze geformuleerd op een nonchalante manier. Volgens verzoeker illustreert dit de subjectieve beoordeling van zijn masterproef door de promotor en de interne beroepsinstantie.

Verzoeker verwijst naar de Teams-gesprekken met de begeleidster waarin hij de voortgang van de antwoorden op zijn onderzoeksvraag rapporteerde. Volgens hem is het duidelijk dat hij de onderzoeksvraag heeft gedefinieerd en eigen antwoorden hierop heeft geformuleerd. Voor dit onderdeel dient hij volgens hem dus de beoordeling “goed” te bekomen.

Verder is het voor verzoeker niet duidelijk wat de interne beroepsinstantie bedoelt met “achtergrondkennis”. Verzoeker wijst erop dat hij geslaagd was voor een aantal eerdere opleidingsonderdelen die volgens hem nodig waren om zijn masterproef te kunnen uitvoeren.

Tot slot voert verzoeker aan dat de motivering van de interne beroepsinstantie inconsistent is waar zij volgens hem enerzijds aangeeft dat hij op een zelfstandige manier en met de nodige expertise heeft gewerkt en anderzijds stelt dat hij heel veel begeleiding nodig had.

In haar *antwoordnota* erkent verwerende partij dat het aspect creativiteit inderdaad gaat over de onderzoeksvraag en uitwerking ervan. Het loutere feit dat een werk een onderzoeksvraag bevat en een poging tot beantwoorden ervan betekent niet dat de auteur ervan voldoende creativiteit aan de dag heeft gelegd. Zoals de “rubric” het ook aangeeft, gaat creativiteit over de wijze waarop door de student zelf wordt omgegaan met die onderzoeksvraag.

Verder betoogt verwerende partij dat verzoeker niet kan ontkennen dat hij veel begeleiding en feedback nodig heeft gehad. Volgens haar blijkt dit uit de veelvuldige contacten die er zijn geweest met de begeleiders en de vele aantekeningen op de tussentijdse versie die verzoeker indiende. Volgens verwerende partij kan er redelijkerwijze worden gesteld dat verzoeker niet tot eigen antwoorden of uitwerking kwam van de door de begeleiders aangereikte oplossingsstrategieën.

Verwerende partij besluit dat niet blijkt dat de deelscore onredelijk is of door verkeerde motieven is ingegeven.

In zijn *wederantwoordnota* voert verzoeker aan dat het een student niet zou mogen worden verweten dat een begeleider de masterproef heeft nagelezen en bijgestuurd. Volgens verzoeker past dit ook binnen de aanwijzingen die verwerende partij zelf heeft gegeven in het document “Begeleiding van masterproeven in beeld” dat hij bijbrengt alsook de informatie die werd meegegeven tijdens de voorbereidingssessies van de masterproef.

Verder geeft verzoeker aan dat de verwijzing van verwerende partij naar feedback die hij heeft ontvangen omtrent zijn voorlopige versies niet correct is. Volgens hem moeten de antwoorden en conclusies geformuleerd worden in de finale versie van de tekst zodat een beoordeling op basis van ontwerpversies niet correct is. Het is namelijk normaal dat er nog wijzingen en verbeteringen worden doorgevoerd gedurende het schrijven van de masterproef. Volgens de informatie die professor [V.] hem heeft gegeven, wordt een ontwerpversie niet beoordeeld en mag een begeleider het ontwerp nalezen en suggesties geven maar wordt dit op zich niet beoordeeld. Als het de bedoeling is dat het nalezen van een masterproef ook betekent dat deze wordt beoordeeld, dan moet dit volgens verzoeker op voorhand worden meegedeeld, wat niet werd gedaan.

Verzoeker geeft vervolgens aan dat, hoewel de onderdelen van de “rubric voor de eindbeoordeling van de masterproef” apart moeten worden beoordeeld, er niettemin een logisch verband is tussen deze onderdelen. Als bij het onderdeel “openbare verdediging” blijkt dat de conclusie van het eindwerk duidelijk en beargumenteerd was door middel van een logisch opgebouwd verhaal, betekent dit dat de student tenminste antwoorden of uitwerking van het werk heeft geformuleerd in het onderdeel “creativiteit”. Dit werd volgens hem ook bevestigd

door de interne beroepsinstantie bij het onderdeel “creativiteit”. Dit illustreert volgens verzoeker dat de beoordeling van de interne beroepsinstantie subjectief is.

Inzet

Volgens verzoeker bevestigen zowel de promotor als de interne beroepsinstantie dat hij gemotiveerd is. Hij heeft ook alle deadlines gerespecteerd, de voortgang van zijn masterproef gerapporteerd en verschillende initiatieven genomen. Daarnaast heeft hij ook tijdens de feestdagen gewerkt en overuren gepresteerd. Verzoeker besluit dat de beoordeling voor dit onderdeel “goed” dient te zijn.

In haar *antwoordnota* betwijfelt verwerende partij vooreerst niet dat verzoeker hard heeft gewerkt aan zijn masterproef. Een masterproef is namelijk het sluitstuk van een opleiding en telt 18 studiepunten wat overeenkomt met 540 uren activiteit. Hoewel de masterproef tijdig werd ingediend, valt het op dat de masterproef naar het einde steeds slordiger wordt en verzoeker blijkbaar in tijdsnood kwam.

Verwerende partij betoogt verder dat uit het dossier echter ook blijkt dat bepaalde afspraken niet werden nagekomen, dat de feedback maar gedeeltelijk werd verwerkt in de eindtekst en dat verzoeker afwezig bleef op sommige SEM-analyses en daardoor ook het initiatief omtrent wat concreet geanalyseerd zou worden aan de begeleiders overliet. Deze elementen in acht genomen, is een score “voldoende” voor het onderdeel “inzet” niet onredelijk en weerspiegelt deze correct de prestaties van de student.

In zijn *wederantwoordnota* geeft verzoeker aan dat de statements van verwerende partij gratis en te simplistisch zijn. Er worden door verwerende partij geen concrete voorbeelden gegeven. Volgens verzoeker werden er geen afspraken gemist zonder geldige reden en hij verwijst hiervoor naar zijn verzoekschrift aan de Raad van 7 juli 2021 en de klacht die hij heeft ingediend bij de ombudsdienst van de onderwijsinstelling. Hij handhaaft zijn eerder standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “goed” dient te zijn.

Kritische zin

Verzoeker meent dat, verwijzende naar verschillende passages van zijn masterproef, de beoordeling voor dit onderdeel “zeer goed” moet zijn. De verwijzing van de interne beroepsinstantie naar de door de promotor en de begeleiders geannoteerde versie van zijn

masterproef klopt volgens verzoeker niet. Een dergelijke geannoteerde versie heeft hij namelijk nooit ontvangen zodat hij ook de indruk had dat zijn masterproef niet door zijn promotor werd gelezen.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoeker zijn eigen capaciteiten overschat. Doorheen het masterproefproces had hij namelijk veel bijsturing nodig en ook zijn eindversie bevat nog steeds veel fouten en onnauwkeurigheden. In de eindversie worden herhaaldelijk ook opmerkingen gegeven die wijzen op een gebrek aan kritische zin. De motivering van de interne beroepsinstantie is dan ook correct en houdt een correcte en redelijke beoordeling in van de prestaties van de student.

In zijn *wederantwoordnota* voert verzoeker aan dat verwerende partij geen duidelijke en concrete voorbeelden geeft van haar beweringen. De begeleidsters hebben inderdaad opmerkingen en suggesties gegeven bij zijn ontwerpversie en hij verwijst hiervoor naar de richtlijnen opgenomen in ‘Begeleiding masterproeven in beeld’.

Verzoeker geeft aan dat de opmerkingen bij het geannoteerde manuscript grotendeels verkeerd zijn en hij verwijst hiervoor naar de reactie hierop die hij bijbrengt als stuk 5 bij zijn wederantwoordnota. Hij merkt op dat noch de promotor, noch de begeleiders zijn volledige masterproeftekst hebben kunnen nalezen voor 31 mei 2021. Hij ziet ook geen verband tussen kritische zin en het nalezen van een masterproef door een begeleider.

Tot slot argumenteert verzoeker dat hij zijn eigen capaciteiten niet zozeer overschat maar gewoon de regels toepast overeenkomstig de “rubric voor de eindbeoordeling van de masterproef”. Hij handhaaft daarom ook zijn eerder standpunt dat de beoordeling van dit onderdeel “zeer goed” moet zijn.

Zelfstandigheid

Verzoeker betoogt dat hij op een zelfstandige manier heeft gewerkt, wat volgens hem ook werd bevestigd door de begeleidingscommissie. Hij betreurt dan ook de zienswijze van de interne beroepsinstantie. Hij haalt enkele voorbeelden aan waaruit volgens hem blijkt dat hij de planning alleen moest maken. Hij verwijst ook naar het document “waar staan we en hoe gaan we verder” en de Teams-gesprekken met zijn begeleidsters waaruit volgens hem blijkt dat hij

zelfstandig werkte en een goede planning maakte. Volgens verzoeker dient de beoordeling van dit onderdeel dan ook “goed” te zijn.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat de printscreens die verzoeker bijbrengt eigenlijk bevestigen wat door de interne beroepsinstantie werd vastgesteld: verzoeker werd zeer sterk gestuurd door zijn begeleiders en het is vaak op hun vraag dat er uiteindelijk een concreet planningsvoorstel komt.

Verder betoogt verwerende partij dat die printscreens noch de toelichting door verzoeker een antwoord vormen op de opmerkingen die door de interne beroepsinstantie werden gemaakt over het feit dat bijna alle experimenten werden gepland en bedacht door de begeleiders en de student afwezig bleef op bepaalde SEM-EDS-metingen, waardoor uiteindelijk niet hijzelf maar wel zijn begeleider uitmaakte welke detailbeelden zouden worden gemaakt. Het is volgens verwerende partij echter de bedoeling dat, zeker naar het einde van het onderzoek toe, de student zelfstandig kan bepalen welke beelden moeten worden genomen voor verdere analyse. Deze vaardigheid heeft verzoeker zich niet eigen gemaakt.

Verwerende partij besluit dat de score “voldoende” dan ook terecht is en zelfs zeer mild is.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker op dat verwerende partij de door hem bijgebrachte screenshots uit de context trekt. De screenshot waarnaar verwerende partij verwijst, refereert naar het eerder kennismakingsgesprek met mevrouw [A.L.] waarbij er werd aangegeven dat van verzoeker werd verwacht dat hij een planning opmaakte. Verder is het opmaken van een planning samen met de begeleiders in overeenstemming met de richtlijnen opgenomen in het document “Begeleiding van masterproeven in beeld”.

Verder geeft verzoeker aan dat de beweringen van verwerende partij omtrent de planning niet kloppen. Vanaf het tweede semester heeft niemand anders dan hijzelf de planning gemaakt. Het is namelijk begin maart 2021 dat hij regelmatig proeven begon op te stellen.

Tot slot merkt verzoeker nog op dat de nieuwe motivering van het onderdeel “zelfstandigheid” tegenstrijdig is met de oorspronkelijke motivering.

Verzoeker handhaaft daarom zijn eerder standpunt dat de beoordeling van dit onderdeel “goed” moet zijn.

Wetenschappelijke aanpak

Verzoeker wijst op een aantal eerdere opleidingsonderdelen waarvoor hij geslaagd was en waarvan de kennis nodig was om zijn thesisonderzoek te kunnen uitvoeren. Daarnaast heeft hij een goede kennis van (academisch) Engels doordat hij hiervoor cursussen volgde bij de onderwijsinstelling.

Verder betoogt verzoeker dat de analyse van de vraagstelling grondig werd uitgewerkt en hij verwijst hiervoor naar verschillende passages van zijn thesis. Hij heeft ook de conclusies van het eindwerk beargumenteerd door logisch opgebouwde onderzoeksresultaten.

Tot slot voert verzoeker aan dat hij meer dan zestig bronnen heeft gebruikt en van deze zestig zijn er dertien boeken die werden gebruikt als bronnen. Aangezien het toegelaten is om boeken te gebruiken als bronnen, klopt de bewering van de interne beroepsinstantie volgens verzoeker ook niet dat hij meer boeken heeft gebruikt als bronnen. De andere bronnen zijn artikelen, papers en thesissen.

Verzoeker is van mening dat de beoordeling voor dit onderdeel “zeer goed” dient te zijn.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoeker ook hier zijn eigen prestaties overschat. Het is niet omdat hij slaagde voor bepaalde vakken dat hij, op het moment dat hij aan zijn masterproef werkt *ipso facto* beschikt over voldoende achtergrondkennis. Bij verzoeker hebben de begeleiders moeten vaststellen dat die achtergrondkennis vaak ontbrak en dat er veel bijgestuurd diende te worden. Het feit ook dat in het eindwerk nog steeds heel wat fouten en onnauwkeurigheden voorkomen, toont volgens verwerende partij aan dat de achtergrondkennis van verzoeker niet zo goed is.

Over de door verzoeker gebruikte bronnen wijst verwerende partij erop dat niet het aantal bronnen dat in de bibliografie is opgenomen aangeeft waarmee een auteur het meeste heeft gewerkt. Dit blijkt voornamelijk uit de manier waarop die bronnen zijn verwerkt. De vaststelling van de interne beroepsinstantie en die ook blijkt uit de aantekeningen op het manuscript is niet zozeer dat verzoeker blijkens zijn bibliografie meer boeken zou hebben

gebruikt dan artikels maar wel dat zijn onderzoek hoofdzakelijk op meer algemene boeken is gebaseerd en daarbij te weinig gewerkt werd met specialiseerde literatuur. Dit weerlegt verzoeker niet.

Verwerende partij besluit dan ook dat deze score correct is.

In zijn *wederantwoordnota* wijst verzoeker op de inconsistente beoordelingen van de onderdelen “wetenschappelijke aanpak” en “kritische zin”. Verder bevat het geannoteerde manuscript volgens hem meer dan 75% schijnbare fouten en hij verwijst hiervoor naar zijn reactie hierop die hij bijbrengt als stuk 5 bij zijn *wederantwoordnota*.

Hij argumenteert ook dat zijn literatuurstudie goed geschreven was, inclusief de bronnen. Hij heeft het resultaat van zijn bronnenonderzoek ook voorgelegd aan de begeleidingscommissie die hierover geen opmerkingen heeft gemaakt. Volgens verzoeker was de begeleidingscommissie ook tevreden met zijn literatuurstudie en hij verwijst hiervoor naar een bericht van mevrouw [A.L.].

Verzoeker handhaaft zijn eerder standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “zeer goed” moet zijn.

Technische uitwerking

Verzoeker meent dat de technische uitwerking extra mogelijkheden bevat en het experiment werd goed uitgewerkt waardoor de beoordeling van dit onderdeel “goed” moet zijn. Hij wijst erop dat zijn proefopstelling dezelfde was als die van een medestudent maar dat dit toch verschillend werd beoordeeld. Bovendien heeft hij ook verschillende aanpassingen en suggesties gedaan aan de proefopstelling om deze optimaliseren.

In haar *antwoordnota* repliceert verwerende partij dat uit de toelichting van verzoeker niet blijkt dat de gegeven score een verkeerde of onredelijke beoordeling zou inhouden van zijn prestaties.

In zijn *wederantwoordnota* handhaaft verzoeker zijn eerder standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

Rapportering over het dagelijks werk

Verzoeker stelt dat zijn rapportering relevante informatie bevatte die bijdroeg aan de vooruitgang. Hij verwijst hiervoor naar het document “waar staan we en hoe moeten we verder”. Hij merkt op dat, in tegenstelling tot wat de interne beroepsinstantie beweert, er geen sprake is van een foute benaming in zijn rapportering over het dagelijks werk en hij verwijst hiervoor naar een Teams-gesprek met zijn begeleidster dat hij bijbrengt. Verzoeker brengt eveneens Teams-gesprekken bij met zijn begeleidsters als voorbeelden van de rapportering over het dagelijks werk en de reactie van de begeleidsters over de onderzoeksresultaten. Verzoeker besluit dat de beoordeling van dit onderdeel “zeer goed” zou moeten zijn.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoeker het document “waar staan en hoe moeten we verder”, waarnaar hij verwijst bij dit argument en bij andere argumenten niet heeft toegevoegd aan zijn dossier.

Verder voert verwerende partij aan dat ook hier niet blijkt dat de score onredelijk of onjuist zou zijn. De enkele verwijzing naar één geval waarin zakjes een verkeerde benaming kregen bewijst volgens haar niet dat er maar één enkele keer een dergelijk probleem zou zijn geweest en doet ook geen afbreuk aan het feit dat vastgesteld werd dat de rapportering vaak beperkt, warrig en onduidelijk was.

In zijn *wederantwoordnota* argumenteert verzoeker, verwijzende naar pagina 5 van het “OER 2020-2021” dat de manier en de frequentie van rapporteren niet in overleg werd bepaald met de promotor. Hij heeft, op vraag van de promotor, twee keer een presentatie gegeven alsook geantwoord op de vragen van de begeleidsters over de uitgevoerde labo’s. Volgens verzoeker is het dus de promotor/begeleider die de frequentie van rapportering bepaalt en niet de student.

Verder ontgaat het verzoeker ook over welk experiment hij niet zou gerapporteerd hebben; hij heeft hierover ook geen enkele opmerking van zijn begeleidsters ontvangen en verwijst hiervoor onder meer naar de Teams-gesprekken. Wat betreft de foute benaming, handhaaft verzoeker zijn standpunt dat er geen sprake is van een foute benaming. Het komt volgens hem aan de interne beroepsinstantie toe om aan te tonen waar er juist een foute benaming zou zijn gebruikt.

Verzoeker betwist vervolgens het standpunt van de interne beroepsinstantie dat hij moeilijkheden had om grotere hoeveelheden resultaten te rapporteren aangezien hij in elke labosessie drie stalen moest analyseren en rapporteren.

Tot slot voert verzoeker aan dat het document “waar staan we en hoe moeten we verder” integraal in zijn verzoekschrift aan de Raad is opgenomen zodat verwerende partij er aldaar kennis van kon nemen.

Verzoeker handhaaft daarom zijn standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “zeer goed” moet zijn.

Resultaat

Verzoeker betoogt dat door de vertraging in de levering van fosforzuur bepaalde aspecten slechts beperkt konden worden getest. Rekening houdende met deze vertraging zou de beoordeling voor dit onderdeel “goed” moeten zijn. Verzoeker merkt hierbij ook nog op dat er inderdaad nog openstaande vragen zijn over het onderwerp maar dat er van de door de promotor beweerde fouten in de SEM-EDS-interpretatie geen concrete voorbeelden werden gegeven.

In haar *antwoordnota* betoogt verwerende partij dat die vertraging alleen hoe dan ook niet kan verantwoorden dat er veel openstaande vragen blijven en dit staat ook los van het gegeven dat de student er niet in slaagt om zelfstandig op een gestructureerde manier de masterproef aan te pakken. Het probleem met de vertraging in de levering van fosforzuur kan bovendien niet worden aangegrepen om een betere score te verkrijgen. Dit wijzigt vooreerst niks aan de prestaties van de student en bovendien is die laattijdige levering voor een groot deel aan de eigen nalatigheid van verzoeker te wijten. Verwerende partij verwijst hierbij naar het antwoord van de interne beroepsinstantie op het argument dat verzoeker hieromtrent had opgeworpen in zijn intern beroep.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker vooreerst op dat de beoordeling van het onderdeel “structuur” tegenstrijdig is met de beoordeling van het onderdeel “resultaat” voor wat betreft zelfstandig werken.

Verzoeker geeft verder aan dat volgens de richtlijnen “Begeleiding masterproeven in beeld” van een begeleider mag worden verwacht dat deze de student begeleidt bij timemanagement. Dit is dus een normale situatie waarop de student niet mag gequoteerd worden.

Verzoeker argumenteert vervolgens dat de beschikbare producten gedeeld moesten worden met andere studenten en onderzoekers zodat hij niet inziet waarom het dan aan hem zou toekomen om de regelmatigheid van de beschikbare hoeveelheden te controleren. Hiervoor is de coördinator van het laboratorium het best geplaatst. Verzoeker heeft wel gemeld als een bepaald product bijna op was.

Verzoeker handhaaft daarom zijn eerder standpunt dat de beoordeling van dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

Innovatief aspect

Verzoeker stelt dat, net zoals bij het onderdeel “resultaat”, de gesuggereerde ideeën voor vernieuwing niet uitgewerkt werden wegens gebrek aan tijd. De interne beroepsinstantie zou dus moeten rekening houden met de vertraging in de levering van fosforzuur.

Verder voert verzoeker aan dat, zoals bij het onderdeel “technische uitwerking”, de proefopstelling werd aangepast rekening houdende met de technische beperkingen. Verzoeker meent daarom dat het standpunt van de promotor dat er geen enkele technische verbetering werd aangebracht, overdreven is. Hij heeft in zijn masterproef hieromtrent ook suggesties opgenomen.

Verzoeker is van oordeel dat de beoordeling van dit onderdeel “net geslaagd” zou moeten zijn.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat de interne beroepsinstantie niet beweert dat verzoeker zijn proefopstelling nooit zou hebben aangepast maar wel dat de proefopstelling die werd gebruikt uiteindelijk maar een basisopstelling was en niet boven dat niveau is uitgestegen. Verwerende partij besluit dat ook hier niet blijkt dat de gegeven score onjuist en onredelijk zou zijn.

In zijn *wederantwoordnota* wijst verzoeker erop dat de opstelling van zijn masterproef geen basisopstelling is maar een standaardopstelling volgens een welbepaalde wetenschappelijke standaard. Hij verwijst ook naar de in zijn verzoekschrift voor de Raad opgenomen foto's van zijn opstellingen in het eerste en tweede semester waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat er een verschil is tussen de beide. Er werden dus wel degelijk technische verbeteringen

aangebracht. De proefopstelling werd aangepast rekening houdende met de technische beperkingen en de afspraken met de begeleidsters.

Verzoeker handhaaft zijn eerder standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “net geslaagd” zou moeten zijn.

Wetenschappelijke kwaliteit

Verzoeker argumenteert dat zijn masterproef een duidelijke onderzoeksvraag, een degelijk bronnenonderzoek en conclusies gebaseerd op de behaalde onderzoeksresultaten bevat. Hij haalt hiervoor verschillende voorbeelden aan en besluit dat de beoordeling van dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

In haar *antwoordnota* voert verwerende partij aan dat de student zijn verhaal dan wel goed en samenhangend mag vinden, uiteindelijk is het de jury en met de jury de interne beroepsinstantie die met de nodige deskundigheid moet oordelen over het werk. Verwerende partij leidt uit de vele aantekeningen op het manuscript af dat de masterproef niet de kwaliteiten heeft die verzoeker eraan toedicht. Zij besluit dat de beoordeling niet incorrect of onredelijk zou zijn.

In zijn *wederantwoordnota* merkt verzoeker vooreerst op dat de beoordeling van het onderdeel “openbare verdediging” tegenstrijdig is met de beoordeling van het onderdeel “wetenschappelijke kwaliteit”.

Verder voert verzoeker aan dat hij pas met het administratief dossier dat verwerende partij bijbrengt, kennis neemt van het geannoteerde manuscript. Hij wijst erop dat dit niet dezelfde tekst als deze die hij heeft ingediend op 31 mei 2021, er ontbreken namelijk pagina's. Hij betreurt dan ook dat hij pas via de procedure bij de Raad feedback krijgt op zijn masterproef.

Verzoeker stelt ook dat de promotor het niet eens is met de suggesties van de begeleidingscommissie maar zelf de masterproef niet heeft nagelezen en feedback heeft gegeven. Verzoeker meent dat hij niet de dupe moet zijn van een onenigheid tussen de begeleidingscommissie en de beoordelingscommissie.

Vervolgens formuleert verzoeker kritiek op de opmerkingen van de promotor. Volgens hem zijn 75% van de opmerkingen op het eindproduct verkeerd en hij verwijst hiervoor naar zijn reactie hierop die hij bijbrengt als stuk 5 bij zijn wederantwoordnota.

Tot slot betoogt verzoeker dat de stelling van de interne beroepsinstantie dat er weinig verwezen werd naar voorgaand wetenschappelijk onderzoek eraan voorbijgaat dat over magnesium inhibitor geen resultaten werden geboekt bij eerdere thesissen. Volgens verzoeker blijkt dit ook uit de thesis van student [A.H.] waarvan hij enkele passages bijbrengt.

Verzoeker handhaaft zijn eerder standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

Technische kwaliteit

Verzoeker geeft aan dat de gebruikte technieken gedetailleerd werden beschreven wat volgens hem ook door de begeleidingscommissie werd bevestigd via Teams. Aangezien de interne beroepsinstantie geen enkele opmerking heeft kunnen formuleren over dit onderdeel meent verzoeker dat de beoordeling voor dit onderdeel “uitstekend” zou moeten zijn.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij vooreerst op dat verzoeker een verkeerde lezing geeft aan de beslissing van de interne beroepsinstantie en aan de “rubric”. Het ging er bij de beoordeling van dit item niet zozeer over of er al dan niet iets mankeert aan de technische kwaliteit maar wel, en enkel, dat de technische aspecten voldoende zijn besproken. Volgens verwerende partij kan er meer dan dat ook niet over het werk van verzoeker worden gezegd op dat punt zodat ook deze beoordeling correct is.

In zijn *wederantwoordnota* stelt verzoeker dat hij de opmerking van de interne beroepsinstantie niet verkeerd heeft begrepen maar dat hij gewoon de technische kwaliteit van zijn masterproef heeft vergeleken met de “rubric” en op basis daarvan besluit dat de beoordeling “uitstekend” zou moeten zijn.

Vormgeving

Verzoeker argumenteert dat de vertraging in de levering van fosforzuur een impact heeft gehad op zijn timing en planning waardoor hij tot het laatste moment heeft moeten werken om het effect hiervan te remediëren. Hierdoor zijn er door een technisch probleem bepaalde zaken fout

gelopen bij de vormgeving op het moment dat de masterproef werd ingediend. Verzoeker erkent dit ook als terechte opmerking en stelt dat de beoordeling “zwak” correct is.

In haar *antwoordnota* neemt verwerende partij er akte van dat verzoeker deze beoordeling niet betwist.

In zijn *wederantwoordnota* herhaalt verzoeker zijn eerder standpunt hieromtrent.

Structuur

Verzoeker geeft aan dat, net zoals bij het onderdeel “vormgeving” de vertraging in de levering van fosforzuur gevolgen had voor zijn timing en planning. Hierdoor is, door een vergetelheid, het “extended abstract” in het Nederlands niet toegevoegd. Verzoeker kan zich dan ook vinden in de beoordeling “net geslaagd”.

In haar *antwoordnota* neemt verwerende partij er akte van dat verzoeker deze beoordeling niet betwist.

In zijn *wederantwoordnota* herhaalt verzoeker zijn eerder standpunt hieromtrent.

Taalgebruik

Verzoeker wijst erop dat hij een grondige kennis heeft van (academisch) Engels, enerzijds doordat hij deze taal thuis spreekt en ook opgegroeid is in een land waar Engels de officiële taal is en anderzijds doordat hij hiervoor ook (met succes) cursussen gevolgd heeft bij verwerende partij. Zijn masterproef is volgens hem dan ook goed geschreven in het Engels. Volgens verzoeker heeft de interne beroepsinstantie geen enkel voorbeeld kunnen geven waaruit het tegendeel zou blijken. Verzoeker is daarom van mening dat de beoordeling van dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

In haar *antwoordnota* voert verwerende partij aan dat het feit dat verzoeker thuis Engels spreekt en goede resultaten behaalde voor de twee vakken wetenschappelijk Engels die hij volgde, niet *ipso facto* bewijst dat ook de masterproef op vlak van taal zonder meer als goed moet worden beoordeeld. Ter zijde wijst verwerende partij erop dat verzoeker voor het vak “wetenschappelijk Engels” geen 13/20 maar wel 12/20 behaalde. Volgens verwerende partij

weerlegt verzoeker het standpunt van de interne beroepsinstantie niet dat het taalgebruik soms te beschrijvend en te weinig wetenschappelijk van aard is.

Verwerende partij besluit dat ook op het vlak van taalgebruik niet blijkt dat de beoordeling door de interne beroepsinstantie niet correct of kennelijk onredelijk zou zijn.

In zijn *wederantwoordnota* geeft verzoeker aan dat hij na lezing van het door de promotor geannoteerde manuscript geen enkele commentaar of opmerking kan terugvinden over zinnen die niet op een wetenschappelijke manier werden geschreven.

Verder betoogt verzoeker dat, nog los van het resultaat voor “wetenschappelijk Engels” (waarbij hij erkent dat hij inderdaad 12/20 behaalde), hij een 14/20 voor “gevorderd wetenschappelijk Engels” behaalde wat een hoger niveau is dan “wetenschappelijk Engels”. Verzoeker benadrukt dat hij zijn kennis van het wetenschappelijk Engels heeft toegepast om zijn masterproef correct te schrijven. Hij ziet dan ook niet goed in waarom hij niet meer dan een “voldoende” zou behalen als blijkt dat er geen enkele opmerking werd gegeven in het geannoteerde manuscript.

Verzoeker handhaaft daarom ook zijn eerder standpunt dat de beoordeling van dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

Extended abstract

Verzoeker erkent dat het “extended abstract” ontbreekt in zijn masterproef. Hierdoor verdient hij geen “net geslaagd” maar wel “zwak”.

In haar *antwoordnota* stelt verwerende partij dat het standpunt van verzoeker bevestigt dat de gegeven score alleszins niet onredelijk en zelfs mild is.

In zijn *wederantwoordnota* benadrukt verzoeker dat hij de objectiviteit van de interne beroepsinstantie in vraag wil stellen met concrete voorbeelden. Als hij zelf de regels op een objectieve wijze toepast, komt hij bij dit onderdeel tot het besluit dat de beoordeling “zwak” zou moeten zijn. Volgens verzoeker heeft de promotor voor dit onderdeel de beoordeling “net geslaagd” gegeven om te zorgen dat de globale motivering van de eindscore klopt wat een verkeerde werkwijze is die de objectiviteit kan beïnvloeden.

Duurzaamheidsreflectie

Verzoeker geeft aan dat de duurzaamheidsreflectie kritisch is opgebouwd en hij het werk inzichtelijk in verband brengt met zowel technologische als niet-technologische ontwikkelingsdoelstellingen. Hij brengt hiervan enkele voorbeelden uit zijn masterproef bij en besluit dat de beoordeling voor dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

In haar *antwoordnota* merkt verwerende partij op dat verzoeker aangeeft wat hij op dat vlak in zijn masterproef heeft gedaan maar niet ingaat op het argument dat in zijn uiteenzetting structuur ontbreekt. Volgens verwerende partij blijkt dus niet dat de beoordeling van de interne beroepsinstantie niet correct of onredelijk zou zijn.

In zijn *wederantwoordnota* wijst verzoeker erop dat hij in zijn verzoekschrift voor de Raad wel degelijk heeft aangetoond dat er een structuur is in het onderdeel “duurzaamheidsreflectie” van zijn masterproef. Hij merkt daarnaast op dat het onderdeel “structuur” afzonderlijk wordt beoordeeld en ook de structuur in het onderdeel “duurzaamheidsreflectie” omvat. Aangezien de interne beroepsinstantie heeft geoordeeld dat het werk structuur bevat, bevat het onderdeel “duurzaamheidsreflectie” dus ook een structuur. Dit illustreert volgens verzoeker dat de beoordeling van de interne beroepsinstantie inconsistent is en deze de “rubric voor de eindbeoordeling van de masterproef” verkeerd toepast. Hij ziet niet in waarom het onderdeel “structuur” twee keer beoordeeld zou moeten worden.

Verzoeker handhaaft dan ook zijn eerder standpunt dat de beoordeling voor dit onderdeel “goed” zou moeten zijn.

Openbare verdediging

Verzoeker voert aan dat de interne beroepsinstantie het gewicht van dit onderdeel van 20% naar 100% van de punten brengt. Volgens de logica van de interne beroepsinstantie zou een student die geslaagd is voor dit onderdeel ook geslaagd zijn voor de andere onderdelen. Dit gaat volgens verzoeker niet op. Het feit dat hij akkoord ging met de beoordeling van dit specifieke onderdeel dat 20% van de punten telt betekent niet dat hij ook akkoord ging met de beoordeling van de andere onderdelen die 80% van de punten omvatten. Verzoeker gaat akkoord met de

beoordeling “zwak” voor “beantwoorden van de vragen” en met de beoordeling “goed” voor “voorstelling”.

Verzoeker argumenteert verder dat de beoordeling van zijn masterproef nog steeds niet correct is doordat de interne beroepsinstantie de, volgens verzoeker nonchalante en incorrecte, beoordeling van de promotor opnieuw bijtreedt. Volgens verzoeker is er een sterke professionele solidariteit tussen de promotor en de interne beroepsinstantie waardoor deze laatste het standpunt van de promotor altijd volgt. De interne beroepsinstantie heeft volgens hem geprobeerd de beoordeling van zijn masterproef opnieuw te motiveren op voorwaarde dat de beoordeling van 10/20 behouden bleef.

Tot slot wijst verzoeker erop dat hij momenteel solliciteert voor een nieuwe job en de behaalde score voor de masterproef een belangrijk gegeven is voor een werkgever om kandidaten te beoordelen. Doordat er geen correcte beoordeling werd gegeven voor de masterproef, worden de kansen van verzoeker om te worden aangeworven beïnvloed.

In haar *antwoordnota* benadrukt verwerende partij dat verzoeker akkoord gaat met de beoordeling van de interne beroepsinstantie voor wat betreft het beantwoorden van de vragen.

Verder geeft verwerende partij aan dat zij het argument van verzoeker omtrent de extrapolatie niet begrijpt. Het is volgens haar in elk geval niet zo dat de score voor de masterproef enkel werd bepaald op grond van de prestaties van de student op de mondelinge verdediging. Integendeel, die prestaties telden maar mee voor 20% van de punten zoals ook door verzoeker terecht wordt opgemerkt. Zij verwijst hiervoor naar de scoreberekening op bladzijde 5 van de bestreden beslissing.

Verwerende partij wijst erop dat de interne beroepsinstantie bij de scores voor de andere onderdelen van de beoordeling ook nooit heeft aangegeven dat verzoeker met die scores akkoord ging. Dat laatste is ook niet nodig aangezien een student niet deelneemt aan zijn eigen beoordeling. Deze beoordeling gebeurt in eerste instantie door de jury en in beroep door de interne beroepsinstantie. De inschatting van de eigen prestaties door de student is daarbij niet relevant.

Tot slot argumenteert verwerende partij dat de bewering van verzoeker omtrent de objectiviteit van de interne beroepsinstantie nergens op slaat en ook op niets is gesteund. Verwerende partij wijst op de rechtspraak van de Raad dat er moet worden uitgegaan van een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de beoordelaar, *in casu* de interne beroepsinstantie. Het komt volgens verwerende partij aan de student die deze objectiviteit in vraag stelt toe om aan de hand van concrete argumenten aan te tonen dat de beoordeling inderdaad niet objectief gebeurde. Volgens verwerende partij blijft verzoeker op dat vlak in gebreke.

Beoordeling

1. Ontvankelijkheid

Verwerende partij voert aan dat het enig middel van verzoeker onontvankelijk is wegens laattijdigheid aangezien verzoeker al in het kader van zijn eerste extern beroep kennis kreeg van de deelscores. Hij kan zijn kritiek op deze deelscores niet meer uitbreiden in het kader van de huidige externe procedure, aldus verwerende partij.

Op 1 juli 2021 kreeg verzoeker een score van 10/20 op het opleidingsonderdeel Masterproef. De institutionele beroepscommissie nam op 15 juli 2021 de beslissing om het intern beroep van verzoeker af te wijzen. Daarop stelde verzoeker extern beroep in bij de Raad. Pas in het kader van dat beroep kreeg verzoeker kennis van de **deelscore** voor elk subevaluatiecriterium. In zijn arrest van 13 september 2021, nr. 6.875 stelde de Raad vervolgens:

“Verzoeker kreeg pas na inzage van het administratief dossier, in de externe procedure voor de Raad, inzage in het volledig ingevulde evaluatieformulier (zie stuk 12 van verwerende partij). Slechts op dat ogenblik kreeg verzoeker kennis van de score die hij behaalde op de 16 sub-evaluatiecriteria die werden gehanteerd door de beoordelingscommissie. Vervolgens heeft hij zijn kritiek op deze beoordeling geuit op het eerst mogelijke ogenblik, te weten in zijn wederantwoordnota. Het middelonderdeel is bijgevolg ontvankelijk.”

De Raad vernietigde de beslissing van de institutionele beroepscommissie, omwille van een motiveringsgebrek.

Daarop onderzocht de institutionele beroepscommissie het intern beroep van verzoeker opnieuw. Blijkens de bewoordingen van haar beslissing van 30 september 2021 (de bestreden beslissing) hield zij in haar besluitvormingsproces rekening met:

- De motieven van 's Raads arrest van 13 september 2021, nr. 6.875;
- De argumentatie die verzoeker in de externe procedure voor de Raad liet gelden;

- De twee geannoteerde tussentijdse versies van de masterproef (niet toegevoegd in het administratief dossier in de eerste externe procedure, thans toegevoegd als stuk 20 en 21 van het administratief dossier);
- De geannoteerde definitieve versie van de masterproef (niet toegevoegd in het administratief dossier in de eerste externe procedure, thans toegevoegd als stuk 22 van het administratief dossier).

De bestreden beslissing komt tot een ruimere motivering, en geeft voor het eerst per subevaluatiecriterium een motivering voor de deelscore. Dit mag niet verbazen, gelet op de motieven van de Raad die hebben geleid tot de vernietiging van de beslissing van 15 juli 2021.

Dit heeft als gevolg dat verzoeker pas in de bestreden beslissing voor het eerst kennis neemt van de **motieven van deze deelscores** en pas op dat moment dus een duidelijk overzicht krijgt van de redenen waarom hij elk van deze deelscores behaalde.

Het eerst mogelijke ogenblik waarop hij kritiek kon geven op deze motieven, is in zijn verzoekschrift waarmee hij extern beroep instelde tegen de bestreden beslissing. Dat is ook wat verzoeker doet in zijn enig middel: hij voert aan dat deze motieven niet realistisch en/of niet redelijk zijn. Daaruit vloeit volgens hem dan voort dat ook de deelscores, die het resultaat zijn van deze motieven, niet correct zijn.

Verzoeker heeft zijn middel niet laattijdig aangevoerd, zodat het ontvankelijk is.

2. Ten gronde

2.1. Marginale toetsing door de Raad

Verzoeker uit bij momenten zeer vergaande inhoudelijke kritiek op de beoordeling van zijn masterproef en meer algemeen, zijn competenties vanwege zijn begeleiders, promotor en de institutionele beroepscommissie.

Vooreerst benadrukt de Raad dat hij bij de beoordeling van de aangevochten interne beroepsbeslissing zeer terughoudend te werk moet gaan. Hij herinnert eraan dat het hem conform artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs niet toekomt zich in de plaats te stellen van de beoordelaars, aangewezen in de schoot van de verwerende partij, en de evaluatie over te doen.

De Raad gaat immers uit van een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de beoordelaars, en een aangevoerd gebrek aan deskundigheid en objectiviteit dient *in concreto* te worden aangetoond. Loutere beweringen volstaan niet. Het staat bijgevolg niet aan de Raad om de verbetering en quoterings van een eindwerk over te doen; hij kan de verbetering en quoterings enkel onregelmatig bevinden en de daarop steunende beslissing enkel vernietigen wanneer op overtuigende wijze is aangetoond dat het in beginsel geldende vermoeden van deskundigheid geen opgeld doet en waarom niet. Dat laatste vereist dan weer dat op voldoende klare en duidelijke wijze de juistheid van de verbetering in twijfel wordt getrokken.

De Raad kan met andere woorden slechts oordelen of bij de evaluatie het regelgevend kader, met inbegrip van de beginselen van behoorlijk bestuur, is geschonden, dan wel of de evaluatie kennelijk onredelijk is en dient zich dus te beperken tot een marginale toetsing van deze evaluatie. Om deze reden kan de Raad, zo hij zou beslissen om tot vernietiging van de bestreden beslissing over te gaan, niet zelf een deelscore bepalen of de instelling verplichten een welbepaalde deelscore toe te kennen.

Het is dan ook in het licht van deze beginselen dat de Raad hierna de bestreden beslissing en zijn motieven verder onder loep neemt.

2.2.Evaluatiecriterium “persoonlijke aspecten”

Subevaluatiecriterium creativiteit

Rubric en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “zwak”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “zwak” als:

“De student begrijpt de onderzoeksvraag maar komt niet tot eigen antwoorden of de uitwerking van door de begeleiders aangereikte (creatieve) oplossingsstrategieën.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Creativiteit: Zwak

De student heeft moeite om correct de bekomen resultaten te interpreteren en vervolggexperimenten voor te stellen. Dit bleek vaak een resultaat te zijn van een beperkte achtergrondkennis. Hij had heel veel begeleiding en feedback nodig. Dat blijkt niet enkel uit de vele contacten die er zijn geweest met zijn begeleiders, maar ook uit de vele aantekeningen op tussentijdse versies die verzoeker indiende.”

Nadruk op eigen antwoorden. In tegenstelling tot wat verzoeker meent, gaat dit evaluatiecriterium blijkens de rubric niet over de vraag of de student “een” antwoord vindt op

de onderzoeksvraag, maar legt het deze nadruk op de mate van zelfstandigheid waarmee de student tot eigen antwoorden komt en waarmee de student dus met de onderzoeksvraag omgaat.

Feedback en begeleiding. In dat kader stelt de Raad samen met de verwerende partij vast dat de bestreden beslissing terecht stelt dat verzoeker erg veel begeleiding en feedback nodig had. Dit blijkt uit de ruim geannoteerde voorlopige versies van de masterproef (stuk 20 en 21 administratief dossier), waar verzoeker meteen ook een veelvoud aan concrete voorbeelden terugvindt van de feedback van zijn begeleiders. Verzoeker stelt verkeerdelijk dat deze feedback dateert van na het arrest van de Raad van 13 september 2021. Uit het chatbericht dat verzoeker bijbrengt op pagina 15 van zijn verzoekschrift blijkt namelijk dat verzoeker deze tussentijdse feedback wel degelijk heeft ontvangen op 5 mei 2021. Zijn begeleidster meldt daar: *“Hierbij je nagelezen thesis. Tot je resultaten staat het vrij goed op punt”*. Verzoeker verwijst zelf naar dit bericht om aan te tonen dat de begeleidster zijn bronnenapparaat, opgenomen in deze tussentijdse versie, zou hebben goedgekeurd.

Het is evenwel niet zo dat verzoeker werd geciteerd op deze tussentijdse versies van zijn masterproef. De subevaluatiecriteria onder het evaluatiecriterium “masterproef” zijn gebaseerd op de definitieve versie. (stuk 22 administratief dossier). Het is nochtans niet onredelijk dat het verloop van de gehele masterproef mee in rekening wordt gebracht bij de beoordeling van het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’, en dat er in dat kader rekening wordt gehouden met de vraag in welke mate verzoeker tot eigen antwoorden komt op de onderzoeksvraag. Dit geldt des te meer nu verzoeker op voorhand kennis had van de rubrics die de beoordelaars hanteren bij de evaluatie, en hij dus wist dat de beoordelaars het verloop van het gehele opleidingsonderdeel in het algemeen, en zijn vermogen tot zelfstandig werken en tot het aanbrengen van eigen antwoorden in het bijzonder, mee in rekening zouden brengen in het eindoordeel.

De Raad vindt in het verzoekschrift van verzoeker veel screenshots terug van chatgesprekken tussen verzoeker en zijn begeleiders in MS Teams (bv. op pagina 10-14 en pagina 18-24) en leest in deze berichten herhaaldelijk dat het wel degelijk de begeleiders zijn die verzoeker oplossingsstrategieën aanreiken en die verzoeker vragen om zijn input te geven.

Verzoeker verwijst doorheen het verzoekschrift vaak naar een document dat hij tijdens het verloop van de masterproef heeft opgesteld en overgemaakt aan zijn begeleiders, getiteld “Waar staan we en hoe gaan we verder”, maar hieruit kan volgens de Raad niet afgeleid worden dat

verzoeker de inhoud ervan volledig op eigen initiatief heeft opgesteld en dat de inhoud gebaseerd is op volledig eigen inzichten. Dit blijkt niet uit de tekst, en bovendien spreekt verzoeker erg vaak over “wij” (verzoeker en zijn begeleiders?) , en slechts enkele keren over “ik”. Dit document doet evenmin afbreuk aan de vaststellingen hierboven, met name dat uit de chatberichten met de begeleiders en uit de tussentijdse versies van de masterproef blijkt dat verzoeker erg veel begeleiding en feedback nodig had.

Openbare verdediging. Dat de motivering voor het subevaluatiecriterium “creativiteit” in essentie zou slaan op verzoekers presentatie tijdens de openbare verdediging in plaats van op zijn eigen oplossingsgericht denken, blijkt noch uit de bewoordingen van die motivering, noch uit het administratief dossier. Verzoeker kan deze bewering niet verder staven. Er ligt bijgevolg geen bewijs voor van subjectiviteit van de begeleiders of de institutionele beroepscommissie.

Achtergrondkennis. Verzoeker beweert dat hij niet begrijpt wat de institutionele beroepscommissie bedoelt met “beperkte achtergrondkennis”, nu hij geslaagd was voor een aantal opleidingsonderdelen die nodig waren om de masterproef te kunnen uitvoeren.

De Raad verwijst naar zijn vaste rechtspraak waaruit blijkt dat de student voor elk opleidingsonderdeel apart beoordeeld wordt op zijn merites. Zelfs het gegeven dat een student geslaagd is op een methodologisch vak dat de masterproef voorafgaat, betekent niet dat de student daarom ook *ipso facto* een voldoende verdient op het methodologisch onderdeel van de masterproef. Dat verzoeker geslaagd was op andere opleidingsonderdelen, zelfs indien die nodig zouden zijn om te kunnen slagen voor de masterproef, is dus niet relevant voor de beoordeling van de masterproef of maakt de beoordeling daarvan niet onredelijk.

Uit de definitief geannoteerde versie van de masterproef (stuk 22 administratief dossier) blijkt dat deze versie nog veel fouten en onnauwkeurigheden bevat. Het is niet onredelijk dat de institutionele beroepscommissie hieruit afleidt dat verzoekers achtergrondkennis beperkt is.

Inconsistentie in de motivering. Verzoeker stelt dat de bestreden motivering inconsistent is, aangezien de institutionele beroepscommissie enerzijds schrijft “*Hij had heel veel begeleiding nodig*” maar anderzijds stelt “*Jean-Pierre showed a lot of enthusiasm for the subject and the experimental work. The corrosion tests were mainly performed independently and with the necessary care and precision.*”

Deze laatste uitspraak is afkomstig van de promotor van verzoeker en stond op het oorspronkelijk evaluatieformulier, maar is als zodanig niet hernomen in de bestreden beslissing.

De institutionele beroepscommissie heeft zich deze uitspraak niet eigen gemaakt. Zoals hoger uiteenzet, voert de institutionele beroepscommissie ingevolge devolutieve werking van het georganiseerd administratief beroep een eigen onderzoek van de zaak uit en komt haar beslissing vervolgens in de plaats van de oorspronkelijke studievoortgangsbepaling, die dan uit de rechtsorde verdwijnt. De institutionele beroepscommissie is daarbij niet verplicht de motieven of zelfs de strekking van de oorspronkelijke beslissing te volgen, gelet op de devolutieve werking van het beroep, uiteraard op voorwaarde dat de beroepscommissie zijn beslissing neemt met eerbiediging van de wettelijke en reglementaire regels en de algemene beginselen van behoorlijk bestuur.

Nu het door verzoeker geciteerde citaat geen motief vormt in de bestreden beslissing, kan er ook geen sprake zijn van een inconsistentie in de motivering van de bestreden beslissing.

Document “begeleiding van masterproeven in beeld”. Verzoeker brengt samen met zijn wederantwoordnota het document “begeleiding van masterproeven in beeld” bij. Dit stuk had hij evenwel al eerder, samen met zijn verzoekschrift kunnen indienen. Het stuk is bijgevolg laattijdig en onontvankelijk. Voor zover verzoeker er in andere middelonderdelen naar verwijst, gaat de Raad er daar niet op in.

Link met evaluatiecriterium “openbare verdediging”. Verzoeker betoogt in zijn wederantwoordnota dat als bij het onderdeel ‘openbare verdediging’ blijkt dat de conclusie van het eindwerk duidelijk was en beargumenteerd door middel van een logisch opgebouwd verhaal, dat dit dan betekent dat hij tenminste antwoorden of uitwerking van het werk heeft geformuleerd in het onderdeel “creativiteit”. Dit werd volgens hem ook bevestigd door de interne beroepsinstantie bij het onderdeel “creativiteit”. Dit illustreert volgens verzoeker dat de beoordeling van de interne beroepsinstantie subjectief is.

Verzoeker voert daarmee een grief aan die hij ook al had kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift. Dat heeft hij evenwel nagelaten, zodat deze grief laattijdig en onontvankelijk is.

Subevaluatiecriterium inzet

Rubric en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De student is gemotiveerd en neemt initiatief. De student respecteert deadlines.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Inzet: Voldoende

Bepaalde afspraken werden niet nagekomen, maar meestal was de student wel op tijd met het aanleveren van zijn werk. Daarnaast kwam hij in het labo ook over als gemotiveerd om te werken.”

Motivatatie en deadlines. De institutionele beroepscommissie betwist niet – in tegenstelling tot wat verzoeker lijkt te stellen- dat verzoeker gemotiveerd was, hard heeft gewerkt en dat hij zijn deadlines (meestal) heeft nagekomen.

SEM-analyses en verwerken van tussentijdse feedback. Dat “bepaalde” afspraken niet werden nagekomen, lijkt eerder te slaan op het feit de tussentijdse feedback van de begeleiders niet voldoende is verwerkt in de eindversie (zie stuk 21 en 22 administratief dossier). Daarnaast lijkt dit motief te verwijzen naar het gegeven dat verzoeker enkele malen afwezig was op sommige SEM-analyses en daardoor ook het initiatief omtrent wat concreet geanalyseerd zou worden aan de begeleiders overliet.

Verzoeker voert daaromtrent aan dat hij telkens wettig afwezig was, maar dat raakt niet aan de kern van de kwestie. Wat de bestreden beslissing verzoeker wel verwijt, is dat hij ten gevolge van deze (al dan niet wettige) afwezigheden, het initiatief omtrent wat concreet geanalyseerd moest worden bij zijn begeleiders liet.

In dat kader gaat verzoeker in zijn verzoekschrift ook niet verder in op de motivering die daarover te lezen valt in de bestreden beslissing:

“Ook in zijn extern beroep gaat verzoeker dieper in op zijn afwezigheden bij SEM-EDS metingen. Hij zegt dat het doel van die metingen ook achteraf online kon worden gerealiseerd want dat de beelden ook online konden worden geanalyseerd samen met de begeleiders en dat dit ook is gebeurd.

De institutionele beroepscommissie merkt op dat het feit dat hij afwezig bleef op diverse SEM-EDS-metingen hem niet als zodanig ten kwade werd geduid en geen rechtstreekse invloed heeft gehad op de gegeven score in die zin dat er geen punten werden afgetrokken omdat hij niet op al de sessies aanwezig was. Hij heeft bijgevolg geen belang bij een betwisting over of die afwezigheden hem al dan niet ten kwade mochten worden geduid.

De afwezigheden zijn daarentegen wel en enkel aangegeven als mogelijk oorzaak voor het feit dat hij onvoldoende inzicht had in zijn onderzoek: “Door zijn frequente afwezigheid heeft Jean-Pierre nooit de noodzakelijke inzichten verworven om de gemaakte beelden correct te interpreteren. Dat blijkt uit de Teams interacties met zijn begeleiders. Dat bleek tijdens de eerste versies van zijn thesis. Dat blijkt uit de finaal ingediende versie van zijn thesis (ondanks de uitgebreide input van de begeleiders) en dat blijkt ook zeer duidelijk uit het feit dat hij op geen enkele vraag na de verdediging een afdoend antwoord heeft kunnen geven.”

In het raam van zijn masterproef diende verzoeker experimenten uit te voeren, waarvan de resultaten nadien werden gemeten/geanalyseerd via SEM (Scanning Electron Microscopy). Dit betreft een onderzoek van de samples met een elektronenmicroscop. Met dergelijke microscoop die het materiaal 10.000 tot zelfs 100.000 keer kan vergroten, wordt naar de samples gekeken en die beelden moeten dan verder worden geanalyseerd. Het is juist dat een student dit toestel niet zelf mag bedienen. Het gaat immers om zeer dure toestellen, die dus enkel door en in aanwezigheid van een opgeleid begeleider mogen worden gehanteerd. De aanwezigheid van de student bij de analyse van zijn samples is echter wel wenselijk, omdat de student uiteraard het beste weet waar hij met zijn onderzoek naartoe wil en waaraan hij aandacht wil besteden. Het is de bedoeling dat de student tijdens de metingen aangeeft waar precies naar gekeken moet worden en waarvan detailbeelden moeten worden gemaakt voor verdere analyse en interpretatie. Dat gebeurt onder begeleiding van een begeleider, maar het is uiteraard de bedoeling dat naarmate het masterproefonderzoek vordert, de student steeds meer zelf kan aangeven wat belangrijk is om te bekijken en wat niet, en de analyses ook zelfstandig kan uitvoeren.

Dit proces kan evident niet evenwaardig worden bereikt door achteraf de beelden te bekijken die de begeleider heeft gemaakt bij deze SEM analyses, precies omdat het dan niet de student maar wel de begeleider is die bepaalt wat uiteindelijk meer in detail wordt/moet worden bekeken. De student leert zo niet hoe hij zijn samples moet bekijken en analyseren en verwerft zo ook onvoldoende inzicht in zijn onderzoek. Dat dit het geval is bij de student, is meermaals gebleken. Het blijkt, zoals gezegd, ook uit de conversaties met begeleiders die hij zelf toevoegt aan zijn stukken en waarbij hij in een stadium waarin zijn onderzoek nochtans al ver gevorderd moet zijn, hulp vraagt aan zijn begeleider voor de interpretatie van bepaalde resultaten van een dergelijke meting.

Deelnemen aan die SEM analyses is inderdaad strikt genomen niet verplicht, maar niettemin zeer warm aanbevolen, precies omdat de begeleiding die daarbij wordt geboden zeer essentieel is in het leerproces van de student.

De coronamaatregelen hebben deelname aan die analyses ook nooit in de weg gestaan, want zelfs in de periode waarin het onderwijs in code rood doorging bleef labo-onderzoek mogelijk evenals essentiële practica, waartoe dergelijke meetsessies ontegensprekelijk behoren, zij het uiteraard met eerbiediging van een reeks veiligheidsvoorschriften.

Het is de eigen keuze geweest van de student om aan een substantieel deel van die metingen niet deel te nemen en enkel achteraf aan de slag te gaan met beeldmateriaal dat door de begeleider werd verzameld bij die metingen. Die keuze is jammer genoeg niet zonder gevolgen gebleven in die zin dat de student allicht mede daardoor onvoldoende inzicht heeft verworven in zijn onderzoek, de resultaten van zijn experimenten onvoldoende zelfstandig kon analyseren en evalueren, en al te zeer bij de oppervlakte is gebleven.”

Deze elementen in acht genomen, is een deelscore “voldoende” voor het subevaluatiecriterium “inzet” niet onredelijk.

Subevaluatiecriterium kritische zin

Rubric en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “net geslaagd”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “zeer goed”.

De relevante rubric definieert “net geslaagd” als:

“De student reflecteert in beperkte mate over eigen resultaten. De student gebruikt en begrijpt resultaten gevonden in objectieve kennis in het vakgebied.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Kritische zin: Net geslaagd

De student probeerde te reflecteren op zijn resultaten, maar dit was in veel gevallen niet correct en moest altijd bijgestuurd worden. Hierin werd en wordt niet echt een gunstige evolutie vastgesteld. Vergelijking van de tussentijdse versie en de eindversie van de masterproef tonen dat ook aan. En ook in de eindversie van zijn masterproef worden herhaaldelijk opmerkingen gegeven die wijzen op een gebrek aan kritische zin. De institutionele beroepscommissie verwijst ter zake naar het door de promotor en begeleiders geannoteerde manuscript, dat ze als bijlage toevoegt aan deze beslissing.”

Geannoteerde definitieve versie masterproef – kennisname. Verzoeker stelt dat hij in weerwil van wat de bestreden beslissing vermeldt, de geannoteerde definitieve versie van zijn masterproef nooit eerder heeft ontvangen, en leidt hieruit af dat zijn promotor zijn definitieve versie nooit eerder heeft gelezen.

Het administratief dossier bevat geen bewijs dat verzoeker de geannoteerde versie van zijn masterproef heeft ontvangen samen met de bestreden beslissing. Bijgevolg gaat de Raad ervan uit dat verzoeker voor het eerst in het administratief dossier van de huidige externe procedure kennis heeft genomen van deze versie.

De Raad betreurt ten eerste dat verzoeker zo lang heeft moeten wachten op deze schriftelijke feedback, maar stelt anderzijds wel vast dat verzoeker niet betwist *mondelijke* feedback op zijn definitieve versie van de masterproef te hebben ontvangen op 25 juni 2021 en 9 juli 2021. Desalniettemin had een tijdigere mededeling van de schriftelijke feedback er toe kunnen leiden dat de inhoudelijke discussie over de masterproef al eerder gevoerd kan worden voor de institutionele beroepscommissie hetgeen proceseconomisch te verkiezen valt. Bovendien had de beroepscommissie dan met volle rechtsmacht kunnen oordelen over deze argumenten.

Los van het bovenstaande ziet de Raad niet in hoe verzoeker uit het moment van kennisname van de geannoteerde definitieve versie van zijn masterproef kan afleiden dat zijn promotor zijn definitieve versie niet heeft gelezen voorafgaand aan de evaluatie. Dit blijkt althans niet uit het administratief dossier. Het is niet omdat het stuk niet eerder werd overgemaakt, dat het voordien niet bestond. Het lijkt ook onwaarschijnlijk dat de begeleiders van verzoeker de definitieve versie van de masterproef niet hebben gelezen voorafgaand aan zijn evaluatie, aangezien de motieven die zij hebben gegeven doorheen de procedure overeenstemmen met de annotaties op de definitieve versie.

Verzoeker laat nog gelden dat de definitief geannoteerde versie van de masterproef minder bladzijden bevat dan de versie die hij heeft ingediend. Dat klopt, stuk 21 stopt na 70 bladzijden

(na Annex 1). Ter zitting verklaart de raadsman van verwerende partij dat de begeleiders geen opmerkingen neergeschreven hebben vanaf p. 70. Hier was ook weinig reden toe aangezien het louter ging over annexen aan de masterproef, en de begeleiders op de voorgaande bladzijden uitgebreid hun commentaar hebben neergeschreven. De Raad ziet niet in hoe dit gegeven een impact zou kunnen hebben op de score van verzoeker. Evenmin ziet de Raad hierin een bewijs dat de begeleiders of promotor de definitieve versie van de masterproef niet zouden hebben bekeken voor de evaluatie.

Geannoteerde definitieve versie masterproef - inhoud. Verzoeker meent dat, verwijzende naar verschillende passages van zijn masterproef, de beoordeling voor dit onderdeel “zeer goed” moet zijn. Hiermee vraagt verzoeker de Raad om de inhoudelijke beoordeling en evaluatie van de masterproef over te doen, hetgeen echter buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Wel stelt de Raad vast dat de begeleiders ook in de definitieve versie van de masterproef, nog fouten en onnauwkeurigheden vaststellen, en daarbij ook opmerkingen geven over het gebrek aan kritische zin. (stuk 22 administratief dossier, bijvoorbeeld op pagina 38, 47, 51, 55.)

Verzoeker geeft aan dat de opmerkingen van zijn begeleiders bij het geannoteerde manuscript grotendeels verkeerd zijn en hij verwijst hiervoor naar de reactie hierop die hij bijbrengt als stuk 5 bij zijn wederantwoordnota. Daarmee nodigt verzoeker de Raad weer uit voor een her-evaluatie van zijn masterproef, waarvoor de Raad niet bevoegd is. Binnen de grenzen die zijn marginale toetsingsbevoegdheid hem geven, stelt de Raad vast dat de commentaren van de begeleiders in de eindversie van de masterproef veelvuldig, uitgebreid, en helder geformuleerd zijn en dat de kritiek die verzoeker daarop naar voren schuift, niet van aard is om hieraan afbreuk te doen. Verzoeker slaagt er niet in het vermoeden van deskundigheid van de begeleiders te weerleggen.

De deelscore “net geslaagd” voor het subevaluatiecriterium “kritische zin” is niet onredelijk of in strijd met de werkelijkheid.

Subevaluatiecriterium zelfstandigheid

Rubric en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De student maakt gebruik van de coaching van de begeleiders en komt hierdoor tot zelfstandigheid.”
(stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Zelfstandigheid: Voldoende

De student werkte weliswaar zelfstandig in het labo, maar bijna alleen experimenten werden gepland en bedacht door de begeleiders. Indien geen input van de begeleider kwam, kwam de student gewoon niet naar het labo. Dit toont aan dat zijn zelfstandigheid heel beperkt was. De student was ook herhaaldelijk afwezig bij SEM-EDS-metingen. De beelden hiervan werden achteraf weliswaar ter beschikking gesteld en online besproken met de begeleider, maar zijn afwezigheid zorgde er wel voor dat niet hij maar de begeleider uitmaakte waarvan detailbeelden werden gemaakt, en dat de student onvoldoende leerde om zelf aan te geven wat belangrijk was om te bekijken en wat niet.”

Inconsistentie in de motivering. Verzoeker merkt op dat de nieuwe motivering van het onderdeel “zelfstandigheid” tegenstrijdig is met de oorspronkelijke motivering van de begeleidingscommissie, die stelt:

“Jean-Pierre showed a lot of enthusiasm for the subject and the experimental work. The corrosion tests were mainly performed independently and with the necessary care and precision.”

De Raad verwijst wat hij daaromtrent heeft uiteengezet onder “subevaluatiecriterium creativiteit”.

Chats met begeleiders. Uit de screenshots die verzoeker bijbrengt van de chats in MS Teams, op pagina 10-14 van zijn verzoekschrift, blijkt dat verzoeker inderdaad wel zelf de planning opstelde, maar dat dit gebeurde op sterke sturing van zijn begeleider. Zo stelt mevrouw [A.L.]:

- “Zoals ik jou al gezegd heb, het is belangrijk dat je zelf met voorstellen komt. ... Ik stel voor dat je een testplanning opstelt voor de komende weken en dat we deze dan bespreken.”
- “Voor je testplanning: zou je niet proberen meerdere testen uit te voeren per week? Wij kunnen dan helpen met uithalen/insteken.

Ik heb ook de indruk dat je zonder roeren mss niet de volledige temperatuurrange hebt uitgevoerd. Acht je dit niet nodig?”

- “Wat zijn je plannen voor volgende week?”

Document “waar staan we en hoe moeten we verder”. Voor zover verzoeker nog verwijst naar het document “waar staan we en hoe moeten we verder”, is het niet duidelijk op wiens initiatief dit document werd opgesteld. De Raad kan hierover dus geen uitspraak doen.

SEM/EDS-metingen. Wat betreft verzoekers afwezigheid tijdens de SEM/EDS-metingen, verwijst de Raad naar hetgeen hij daarover heeft uiteengezet onder “subevaluatiecriterium inzet”. Verzoeker gaat niet in op de motieven in de bestreden beslissing die hierover gaan.

Bovendien verwijst de Raad nog naar volgend motief in de bestreden beslissing op pagina 14:

“Wel wordt opgemerkt dat de student onvoldoende zelfstandig te werk is gegaan, en dat dit inderdaad het geval is blijkt ook uit het dossier. De student was onvoldoende aanwezig bij SEM-metingen waardoor hij die metingen niet mee kon sturen. Bovendien had hij tot op het einde van zijn

onderzoekswerkzaamheden erg veel ondersteuning en begeleiding nodig bij het uitvoeren van analyses, het interpreteren van onderzoeksresultaten en het uitschrijven van zijn masterproef. Eén en ander blijkt bijvoorbeeld nog uit een conversatie die hij zelf voorlegt (bijlage 5 blz. 5 bij zijn extern verzoekschrift) waarbij hij op 5 mei 2021, amper drie weken voor de indiendatum van zijn masterproef, nog aangeeft moeilijkheden te hebben bij het interpreteren van beelden van de resultaten van een SEM-meting.

Een masterproefstudent heeft uiteraard recht op begeleiding, en die begeleiding heeft de student ook zeer ruimschoots gekregen, maar dit belet niet dat het een zelfstandig werk moet blijven, en dat een masterproefstudent naar het einde van zijn traject toe moet aantonen zelfstandig onderzoek te kunnen voeren, en dus onderzoek te kunnen doen zonder voortdurende begeleiding. Dat was bij de student onvoldoende het geval, wat uiteraard in rekening kan worden gebracht bij de beoordeling van de masterproef, want deel uitmaakt van de te bereiken eindcompetenties.”

De deelscore “voldoende” voor zelfstandigheid is in het licht van het voorgaande niet onredelijk, en zelfs mild.

2.3.Evaluatiecriterium “praktische realisatie”

Subevaluatiecriterium wetenschappelijke aanpak

Rubric en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “zeer goed”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De student beheerst het vakgebied. De analyse van de vraagstelling is aanvaardbaar.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Wetenschappelijke aanpak: Voldoende

De achtergrondkennis liet vaak wat te wensen over. De student leek bepaalde basisprincipes niet volledig te vatten, waardoor hij het vakgebied ook niet volledig goed beheerste. De analyse van de vraagstelling was beperkt. De student werkte voor zijn literatuurstudie ook vooral met (meer algemene) handboeken, en te weinig met papers waardoor het werk ook te weinig werd gekaderd in hedendaags onderzoek.”

Resultaten andere opleidingsonderdelen. De Raad verwijst naar zijn vaste rechtspraak waaruit blijkt dat de student voor elk opleidingsonderdeel apart beoordeeld wordt op zijn merites. Zelfs het gegeven dat een student geslaagd is op een methodologisch vak dat de masterproef voorafgaat, betekent niet dat de student daarom ook *ipso facto* een voldoende verdient op het methodologisch onderdeel van de masterproef. Dat verzoeker geslaagd was op andere opleidingsonderdelen, zelfs indien die nodig zouden zijn om te kunnen slagen voor de masterproef, is dus niet relevant voor de beoordeling van de masterproef of maakt de beoordeling daarvan niet onredelijk.

Vraagstelling en conclusies van de masterproef. Verzoeker betoogt dat de analyse van de vraagstelling grondig werd uitgewerkt en verwijst hiervoor naar verschillende passages van zijn thesis. Hij stelt ook dat hij de conclusies van het eindwerk heeft beargumenteerd door logisch opgebouwde onderzoeksresultaten.

Hiermee vraagt verzoeker de Raad om de inhoudelijke beoordeling en evaluatie van de masterproef over te doen, hetgeen echter buiten de bevoegdheid van de Raad valt. Wel stelt de Raad vast dat de begeleiders ook in de definitieve versie van de masterproef, nog fouten en onnauwkeurigheden vaststellen, ook bij de door verzoeker aangehaalde passages (sectie 5.2 en 5.3). (stuk 22 administratief dossier, pagina 41-47) Het is niet onredelijk om daaruit af te leiden dat de achtergrondkennis van verzoeker beperkt is.

Geannoteerde definitieve versie van de masterproef. Verzoeker geeft aan dat de opmerkingen van zijn begeleiders bij het geannoteerde manuscript voor 75% verkeerd zijn en hij verwijst hiervoor naar de reactie hierop die hij bijbrengt als stuk 5 bij zijn wederantwoordnota. Daarmee nodigt verzoeker de Raad weer uit voor een her-evaluatie van zijn masterproef, waarvoor de Raad niet bevoegd is. Binnen de grenzen die zijn marginale toetsingsbevoegdheid hem geven, stelt de Raad vast dat de commentaren van de begeleiders in de eindversie van de masterproef veelvuldig, uitgebreid, en helder geformuleerd zijn en dat de kritiek die verzoeker daarop naar voren schuift, niet van aard is om hieraan afbreuk te doen. Verzoeker slaagt er niet in het vermoeden van deskundigheid van de begeleiders te weerleggen.

Bronnen. Verwerende partij geeft terecht aan dat de bestreden beslissing verzoeker niet verwijt dat hij niet genoeg bronnen heeft gebruikt of dat hij teveel boeken heeft gebruikt, maar wel dat hij het werk niet genoeg heeft gekaderd in hedendaags, gespecialiseerde wetenschappelijk onderzoek, omdat hij zijn werk hoofdzakelijk baseert op algemene handboeken en minder op papers. Dit blijkt ook uit de annotaties in de definitieve versie van de masterproef. (stuk 22 administratief dossier, pagina 32 en 64) Bovendien, niet het aantal bronnen dat in de bibliografie is opgenomen zegt waarmee een auteur het meeste heeft gewerkt maar wel de manier waarop die bronnen zijn verwerkt. Er moet dus ook gekeken worden naar de verwijzingen in de tekst van de masterproef.

Verzoeker stelt dat hij het resultaat van zijn bronnenonderzoek heeft voorgelegd aan de begeleidingscommissie die hierover geen opmerkingen hebben gemaakt. Volgens verzoeker was de begeleidingscommissie ook tevreden met zijn literatuurstudie en hij verwijst hiervoor naar een bericht van mevrouw [A.L.]. waarin zij zegt:

“Hierbij je nagelezen thesis. Tot je resultaten staat het vrij goed op punt.”

In de geannoteerde tussentijdse versie van de masterproef (stuk 21 administratief dossier), die mevrouw [A.L.] samen met dit bericht bezorgt aan verzoeker, staat op pagina 1 te lezen:

- “Je eerste 30pgs staan reeds goed op punt. Aan het resultatengedeelte zal je nog diepgang moeten verlenen.”
- “Plaats bronnen bij figuren die niet van jou zijn! Anders pleeg je plagiaat en mag je je thesis niet indienen.”

De literatuurlijst bevindt zich op pagina 70-72 en valt dus niet onder het deel waarvan de begeleidster zegt dat het al goed op punt staat. Daarnaast bevat de lijst op dat moment nog maar 27 referenties én ontbreken er veel referenties in tekst zelf. (zie de opmerkingen van de begeleidster hierover op pagina 4, 6, 8, 9, 14, 18, 19, 32) Met andere woorden kon de begeleidster op dat moment helemaal niet inschatten op welke bronnen verzoeker zich in de tekst baseerde.

Uit stuk 21 administratief dossier blijkt dus niet dat de begeleidster op voorhand zicht had op de bronnen van verzoeker, noch op de mate waarop verzoeker zich op de verschillende bronnen baseerde, en hieraan haar goedkeuring heeft verleend.

Inconsistentie in de motivering. In zijn wederantwoordnota wijst verzoeker op de inconsistente beoordelingen van de subevaluatiecriteria “wetenschappelijke aanpak” en “kritische zin”. Verzoeker had deze grief al kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift, maar heeft dit nagelaten. Deze grief is bijgevolg laattijdig en onontvankelijk.

De deelscore “voldoende” voor het subevaluatiecriterium “wetenschappelijke aanpak” is niet onredelijk, of in strijd met de realiteit.

Subevaluatiecriterium technische uitwerking

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De technische uitwerking voldoet aan de voorwaarden en/of het experiment is voldoende uitgewerkt.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Technische uitwerking: Voldoende

De technische kant van de proefopstelling werd uitgewerkt door de begeleiders en een voorgaande thesisstudent. De technische input/ suggesties tot verbeteringen van de kant van de student waren heel beperkt.”

Vergelijking met masterproef van klasgenoot. Verzoeker beaamt dat hij de proefopstelling van een voorgaande klasgenoot heeft gebruikt. Hij stelt evenwel niet te begrijpen waarom hij dan lager scoort dan zijn klasgenoot.

Daarmee gaat verzoeker evenwel voorbij aan volgende motieven in de bestreden beslissing:

“Wat het argument m.b.t. de masterproef van zijn studiegenoot [A.H.] betreft, herhaalt de institutionele beroepscommissie wat ze reeds in haar vorige beslissing aangaf. Ze begrijpt niet wat de student hiermee wil aantonen. In zoverre de student hiermee zou willen zeggen dat hij een gelijkaardige score verwacht als zijn medestudent, die voor een naar zijn zeggen gelijkaardige masterproef een betere beoordeling zou hebben gekregen, merkt de institutionele beroepscommissie op dat het principe geldt, zoals ook verwoord door de decreetgever, dat studenten niet in een concurrentiële positie tegenover elkaar staan (Parl. St., Vlaams Parlement, 2003-2004, nr. 1960/1, 23-24). Dit uitgangspunt geldt zowel voor het verloop van evaluaties als voor andere beslissingen die ten aanzien van de student worden genomen. Hieruit volgt dat een student zich in beginsel niet op het gelijkheidsbeginsel kan beroepen om dezelfde behandeling te bekomen die een andere student – terecht of ten onrechte – te beurt is gevallen noch dat de masterproeven met elkaar zouden moeten worden vergeleken. Elke masterproef wordt op zijn eigen merites beoordeeld en afgetoetst aan de mate waarin de student de eindcompetenties van de masterproef heeft behaald.

De student toont overigens niet aan dat de masterproef van de genoemde medestudent inderdaad zeer gelijkaardig zou zijn aan zijn masterproef, en dat ook de prestaties van die medestudent gelijkaardig zouden zijn aan zijn prestaties. De institutionele beroepscommissie ziet dan ook geen reden waarom beide masterproeven zouden moeten worden vergeleken met het oog op het eventueel bijstellen van het examencijfer van de student.”

Verzoeker geeft niet aan waarom deze motieven onwettig of onredelijk zouden zijn.

Suggesties en aanpassingen aan de proefopstelling. Verzoeker verwijst naar één schema en twee foto's waaruit zou blijken dat hij vele suggesties en aanpassingen gedaan heeft aan de proefopstelling teneinde de opstelling te optimaliseren (koeling toevoegen). In het licht van de omvang van het opleidingsonderdeel (18 studiepunten) en van de vele begeleiding en feedback die verzoeker heeft gekregen, komt de Raad op basis van deze zeer beperkte stukken niet tot de bevinding dat het motief “*De technische input/ suggesties tot verbeteringen van de kant van de student waren heel beperkt.*” en de deelscore die eraan verbonden is, onredelijk is.

Document “waar staan we en hoe moeten we verder. Voor zover verzoeker nog verwijst naar het document “waar staan we en hoe moeten we verder”, kan de Raad uit pagina 4-6 van het verzoekschrift, waar dit document geciteerd wordt, niet afleiden wat de eigen input van verzoeker is inzake de proefopstelling, buiten het feit dat hij extra koeling voorstelt.

De deelscore “voldoende” voor het subevaluatiecriterium “technische uitwerking” is niet onredelijk, maar zelfs mild.

Subevaluatiecriterium rapportering over het dagelijkse werk

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “net geslaagd”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “zeer goed”.

De relevante rubric definieert “net geslaagd” als:

“Er was een beperkte rapportering.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Rapportering over het dagelijkse werk: Net geslaagd

Hoewel de student zeker een poging deed tot rapportering, was die vaak beperkt en ook warrig en onduidelijk. Resultaten werden soms fout benoemd om dan achteraf gecorrigeerd te moeten worden. In de loop van het thesisonderzoek werd duidelijk dat de student moeite had om de grotere hoeveelheid resultaten op een duidelijke en correcte manier te rapporteren.”

Document “waar staan we en hoe moeten we verder”. Voor zover verzoeker nog verwijst naar het document “waar staan we en hoe moeten we verder”, stelt de Raad vast dat verzoeker in dat document in begin mei 2021 een beperkte samenvatting geeft van wat hij nog gaat doen. Hiermee wordt evenwel niet het motief weerlegd dat de rapportering “vaak beperkt, warrig en onduidelijk” was. Voor zover verzoeker de Raad vraagt de inhoud van deze rapportering opnieuw te beoordelen, valt dit buiten de bevoegdheid van de Raad.

Chatberichten met begeleiders. Verzoeker merkt op dat, in tegenstelling tot wat de interne beroepsinstantie beweert, er geen sprake is van een foute benaming in zijn rapportering over het dagelijks werk en verwijst hiervoor naar een Teams-gesprek met zijn begeleider dat hij bijbrengt.

De Raad ziet de link tussen dit gesprek en de hoger geciteerde motivering niet. In het gesprek gaat het over een foute benaming van “enkele zaken” “op het zakje”. Het gaat dus niet over de foute benaming van onderzoeksresultaten, waarover de motivering het heeft.

Verzoeker voegt nog andere chatberichten bij op pagina 18-25 van zijn verzoekschrift, waaruit zijn rapportering van het dagelijks werk zou blijken. In zijn wederantwoordnota voegt verzoeker daaraan toe dat hij niet begrijpt over welk experiment hij niet zou hebben gerapporteerd.

De bestreden beslissing ontkent echter niet dat verzoeker een poging deed tot rapportering. De kwaliteit van de rapportering is echter laag (beperkt, warrig, onduidelijk). De Raad stelt vast dat er inderdaad enige rapportering was, maar dat deze herhaaldelijk gebeurde op aansturen van verzoeksters begeleidsters en dat zij over de rapportering ook vragen stelden. Zo stelt mevrouw [A.L.]:

- “Hoe zit het met de CPR’s van supergeconcentreerd fosforzuur? Je zou dit kunnen linken aan je resultaat bij 170°C. ...”
- “Wat zijn je resultaten zonder roeren?”
- “Wat zijn je plannen voor volgende week?”
- “Zou je ook nog eens een aangevulde excel kunnen doorsturen met al je data (weight, loss measurements, afmetingen samples)”

Zie ook het bericht op pagina 12 van het verzoekschrift, waar zij stelt:

“Ik begrijp niet welke resultaten je gaat vervolledigen, sorry” (waarna verzoeker zijn rapportering verder duidt)

Voor zover verzoeker de Raad vraagt om de tabellen na te gaan die hij bezorgde aan zijn begeleidsters, vraagt hij de Raad daarmee om de inhoudelijke evaluatie over te doen, hetgeen buiten de bevoegdheid van de Raad valt.

De berichten die verzoeker aanbrengt, volstaan niet ter weerlegging van de vaststelling in de bestreden beslissing dat de rapportering over het dagelijks werk vaak beperkt, warrig en onduidelijk was. Deze beoordeling komt de Raad niet onredelijk voor, of in strijd met de werkelijkheid.

Onderwijs- en examenreglement en labosessies. Voor zover verzoeker in zijn wederantwoordnota argumenteert, verwijzende naar pagina 5 van het “OER 2020-2021”, dat de manier en de frequentie van rapporteren niet in overleg werd bepaald met de promotor, stelt de Raad vast dat verzoeker dit argument al had kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift maar dat hij dit heeft nagelaten. De grief is laattijdig en dus onontvankelijk. Hetzelfde geldt voor het argument, voor het eerst ontwikkeld in de wederantwoordnota, waar verzoeker het standpunt

van het interne beroepsinstantie betwist dat hij moeilijkheden had om grotere hoeveelheden resultaten te rapporteren aangezien hij in elke labosessie drie stalen moest analyseren en rapporteren.

De deelscore “net geslaagd” voor het subevaluatiecriterium “rapportering dagelijkse werk” is niet onredelijk of in strijd met de realiteit.

Subevaluatiecriterium resultaat

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “net geslaagd”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “net geslaagd” als:

“De realisatie functioneert minimaal, maar werd niet grondig getest.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Resultaat: Net geslaagd

Er zijn nog steeds veel openstaande vragen bij dit onderwerp en de student slaagde er niet in om zelfstandig op een gestructureerde manier dit aan te pakken. De institutionele beroepscommissie verwijst ook hier naar de geannoteerde versie van de masterproef, waarop nog talrijke onvolkomenheden en fouten werden aangeduid.”

Vertraging in de levering van fosforzuur. Verzoeker betoogt dat door de vertraging in de levering van fosforzuur bepaalde aspecten slechts beperkt konden worden getest. Verzoeker argumenteert vervolgens dat de beschikbare producten gedeeld moesten worden met andere studenten en onderzoekers zodat hij niet inziet waarom het dan aan hem zou toekomen om de regelmatigheid van de beschikbare hoeveelheden te controleren. Hiervoor is de coördinator van het laboratorium het best geplaatst. Verzoeker heeft wel gemeld als een bepaald product bijna op was.

Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat verzoeker hiermee voorbijgaat aan volgende motieven in de bestreden beslissing:

“De student merkt op dat hij 20 dagen moest wachten op een (85FGPA) oplossing die nodig was voor zijn testen. In zoverre de student hiermee wil aangegeven dat hij hierdoor cruciale tijd heeft verloren wat een negatieve invloed zou kunnen hebben gehad op zijn masterproefscore, stelt de institutionele beroepscommissie vast dat zijn promotor hierover opmerkt:

“Hierbij kan ik nog aangeven dat hij verwijst naar de onbeschikbaarheid van de 85FGPA oplossing als reden voor zijn afwezigheid op een ander moment. Dit was een gevolg van het feit dat hij zelf, ondanks het feit dat hem duidelijk gevraagd werd tijdig te melden als de oplossing bijna op was, dit niet gedaan had. Hiermee faalt hij ook in de eindcompetentie “In staat zijn om een onderzoeksvraag te formuleren en om een projectplanning op te maken.”

De student geeft in zijn extern beroep aan dat hij het niet eens is met deze opmerking, en stelt dat de institutionele beroepscommissie hierdoor wordt misleid. Hij wijst erop dat het niet de eerste keer is dat het product wordt besteld door één van de begeleiders, en dat de bestelling op dezelfde manier en termijn werd besteld als in het eerste semester, maar het product later werd geleverd. Hij merkt ook op dat de begeleiders perfect wisten hoeveel vloeistof hij wanneer nodig had, en dus zelf konden inschatten wanneer er opnieuw besteld moest worden.

De institutionele beroepscommissie merkt vooreerst op dat de vraag of de student tijdig had doorgegeven dat er 85FGPA bijbesteld moest worden, in se niet relevant is. Dat hij dat niet tijdig heeft gedaan, heeft immers op zich geen invloed gehad op zijn score, en heeft niet geleid tot puntenaftrek.

Anderzijds heeft het ook niet geleid tot een bijstelling van de punten in positieve zin, nu die late levering niet beschouwd kan worden als overmacht, en nu de prestaties van de student hoe dan ook eveneens blijven wat ze zijn en er niet uitgemaakt kan worden of ze anders zouden zijn geweest indien het product in de betrokken periode wel sneller beschikbaar was geweest.

Die late levering had ook niets te maken met het pensioen van “de persoon die het product ging leveren” zoals de student nochtans beweert. Wel is het zo dat de contactpersoon aan wie de begeleidster de bestelling gewoonlijk doorgeeft, in antwoord op de bestelling had laten weten dat hij op pensioen ging en de bestelling had doorgegeven aan een collega, maar uit niets blijkt dat daardoor de levering werd vertraagd.

Het blijft vervolgens een feit dat het feit dat er op een gegeven moment geen voorraad aan 85FGPA meer aanwezig was in het labo, wel degelijk ook minstens gedeeltelijk aan eigen nalatigheid van de student is te wijten. Het zijn wel degelijk de studenten die verantwoordelijk zijn om de voorraden aan producten die ze nodig hebben voor experimenten bij te houden en tijdig aan te geven als er producten moeten worden bijbesteld. Dat is niet de taak van de coördinator van het labo, noch van (andere) begeleiders van een onderzoek. In dat verband merkt de commissie op dat de opmerking dat de begeleiders zelf hadden moeten weten dat er bijbesteld moest worden nu ze de planning van de experimenten kenden en ook wisten hoeveel van welk product er voor elk experiment wordt gebruikt, misplaatst is. Verzoeker verliest hierbij alvast kennelijk uit het oog 1. dat hij niet de enige student is die labo-experimenten doet en daarvoor producten nodig heeft, maar dat er zo nog veel andere studenten én onderzoekers zijn en, 2. dat de labocoördinator dan misschien wel zicht heeft op wie wanneer welk experiment komt doen, maar niet op of dat experiment ook een normaal verloop heeft gekend. Zo kan de coördinator bijvoorbeeld niet weten of een student/onderzoeker niet per ongeluk producten verkeerd heeft vermengd of verkeerde manipulaties heeft gedaan, waardoor die producten onbruikbaar zijn geworden en het experiment moet worden hernomen, waardoor de voorraad aan die producten vermindert. Een overzicht van wie welke proeven wanneer komt doen en welke producten daarbij normalerwijze nodig zijn, is dan ook niet voldoende om te kunnen weten wanneer welk product moet worden bijbesteld.

Pas op 22 maart 2021 heeft verzoeker aan zijn begeleider laten weten dat het fosforzuur bijna op was, en zijn begeleider heeft onmiddellijk nieuw product besteld. Op dat moment was er, anders dan de student beweert, helemaal geen voorraad meer voor twee weken, wat ook blijkt uit de stukken van het dossier. De institutionele beroepscommissie stelt tenslotte vast dat ook niet blijkt dat de student door de late levering van het product vertraging heeft opgelopen in zijn werkzaamheden. Zoals ook blijkt uit conversaties die hij zelf weergeeft in zijn verzoekschrift voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen werd alvast voor een alternatief voorzien zodat hij verder kon met zijn onderzoek. En uit de stukken van het dossier blijkt ook dat de student zelf nog voldoende andere mogelijkheden had om verder aan de slag te blijven. De institutionele beroepscommissie verwijst ter zake naar een bericht dat de student zelf naar zijn begeleider stuurde:

“Aangezien ik me nu moet beperken tot magnesium als corrosie inhibitor, ben ik van plan om de laatste metingen (metingen zonder te roeren) te vervolledigen en indien nodig nog te verfijnen. Ik kan eventueel

de temperatuur range vergroten (Wat gebeurt er na 170°C, zou de curve beginnen te buigen of minder stijgen of niet ?) Vanaf 160°C zie ik een kleine vertraging voor alle metingen”

De institutionele beroepscommissie besluit dat de kwestie over de tijdige beschikbaarheid van 85FGPA geenaanleiding geeft tot bijstelling van het examencijfer.”

Verzoeker legt niet uit waarom deze motieven onjuist of onredelijk zouden zijn.

Bovendien zou een eventuele vertraging in de levering van fosforzuur geen verklaring kunnen bieden voor alle fouten en onnauwkeurigheden in de definitieve versie van de masterproef en staat dit ook los van de vaststelling dat verzoeker de openstaande vragen niet zelfstandig op een gestructureerde wijze kon aanpakken.

Fouten in de SEM-EDS-interpretatie. Verzoeker merkt op dat er inderdaad nog openstaande vragen zijn over het onderwerp maar dat er van de door de promotor beweerde fouten in de SEM-EDS-interpretatie geen concrete voorbeelden werden gegeven. De Raad stelt in dat kader vast dat de bestreden beslissing verwijst naar “de geannoteerde versie van de masterproef, waarop nog talrijke onvolkomenheden en fouten werden aangeduid.” Op pagina 47-59 bevinden zich concrete voorbeelden van commentaren van de begeleiders op de door verzoeker omschreven SEM/EDS-resultaten. Hieruit blijken op het eerste gezicht inderdaad talrijke fouten en onnauwkeurigheden.

Inconsistentie in de motivering. In zijn wederantwoordnota wijst verzoeker op de inconsistente beoordelingen van de subevaluatiecriteria “resultaat” en “structuur”. Verzoeker had deze grief al kunnen aanvoeren in zijn verzoekschrift, maar heeft dit nagelaten. Deze grief is bijgevolg laattijdig en onontvankelijk.

De deelscore “net geslaagd” voor het subevaluatiecriterium “resultaat” is niet onredelijk of in strijd met de realiteit.

Subevaluatiecriterium innovatief aspect

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “zwak”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “net geslaagd”.

De relevante rubric definieert “zwak” als:

“De student suggereert een paar ideeën voor vernieuwing, maar werkt ze niet uit.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“De proefopstelling die in deze thesis werd gebruikt is slechts een basisopstelling. De innovatieve aanpak die van een industrieel ingenieur wordt verwacht bleef echter zeer beperkt en beneden alle verwachtingen. Op het einde van de thesis was aan de opstelling geen enkele technische verbetering aangebracht.”

Vertraging in de levering van fosforzuur. Verzoeker stelt dat, net zoals bij het onderdeel “resultaat”, de gesuggereerde ideeën voor vernieuwing niet uitgewerkt werden wegens gebrek aan tijd. De interne beroepsinstantie zou dus moeten rekening houden met de vertraging in de levering van fosforzuur.

De Raad verwijst naar hetgeen hij daaromtrent hoger heeft uiteengezet in het onderdeel “resultaat”.

Technische beperkingen. Verder voert verzoeker aan dat, zoals bij het onderdeel “technische uitwerking”, de proefopstelling werd aangepast rekening houdende met de technische beperkingen. Verzoeker meent daarom dat het standpunt van de promotor dat er geen enkele technische verbetering werd aangebracht, overdreven is. Hij heeft in zijn masterproef hieromtrent ook suggesties opgenomen.

De Raad verwijst naar hetgeen hij daaromtrent hoger heeft uiteengezet in het onderdeel “uitwerking.”

Technische verbeteringen. In zijn wederantwoordnota wijst verzoeker erop dat de opstelling van zijn masterproef geen basisopstelling is maar een standaardopstelling volgens een welbepaalde wetenschappelijke standaard. Het komt de Raad evenwel voor dat “basisopstelling” en “standaardopstelling” synoniemen zijn.

Verzoeker verwijst ook naar de in zijn verzoekschrift voor de Raad opgenomen foto’s van zijn opstellingen in het eerste en tweede semester waaruit volgens hem duidelijk blijkt dat er een verschil is tussen de beide. Er werden dus wel degelijk technische verbeteringen aangebracht. De proefopstelling werd volgens hem aangepast rekening houdende met de technische beperkingen en de afspraken met de begeleidsters. De Raad merkt op dat verzoeker extra koeling heeft toegevoegd aan de opstelling vanwege zijn klasgenoot en dat hij zijn opstelling dus inderdaad heeft aangepast. De bestreden beslissing betwist dit gegeven niet, maar stelt wel

dat de uiteindelijke opstelling nooit het niveau van een basisopstelling heeft overstegen, en dat deze basisopstelling dus niet technisch verbeterd is. Dat lijkt de Raad ook net de essentie van een “innovatieve aanpak”.

Gelet op het bovenstaande, en de bevindingen van de Raad in het onderdeel “resultaat” en “technische uitwerking”, is de deelscore “zwak” voor het subevaluatiecriterium “innovatieve aspect”, niet onredelijk, noch in strijd met de realiteit.

2.4.Evaluatiecriterium “masterproef of het product”

Subevaluatiecriterium wetenschappelijke kwaliteit

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “zwak”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “zwak” als:

“Het werk mist een duidelijke onderzoeksvraag en onderbouwde conclusies.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Wetenschappelijke kwaliteit: Zwak

De thesis werkt niet naar een conclusie, maar is eerder het weergeven en overlopen van verschillende testen. Hierbij wordt nauwelijks teruggegrepen naar het uiteindelijke doel. Er wordt doorheen het werk te weinig verwezen naar voorgaand wetenschappelijk onderzoek. Hierdoor worden conclusies nauwelijks tot niet onderbouwd. Ook het eindproduct blijft tenslotte talrijke fouten en onvolkomenheden vertonen (zie het geannoteerde manuscript).”

Inhoudelijke beoordeling en marginale toets. Verzoeker argumenteert dat zijn masterproef een duidelijke onderzoeksvraag, een degelijk bronnenonderzoek en conclusies gebaseerd op de behaalde onderzoeksresultaten bevat. Hij haalt hiervoor verschillende voorbeelden aan.

De Raad herhaalt dat hij niet mag overgaan tot een nieuwe evaluatie van verzoekers masterproef, maar enkel kan toetsen of de beoordeling daarvan door verzoekers begeleiders onredelijk was. In dat kader geldt een vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de begeleiders.

De commentaren van de begeleiders in de eindversie van de masterproef zijn veelvuldig, uitgebreid, en helder geformuleerd. De kritiek die verzoeker daarop naar voren schuift in zijn

verzoekschrift en zijn wederantwoordnota (en stuk 5 dat daarbij hoort), is niet van aard om hieraan afbreuk te doen:

- Verzoeker verwijst naar zijn presentatie. Het subevaluatiecriterium “wetenschappelijke kwaliteit” heeft daarop geen betrekking.
- Verzoeker heeft het uitgebreid over de formulering van zijn onderzoeksvraag. Uit de motivering van de bestreden beslissing blijkt echter dat de deelscore “zwak” vooral betrekking heeft, niet op de onderzoeksvraag, maar wel op het gebrekkig toewerken naar een conclusie.
- Verzoeker stelt dat zijn literatuurstudie en bronnenstudie zeer goed waren en dat zijn begeleidster dit heeft bevestigd. De Raad verwijst naar hetgeen hij daarover heeft uiteengezet in het onderdeel “wetenschappelijke aanpak”.
- Verzoeker stelt op pagina 31 van zijn verzoekschrift dat hij een conclusie heeft geschreven die een samenvatting is van de uitgevoerde testen. Hiermee bevestigt hij de bestreden beslissing die stelt: *“De thesis werkt niet naar een conclusie, maar is eerder het weergeven en overlopen van verschillende testen.”*
- De kritiek die verzoeker voorts nog geeft, ontkracht niet de kern van het motief, met name dat verzoeker niet toewerkt naar zijn conclusie, en dat de thesis beperkt blijft tot het overlopen van de uitgevoerde testen.

Verzoeker slaagt er niet in het vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de begeleiders te weerleggen.

Laattijdige argumenten. In zijn wederantwoordnota schuift verzoeker enkele argumenten naar voren, die hij al had kunnen ontwikkelen in zijn verzoekschrift en die bijgevolg laattijdig en dus onontvankelijk zijn:

- de stelling van de institutionele beroepscommissie dat er weinig verwezen werd naar voorgaand wetenschappelijk onderzoek zou eraan voorbijgaan dat over magnesium inhibitor geen resultaten werden geboekt bij eerdere thesissen;
- beoordeling van het onderdeel “openbare verdediging” zou tegenstrijdig zijn met de beoordeling van het onderdeel “wetenschappelijke kwaliteit”.

Voor zover verzoeker herhaalt dat de promotor zijn definitieve versie van de masterproef niet heeft nagelezen vóór de evaluatie, verwijst de Raad naar hetgeen hij daarover hoger al heeft overwogen.

De deelscore “zwak” voor het subevaluatiecriterium “wetenschappelijke kwaliteit” is niet onredelijk, noch in strijd met de realiteit.

Subevaluatiecriterium technische kwaliteit

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “uitstekend”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De technische aspecten zijn voldoende beschreven.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Technische aspecten: Voldoende
De technische aspecten zijn in de thesis voldoende besproken.”

Chatbericht van 5 mei 2021. Verzoeker verwijst wederom naar het chatbericht van zijn begeleidster van 5 mei 2021 waarin zij stelt “*Hierbij je nagelezen thesis. Tot je resultaten staat het vrij goed op punt.*” De Raad herhaalt dat dit bericht moet worden gelezen in samenhang met de uitgebreide feedback die zijn begeleidster in zijn tussentijdse versie heeft aangebracht. (stuk 21 administratief dossier) Uit deze uitgebreide feedback blijkt niet dat de gebruikte technieken “tot in de puntjes zijn beschreven”, zoals verzoeker beweert.

Voorts sluit de Raad zich aan bij de visie van verwerende partij, dat er in de hoger geciteerde motivering van de bestreden beslissing niet gesteld wordt dat er iets mankeert aan de technische kwaliteit, maar enkel dat de technische aspecten voldoende zijn besproken.

Verzoeker brengt geen argumenten aan die aantonen dat deze deelscore en de onderliggende beoordeling onredelijk zouden zijn, dan wel in strijd met de realiteit.

Subevaluatiecriterium vormgeving

Verzoeker geeft aan dat hij akkoord gaat met de deelscore voor het subevaluatiecriterium “vormgeving” (zwak). Met andere woorden formuleert hij hiermee geen kritiek op de bestreden beslissing.

Subevaluatiecriterium structuur

Verzoeker geeft aan dat hij akkoord gaat met de deelscore voor het subevaluatiecriterium “structuur” (net geslaagd). Met andere woorden formuleert hij hiermee geen kritiek op de bestreden beslissing.

Subevaluatiecriterium taalgebruik

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De student beheerst de taal waarin het werk is geschreven in voldoende mate. Er zijn storende taalfouten die de leesbaarheid bemoeilijken (spelling, grammatica, zinsconstructie.” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Taalgebruik: Voldoende
Taalgebruik is aanvaardbaar maar deze is soms heel beschrijvend en te weinig wetenschappelijk van aard.”

Taal die thuis gesproken wordt en andere opleidingsonderdelen. Samen met verwerende partij stelt de Raad vast dat het feit dat verzoeker thuis Engels spreekt en goede resultaten behaalde voor de twee vakken wetenschappelijk Engels die hij volgde, niet *ipso facto* bewijst dat ook de masterproef op vlak van taal zonder meer als goed moet worden beoordeeld. De Raad verwijst bovendien naar hetgeen hij bij het onderdeel “creativiteit” heeft uiteengezet over de irrelevantie van de score op andere opleidingsonderdelen voor de evaluatie van de masterproef.

Geannoteerde definitieve versie van de masterproef. In zijn wederantwoordnota geeft verzoeker aan dat hij na lezing van het door de promotor geannoteerde manuscript geen enkele commentaar of opmerking kan terugvinden over die zinnen die niet op een wetenschappelijke manier werden geschreven.

Naar het oordeel van de Raad is het ook niet vereist dat de begeleiders dit zin per zin aanduiden in de definitieve versie van de masterproef zelf, zij kunnen deze vaststelling doen op basis van het geheel van de tekst van de masterproef. Verzoeker slaagt er niet in het vermoeden van deskundigheid en objectiviteit van de begeleiders te weerleggen.

De deelscore “voldoende” voor het subevaluatiecriterium “taalgebruik” is niet onredelijk, noch in strijd met de realiteit.

Subevaluatiecriterium extended abstract

Verzoeker geeft aan dat hij voor het subevaluatiecriterium een lagere deelscore had moeten krijgen, te weten “zwak” in plaats van “net geslaagd”.

Indien de Raad zou oordelen dat de beoordeling van dit subevaluatiecriterium onredelijk zou zijn, dan zou dit ertoe leiden dat de institutionele beroepscommissie na het vernietigingsarrest een nieuwe beroepsbeslissing zou moeten nemen, rekening houdend met dit motief. Dergelijke beslissing zou verzoeker geen enkel voordeel kunnen opleveren. Bijgevolg is deze grief onontvankelijk bij gebrek aan belang.

Subevaluatiecriterium duurzaamheidsreflectie

Rubrics en motivering. Verzoeker kreeg als deelscore “voldoende”, en stelt dat hij recht heeft op de deelscore “goed”.

De relevante rubric definieert “voldoende” als:

“De duurzaamheidsreflectie is een gestructureerd overzicht en brengt het werk correct in verband met meerdere technologische SDG’s (of een vergelijkbaar kader)” (stuk 19 administratief dossier)

De bestreden beslissing motiveert deze deelscore als volgt:

“Duurzaamheidsreflectie: Voldoende

Er is een duidelijk overzicht, echter ontbreekt wat structuur.”

Kritische opbouw van de duurzaamheidsreflectie. In zijn verzoekschrift beargumenteert verzoeker dat zijn duurzaamheidsreflectie kritisch is opgebouwd. Verwerende partij geeft echter terecht aan dat verzoeker hiermee niet ingaat tegen het hoger geciteerde motief, met name dat er wat structuur ontbreekt in deze reflectie.

Structuur van de duurzaamheidsreflectie. Pas in zijn wederantwoordnota beargumenteert verzoeker dat de duurzaamheidsreflectie wel gestructureerd is. Verzoeker had dit argument al kunnen ontwikkelen in zijn verzoekschrift maar heeft dat niet gedaan. De grief is laattijdig en dus onontvankelijk.

De deelscore “voldoende” voor het subevaluatiecriterium “duurzaamheidsreflectie” is niet onredelijk, noch in strijd met de realiteit.

2.5.Evaluatiecriterium “openbare verdediging”

Deelscores. Verzoeker geeft aan dat hij akkoord gaat met de deelscores voor de subevaluatiecriteria “voorstelling” (goed) en “beantwoorden van vragen” (zwak). Met andere woorden formuleert hij hiermee geen kritiek op de bestreden beslissing.

Deze grief is dus is onontvankelijk.

Invloed deelscore “openbare verdediging” op andere evaluatiecriteria. Verzoeker lijkt te stellen dat de institutionele beroepscommissie de deelscore van het evaluatiecriterium “openbare verdediging” heeft laten doorwerken op de andere evaluatiecriteria. De Raad ziet hiervan geen enkel bewijs, noch in de bestreden beslissing, noch in het administratief dossier. Verzoeker voert in de kader ook geen verder bewijs aan. In tegenstelling tot wat verzoeker beweert, ligt er evenmin bewijs voor dat de institutionele beroepscommissie in de besluitvorming rekening heeft gehouden met het feit dat verzoeker akkoord is gegaan met zijn deelscore voor het evaluatiecriterium “openbare verdediging”.

Solidariteit tussen promotor en institutionele beroepscommissie. Volgens verzoeker is er een sterke professionele solidariteit tussen de promotor en de interne beroepsinstantie waardoor deze laatste het standpunt van de promotor altijd volgt.

De Raad gaat uit van een vermoeden van objectiviteit van zowel de promotor als de institutionele beroepscommissie. Het staat aan verzoeker om met concrete en duidelijke bewijzen aan te tonen dat de promotor en/of de institutionele beroepscommissie subjectief hebben gehandeld. Verzoeker brengt evenwel geen bewijs bij.

Sollicitatie. De Raad begrijpt dat potentiële werkgevers in het kader van een sollicitatie rekening houden met de score voor de masterproef. Dit element heeft echter als zodanig geen impact op de prestaties van verzoeker voor dit opleidingsonderdeel, noch op de beoordeling ervan door de institutionele beroepscommissie.

Het middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 7 januari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.163 van 13 januari 2022 in de zaak 2021/962

In zake: xxx

Tegen: UNIVERSITEIT GENT
Woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 12 oktober 2021 [bedoeld wordt: 9 september 2021] waarbij verzoekster geweigerd werd zich opnieuw in te schrijven voor het academiejaar 2021-2022 en de beslissing van de interne beroepsinstantie van 13 oktober 2021 [bedoeld wordt: 8 oktober 2021] waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond werd verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 19 november 2021.

Kamervoorzitter Elsbeth Loncke heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust die verschijnt voor de verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of Science in de bestuurskunde en het publiek management’.

Aangezien verzoekster tijdens het academiejaar 2019-2020 geen enkel van de 60 opgenomen studiepunten heeft behaald, kreeg ze een bindende voorwaarde opgelegd. Verzoekster voldeed niet aan deze bindende voorwaarde in het academiejaar 2020-2021, zodat haar de verdere inschrijving in de betrokken opleiding werd geweigerd.

Verzoekster stelde op datum van 13 september 2021 een intern beroep in bij de interne beroepsinstantie van de onderwijsinstelling.

Bij beslissing van de interne beroepsinstantie op datum van 8 oktober 2021 werd het intern beroep ongegrond verklaard.

De interne beroepsinstantie heeft integraal kennisgenomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift. Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De interne beroepsinstantie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter rechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van dien aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren.

De interne beroepsinstantie somt vervolgens de argumenten op om de weigering te handhaven. Ze stelt vast dat de studente in het academiejaar 2019-2020 de moeite deed om aan bijna alle examenkansen deel te nemen maar geen enkele credit kon verwerven en integendeel erg lage cijfers behaalde. In academiejaar 2020-2021 behaalde de studente ondanks haar bindende voorwaarde waar ze diende te slagen voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten slechts een studievoortgang van 25% ondanks haar inspanningen. Ze behaalde voor vier opleidingsonderdelen een credit, namelijk een 10/20, twee maal 11/20 en een 12/20. Voor het overige behaalde de studente opnieuw vaak erg lage cijfers.

De interne beroepsinstantie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven rekening gehouden met de stukken die de studente heeft bijgebracht. Hoewel de interne beroepsinstantie kan aannemen dat de persoonlijke situatie en de (vroegere) thuissituatie een impact kunnen hebben gehad op haar examenresultaten, kan de interne beroepsinstantie er niet omheen dat de

studente gedurende haar twee jaren aan de Universiteit Gent slechts voor vier opleidingsonderdelen een credit voorleggen. Hoewel de studente wist dat ze bovendien bindende voorwaarden had, heeft dit er niet toe geleid om de focus voldoende op de studies te kunnen leggen. Dit sterkt de interne beroepsinstantie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de studente aanhaalt het gebrek aan studievoortgang niet (volledig) kunnen rechtvaardigen en dat de studie bestuurskunde en het publiek management aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor de studente.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding ‘Bachelor of Science in de bestuurskunde en het publiek management’ aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.

Bij aangetekend schrijven van 14 oktober 2021 diende verzoekster een verzoekschrift in bij de Raad.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad onderzoekt de ontvankelijkheid desnoods ambtshalve.

Wat het voorwerp van het beroep betreft, richt verzoekster zich tegen zowel de initiële studievoortgangsbeslissing (eerste bestreden beslissing) als de beslissing van de interne beroepsinstantie (tweede bestreden beslissing). Of een initiële studievoortgangsbeslissing in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 100 van het OER 2020-2021 van de verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het herzien ervan, waarbij de institutionele beroepscommissie over dezelfde bevoegdheid beschikt als de instantie die de bestreden beslissing heeft genomen.

Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbeslissing, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is. De ambtshalve exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. De middelen

A. Enig middel

Uit het verzoekschrift kan worden opgemaakt dat verzoekster zich in een eerste middel beroept op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster voert aan dat, hoewel wordt beweerd dat ze een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt, haar totaalscore toch is verbeterd met 187 punten. Zij merkt op dat haar persoonlijke situatie ertoe leidde dat ze de lessen in het eerste academiejaar onvoldoende kon volgen waardoor de leerstof in het tweede academiejaar grotendeels nieuw was. Bovendien is verzoekster van mening dat de bijkomende stress van de drukke herexamens en de passieve faalangst veroorzaakt door haar traumatische ervaringen haar slaagkansen enorm belemmerden. Doordat ze zich nu beter voelt en de nodige hulp aanvraagt, zal er meer studievoortgang geboekt worden.

Verder wijst verzoekster erop dat haar persoonlijke situatie en de (vroegere) thuissituatie niet zomaar een impact hadden op haar schoolcarrière maar een actieve kwelling waren. In het eerste academiejaar kwamen daar de COVID-maatregelen bovenop zodat ze pas in het tweede semester van het tweede academiejaar, door een ondertussen stabielere thuissituatie, de opleiding kon volgen. Aangezien ze voor de helft van de vakken van dit tweede semester geslaagd was, valt er volgens haar wel een studievoortgang op te merken. Door de verbetering van haar thuissituatie merkt ze een duidelijke vordering. Ze heeft ook professionele hulp gevraagd in de meest stressvolle periodes.

Verzoekster benadrukt dat sinds de stabielere thuissituatie, ze zich actief inzet voor haar studies: aanwezigheid in alle online hoorcolleges van het tweede semester, extra opdrachten maken die niet verplicht waren en inkijken van gefaalde examens. Ze heeft zich ook afgesloten van mogelijk emotionele afleidingen zoals romantische relaties.

Verzoekster geeft verder aan dat ze een aantal concrete initiatieven onderneemt om een betere inzet te leveren in het volgende academiejaar: het aanschaffen van een laptop, gericht hulp zoeken bij vragen en problemen,...

Tot slot betoogt verzoekster dat ze in haar huidige situatie de opleiding succesvol kan afronden en zich niet hoeft te heroriënteren. Ze wijst erop dat er een aantal factoren zijn die kunnen hieraan kunnen bijdragen en vraagt daarom nog een laatste kans om de opleiding bij verwerende partij te mogen volgen met bindende voorwaarden.

In haar *antwoordnota* argumenteert verwerende partij, verwijzende naar artikel 24, §1 van het OER, dat een implementatie en specificatie vormt van artikel II. 246 van de Codex Hoger Onderwijs, dat deze bepaling in twee hypothesen voorziet waarin het de onderwijsinstellingen toegelaten is om een inschrijving te weigeren:

1. indien voorheen zonder positief resultaat bindende voorwaarden voor de inschrijving worden opgelegd, of
2. indien uit de gegevens van het dossier blijkt dat een volgende inschrijving in het hoger onderwijs geen positief resultaat zal opleveren.

Verwerende partij wijst erop dat, hoewel een weigering in deze gevallen niet verplicht is, de beslissing om een student al dan niet toch nog te laten inschrijven tot de discretionaire bevoegdheid behoort van de interne beroepsinstantie. Hierop heeft de Raad slechts een marginaal toezicht.

Verder voert verwerende partij aan dat verzoekster de opgelegde bindende voorwaarde niet heeft behaald, wat normalerwijze tot gevolg heeft dat haar inschrijving wordt geweigerd. Deze weigering werd in beroep bevestigd waarbij de interne beroepsinstantie van oordeel was dat het momenteel geen zin heeft om verzoekster nogmaals toe te laten om in te schrijven onder

bindende voorwaarden. Volgens verwerende partij was de motivering van de interne beroepsinstantie niet onredelijk, laat staan kennelijk onredelijk.

Verwerende partij wijst erop dat de studente hoe dan ook een trage studievoortgang kent: in haar eerste jaar van inschrijving behaalde ze geen enkele credit en in het afgelopen academiejaar behaalde ze credits voor vier vakken, zij het zeer nipt. Verwerende partij stelt vast dat verzoekster wel de moeite doet om deel te nemen aan de examens, maar dat ze over het algemeen zeer lage cijfers behaalt.

Verwerende partij is van mening dat de problemen waarmee verzoekster werd geconfronteerd dan wel een invloed kunnen hebben gehad op haar prestaties, maar dat de studieresultaten van verzoekster slechts beperkt verbeterd zijn naar het einde van academiejaar 2020-2021 toe, hoewel de problemen die verzoekster signaleerde grotendeels van de baan waren. Verwerende partij erkent enerzijds dat verzoekster een zekere voortuitgang boekte door voor vier vakken te slagen, maar meent anderzijds dat de resultaten van verzoekster voor de andere vakken heel erg laag bleven ondanks dat ze in het vorige academiejaar voor veel van die vakken al een examen aflegde waardoor de leerstof dus niet nieuw was.

Verwerende partij stelt vast dat verzoekster in haar eerste jaar van inschrijving een totale score van 108/1000 behaalde en in haar tweede jaar een totale score van 295/1000 behaalde. Verwerende partij bevestigt dat het om een stijging van 187 punten gaat, maar benadrukt dat het hoe dan ook een extreem lage score blijft (29,5%) waarvan niet gezegd kan worden dat die veel perspectief biedt naar de toekomst toe. Verwerende partij ontkent niet dat er sprake is van een zekere voortuitgang, maar acht die voortgang onvoldoende om te kunnen stellen dat het op dit ogenblik zin heeft om verzoekster opnieuw in te schrijven voor dezelfde opleiding. Verwerende partij is van mening dat de beoordeling van de interne beroepsinstantie als dusdanig niet onredelijk is: de voortgang die verzoekster maakte is namelijk beperkt en de cijfers die ze behaalt voor andere vakken blijven erg laag.

Tot slot waardeert verwerende partij dat verzoekster bereid is om extra inspanningen te doen voor haar studies. Hoewel deze argumenten niet werden aangevoerd op intern beroep, blijft verwerende partij echter van oordeel dat ook in betere omstandigheden verzoekster geen goede studieresultaten behaalde waardoor er ook geen reëel vooruitzicht op verbetering is. Verwerende partij wijst er nog op dat de weigering slechts geldt voor één academiejaar met

dien verstande dat ze bij elke herinschrijving met een jaar wordt verlengd zolang ze niet wordt opgeheven door de interne beroepsinstantie. Verzoekster kan in dat opzicht bij de start van het academiejaar 2022-2023 opnieuw de vraag kan stellen aan de interne beroepsinstantie om alsnog terug toegelaten te worden tot inschrijving.

Beoordeling

Onontvankelijke grieven

Artikel II.294 Codex Hoger Onderwijs stelt dat de student in de procedure voor de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

In dat kader voert verzoekster een grief aan, die zij al had kunnen aanvoeren in haar intern beroepsschrift. Dit heeft zij echter niet gedaan, zodat deze grief onontvankelijk zijn in de externe procedure voor de Raad. Meer bepaald gaat het over het argument dat verzoeker een betere inzet zal tonen in het nieuwe academiejaar (aankoop laptop, ondersteuning zoeken voor passieve faalangst tijdens de examens, voorbereiding op mogelijke noodgevallen, deelnemen aan het monitoraat bij moeilijker lesonderwerpen, het eventueel aanvragen van extra oefeningen op opdrachten bij de professoren).

Ten gronde

Verzoekster betoogt in essentie dat de bestreden beslissing van de interne beroepsinstantie kennelijk onredelijk is omdat deze ten onrechte zou oordelen dat de omstandigheden van verzoekster, meer bepaald haar uitzonderlijke thuissituatie en de negatieve invloed daarvan op haar studiec capaciteiten, samen met de recente wijziging in deze thuissituatie en de positieve impact daarvan op haar studieresultaten, geen “uitzonderlijke omstandigheden” in de zin van artikel 24, § 9 OER uitmaken.

In dat kader herinnert de Raad eraan dat het hem niet toevalt om zijn beoordeling in de plaats te stellen van deze van de onderwijsinstelling. Zulks valt krachtens artikel II.291 van de Codex Hoger Onderwijs buiten 's Raads bevoegdheid. De Raad vermag enkel na te gaan of de bestreden beslissing in overeenstemming is met enerzijds de formele voorschriften die erop van

toepassing zijn en anderzijds de beginselen van behoorlijk bestuur. In dat licht kan de Raad een verzoekende partij niet beschermen tegen strenge beslissingen, enkel tegen onwettige.

Een strenge invulling door de hogeronderwijsinstelling van haar discretionaire bevoegdheid kan immers niet noodzakelijk worden gelijkgesteld met de onredelijke uitoefening ervan. Appreciatievrijheid veronderstelt de mogelijkheid van verschillende zienswijzen die elk niet onredelijk zijn. Het redelijkheidsbeginsel is slechts geschonden wanneer de hogeronderwijsinstelling een beslissing neemt die dermate afwijkt van een normaal beslissingspatroon, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende hogeronderwijsinstelling in dezelfde omstandigheden tot die beslissing zou komen (zie RvS 8 september 2020, nr. 248217, Fannes).

In het licht van deze principes onderzoekt de Raad hierna of de bestreden beslissing al dan niet onredelijk is.

De Raad stelt vast dat verzoekster wel erg uitzonderlijke familiale omstandigheden aanvoerde voor de interne beroepsinstantie, niet in het minst daar waar haar stiefmoeder in 2013 een poging tot moord op haar vader ondernam en de schrijnende leefomstandigheden waarin verzoekster sindsdien verkeerde: ze moest sinds haar 8e levensjaar voor zichzelf zorgen, haar kamer was volledig afgezonderd van de rest van het huis, ze mocht zich thuis niet meer wassen, er werd voor iedereen in het gezin gezorgd behalve voor haar. Al deze factoren waren desastreus voor haar schoolcarrière, waardoor zij niet in staat was om te slagen voor haar eerste opleidingsjaar, aldus verzoekster.

Voor de interne beroepsinstantie voerde verzoekster ook aan dat deze situatie is gewijzigd in de loop van het tweede semester van het academiejaar 2020-2021. Op dat moment is zij namelijk ingetrokken bij haar stiefvader thuis. De steun van haar stiefvader heeft haar kracht gegeven om door te zetten, haar studiemethode is aangepast en zij is over haar passieve faalangst heen geraakt. Zij wees erop dat deze nieuwe thuissituatie een duidelijke invloed heeft gehad op haar studieresultaten en dat zij sinds dat ogenblik een duidelijke voortuitgang heeft geboekt in vergelijking met het (academie)jaar voordien.

De interne beroepsinstantie antwoordde hierop als volgt:

“De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven de bewijsstukken betrokken die de studenten opstuurt en alhoewel de institutionele

beroepscommissie kan aannemen dat de persoonlijke situatie en de (vroegere) thuissituatie een impact kunnen hebben gehad op haar examenresultaten, kan de institutionele beroepscommissie er niet omheen dat de studente gedurende haar twee jaren aan de UGent slecht voor vier opleidingsonderdelen een credit kan voorleggen.

De studente wist bovendien dat ze bindende voorwaarden had maar ook dit heeft er niet toe geleid de focus voldoende op de studies bestuurskunde en het publiek management te leggen. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de studente aanhaalt het gebrek aan studievoortgang niet (volledig) kunnen rechtvaardigen en dat de studie bestuurskunde en het publiek management aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor de studente.”

In haar extern verzoekschrift verwijst verzoekster naar deze passage en stelt opnieuw dat haar persoonlijke situatie en de (vroegere) thuissituatie een actieve kwelling waren en dat dit haar concentratie heeft belemmerd en haar heeft getraumatiseerd. Bovendien voert verzoekster in haar extern verzoekschrift nogmaals aan dat zij pas in het tweede semester van het tweede jaar opnieuw de opleiding kon volgen door de stabiele thuissituatie die zij op dat moment ervaarde. Zij stelt ook dat er sindsdien een studievoortgang is op te merken, aangezien zij voor de helft van de vakken van het tweede semester is geslaagd.

Hiermee voert verzoekster in feite aan dat de institutionele beroepscommissie zowel de impact van haar initiële thuissituatie op haar vroegere studieresultaten, als de positieve impact van haar verhuis naar een betere thuissituatie op haar studieresultaten sinds het tweede semester onvoldoende heeft erkend, waardoor de bestreden beslissing onredelijk is.

De Raad heeft kennis genomen van de zeer uitzonderlijke en schrijnende thuissituatie van verzoekster. Dat dit een vergaande impact moet hebben gehad op de eerdere studieresultaten van verzoekster, lijkt niet te ontkennen.

Hij stelt vast dat daar waar verzoekster voorheen op geen enkel opleidingsonderdeel een credit behaalde, verzoekster sinds de wijziging in haar thuissituatie erin geslaagd is om een credit te behalen voor de helft van de opleidingsonderdelen van het tweede semester van academiejaar 2020-2021. Dit bevestigt het idee dat de vroegere thuissituatie in belangrijke mate aan de basis lag van de slechte studieresultaten die verzoekster oorspronkelijk behaalde. In de ogen van de Raad heeft deze wijziging van thuissituatie op het eerste gezicht wel degelijk een aanzienlijke verbetering in de studieresultaten van verzoekster met zich mee gebracht: verzoekster ging sinds de verhuis van niet-slagen op elk opgenomen vak naar het slagen op de helft van de opgenomen vakken.

De bestreden beslissing lijkt aan deze elementen echter kennelijk onvoldoende gewicht te hechten, door louter te stellen dat zij kan aannemen dat “de persoonlijke situatie en de (vroegere)

thuissituatie een impact kunnen hebben gehad op haar examenresultaten” maar dat verzoekster gedurende haar twee jaren aan de UGent slechts voor vier opleidingsonderdelen een credit kan voorleggen. De interne beroepsinstantie houdt hiermee kennelijk onvoldoende rekening met:

- De schrijnende aard van de initiële thuissituatie van verzoekster en de negatieve impact daarvan op haar studieresultaten enerzijds en
- de concrete verbetering van de thuissituatie in het tweede semester van academiejaar 2020-2021, en de positieve impact daarvan op haar studieresultaten vanaf dat ogenblik anderzijds.

In haar antwoordnota stelt verwerende partij dat verzoekster in haar tweede jaar slechts 29,5% studierendement heeft behaald, hetgeen extreem laag is. Ook hiermee gaat zij voorbij aan de concrete wijzigingen die zich hebben voorgedaan in het tweede semester, aangezien alle credits die tot die 29,5% studierendement hebben geleid wel werden behaald in het tweede semester en sinds de verhuis van verzoekster.

In die omstandigheden komt het de Raad onredelijk voor om te oordelen dat de omstandigheden die verzoekster heeft aangehaald, het gebrek aan studievoortgang niet (volledig) kunnen rechtvaardigen en dat de studie bestuurskunde en publiekmanagement aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor verzoekster. De Raad acht het eveneens onredelijk te stellen dat er geen reëel vooruitzicht is op verbetering.

Het middel is in die mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad vernietigt de beslissing van de interne beroepsinstantie van 8 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond werd verklaard en de oorspronkelijke beslissing om de herinschrijving van verzoekster voor het academiejaar 2021-2022 te weigeren wordt bevestigd.

2. Het bevoegde orgaan van verwerende partij neemt uiterlijk op 31 januari 2022 een nieuwe beslissing, rekening houdend met bovenvermelde overwegingen.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 13 januari 2022, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, IIIe Kamer, samengesteld uit:

Elsbeth Loncke,	kamervoorzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
Sigrid Pauwels	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Elsbeth Loncke

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Zitting van 24 november 2021

Arrest nr. 7.058 van 24 november 2021 in de zaak 2021/846

In zake: Henry NYIAWUNG
woonplaats kiezend te 1000 Brussel
Cellebroersstraat 47

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 5 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van “the inadmissibility of my intern appeal”.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master of science in Management’.

Aan verzoeker wordt de herinschrijving voor het academiejaar 2021-2022 geweigerd.

Verdere details ontbreken, daar verwerende partij heeft nagelaten een administratief dossier neer te leggen.

IV. Ontvankelijkheid

Met betrekking tot de taalregeling moet het volgende worden opgemerkt.

Artikel II.261, §1 van de Codex Hoger Onderwijs (verder: de Codex) stelt als principe dat de onderwijstaal in de hogeronderwijsinstellingen die onder de toepassing van de Codex vallen, het Nederlands is.

Terwijl de Codex op dit principe een aantal uitzonderingen toestaat, lijkt dit niet het geval te zijn voor de bestuurstaal van de hogescholen en universiteiten, die krachtens artikel II.260 van de Codex steeds het Nederlands is.

De Raad is van oordeel dat het begrip onderwijstaal ruim kan worden geïnterpreteerd en zich niet noodzakelijk beperkt tot de taal waarin de lessen zelf worden gegeven, maar zich ook kan uitstrekken tot de mondelinge of schriftelijke communicatie tussen instelling of docent en student met betrekking tot die lessen of het opleidingsonderdeel waarvan de lessen deel uitmaken, zoals bijvoorbeeld bepaalde praktische mededelingen.

Anders is het wanneer de communicatie niet langer enkel betrekking heeft op de verstrekking van het onderwijs, maar kadert in de rechtsbescherming van de student.

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (R.Stvb. 25 augustus 2015, nr. 2.311) is de interne beroepsinstantie die de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex verplicht dient in te richten, een orgaan dat een bestuurlijke rechtshandeling stelt die, wanneer is voldaan aan de voorwaarden door de Codex gesteld, vatbaar is voor een administratief beroep bij de Raad. Dit betekent dat op de werking van de interne beroepsinstantie de bestuurstaal van toepassing is, die zoals aangehaald uitsluitend het Nederlands kan zijn.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de

wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken mutatis mutandis op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn. Het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ heeft aan de bovenstaande situatie overigens geen wijzigingen aangebracht en regelt de taal der rechtspleging voor de in dat decreet bedoelde rechtscolleges niet.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse

Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurs taal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (*BS* 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 *prima facie* aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de hiervoor aangehaalde bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partijen – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota’s. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen en verzoeker de mogelijkheid te bieden om een Nederlandstalige vertaling voor te leggen van zijn verzoekschrift, is door het secretariaat van de Raad op 27 oktober 2021 bij aangetekend schrijven een procedurekalender verzonden, met daarin aangepaste termijnen en de volgende mededeling:

“1. De procedurekalender

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een Engelstalig verzoekschrift heeft ingediend. De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands; anderstalige verzoekschriften en nota's zijn niet ontvankelijk en worden uit de debatten geweerd. Aan verzoekende partij wordt een mogelijkheid geboden om het anderstalig verzoekschrift te regulariseren.

- 2 november 2021: de student bezorgt ten laatste die dag aan de Raad en aan de onderwijsinstelling een Nederlandstalige letterlijke vertaling van zijn verzoekschrift
- [...]

Laattijdige nota's worden uit de verdere procedure geweerd.”

Standpunt van partijen

Verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

Verzoeker heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling

Uit nazicht via de webtrackter van Bpost blijkt dat de voormelde procedurekalender aan de woonplaats van verzoeker is betekend op 29 oktober 2021.

De Raad moet vaststellen dat spijts de aan verzoeker geboden mogelijkheid tot regularisatie van zijn beroepsschrift, verzoeker geen vertaling van het verzoekschrift heeft neergelegd.

Overeenkomstig wat in de mededeling van de procedurekalender is bepaald, wordt het Engelstalig verzoekschrift ambtshalve uit de debatten geweerd.

Nu er zich in het dossier geen ontvankelijk verzoekschrift bevindt, dient de Raad te besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.059 van 24 november 2021 in de zaak 2021/927

In zake: Benie SHEKA MUEMBO
woonplaats kiezend te 1600 Sint-Pieters-Leeuw
Bergensesteenweg 131

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 30 september 2021 waarbij verzoeksters intern beroep onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in Business Economics’.

Verzoekster neemt een curriculum op van negen opleidingsonderdelen, ten belope van 54 studiepunten. In de eerste examenzitting behaalt verzoekster één credit (13/20 voor ‘Business Law I’). Voor vijf andere opleidingsonderdelen behaalt zij een tekort en op drie examens is zij afwezig. Voor de opleidingsonderdelen waarvoor zij in eerste zitting heeft deelgenomen en geen credit behaalde, legt verzoekster in de tweede zitting opnieuw examen af, zonder evenwel een bijkomende credit te verwerven.

De herinschrijving wordt geweigerd.

Op 15 september 2021 dient verzoekster tegen die beslissing een intern beroep in.

Bij beslissing van 30 september 2021 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie dat beroep onontvankelijk, omdat het in strijd met de voorschriften niet is ondertekend.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

A. Taal van de rechtspleging

Met betrekking tot de taalregeling moet het volgende worden opgemerkt.

Artikel II.261, §1 van de Codex Hoger Onderwijs (verder: de Codex) stelt als principe dat de onderwijstaal in de hogeronderwijsinstellingen die onder de toepassing van de Codex vallen, het Nederlands is.

Terwijl de Codex op dit principe een aantal uitzonderingen toestaat, lijkt dit niet het geval te zijn voor de bestuurstaal van de hogescholen en universiteiten, die krachtens artikel II.260 van de Codex steeds het Nederlands is.

De Raad is van oordeel dat het begrip onderwijstaal ruim kan worden geïnterpreteerd en zich niet noodzakelijk beperkt tot de taal waarin de lessen zelf worden gegeven, maar zich ook kan uitstrekken tot de mondelinge of schriftelijke communicatie tussen instelling of docent en

student met betrekking tot die lessen of het opleidingsonderdeel waarvan de lessen deel uitmaken, zoals bijvoorbeeld bepaalde praktische mededelingen.

Anders is het wanneer de communicatie niet langer enkel betrekking heeft op de verstrekking van het onderwijs, maar kadert in de rechtsbescherming van de student.

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (R.Stvb. 25 augustus 2015, nr. 2.311) is de interne beroepsinstantie die de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex verplicht dient in te richten, een orgaan dat een bestuurlijke rechtshandeling stelt die, wanneer is voldaan aan de voorwaarden door de Codex gesteld, vatbaar is voor een administratief beroep bij de Raad. Dit betekent dat op de werking van de interne beroepsinstantie de bestuursaal van toepassing is, die zoals aangehaald uitsluitend het Nederlands kan zijn.

De Raad stelt te dezen vast dat verzoekster haar intern beroep, dat betrekking heeft op een Engelstalige opleiding, in het Engels heeft ingesteld. De Raad spreekt zich vooralsnog niet uit over de regelmatigheid van het door verzoekster ingestelde intern beroep, gezien in het licht van bovenstaande overwegingen.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het

taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken mutatis mutandis op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn. Het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ heeft aan de bovenstaande situatie overigens geen wijzigingen aangebracht en regelt de taal der rechtspleging voor de in dat decreet bedoelde rechtscolleges niet.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (BS 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen,

waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 prima facie aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partijen – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen en verzoekster de mogelijkheid te bieden om een Nederlandstalige vertaling voor te leggen van haar verzoekschrift, is door het secretariaat van de Raad op 27 oktober 2021 per e-mail een procedurekalender verzonden, met daarin aangepaste termijnen en de volgende mededeling:

“1. De procedurekalender

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een Engelstalig verzoekschrift heeft ingediend. De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands; anderstalige verzoekschriften en nota's zijn niet ontvankelijk en worden uit de debatten geweerd. Aan

verzoekende partij wordt een mogelijkheid geboden om het anderstalig verzoekschrift te regulariseren.

- 2 november 2021: de student bezorgt ten laatste die dag aan de Raad en aan de onderwijsinstelling een Nederlandstalige letterlijke vertaling van zijn verzoekschrift
- [...]

Laattijdige nota's worden uit de verdere procedure geweerd.”

Verzoekster heeft tijdig een Nederlandstalige vertaling van haar verzoekschrift ingediend.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

B. Bevoegdheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbeslissingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G.

DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

Verzoekster gaat in haar verzoekschrift in het geheel niet in op de rechtsgrond op basis waarvan haar intern beroep onontvankelijk werd verklaard, laat staat dat zij er enig middel tegen ontwikkelt of uiteenzet waarom zij door overmacht haar intern beroep niet zou hebben kunnen ondertekenen.

In haar antwoordnota voert verwerende partij aan dat verzoekster de niet-ondertekening van het intern beroep niet ontkent, en dat het terecht niet ontvankelijk werd verklaard, zodat ook het huidige beroep bij de Raad onontvankelijk is.

Verzoekster dient geen wederantwoordnota in.

Beoordeling

Artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt wat het intern beroep betreft:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Samen met de weigering tot herinschrijving zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep aan verzoekster meegedeeld.

Verzoekster spreekt niet tegen dat zij het verzoekschrift op intern beroep niet heeft ondertekend.

Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Wanneer de geldende norm – te dezen 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Dit brengt met zich dat huidig beroep bij de Raad hetzelfde lot ondergaat.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs

eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.060 van 24 november 2021 in de zaak 2021/928

In zake: Ashley Gwen GARCIA
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Paul Lautersstraat 20

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 30 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Master of science in Educational Sciences’.

Na de tweede examenzittijd van dat academiejaar wordt aan verzoekster, die een studierendement van minder dan 60% behaalde, meegedeeld dat haar bij herinschrijving een bindende voorwaarde wordt opgelegd, die ertoe strekt dat zij in het volgend academiejaar een studierendement van 75% moet behalen en dat zij zich moet inschrijven én moet slagen voor

elk opleidingsonderdeel dat zij reeds tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te verwerven.

Blijkbaar – geen van de partijen legt ter zake een stuk neer – richt verzoekster zich op 3 september 2021 tot de interne beroepscommissie met een beroep tegen de voormelde beslissing.

Op 30 september 2021 beslist de voorzitter van de interne beroepscommissie om dat beroep onontvankelijk te verklaren, omdat het buiten de beroepstermijn van zeven kalenderdagen werd ingesteld.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Met betrekking tot de taalregeling moet het volgende worden opgemerkt.

Artikel II.261, §1 van de Codex Hoger Onderwijs (verder: de Codex) stelt als principe dat de onderwijstaal in de hogeronderwijsinstellingen die onder de toepassing van de Codex vallen, het Nederlands is.

Terwijl de Codex op dit principe een aantal uitzonderingen toestaat, lijkt dit niet het geval te zijn voor de bestuurstaal van de hogescholen en universiteiten, die krachtens artikel II.260 van de Codex steeds het Nederlands is.

De Raad is van oordeel dat het begrip onderwijstaal ruim kan worden geïnterpreteerd en zich niet noodzakelijk beperkt tot de taal waarin de lessen zelf worden gegeven, maar zich ook kan uitstrekken tot de mondelinge of schriftelijke communicatie tussen instelling of docent en student met betrekking tot die lessen of het opleidingsonderdeel waarvan de lessen deel uitmaken, zoals bijvoorbeeld bepaalde praktische mededelingen.

Anders is het wanneer de communicatie niet langer enkel betrekking heeft op de verstrekking van het onderwijs, maar kadert in de rechtsbescherming van de student.

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (R.Stvb. 25 augustus 2015, nr. 2.311) is de interne beroepsinstantie die de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex

verplicht dient in te richten, een orgaan dat een bestuurlijke rechtshandeling stelt die, wanneer is voldaan aan de voorwaarden door de Codex gesteld, vatbaar is voor een administratief beroep bij de Raad. Dit betekent dat op de werking van de interne beroepsinstantie de bestuurstaal van toepassing is, die zoals aangehaald uitsluitend het Nederlands kan zijn.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken mutatis mutandis op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn. Het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ heeft aan de bovenstaande situatie overigens geen wijzigingen aangebracht en regelt de taal der rechtspleging voor de in dat decreet bedoelde rechtscolleges niet.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde

of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (*BS* 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 *prima facie* aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de hiervoor aangehaalde bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partijen – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen en verzoekster de mogelijkheid te bieden om een Nederlandstalige vertaling voor te leggen van haar verzoekschrift, is door het secretariaat van de Raad op 27 oktober 2021 een procedurekalender verzonden, met daarin aangepaste termijnen en de volgende mededeling:

“1. De procedurekalender

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een Engelstalig verzoekschrift heeft ingediend. De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands; anderstalige verzoekschriften en nota's zijn niet ontvankelijk en worden uit de debatten geweerd. Aan verzoekende partij wordt een mogelijkheid geboden om het anderstalig verzoekschrift te regulariseren.

- 2 november 2021: de student bezorgt ten laatste die dag aan de Raad en aan de onderwijsinstelling een Nederlandstalige letterlijke vertaling van zijn verzoekschrift
- [...]

Laattijdige nota's worden uit de verdere procedure geweerd.”

Standpunt van partijen

Verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

Verzoekster heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling

Uit nazicht van het dossier blijkt dat aan verzoekster de mededeling van de procedurekalender via e-mail werd bezorgd op 27 oktober 2021.

De Raad moet vaststellen dat spijs de aan verzoekster geboden mogelijkheid tot regularisatie van haar beroepsschrift, verzoekster geen vertaling van het verzoekschrift heeft neergelegd.

Overeenkomstig wat in de mededeling van de procedurekalender is bepaald, wordt het Engelstalig verzoekschrift ambtshalve uit de debatten geweerd.

Nu er zich in het dossier geen ontvankelijk verzoekschrift bevindt, dient de Raad te besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnterpreteerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.061 van 24 november 2021 in de zaak 2021/933

In zake: Phuoc Thao Uyen NGUYEN
woonplaats kiezend te 1160 Brussel
Vorstlaan 205

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 11 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de examencommissie van de opleiding ‘Bachelor of science in Social Sciences’ van 9 september 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster de verdere inschrijving wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in Social Sciences’.

Op het einde van dat academiejaar behaalt verzoekster binnen een curriculum van 60 studiepunten credits ten belope van slechts 12 studiepunten. Bijgevolg wordt aan verzoekster in het raam van de studievoortgangsbewaking een bindende voorwaarde opgelegd voor het volgende academiejaar.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoekster een curriculum van 54 studiepunten op. Zij behaalt een credit voor vijf van de negen opleidingsonderdelen, hetzij 30 studiepunten.

Omdat verzoekster daardoor niet aan de bindende voorwaarde tegemoet komt, weigert de examencommissie op 9 september 2021 de verdere inschrijving.

Dat is de bestreden beslissing.

Op 14 september 2021 stelt verzoekster tegen die beslissing een intern beroep in bij de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel.

De beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 23 september 2021 en verklaart het in een beslissing van 5 oktober 2021 ongegrond:

“[...]”

De beroepscommissie stelt vast dat aan de studente een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 1, van het OER, nu zij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden die haar op het einde van het vorige academiejaar werden opgelegd en dewelke zij niet heeft aangevochten.

De studente heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven, en is evenmin geslaagd voor elk opleidingsonderdeel dat zij al tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoonde, die rechtvaardigt waarom de studente niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

De studente haalt in haar verzoekschrift medische problemen aan, evenals mentale en financiële moeilijkheden. In de bijgevoegde uiteenzetting gaat ze hier dieper op in en geeft ze tevens aan het volgen van een Engelstalig academisch programma aan een universiteit onderschat te hebben en hier niet op voorbereid te zijn. Ze wil meer tijd besteden aan haar studie en hier actief mee bezig zijn, zo ook door professoren te

contacteren bij vragen. De studente geeft nog mee dat haar gezondheidstoestand veel beter is geworden en ze erin gelooft dat ze volgend semester kan slagen.

Ter staving van haar beweringen voegt de studente medische stukken toe, waarin onder meer een ongeschiktheid voor de periode van 26.02.2021 – 14.03.2021 wordt vermeld, evenals van 25.08.2021 – 27.08.2021. Voor de andere dan medische problemen brengt de studente geen stukken aan om de ingeroepen elementen aan te tonen, zodat de beroepscommissie deze niet kan weerhouden.

Verder merkt de beroepscommissie tevens op dat de studente niet preciseert op welke examens de aangehaalde medische problematiek een rechtstreekse invloed heeft gehad. Daarenboven blijkt dat de studente tijdens de eerste en de tweede examenperiode van de eerste zitting een creditbewijs heeft kunnen behalen voor een opleidingsonderdeel, en tijdens de tweede zitting voor drie opleidingsonderdelen, zodat de aangehaalde problematiek haar ook niet belet heeft voor sommige opleidingsonderdelen wel credits te behalen. De beroepscommissie meent dat de ingeroepen omstandigheden niet in die mate als bijzonder kunnen worden beoordeeld om te worden aanvaard als bewijs van overmacht waarom de studente niet heeft voldaan aan de opgelegde bindende voorwaarde.

Zodoende kan de beroepscommissie geen overmachtssituatie aannemen.

Studiegerelateerd stelt de beroepscommissie vast dat de studente reeds twee academiejaren is ingeschreven in de bacheloropleiding aan de VUB, doch zij nog maar 43 ECTS-credits heeft behaald en nog steeds niet geslaagd is voor het eerste jaar van het modeltraject. Zij heeft dienvolgens nog een lange weg te gaan vooraleer zij het bachelordiploma zou kunnen behalen.

Daarenboven is de studente zowel tijdens academiejaar 2019-2020 (6 maal) als academiejaar 2020- 2021 (2 maal) meermaals ongewettigd afwezig gebleven op examenkansen, dewelke zij zodoende onbenut heeft gelaten (en niettegenstaande zij tijdens academiejaar 2020-2021 aan de opgelegde bindende voorwaarde diende te voldoen).

De studente overtuigt de beroepscommissie ook niet dat zij volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang zal kunnen behalen. Dat de studente er zelf van overtuigd is dat zij sterker is geworden en zij het komende semester tot een goed einde zal kunnen brengen, betreffen subjectieve beweringen die op zich niet volstaan om voormelde vaststellingen te ontcrachten en de weigeringsbeslissing in het gedrang te brengen.

Rekening houdend met het gelopen studieparcours, het aantal nog te verwerven credits, het ontbreken van elementen waaruit redelijkerwijs dient te worden afgeleid dat sprake is van een voldoende aannemelijk perspectief op verbetering, oordeelt de interne beroepscommissie dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot herinschrijving redelijk is.”

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

In haar antwoordnota voert verwerende partij aan dat het beroep onontvankelijk is, omdat het niet is gericht tegen de beslissing van de interne beroepscommissie, waarvan verzoekster nochtans kennis heeft.

Verwerende partij stipt aan dat de beslissing die verzoekster aanduidt als (enig) voorwerp van haar beroep, door de tussenkomst van de beslissing van de interne beroepscommissie uit het rechtsverkeer is verdwenen en bijgevolg niet meer het voorwerp van een beroep bij de Raad kan uitmaken.

Niet alleen wordt de beslissing van de interne beroepscommissie niet formeel aangeduid als voorwerp van het beroep, verwerende partij wijst er ook op dat verzoekster inhoudelijk ook geen grieven tegen die beslissing opwerpt.

Voor zover verzoekster aanstuurt op een inhoudelijke beoordeling van de zaak door de Raad, doet verwerende partij gelden dat de Raad daartoe niet bevoegd is.

Verzoekster gaat in haar wederantwoordnota op de ontvankelijkheidsexceptie niet in.

Beoordeling

De decreetgever heeft in artikel II.283 van de Codex Hoger Onderwijs voorgeschreven dat de student die van oordeel is dat een ten aanzien van hem genomen ongunstige studievoortgangsbepaling is aangetast door een schending van het recht, tegen die beslissing een intern beroep moet instellen bij de hogeronderwijsinstelling.

Krachtens artikel II.294, §1 van diezelfde Codex is het tegen die beslissing op intern beroep dat de student bij de Raad een beroep kan instellen.

De student kan de initiële studievoortgangsbepaling die aan het intern beroep was onderworpen eveneens tot voorwerp van het beroep bij de Raad maken, indien die beslissing nog in het rechtsverkeer aanwezig is.

Zulks is niet het geval wanneer de interne beroepsinstantie met volheid van bevoegdheid is bekleed. In dat geval immers, komt de beslissing van die beroepsinstantie in de plaats van de initiële studievoortgangsbepaling, waardoor deze laatste uit het rechtsverkeer verdwijnt en bijgevolg niet meer het voorwerp van een beroep kan uitmaken.

Te dezen bepaalt artikel 153, §2 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij dat de beslissing van de interne beroepscommissie leidt tot hetzij “de gemotiveerde afwijzing van het beroep op grond van onontvankelijkheid of van onbevoegdheid; deze beslissing kan zowel door de beroepscommissie als door de voorzitter worden genomen”, hetzij “een beslissing van de beroepscommissie, die de oorspronkelijke beslissing op gemotiveerde wijze bevestigt, of herziet”.

Verzoekster diende haar beroep derhalve te richten tegen de beslissing van de interne beroepscommissie, en niet tegen de beslissing van de examencommissie van 9 september 2021.

De Raad wil nog aannemen dat de aanduiding van het voorwerp van een beroep niet in sacrale bewoordingen dient te gebeuren, en dat het volstaat dat de Raad – en, in het licht van de rechten van verdediging: de verwerende partij – in staat zijn om minstens uit de uiteenzetting van de grieven op te maken dat de verzoekende partij (ook) de beslissing van de interne beroepsinstantie aan de Raad ter beoordeling voorlegt.

Daartoe kan de Raad dan enkel besluiten indien de verzoekende partij minstens de motieven van de beslissing van de interne beroepsinstantie bekritiseert.

In casu moet de Raad samen met verwerende partij vaststellen dat verzoekster de beslissing van de interne beroepscommissie niet formeel tot voorwerp van haar beroep heeft gemaakt, en dat zij evenmin enige kritiek op die beslissing uiteenzet.

Integendeel blijft het betoog van verzoekster beperkt tot het onder de aandacht brengen van een aantal feitelijke elementen en omstandigheden die zij ook aan de interne beroepscommissie had voorgelegd.

Binnen de contouren van het annulatieberoep bij de Raad, kan verzoeksters beroep niet onontvankelijk worden beschouwd.

Eveneens terecht stipt verwerende partij aan dat, voor zover het verzoekschrift alsdan niet anders kan worden gelezen dan een vraag aan de Raad om de beoordeling van de door verzoekster aangevoerde argumenten ten gronde over te doen, zulks krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs door de decreetgever uitdrukkelijk buiten 's Raads bevoegdheid is gehouden.

Wat verzoekster in haar wederantwoordnota alsnog aanvoert dat als kritiek op de bestreden beslissing kan worden beschouwd, komt in dat stadium van de procedure helaas te laat om nog op ontvankelijke wijze in het debat te kunnen worden betrokken.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november

2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.062 van 24 november 2021 in de zaak 2021/954

In zake: Eilish MURPHY
woonplaats kiezend te 1050 Elsene
Brouwerijstraat 43

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de voorzitter van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 8 oktober 2021 waarbij verzoeksters intern beroep onontvankelijk wordt verklaard.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma van de opleiding ‘Master of science in Communication Studies’.

Op het einde van dat academiejaar wordt aan verzoekster een bindende voorwaarde opgelegd in het raam van de studievoortgangsbewaking.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoekster een curriculum op van twee opleidingsonderdelen, ten belope van 12 studiepunten.

In de eerste examenzitting is verzoekster afwezig voor één examen, voor het andere behaalt zij geen credit. In de tweede examenzitting neemt verzoekster deel aan beide examens, en behaalt zij één credit (zes studiepunten).

Verzoekster voldoet niet aan de haar opgelegde bindende voorwaarde, ten gevolge waarvan de examencommissie haar de verdere inschrijving weigert.

Tegen die beslissing stelt verzoekster een intern beroep in per e-mail van 10 september 2020.

Bij beslissing van 8 oktober 2021 verklaart de voorzitter van de interne beroepscommissie dat beroep onontvankelijk, omdat het in strijd met de voorschriften niet is ondertekend en niet per aangetekend schrijven werd ingediend.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

C. Taal van de rechtspleging

Met betrekking tot de taalregeling moet het volgende worden opgemerkt.

Artikel II.261, §1 van de Codex Hoger Onderwijs (verder: de Codex) stelt als principe dat de onderwijstaal in de hogeronderwijsinstellingen die onder de toepassing van de Codex vallen, het Nederlands is.

Terwijl de Codex op dit principe een aantal uitzonderingen toestaat, lijkt dit niet het geval te zijn voor de bestuurstaal van de hogescholen en universiteiten, die krachtens artikel II.260 van de Codex steeds het Nederlands is.

De Raad is van oordeel dat het begrip onderwijstaal ruim kan worden geïnterpreteerd en zich niet noodzakelijk beperkt tot de taal waarin de lessen zelf worden gegeven, maar zich ook kan uitstrekken tot de mondelinge of schriftelijke communicatie tussen instelling of docent en student met betrekking tot die lessen of het opleidingsonderdeel waarvan de lessen deel uitmaken, zoals bijvoorbeeld bepaalde praktische mededelingen.

Anders is het wanneer de communicatie niet langer enkel betrekking heeft op de verstrekking van het onderwijs, maar kadert in de rechtsbescherming van de student.

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (R.Stvb. 25 augustus 2015, nr. 2.311) is de interne beroepsinstantie die de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex verplicht dient in te richten, een orgaan dat een bestuurlijke rechtshandeling stelt die, wanneer is voldaan aan de voorwaarden door de Codex gesteld, vatbaar is voor een administratief beroep bij de Raad. Dit betekent dat op de werking van de interne beroepsinstantie de bestuurstaal van toepassing is, die zoals aangehaald uitsluitend het Nederlands kan zijn.

De Raad stelt te dezen vast dat verzoekster haar intern beroep, dat betrekking heeft op een Engelstalige opleiding, in het Engels heeft ingesteld. De Raad spreekt zich vooralsnog niet uit over de regelmatigheid van het door verzoekster ingestelde intern beroep, gezien in het licht van bovenstaande overwegingen.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde

wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken mutatis mutandis op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn. Het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ heeft aan de bovenstaande situatie overigens geen wijzigingen aangebracht en regelt de taal der rechtspleging voor de in dat decreet bedoelde rechtscolleges niet.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (*BS* 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 *prima facie* aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partijen – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklast van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen en verzoekster de mogelijkheid te bieden om een Nederlandstalige vertaling voor te leggen van haar verzoekschrift, is door het secretariaat van de Raad op 27 oktober 2021 een procedurekalender verzonden, met daarin aangepaste termijnen en de volgende mededeling:

“1. De procedurekalender

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een Engelstalig verzoekschrift heeft ingediend. De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands; anderstalige verzoekschriften en nota's zijn niet ontvankelijk en worden uit de debatten geweerd. Aan verzoekende partij wordt een mogelijkheid geboden om het anderstalig verzoekschrift te regulariseren.

- 2 november 2021: de student bezorgt ten laatste die dag aan de Raad en aan de onderwijsinstelling een Nederlandstalige letterlijke vertaling van zijn verzoekschrift
- [...]

Laattijdige nota's worden uit de verdere procedure geweerd.”

Verzoekster heeft tijdig een Nederlandstalige vertaling van haar verzoekschrift ingediend.

Het beroep is in die mate ontvankelijk.

D. Bevoegdheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een

ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

Standpunt van partijen

In haar verzoekschrift stelt verzoekster met betrekking tot de afwikkeling van het intern beroep dat zij pas op 10 september 2021 informatie heeft ontvangen over de wijze waarop dat beroep moest worden ingesteld, wat volgens verzoekster de reden is waarom dat beroep onontvankelijk werd verklaard.

Verwerende partij betoogt in haar antwoordnota dat verzoekster niet betwist dat zij haar intern beroep niet heeft ondertekend, zodat de voorzitter van de interne beroepscommissie dat beroep terecht onontvankelijk heeft verklaard. In die omstandigheden moet volgens verwerende partij ook het beroep bij de Raad onontvankelijk worden verklaard.

In haar wederantwoordnota gaat verzoekster op de problematiek van de ontvankelijkheid niet verder in.

Beoordeling

Artikel 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij luidt wat het intern beroep betreft:

“Het beroep wordt op straffe van onontvankelijkheid van het beroep ingesteld door middel van een ondertekend en gedagtekend verzoekschrift dat per aangetekend schrijven wordt gericht aan de beroepscommissie, t.a.v. de voorzitter, met adres te 1050 Brussel, Pleinlaan 2.”

Verwerende partij heeft de ondertekening van het intern beroep voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.

Dit kan niet worden beschouwd als een onredelijke vormvereiste, onder meer omdat de decreetgever in artikel II.294, §2 van de Codex Hoger Onderwijs een gelijkaardig voorschrift heeft opgenomen inzake de beroepen die bij de Raad worden ingesteld.

Samen met de weigering tot herinschrijving zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep aan verzoekster meegedeeld.

Verzoekster spreekt niet tegen dat zij het verzoekschrift op intern beroep niet heeft ondertekend.

Het gegeven dat verzoekster pas op 10 september 2021 zou hebben vernomen hoe zij een intern beroep kan instellen, kan het gemis aan handtekening niet billijken.

Enerzijds zijn de modaliteiten voor het instellen van een intern beroep duidelijk vermeld in het onderwijs- en examenreglement, waarvan de student geacht wordt kennis te hebben aangezien het krachtens artikel II.273 van de Codex Hoger Onderwijs deel uitmaakt van de contractuele verhouding tussen student en hogeronderwijsinstelling.

Anderzijds zijn de modaliteiten, zoals hierboven reeds is vastgesteld, ook vermeld op de beslissing waarbij de initiële studievoortgangsbepaling werd meegedeeld.

Dat verzoekster zich niettegenstaande die gegevens uitdrukkelijk bij de studietrajectbegeleider informeert omtrent de beroepsprocedure, kan aan het bovenstaande geen afbreuk doen.

Deze vaststelling volstaat om te besluiten dat het intern beroep terecht onontvankelijk werd verklaard.

Wanneer de geldende norm – te dezen 153, §1, derde lid van het onderwijs- en examenreglement – in een sanctie op de niet-ondertekening voorziet, dan moet die immers worden toegepast, ook wanneer die sanctie bestaat uit de onverbiddelijke onontvankelijkheid

van het beroep (J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 490).

Dit brengt met zich dat huidig beroep bij de Raad hetzelfde lot ondergaat.

Het beroep is niet ontvankelijk.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.064 van 24 november 2021 in de zaak 2021/967

In zake: Esther BOAFO
woonplaats kiezend te 1731 Zellik
Nachtegaallaan 39

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 13 september 2021 waarbij verzoeksters intern beroep ongegrond wordt verklaard en de examentuchtbeslissing houdende “geen cijfers toekennen voor alle examens in de lopende examenperiode augustus 2021” wordt bevestigd.

II. Verloop van de rechtspleging

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

De heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Master of science in Management’.

Tot het curriculum behoort het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’.

Met betrekking tot de door verzoekster ingediende masterproef worden onregelmatigheden in de vorm van plagiaat gerapporteerd aan de decaan.

Na verzoekster te hebben gehoord, beslist de decaan van de faculteit Sociale Wetenschappen & Solvay Business School dat het plagiaat bewezen is, en dat aan verzoekster een examentuchtbeslissing wordt opgelegd die ertoe strekt dat haar geen cijfers worden toegekend voor alle examens in de lopende examenperiode augustus 2021.

Tegen die beslissing stelt verzoekster een intern beroep in. Dat beroep wordt door de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandeld in zitting van 9 september 2021 en bij beslissing van 13 september 2021 ontvankelijk maar ongegrond verklaard.

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Met betrekking tot de taalregeling moet het volgende worden opgemerkt.

Artikel II.261, §1 van de Codex Hoger Onderwijs (verder: de Codex) stelt als principe dat de onderwijstaal in de hogeronderwijsinstellingen die onder de toepassing van de Codex vallen, het Nederlands is.

Terwijl de Codex op dit principe een aantal uitzonderingen toestaat, lijkt dit niet het geval te zijn voor de bestuurstaal van de hogescholen en universiteiten, die krachtens artikel II.260 van de Codex steeds het Nederlands is.

De Raad is van oordeel dat het begrip onderwijstaal ruim kan worden geïnterpreteerd en zich niet noodzakelijk beperkt tot de taal waarin de lessen zelf worden gegeven, maar zich ook kan uitstrekken tot de mondelinge of schriftelijke communicatie tussen instelling of docent en student met betrekking tot die lessen of het opleidingsonderdeel waarvan de lessen deel uitmaken, zoals bijvoorbeeld bepaalde praktische mededelingen.

Anders is het wanneer de communicatie niet langer enkel betrekking heeft op de verstrekking van het onderwijs, maar kadert in de rechtsbescherming van de student.

Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen (R.Stvb. 25 augustus 2015, nr. 2.311) is de interne beroepsinstantie die de hogeronderwijsinstelling krachtens artikel II.283 van de Codex verplicht dient in te richten, een orgaan dat een bestuurlijke rechtshandeling stelt die, wanneer is voldaan aan de voorwaarden door de Codex gesteld, vatbaar is voor een administratief beroep bij de Raad. Dit betekent dat op de werking van de interne beroepsinstantie de bestuurstaal van toepassing is, die zoals aangehaald uitsluitend het Nederlands kan zijn.

De Raad stelt te dezen vast dat verzoekster haar intern beroep, dat betrekking heeft op een Engelstalige opleiding, in het Engels heeft ingesteld. De Raad spreekt zich vooralsnog niet uit over de regelmatigheid van het door verzoekster ingestelde intern beroep, gezien in het licht van bovenstaande overwegingen.

De Raad is een administratief rechtscollege dat is opgericht door en binnen de Vlaamse Gemeenschap (*Parl. St.* VI. Parl. 2003-2004, 1960/1, 17 e.v.).

Wat betreft de taalregeling met betrekking tot de rechtscolleges van de gewesten of gemeenschappen, heeft de Raad van State in het arrest nr. 220.989 van 12 oktober 2012 geoordeeld dat de Raad voor Vergunningsbetwistingen uitspraak doet over jurisdictionele beroepen en zijn contentieux onder het grondwettelijk begrip ‘gerechtszaken’ valt, maar dat de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken op de Raad voor Vergunningsbetwistingen niet van toepassing is, daar de wet enkel het gebruik van de talen in gerechtszaken voor de hoven en rechtbanken van de rechterlijke orde regelt.

In hetzelfde arrest heeft de Raad van State geoordeeld dat de wet van 18 juli 1966 op het gebruik van de talen in bestuurszaken of het decreet van 30 juni 1981 houdende aanvulling van de artikelen 12 en 33 van de bij het koninklijk besluit van 16 (lees: 18) juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken wat betreft het gebruik van de talen in de betrekkingen tussen de bestuursdiensten van het Nederlands taalgebied en de particulieren, evenmin op de Raad voor Vergunningsbetwistingen van toepassing zijn, omdat die teksten het taalgebruik in bestuurszaken regelen en niet het taalgebruik in gerechtszaken voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen die uitspraak doet over jurisdictionele beroepen.

Deze overwegingen lijken *mutatis mutandis* op de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen van toepassing te kunnen zijn. Het decreet van 4 april 2014 ‘betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges’ heeft aan de bovenstaande situatie overigens geen wijzigingen aangebracht en regelt de taal der rechtspleging voor de in dat decreet bedoelde rechtscolleges niet.

Bij deze rechtspraak kan de bedenking worden geplaatst of zij verzoenbaar is met artikel 129, §1 van de Grondwet. Krachtens deze bepaling is de Vlaamse decreetgever in gemeenschapsbevoegdheden immers slechts bevoegd om het gebruik van de talen te regelen voor (i) de bestuurszaken, (ii) het onderwijs in de door de overheid opgerichte, gesubsidieerde of erkende instellingen en (iii) de sociale betrekkingen tussen de werkgevers en hun personeel, alsmede de door de wet en de verordeningen voorgeschreven akte en bescheiden van de ondernemingen.

Indien de Raad, zoals de Raad van State heeft geoordeeld ten aanzien van de Raad voor Vergunningsbetwistingen, niet onder de taalregeling in bestuurszaken valt, lijkt artikel 129, §1 van de Grondwet uit te sluiten dat de decreetgever de taalregeling in de procedure voor zijn administratieve rechtscolleges zou vermogen te regelen.

Deze vraag behoeft evenwel vooralsnog geen antwoord, nu de overwegingen van voormeld arrest van de Raad van State alleszins niet wegnemen dat de Raad als administratief rechtscollege van en binnen de Vlaamse Gemeenschap, binnen de diensten van de ‘Vlaamse Executieve’ valt, die krachtens de artikelen 35 en 36, §1 van de gewone wet van 9 augustus 1980 tot hervorming der instellingen het Nederlands als bestuurstaal gebruiken.

De taalregeling wordt geacht van openbare orde te zijn. De Raad ziet geen reden om daar anders over te oordelen wanneer de rechtsgrond voor de taalregeling is gelegen in de voormelde wet van 9 augustus 1980.

Artikel 21 van het huishoudelijk reglement van de Raad (*BS* 15 juli 2015) bevestigt dat de taal van de procedure het Nederlands is. Dit taalvoorschrift heeft niet enkel betrekking op het arrest van de Raad, maar strekt zich ook uit tot de procedurestukken die uitgaan van de partijen, waaronder het verzoekschrift, de antwoordnota van de verwerende partij en de wederantwoordnota van de verzoekende partij.

Artikel 30 van de Grondwet lijkt aan partijen geen rechtsgrond te bieden om zich in de procedure voor de Raad op grond van de taalvrijheid alsnog van een andere taal dan het Nederlands te bedienen, nu dit artikel enkel de vrijheid van de gesproken taal waarborgt en er alleszins een regeling door de wetgever wordt toegelaten voor handelingen van het openbaar gezag – waar de gewone wet van 9 augustus 1980 prima facie aan voldoet.

De Raad stelt vast dat de gedinginleidende akte – het beroep tot nietigverklaring van verzoekende partij – geheel in het Engels is opgesteld.

Zulks is in strijd met de hiervoor aangehaalde bepalingen van de wet van 9 augustus 1980 en het huishoudelijk reglement van de Raad, zodat er grond is om te besluiten tot de nietigheid van deze procedurestukken en bijgevolg tot de onontvankelijkheid van het beroep.

De Raad is er zich evenwel van bewust dat in het verleden – doorgaans met instemming van de verwerende partijen – een coulante houding werd aangenomen ten aanzien van niet-Nederlandstalige verzoekschriften of wederantwoordnota's. Wil de Raad de door de decreetgever beoogde korte doorlooptijd van de beroepen blijven honoreren, dan kan de huidige werklust van de Raad een dergelijke soepele houding niet langer verantwoorden. De verwerking van anderstalige procedurestukken veroorzaakt immers een aanzienlijke bijkomende belasting bij de beoordeling van het beroep. Bovendien kan de Raad niet voorbijgaan aan de hiervoor in herinnering gebrachte rechtsregels.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen en verzoekster de mogelijkheid te bieden om een Nederlandstalige vertaling voor te leggen van haar verzoekschrift, is door het secretariaat van de Raad op 27 oktober 2021 bij aangetekend schrijven een procedurekalender verzonden, met daarin aangepaste termijnen en de volgende mededeling:

“1. De procedurekalender

De Raad heeft vastgesteld dat de verzoekende partij een Engelstalig verzoekschrift heeft ingediend. De procedure voor de Raad verloopt in het Nederlands; anderstalige verzoekschriften en nota's zijn niet ontvankelijk en worden uit de debatten geweerd. Aan verzoekende partij wordt een mogelijkheid geboden om het anderstalig verzoekschrift te regulariseren.

- 2 november 2021: de student bezorgt ten laatste die dag aan de Raad en aan de onderwijsinstelling een Nederlandstalige letterlijke vertaling van zijn verzoekschrift

- [...]

Laattijdige nota's worden uit de verdere procedure geweerd.”

Standpunt van partijen

Verwerende partij heeft geen antwoordnota ingediend.

Verzoekster heeft geen wederantwoordnota ingediend.

Beoordeling

Uit nazicht via de webtrackter van Bpost blijkt dat de voormelde procedurekalender aan de woonplaats van verzoekster is aangeboden op 28 oktober 2021 en dat verzoekster deze zending in een postpunt heeft afgehaald op 30 oktober 2021.

De Raad moet vaststellen dat spijs de aan verzoekster geboden mogelijkheid tot regularisatie van haar beroepsschrift, verzoekster geen vertaling van het verzoekschrift heeft neergelegd.

Overeenkomstig wat in de mededeling van de procedurekalender is bepaald, wordt het Engelstalig verzoekschrift ambtshalve uit de debatten geweerd.

Nu er zich in het dossier geen ontvankelijk verzoekschrift bevindt, dient de Raad te besluiten tot de onontvankelijkheid van het beroep.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,

voorzitter van de Raad

Jean Goossens

bestuursrechter – bijzitter

Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.063 van 24 november 2021 in de zaak 2021/957

In zake: xxx
              bijgestaan en vertegenwoordigd door
              advocaat Christophe Vangeel
              kantoor houdend te 2018 Antwerpen
              Lange Lozanastraat 24
              bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 14 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 6 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker de verdere inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of science in Social Sciences’ wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Christophe Vangeel, die verschijnt voor verzoekende partij, en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2017-2018 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in Social Sciences’.

Na het academiejaar 2018-2019 – waarin verzoeker is ingeschreven voor een curriculum van 66 studiepunten en ten belope van 24 studiepunten een credit behaalt – wordt aan verzoeker in het raam van de studievoortgangsbewaking een bindende voorwaarde opgelegd.

In het academiejaar 2019-2020 schrijft verzoeker zich opnieuw in voor 66 studiepunten. In de eerste examenzittijd neemt verzoeker deel aan alle examens en behaalt hij voor vier opleidingsonderdelen een credit (24 studiepunten). In de tweede examenzittijd is verzoeker bij drie examens afwezig. Voor de vier examens waaraan hij deelneemt, behaalt hij één credit (6 studiepunten). Omdat verzoeker daarmee niet tegemoet komt aan de hem opgelegde bindende voorwaarde, wordt hem de verdere inschrijving geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoeker een intern beroep in, dat door de interne beroepscommissie op 25 september 2020 gegrond wordt verklaard; verzoeker wordt opnieuw tot inschrijving toegelaten, zij het andermaal onder bindende voorwaarden.

In het academiejaar 2020-2021 neem verzoeker een curriculum op van zeven opleidingsonderdelen, ten belope van 42 studiepunten. In de eerste examenzittijd neemt verzoeker deel aan alle examens en behaalt hij een credit voor één opleidingsonderdeel (6 studiepunten), in de tweede examenzittijd is verzoeker afwezig bij vijf examens en behaalt hij geen credit voor het examen dat hij wel aflegt.

Ten gevolge van de beperkte studievoortgang wordt aan verzoeker opnieuw de herinschrijving in de opleiding geweigerd.

Tegen die beslissing stelt verzoeker op 8 september 2021 een beroep in bij de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel:

“Met dit verzoekschrift stel ik een beroep in bij de centrale beroepscommissie tegen volgende beslissing: het examenresultaat van 3/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Economy and Society’, het examenresultaat van 5/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Social change and inequality in Europe’, het examenresultaat van 3/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Statistics for the Social Sciences’, het examenresultaat van 7/20

voor het opleidingsonderdeel ‘Qualitative Research Methods’, het examenresultaat van 5/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Critical Thinking in Sociology’, het examenresultaat van 8/20 voor het opleidingsonderdeel ‘Contemporary Issues in International Politics’.

Ik ben het niet eens met deze beslissing om volgende redenen:

- Ik heb afgelopen academiejaar niet normaal kunnen functioneren als student
- Vanwege mijn Autismespectrumstoornis (ASS) heb ik de impact van Corona op mijn mentale gezondheid niet kunnen verwerken
- Sinds maart 2020 is mijn leven volledig overhoop gehaald en heb ik op geen enkel moment de kracht en motivatie gevonden om mijn studies verder te zetten en het jaar tot een goed einde te brengen
- De toestand met het virus was voor mij uitzichtloos, ik kon het niet plaatsen (verwerken) en voelde mij helemaal leeg
- Het is van kwaad naar erger gegaan en ik ben helemaal gecrasht
- Vanwege mijn zware problemen is het een verloren jaar geweest
- Ik heb intense begeleiding gekregen van een psychologe van studiebegeleiding en van mijn anti-coach maar dat heeft niet geholpen
- Ik wil mijn studies verder zetten als het leven terug zijn normale gang zal hebben en ik hoop dat ik die kans zal krijgen.”

De interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel behandelt het beroep in zitting van 14 september 2021. Na de vader van verzoeker te hebben gehoord, komt de beroepscommissie op 6 oktober 2021 tot de volgende beslissing:

“[...]

III. Bespreking

Hoewel het beroep is ingesteld tegen examenresultaten, stelt de interne beroepscommissie vast dat [uit] de omschrijving van de grieven volgt dat eveneens tegen de maatregel van studievoortgangsbewaking die overeenkomstig artikel 88 van het onderwijs- en examenreglement (hierna: OER) werd opgelegd, kritiek wordt geuit. De commissie behandelt deze beide aspecten van het beroep dan ook afzonderlijk.

Wat betreft de examenbeslissingen

In diens beroepschrift betwist de student de volgende examenbeslissingen:

- 3/20 voor ‘Economy and Society’,
- 5/20 voor ‘Social Change and Inequality in Europe’,
- 3/20 voor ‘Statistics for the Social Sciences’,
- 5/20 voor ‘Critical Thinking in Sociology’,
- 8/20 voor ‘Contemporary Issues in International Politics’,
- 7/20 voor ‘Qualitative Research Methods’.

Samengevat bestaan de grieven van de student met betrekking tot deze examenbeslissingen eruit dat hij, ten gevolge van de impact van de coronacrisis op diens autismespectrumstoornis, het afgelopen academiejaar niet goed kon functioneren als

student. Dit ondanks de intensieve psychologische begeleiding die hem werd geboden, onder andere door diens anti-coach.

Vooreerst stelt de interne beroepscommissie vast dat, behalve de 7/20 voor 'Qualitative Research Methods', alle aangevochten examenbeslissingen werden opgelegd in de eerste zitting. In de tweede zitting bleef de student telkens afwezig. Onderhavig beroep is dan ook slechts ontvankelijk voor zover het betrekking heeft op het examenresultaat dat de student in de tweede zitting heeft behaald voor 'Qualitative Research Methods'. Immers, een beroep tegen de examenresultaten van de eerste zitting had de student moeten indienen binnen de beroepstermijn die volgde op de bekendmaking hiervan. Op dit punt is het beroep aldus laattijdig.

Vervolgens herinnert de interne beroepscommissie aan de vaste rechtspraak van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, die stelt dat moet worden aangenomen dat het voor elk opleidingsonderdeel toegekende examencijfer in beginsel een geldige en betrouwbare weergave is van de stand van de kennis en kunde van de betrokken student (zie bijvoorbeeld R.Stvb. 27 juni 2018, nr. 4.324). Het komt aan de student toe om het tegenbewijs te leveren van het vermoeden van objectiviteit en deskundigheid in hoofdte van de examinatoren.

De moeilijkheden waarmee de student werd geconfronteerd in het afgelopen academiejaar, kunnen geen afbreuk doen aan het voornoemde vermoeden. De student brengt geen elementen aan, die de interne beroepscommissie ertoe kunnen nopen te besluiten dat het examencijfer op onregelmatige wijze tot stand is gekomen.

Wat betreft de maatregel van studievoortgangsbewaking

Uit de toelichting die de vader van de student ter zitting verschaft, blijkt dat het beroepschrift eveneens is gericht tegen de maatregel van studievoortgangsbewaking die aan de student werd opgelegd.

De beroepscommissie stelt vast dat aan de student een 'inschrijving niet toegelaten' werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 1, van het OER, nu hij een tweede keer niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden die hem op het einde van het voorgaande academiejaar werden opgelegd.

De student heeft immers niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven en is evenmin geslaagd voor elk opleidingsonderdeel dat hij al tweemaal heeft opgenomen zonder een credit te hebben behaald. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

Na afloop van academiejaar 2019-2020 werd de student reeds een eerste keer een 'inschrijving niet toegelaten' opgelegd. Deze beslissing werd na het intern beroep van de student bij beslissing van 25.09.2020 door de interne beroepscommissie omgezet in 'bindende voorwaarden'.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de student een overmachtssituatie aantoonst, die rechtvaardigt waarom de student niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden. Ter zitting legt de vader van de student een brief neer van de anti-coach van de student, het bewijs van erkenning door het VAPH, de verwijzing naar

buitengewoon onderwijs type 7 en een verslag uit 2005 van het cos-team (centrum voor ontwikkelingsstoornissen, UZA). Deze stukken onderschrijven de door de student beschreven moeilijkheden ten gevolge van de autismespectrumstoornis.

Het samenspel van het autismespectrumstoornis en de maatregelen ter preventie van de verspreiding van het coronavirus hebben het voor de student moeilijk gemaakt om zich op de studies toe te leggen en een goed studierendement te bekomen, maar de interne beroepscommissie moet eveneens vaststellen dat er – ondanks de intensieve begeleiding – geen verbetering is in zijn studierendement. Daarenboven constateert de interne beroepscommissie dat de student ook voor de start van de coronacrisis een te beperkt studierendement verwezenlijkte:

- in academiejaar 2017-2018 behaalde hij 36 van de 60 opgenomen ECTS-credits (60%)
- in academiejaar 2018-2019 behaalde hij 24 van de 66 opgenomen ECTS-credits (36%)
- in academiejaar 2019-2020 behaalde hij 30 van de 66 opgenomen ECTS-credits (45%)
- in academiejaar 2020-2021 behaalde hij 6 van de 42 opgenomen ECTS-credits (14%)

In het licht van deze omstandigheden besluit de interne beroepscommissie dat er geen voldoende aannemelijk perspectief is dat de student binnen een redelijke termijn de opleiding succesvol zal kunnen afronden, zelf[s] als er rekening wordt gehouden met de wijzigingen in de coronamaatregelen. Zowel de auti-coach als de vader van de student geeft bovendien aan dat de student het volgend academiejaar de huidige richting hoe dan ook niet meer zou verderzetten maar zich zal heroriënteren. De opgelegde maatregel van studievoortgangsbewaking belet dat voornemen niet en is er integendeel geheel in overeenstemming.

Rekening houdend met alle elementen van het dossier oordeelt de interne beroepscommissie dan ook dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot herinschrijving redelijk is.

IV. BESLUIT

Het beroep wordt verworpen. De examenbeslissingen en de maatregel van studievoortgangsbewaking worden bevestigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid - belang

Gelet op de strekking van de bestreden beslissing en de daarin genotuleerde mededeling dat verzoeker hoe dan ook in academiejaar 2021-2022 een andere studierichting wenst te volgen, heeft de Raad partijen bevraagd over het actueel belang van verzoeker bij huidige beroep.

Standpunt van partijen

Verwerende partij deelt in een e-mail van 12 november 2021 mee dat ter zitting van de interne beroepscommissie uitdrukkelijk is aangegeven dat verzoeker de eerder gekozen studierichting niet zal verderzetten, maar zich zal heroriënteren, en dat met name een opleiding in de archivistiek zou worden opgenomen.

In dat opzicht is verwerende partij van oordeel dat verzoeker geen belang heeft bij het aanvechten van de bestreden beslissing, die slechts een weigering tot de herinschrijving in de opleiding in de Sociale Wetenschappen inhoudt.

Verzoeker stelt in een e-mail van 15 november 2021 en in zijn wederantwoordnota:

“Verzoeker wil niet dat de voorbije 3 jaar ‘Social Sciences’ voor niets zijn geweest. Hij wil een eerlijke (rechtvaardige) kans krijgen om deze studies af te maken en zo zijn bachelor te behalen
Ondertussen heeft hij voor een andere richting gekozen die hem ook erg ligt (Archeologie) maar Social Sciences heeft nog altijd zijn voorkeur.
Niet zo maar afgewezen worden, is voor hem het allerbelangrijkst.
Een weigering om zijn studies verder af te maken, zou hij, vanwege zijn autisme, niet aankunnen. Het zou in zijn ogen veel te onrechtvaardig zijn.

Verzoeker betoogt dat hij minstens over een moreel nadeel beschikt, en dat het argument van verwerende partij inzake de gekozen studierichting geen steek houdt, aangezien verzoeker omwille van de aanvang van het academiejaar – minstens voorlopig – wel een andere keuze moest maken.

Beoordeling

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de maatregel van studievoortgangsbewaking die aan verzoeker wordt opgelegd en die een weigering tot herinschrijving inhoudt, steunt op artikel 88, §1 van het onderwijs- en examenreglement van verwerende partij.

Dat artikel 88, §1 luidt als volgt:

“§1. Aan een student ingeschreven onder diplomacontract die niet voor 60% van de opgenomen ECTS-credits credits heeft behaald, wordt bij de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding een bindende voorwaarde opgelegd. De student kan tevens onder verplichte studiebegeleiding geplaatst worden. De student dient bij een herinschrijving via diplomacontract voor dezelfde opleiding voor 75% van de opgenomen ECTS-credits credits te verwerven en dient zich te registreren en te slagen voor elk opleidingsonderdeel waarvoor hij reeds minstens tweemaal was ingeschreven, maar nog geen creditbewijs behaalde. Wanneer de student niet aan deze bindende voorwaarde voldoet, wordt de eerstvolgende herinschrijving voor dezelfde opleiding, evenals voor opleidingsonderdelen ervan geweigerd onder welk contracttype ook, behoudens uitzonderlijke omstandigheden.”

Wat aan verzoeker met de bestreden beslissing wordt geweigerd, is dus – in hoofdzaak – enkel de herinschrijving in de opleiding ‘Bachelor of science in Social Sciences’.

Het verzoekschrift op intern beroep van verzoeker biedt weinig aanknopingspunten over de precieze strekking ervan.

Eensdeels immers, bestrijdt verzoeker in een letterlijke lezing van dat verzoekschrift enkel de examenresultaten voor zes opleidingsonderdelen, maar zonder concreet uiteen te zetten waarom die resultaten niet zouden overeenstemmen met de door verzoeker geleverde prestaties.

Anderdeels lijkt enkel de laatste overweging (“ik wil mijn studies verder zetten als het leven terug zijn normale gang zal hebben en ik hoop dat ik die kans zal krijgen”), middels een welwillende lezing door de interne beroepscommissie, op de problematiek van de herinschrijving te kunnen worden betrokken.

De bestreden beslissing vermeldt:

“Zowel de anti-coach als de vader van de student geeft bovendien aan dat de student het volgend academiejaar de huidige richting hoe dan ook niet meer zou verderzetten maar zich zal heroriënteren.”

Het blijkt niet te gaan om een element dat slechts ter zitting van de interne beroepscommissie ter sprake is gekomen. In een brief van de anti-coach d.d. 12 september 2021, die aan de interne beroepscommissie is voorgelegd, wordt door de coach immers in dezelfde zin reeds het volgende gesteld:

“[...] Zo heeft [verzoeker] nog altijd de juiste motivatie en inspiratie om zijn studies verder te zetten. Enkel zou hij hiervoor een herkansing moeten kunnen krijgen om zodoende zichzelf verder te ontwikkelen. Een andere studierichting kiezen zou dan ook aangewezen zijn.”

In zijn verzoekschrift voor de Raad beweert verzoeker niet dat de aanhaling in de bestreden beslissing onjuist zou zijn, laat staan dat hij de bestreden beslissing op dit punt van valsheid beschuldigt. Evenmin wordt de inhoud van de voormelde brief geloofwaardig of – minstens – genuanceerd.

Op een verzoekende partij rust – ook in een georganiseerd administratief beroep – in beginsel geen stelplicht om haar belang bij dat beroep te omschrijven.

Doet een verzoekende partij zulks wél, dan heeft zij daarmee de contouren geschetst waar het haar om te doen is en moet de Raad met die door de verzoekende partij vastgelegde grenzen van het debat rekening houden.

Gelet op artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs – krachtens hetwelk een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde, en een verzoekende partij bijgevolg nog minder vermag de strekking van het intern beroep te wijzigen – bepaalt de werkelijke omvang van het intern beroep ook de grenzen van het gerechtelijk debat voor de Raad.

Uit het intern beroep blijkt dat verzoeker niet beoogt zich opnieuw in te schrijven in de bacheloropleiding Sociale Wetenschappen, maar integendeel – bij verwerende partij – een andere opleiding wil volgen.

In de bestreden beslissing wordt terecht overwogen dat de initiële studievoortgangsbepaling, die het voorwerp van het intern beroep uitmaakte en door de interne beroepscommissie wordt bevestigd, “dat voornemen niet [belet] en [] er integendeel geheel in overeenstemming” mee is.

Een vernietiging van de bestreden beslissing zou verzoeker dan ook niet brengen wat hij nastreeft, aangezien hij niet verhinderd wordt een inschrijving te nemen in een andere opleiding die zijn voorkeur wegdraagt.

De stelling die verzoeker thans aanvoert – met name dat Sociale Wetenschappen nog steeds zijn voorkeur geniet – kan met het bovenstaande niet in overeenstemming worden gebracht en overtuigt de Raad niet.

Verzoeker geeft bijgevolg geen blijk van het rechtens vereiste belang.

Het beroep is niet ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel.

Beoordeling

Louter ondergeschikt stipt de Raad, wat de grond van de zaak betreft, aan dat studenten – ook deze die te kampen hebben met een leerstoornis, ontwikkelingsstoornis of een andere (functie)beperking – geen onbeperkt recht op inschrijving kunnen doen gelden.

Zo vermogen de decreetgever en de hogeronderwijsinstellingen het recht op inschrijving aan voorwaarden te onderwerpen, onder meer en bijvoorbeeld op grond van een te beperkte studievoortgang. In beginsel wordt een student met een ontoereikende studievoortgang, nadat bindende voorwaarden zijn opgelegd, eerst verplicht zich te heroriënteren, navolgend kan de inschrijving op het niveau van de gehele instelling worden geweigerd.

Verzoeker is gedurende vier academiejaren (2017-2018 tot 2020-2021) ingeschreven in de bacheloropleiding Sociale Wetenschappen. Ook vóór de coronacrisis behaalt verzoeker beperkte studievoortgang (36% in academiejaar 2018-2019). Covid-19 en de gevolgen ervan zijn bijgevolg niet de enige oorzaak van het voorliggende curriculum.

In zijn intern beroep heeft verzoeker aangegeven dat de intense begeleiding van een psychologe van de studiebegeleiding en van zijn anti-coach niet heeft geholpen, zodat de perspectieven op betere studieresultaten in een volgend academiejaar niet *prima facie* gunstiger zijn. Daarbij moet nog worden opgemerkt dat verzoeker aanvoert dat hij zijn studies wil verderzetten “als het leven terug zijn normale gang zal hebben”; ook dat is een voorwaarde die vooralsnog niet geheel vervuld lijkt te zijn, nu de federale regering de epidemische noodsituatie heeft afgekondigd (Koninklijk besluit van 19 november 2021 ‘houdende de afkondiging van de epidemische noodsituatie betreffende de coronavirus COVID-19 pandemie, BS 29 oktober 2021) en op basis daarvan in de samenleving (nog steeds) beperkende maatregelen worden opgelegd (Koninklijk besluit van 19 november 2021 houdende wijziging van het Koninklijk besluit van 28 oktober 2021 houdende de nodige maatregelen van bestuurlijke politie teneinde de gevolgen voor de volksgezondheid van de afgekondigde epidemische noodsituatie betreffende de coronavirus COVID-19-pandemie te voorkomen of te beperken).

De bestreden beslissing is niet in strijd met de door verzoeker ingeroepen beginselen van behoorlijk bestuur.

VI. Anonimisering

Verzoeker vraagt in zijn wederantwoordnota de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoeker weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.065 van 24 november 2021 in de zaak 2021/1018

In zake: xxx

tegen:

VRIJE UNIVERSITEIT BRUSSEL
woonplaats kiezend te 1050 Brussel
Pleinlaan 2

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 17 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de interne beroepscommissie van de Vrije Universiteit Brussel van 11 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster de verdere inschrijving in de opleiding ‘Master of science in Management’ wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en de heer Mathias Blijweert, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in het voorbereidingsprogramma ‘Master of science in Management’ en in de gelijknamige masteropleiding.

In het voorbereidingsprogramma is verzoekster ingeschreven voor zes opleidingsonderdelen, ten belope van 18 studiepunten. In de eerste examenzitting is verzoekster voor vier opleidingsonderdelen afwezig, daarnaast behaalt zij een 0/20 en een 6/20. In de tweede examenperiode neemt verzoekster opnieuw aan slechts twee examens deel; zij behaalt één credit (3 studiepunten).

Omwillen van de beperkte studievoortgang (17%) wordt op het einde van dat academiejaar aan verzoekster een bindende voorwaarde opgelegd voor de herinschrijving, in academiejaar 2020-2021, in het voorbereidingsprogramma.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoekster binnen het voorbereidingsprogramma vier opleidingsonderdelen op in haar curriculum, ten belope van 12 studiepunten. In de eerste examenzitting behaalt zij één credit (3 studiepunten), en de tweede examenzitting is verzoekster éénmaal afwezig en behaalt zij examencijfers van 2/20 en 5/20. Verzoekster laat een studierendement van 25% noteren. Aan verzoekster wordt meegedeeld dat de herinschrijving voor het voorbereidingsprogramma wordt geweigerd.

Omdat verzoekster in het academiejaar 2020-2021 geen enkele credit behaalt in de masteropleiding (twee opleidingsonderdelen, ten belope van 12 studiepunten opgenomen, voor één vak telkens afwezig en voor het andere telkens 6/20) wordt haar ook in die opleiding de verdere inschrijving geweigerd.

Op 15 september 2021 stelt verzoekster tegen deze beslissingen een intern beroep in.

De interne beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 29 september 2021 en na verzoekster te hebben gehoord, komt de beroepscommissie op 11 oktober 2021 tot de volgende beslissing:

“[...]”

IV. TEN GRONDE

De beroepscommissie stelt vast dat aan de studente binnen het voorbereidingsprogramma een ‘inschrijving niet toegelaten’ werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 1, van het OER, nu zij niet voldaan heeft aan de bindende voorwaarden die haar op het einde van

het vorige academiejaar werden opgelegd en dewelke zij niet heeft aangevochten. Binnen de masteropleiding werd een 'inschrijving niet toegelaten' werd opgelegd in toepassing van artikel 88, § 3, van het OER, nu zij geen credits heeft behaald.

De studente heeft niet voor minstens 75% van de opgenomen studiepunten een credit verworven. De weigering tot herinschrijving is dan ook het aangekondigde gevolg van het niet voldoen aan de bindende voorwaarden.

De beroepscommissie onderzoekt vooreerst of de studente een overmachtssituatie aantoon, die rechtvaardigt waarom de studente niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarden.

De studente beargumenteert dat ze langdurig de gevolgen ondervonden heeft van een COVID-19- besmetting op 20.10.2020, met o.m. extreme vermoeidheid, misselijkheid en concentratieproblemen, hetgeen een invloed had op haar studeren en tot slechte resultaten geleid heeft. De studente wijst er tevens op dat ze haar studies combineert met een fulltime tewerkstelling.

De beroepscommissie stelt vast dat de studente enkel een bewijs voorlegt van een positieve test op 19/20-10-2020, alsmede een bewijs van arbeidsongeschiktheid van 19.10.2020 – 01.11.2020. Aldus toont zij de langdurige gevolgen die zij inroept, niet aan.

Ook het gegeven dat de studente ingeschreven is als werkstudent, maakt op zich, zonder bijkomende en bijzondere omstandigheden, geen overmachtssituatie uit, die rechtvaardigt waarom de studente niet heeft voldaan aan de bindende voorwaarde.

Studiegerelateerd stelt de beroepscommissie tevens vast dat:

- de studente zich een eerste maal voor het voorbereidingsprogramma en de masteropleiding heeft ingeschreven tijdens academiejaar 2019-2020, waarbij zij:
  - o van de 6 binnen het voorbereidingsprogramma opgenomen opleidingsonderdelen slechts voor 1 ervan een creditbewijs heeft behaald, oftewel 3 van de 18 ECTS-credits (= 17%);
  - o zowel tijdens de eerste als de tweede zitting telkenmale 4 keer ongewettigd afwezig is gebleven en zodoende 8 examenkansen binnen het voorbereidingsprogramma niet heeft benut tijdens dit academiejaar;
  - o haar dan ook bindende voorwaarden werden opgelegd binnen het voorbereidingsprogramma;
- de studente zich opnieuw heeft ingeschreven voor het voorbereidingsprogramma en de masteropleiding tijdens academiejaar 2020-2021. Hierbij heeft zij slechts 4 van de 5 opleidingsonderdelen waarvoor zij het voorbije jaar niet geslaagd was, opnieuw opgenomen. Evenwel blijkt dat de studente:
  - o slechts voor 1 van de 4 opleidingsonderdelen binnen het voorbereidingsprogramma een credit heeft behaald, oftewel 3 van de 12 opgenomen ECTS-credits (= 25%);
  - o nog steeds voor 3 van de 4 opleidingsonderdelen die zij voor het tweede jaar opnam, geen creditbewijs heeft behaald (zijnde dus na 4 examenkansen voor elk van deze opleidingsonderdelen);

- tijdens de tweede zittijd ook eenmaal ongewettigd afwezig is gebleven, niettegenstaande de opgelegde bindende voorwaarden waaraan zij diende te voldoen; de student duidt deze ongewettigde afwezigheden ook niet;
- na twee academiejaren zodoende nog maar 6 ECTS-credits heeft behaald binnen het voorbereidingsprogramma, en nog steeds voor 4 opleidingsonderdelen moet slagen om het getuigschrift te kunnen behalen;
- binnen de masteropleiding verder twee opleidingsonderdelen heeft opgenomen, doch zij op twee examenkansen ongewettigd afwezig is gebleven en zij geen enkele credit heeft behaald.

Zij heeft dienvolgens nog een lange weg te gaan vooraleer zij het getuigschrift en het masterdiploma zou kunnen behalen.

De studente overtuigt de beroepscommissie ook niet dat zij volgend academiejaar wel voldoende studievoortgang zal behalen.

De studente meent dat zij al veel behaald heeft aan de VUB, hetgeen in werkelijkheid neerkomt op 6 ECTS-credits binnen het voorbereidingsprogramma en 18 binnen de masteropleiding over twee academiejaren, met een studierendement van 25% en 0% voor het laatste academiejaar. Op welke manier zij meent in de toekomst een betere studievoortgang te behalen, laat zij volledig onbesproken, behoudens een summiere verwijzing naar haar grote motivatie. Dit laatste betreft een subjectieve inschatting door de studente zelf, die voormelde vaststellingen niet ontkracht en niet verhindert dat er terecht toepassing wordt gemaakt van de bepalingen opgenomen in het OER nopens studievoortgangsbewaking.

De bindende voorwaarde die werd opgelegd na academiejaar 2019-2020, was voor de studente reeds een duidelijk signaal dat zij concrete stappen moest ondernemen m.o.o. een betere studievoortgang.

Rekening houdend met het gelopen studieparcours en de weg die de studente nog af te leggen heeft vooraleer zij een masterdiploma zou kunnen behalen, en het ontbreken van elementen waaruit redelijkerwijs dient te worden afgeleid dat sprake is van een voldoende aannemelijk perspectief op verbetering, oordeelt de interne beroepscommissie dat de beslissing van de examencommissie tot weigering tot herinschrijving redelijk is.

V. BESLUIT

Het beroep wordt verworpen. De bestreden beslissing wordt bevestigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt een exceptie *ratione temporis* op. Zij stelt dat het beroep van verzoekster weliswaar is gedateerd op 16 oktober 2021, maar slechts op 20 oktober 2021 ter post is aangeboden, zijnde buiten de beroepstermijn van zeven kalenderdagen.

Verzoekster stelt in haar verzoekschrift en in haar wederantwoordnota dat zij de aangetekende zending op 17 oktober 2021 heeft verzonden, maar dat die brief door een vergissing van het postpunt naar haar adres in plaats van naar de Raad is verzonden. Zij stelt op 20 oktober 2021 dan een nieuwe zending aan het adres van de Raad te hebben gedaan.

Beoordeling

Verzoekster legt een afgiftebewijs van aangetekende zending voor, dat door een postpunt werd afgestempeld op 17 oktober 2021. De geadresseerde op dat afgiftebewijs is de Raad, met correcte opgave van het adres.

Daarnaast legt verzoekster kopie van een enveloppe voor, die dezelfde barcode draagt als het afgiftebewijs, en die eveneens op 17 oktober 2021 is gefrankeerd en afgestempeld.

In die omstandigheden is de Raad van oordeel dat naar genoegen van recht is aangetoond dat verzoekster de Raad op 17 oktober 2021 heeft aangeschreven. De Raad ziet geen reden om eraan te twijfelen dat die zending hetzelfde beroep bevatte als datgene wat bij aangetekende zending van 20 oktober 2021 opnieuw werd toegezonden.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoekster zich op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet uiteen dat zij na haar inschrijving in 2019 de bedoeling had om de masteropleiding in drie jaar te voltooien, aangezien zij voltijds werkt.

In oktober 2019 stelde verzoekster vast dat zij zich per ongeluk voor alle vakken van het eerste semester (zowel van het voorbereidingsprogramma als van de masteropleiding zelf) had ingeschreven, in plaats van slechts een gedeeltelijke inschrijving te nemen. Na contact met de studiebegeleider heeft verzoekster een e-mail ontvangen met een link om een correctie door te voeren, maar die link was verlopen zodat het verzoekster niet lukte om de benodigde documenten in te dienen om de situatie recht te zetten. In het academiejaar 2019-2020 heeft verzoekster aldus onvoldoende studierendement gehaald, wat dan heeft geleid tot de bindende voorwaarde voor het volgende academiejaar 2020-2021.

Wat het volgende academiejaar 2020-2021 betreft, voert verzoekster aan dat zij op 18 oktober 2020 werd gediagnosticeerd met Covid-19, wat dan een grote impact op haar studiemogelijkheden heeft gehad: gedurende lange tijd concentratieproblemen (verwijzing naar een attest van de huisarts), vervolgens het niet inleveren van taken en opdrachten en het niet slagen voor een aantal examens van het eerste semester. Verzoekster betoogt verder dat zij eind juli 2021 heeft gesproken met een studietrajectbegeleider, die haar adviseerde om deel te nemen aan de examens van de tweede zit én een dossier rond haar gezondheidssituatie voor te bereiden. Conform dat advies, zo stelt verzoekster, heeft zij het dossier omtrent haar gezondheidssituatie na het laatste examen op 4 september 2021 overgemaakt aan de faculteit. Daarna ontving verzoekster van een andere studietrajectbegeleider antwoord dat die informatie vóór het begin van de tweede zit moest zijn ingediend.

Verzoekster vraagt de Raad om haar situatie “nogmaals te bekijken” en het verzoek om toegelaten te worden “in te willigen”.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij, wat de grond van de zaak betreft:

“Het komt aldus aan de verzoekende partij toe om in het verzoekschrift aan te tonen dat de interne beroepscommissie op kennelijk onredelijke wijze tot haar beslissing is gekomen, of met miskenning van de stukken van het dossier waarover de beroepscommissie beschikte bij het nemen van haar beslissing. In haar verzoekschrift bekritiseert de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing echter niet; zij laat deze integendeel volledig onbesproken.

Lezing van het verzoekschrift leert dat verzoekende partij een feitelijk heronderzoek van de zaak beoogt. Immers beperkt verzoekende partij zich tot een toelichting inzake ‘de omstandigheden rond haar inschrijving en haar gezondheidssituatie’ tijdens de voorbije academiejaren, waarna zij de Raad verzoekt ‘haar situatie nogmaals te bekijken en haar verzoek om toegelaten te worden in te willigen’. Echter vermag de Raad die optreedt als annulatierechter, niet tot een feitelijk heronderzoek van de zaak over te gaan (zie ook art. II.291, tweede lid Codex Hoger Onderwijs).”

In haar wederantwoordnota herneemt verzoekster in essentie de uiteenzetting uit het inleidend verzoekschrift.

Beoordeling

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet bevoegd is om zijn appreciatie betreffende de waarde van de verzoekende partij in de plaats van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. De Raad kan de inhoudelijke beoordeling dan ook niet overdoen – of “nogmaals bekijken”, zoals verzoekster het stelt – als ware hij zelf een interne beroepsinstantie.

De Raad begrijpt het beroep als een vraag tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Die coulance neemt evenwel niet weg dat de Raad, samen met verwerende partij, moet vaststellen dat verzoekster ook inhoudelijk geen enkele kritiek ontwikkelt op de bestreden beslissing en dat het beroep er bijgevolg ook *de facto* enkel toe strekt om de Raad uit te nodigen om de beslissing van de interne beroepscommissie over te doen.

Dit terwijl, zoals verzoekster zelf ook aangeeft, enkel de beslissing van de interne beroepscommissie het voorwerp van huidig beroep uitmaakt en verzoekster dus tegen dié beslissing argumenten moet aanvoeren om aan te tonen dat zij onwettig is of op gespannen voet staat met de beginselen van behoorlijk bestuur.

Daartoe komt verzoekster niet.

Louter ten overvloede wijst de Raad erop dat een verzoekende partij krachtens artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne

beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Uit de voorliggende stukken blijkt niet dat verzoekster het argument met betrekking tot de foutieve (te omvangrijke) inschrijving in het academiejaar 2019-2020 aan de interne beroepscommissie heeft voorgelegd, zodat deze daar ook geen rekening mee heeft kunnen houden. Dat argument kan derhalve niet op ontvankelijke wijze in het debat worden betrokken.

Op grond van de middelen die verzoekster wél aan de interne beroepscommissie heeft voorgelegd, en binnen een zeer summiere toetsing in het licht van het gebrek aan grieven aan de zijde van verzoekster, is de Raad van oordeel dat de bestreden beslissing niet onredelijk is.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.066 van 24 november 2021 in de zaak 2021/1027

In zake: Aleksi KOMOGOROV
                  woonplaats kiezend te 9850 Deinze
                  Landegemdorp 31/0201

tegen:

                  UNIVERSITEIT GENT
                  woonplaats kiezend te 8310 Brugge
                  Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 22 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 24 september 2021 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 15 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoeker ongegrond wordt verklaard en aan verzoeker de inschrijving aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2021-2022 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoeker is sinds het academiejaar 2014-2015 ingeschreven in de opleiding ‘Master of science in de Geomatica en de Landmeetkunde’.

In het academiejaar 2016-2017 neemt verzoeker een inschrijving voor 30 studiepunten, maar neemt hij niet deel aan de examens. Aangezien verzoeker aldus geen studierendement haalt, wordt hem bij een volgende inschrijving een bindende voorwaarde opgelegd.

In het academiejaar 2017-2018 schrijft verzoeker zich in voor één opleidingsonderdeel (masterproef), maar hij dient geen werkstuk in. Daardoor voldoet verzoeker niet aan de hem opgelegde bindende voorwaarde én heeft hij bovendien overheen de laatste drie jaar van zijn inschrijving aan de Universiteit Gent een studierendement van minder dan een derde van de opgenomen studiepunten behaald. De verdere inschrijving wordt aan verzoeker geweigerd.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker een intern beroep in. De institutionele beroepscommissie verklaart dat beroep bij beslissing van 1 oktober 2018 gegrond en legt verzoeker opnieuw een bindende voorwaarde op.

In het academiejaar 2018-2019 schrijft verzoeker zich in voor twee opleidingsonderdelen. Hij dient opnieuw geen masterproef in en neemt ook niet deel aan de examens. Opnieuw wordt verzoeker de verdere inschrijving geweigerd.

Verzoeker tekent ook tegen deze beslissing een intern beroep aan, dat andermaal gegrond wordt verklaard. Verzoeker wordt opnieuw toegelaten, zij het onder bindende voorwaarde.

In het academiejaar 2019-2020 schrijft verzoeker zich in voor één opleidingsonderdeel, de masterproef. Hij dient geen masterproef in, behaalt geen studierendement en wordt opnieuw geweigerd voor verdere inschrijving.

Ten derde male stelt verzoeker tegen die beslissing een intern beroep in, en eveneens ten derde male verleent de institutionele beroepscommissie alsnog toelating tot verdere inschrijving, gepaard gaande met een nieuwe bindende voorwaarde.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoeker de masterproef op als enig opleidingsonderdeel in zijn curriculum. Hij dient weerom geen tekst in, en wordt voor een vierde maal geweigerd.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Tegen deze beslissing stelt verzoeker op 27 september 2021 een beroep in bij de institutionele beroepscommissie:

“Ik neem contact met u in verband met een weigering tot herinschrijving aan Universiteit Gent.

Ik ben voor het studiejaar 2020/2021 ingeschreven geweest voor de opleiding van de master of Science in de geomatica en de landmeetkunde:

(C003153) Masterproef 25 SP (2020/2021)

Het experimentele deel van mijn masterproef “Kwaliteit van 3D data acquisitie: Analyse en testen van de nieuwste generatie GNSS-ontvangers” is gedaan tijdens het studiejaar 2015/2016. Sindsdien is Chinese BeiDou-satellietnavigatiesysteem operationeel geworden naast de bestaande GPS en GLONASS. Om masterproef up-to-date te houden met de recentste technologische ontwikkeling had ik het experimentele deel tot de testen van GNSS-ontvangers met BeiDou moeten uitbreiden. De veldtesten stonden gepland in de loop van studiejaar 2020/2021.

Vanaf 6 oktober 2020 werden de lockdownmaatregelen verstrengd en alle niet essentiële verplaatsingen werden verboden. Deze omstandigheden hebben de veldtesten helaas onmogelijk gemaakt.

Als alternatief heb ik ook een lijst met de mogelijke thema's zonder veldtesten gevraagd aan de begeleider. Ik heb deze thema's nog steeds niet ontvangen.

Om 8 december 2020 kwam een persoonlijk verlies erbij. Mijn pasgeboren zoon is overleden (zie bijlage). Dat maakte het mij moeilijk om een oplossing voor de situatie te zoeken.

Ik wil graag mijn studie voortzetten. Maar de herinschrijving wordt voorgoed geweigerd. Ik verzoek u een uitzondering te maken en [] me [toe] te [laten] [herin te schrijven] voor het studiejaar 2021/2022.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 15 oktober 2021 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]

Studievoortgang van de student:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2014	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	47	47
2015	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	61	31
2016	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	30	0
2017	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	25	0
2018	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	30	0
2019	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	25	0
2020	Master of Science in de geomatica en de landmeetkunde	25	0
		243	78

Voldoet niet aan §1 en 2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De student verklaart dat hij ingeschreven was in 20-21 voor de masterproef. De student geeft aan dat hij het experimentele deel van zijn masterproef deed in 2015-16. Door recente technologische ontwikkelingen moest de student het experimentele deel uitbreiden en de veldtesten waren gepland in 20/21.
- Door verstrenging van covid-maatregelen vanaf 6 oktober 2020 met verbod op niet-essentiële verplaatsingen bleken de veldtesten onmogelijk.
- De student verklaart dat hij een alternatieve lijst opgevraagd heeft aan de begeleider met mogelijke thema's zonder veldtesten maar hij kreeg nog steeds geen lijst.
- De student geeft aan dat op 8 december 2020 zijn pasgeboren zoontje overleed wat het voor hem moeilijk maakte om een oplossing te zoeken.
- De student vraagt om zijn studie te mogen voortzetten door een uitzondering te krijgen.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het [beroepsschrift].

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student sinds 2017 aan de Universiteit Gent geen studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat dit reeds de vierde weigering is van de student. Daarenboven stelt de institutionele beroepscommissie vast dat de student reeds zes academiejaren de masterproef in zijn curriculum opneemt op zonder ooit in te dienen. De commissie kan inderdaad aannemen dat er nieuwe technologieën in zijn vakgebied zijn wat telkens tot nieuw onderzoek leidt maar acht de student hiervoor zelf verantwoordelijk aangezien hij zijn masterproef reeds jaren voor zich uit schuift en zijn masterproef nooit finaliseert.
- De student geeft aan dat hij wegens corona geen veldtesten kon doen en dat hij aan zijn begeleider mogelijke thema's zonder veldtesten heeft gevraagd maar nooit heeft ontvangen. De student staft deze beweringen echter niet door enig bewijsstuk. De institutionele beroepscommissie wijst er de student op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). De student werd hier tevens via e-mail op gewezen door de institutionele ombudsdienst d.d. 27 september:

“De UGent neemt de interne beroepsprocedure ernstig en neemt voor elk ingediend intern beroep een weloverwogen beslissing maar wijst er voor de volledigheid op dat de bewijslast bij jou als student ligt en je in jouw beroepsschrift de nodige, relevante bewijsstukken moet toevoegen die jouw argumenten ondersteunen, zodat de beroepscommissie die argumenten ook

kan onderzoeken en beoordelen. De UGent zal jou niet contacteren met de vraag naar bewijsstukken.

Met deze informatie willen we je optimaal informeren over uw rechten.”

De institutionele beroepscommissie kan deze niet onderbouwde argumenten bijgevolg niet in haar onderzoek betrekken maar zich enkel baseren op het voorliggende gebrek aan studievoortgang van de student. Uit niets blijkt bovendien dat de student voortgang maakt in zijn masterproef waardoor de commissie zou moeten aannemen dat de student in 2021-2022 zou kunnen afstuderen.

- De institutionele beroepscommissie stelt dat de student meer dan voldoende kansen heeft gekregen om het laatste opleidingsonderdeel (de masterproef) in te dienen en het masterdiploma te verwerven maar dat de student deze kansen niet met beide handen heeft gegrepen. De institutionele beroepscommissie voelt zich hier geruggesteund door o.a. Arrest 2014/471 - 4 december 2014 van de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen.

De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven het bewijsstuk betrokken die de student opstuurt en alhoewel de institutionele beroepscommissie kan aannemen dat het overlijden van het pasgeboren zoontje van de student een impact kan hebben gehad op zijn masterproefproces, kan de institutionele beroepscommissie er niet omheen dat de student gedurende zijn zeven jaren aan de UGent onvoldoende studievoortgang kan voorleggen. De student wist bovendien vorig academiejaar (net als de jaren voordien) reeds dat hij bindende voorwaarden had maar ook dit heeft er niet toe geleid de focus op de masterproef te leggen deze eindelijk in te dienen. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de student aanhaalt het gebrek aan studievoortgang niet (volledig) kunnen rechtvaardigen en dat de studie master of science in de geomatica en de landmeetkunde aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor de student.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Standpunt van partijen

Verwerende partij werpt in haar antwoordnota op dat het beroep niet ontvankelijk is in zoverre het is gericht tegen de eerste bestreden beslissing, aangezien de institutionele beroepscommissie beschikt over volheid van bevoegdheid.

Verzoeker dient geen wederantwoordnota in en spreekt de exceptie niet tegen.

Beoordeling

Verzoeker richt zijn beroep zowel tegen de beslissing van de interne beroepsinstantie als tegen de initiële maatregel van studievoortgangsbewaking. Of een initiële studievoortgangsbepaling in de huidige stand van de procedure nog het voorwerp kan uitmaken van een beroep bij de Raad, is afhankelijk van de omvang van de bevoegdheid van het orgaan dat instaat voor de behandeling van het intern beroep, dat de student op straffe van onontvankelijkheid van zijn beroep bij de Raad eerst dient uit te putten.

Te dezen bepaalt artikel 81, §6 van het onderwijs- en examenreglement 2021-2022 van de verwerende partij dat de institutionele beroepscommissie in geval van een ontvankelijk intern beroep een nieuwe beslissing neemt die strekt tot het bevestigen van de bestreden beslissing of tot het herzien ervan, waarbij de institutionele beroepscommissie over dezelfde bevoegdheden beschikt als het in eerste aanleg beslissend orgaan. Verwerende partij heeft haar interne beroepsprocedure aldus derwijze georganiseerd dat de beroepsinstantie over volheid van bevoegdheid beschikt, zodat de beslissing van dit beroepsorgaan in de plaats treedt van de initiële studievoortgangsbepaling, die dan op haar beurt uit de rechtsorde verdwijnt en bijgevolg niet meer in rechte aanvechtbaar is.

De exceptie is gegrond. Het beroep is niet ontvankelijk ten aanzien van de eerste bestreden beslissing, en enkel – wat het voorwerp betreft – ontvankelijk ten aanzien van de tweede bestreden beslissing (verder: de bestreden beslissing).

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

In een enig middel beroept verzoeker zich op het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Aan de overweging van de institutionele beroepscommissie dat verzoeker niet aantoont dat hij geen veldtesten kon uitvoeren en geen alternatieve thema's zonder veldtesten heeft

ontvangen, werpt verzoeker tegen dat uit de briefwisseling van 16 december 2019 tot 23 oktober 2020 het nodige bewijs blijkt.

Met betrekking tot de beperkte studievoortgang doet verzoeker gelden dat hij een werkstudent is en dat zijn gemiddelde scores – de masterproef niet meegerekend – voldoende zijn. Verzoeker stipt ook aan dat de studietijd voor het opleidingsonderdeel ‘Masterproef’ volgens de studiefiche 750 uren bedraagt, zijnde bijna 94 dagen voltijdse activiteiten. Verzoeker stelt: “Het is zoals uit mijn ervaring blijkt erg moeilijk om die twee naast elkaar te combineren” en voegt eraan toe dat hij op 13 september 2021 werd ontslagen zodat hij thans over voldoende tijd beschikt om zijn studies verder te zetten.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij (een voetnoot is weggelaten):

“De studievoortgang van verzoeker verloopt hoe dan ook erg traag. In zijn eerste twee jaar van inschrijving maakte hij goede vooruitgang voor de vakken andere dan de masterproef, en behaalde voor op één na al die vakken een credit in de eerste zittijd. Hij schreef ondertussen echter reeds zes keer in voor de masterproef, maar diende nooit iets in. Hij schreef ook al drie keer in voor het andere vak dat hij nog moet afleggen maar nam nooit deel aan de evaluaties.

De student wees er in zijn intern beroepschrift op dat hij in 2015-16 het experimentele deel van zijn masterproef uitvoerde, maar dat sindsdien een nieuw satelliet-navigatiesysteem operationeel was geworden waardoor hij bijkomende veldtesten diende te doen, die hij naar zijn zeggen niet kon doen door de geldende coronamaatregelen. Hij wees ook op het overlijden van zijn zoontje in december.

De institutionele beroepscommissie vond deze argumenten onvoldoende overtuigend om verzoeker toch nog opnieuw te laten inschrijven voor de [Master of science in de Geomatica en de Landmeetkunde]. De commissie wees er daarbij op dat de argumenten die werden aangebracht rond de onmogelijkheid om veldtesten te doen en het uitblijven van een antwoord op de vraag naar thema’s zonder veldwerk niet werden bewezen. Ze gaf ook aan dat het feit dat de student zijn onderzoek moet aanvullen ingevolge nieuwe technieken, tot zijn eigen verantwoordelijkheid behoort en samenhangt met het feit dat hij zijn masterproef al jaren voor zich uit schuift. De commissie was ook van mening dat de student reeds voldoende kansen heeft gekregen, maar die niet heeft benut. Wat het argument rond het overlijden van verzoekers zoontje betreft, was de institutionele beroepscommissie van oordeel dat dit mogelijk een impact kan hebben gehad op het masterproefproces van de student, maar dat dit het uitblijven van studievoortgang zeker niet volledig kan rechtvaardigen.

Deze beoordeling is allerminst onredelijk in de gegeven omstandigheden.

Verzoeker nam de masterproef inderdaad al zes keer op in zijn curriculum. In het academiejaar 2015-16 heeft hij veldonderzoek gedaan, maar sindsdien is er niets meer

gebeurd. Dit heeft geleid tot het opleggen van bindende voorwaarden, en achtereenvolgens vier beslissingen waarbij verzoeker zich initieel niet meer kon inschrijven aan de UGent. De institutionele beroepscommissie heeft telkens clementie aan de dag gelegd en verzoeker nog een kans gegeven, maar die kans greep verzoeker niet. Bij de aanvang van het academiejaar 2019-20 heeft verzoeker de duidelijke boodschap gekregen dat het zijn laatste kans was. Ook dan nam verzoeker die kans niet. Omdat er dat jaar vanaf medio maart strenge coronamaatregelen golden die het veldonderzoek tijdelijk onmogelijk maakten, heeft de institutionele beroepscommissie hem na afloop van dat academiejaar toch nog eens de kans gegeven om zich in te schrijven, maar ook nu heeft verzoeker die kans niet genomen.

Verzoeker kan zich niet verschuilen achter het feit dat hij door corona geen veldtesten kon doen. Dit gegeven klopt immers niet. In 2019-20 heeft er tijdelijk een algehele lockdown gegolden waarbij alle niet-essentiële verplaatsingen verboden waren, wat het veldwerk onmogelijk maakte, maar in het academiejaar 2020-21 was dat niet het geval. Er is geen enkel moment geweest waarop veldwerk verboden was. Er werd enkel gevraagd om veldwerk in veilige omstandigheden te laten verlopen, d.i. zoveel mogelijk met respect van fysieke afstand en waar nodig met gebruik van mondmasker. Verzoeker wist dat ook, want dat was hem ook meegedeeld, zoals ook blijkt uit de mailconversaties die hij thans voorlegt.

Verzoeker verwees ook naar het feit dat hij gevraagd zou hebben naar de lijst van onderwerpen waarvoor geen veldwerk vereist was, maar die lijst nooit heeft gekregen. Hij legde hiervan echter geen enkel bewijs voor tijdens de interne beroepsprocedure, waardoor de institutionele beroepscommissie terecht heeft beslist hiermee geen rekening te kunnen houden ingevolge het gebrek aan bewijs.

Verzoeker voegt thans aan zijn extern beroep wel een mailketting toe waaruit blijkt dat hij aan een assistent de vraag had gesteld om hem de lijst met onderwerpen te bezorgen. Dit stuk is nieuw in de procedure en werd niet voorgelegd aan de institutionele beroepscommissie, waardoor het ook thans niet op ontvankelijke wijze kan worden voorgelegd.

Los daarvan merkt verwerende partij op dat uit toelichting die ze ontving uit de opleiding, de lijst met onderwerpen wel degelijk beschikbaar was. Die lijst werd hem weliswaar niet persoonlijk toegestuurd, maar ze is voor alle studenten van de betrokken opleiding beschikbaar op de infosite van de opleiding, voorheen op Minerva, op vandaag op Ufora (het elektronische leerplatform van de UGent). Elk jaar worden in de betrokken opleiding de onderwerpen voor bachelor- en masterproeven live gepresenteerd door de professoren. In 2019 was dit op 31/10, in 2020 was dit op 27/10. Tevens staat elk jaar op <http://geoweb.ugent.be/student>, een website die verzoeker kent en alleszins moest kennen (hij verwijst er overigens naar in een mail d.d. 8 17 december 2019 die hij zelf toevoegt aan zijn dossier), een document 'Belangrijke data en deadlines' waarin alle informatie voor de studenten wordt verzameld qua presentatie van de onderwerpen, locaties waar de lijsten van onderwerpen worden gepubliceerd etc.

Uit de mailconversaties die verzoeker voorlegt, blijkt overigens ook duidelijk dat hij wel degelijk zelf aan de oorsprong ligt van het gebrek aan voortgang van de masterproef. Verzoeker vroeg op 17 december 2019 inderdaad waar de onderwerpen voor masterproeven terug te vinden waren, hoewel die toen al op Ufora waren geplaatst. De

begeleidende assistent antwoordde daar nog dezelfde dag op, en vroeg ook aan verzoeker om de tekst die hij al had, al eens door te sturen zodat overleg met de promotor mogelijk zou zijn omtrent wat nog verder uitgewerkt moest worden, dan wel dat hij zijn planning voor het tweede semester zou bezorgen. Daar is nooit een antwoord op gekomen van de kant van verzoeker. De eerstvolgende mail dateert van 12 oktober 2020, zijnde tien maanden later. Verzoeker liet toen weten dat hij opnieuw ingeschreven was, dat hij door corona geen veldtesten heeft kunnen uitvoeren, en een nieuw thema zonder veldtesten zou kiezen wat ook het advies geweest zou zijn van de institutionele beroepscommissie (wat overigens niet klopt; de institutionele beroepscommissie heeft geen dergelijk advies gegeven en geeft ook nooit dergelijk advies; de student dient de inhoud van zijn masterproef te bespreken met zijn promotor en de institutionele beroepscommissie houdt zich daar helemaal buiten).

De begeleidende assistent antwoordde nog dezelfde dag aan verzoeker en legde hem enkele vragen voor over wat hij al concreet had gedaan voor zijn masterproef, welke analyses hij nog zou willen uitvoeren, en of hij reeds een sneuveltekst had waarop eventueel verder zou kunnen worden gebouwd. De assistent peilde ook naar zijn interesse wat eventuele andere onderwerpen betreft. Ook hier kwam geen antwoord op van verzoeker. Op 19 oktober 2020 herinnerde de assistent verzoeker nog eens aan zijn mail van 12 oktober 2020, maar ook dat was tevergeefs. En op 23 oktober 2020 liet de assistent weten dat veldwerk wel degelijk mogelijk was.

In zijn extern verzoekschrift wijst verzoeker vervolgens op het feit dat hij werkstudent is, en ondanks dat en ondanks zijn leeftijd goede punten behaalt. Hij stelt dat het moeilijk is om werken en studeren met elkaar te combineren. Hij merkt ook op dat hij ondertussen op zijn werk is ontslagen en daardoor meer tijd zal hebben om aan zijn masterproef te werken.

Verwerende partij merkt op dat deze argumenten niet naar voor werden gebracht voor de institutionele beroepscommissie, zodat de institutionele beroepscommissie daar geen rekening mee kon houden. Deze informatie, inclusief deze over het ontslag, kon nochtans perfect al worden voorgelegd aan de institutionele beroepscommissie. Er kan de institutionele beroepscommissie dan ook moeilijk verweten worden hier geen rekening mee te hebben gehouden.

Overigens mag ook van studenten die werken en studeren combineren verwacht worden dat ze een zekere studievoortgang maken, en dient een onderwijsinstelling niet blijvend te aanvaarden dat de studies moeten wijken voor het werk, of, zoals uw Raad het nog uitdrukte in een vrij recent arrest:

“Zoals de Raad eerder reeds heeft overwogen, onder meer recent nog in zijn arrest nr. 6.051 van 4 november 2020, is het gewis het recht van een student om voorrang te blijven geven aan professionele activiteiten boven de academische verplichtingen, ook in die mate dat de student nauwelijks of niet aan examens deelneemt, maar dan moet die student ook verdragen dat de betrokken hogeronderwijsinstelling onder die omstandigheden – in het bijzonder het gemis aan enige studievoortgang overheen de laatste drie academiejaren – geen nieuwe inschrijving meer wil toestaan.”

Verzoeker is hier ook voldoende op gewezen via studievoortgangsbewakingsmaatregelen die ook eerder al werden opgelegd, en ook expliciet in de beslissing van de institutionele beroepscommissie d.d. 17 oktober 2019.”

Beoordeling

De Raad wil verzoeker vooreerst wijzen op het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, krachtens hetwelk een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Het mag als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat het voormelde decretale voorschrift *mutatis mutandis* ook van toepassing is op de overtuigingsstukken die een verzoekende partij aanwendt. Ook die moeten dus, in beginsel, aan de interne beroepsinstantie zijn voorgelegd en kunnen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, niet in de procedure voor de Raad voor het eerst worden aangevoerd.

Het mailverkeer dat verzoeker thans voorlegt en waaruit moet blijken dat inzake de veldtesten contact werd onderhouden met de assistent, werd niet aan de institutionele beroepscommissie voorgelegd. Hoewel uit deze stukken geen nieuw middel wordt geput en zij enkel dienen ter ondersteuning van een inhoudelijke claim die verzoeker reeds ten overstaan van de beroepscommissie had doen gelden – met name dat hij om een lijst met alternatieve thema’s heeft gevraagd, maar deze niet heeft ontvangen – is de Raad van oordeel dat verzoeker deze stukken bij het intern beroep had moeten voorleggen. De Raad steunt dat oordeel op de vaststelling dat – daargelaten het overlijden van zijn zoon – de beweerde onmogelijkheid om veldwerk te verrichten het enige argument was dat verzoeker in het intern beroep heeft opgeworpen. In die omstandigheden had verzoeker, die niet aantoonde dat het voorbrengen van de e-mails toen niet mogelijk was, deze stukken aan de beroepscommissie moeten voorleggen. Zij kunnen in de huidige stand van de procedure niet voor het eerst worden aangewend.

Ten overvloede stelt de Raad vast dat datgene wat verzoeker inhoudelijk wil aantonen, door verwerende partij in haar antwoordnota uitdrukkelijk wordt bestreden, met name waar verwerende partij doet gelden (i) dat een lijst met onderwerpen voor alle studenten van de opleiding beschikbaar was op het elektronisch leerplatform, (ii) dat de onderwerpen voor de

bachelorproeven en masterproeven elk jaar ook live worden gepresenteerd door de professoren en (iii) dat op een website die verzoeker zelf aangeeft te kennen ook alle informatie inzake presentatie van onderwerpen, locaties van gepubliceerde onderwerpen, deadlines enz. te vinden is. Verwerende partij wijst er ten slotte nog op dat op het ogenblik dat verzoeker naar de onderwerpen voor de masterproef informeerde, deze reeds op het leerplatform stonden, dat verzoeker vervolgens tien maanden langs niets heeft laten weten, en dat hij nooit de reeds uitgewerkte tekst heeft overgemaakt waar de assistent naar informeerde.

Verzoeker spreekt dit alles niet tegen.

Louter onderschikt, is de Raad dan ook van oordeel dat de beoordeling van de institutionele beroepscommissie noch feitelijk onjuist, noch onredelijk is.

Verzoeker voert daarnaast aan dat, wat de studievoortgang uit het verleden betreft, onvoldoende rekening is gehouden met zijn statuut van werkstudent, en dat hij thans na zijn ontslag wel voldoende tijd voor de studie kan vrijmaken.

Ook dit zijn, zoals verwerende partij terecht opmerkt, argumenten die verzoeker niet aan de institutionele beroepscommissie heeft voorgelegd. Deze elementen raken niet aan de openbare orde en verzoeker toont niet aan wat hem ervan heeft weerhouden om hen eerder in het debat te brengen.

Ook verzoekers ontslag (13 september 2021) dateert van vóór het instellen van het intern beroep (26 september 2021).

Op grond van het hiervoor aangehaalde artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs kunnen deze middelen thans niet meer op ontvankelijke wijze worden opgeworpen.

Het enig middel is, in zoverre ontvankelijk, ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	eerste secretaris
---------------	-------------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.067 van 24 november 2021 in de zaak 2021/1042

In zake: Merel BOON
woonplaats kiezend te 9260 Wichelen
Brielstraat 10

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 25 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 15 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster bindende voorwaarden worden opgelegd bij haar inschrijving voor het academiejaar 2021-2022.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is in het academiejaar 2020-2021 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in de Psychologie’. Zij beschikt over een bijzonder statuut.

Het aanvankelijke curriculum van verzoekster omvat 60 studiepunten. In de januarizittijd behaalt zij geen credits.

Verzoekster herleidt haar curriculum vervolgens tot negen opleidingsonderdelen, ten belope van 43 studiepunten.

In de junizittijd legt verzoekster examen af voor alle vakken; zij behaalt één credit (3 studiepunten). In de tweede examenzittijd behaalt verzoekster geen bijkomende credits.

Met een studierendement van 3 op 43 studiepunten, wordt aan verzoekster meegedeeld dat haar bij een volgende inschrijving een bindende voorwaarde zal worden opgelegd in het raam van de studievoortgangsbewaking.

Verzoekster schrijft zich in het academiejaar 2021-2022 opnieuw in voor dezelfde opleiding. Bij de inschrijving wordt haar meegedeeld dat deze geschiedt onder de bindende voorwaarde dat zij dient te slagen voor 75% van de opgenomen studiepunten.

Op 15 september 2021 stelt verzoekster tegen deze beslissing een intern beroep in:

“Mijn naam is Merel Boon, eerstejaarsstudente psychologie aan de UGent. Mijn eerste jaar in het hoger onderwijs is niet zo schitterend verlopen, met als gevolg dat ik een bindende voorwaarde heb gekregen. Hiertegen zou ik graag in beroep willen gaan, aangezien dit voorval meerdere redenen heeft.

Zoals bij velen begon het natuurlijk allemaal met dit academiejaar te moeten beginnen in volle Covid-tijden. Ik had geen ervaring met de werking van het hoger onderwijs, en het feit dat ik zelden veel moeite moest doen in de laatste jaren van het middelbaar voor goede resultaten, hielp ook niet echt. Het emotionele gedeelte begon bij mij tamelijk hard door te wegen. Ik keek al jaren uit naar afstuderen, aangezien ik al sinds mijn 4de middelbaar zat af te tellen om aan de UGent te studeren, en dan kwam het virus roet in het eten gooien. De droom waar ik zo hard naar uitkeek, werd een nachtmerrie.

Ik werd diepongelukkig. School en ontspanning kon ik ruimtelijk niet uit elkaar houden, want alles vond thuis plaats. Ik kon van weinig tot niks nog genieten, met als gevolg dat ik vele paniek- en migraineaanvallen kreeg van mijn verdriet en de stress. Ik wou wel werken voor school, maar mijn lichaam ging niet mee. Vervolgens legde ik dus de schuld bij mezelf. Ik kon niets goed meer over mezelf en mijn capaciteiten zeggen. Ik vond dat ik te dom was, omdat het niet lukte om te studeren, en was daardoor ook enorm kwaad op mezelf, omdat het maar niet ging om me tot mijn boeken te richten.

Lessen volgen ging wel goed. Die gaven me dan weer valse hoop dat ik ze goed ging kunnen verwerken, aangezien ik de stof meestal wel begreep. Tevergeefs.

Wat mij extra gefrustreerd maakte, is het feit dat de opleiding psychologie aan de UGent mijn droom is. Het klinkt misschien cliché, maar ik heb zo goed als in niets anders zo'n grote interesse als in dit vakgebied. Dit maakte me daarom ook extra gefrustreerd als het niet lukte om te studeren. Ik begon te denken dat ik het niet graag genoeg deed dan ik dacht. Gelukkig besef ik later, nu het beter gaat, dat dit helemaal niet het geval is. Dit is echt wat ik wil doen in mijn leven.

U moet daarnaast ook weten dat ik ADHD heb. Bij mij uit deze zich in de vorm waarbij ik hypersensitief ben, wat betekent dat mijn zintuigen en emoties veel harder werken dan bij de meesten. Dagelijkse activiteiten vergen dus van mij meer energie. Daarnaast ben ik ook een enorme denker, wat enerzijds een goede capaciteit is, maar anderzijds in slechte tijden mijn grootste vijand is en tot piekeren leidt. Wegens dit stukje, leg ik ook graag de lat hoog voor mezelf, waardoor ik extra moeite had om het 'niet studeren' te accepteren. Al deze emoties in combinatie met ADHD zorgden dus voor een grote explosie van oververmoeidheid, ongeluk en onrust.

Ik ga nu ook al enkele jaren bij een psychologe, en af en toe bij een psychiater waarmee zij samenwerkt, om mijn nodige medicatie te ondersteunen. Ik neem al een hele tijd dagelijks Concerta (54 mg), ook wel gekend als de chemische stof methylfenidaat. Deze medicatie helpt me om dagelijks mee te kunnen volgen op school, of simpelweg de dag door te komen, zonder tegen de avond oververmoeid te zijn. Het helpt ook tegen de hypersensitiviteit. Ik kan veel meer verdragen. Wat dit medicijn precies is en wat het doet, vindt u terug in bijlage. Doorheen deze periode waarover ik voorheen sprak, dacht ik te merken dat de Concerta voor mij geen effect meer had. Doorheen de dag voelde het alsof ik het niet had ingenomen. Daarom heb ik een afspraak gemaakt met de behandelende psychiater, Dr. [M.V.B.], om dit probleem te bespreken. Na ons gesprek is hij d.m.v. mijn antwoorden en lichaamstaal tot de conclusie gekomen dat ik echt niet gelukkig overkom en we op de rem moesten gaan staan. We gingen proberen een antidepressiva in te schakelen ter ondersteuning. Dr. [M.V.B.] legde uit dat de Concerta zijn werk nooit kan doen, als je mentaliteit niet goed zit. Concluderend ben ik begin mei 2021 begonnen met het opbouwen van het medicijn. Momenteel neem ik 20 mg Fluoxone. De psychiater benadrukte dat het volledige effect voelen van het medicijn wel enkele maanden kon duren. Daarom had ik ook besloten om de afgelopen maanden te rusten, ook op aanraden van mijn psychologe, zodat ik de voorbije periode mijn batterijen weer kon opladen met behulp van de nieuwe medicatie, om dan in september een frisse start te nemen. Ik ging dus ook gewoon naar mijn (her)examens om in te vullen en te proberen antwoorden op basis van wat ik me van de lessen herinnerde.

Uiteindelijk waren die maanden afwachten om te kijken of de Fluoxone zijn werk deed het echt wel waard. In het begin was ik sceptisch, omdat 'antidepressiva' zo streng en negatief klinkt, maar achteraf gezien ben ik enorm blij dat ik het een kans gegeven heb. Dit brengt me dan ook direct bij mijn argumentatie waarom mijn eerste bachelor een nieuwe kans verdient zonder de bindende voorwaarde. Ik kan eindelijk weer genieten van de kleine dingen, slaap weer goed, en ben oprecht gelukkig. Hoezeer ik ook geniet van de vrije tijd die ik nu heb, kijk ik echt wel uit naar september. Ik weet dat ik het kan, want ik begrijp de stof, en begrijp nu ook hoe ik deze het beste verwerk voor mij persoonlijk. Dit in combinatie met het feit dat ik me oprecht gelukkig voel, geeft mij vertrouwen in het komende academiejaar.

Ter toevoeging van wat ik voorheen vermeldde, kunt u in bijlage nog een verklaring vinden van mijn psychologe en Dr. [M.V.B.]. Ook zij kennen het volledige verhaal. Ik hoop alleszins dat u overweegt om de bindende voorwaarde te herzien. Het zou een fijn gevoel geven moest ik me niet druk moeten maken om de extra stress van een bindende voorwaarde, en me volop zou kunnen focussen op mijn studies. Alvast bedankt voor uw overweging en aandacht naar mijn dossier.”

De institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent komt op 15 oktober 2021 tot de volgende beslissing:

“Studievoortgang van de studente:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2020	Bachelor of science in de psychologie (gemeenschappelijk gedeelte)	43	3
	Totaal	43	3

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

[...]

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepschrift.

De institutionele beroepscommissie heeft begrip voor de argumenten die de studente aanhaalt maar merkt op dat deze argumenten niet van doorslaggevende aard zijn om de bindende voorwaarden op te heffen. Bindende voorwaarden worden opgelegd wanneer een student niet slaagt voor de helft van de opgenomen studiepunten. De Universiteit Gent hanteert hiermee al een mildere norm dan wat de Codex Hoger Onderwijs voorschrijft.

De studente slaagde niet voor de helft van de opgenomen studiepunten waardoor zij conform het OER 2020- 2021 artikel 24, §1, net als alle andere studenten die niet aan dit artikel voldeden, een bindende voorwaarde kreeg.

De studente haalt COVID19 aan als bijzondere omstandigheid. De institutionele beroepscommissie wijst erop dat COVID19 voor alle studenten, ook eerstejaarsstudenten, een uitzonderlijke situatie was en de studente haalt geen bijzondere omstandigheden of bewijsstukken aan die haar van de andere studenten zou kunnen onderscheiden, en waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor haar dermate zwaarder en uitzonderlijker waren dat ze de institutionele beroepscommissie ertoe zouden moeten brengen de bindende voorwaarden op te heffen. Er waren, spijtig genoeg, nog studenten die geïsoleerd zaten en waarbij alles zich op één plaats afspeelde. De UGent heeft de nodige inspanningen geleverd om de negatieve effecten zoveel mogelijk te beperken zowel op het vlak van onderwijs- als evaluatieactiviteiten. Lesgevers hebben hun evaluaties afgestemd op de lesactiviteiten die ze gebruikten bij het online onderwijs om alle studenten de kans te geven te slagen en waar wenselijk werd de toetsreflectietool geraadpleegd.

De studente geeft aan te kampen met ADHD en in behandeling te zijn bij een psychiater. De institutionele beroepscommissie kan aannemen dat deze functiebeperking een impact kan hebben gehad op haar studies maar stelt vast dat de studente het bijzonder statuut heeft, met de nodige faciliteiten, wat haar in staat moet stellen om -net als alle andere studenten- de eindcompetenties van de verschillende opleidingsonderdelen te behalen.

De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente aan alle examenkansen voor de opleidingsonderdelen in haar curriculum heeft deelgenomen doch voor slechts één opleidingsonderdeel nipt een credit heeft verworven (11/20). Voor het overige behaalde de studente lage tot zeer lage examenresultaten. De institutionele beroepscommissie heeft in haar beslissing rekening gehouden met de voorliggende bewijsstukken en de depressieve ontwikkeling waar naar verwezen wordt en kan aannemen dat deze omstandigheden een beperkte impact hebben gehad op de studieresultaten van de studente maar acht deze omstandigheden niet dermate doorslaggevend om de wel erg lage examencijfers volledig te verantwoorden.

De studente geeft geen andere specifieke reden op om de bindende voorwaarden op te heffen.

De studente krijgt correct bindende voorwaarden opgelegd omdat zij niet de helft van de opgenomen studiepunten behaalt. Zij behaalde slechts één creditbewijs (nipt 11/20) dus de bindende voorwaarden zijn correct opgelegd.

De commissie meent echter dat de opgelegde bindende voorwaarden de onmiddellijke studievoortgang niet hinderen en dat de student nog voldoende kansen heeft om in het academiejaar 2021-2022 voldoende vooruitgang te boeken om de bindende voorwaarden teniet te doen. Eventueel kan de studente nagaan of zij met haar bijzonder statuut in aanmerking komt om een kleiner en meer haalbaar curriculum samen te stellen.

Het intern beroep wordt ongegrond verklaard. De bindende voorwaarden blijven gehandhaafd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet ambtshalve evenmin enig bezwaar.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt een enig middel op het redelijkheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht.

Standpunt van partijen

Verzoekster bekritiseert vooreerst de overweging van de beroepscommissie dat Covid-19 voor alle studenten een uitzonderlijke situatie vormde en dat verzoekster geen bijzondere omstandigheden of bewijsstukken aanhaalt waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor haar zwaarder of uitzonderlijker waren. Daaraan werpt verzoekster tegen dat zij wel degelijk heeft gewezen op haar ADHD en hypersensitiviteit en de invloed ervan (zoals stress door onverwachte veranderingen). Zij wijst ook op het autisme van haar broer.

Ook de stelling dat het bijzonder statuut dat aan verzoekster is verleend, met de daaraan verbonden faciliteiten, haar in staat moet stellen om de eindcompetenties te behalen, kan volgens verzoekster niet overtuigen. Zij stelt dat deze faciliteiten – 25% meer tijd en de mogelijkheid om notities te maken op het examenbundel – haar niet baten wat ADHD betreft, en dat de medicatie voor deze aandoening teniet werd gedaan door depressie.

Waar de bestreden beslissing vermeldt dat verzoekster aan alle examenkansen heeft deelgenomen en slechts (nipt, 11/20) één credit heeft behaald met voor het overige lage tot zeer lage examenresultaten, en dat het bewijs inzake de depressieve ontwikkeling niet dermate doorslaggevend wordt geacht om die cijfers volledig te verantwoorden, werpt verzoekster op dat de credit op zich niet geminimaliseerd moet worden en dat juist haar inspanning om in haar omstandigheden toch aan alle examens deel te nemen, zou moeten worden gewaardeerd. Daarnaast betwist verzoekster dat met de voorliggende bewijsstukken en depressieve ontwikkeling rekening is gehouden. Zij verwijst naar het getuigschrift van dr. V.B. en naar het gegeven dat zij pas begin mei 2021 – dus kort voor de examens – met de antidepressivabehandeling is begonnen, waarna zij zich slechts eind augustus beter begon te voelen. Bovendien is verzoekster van oordeel dat de beroepscommissie onmogelijk de impact van dit alles op de studies kon bepalen, aangezien dit geen objectief, maar een subjectief gegeven is en een persoonlijke ervaring van emoties.

Verzoekster ziet tot slot nog enkele andere redenen waarom de beslissing houdende oplegging van een bindende voorwaarde moet worden vernietigd. Zij ziet heil in, noch noodzaak tot de gesuggereerde inperking van het opgenomen curriculum, omdat het huidige studieritme voor haar goed is. Verzoekster kan zich ook niet vinden in de overweging dat de bindende voorwaarde de studievoortgang als dusdanig niet hindert, omdat daarmee voorbij wordt gegaan aan haar functiebeperking. Terwijl studenten met een studiebeperking volgens verzoekster vaak wat meer perspectief nodig hebben, kijkt zij nu aan tegen een academiejaar waarin zij weinig studiepunten marge heeft waarvoor zij geen credit zou behalen.

In haar antwoordnota repliceert verwerende partij (een voetnoot is weggelaten):

“[...]

Uit de stukken die verzoekster meestuurde blijkt ook niet dat ze reeds van bij de aanvang van het academiejaar sukkelde met emotionele problemen / depressieve kenmerken maar dat die pas in de loop van het academiejaar werden ontwikkeld. Verzoekster presteert echter al slecht van bij de start van het academiejaar, en dat kan niet worden verklaard door de emotionele problemen die ze doorheen het jaar heeft ontwikkeld.

De institutionele beroepscommissie wees ook op de faciliteiten die aan verzoekster werden toegekend in het raam van haar bijzonder statuut, en die er precies op gericht zijn om haar zoveel mogelijk gelijke kansen te geven als andere studenten die diezelfde beperking niet hebben. En de studente nam ook maar een beperkt curriculum op, wat haar slaagkansen eveneens vergrootte.

Verzoekster is het vooreerst niet eens met de opmerking in de beslissing van de institutionele beroepscommissie dat ze geen bijzondere omstandigheden of bewijsstukken aanhaalt die haar van de andere studenten zou kunnen onderscheiden en waaruit zou blijken dat de gevolgen van de coronacrisis voor haar dermate zwaarder en uitzonderlijk waren dat ze zouden rechtvaardigen dat de bindende voorwaarde wordt opgeheven. Ze merkt op dat ze in de vijfde alinea van haar intern beroep heeft aangegeven ADHD te hebben wat bij haar leidt tot hypersensitiviteit wat staat beschreven op blz. 11 van het attest voor ADHD, en ze verduidelijkt in haar extern beroep wat dat concreet betekent. Ze verwijst ook naar blz. 12 en 13 van dat attest waar staat beschreven dat onverwachte veranderingen extreme stress zouden meebrengen.

Verwerende partij merkt op dat de institutionele beroepscommissie wel degelijk rekening heeft gehouden met het feit dat verzoekster last heeft van ADHD, maar er in dat verband op heeft gewezen dat ze precies om die reden ook het bijzonder statuut heeft gekregen en reeds examenfaciliteiten geniet ter compensatie van de nadelen van haar functiebeperking.

Er dient ook opgemerkt te worden dat de toelichting die verzoekster thans geeft rond wat hypersensitiviteit voor haar betekent, en rond de impact die het thuis zijn met haar broer met autisme heeft gehad op haar, niet voorlag voor de institutionele beroepscommissie en pas nu voor het eerst naar voor wordt gebracht. Verzoekster kan de institutionele

beroepscommissie in die omstandigheden moeilijk verwijten daar geen rekening mee te hebben gehouden.

De informatie die op de bladzijden 11, 12 en 13 staat van het attesteringsdocument voor studenten met een aandachtsdeficiëntie / hyperactiviteit-stoornis, is alleszins ook niet van die aard dat ze toeliet zonder meer aan te nemen dat de medicatie die verzoekster neemt en de faciliteiten waarop ze kon terugvallen, inclusief de mogelijkheid om een beperkter curriculum op te nemen, onvoldoende waren en haar situatie aanzienlijk zwaarder zou maken dan van de doorsnee-student. Op bladzijde 11 wordt enkel gesteld dat verzoekster last heeft van hypersensitiviteit en sterke verhoging van zintuigelijke waarnemingen en op blz. 12 en 13 wordt bij “psychische stabiliteit, weerbaarheid” en bij “aanwezigheid bij lessen, op examens, met inbegrip van het vermogen om te gaan met onverwachte situaties als bijv. wijzigingen in lessenroosters enz.” aangegeven “stress bij onverwachte wijzigingen”. Er wordt helemaal niet gesproken van extreme stress bij onverwachte situaties, waardoor haar situatie op basis van dit document alvast niet ingeschat kan worden als fundamenteel afwijkend van de doorsnee-student, die ongetwijfeld ook vaak stress ervaart bij onverwachte wijzigingen.

Het eerste argument is ongegrond en de beoordeling van het desbetreffende argument door de institutionele beroepscommissie is niet onredelijk laat staan kennelijk onredelijk.

De studente betwist vervolgens de vaststelling van de institutionele beroepscommissie dat de functiebeperking ADHD wel een impact kan hebben gehad op haar studies, maar dat ze daarvoor het bijzonder statuut heeft gekregen met de nodige faciliteiten, wat haar in staat moet stellen net als andere studenten de eindcompetenties van de opleidingsonderdelen te behalen.

Verzoekster merkt op dat het bijzonder statuut haar geen baat bijbrengt voor haar ADHD, maar wel voor haar dyscalculie en DCD (waarover ze overigens in haar intern beroep niet heeft gesproken). Ze merkt op dat ze voor het aspect ADHD medicatie neemt die haar wel helpt, maar dat de werking van Concerta teniet gedaan werd door de gevolgen van de depressieve klachten. Ze acht daarom dit argument van de institutionele beroepscommissie ongeldig.

Verwerende partij kan enkel vaststellen dat verzoekster het bijzonder statuut heeft aangevraagd precies omwille van haar ADHD. Welke examenfaciliteiten worden gegeven aan een student met een functiebeperking wordt bepaald in overleg met het aanspreekpunt student en functiebeperking, in functie van de concrete noden van de student. Het gamma aan faciliteiten die kan worden toegekend, is daarbij heel ruim. Hoe dan ook kan de institutionele beroepscommissie erop vertrouwen dat de faciliteiten die aan elke student met functiebeperking worden toegekend, ook die faciliteiten zijn waarvan in functie van de eigen situatie van de student zoals besproken met het aanspreekpunt (in het geval van verzoekster is dat mevr. [C.D.L.], die een zeer ervaren medewerkster is van het steunpunt) moet worden aangenomen dat ze de student het beste kunnen helpen gelet op diens concrete problematiek. Het statuut voorziet bovendien nog heel wat meer mogelijkheden dan examenfaciliteiten. Er is ook een mogelijkheid van individuele begeleiding en er worden ook diverse trainingen en gesprekken georganiseerd die specifiek gericht zijn op studenten met AD(H)D.

Het is dan ook geenszins onredelijk om aan te nemen dat aan de impact van de functiebeperking ADHD tegemoet gekomen wordt door het toegekende bijzonder statuut, waardoor deze functiebeperking geen reden kan zijn om geen studiebewakingsmaatregel te nemen.

De studente voelt zich vervolgens beledigd door de opmerking van de institutionele beroepscommissie dat ze wel aan alle examenkansen voor de opleidingsonderdelen in haar curriculum heeft deelgenomen maar op één nipte credit na lage tot zeer lage examencijfers behaalde.

Verwerende partij kan evenwel niet om de vaststelling heen dat verzoekster inderdaad over de hele lijn erg lage examencijfers behaalt, op die ene credit na die hoe dan ook maar nipt is behaald. Verzoekster vindt die vermelding “nipt” onnodig want erdoor is erdoor. Verwerende partij merkt op dat een credit inderdaad weliswaar verworven is en aantoon dat de studente de eindcompetenties van het betrokken vak in voldoende mate heeft behaald, maar dat neemt niet weg dat het lage cijfer waarmee ze die credit heeft behaald wel aantoon dat ze heel weinig reserve heeft, wat in de context van studievoortgangsbewaking wel degelijk een belangrijk gegeven is omdat het ook een indicatie kan geven over de te verwachten studievoortgang: slaagt een student erin om credits te behalen met hogere cijfers dan is de kans op een beter studievoortgang in de toekomst alvast in de regel een stuk hoger.

Verzoekster is vervolgens van mening dat, in tegenstelling tot wat de institutionele beroepscommissie stelt, er geen rekening is gehouden met de bewijsstukken die ze heeft voorgelegd. Anders zou men niet vermelden dat deze een beperkte en niet doorslaggevende impact hebben gehad ter verantwoording van haar lage examencijfers, aldus verzoekster.

Verzoekster verwijst in het bijzonder naar de passage in het verslag van haar psycholoog en psychiater: “Doorheen dit academiejaar, gekenmerkt door de coronapandemie, merkten we echter dat de emotionele problemen/depressieve kenmerken bij Merel in zorgwekkende mate toenamen en dat deze een duidelijke impact hadden op haar sociaal, cognitief en schools functioneren”. Ze wijst ook nogmaals op het feit dat haar medicatie zijn werk niet kan doen “met een slechte mentaliteit” en dat ze in mei startte met antidepressiva maar de volledige werking van dergelijk medicijn enkele maanden kan duren.

Verwerende partij stelt vast dat uit het verslag van de psycholoog en psychiater niet blijkt dat verzoekster van bij de aanvang van het academiejaar al dermate emotionele problemen ondervond dat het haar functioneren reeds al te zeer hinderde. Er wordt enkel opgemerkt dat de problemen toenamen doorheen het academiejaar. In dat opzicht is het gegeven de beperkte beschikbare informatie wel correct te stellen dat deze omstandigheden niet van aard zijn om dermate lage examencijfers te verklaren, en die erg lage examencijfers had verzoekster al van bij de aanvang van haar studies. Het is ook niet zo dat verzoekster naarmate het academiejaar vorderde slechter ging presteren, integendeel. De cijfers die ze behaalde in de junizittijd zijn opmerkelijk hoger dan deze die ze behaalde in de januarizittijd.

Ook dit argument is ongegrond.

Verwerende partij merkt bij dit alles nogmaals op dat een bindende voorwaarde niet mag worden gezien als een sanctie, maar dat het gaat om een instrument om progressie in hogere studies te bewaken. Het instrument is er dus net op gericht om studenten bewust te maken van hun keuzes bij het opnemen van opleidingsonderdelen en het samenstellen van hun pakket bij aanvang van elk academiejaar, en om hen te sensibiliseren en ervoor te zorgen dat studenten zichzelf niet gaan overbelasten, met alle gevolgen van dien.

Het is niet omdat een student een functiebeperking heeft die de studievoortgang kan vertragen, dat daarom de bindende voorwaarde als studievoortgangsbewakingsinstrument niet zou mogen worden aangewend. Ook voor die studenten is het van belang en zelfs des te meer van belang dat ze goed nadenken over hoe ze hun studies zullen aanpakken en over wat voor hen een haalbaar curriculum is.

Verzoekster doet vervolgens nog enkele “toevoegingen” waarom ze pleit voor het tenietdoen van de bindende voorwaarden.

Daar waar de institutionele beroepscommissie de suggestie doet om na te gaan of ze in aanmerking komt voor om een kleiner en meer haalbaar curriculum op te nemen, merkt verzoekster op dat ze dat niet ziet zitten, en dat haar lesrooster wel gevuld maar doenbaar is.

Verwerende partij merkt op dat het de eigen keuze is van de studente om ondanks de problemen die ze kennelijk ondervindt bij haar studies, toch een volledig curriculum van in haar geval 57 studiepunten op te nemen. Dat ze die keuze wenst te maken, kan echter geen argument zijn om de bindende voorwaarde te laten vallen, integendeel. Dat ze die keuze maakt, en van bij de aanvang aangeeft niet te willen nadenken over een eventueel beperkter curriculum, toont precies aan dat een bindende voorwaarde wel aangewezen is, precies om haar toch even tot nadenken aan te zetten en te bekijken, desnoods met de trajectbegeleider en mevr. [D.L.], of het wel aangewezen is om zo’n zwaar curriculum op te nemen gelet op haar functiebeperking en haar hypersensitiviteit.

Verzoekster geeft vervolgens aan ook haar twijfels te hebben bij de opmerking van de institutionele beroepscommissie dat de opgelegde bindende voorwaarde de onmiddellijke studievoortgang niet hindert en verzoekster voldoende kansen heeft om in het academiejaar 2021-22 voldoende vooruitgang te boeken om de bindende voorwaarde teniet te doen. Verzoekster merkt daarbij op dat niet genegeerd mag worden dat ze nog steeds kampt met zowel dyscalculie, DCD als ADHD, en dat een bindende voorwaarde voor een student met een functiebeperking een extra risico vormt.

Haar pleidooi komt er aldus op neer dat aan een student met een functiebeperking eigenlijk geen bindende voorwaarden mogen worden opgelegd, precies omwille van die functiebeperking die er sowieso al voor zorgt dat de student harder moet werken in de samenleving.

Die argumentatie kan niet worden gevolgd. Ook voor een student met een functiebeperking is het van belang dat die blijft stilstaan bij wat voor hem of haar haalbaar is of niet, om op die wijze voldoende studievoortgang te kunnen maken en verlies van studietijd en leerkrediet, en finaal ongekwalificeerde uitstroom uit het hoger onderwijs, te vermijden. Het risico op verlies van studietijd en leerkrediet is voor een student met een functiebeperking vaak groter dan voor een student zonder beperkingen, waardoor het

voor die eerste student zelfs des te meer van belang is om keuzes te maken die haalbaar zijn gelet op zijn of haar specifieke problematiek. Als die student daar zelf onvoldoende in slaagt, dan past het om een bijkomende prikkel te geven om die student ertoe aan te zetten om toch voldoende stil te staan bij de keuzes die hij of zij maakt op het vlak van studieloopbaan en curriculum. In dat opzicht zijn bindende voorwaarden even nuttig bij studenten met als bij studenten zonder functiebeperking.

Dat een student gezondheidsproblemen of een functiebeperking heeft mag dus op zich geen reden zijn om aan die student geen bindende voorwaarden op te leggen. Dat belet evenwel niet dat dergelijke problemen wel een reden kunnen zijn om, ingeval verzoekster op het einde van het academiejaar niet zou voldoen aan de bindende voorwaarde en op een weigeringsbeslissing zou stoten, die weigeringsbeslissing ongedaan te maken als er voldoende vooruitzichten op verbetering zijn.

Die bindende voorwaarde hindert de onmiddellijke studievoortgang alvast niet: verzoekster kan haar opleiding verder volgen. Haar wordt enkel gevraagd om goed na te denken over de keuzes die ze maakt op het vlak van vakkenpakket dat ze opneemt.

Die bindende voorwaarde hoeft ook niet noodzakelijk de toekomstige studievoortgang te hinderen: wanneer op het einde van het academiejaar zou blijken dat verzoekster de opgelegde bindende voorwaarde niet behaalt en ze op een weigeringsbeslissing stuit, kan de problematiek die ze aankaart wel een reden zijn om die weigeringsbeslissing ongedaan te maken als er inderdaad voldoende vooruitzichten zijn op een redelijke studievoortgang in de volgende academiejaren. Of zoals de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen het eerder ook al uitdrukte:

“Zoals de bestreden beslissing terecht overweegt, hindert het opleggen van die bindende voorwaarde de studievoortgang op dit ogenblik niet. Mocht verzoeker in het academiejaar 2020-2021 onverhoopt niet aan de hem opgelegde voorwaarde tegemoetkomen, dan heeft hij in de antwoordnota van verwerende partij kunnen lezen dat dit niet automatisch en definitief leidt tot de weigering van verdere inschrijving, daar hij de onderwijsinstelling in voorkomend geval kan wijzen op overmacht en een gunstige evolutie in de vooruitzichten inzake studierendement. In het licht van deze laatste overweging overtuigt de druk die verzoeker aanvoert – en waarvoor de Raad weliswaar begrip kan opbrengen – er niet van om de bestreden beslissing onregelmatig te bevinden.”

Verwerende partij besluit dat het beroep ongegrond is.”

In haar wederantwoordnota gaat verzoekster uitvoerig op de elementen van de antwoordnota uitvoerig.

Beoordeling

De Raad wil verzoekster vooreerst wijzen op het voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs, krachtens hetwelk een verzoekende partij in de procedure

voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Verzoekster erkent dat zij ten overstaan van de institutionele beroepscommissie niet concreet heeft uiteengezet wat hypersensitiviteit voor haar betekent, en dat zij de impact van de thuissituatie en haar broer met autisme niet heeft vermeld.

Ofschoon de Raad enig begrip wil opbrengen voor de schroom om bepaalde persoonsgebonden informatie spontaan te delen, moet voor ogen worden gehouden dat het overeenkomstig artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs aan de organen van de instelling, en niet aan de Raad, toekomt om de aanspraken van de student ten gronde te beoordelen. De Raad kan die beoordeling niet overdoen, en kan een studievoortgangsbepaling enkel vernietigen wanneer zij onwettig is of strijdt met de beginselen van behoorlijk bestuur. Het is dus in de eerste plaats aan de beroepsinstantie dat de student alle relevante argumenten moet kenbaar maken.

Het gegeven dat verzoekster nooit eerder een beroep heeft moeten instellen, kan haar niet verschonen van de naleving van de voormelde bepaling.

De beroepscommissie heeft van de aangehaalde elementen geen kennis kunnen nemen, zodat haar thans niet kan worden verweten onredelijk te handelen door eraan voorbij te zijn gegaan.

Het mag daarnaast als vaste rechtspraak van de Raad worden beschouwd dat het voormelde decretale voorschrift *mutatis mutandis* ook van toepassing is op de overtuigingsstukken die een verzoekende partij aanwendt. Ook die moeten dus, in beginsel, aan de interne beroepsinstantie zijn voorgelegd en kunnen, behoudens uitzonderlijke omstandigheden, *a fortiori* niet voor het eerst met een wederantwoordnota worden neergelegd.

Het nieuwe stuk ('SIMON feedbackrapport') dat verzoekster in de wederantwoordnota voor het eerst voorbrengt, moet bijgevolg buiten het debat worden gehouden. Hetzelfde geldt voor de argumenten die verzoekster op basis van dat stuk ontwikkelt.

De institutionele beroepscommissie overweegt in hoofddorde dat zij, eensdeels, ten aanzien van alle studenten in de mate van het mogelijke inspanningen heeft geleverd om de nadelige gevolgen van de coronacrisis – waaronder isolement – te compenseren, ook in de organisatie van de lesactiviteiten en de beoordeling, en anderdeels niet overtuigd is dat de aangevoerde functiebeperking de beperkte studievoortgang voldoende kan verklaren, omdat verzoekster van een bijzonder statuut met bijhorende faciliteiten kon genieten.

Verzoekster erkent dat verwerende partij, wat de organisatie van het academiejaar betreft, veel moeite heeft gedaan.

Daarnaast heeft verzoekster nooit bezwaar gemaakt tegen de aard en omvang van de faciliteiten die haar op grond van haar bijzonder statuut werden verleend. Verzoekster was het er derhalve blijkbaar mee eens dat die faciliteiten hetzij effecten van de functiebeperking volledig konden ondervangen, hetzij zulks alleszins binnen de mate van het mogelijke deden.

Ook wanneer wordt aangenomen dat verzoeksters functiebeperking niet geheel kon worden gecompenseerd en/of de coronamaatregelen op haar een disproportioneel grote invloed hebben gehad, is de Raad van oordeel dat afgewogen tegen de resultaten die werden behaald, het opleggen van een bindende voorwaarde als dusdanig – te begrijpen als: een voorwaarde die in beginsel moet worden nageleefd wil de student in een volgend academiejaar opnieuw (in die studierichting) kunnen inschrijven, maar waarvan de sanctionering opnieuw aan een individuele beoordeling kan worden onderworpen – niet als onredelijk kan worden beschouwd.

Anders gezegd: in het licht van het proportionaliteitsbeginsel is de thans bestreden beslissing niet dermate verregaand dat zij verzoekster spijs de aangehaalde argumenten de herinschrijving weigert. Verzoekster wordt enkel verplicht om in het academiejaar 2021-2022 een minimaal studierendement te behalen. Slaagt verzoekster daar niet in, dan leidt ook die omstandigheid niet automatisch tot een weigering tot herinschrijving, in die zin dat indien het bevoegde orgaan daartoe zou beslissen, verzoekster tegen die beslissing opnieuw een intern beroep zal kunnen instellen, waarin zij kan uiteenzetten waarom zij, rekening houdend met alle relevante omstandigheden, niet aan de bindende voorwaarde is kunnen tegemoetkomen.

Het valt ondertussen aan verzoekster toe, in zoverre en in de mate die bindende voorwaarde als dusdanig haar bijkomende stress bezorgt, daarnaar te handelen voor zover dit binnen haar mogelijkheden ligt. Dat is, bijvoorbeeld, het geval wat de omvang van het op te nemen

studieprogramma betreft. Daarom heeft verzoekster omstandig uiteengezet dat zij het anders ziet dan de beroepscommissie, en dat zij nood heeft aan een voldoende omvangrijk curriculum.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter

bijgestaan door

Melissa Thijs	eerste secretaris
---------------	-------------------

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.069 van 25 november 2021 in de zaak 2021/1050

In zake: xxx
                  bijgestaan en vertegenwoordigd door
                  advocaat Myriam Van den Abeele
                  kantoor houdend te 9000 Gent
                  Nieuwebosstraat 5
                  bij wie keuze van woonplaats wordt gedaan

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 25 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de studievoortgangsbepaling van 9 september 2021 en van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 15 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster de inschrijving in de opleiding ‘Bachelor of science in de Geneeskunde’ aan de Universiteit Gent voor het academiejaar 2021-2022 wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Myriam Van den Abeele, die verschijnt voor verzoekende partij en Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, zijn gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2019-2020 ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in de Geneeskunde’.

In dat academiejaar behaalt verzoekster in de eerste examenzittijd één credit (4 studiepunten); aan de tweede examenzittijd neemt zij niet deel. Omwille van de beperkte studievoortgang wordt aan verzoekster een bindende voorwaarde opgelegd in het raam van de studievoortgangsbewaking: zij dient bij een volgende inschrijving te slagen voor 75% van de opgenomen studiepunten.

In het academiejaar 2020-2021 neemt verzoekster een curriculum op van 56 studiepunten. Wegens ziekte kan verzoekster niet deelnemen aan de januarizittijd, en in februari schrijft ze zich uit voor de jaarvakken en de vakken van het tweede semester. Voor het resterende curriculum van 28 studiepunten behaalt verzoekster geen credits; zij neemt niet deel aan de tweede examenzittijd.

Aangezien verzoekster aldus geen studievoortgang boekt, wordt haar de verdere inschrijving in de bacheloropleiding Geneeskunde geweigerd.

Dat is de eerste bestreden beslissing.

Op 11 oktober 2021 dient verzoekster tegen die beslissing een beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent.

“[...]

In deze brief betwist ik de beslissing inzake opleggen van bindende voorwaarden en een weigering tot inschrijving overeenkomstig artikels 24 en 89 OER.

Gedurende de twee jaar die ik aan de universiteit Gent studeerde leed ik aan ernstige mentale problemen (depressiestoornis (3,7,8), suïcidaliteit (4,5), paniekaanvallen, aanpassingsstoornis (12), anorexia (11) en insomnia). Als secundair gevolg van deze depressiestoornis ervoer ik meerdere bijwerkingen van antidepressivum (Trazedone tegen depressie en angst, Mirtazapine tegen depressie en insomnia, Sertraline tegen depressie) (13). Door mijn suïcidepogingen werd ik opgenomen in spoedgevallendienst UZGent (4,5), gevolgd door een opname van twee maanden in angst- en stemmingsstoornis UZGent (6,8). Bij ontslag volgde ik zes weken dagtherapie in het UZGent (7,8) met opvolging van het MCT. Daarnaast ben ik recent ook gediagnosticeerd met Autisme

Spectrum Stoornis (9), dit zorgde naast mijn studie ook in mijn dagelijkse leven voor veel moeilijkheden. Het feit dat ik behoor tot het vrouwelijke geslacht en daarnaast migrant ben leed ertoe dat deze stoornis pas later werd vastgesteld en er minder informatie voor handen was. Voorgaande stellingen kunnen gestaafd worden met de medische documenten die bij deze brief werden bijgevoegd. Andere factoren die in mijn nadeel spelen zijn mijn migratieachtergrond, moeilijke thuissituatie en de coronacrisis. Ondanks de problemen waarmee ik te maken kreeg verzoek ik om toch opnieuw toelating te krijgen om mij in te schrijven in de richting geneeskunde. Sinds jongs af aan ben ik gepassioneerd door de gezondheidszorg en de impact die deze sector maakt op de maatschappij. Welke groepen in de maatschappij zijn het meest kwetsbaar? De armeren, daklozen, ouderen, migranten, mensen met een handicap, psychiatrische aandoeningen, chronische ziektes, enz. De gezondheidszorg geeft deze mensen mogelijkheden en kansen die ze omwille van hun kwetsbaarheid verloren hadden. Ik zou niets liever willen dan deel uit te maken in de strijd tegen health inequity. Daarnaast ben ik ook zeer geïnteresseerd in het bestuderen van wetenschap, dit blijkt onder andere uit mijn deelname aan de Vlaamse biologie olympiade waarbij ik op de negende plaats eindigde (14).

Ik ben er van overtuigd dat indien ik opnieuw de kans zou krijgen de opleiding geneeskunde verder te zetten, mijn slaagkans reëel zou zijn. Ik heb bijgeleerd uit de valkuilen en problemen waarmee ik te maken kreeg, waardoor ik op heden veel sterker in mijn schoenen sta. Zowel intern als extern is er op heden veel beterschap. Doormiddel van het lezen van boeken, het volgen van therapie en voldoende zelfreflectie kan ik beter omgaan met mijn moeilijkheden. Ook is mijn leefomgeving beter aangepast aan mijn situatie, de personen rondom zijn zich bewust van het probleem en geven de nodige ondersteuning. Ik heb naar de gepaste hulp gezocht zowel binnen als buiten de universiteit, deze zoektocht was uiteindelijk succesvol na de vele tegenslagen die ik te verduren kreeg in het begin ([psychiater], psycholoog, co[ö]rdinatiecoach, auti-coach, aanvraag bijzonder statuut). Na dit lange en moeizame proces ben ik er dus klaar voor om ook op vlak van mijn studie vooruitgang te boeken.

Ik hoop u er in de vorige paragrafen van overtuigd te hebben dat ik zowel de motivatie, het doorzettingsvermogen als de capaciteiten bezit om mijn opleiding geneeskunde verder te zetten. Om deze reden ben ik er van overtuigd dat een weigering tot inschrijving een disproportioneel zware sanctie is. Een tijdelijke zware periode in een mensenleven zou de toekomst en de kans om deze toekomst volgens persoonlijke voorkeur in te vullen niet mogen hypothekeren.

Daarom verzoek ik u de weigering tot inschrijving ongedaan te maken, eventueel met oplegging van bijkomende voorwaarden. Hiernaast heb ik ook een aanvraag gedaan voor het terugvorderen van leerkrediet, dus er zou mij niets in de weg staan om deze kans optimaal te benutten.”

Op 15 oktober 2021 beslist de institutionele beroepscommissie om het beroep ongegrond te verklaren en de weigering tot inschrijving van verzoekster in de opleiding ‘Bachelor of science in de Geneeskunde’ in het academiejaar 2021-2022 te bevestigen:

“[...]

Studievoortgang van de studente:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2018	Bachelor of Science in de biomedische wetenschappen	0	0
2019	Bachelor of Science in de geneeskunde	60	4
2019	Bachelor of Science in de bio-ingenieurswetenschappen (gemeenschappelijk gedeelte)	0	0
2020	Bachelor of Science in de geneeskunde	28	0
	Totaal	88	4

Voldoet niet aan §1

De student vermeldt in het beroepsschrift de volgende argumenten:

[...]

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroep[s]schrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de student aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de student in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtvaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente over twee academiejaren heen voor slechts één opleidingsonderdeel een credit verworven heeft. De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente in academiejaar 2019-2020 voor bijna alle opleidingsonderdelen minimaal aan één examenkans heeft deelgenomen maar buiten één 13/20 zeer lage examenresultaten behaalde.
- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente in het academiejaar 2020-2021 ziek was voor alle examens uit de het eerste en tweede semester. De studente was op één examen na, een 3/20, afwezig voor alle examens van de tweedekansexamenperiode.
- De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven de bewijsstukken betrokken die de studente opstuurt en alhoewel de institutionele beroepscommissie kan aannemen dat de mentale problemen een impact [gehad] kunnen hebben [] op haar examenresultaten, kan de institutionele beroepscommissie er niet omheen dat de studente gedurende haar twee jaren aan de UGent slechts één geslaagd examenresultaat kan voorleggen. Er ligt op heden ook geen enkel attest voor waaruit zou blijken dat de gezondheidstoestand van de studente dermate in positieve zin geëvolueerd is en waaruit zou moeten blijken dat de studente in 2021-2022 de studies met succes terug kan oppakken.

Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de studie geneeskunde aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor de studente.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving voor de opleiding bachelor of science in de geneeskunde aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.”

Dat is de tweede bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Artikel II.285 van de Codex Hoger Onderwijs stelt inzake de bevoegdheid van de Raad het volgende:

“Er wordt een Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, verder ‘de Raad’ genoemd, opgericht bij de bevoegde dienst van de Vlaamse Gemeenschap. De Raad doet als administratief rechtscollege uitspraak over de beroepen die door studenten of personen op wie de beslissing betrekking heeft, worden ingesteld tegen studievoortgangsbepalingen, na uitputting van de in afdeling 2 bedoelde interne beroepsprocedure.”

Wat betreft de plicht tot het voorafgaandelijk uitputten van het intern beroep, blijkt uit de memorie van toelichting bij het toenmalige decreet van 19 maart 2004 ‘betreffende de rechtspositieregeling van de student, de participatie in het hoger onderwijs, de integratie van bepaalde afdelingen van het hoger onderwijs voor sociale promotie in de hogescholen en de begeleiding van de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen’ dat het intern beroep “verplicht moet worden uitgeput vooraleer men een beroep kan instellen bij” de Raad (*Parl. St. VI. Parl. 2003-2004, nr. 1960/1, 16*).

De decreetgever heeft de uitputting van het intern beroep derhalve beoogd als een voorwaarde om tot de beroepsprocedure bij de Raad toegang te krijgen, en dus als een ontvankelijkheidsvoorwaarde bij dat beroep. Ook in de rechtsleer wordt aangenomen dat de regelmatige uitputting van een georganiseerd administratief beroep een voorwaarde is om een ontvankelijk beroep bij een administratief rechtscollege in te stellen (zie o.a. J. GORIS, *Georganiseerde administratieve beroepen*, Brugge, die Keure, 2012, 70-71; J. BAERT en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Afdeling Administratie. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, 99-105; P. POPELIER, “Over de uitputting van het georganiseerd administratief beroep als

ontvankelijkheidsvoorwaarde voor een beroep bij de Raad van State”, noot onder RvS 16 augustus 1999, nr. 82.102, *RW* 1999-00, 850).

De vraag of verzoekster op ontvankelijke wijze het intern beroep heeft ingesteld en uitgeput, raakt derhalve aan het onderzoek naar de ontvankelijkheid van het bij de Raad ingestelde beroep.

De eerste bestreden beslissing dateert van 9 september 2021. Verzoekster heeft haar intern beroep gedateerd op 29 september 2021; in haar antwoordnota stelt verwerende partij dat het intern beroep pas op 11 oktober 2021 werd ingediend.

Ten einde de tegenspraak te waarborgen, heeft de Raad de partijen verzocht om standpunt in te nemen omtrent de tijdigheid van het intern beroep.

Standpunt van partijen

Met een e-mail van 22 november 2021 deelt verwerende partij mee dat de aankondiging van een weigering tot inschrijving wordt meegedeeld op de resultatenlijst – die op 9 september 2021 werd geproclameerd – maar dat de eigenlijke weigeringsbeslissing pas wordt genomen op het ogenblik dat de student daadwerkelijk een nieuwe inschrijving neemt (in beginsel elektronisch). Het computersysteem van de Universiteit Gent laat evenwel niet toe te achterhalen wanneer een student poogt om zich (elektronisch) in te schrijven en op die wijze dan wordt geweigerd.

Dit neemt niet weg, zo betoogt verwerende partij verder, dat verzoekster de eerste bestreden beslissing zelf op 9 september 2021 dateert, wat doet vermoeden dat op die dag een poging tot inschrijving werd ondernomen en de inschrijving dus ook op die dag werd geweigerd.

Meer dan een vermoeden, is voor verwerende partij de vaststelling dat verzoekster de handtekening op haar verzoekschrift op intern beroep dateert op 29 september 2021, zodat vast staat dat zij alleszins op die dag kennis had van de weigering tot inschrijving.

Verwerende partij voegt bij haar bericht van 22 november 2021 ook de enveloppe waarmee het intern beroep werd ingediend. Daaruit blijkt dat de brief ter post voor aangetekende zending is

afgegeven op 8 oktober 2021, zijnde in elk geval meer dan zeven kalenderdagen na de vaststaande kennisname van de weigering tot inschrijving.

Verwerende partij besluit hieruit dat het intern beroep onontvankelijk moest worden verklaard, en dat bijgevolg ook het beroep bij de Raad niet ontvankelijk is.

Verzoekster repliceert dat zij zich niet meer kan herinneren op welke datum zij zich heeft aangemeld voor herinschrijving, maar dat niet is aangetoond dat de weigering tot inschrijving gepaard is gegaan met een mededeling van de beroepsmogelijkheden en -modaliteiten, zodat in toepassing van artikel II.21 van het Bestuursdecreet de beroepstermijn pas vier maanden na de kennisgeving is aangevangen.

In dat opzicht, zo stelt verzoekster, was de termijn voor het instellen van het intern beroep op 8 oktober 2021 nog niet verstreken.

Voor de zitting maakt verwerende partij nog bijkomende stukken over aan de Raad en aan verzoekster. De raadsman van verzoekster verklaart ter zitting daarvan kennis te hebben genomen, en dat de zaak kan worden behandeld.

Beoordeling

Een weigering tot inschrijving is een ‘studievoortgangsbeslissing’ op grond van artikel I.3, 69°, j) van de Codex Hoger Onderwijs, maar is geen ‘examenbeslissing’.

Dat betekent dat de vervaltermijn om een intern beroep in te stellen overeenkomstig artikel II.283 van die Codex niet aanvangt de dag na deze van de proclamatie, maar de dag na kennisgeving van de beslissing.

De loutere vermelding van een weigering tot inschrijving op een resultatenlijst is geen individuele kennisgeving en doet derhalve, anders dan het geval is voor de examenresultaten, de termijn voor het intern beroep niet ingaan.

Bovendien, zo blijkt uit de uiteenzetting van verwerende partij, kan de vermelding van de weigering tot inschrijving op de resultatenlijst wat de Universiteit Gent betreft zelfs niet als een

beslissing worden beschouwd, aangezien de (weigerings)beslissing pas wordt genomen wanneer de student daadwerkelijk om een inschrijving vraagt.

Verwerende partij kan niet met zekerheid vaststellen wanneer verzoekster gepoogd heeft zich in te schrijven en met de weigeringsbeslissing werd geconfronteerd. De Raad kan zulks evenmin vaststellen.

Ter zake maakt de Raad de bedenking dat het de wens van de decreetgever is geweest om de beroepen inzake studievoortgangsbepalingen – met inbegrip van de interne beroepsprocedures – op een korte termijn af te handelen. Om die reden ook, zijn de vervalltermijnen voor het instellen van een intern beroep en navolgend een beroep bij de Raad, kort. Daarmee staat op gespannen voet, de werkwijze dat een hogeronderwijsinstelling niet kan verifiëren wanneer een beslissing houdende weigering tot inschrijving aan de student ter kennis is gebracht, omdat – zoals *in casu* – de elektronische toepassing die voor die kennisgeving wordt gebruikt die registratie niet toelaat. Zulks betekent dan in beginsel dat, althans voor de instellingen waarop artikel II.21 van het Bestuursdecreet van toepassing is, de termijn voor het instellen van een intern beroep met vier maanden wordt verlengd. Dit verstaat zich moeilijk met de voormelde bekommernis van de decreetgever.

Uit de stukken die verwerende partij nog voorbrengt, met name twee schermafdrukken (van verschillende studenten) die het bericht weergegeven dat wordt gegenereerd bij een weigering tot inschrijving, blijkt dat de beroepsmodaliteiten bij dat bericht worden vermeld.

Los van de vraag naar de datum van kennisgeving, moet worden aangenomen dat de kennisgeving voldoet aan de voorwaarden van artikel II.21 Bestuursdecreet opdat de beroepstermijn een aanvang zou nemen.

Daargelaten dat verzoekster de eerste bestreden beslissing dateert op 9 september 2021, staat naar oordeel van de Raad vast dat verzoekster van de weigering kennis had op 29 september 2021. Op die dag immers, heeft zij haar intern beroepsschrift ondertekend.

De stelling van verzoekster ter zitting dat de datum van 29 september 2021 te verklaren is door een verzoekschrift tot teruggave van leerkrediet dat zij dezelfde dag heeft opgesteld en waarvan zij voor het hier relevante intern beroep het laatste deel heeft gekopieerd, overtuigt de Raad niet. Dat beroep tot teruggave van leerkrediet blijkt immers, nadat verzoekster ter zake is

bevraagd, op datum van de zitting van de Raad (24 november 2021) nog niet te zijn verzonden, zodat noch de Raad, noch verwerende partij de juistheid van die bewering kan nagaan.

Er moet naar oordeel van de Raad dan ook worden uitgegaan van het gegeven dat verzoekster op 29 september 2021 kennis had van de bestreden beslissing.

De vervaltermijn van zeven kalenderdagen om het intern beroep conform artikel II.283 Codex Hoger Onderwijs in te stellen is derhalve ingegaan op (donderdag) 30 september 2021 om te eindigen op (woensdag) 6 oktober 2021.

Het beroep, dat uiteindelijk pas op (vrijdag) 8 oktober 2021 bij ter post aangetekende zending is ingesteld, is derhalve laattijdig.

Er wordt door verzoekster geen overmacht aangetoond die het overschrijden van de beroepstermijn kan billijken.

De termijn voor het instellen van een intern beroep raakt aan de openbare orde; een interne beroepsinstantie kan de onregelmatigheid van een laattijdig beroep niet dekken door aan die onontvankelijkheid voorbij te gaan en het beroep (enkel) ten gronde te beoordelen.

De Raad moet dan ook, desnoods ambtshalve, vaststellen dat het intern beroep niet op een regelmatige wijze is uitgeput.

Dit betekent, zoals hierboven in herinnering is gebracht, dat de Raad niet bevoegd is om van het hem voorgelegde beroep kennis te nemen.

V. Anonimisering

Verzoekster vraagt in haar verzoekschrift de anonimisering van het arrest, bij de publicatie ervan.

Luidens artikel II.313, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs kan bij de publicatie van het arrest de identiteit van de verzoekende partij op diens uitdrukkelijk verzoek worden weggelaten.

Op het verzoek wordt ingegaan.

BESLISSING

1. De Raad verwerpt het beroep.

2. Bij de publicatie van dit arrest door de Raad wordt de identiteit van verzoekster weggelaten.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 25 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbepalingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.

Arrest nr. 7.068 van 24 november 2021 in de zaak 2021/1051

In zake: Esra PARLAK
                  woonplaats kiezend te 9051 Sint-Denijs-Westrem
                  Schoonzichtstraat 25 bus 202

tegen:

UNIVERSITEIT GENT
woonplaats kiezend te 8310 Brugge
Baron Ruzettelaan 27

I. Voorwerp van de vordering

Het beroep, ingesteld op 26 oktober 2021, strekt tot nietigverklaring van de beslissing van de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent van 15 oktober 2021 waarbij het intern beroep van verzoekster ongegrond wordt verklaard en aan verzoekster de inschrijving aan de Universiteit Gent wordt geweigerd.

II. Verloop van de rechtspleging

Verwerende partij heeft een antwoordnota neergelegd en verzoekende partij heeft een wederantwoordnota neergelegd.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 24 november 2021.

Voorzitter van de Raad Jim Deridder heeft verslag uitgebracht.

Mevrouw Sabien Lust, die verschijnt voor verwerende partij, is gehoord.

III. Feiten

Verzoekster is sinds het academiejaar 2013-2014 ingeschreven aan de Universiteit Gent.

In de academiejaren 2013-2014 en 2014-2015 is zij ingeschreven in de opleiding ‘Bachelor of science in de Economische Wetenschappen, in de Toegepaste Economische Wetenschappen en

Handelsingenieur'. Na dit laatste academiejaar zou aan verzoekster, bij handhaving van haar studierichting, een bindende voorwaarde worden opgelegd in het raam van de studievoortgangsbewaking.

In het academiejaar 2015-2016 heroriënteert verzoekster haar studies, en schrijft zij zich in voor de opleiding 'Bachelor of science in de Handelswetenschappen'. Zij neemt in de eerste examenzittijd deel aan alle examens en behaalt voor vijf opleidingsonderdelen een credit, ten belope van 25 studiepunten. Aan de tweede examenzittijd neemt verzoekster niet deel.

Aangezien verzoekster voor minder dan de helft van de opgenomen studiepunten een credit behaalde, zou een nieuwe inschrijving in dezelfde bacheloropleiding gepaard gaan met een bindende voorwaarde.

Na in de academiejaren 2016-2017 en 2017-2018 aan de Hogeschool Gent te zijn ingeschreven (waar zij een studierendement van 30 op 72 studiepunten, respectievelijk 10 op 23 studiepunten behaalde), is verzoekster in de academiejaren 2018-2019 en 2019-2020 niet in het hoger onderwijs ingeschreven.

In het academiejaar 2020-2021 schrijft verzoekster zich opnieuw in, als werkstudent, aan de Universiteit Gent, met name in de studierichting 'Bachelor of Laws in de Rechten'. Zij neemt aan geen van beide zittingen deel, en behaalt bijgevolg geen credits binnen het door haar opgenomen curriculum van 23 studiepunten.

Daar verzoekster overheen de laatste drie jaar van haar inschrijving aan de universiteit Gent een studierendement van minder dan een derde behaalde, wordt haar de verdere inschrijving aan de instelling geweigerd.

Tegen deze beslissing stelt verzoekster op 27 september 2021 een beroep in bij de institutionele beroepscommissie van de Universiteit Gent.

“Met deze brief zou ik u heel graag mijn motivatie voor mijn herinschrijving willen toelichten. Tot mijn grote spijt heb ik afgelopen vrijdag gelezen dat mijn inschrijving aan de UGent niet meer is toegelaten.

Vorig academiejaar had ik me, als voltijdse werknemer, ingeschreven voor de opleiding rechten. Ik heb een enorme passie voor het recht en dit wou ik combineren met mijn job als commercieel bediende. Tijdens mijn opleiding is mijn oom gestorven aan de gevolgen

van COVID-19 en dit heeft een negatieve impact gehad op mijn resultaten. Ik wil u erop attent maken dat dit niet mijn werkelijk potentieel vertoont. Ik zou dus heel graag mijn studies willen voortzetten en afwerken.

Om dit beter toe te lichten, heb ik vorige maand zelfs de beslissing genomen mijn job te verlaten. Met als doel mij beter te kunnen focussen op mijn studies. Hopelijk kan dit een duidelijker beeld geven van mijn motivatie en wilskracht.

Graag had ik van jullie een kans gekregen voor een herinschrijving, opdat ik mijn dromen kan verwezenlijken en een succesvol student kan worden.”

De institutionele beroepscommissie behandelt het beroep in zitting van 15 oktober 2021 en komt tot de volgende beslissing:

“[...]”

Studievoortgang van de studente:

AJ	Opleiding	Opgenomen	Behaald
2013	Bachelor of Science in de economische wetenschappen, in de toegepaste economische wetenschappen en handelsingenieur (gemeenschappelijk gedeelte)	60	35
2014	Bachelor of Science in de toegepaste economische wetenschappen	51	11
2015	Bachelor of Science in de handelswetenschappen	60	25
2020	Bachelor of Laws in de rechten	23	0
	Totaal	194	71

Voldoet niet aan §2

De betrokkene vermeldt in het verzoekschrift de volgende argumenten:

- De studente geeft aan dat ze haar opleiding rechten combineerde met een fulltime job als commercieel bediende.
- De studente verklaart dat haar oom gestorven is aan covid en dit een negatieve impact had op haar resultaten. De studente benadrukt dat dit niet haar werkelijk potentieel toont en wil graag haar studies voortzetten en afwerken.
- De studente geeft aan dat ze vorige maand besliste haar job te verlaten om zich beter te kunnen focussen op haar studies. De studente hoopt dat dit een duidelijk beeld geeft van haar motivatie en wilskracht.
- De studente hoopt op een kans zodat ze haar dromen kan verwezenlijken en een succesvol student kan worden.

De institutionele beroepscommissie heeft integraal kennis genomen van de argumenten zoals die zijn geformuleerd in het beroepsschrift.

Uit een vergelijking van het aantal verworven studiepunten met het aantal opgenomen studiepunten blijkt dat de studente aan de Universiteit Gent een zeer beperkte studievoortgang heeft geboekt en dat de norm die het OER hanteert voor de beoordeling van de vraag of uit de gegevens van het dossier manifest blijkt dat het opleggen van bindende voorwaarden geen positief resultaat zal opleveren, werd overschreden.

De commissie neemt akte van de argumenten die de studente in het beroepsschrift aanvoert ter verrechtaardiging van het gebrek aan studievoortgang. Zij is evenwel van mening dat die omstandigheden niet van die aard zijn dat ze doen vermoeden dat bindende voorwaarden opleggen wel zinvol is en dat de studievoortgang in het nieuwe academiejaar aanmerkelijk zal verbeteren. De commissie somt hieronder de argumenten op om de weigering te handhaven:

- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente in het academiejaar 2020-2021 aan geen enkele examenkans heeft deelgenomen. De institutionele beroepscommissie heeft de bijgevoegde attesten van de studente bekeken en stelt vast dat de studente een positieve COVID19 test d.d. 20/10/2020 heeft toegevoegd. De institutionele beroepscommissie stelt tevens vast dat de studente ziekte-attesten heeft toegevoegd voor de periode 15/06/2021 t/m 30/09/2021 wat grotendeels, doch niet de volledige, tweedesemesterexamenperiode en tweedekansexamenperiode dekt. De bijgevoegde attesten kunnen zodoende een deel van de afwezigheid tijdens de examens verklaren maar zeker en vast niet de afwezigheid voor alle examenkansen. Deze attesten lagen ook niet voor ten tijde van de examens. De studente heeft bij de facultaire studentenadministratie enkel een ziekte-attest afgeleverd voor 22 januari 2021 maar voor de overige afwezigheden lag op het ogenblik van de examens geen geldig afwezigheidsattest voor.
- De institutionele beroepscommissie stelt vast dat de studente, met uitzondering van het academiejaar 2013-2014 er niet in geslaagd is om per academiejaar de gevraagde 50% studievoortgang te maken. Ze heroriënteerde diverse keren maar telkens zonder succes.
- De studente behaalde na vier academiejaren slechts een studievoortgang van 36,5%, wat aangeeft dat de universitaire studies niet de juiste keuze zijn voor de studente.
- De studente geeft aan dat het verlies van haar oom een invloed op haar studies heeft gehad. De institutionele beroepscommissie kan aannemen dat dit voor problemen kan hebben gezorgd maar merkt op dat de studente dit argument niet door enig concreet bewijsstuk staft. De institutionele beroepscommissie wijst er de studente op dat de bewijslast rust op de partij die de betwisting heeft opgestart. De Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen onderschrijft dit ook in zijn arresten (o.a. arrest 2014/022). De studente werd hier tevens via e-mail op gewezen door de institutionele ombudsdienst d.d. 27 september:
  - “De UGent neemt de interne beroepsprocedure ernstig en neemt voor elk ingediend intern beroep een weloverwogen beslissing maar wijst er voor de volledigheid op dat de bewijslast bij jou als student ligt en je in jouw beroepsschrift de nodige, relevante bewijsstukken moet toevoegen die jouw argumenten ondersteunen, zodat de beroepscommissie die argumenten ook kan onderzoeken en beoordelen. De UGent zal jou niet contacteren met de vraag naar bewijsstukken.

Met deze informatie willen we je optimaal informeren over uw rechten.”

De institutionele beroepscommissie kan dit niet onderbouwde argument bijgevolg niet in haar onderzoek betrekken maar zich enkel baseren op het gebrek aan examencijfers (overal afwezig) van de studente.

De institutionele beroepscommissie heeft bij haar beslissing om de weigering te handhaven de studievoortgang geraadpleegd die in het leerkredietdossier van de studente opgenomen is en stelt vast dat de studente over de zes academiejaren heen dat ze aan de

UGent of een andere hogeronderwijsinstelling was ingeschreven sowieso onvoldoende studievoortgang heeft gemaakt. Dit sterkt de institutionele beroepscommissie in haar overtuiging dat de omstandigheden die de studente aanhaalt het gebrek aan studievoortgang niet (volledig) kunnen rechtvaardigen en dat de studies aan de UGent op dit ogenblik niet de juiste keuze is voor de studente.

Het intern beroep wordt om die redenen ongegrond verklaard. De weigering tot inschrijving aan de Universiteit Gent wordt voor het academiejaar 2021-2022 bekrachtigd.”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. Ontvankelijkheid

Verwerende partij betwist niet de ontvankelijkheid van het beroep.

De Raad ziet ambtshalve evenmin enig bezwaar.

Het beroep is ontvankelijk.

V. Onderzoek van de middelen

Enig middel

Verzoekster steunt een enig middel op een schending van het redelijkheidsbeginsel.

Standpunt van partijen

Verzoekster zet in haar verzoekschrift het volgende uiteen:

“Ik ben het niet eens met de beslissing omdat mijn eerder verstuurd beroepsschrift onvolledigheden bevatte.

Vorig academiejaar had ik me, als voltijdse werknemer, ingeschreven voor de opleiding rechten. Ik heb een enorme passie voor het recht en dit wou ik combineren met mijn job als commercieel bediende. Tijdens mijn opleiding ben ik in oktober 2020 besmet geraakt met corona. Daarbovenop is mijn oom gestorven aan de gevolgen van COVID-19 en dit had een negatieve impact op mijn inzet en resultaten. In bijlage kan u mijn positieve test terugvinden en de akte van overlijden van mijn oom.

Verder heb ik in juni 2021 twee maanden thuis gezeten omwille van een burn-out die sinds het overlijden van mijn oom al begonnen was. De redenen hiervoor waren een

combinatie van heel veel werk dat ik op dat moment deed. Een fulltime job als commercieel bediende, studies en dit gecombineerd met relatieproblemen die er op dat moment waren. Die combinatie was bijzonder hectisch en dan heb ik gemerkt dat ik bepaalde zaken helemaal niet meer van elkaar kon loskoppelen. Die periode heb ik een enorme vermoeidheid opgebouwd en mezelf in de problemen gereden. Ik heb zelfs een aantal psychologische sessies gevolgd. De medisch adviseur van de CM erkende mijn arbeidsongeschiktheid tot en met 30 september 2021. Zowel werk als privé hebben een enorme rol gespeeld in mijn stress, mijn burn-out en afwezigheden op mijn lessen en examens.

In september 2021 heb ik zelfs de beslissing genomen om mijn job te verlaten. Met als doel mij beter te kunnen focussen op mijn studies.

In bijlage kan u mijn verwijsvoorschrift voor psychologische sessies, ziekteattesten, beëindiging arbeidsovereenkomst en de brief met erkenning van mijn arbeidsongeschiktheid terugvinden voor die periode.

Gezien het bovenstaande zou de beslissing naar mijn idee moeten zijn dat u de beslissing intrekt.”

In haar antwoordnota stipt verwerende partij vooreerst aan dat het intern beroep van verzoekster zeer kort was en dat de enige reden die zij daarin voor haar slechte studievoortgang aanhaalde, gelegen was in het feit dat haar oom tijdens haar opleiding was gestorven en dat dit een negatieve invloed had op haar resultaten. Daarnaast, zo stelt verwerende partij, heeft verzoekster op geen enkele manier geconcretiseerd hoe en in welke mate dit overlijden een invloed heeft gehad op haar studies, derwijze dat dit overlijden haar zou hebben belet om in 2020-2021 enige studievoortgang te maken of toch al minstens deel te nemen aan de examens.

Verzoekster voegde weliswaar hij haar intern beroep ook verschillende stukken (een attest van een positieve corona-test d.d. 23 oktober 2020, ziekteattesten voor de periode vanaf 14 juni 2020 tot 30 september 2020, een voorschrift voor psychologische hulp omwille van een angstproblematiek, een attest van erkenning van tijdelijke arbeidsongeschiktheid, en een ontslag bij onderlinge overeenstemming), maar behoudens wat het ontslag betreft, gaf verzoekster in het intern beroep geen enkele duiding bij deze documenten. Verwerende partij is van oordeel dat deze stukken hoe dan ook enkel kunnen verklaren dat verzoekster niet deelnam aan een deel van de juni-zittijd en aan de tweede zittijd, maar dat zij geen verklaring kunnen bieden voor de beperkte studievoortgang die verzoekster ook daarvoor al liet optekenen. Ter zake wijst verwerende partij erop dat verzoekster ook in de januarizittijd van het academiejaar 2020-21 aan geen enkel examen deelnam, hoewel daar geen verklaring voor voorligt, en dat verzoekster in de vijf vorige jaren waarin ze ingeschreven was in een hogeronderwijsinstelling ook steeds maar een beperkte studievoortgang realiseerde. Voor die beperkte studievoortgang ligt naar oordeel van verwerende partij geen enkele verklaring voor.

In dat opzicht kan de bestreden beslissing voor verwerende partij niet onredelijk worden genoemd.

Verwerende partij beklemtoont vervolgens dat uit het dossier ook helemaal niet blijkt dat de situatie van verzoekster ondertussen dermate anders is geworden, dat kan worden verwacht dat ze vanaf het volgende academiejaar wel een goede studievoortgang zal kunnen maken. Verzoekster heeft de interne beroepscommissie wel geïnformeerd over haar ontslag, maar over haar gezondheidsproblemen heeft zij geen enkele informatie meegedeeld, zodat de institutionele beroepscommissie ook niet kon inschatten of die voldoende achter de rug zijn – daargelaten dat ook dit geen verklaring biedt voor verzoeksters slechte resultaten in de vijf voorgaande jaren van inschrijving aan een hogeronderwijsinstelling.

Voor zover verzoekster in het beroep bij de Raad aangeeft dat haar eerdere beroepsschrift onvolledigheden bevatte en zij thans wel bijkomende gegevens vermeldt, kunnen die voor verwerende partij de vernietiging van de bestreden beslissing niet verantwoorden. Ter zake doet verwerende partij gelden (i) dat verzoekster wel uitdrukkelijk verwijst naar de positieve covid-test die ze aflegde, maar andermaal zonder informatie omtrent wat dit voor haar tot gevolg had, (ii) dat ook het aangehaalde overlijden van de oom nog steeds niet gepaard gaat met nadere toelichting over de gevolgen voor verzoekster zelf en (iii) dat de burn-out en de vermelde oorzaken ervan een nieuw gegeven is, dat in de interne beroepsprocedure had moeten zijn opgeworpen en thans niet meer ontvankelijk is.

In haar wederantwoordnota geeft verzoekster nadere toelichting over haar gezinssituatie. Zij stelt dat grootste reden voor de trage studievoortgang in het verleden is gelegen in het feit dat zij de eerste vier jaar van haar huwelijk met drie gezinnen in het huis van haar schoonouders heeft gewoond.

Zij stelt dat zij ondertussen drie jaar met haar man alleen woont en dat zij thans de perfecte omgeving heeft om te studeren.

Beoordeling

De Raad herinnert er vooreerst aan dat hij krachtens artikel II.291, tweede lid van de Codex Hoger Onderwijs niet bevoegd is om zijn appreciatie betreffende de waarde van de

verzoekende partij in de plaats te stellen van die van het bestuur of enig orgaan dat werkt onder de verantwoordelijkheid van het bestuur. De Raad kan de inhoudelijke beoordeling dan ook niet overdoen als ware hij zelf een interne beroepsinstantie.

Daarnaast is de bevoegdheid van de Raad, wat de strekking van het arrest betreft, op grond van artikel II.292, §1 van diezelfde Codex ertoe beperkt de bestreden beslissing in voorkomend geval te vernietigen. De Raad kan de beslissing niet intrekken, zoals verzoekster vraagt, te meer daar hij niet de auteur ervan is.

De Raad begrijpt het beroep als een vraag tot vernietiging van de bestreden beslissing.

Voorts moet de Raad verzoekster wijzen op het dwingende voorschrift van artikel II.294, §2, *in fine* van de Codex Hoger Onderwijs. Dat artikel bepaalt dat een verzoekende partij in de procedure voor de Raad geen nieuwe bezwaren kan aanvoeren, tenzij de grondslag ervan pas tijdens of na afhandeling van de interne beroepsprocedure aan het licht is gekomen, tenzij het bezwaar betrekking heeft op de wijze waarop het intern beroep werd behandeld of tenzij het bezwaar raakt aan de openbare orde.

Dit betekent dat, wanneer geen van de voormelde specifieke voorwaarden is vervuld, een verzoekende partij in het beroep voor de Raad geen (juridische of feitelijke) argumenten kan aanvoeren die niet eerst aan de beoordeling van de interne beroepsinstantie zijn voorgelegd. Aan die beroepsinstantie kan immers geen onredelijk handelen of miskennen van de motiveringsplicht worden verweten, wanneer dat verwijt steunt op stukken en argumenten die de beroepsinstantie niet kon kennen.

A fortiori kan een verzoekende partij niet voor het eerst in de wederantwoordnota nog nieuwe argumenten ontwikkelen, te meer nu de verwerende partij daarop zelfs niet meer schriftelijk kan antwoorden en dus ook de rechten van verdediging in het gedrang komen.

De burn-out en de relatieproblemen die voor het eerst worden vermeld in het verzoekschrift voor de Raad, en de problemen inzake de woonsituatie die verzoekster in haar wederantwoordnota aanhaalt, komen te laat om nog op ontvankelijke wijze in het debat te worden betrokken en de Raad moet ze derhalve bij zijn beoordeling buiten beschouwing laten.

De institutionele beroepscommissie heeft haar beoordeling gesteund op het overlijden van verzoeksters oom, de ziekte/arbeidsongeschiktheid van verzoekster en haar voltijdse tewerkstelling (die werd beëindigd).

Op basis van die gegevens kan de Raad de beslissing van de beroepscommissie niet onredelijk bevinden.

Aan de hand van de elementen die de beroepscommissie ter beschikking had, kon zij terecht en alleszins binnen de grenzen van de redelijkheid overwegen dat de beperkte studievoortgang sinds het academiejaar 2013-2014 niet werd verklaard, dat de attesten inzake Covid-19 slechts een beperkte uitval tijdens het academiejaar 2020-2021 dekten (met name medio juni tot eind september) en dat het overlijden van verzoeksters oom – onverminderd de ernst van dit voorval – in zijn concrete impact op verzoeksters studies op geen enkele wijze werd toegelicht.

Eveneens binnen de grenzen van de redelijkheid kon de beroepscommissie – op basis van die elementen – beslissen dat verzoekster er onvoldoende van overtuigt dat er redenen zijn om aan te nemen dat een nieuwe inschrijving in het academiejaar 2021-2022 tot een betere studievoortgang zal leiden.

Het enig middel is ongegrond.

BESLISSING

De Raad verwerpt het beroep.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 24 november 2021, door de Raad voor betwistingen inzake studievoortgangsbeslissingen, I^e Kamer, samengesteld uit:

Jim Deridder,	voorzitter van de Raad
Jean Goossens	bestuursrechter – bijzitter
Marleen Verreth	bestuursrechter – bijzitter
bijgestaan door	
Melissa Thijs	eerste secretaris

De secretaris

De voorzitter

Melissa Thijs

Jim Deridder

Tegen dit arrest is een beroep bij de Raad van State mogelijk overeenkomstig artikel 14, § 2 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en het Koninklijk Besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State. Dit beroep dient schriftelijk en aangetekend te gebeuren binnen de dertig dagen na kennisgeving van deze beslissing en ondertekend te zijn door een advocaat. Bij het beroep moeten zijn gevoegd een kopie van het aangevochten arrest, de bijgevoegde stukken dienen genummerd en geïnventariseerd te zijn, en zes eensluidend verklaarde afschriften van het beroep.